

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 44-45, № 46-47, № 48, ст.552)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 4915-VI від 07.06.2012, ВВР, 2013, № 18, ст.167
№ 4999-VI від 21.06.2012, ВВР, 2013, № 19-20, ст.187
№ 5018-VI від 21.06.2012, ВВР, 2013, № 22, ст.212
№ 5043-VI від 04.07.2012, ВВР, 2013, № 25, ст.248
№ 5076-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, № 27, ст.282
№ 5210-VI від 06.09.2012, ВВР, 2013, № 33, ст.437
№ 5288-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 37, ст.490
№ 5406-VI від 02.10.2012, ВВР, 2013, № 41, ст.551
№ 183-VII від 04.04.2013, ВВР, 2014, № 10, ст.114
№ 245-VII від 16.05.2013, ВВР, 2014, № 12, ст.178
№ 405-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.711
№ 588-VII від 19.09.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.741
№ 1201-VII від 10.04.2014, ВВР, 2014, № 23, ст.875
№ 1560-VII від 01.07.2014, ВВР, 2014, № 34, ст.1174
№ 1636-VII від 12.08.2014, ВВР, 2014, № 43, ст.2030
№ 1657-VII від 02.09.2014, ВВР, 2014, № 41-42, ст.2026
№ 1697-VII від 14.10.2014, ВВР, 2015, № 2-3, ст.12
№ 53-VIII від 25.12.2014, ВВР, 2015, № 4, ст.15
№ 74-VIII від 28.12.2014, ВВР, 2015, № 4, ст.21
№ 214-VIII від 02.03.2015, ВВР, 2015, № 17, ст.120
№ 222-VIII від 02.03.2015, ВВР, 2015, № 23, ст.158
№ 512-VIII від 04.06.2015, ВВР, 2015, № 32, ст.305}

*{Офіційне тлумачення до Кодексу див. в Рішенні Конституційного Суду
№ 1-рп/2015 від 31.03.2015}*

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 365-VIII від 23.04.2015, ВВР, 2015, № 28, ст.242
№ 556-VIII від 30.06.2015, ВВР, 2015, № 34, ст.335
№ 902-VIII від 23.12.2015, ВВР, 2016, № 4, ст.45
№ 994-VIII від 04.02.2016, ВВР, 2016, № 12, ст.136
№ 1771-VIII від 06.12.2016, ВВР, 2017, № 4, ст.40
№ 1796-VIII від 20.12.2016, ВВР, 2017, № 4, ст.45
№ 2042-VIII від 18.05.2017, ВВР, 2017, № 31, ст.343

№ 2114-VIII від 22.06.2017, *BBP*, 2017, № 32, *ст.347*
№ 2177-VIII від 07.11.2017, *BBP*, 2017, № 49-50, *ст.438*
№ 2321-VIII від 13.03.2018, *BBP*, 2018, № 21, *ст.193*
№ 2375-VIII від 22.03.2018, *BBP*, 2018, № 17, *ст.58*
№ 2464-VIII від 19.06.2018, *BBP*, 2018, № 29, *ст.236*
№ 2530-VIII від 06.09.2018, *BBP*, 2018, № 41, *ст.320*
№ 2612-VIII від 08.11.2018, *BBP*, 2018, № 48, *ст.380*
№ 2725-VIII від 16.05.2019, *BBP*, 2019, № 22, *ст.85*
№ 73-IX від 12.09.2019, *BBP*, 2019, № 40, *ст.215*
№ 141-IX від 02.10.2019, *BBP*, 2019, № 49, *ст.328*
№ 202-IX від 17.10.2019, *BBP*, 2019, № 50, *ст.358*
№ 395-IX від 19.12.2019, *BBP*, 2020, № 17, *ст.103*
№ 440-IX від 14.01.2020, *BBP*, 2020, № 28, *ст.188*
№ 530-IX від 17.03.2020, *BBP*, 2020, № 16, *ст.100*
№ 540-IX від 30.03.2020, *BBP*, 2020, № 18, *ст.123*
№ 641-IX від 02.06.2020, *BBP*, 2020, № 39, *ст.300*
№ 924-IX від 29.09.2020
№ 1294-IX від 02.03.2021, *BBP*, 2021, № 21, *ст.194*
№ 1403-IX від 15.04.2021, *BBP*, 2021, № 30, *ст.237* - вводитьься в дію з 15.06.2021
№ 1492-IX від 01.06.2021, *BBP*, 2021, № 32, *ст.257*}

{Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення
Конституційного Суду
№ 3-р(П)/2021 від 21.07.2021}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1619-IX від 01.07.2021, *BBP*, 2021, № 40, *ст.325*
№ 1661-IX від 15.07.2021, *BBP*, 2021, № 47, *ст.381*
№ 1999-IX від 25.01.2022
№ 2058-IX від 16.02.2022
№ 2083-IX від 17.02.2022
№ 2118-IX від 03.03.2022
№ 2120-IX від 15.03.2022
№ 2142-IX від 24.03.2022
№ 2173-IX від 01.04.2022
№ 2325-IX від 21.06.2022
№ 2331-IX від 21.06.2022
№ 2445-IX від 27.07.2022
№ 2458-IX від 27.07.2022
№ 2510-IX від 15.08.2022
№ 2760-IX від 16.11.2022
№ 2837-IX від 13.12.2022
№ 2907-IX від 06.02.2023
№ 2919-IX від 07.02.2023
№ 2957-IX від 24.02.2023
№ 3020-IX від 10.04.2023

№ 3069-IX від 02.05.2023
№ 3124-IX від 29.05.2023
№ 3229-IX від 13.07.2023
№ 3261-IX від 14.07.2023
№ 3288-IX від 28.07.2023
№ 3295-IX від 09.08.2023
№ 3324-IX від 10.08.2023
№ 3326-IX від 10.08.2023
№ 3345-IX від 23.08.2023}

*{Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду
№ 5-р(П)/2023 від 05.07.2023}*

*{Щодо визнання конституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду
№ 6-р(І)/2023 від 06.09.2023}*

*{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 3475-IX від 21.11.2023
№ 3523-IX від 20.12.2023}*

{Слова "митний орган" замінено словами "орган доходів і зборів" у всіх відмінках та числах відповідно до пункту 1 розділу I Закону № 405-VII від 04.07.2013}

{Слова "центральный орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи" та "центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів" замінено словами "центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику" у всіх відмінках відповідно до пункту 5 розділу I Закону № 405-VII від 04.07.2013}

{Слова "митна служба України", "митна служба" в усіх відмінках і числах замінено словами "органи доходів і зборів" у відповідному відмінку і числі згідно з пунктом 7 розділу I Закону № 405-VII від 04.07.2013}

{Слова "забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику" замінено словами "реалізує державну митну політику" відповідно до пункту 1 розділу I Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{Слова "забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику" замінено словами "забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику" відповідно до пункту 2 розділу I Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{У тексті Кодексу слова "Державна митна справа", "державна митна справа" в усіх відмінках замінено словами відповідно "Митна справа", "митна справа" у відповідному відмінку згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

{У тексті Кодексу слова "орган доходів і зборів" у всіх відмінках та числах замінено словами "митний орган" у відповідному відмінку та числі згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

{У тексті Кодексу слова "засвідчений електронним підписом" в усіх відмінках і числах замінено словами "на який накладено електронний підпис" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 2919-IX від 07.02.2023}

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Глава 1. Основи митної справи

Стаття 1. Законодавство України з питань митної справи

1. Законодавство України з питань митної справи складається з [Конституції України](#), цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у [статті 7](#) цього Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

2. Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються цим Кодексом, [Податковим кодексом України](#) та іншими законами України з питань оподаткування.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом та іншими законами України, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 2. Особливості набрання чинності законами України та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи

1. Закони України з питань митної справи, нормативно-правові акти з питань митної справи, видані Кабінетом Міністрів України та центральним органом виконавчої влади, набирають чинності через 45 днів з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самим законом або нормативно-правовим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування.

2. Офіційним опублікуванням закону України з питань митної справи, нормативно-правового акта з питань митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, вважається опублікування його повного тексту в одному з періодичних друкованих видань, визначених законодавством України як офіційні. Днем офіційного опублікування закону України з питань митної справи, нормативно-правового акта з питань митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, вважається день виходу в світ номера того офіційного друкованого видання, в якому повний текст зазначеного закону України або нормативно-правового акта опубліковано раніше, ніж в інших офіційних друкованих виданнях. Якщо опублікування закону України з питань митної справи, нормативно-правового акта з питань митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України,

центральною органом виконавчої влади, здійснювалося частинами, днем його офіційного опублікування вважається день виходу в світ того номера офіційного друкованого видання, в якому раніше, ніж в інших офіційних друкованих виданнях, опубліковано останню частину зазначеного закону або нормативно-правового акта.

3. Закон України або інший нормативно-правовий акт з питань митної справи, який набирає чинності з дня офіційного опублікування, вважається чинним з 0 годин дня, наступного за днем офіційного опублікування зазначеного закону України або нормативно-правового акта.

4. Якщо для набрання чинності законом України або іншим нормативно-правовим актом з питань митної справи встановлено певний строк з дня його офіційного опублікування, визначений днями, цей строк починається з 0 годин дня, наступного за днем офіційного опублікування зазначеного закону або акта, і закінчується о 24 годині останнього дня відповідного строку.

5. Якщо день набрання чинності законом України або іншим нормативно-правовим актом з питань митної справи визначено конкретною датою, цей закон або акт вважається чинним з 0 годин зазначеної дати.

{Частину шосту статті 2 виключено на підставі Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

Стаття 3. Особливості застосування законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи

1. При здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, чинні на день прийняття митної декларації митним органом України.

2. У разі якщо законодавством України передбачена можливість виконання митних формальностей без подання митної декларації, застосовуються норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, чинні на день виконання таких формальностей.

3. Норми законів України, які пом'якшують або скасовують відповідальність особи за порушення митних правил, передбачені цим Кодексом, мають зворотну дію в часі, тобто їх норми поширюються і на правопорушення, вчинені до прийняття цих законів. Норми законів України, які встановлюють або посилюють відповідальність за такі правопорушення, зворотної дії в часі не мають.

4. У разі якщо норми законів України чи інших нормативно-правових актів з питань митної справи допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків підприємств і громадян, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або здійснюють операції з товарами, що перебувають під митним контролем, чи прав та обов'язків посадових осіб митних органів, внаслідок чого є можливість прийняття рішення як на користь таких підприємств та громадян, так і на користь митного органу, рішення повинно прийматися на користь зазначених підприємств і громадян.

Стаття 3¹. Особливості застосування валютних курсів

1. Для цілей здійснення митних формальностей щодо товарів і транспортних засобів комерційного призначення застосовується офіційний курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня подання [митної декларації](#), або дня здійснення митних формальностей, якщо вони здійснюються без подання митної декларації.

{Кодекс доповнено статтею 3¹ згідно із Законом [№ 1201-VII від 10.04.2014](#)}

Стаття 4. Визначення основних термінів і понять

1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни і поняття вживаються в такому значенні:

1) авторизований економічний оператор (далі - АЕО) - підприємство, якому митними органами надано авторизацію АЕО згідно з цим Кодексом;

{Частину першу статті 4 доповнено новим пунктом 1 згідно із Законом [№ 141-IX від 02.10.2019](#)}

1¹) валютні цінності:

а) валюта України - грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет та в інших формах, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території України, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

б) іноземна валюта - іноземні грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

в) платіжні документи та цінні папери (акції, облігації, купони до них, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, інші фінансові та банківські документи), виражені у валюті України, в іноземній валюті або банківських металах;

г) банківські метали - золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афіновані) до найвищих проб, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів;

{Підпункт "г" пункту 1¹ частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2919-IX від 07.02.2023](#)}

2) вантаж експрес-перевізника - консолідовані за транспортним (перевізним) документом (авіаційна вантажна накладна (Air Waybill), автомобільна вантажна накладна (CMR), коносамент (Bill of Lading) тощо) міжнародні експрес-відправлення чи міжнародні експрес-відправлення, що не увійшли до складу цих консолідованих міжнародних експрес-відправлень за своїм характером, розмірами або з інших причин, що переміщуються (пересилаються) експрес-перевізником через митний кордон України;

{Пункт 2 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1999-IX від 25.01.2022](#)}

3) вантажне відправлення - товари, що надходять в Україну на адресу осіб або відправляються ними за межі України, або переміщуються транзитом через митну територію України, крім товарів, що належать громадянам та переміщуються ними у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі;

4) ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України - сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів, транспортних засобів через митний кордон України у будь-який спосіб у відповідному напрямку;

5) випуск товарів - надання митним органом права на користування та/або розпорядження товарами, щодо яких здійснюється митне оформлення, відповідно до заявленої мети;

5¹) візуальне інспектування - дії посадової особи митних органів, що передбачають зняття засобів забезпечення ідентифікації, накладених на транспортний засіб комерційного призначення, без вивантаження товарів та без їх розпакування, з метою виявлення ознак псування цих товарів;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 5¹ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

6) вільний обіг - обіг товарів, який здійснюється без обмежень з боку митних органів України;

7) громадяни - фізичні особи: громадяни України, іноземці, особи без громадянства;

8) декларант - особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування;

9) декларація митної вартості - документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюється митний режим;

{Пункт 9¹ частини першої статті 4 виключено на підставі Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

9²) депеша - згруповані міжнародні поштові відправлення, що відправляються одночасно з місця міжнародного поштового обміну однієї країни до іншої згідно з планом направлення міжнародної пошти та/або планом направлення пошти EMS за однією письмовою картою CN 31, CN 32 або посилковою картою CP 87 та переміщуються через митний кордон України оператором поштового зв'язку;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 9² згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

10) дозвіл митного органу - надання особі митним органом усно, письмово (паперовим або електронним документом) чи шляхом проставлення відбитка особистої номерної печатки на супровідних документах (деклараціях, відомостях) права на вчинення певних дій;

11) дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння - терміни вживаються у значенні, наведеному в [Законі України "Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними"](#);

12) експрес-перевізник - перевізник, який на виконання угоди (угод) з іноземним оператором про обмін міжнародними експрес-відправленнями здійснює прискорене перевезення міжнародних експрес-відправлень з використанням будь-якого виду транспорту, забезпечує приймання, обробку, пред'явлення таких відправлень митним органам для митного контролю та митного оформлення, видачу одержувачам (повернення відправникам), а також використовує інформаційні, телекомунікаційні, інформаційно-телекомунікаційні системи для відстеження проходження міжнародних експрес-відправлень протягом усього часу переміщення від відправника до одержувача, електронну систему обліку та зберігання відправлень;

{Пункт 12 частини першої статті 4 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

12¹) загальна декларація прибуття - повідомлення про товари, призначені для ввезення на митну територію України, у тому числі з метою транзиту, що містить відомості, необхідні для проведення аналізу ризиків з метою оцінки безпеки та надійності, надане митному органу у встановлені порядок і строки;

{Частину першу статті 4 доповнено пунктом 12¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

12²) електронні інформаційні ресурси митних органів - систематизована інформація, що включає дані в електронному вигляді, право на володіння, використання або розпорядження якими належить митним органам відповідно до закону та які створені, отримані (у тому числі з відомостей, що містяться у документах, які надаються під час здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів, а також інших документах, у тому числі отриманих відповідно до міжнародних договорів України), обліковані, оброблені та зберігаються на матеріальних носіях та/або відображені за допомогою інформаційних технологій;

{Частину першу статті 4 доповнено пунктом 12² згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

13) заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності - не пов'язані із застосуванням мита до товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлені відповідно до закону заборони та/або обмеження, спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону навколишнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини;

13¹) заходи офіційного контролю - фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що проводяться згідно із законодавством України;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 13¹ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

14) зона митного контролю - місце, визначене митними органами в пунктах пропуску через державний кордон України або в інших місцях митної території України, в межах якого митні органи здійснюють митні формальності;

15) іноземні товари - товари, що не є українськими відповідно до [пункту 61](#) цієї статті, а також товари, що втратили митний статус українських товарів відповідно до цього Кодексу;

16) контейнер - транспортне обладнання (клітка, знімна цистерна або подібний засіб), що:

а) являє собою повністю або частково закриту ємність, призначену для поміщення в неї вантажів;

б) має постійний характер і завдяки цьому є достатньо міцним, щоб слугувати для багаторазового використання;

в) спеціально сконструйоване для полегшення перевезення вантажів одним або кількома видами транспорту без проміжного перевантаження;

г) сконструйоване таким чином, щоб полегшити його перевантаження, зокрема з одного виду транспорту на інший;

г) сконструйоване таким чином, щоб його можна було легко завантажувати та розвантажувати;

д) що має внутрішній об'єм не менше одного метра кубічного.

Термін "контейнер" включає приладдя та обладнання, необхідні для цього типу контейнера, за умови, що вони перевозяться разом із контейнером. Знімні кузови прирівнюються до контейнерів;

17) контрафактні товари:

а) товари, що є предметами порушення прав інтелектуальної власності на торговельну марку в Україні, на яких без дозволу міститься позначення, тотожне із охоронюваною в Україні торговельною маркою стосовно одного й того самого виду товарів, або яке є схожим настільки, що його можна сплутати з такою торговельною маркою;

б) товари, що є предметами порушення прав інтелектуальної власності на географічне зазначення в Україні й містять назву чи термін або описуються за допомогою назви чи терміна, які захищені таким географічним зазначенням;

в) будь-яка упаковка, етикетка, наліпка, брошура, інструкція з експлуатації, гарантія чи інший документ такого типу, навіть якщо вони представлені окремо, які є предметами порушення прав інтелектуальної власності на торговельну марку або географічне зазначення, які містять позначення, назву або термін, тотожні із охоронюваною в Україні торговельною маркою чи географічним зазначенням, або які є схожими настільки, що їх можна сплутати з такою торговельною маркою чи географічним зазначенням, та які можуть

використовуватися стосовно одного й того самого виду товарів, щодо якого охороняється торговельна марка в Україні чи географічне зазначення;

{Пункт 17 частини першої статті 4 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

18) культурні цінності - об'єкти матеріальної та духовної культури, що мають художнє, історичне, етнографічне та наукове значення і підлягають збереженню, відтворенню та охороні відповідно до законодавства України;

19) моторні транспортні засоби - транспортні засоби, що рухаються за допомогою встановленого на них двигуна;

19¹) механізм "єдиного вікна" - механізм взаємодії декларантів, їх представників та інших заінтересованих осіб з митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, який забезпечує можливість одноразового подання в електронному вигляді через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" документів та/або відомостей з метою дотримання вимог щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, передбачених цим Кодексом, іншими законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також нормативно-правовими актами, виданими на основі та на виконання цього Кодексу та інших законів України;

{Частину першу статті 4 доповнено пунктом 19¹ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

20) митна декларація - заява встановленої форми, в якій особою зазначено митну процедуру, що підлягає застосуванню до товарів, та передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та щодо нарахування митних платежів, необхідних для застосування цієї процедури;

21) митна процедура - зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання;

22) митне забезпечення - одноразові номерні запірно-пломбові пристрої, пломби, печатки, штампи, голографічні мітки, засоби електронного підпису чи печатки та інші засоби ідентифікації, що використовуються митними органами для відображення та закріплення результатів митного контролю та митного оформлення;

{Пункт 22 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 2919-IX від 07.02.2023}

23) митне оформлення - виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

24) митний контроль - сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм цього Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку;

{Пункт 24 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

25) митний режим - комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення;

26) митний статус товарів - належність товарів до українських або іноземних;

27) митні платежі:

а) мито;

б) акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції);

в) податок на додану вартість із ввезених на митну територію України товарів (продукції);

28) митні правила - встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем, або контроль за якими покладено на митні органи цим Кодексом та іншими законами України;

29) митні формальності - сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами, а також автоматизованою системою митного оформлення з метою дотримання вимог законодавства України з питань митної справи;

{Пункт 29 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

30) міжнародний транспортний документ - номерний товаросупровідний документ, який є договором на перевезення кожного окремого міжнародного експрес-відправлення;

31) міжнародні поштові відправлення - упаковані та оформлені відповідно до вимог актів Всесвітнього поштового союзу та Правил надання послуг поштового зв'язку листи, поштові картки, бандеролі, спеціальні мішки з позначкою "М", дрібні пакети, відправлення з оголошеною цінністю, поштові посилки, згруповані поштові відправлення з позначкою "Консигнація", відправлення міжнародної прискореної пошти "EMS", які приймаються для пересилання за межі України, доставляються в Україну або переміщуються через територію України транзитом операторами поштового зв'язку;

32) міжнародні експрес-відправлення - належним чином упаковані міжнародні відправлення з документами чи товарним вкладенням, які приймаються, обробляються, перевозяться будь-яким видом транспорту за міжнародним транспортним документом з метою доставки одержувачу прискореним способом у визначений строк;

33) нерезиденти:

а) юридичні особи, утворені відповідно до законодавства інших держав, які здійснюють свою діяльність за межами України, а також їх відокремлені підрозділи з місцезнаходженням на території України, які не здійснюють господарську діяльність відповідно до законодавства України;

б) розташовані на території України дипломатичні представництва, консульські установи, інші офіційні представництва іноземних держав та міжнародних організацій, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: іноземці та особи без громадянства, громадяни України, які мають постійне місце проживання за межами України, у тому числі ті, які тимчасово перебувають на території України;

34) несупроводжуваний багаж - товари, що відправляються їх власниками - громадянами з оформленням багажних або інших перевізних документів та переміщуються через митний кордон України окремо від цих громадян;

34¹) митні органи - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, митниці та митні пости;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 34¹ згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

35) особи - юридичні та фізичні особи;

36) особисті речі - товари, нові і такі, що були у вжитку, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб фізичної особи, які відповідають меті перебування зазначеної особи відповідно в Україні або за кордоном, переміщуються через митний кордон України у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі і не призначені для підприємницької діяльності, відчуження або передачі іншим особам;

{Пункт 36 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1201-VII від 10.04.2014}

37) перевізник - особа, яка переміщує товари або бере на себе зобов'язання та відповідальність за переміщення товарів через митний кордон України та/або митною територією України, зокрема:

для змішаного (комбінованого) перевезення - особа, яка використовує (експлуатує) транспортний засіб, що безпосередньо приводить у рух або перевозить розміщені на ньому інші транспортні засоби як активний транспортний засіб;

для морського чи повітряного перевезення за договором чартеру (фрахтування) судна - особа, яка укладає договір і видає авіаційну вантажну накладну (Air Waybill) або коносамент (Bill of Lading) з метою безпосереднього перевезення товарів;

{Пункт 37 частини першої статті 4 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

38) підприємство - будь-яка юридична особа, а також громадянин-підприємець;

38¹) піратські товари - товари, що є предметами порушення авторського права та/або суміжних прав або права інтелектуальної власності на зареєстрований промисловий зразок в Україні та які являють собою або містять копії, зроблені без згоди правовласника

авторського права і суміжних прав або права інтелектуальної власності на промисловий зразок чи особи, уповноваженої таким правовласником у країні виробництва;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 38¹ згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

39) платник податків - особа, на яку відповідно до цього Кодексу, [Податкового кодексу України](#) та інших законів України покладено обов'язок зі сплати митних платежів;

40) повірений - особа, яка діє на підставі договору доручення з експрес-перевізником і здійснює пред'явлення міжнародних експрес-відправлень митному органу за місцезнаходженням одержувача (відправника);

41) попереднє повідомлення - завчасне повідомлення митному органу про намір ввезти товари на митну територію України або вивезти їх за її межі;

{Пункт 41 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

42) попередній документальний контроль - форма здійснення заходів офіційного контролю, яка полягає у проведенні в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України посадовими особами митних органів перевірки відповідних документів і відомостей, а в разі потреби, за результатами застосування автоматизованої системи управління ризиками - візуального інспектування товарів, транспортних засобів, які ввозяться на митну територію України або поміщуються в митний режим транзиту;

{Пункт 42 частини першої статті 4 в редакції Законів № 2042-VIII від 18.05.2017, № 2530-VIII від 06.09.2018}

43) посадові особи підприємств - керівники та інші працівники підприємств (резиденти та нерезиденти), які в силу постійно або тимчасово виконуваних ними трудових (службових) обов'язків відповідають за додержання такими підприємствами вимог, встановлених цим Кодексом, законами та іншими нормативно-правовими актами України, а також міжнародними договорами України, укладеними у встановленому законом порядку;

{Пункт 43 частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

44) посадові особи представництв іноземних держав та міжнародних організацій - акредитовані в Україні глави дипломатичних представництв та члени дипломатичного персоналу, посадові особи консульських установ, представники іноземних держав при міжнародних організаціях, посадові особи міжнародних організацій;

45) постійне місце проживання - місце проживання на території будь-якої держави не менше одного року громадянина, який не має постійного місця проживання на території інших держав і має намір проживати на території цієї держави протягом будь-якого строку, не обмежуючи таке проживання певною метою, і за умови, що таке проживання не є наслідком виконання цим громадянином службових обов'язків або зобов'язань за договором (контрактом);

46) об'єкти права інтелектуальної власності - об'єкти авторського права і суміжних прав, винаходи, промислові зразки, торговельні марки, географічні зазначення, сорти рослин, компонування напівпровідникових виробів;

{Пункт 46 частини першої статті 4 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

47) правовласник - особа, якій відповідно до закону належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, або особа, яка діє від її імені в межах наданих повноважень;

48) припаси:

а) товари, призначені для споживання пасажирями та членами екіпажів (бригад) на борту транспортних засобів, незалежно від того, продаються ці товари чи ні;

б) товари, необхідні для експлуатації і технічного обслуговування транспортних засобів на шляху прямування та у пунктах проміжних стоянок чи зупинок (у тому числі пально-мастильні матеріали), крім запасних частин та устаткування, які знаходяться у транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

в) товари, які призначаються для продажу на винос пасажиром та членам екіпажів (бригад) транспортних засобів і знаходяться у цих транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

49) пропуск товарів через митний кордон України - надання митним органом відповідній особі дозволу на переміщення товарів через митний кордон України з урахуванням заявленої мети такого переміщення;

50) резиденти:

а) юридичні особи, які утворені та провадять свою діяльність відповідно до законодавства України, з місцезнаходженням на її території, а також їх відокремлені підрозділи за кордоном, що не здійснюють господарської діяльності;

б) дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які мають постійне місце проживання в Україні, у тому числі ті, які тимчасово перебувають за кордоном;

г) відокремлені підрозділи іноземних юридичних осіб з місцезнаходженням на території України, які здійснюють господарську діяльність відповідно до законодавства України;

{Пункт 50 частини першої статті 4 доповнено підпунктом "г" згідно із Законом № 5406-VI від 02.10.2012}

г) інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, у тому числі постійне представництво інвестора-нерезидента;

{Пункт 50 частини першої статті 4 доповнено підпунктом "г" згідно із Законом № 5406-VI від 02.10.2012}

51) ремонт - операції, що здійснюються для усунення недоліків товарів, приведення їх у робочий стан, відновлення ресурсу або характеристик та не призводять до зміни коду цих товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

51¹) рішення митного органу - акт митного органу (посадової особи або осіб митного органу), що стосується застосування законодавства України з питань митної справи у конкретному випадку та що має юридичні наслідки для заінтересованої особи чи заінтересованих осіб;

{Частину першу статті 4 доповнено пунктом 51¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

52) ручна поклажа - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України разом з цими громадянами або уповноваженими ними особами без оформлення багажних чи інших перевізних документів;

52¹) системи, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів - сукупність інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних, та/або телекомунікаційних систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів;

{Частину першу статті 4 доповнено пунктом 52¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

53) спеціально виготовлене сховище (тайник) - сховище, виготовлене з метою незаконного переміщення товарів через митний кордон України, а також обладнані та пристосовані з цією метою конструктивні ємності чи предмети, які попередньо піддавалися розбиранню, монтажу тощо;

54) судно закордонного плавання - українське або іноземне судно, яке здійснює міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів та прибуває на митну територію України або вибуває за її межі;

55) супроводжуваний багаж - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України у багажних відділеннях транспортних засобів, якими прямують ці громадяни, з оформленням багажних або інших перевізних документів;

56) тарифна квота - визначений обсяг товару, в межах якого ввезення або вивезення такого товару здійснюється за пільговою ставкою мита або без застосування мита;

57) товари - будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщується лініями електропередачі;

57¹) товари, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності:

а) товари з ознаками порушення авторського права і суміжних прав, прав інтелектуальної власності на винаходи, промислові зразки, торговельні марки, географічні

зазначення, сорти рослин, компонування напівпровідникових виробів, прав, що надаються за сертифікатами додаткової охорони на лікарські засоби та засоби захисту рослин;

б) пристрої, продукти або компоненти, призначені, виготовлені або адаптовані головним чином для забезпечення або полегшення обходу технології, пристрою або компонента, що у звичайному режимі функціонування попереджують або обмежують дії, не дозволені правовласником авторського права і суміжних прав;

в) будь-яка форма або матриця, яка спеціально призначена або адаптована для виробництва товарів, що є предметом порушення прав інтелектуальної власності;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 57¹ згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

58) транспортні засоби - транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого користування, трубопроводи та лінії електропередачі;

59) транспортні засоби комерційного призначення - будь-яке судно (у тому числі самохідні та несамохідні ліхтери та баржі, а також судна на підводних крилах), судно на повітряній подушці, повітряне судно, автотранспортний засіб (моторні транспортні засоби, причепа, напівпричепа) чи рухомий склад залізниці, що використовуються в міжнародних перевезеннях для платного транспортування осіб або для платного чи безоплатного промислового чи комерційного транспортування товарів разом з їхніми звичайними запасними частинами, приладдям та устаткуванням, а також мастилами та паливом, що містяться в їхніх звичайних баках упродовж їхнього транспортування разом із транспортними засобами комерційного призначення;

60) транспортні засоби особистого користування - наземні транспортні засоби товарних позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепа до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, плавучі засоби та повітряні судна, що зареєстровані на території відповідної країни, перебувають у власності або тимчасовому користуванні відповідного громадянина та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожен товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно;

{Пункт 60 частини першої статті 4 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

61) українські товари - товари:

а) які повністю отримані (вироблені) на митній території України та які не містять товарів, ввезених із-за меж митної території України. Товари, повністю отримані (вироблені) на митній території України, не мають митного статусу українських товарів, якщо вони отримані (вироблені) з товарів, які не перебувають у вільному обігу на митній території України;

б) ввезені на митну територію України та випущені для вільного обігу на цій території;

в) отримані (вироблені) на митній території України виключно з товарів, зазначених у підпункті "б", або з товарів, зазначених у підпунктах "а" і "б" цього пункту;

62) умовне звільнення від оподаткування митними платежами - звільнення від сплати нарахованого податкового зобов'язання у разі поміщення товарів у митні режими, що передбачають звільнення від оподаткування митними платежами за умови дотримання вимог митного режиму;

62¹) уніфікована митна квитанція - документ встановленої форми, що у випадках, передбачених цим Кодексом, засвідчує факт справляння митним органом грошових коштів, прийняття грошової застави, передачі йому товарів, транспортних засобів на зберігання;

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 62¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

63) уповноважена особа (представник) - особа, яка на підставі договору або належно оформленого доручення, виданого декларантом, наділена правом вчиняти дії, пов'язані з проведенням митних формальностей, щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта;

{Пункт 64 частини першої статті 4 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

65) Форма 302 - документ, що використовується для декларування військової техніки та інших товарів:

а) підрозділів збройних сил держав - членів Європейського Союзу, держав - членів Організації Північноатлантичного договору та інших держав, які у встановленому законом порядку допущені на територію України;

б) підрозділів Збройних Сил України, направлених згідно із законом до інших держав.

{Частина першу статті 4 доповнено пунктом 65 згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

2. Терміни "істотна участь" та "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" у цьому Кодексі вживаються у значеннях, наведених в [Законі України](#) "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

{Статтю 4 доповнено частиною другою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 5. Державна митна політика

1. Державна митна політика - це система принципів та напрямів діяльності держави у сфері захисту митних інтересів та забезпечення митної безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі, захисту внутрішнього ринку, розвитку економіки України та її інтеграції до світової економіки. Державна митна політика є складовою частиною державної економічної політики.

{Стаття 5 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 6. Митні інтереси та митна безпека

1. Митні інтереси України - це національні інтереси України, забезпечення та реалізація яких досягається шляхом здійснення митної справи.

2. Митна безпека - це стан захищеності митних інтересів України.

Стаття 7. Митна справа

1. Встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, здійснення відповідно до закону державного контролю нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України, запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил, організація і забезпечення діяльності митних органів та інші заходи, спрямовані на реалізацію державної митної політики, становлять митну справу.

{Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. Митна справа здійснюється з додержанням прийнятих у міжнародній практиці форм декларування товарів, методів визначення митної вартості товарів, систем класифікації та кодування товарів та системи митної статистики, інших загальновизнаних у світі норм і стандартів.

3. Засади митної справи, зокрема, правовий статус митних органів, митна територія та митний кордон України, процедури митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, митні режими та умови їх застосування, заборони та/або обмеження щодо ввезення в Україну, вивезення з України та переміщення через територію України транзитом окремих видів товарів, умови та порядок справляння митних платежів, митні пільги, визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

{Частина третя статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

4. Безпосереднє керівництво здійсненням митної справи покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Стаття 8. Принципи здійснення митної справи

1. Митна справа здійснюється на основі принципів:

- 1) виключної юрисдикції України на її митній території;
- 2) виключних повноважень митних органів України щодо здійснення митної справи;
- 3) законності та презумпції невинуватості;
- 4) єдиного порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України;
- 5) спрощення законної торгівлі;
- 6) визнання рівності та правомірності інтересів усіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності;
- 7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів осіб;

- 8) заохочення доброчесності;
- 9) гласності та прозорості;
- 10) відповідальності всіх учасників відносин, що регулюються цим Кодексом.

Стаття 9. Митна територія України

1. Територія України, зайнята сушею, територіальне море, внутрішні води і повітряний простір, а також території вільних митних зон, штучні острови, установки і споруди, створені у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, становлять митну територію України.

2. Для цілей застосування положень **розділів V і IX** цього Кодексу території вільних митних зон вважаються такими, що знаходяться поза межами митної території України.

Стаття 10. Митний кордон України

1. Межі митної території України є митним кордоном України. Митний кордон України збігається з державним кордоном України, крім меж штучних островів, установок і споруд, створених у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України. Межі території зазначених островів, установок і споруд становлять митний кордон України.

Стаття 11. Додержання вимог щодо конфіденційності інформації

1. Інформація, що стосується митної справи, отримана митними органами, може використовуватися ними виключно для митних цілей і не може розголошуватися без дозволу суб'єкта, осіб чи органу, що надав таку інформацію, зокрема, передаватися третім особам, у тому числі іншим органам державної влади, крім випадків, визначених цим Кодексом та іншими законами України.

2. Інформація щодо підприємств, громадян, а також товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються ними через митний кордон України, що збирається, використовується та формується митними органами, вноситься до інформаційних баз даних і використовується з урахуванням обмежень, передбачених для інформації з обмеженим доступом. Обробка персональних даних осіб, відомості про яких отримані митними органами, здійснюється без згоди таких осіб.

{Частина друга статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

3. За розголошення інформації, зазначеної у цій статті, посадові особи митних органів несуть відповідальність згідно із законом.

4. Не належать до інформації з обмеженим доступом і не можуть становити комерційної таємниці відомості щодо конкретних експортно-імпортних операцій, згоду на оприлюднення яких надано декларантом (крім випадків віднесення таких відомостей до державної таємниці) за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, а також відомості, внесені декларантами до митної декларації відповідно до **частини восьмої** статті 257 цього Кодексу,

за виключенням пунктів 2, 4, підпунктів "б", "в", "д", "є", "з" пункту 5, пунктів 6, 7 і 9 частини восьмої зазначеної статті.

{Частина четверта статті 11 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

5. Не вважається розголошенням інформації з обмеженим доступом надання або оприлюднення знеособленої зведеної інформації для статистичних цілей, знеособленої аналітичної інформації, знеособленої інформації щодо конкретних експортно-імпортних операцій, внесених декларантами до митної декларації відповідно до частини восьмої статті 257 цього Кодексу, за виключенням пунктів 2, 4, підпунктів "б", "в", "д", "є", "з" пункту 5, пунктів 6, 7 і 9 частини восьмої зазначеної статті, включаючи інформацію, що стосується митної вартості товарів, знеособленої інформації щодо загальних питань роботи митного органу, знеособленої інформації, яка стосується правопорушень, а також публічне обговорення в засобах масової інформації та суспільстві питань, що стосуються митної справи.

Надання та оприлюднення такої інформації здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, на безоплатній основі та у формі відкритих даних в обсягах, що не суперечать міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

{Статтю 11 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Глава 2. Авторизований економічний оператор. Спрощення та переваги

{Назва глави 2 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 12. Статус авторизованого економічного оператора

1. Підприємство-резидент, що виконує будь-яку роль в міжнародному ланцюзі постачання товарів (виробник, експортер, імпортер, митний представник, перевізник, експедитор, утримувач складу) та отримало авторизацію відповідно до вимог цієї глави, набуває статус авторизованого економічного оператора (АЕО).

Для цілей визначення ролі підприємства в міжнародному ланцюзі постачання товарів терміни вживаються у такому значенні:

1) виробник - підприємство, яке безпосередньо виготовляє товари, призначені для експорту;

2) експортер (імпортер) - підприємство, яке на підставі укладених ним безпосередньо або через посередника (комісіонера, агента, консигнатора тощо) зовнішньоекономічних договорів (контрактів) здійснює експорт (імпорт) товарів з переміщенням їх через митний кордон України, незалежно від митного режиму, в який поміщуються такі товари;

3) митний представник - підприємство, яке виступає посередником (митним брокером, комісіонером, агентом, консигнатором тощо) під час виконання зовнішньоекономічного договору (контракту);

4) перевізник - у значенні, наведеному в цьому Кодексі;

5) експедитор - у значенні, наведеному в [Законі України "Про транспортно-експедиторську діяльність"](#);

6) утримувач складу - підприємство, у власності чи користуванні якого перебуває митний склад, об'єкти складу тимчасового зберігання, об'єкти вільної митної зони.

2. Авторизація АЕО може бути таких типів:

1) про надання права на застосування спрощень (далі - АЕО-С);

{Пункт 1 частини другої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2) про підтвердження безпеки та надійності (далі - АЕО-Б).

Підприємство самостійно обирає тип авторизації, передбачений цією частиною, та може одночасно мати авторизації обох типів.

Авторизація АЕО визнається на всій території України.

Визнання митними адміністраціями іноземних держав авторизації АЕО, отриманої підприємствами-резидентами, здійснюється відповідно до міжнародних договорів України.

3. Для надання авторизацій застосовуються такі критерії:

{Абзац перший частини третьої статті 12 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

1) дотримання вимог митного та податкового законодавства України, а також відсутність фактів притягнення до кримінальної відповідальності;

2) належна система ведення бухгалтерського обліку, комерційної та транспортної документації;

3) стійкий фінансовий стан;

4) забезпечення практичних стандартів компетенції або професійної кваліфікації відповідальної посадової особи підприємства;

5) дотримання стандартів безпеки та надійності.

Авторизація АЕО-С надається за умови підтвердження відповідності підприємства критеріям, визначеним пунктами 1-4 цієї частини.

Авторизація АЕО-Б надається за умови підтвердження відповідності підприємства критеріям, визначеним пунктами 1-3 та 5 цієї частини.

Авторизація АЕО-С або АЕО-Б, за умови, що її дія не зупинена або така авторизація не анульована, є підтвердженням відповідності підприємства критеріям, визначеним абзацом сьомим або восьмим цієї частини відповідно.

4. Для надання авторизації АЕО підприємство подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, заяву про надання авторизації АЕО та анкету самооцінки в порядку, визначеному [статтею 19⁴](#) цього Кодексу.

{Частина четверта статті 12 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, веде Єдиний державний реєстр авторизованих економічних операторів та забезпечує його оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті.

6. Рішення про надання, відмову в наданні, зупинення (поновлення), внесення змін, скасування або анулювання авторизації АЕО оформлюється наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Абзац перший частини шостої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, невідкладно, але не пізніше ніж на наступний робочий день з дня прийняття рішення вносить відомості про надання, скасування або анулювання авторизації АЕО до Єдиного державного реєстру авторизованих економічних операторів.

{Абзац другий частини шостої статті 12 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Абзац третій частини шостої статті 12 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Абзац четвертий частини шостої статті 12 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Абзац п'ятий частини шостої статті 12 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частину шосту статті 12 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

8. Після отримання авторизації АЕО-С або АЕО-Б підприємство повинно не допускати випадків невідповідності критеріям, визначеним абзацом шостим або восьмим частини третьої цієї статті відповідно. Митні органи здійснюють моніторинг відповідності підприємства зазначеним критеріям.

{Частина восьма статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

9. Кабінет Міністрів України затверджує:

- 1) **форму, опис та правила** використання національного логотипа АЕО;
- 2) **форму** сертифіката АЕО;
- 3) **порядок** ведення Єдиного державного реєстру авторизованих економічних операторів.

За зверненням підприємства, якому надано авторизацію АЕО, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, видає сертифікат АЕО.

Сертифікат АЕО видається керівнику підприємства або уповноваженій ним особі чи надсилається підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

{Частина дев'ята статті 12 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частину десятую статті 12 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 13. Спрощення та переваги

1. Підприємство має право в порядку та на умовах, визначених цим Кодексом, застосовувати такі спрощення:

- 1) загальна гарантія;
- 2) загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 50 відсотків;
- 3) загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 70 відсотків;
- 4) звільнення від гарантії;
- 5) самостійне накладання пломб спеціального типу;
- 6) процедура спрощеного декларування;
- 7) процедура випуску за місцезнаходженням.

2. Підприємство має право застосовувати інші транзитні спрощення, передбачені [статтею 91¹](#) цього Кодексу, та спрощення, передбачені міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у порядку та на умовах, визначених такими міжнародними договорами та законодавством України з питань митної справи.

{Частина друга статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

3. Підприємство, яке отримало авторизацію АЕО-С, користується такими перевагами:

1) виконання митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення в першочерговому порядку;

2) зменшення автоматизованою системою управління ризиками форм та обсягів митного контролю під час здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

3) використання спеціально визначеної (за наявності) смуги руху в пункті пропуску через державний кордон України для переміщення автомобільних транспортних засобів комерційного призначення;

4) використання національного логотипа АЕО.

4. Підприємство, яке отримало авторизацію АЕО-Б, користується такими перевагами:

1) отримання від митного органу повідомлення про те, що відповідні товари і транспортні засоби комерційного призначення на основі результатів аналізу ризиків за загальною декларацією прибуття обрано для проведення митного огляду в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України до моменту їх переміщення через митний кордон України;

2) виконання митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення в першочерговому порядку;

3) зменшення автоматизованою системою управління ризиками форм та обсягів митного контролю під час здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

4) використання спеціально визначеної (за наявності) смуги руху в пункті пропуску через державний кордон України для переміщення автомобільних транспортних засобів комерційного призначення;

5) використання національного логотипа АЕО.

Якщо за результатами застосування системи управління ризиками виявлено, що надсилання повідомлення, передбаченого **пунктом 1** цієї частини, може вплинути на результати митного огляду, посадові особи митного органу мають право проводити митний огляд без надсилання такого повідомлення.

5. Для надання авторизації на застосування спрощення підприємство подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, заяву про надання авторизації на застосування спрощення та анкету самооцінки в порядку, передбаченому **статтею 19⁴** цього Кодексу.

6. На застосування кожного окремого спрощення, визначеного **пунктами 1-6** частини першої цієї статті, надається окрема авторизація. На застосування спрощення, визначеного **пунктом 7** частини першої цієї статті, для кожного об'єкта підприємства (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика тощо) надається окрема авторизація. Відомості про такий об'єкт підприємства зазначаються в авторизації.

7. Рішення про надання, відмову в наданні, зупинення (поновлення), внесення змін, скасування або анулювання авторизації на застосування спрощення оформлюється наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

8. Після отримання авторизації на застосування спрощення підприємство має дотримуватися умов, визначених відповідною авторизацією, а також не допускати випадків невідповідності критеріям та/або умовам надання авторизації на застосування спрощення.

9. Підприємства-нерезиденти мають право користуватися перевагами, визначеними цією статтею, відповідно до міжнародних договорів України, що передбачають взаємне визнання підприємств, яким надано авторизацію АЕО, та підприємств, що виконують вимоги законодавства країни їх реєстрації, еквівалентні вимогам для надання авторизації АЕО згідно з цим Кодексом.

{Стаття 13 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 13¹. *{Статтю 13¹ виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 14. Умови відповідності підприємства критеріям надання авторизації

{Назва статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Підприємство відповідає критерію, визначеному **пунктом 1** частини третьої статті 12 цього Кодексу, у разі дотримання таких умов:

1) кінцеві бенефіціарні власники (контролери), власники істотної участі, члени правління або іншого виконавчого органу підприємства, члени наглядової ради, керівник,

головний бухгалтер, керівник підрозділу по роботі з митницею, працівник, відповідальний за митні питання, зазначений у частині четвертій цієї статті, уповноважені особи підприємства, відомості про яких внесені до облікової картки осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи, не мають не погашеної або не знятої в установленому законом порядку судимості за вчинення:

{Абзац перший пункту 1 частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

а) контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів;

б) кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності;

{Підпункт "б" пункту 1 частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 924-IX від 29.09.2020}

в) кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної із наданням публічних послуг;

{Підпункт "в" пункту 1 частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 924-IX від 29.09.2020}

2) на осіб підприємства, зазначених у пункті 1 цієї частини, агентів з митного оформлення інших підприємств (митних брокерів), перевізників у зв'язку з виконанням ними дій, пов'язаних із здійсненням митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення в інтересах такого підприємства, протягом календарного року, в якому здійснюється оцінка відповідності підприємства цьому критерію, та будь-якого з попередніх трьох календарних років не були накладені адміністративні стягнення за порушення митних правил, що належать до систематичних або серйозних порушень митних правил відповідно до цієї статті.

{Абзац перший пункту 2 частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Для цілей оцінки відповідності підприємства цьому критерію:

систематичними порушеннями митних правил вважаються п'ять і більше порушень митних правил, вчинених однією або кількома особами протягом календарного року. При цьому вчинення однією або кількома особами двох і більше порушень митних правил, пов'язаних із здійсненням митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення при їх одночасному переміщенні через митний кордон України в межах однієї зовнішньоекономічної операції, вважається вчиненням одного порушення митних правил;

{Абзац третій пункту 2 частини першої статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

серйозними порушеннями митних правил вважаються порушення митних правил, за вчинення яких накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу або у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення - безпосередніх

предметів порушення митних правил, якщо загальний розмір таких накладених штрафів та/або вартість конфіскованих предметів правопорушень протягом календарного року перевищує:

а) 0,5 відсотка загальної фактурної вартості товарів, переміщених підприємством через митний кордон України за відповідний рік; або

б) суму в розмірі, визначеному законом для кваліфікації ухилення від сплати податків і зборів як кримінального правопорушення для відповідного року.

2. Підприємство відповідає критерію, визначеному [пунктом 2](#) частини третьої статті 12 цього Кодексу, у разі дотримання таких умов:

1) система обліку підприємства:

а) відповідає основним принципам бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні;

б) забезпечує фіксування у хронологічному порядку всіх господарських операцій, що дає змогу митним органам прослідкувати факт реєстрації господарської операції від її виникнення в первинному обліковому документі та до внесення такої операції до відповідних облікових та/або звітних документів, а також перевірити правильність та достовірність облікових записів шляхом вивчення послідовності зафіксованих фактів здійснення господарських операцій;

в) забезпечує можливість виокремлення відомостей про товари з різним митним статусом (для авторизацій АЕО-С, авторизацій на застосування спрощень, визначених [пунктами 4-7](#) частини першої статті 13 цього Кодексу, та авторизацій на застосування процедури кінцевого використання товарів);

{Підпункт "в" пункту 1 частини другої статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

г) забезпечує фізичний та/або із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій доступ посадових осіб митних органів до первинних облікових документів і реєстрів бухгалтерського та складського обліку;

{Підпункт "г" пункту 1 частини другої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2) організаційно-штатна структура підприємства, впроваджені на ньому процедури щодо прийняття і виконання управлінських рішень відповідають змісту і масштабам його діяльності, забезпечують управління і контроль за операціями з товарами, а також попередження та виявлення несанкціонованих дій і правопорушень;

3) підприємством запроваджено процедури для забезпечення контролю за здійсненням передбачених законом заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) підприємством вжито всіх необхідних заходів для запобігання несанкціонованому та непомітному виправленню записів у первинних облікових документах і реєстрах бухгалтерського та складського обліку;

5) підприємством запроваджено процедури для забезпечення належного зберігання, попередження втрати та захисту облікових записів, документів та інформації щодо його господарської діяльності;

6) працівників підприємства зобов'язано (посадовими інструкціями, настановами тощо) інформувати митні органи про випадки порушення вимог податкового законодавства та законодавства України з питань митної справи;

7) підприємством вжито всіх необхідних заходів для захисту первинних облікових та інших документів, реєстрів бухгалтерського та складського обліку, інформаційно-комунікаційних та інформаційних (автоматизованих) систем від несанкціонованого доступу до них.

{Пункт 7 частини другої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Підприємство відповідає критерію, визначеному пунктом 3 частини третьої статті 12 цього Кодексу, у разі дотримання таких умов:

1) підприємство не перебуває у процедурі санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство, а також щодо такого підприємства не відкрито провадження у справі про банкрутство;

2) протягом календарного року, в якому проводиться оцінка відповідності підприємства цьому критерію, та попередніх трьох календарних років підприємство не мало податкового боргу із сплати митних платежів, а також не має податкового боргу із сплати інших податків, що не належать до митних платежів, на момент прийняття рішення щодо відповідності підприємства цьому критерію;

3) протягом календарного року, в якому проводиться оцінка відповідності підприємства зазначеному критерію, та попередніх трьох календарних років дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності підприємства підтверджують, що таке підприємство перебуває у стійкому фінансовому стані, який дає змогу забезпечити зобов'язання підприємства, в тому числі пов'язані із сплатою митних платежів. Стійкий фінансовий стан підприємства означає відповідність розрахункових показників підприємства коефіцієнтам платоспроможності (фінансової стійкості) та ліквідності, а також відсутність від'ємних чистих активів, крім випадків, коли такі від'ємні чисті активи можуть бути забезпечені.

Кабінетом Міністрів України визначаються способи забезпечення від'ємних чистих активів, коефіцієнти платоспроможності (фінансової стійкості) та ліквідності підприємства, а також порядок перевірки відповідності підприємства критерію, визначеному **пунктом 3** частини третьої статті 12 цього Кодексу, у тому числі залежно від авторизації, щодо надання якої подано заяву.

{Пункт 3 частини третьої статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Пункт 4 частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

У разі якщо підприємство зареєстроване менше трьох років, оцінка виконання умов, передбачених цією частиною, проводиться за період з дати його реєстрації.

4. Підприємство відповідає критерію, визначеному **пунктом 4** частини третьої статті 12 цього Кодексу, у разі дотримання будь-якої з таких умов:

1) підприємство має досвід здійснення діяльності в межах міжнародного ланцюга постачання товарів протягом календарного року, в якому проводиться оцінка відповідності підприємства цьому критерію, та попередніх трьох календарних років, а також має працівника, відповідального за митні питання;

2) підприємство має працівника, відповідального за митні питання, який має досвід практичної роботи за напрямом здійснення митних формальностей не менше трьох років.

Крім вищезазначеного, для забезпечення відповідності підприємства цьому критерію:

{Абзац п'ятий частини четвертої статті 14 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2) на працівника, відповідального за митні питання, повинні бути покладені, зокрема, але не виключно, такі обов'язки:

а) взаємодія з митними органами з питань відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання авторизації;

{Абзац сьомий частини четвертої статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

б) проведення самостійного контролю за дотриманням підприємством відповідності критеріям та/або умовам надання авторизації та умовам, визначеним такою авторизацією;

{Абзац восьмий частини четвертої статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

в) невідкладне інформування митних органів про зміни в діяльності підприємства, що мають значення для проведення оцінки відповідності, у тому числі щодо втрати або передання іншій особі права користування відповідним об'єктом (будівлею, спорудою, відкритим або закритим майданчиком тощо), виникнення подій та/або обставин, що можуть мати вплив на дотримання підприємством відповідності критеріям та/або умовам надання авторизації, та умов, визначених такою авторизацією.

{Абзац дев'ятий частини четвертої статті 14 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Підприємство відповідає критерію, визначеному **пунктом 5** частини третьої статті 12 цього Кодексу, у разі дотримання таких умов:

1) конструкція та облаштування об'єктів (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків тощо), що використовуються підприємством та мають значення для оцінки відповідності, забезпечують захист від протиправного проникнення до таких об'єктів;

2) підприємством запроваджені та виконуються задокументовані (у вигляді інструкцій, порядків, політик тощо) процедури для:

а) унеможливлення несанкціонованого доступу до об'єктів (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків тощо), що використовуються підприємством та мають значення для оцінки відповідності;

б) виявлення і попередження несанкціонованих дій з товарами, транспортними засобами комерційного призначення, що підлягають або підлягатимуть митному контролю;

в) ідентифікації контрагентів, а також включення у договори (контракти) положень щодо забезпечення такими контрагентами безпеки у міжнародному ланцюзі постачання товарів;

г) забезпечення контролю безпечного доступу на об'єкти (будівлі, споруди, відкриті або закриті майданчики тощо), що використовуються підприємством, осіб, які надають такому підприємству послуги на договірній основі;

г) перевірки ділових якостей та доброчесності кандидатів на посади, пов'язані із безпекою та надійністю підприємства, а також періодичної перевірки ділових та особистих якостей працівників, які обіймають такі посади;

д) регулярного підвищення кваліфікації працівників, відповідальних за безпеку на підприємстві;

3) підприємство має працівника, на якого покладений обов'язок із взаємодії з митними органами з питань безпеки та надійності.

Підприємство відповідає критерію, визначеному **пунктом 5** частини третьої статті 12 цього Кодексу, за наявності у нього сертифіката про дотримання стандартів безпеки та надійності, отриманого відповідно до міжнародних договорів України або міжнародних стандартів, у разі якщо умови отримання такого сертифіката еквівалентні умовам, встановленим цією частиною.

Стаття 15. *{Статтю 15 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 16. *{Статтю 16 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 17. *{Статтю 17 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 18. *{Статтю 18 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

{Глава 2 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 245-VII від 16.05.2013, № 405-VII від 04.07.2013; в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

Глава 3. Рішення митних органів. Інформування та консультування з питань митної справи.

{Назва глави 3 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19. Загальні положення щодо рішень митних органів

1. Митні органи приймають рішення:

1) за заявою підприємства;

2) під час виконання митних формальностей;

- 3) у справах про порушення митних правил;
- 4) під час розгляду скарг на рішення, дії або бездіяльність митних органів;
- 5) в інших випадках, передбачених законодавством України з питань митної справи.

2. Рішення митних органів можуть бути оскаржені відповідно до [глави 4](#) цього Кодексу.

{Стаття 19 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹. Форми рішень митних органів

1. Митні органи приймають рішення у встановленій цим Кодексом формі (письмово, усно або шляхом вчинення дій).

2. Письмові рішення оформлюються в паперовій або електронній формі.

Рішення в електронній формі оформлюються як окремий електронний документ або шляхом внесення відміток, відомостей про прийняте рішення до відповідних систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

{Кодекс доповнено статтею 19¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19². Види рішень митних органів

1. За заявою підприємства митні органи приймають рішення щодо:

- 1) авторизації АЕО;
- 2) авторизації на застосування спрощення (у тому числі транзитного спрощення);

{Пункт 2 частини першої статті 19² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

- 3) реєстрації гаранта;
- 4) дозволу на провадження виду діяльності, визначеного [статтею 404](#) цього Кодексу;
- 5) авторизації на застосування процедури кінцевого використання товарів;
- 6) зобов'язуючої інформації;
- 7) інші рішення відповідно до законів України.

Положення [статей 19³-19¹⁸](#) цього Кодексу застосовуються виключно для рішень, визначених [пунктами 1-6](#) цієї частини.

2. Рішення митних органів, визначені [пунктами 1-6](#) частини першої цієї статті, надаються безоплатно та діють безстроково, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

3. Рішення митних органів, визначені [пунктами 1-6](#) частини першої цієї статті, можуть бути таких видів:

- 1) про розгляд заяви;
- 2) про відмову в розгляді заяви;
- 3) про продовження строку прийняття рішення;

- 4) про запит документів та/або інформації;
- 5) про надання рішення;
- 6) про відмову в наданні рішення;
- 7) про внесення змін до рішення;
- 8) про перегляд рішення;
- 9) про зупинення рішення;
- 10) про оцінку вжитих заходів;
- 11) про поновлення рішення;
- 12) про скасування рішення;
- 13) про анулювання рішення;
- 14) про залишення рішення без змін.

4. Митні органи приймають рішення, визначені **пунктами 1-4** частини третьої цієї статті, під час розгляду будь-яких заяв, поданих відповідно до цієї глави.

Митні органи приймають рішення, визначені **пунктами 5-6** частини третьої цієї статті, за результатами розгляду заяви про надання рішення.

Митні органи приймають рішення, визначені **пунктами 7-14** частини третьої цієї статті, після прийняття та щодо рішень, визначених **пунктом 5** частини третьої цієї статті.

Митні органи не приймають рішення, визначені **пунктами 7-11, 14** частини третьої цієї статті, стосовно рішень щодо зобов'язуючої інформації.

Митні органи, крім рішень, визначених **пунктами 1-14** частини третьої цієї статті, приймають інші рішення у випадках, передбачених законодавством України з питань митної справи.

5. Митний орган невідкладно, але не пізніше ніж на наступний робочий день з дня прийняття рішення, визначеного **частиною третьою** цієї статті:

1) надсилає підприємству в паперовій або електронній формі інформацію про прийняте рішення (за наявності - таке рішення та копію наказу щодо такого рішення, у разі якщо оформлення наказу передбачено законодавством України з питань митної справи);

2) вносить відомості про прийняте рішення до систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів;

3) здійснює інші заходи, визначені законодавством України з питань митної справи для виконання митними органами після прийняття відповідного рішення.

6. У рішеннях, визначених **пунктами 2 і 3, 6-9, 12 і 13** частини третьої цієї статті, зазначаються підстави та причини прийняття такого рішення з посиланням на норми законодавства, а також строк і порядок оскарження рішення.

7. У разі прийняття рішень, визначених **пунктами 6, 9, 12 і 13** частини третьої цієї статті, митний орган разом з рішенням надсилає копії документів (за наявності), на підставі яких було прийнято відповідне рішення.

8. Порядок прийняття рішень митним органом визначається цим Кодексом та іншим законодавством України з питань митної справи.

{Кодекс доповнено статтею 19² згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19³. Митний орган, уповноважений приймати рішення

1. Митними органами, уповноваженими приймати рішення, є:

1) щодо авторизації АЕО - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) щодо авторизації на застосування спрощення - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

3) щодо реєстрації гаранта - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

4) щодо дозволу на провадження видів діяльності, визначених **статтею 404** цього Кодексу:

а) на здійснення митної брокерської діяльності - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

б) на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, разом із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону;

в) на провадження видів діяльності, визначених **пунктами 3-6** статті 404 цього Кодексу, - митниця, у зоні діяльності якої розташовані відповідні території, приміщення, резервуари, холодильні чи морозильні камери, криті чи відкриті майданчики, що можуть використовуватися під час провадження таких видів діяльності;

5) щодо авторизації на застосування процедури кінцевого використання товарів - митниця, в зоні діяльності якої буде розпочато зазначені у заяві про надання авторизації операції з товарами, до яких буде застосовано процедуру кінцевого використання товарів;

6) щодо зобов'язуючої інформації - митний орган, визначений центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Кодекс доповнено статтею 19³ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19⁴. Подання заяви для прийняття рішення

1. Для прийняття митним органом рішень, визначених **пунктами 3, 5, 7-9, 12** частини третьої статті 19² цього Кодексу, підприємство подає до відповідного митного органу заяву та у випадках, встановлених законодавством України з питань митної справи, анкету самооцінки, а також інші документи, їх копії та/або інформацію, необхідні для прийняття рішення митного органу.

У разі якщо підприємство має діючу авторизацію, для надання якої підтверджено відповідність підприємства критерію та/або умові, дотримання яких необхідно для надання авторизації, щодо якої подано заяву, анкета самооцінки не заповнюється в тій частині, в якій відповідність підприємства критерію та/або умові вже підтверджено.

У разі якщо підприємство має діючу авторизацію, для надання якої підтверджено відповідність підприємства всім критеріям та/або умовам, дотримання яких необхідно для надання авторизації, щодо якої подано заяву, анкета самооцінки не подається.

2. Заява для прийняття рішення митним органом та анкета самооцінки, інші документи або їх копії, що додаються до заяви, подаються одним із таких способів:

1) у паперовій формі - особисто або поштовим відправленням з описом вкладення;

2) в електронній формі - з використанням систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів із дотриманням вимог законодавства у сферах електронного документообігу, електронних довірчих послуг та захисту інформації.

3. Заява для прийняття рішення митним органом складається державною мовою та підписується керівником підприємства або уповноваженою ним особою.

4. Кабінет Міністрів України затверджує:

1) форми заяв про надання авторизації;

2) форму анкети самооцінки підприємства;

3) форму звіту про результати оцінки (повторної оцінки) відповідності підприємства критерію та/або умові надання авторизації;

4) форму звіту про результати застосування процедури кінцевого використання товарів;

5) форму висновку про відповідність (невідповідність) підприємства критеріям та/або умовам надання авторизації;

6) форми авторизацій;

7) порядок проведення митними органами оцінки (повторної оцінки) відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання авторизації;

8) форму плану, порядок планування та проведення митними органами моніторингу відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання авторизації.

{Кодекс доповнено статтею 19⁴ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19⁵. Попередній розгляд заяви

1. Митний орган здійснює попередній розгляд заяви та документів, поданих для прийняття ним рішення, з метою перевірки дотримання підприємством умов, необхідних для прийняття такої заяви до розгляду.

2. Митний орган здійснює попередній розгляд заяви та документів, поданих для прийняття ним рішення, визначеного **пунктом 5** частини третьої статті 19² цього Кодексу, у такі строки:

- 1) щодо авторизації АЕО - протягом 30 днів;
- 2) щодо авторизації на застосування спрощення - протягом 15 днів;
- 3) щодо реєстрації гаранта - протягом 15 днів;
- 4) щодо дозволу на провадження видів діяльності, визначених **статтею 404** цього Кодексу:
 - а) на здійснення митної брокерської діяльності - протягом одного робочого дня;
 - б) на провадження видів діяльності, визначених **пунктами 2-6** статті 404 цього Кодексу, - протягом 10 днів;
- 5) щодо авторизації на застосування процедури кінцевого використання товарів - протягом 15 днів;
- 6) щодо зобов'язуючої інформації - протягом 15 днів.

У разі якщо підприємство має діючу авторизацію, для надання якої підтверджено відповідність підприємства всім критеріям та/або умовам, дотримання яких необхідно для надання авторизації, щодо якої подано заяву, митний орган здійснює попередній розгляд заяви та документів протягом п'яти робочих днів.

3. Митний орган здійснює попередній розгляд заяви та документів, поданих для прийняття ним рішень, визначених **пунктами 3, 7-9, 12** частини третьої статті 19² цього Кодексу, протягом п'яти робочих днів.

4. Перебіг строків, визначених **частинами другою і третьою** цієї статті, починається з дня, наступного за днем реєстрації заяви митним органом.

5. За результатами попереднього розгляду митний орган приймає одне з таких рішень:

- 1) про розгляд заяви - якщо митним органом встановлено дотримання умов, необхідних для прийняття заяви до розгляду;
- 2) про відмову в розгляді заяви - якщо митним органом встановлено недотримання хоча б однієї з умов, необхідних для прийняття заяви до розгляду.

6. У разі якщо протягом строку, встановленого **частиною другою або третьою** цієї статті, митний орган не повідомив про прийняття рішення, визначеного **частиною п'ятою** цієї статті, заява, подана для прийняття ним рішення, вважається прийнятою митним органом до розгляду.

7. Умови, необхідні для прийняття заяви підприємства до розгляду, вважаються недотриманими, у разі якщо:

- 1) підприємство не перебуває на обліку в митних органах згідно із **статтею 455** цього Кодексу;
- 2) підприємство є нерезидентом;

3) документи, визначені **частиною першою** статті 19⁴ цього Кодексу, подано до митного органу, який не має повноважень щодо їх розгляду та прийняття відповідного рішення;

4) подано не всі документи, необхідні для прийняття митним органом рішення, або до таких документів внесено відомості не в повному обсязі з урахуванням виду рішення митного органу, щодо якого подано заяву;

5) заяву складено не за встановленою формою (за наявності відповідної форми) або підписано особою, яка не має на це повноважень;

6) заяву подано для надання авторизації АЕО того самого типу, що була раніше надана підприємству та протягом трьох років до дня подання заяви скасована на підставі невідповідності підприємства критерію, дотримання якого необхідно для надання авторизації АЕО;

7) заяву подано для надання того самого рішення (крім авторизації АЕО), що було надано раніше підприємству та протягом року до дня подання заяви скасовано на підставі недотримання підприємством умов, визначених рішенням, або невідповідності підприємства критеріям та/або умовам для надання рішення;

8) заяву подано для надання того самого рішення, що було надано раніше підприємству та протягом трьох років до дня подання заяви анульовано з підстав, передбачених **статтею 19¹⁸** цього Кодексу.

8. Митний орган приймає рішення про відмову у розгляді заяви, поданої для прийняття ним рішення, визначеного **пунктом 5** частини третьої статті 19² цього Кодексу, у випадках, передбачених частиною сьомою, а також у разі, якщо:

1) стосовно підприємства введено процедуру санації до відкриття провадження у справі про банкрутство або щодо такого підприємства відкрито провадження у справі про банкрутство;

2) підприємство перебуває у процесі припинення;

3) до підприємства застосовано санкції відповідно до [Закону України "Про санкції"](#).

{Кодекс доповнено статтею 19⁵ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19⁶. Строки розгляду заяви та прийняття рішень

1. Митний орган здійснює розгляд заяви та документів, поданих для прийняття ним рішення, визначеного **пунктом 5** частини третьої статті 19² цього Кодексу, у такі строки:

1) щодо авторизації АЕО - протягом 120 днів;

2) щодо авторизації на застосування спрощення - протягом 120 днів;

3) щодо реєстрації гаранта - протягом 30 днів;

4) щодо дозволу на провадження видів діяльності, визначених **статтею 404** цього Кодексу:

а) на здійснення митної брокерської діяльності - протягом трьох робочих днів;

б) на провадження видів діяльності, визначених **пунктами 2-6** статті 404 цього Кодексу, - протягом 20 днів;

5) щодо авторизації на застосування процедури кінцевого використання товарів - протягом 30 днів;

б) щодо зобов'язуючої інформації - протягом 30 днів.

У разі якщо підприємство має діючу авторизацію, необхідною умовою надання якої є відповідність усім критеріям та/або умовам, дотримання яких необхідно для надання авторизації, щодо якої подано заяву, митний орган здійснює розгляд заяви та документів протягом 15 днів.

2. Митний орган здійснює розгляд заяви та документів, поданих для прийняття ним рішень, визначених **пунктами 3, 7-9, 12** частини третьої статті 19² цього Кодексу протягом 15 днів.

3. Прийняття митним органом рішень за його ініціативою здійснюється невідкладно, але не пізніше 30 днів з дня виявлення підстав для прийняття таких рішень, крім випадків, передбачених **статтями 19⁹-19¹⁰** цього Кодексу.

4. Перебіг строків, визначених **частинами першою і другою** цієї статті, починається з дня прийняття митним органом рішення про розгляд заяви.

5. Строк прийняття рішення, визначений **частиною першою або другою** цієї статті, може бути продовжений:

1) за заявою підприємства, але не більше ніж на 30 днів;

2) за рішенням митного органу, але не більше ніж на 30 днів, якщо інше не передбачено законодавством України з питань митної справи, для кожного з таких випадків:

а) направлення запиту про надання додаткових документів та/або інформації;

б) направлення повідомлення, передбаченого **статтею 19⁹** цього Кодексу;

в) отримання від підприємства письмових заперечень відповідно до **статті 19⁹** цього Кодексу;

г) отримання від підприємства повідомлення про усунення виявленої невідповідності критеріям та/або умовам надання рішення;

г) отримання від підприємства повідомлення про заходи, вжиті для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, та відповідності критеріям та/або умовам надання рішення.

6. У випадку, передбаченому **пунктом 1** частини п'ятої цієї статті, митний орган продовжує строк прийняття рішення на строк, зазначений у заяві підприємства.

У випадку, передбаченому **пунктом 2** частини п'ятої цієї статті, митний орган продовжує строк прийняття рішення та повідомляє підприємство про таке продовження до закінчення строку, визначеного частиною першою або другою цієї статті.

Рішення про продовження строку прийняття рішення має містити інформацію про причини та строк, на який продовжено прийняття рішення.

7. Підприємство, яке протягом строку, визначеного **частиною першою** або **другою** цієї статті, не отримало рішення митного органу за своєю заявою, або не отримало відповідно до частини шостої цієї статті інформації про продовження строку прийняття рішення, має право на оскарження бездіяльності митних органів у порядку, передбаченому **главою 4** цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19⁶ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19⁷. Розгляд заяви

1. Під час розгляду заяви та документів, поданих для прийняття рішення, визначеного **пунктом 5** частини третьої статті 19² цього Кодексу, митний орган здійснює перевірку відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення. У випадках, передбачених цим Кодексом, така перевірка може здійснюватися шляхом проведення оцінки відповідності.

2. У разі якщо підприємство має діючу авторизацію, окремі критерії та/або умови надання якої відповідають критеріям та/або умовам авторизації, щодо надання якої подано заяву, такі окремі критерії та/або умови вважаються дотриманими та для цілей оцінки відповідності критеріям та/або умовам надання рішення, щодо якого подано заяву, оцінці не підлягають.

3. До розгляду заяви підприємства можуть бути залучені посадові особи митниць з урахуванням місця реєстрації підприємства, місця здійснення ним операцій з товарами, місцезнаходження об'єктів підприємства, місцезнаходження документів бухгалтерського обліку, комерційної та транспортної документації, що мають значення для розгляду заяви.

4. Під час розгляду заяви підприємства посадові особи митних органів та підприємства користуються правами та повинні виконувати обов'язки, передбачені **статтею 19⁸** цього Кодексу.

5. У разі якщо під час розгляду заяви підприємства митним органом встановлено, що для прийняття рішення необхідно отримати від заявника додаткові документи та/або інформацію, митний орган зобов'язаний прийняти рішення про запит документів та/або інформації.

Підприємство зобов'язане надавати посадовим особам митних органів, які здійснюють розгляд заяви, на їх запити документи та інформацію, необхідні для розгляду заяви, протягом 30 днів з дня отримання такого запиту.

Надання на запит митного органу документів та/або інформації, що містять розбіжності або не містять всіх відомостей, необхідних для прийняття рішення, є підставою для повторного запиту про надання необхідних документів та/або інформації.

6. За результатами розгляду заяви, поданої для прийняття рішення, визначеного **пунктом 5** частини третьої статті 19² цього Кодексу, митний орган приймає одне з таких рішень:

1) про надання рішення - якщо митним органом підтверджено відповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення;

2) про відмову в наданні рішення - якщо митним органом підтверджено невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення або якщо протягом строку, визначеного абзацом другим частини п'ятої цієї статті, підприємством не надано документів та/або інформації, зазначених у запиті митного органу.

7. За результатами розгляду заяв, поданих для прийняття рішень, визначених **пунктами 3, 7-9, 12** частини третьої статті 19² цього Кодексу, митний орган протягом строку, визначеного **частиною другою** статті 19⁶ цього Кодексу, приймає відповідне рішення.

{Кодекс доповнено статтею 19⁷ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19⁸. Права та обов'язки посадових осіб митних органів та посадових осіб підприємства під час розгляду заяви підприємства, оцінки відповідності та моніторингу відповідності

1. Посадові особи митних органів під час розгляду заяви підприємства мають право:

здійснювати перевірку відомостей, зазначених підприємством у заяві та інших документах, та/або інформації, поданих для прийняття рішення митного органу;

отримувати безоплатно від підприємства інформацію, пояснення, письмові довідки з питань, що виникають під час розгляду заяви, копії документів, засвідчені підписом керівника підприємства або уповноваженої ним особи, електронні (скановані) копії паперових документів;

подавати запити до державних органів, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, уповноважених органів іноземних держав, у розпорядженні яких перебуває або може перебувати інформація, що потребує підтвердження;

використовувати інформацію, отриману від інших державних органів, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, уповноважених органів іноземних держав відповідно до законодавства;

використовувати висновки або інші документи, надані фахівцями, експертами;

користуватися іншими правами, передбаченими цим Кодексом та іншими законами України.

Під час проведення оцінки відповідності та моніторингу відповідності посадові особи митних органів, крім прав, визначених **абзацами другим - сьомим** цієї частини, також мають право:

отримувати доступ до фінансових і бухгалтерських документів, звітів, контрактів, декларацій, калькуляцій, інших документів та відомостей, у тому числі наявних у розпорядженні підприємства в електронному вигляді;

отримувати доступ до інформаційних, електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем та програмного забезпечення для ведення бухгалтерського обліку, комерційної та транспортної документації, що використовує підприємство;

отримувати доступ та проводити огляд об'єктів (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків тощо), що використовуються підприємством та мають значення для оцінки відповідності або моніторингу відповідності, з відображенням результатів такого огляду у відповідному акті;

здійснювати опитування працівників та посадових осіб підприємства.

2. Посадові особи митних органів під час розгляду заяви підприємства зобов'язані:

використовувати інформацію, отриману від підприємства, виключно з метою розгляду заяви;

дотримуватися вимог щодо конфіденційності інформації відповідно до **статті 11** цього Кодексу, забезпечувати зберігання документів, отриманих від підприємства, не розголошувати їх зміст без згоди підприємства (крім випадків, передбачених законодавством);

поважати права та законні інтереси працівників підприємства, інформувати посадових осіб підприємства про їхні права та обов'язки;

невідкладно повідомляти підприємству про виявлення невідповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення;

надавати на вимогу посадових осіб підприємства інформацію про положення законодавства, що стосуються питань розгляду заяви;

продовжувати строки розгляду заяви підприємства у випадках, передбачених **статтею 19⁶** цього Кодексу;

виконувати інші обов'язки, передбачені цим Кодексом та законами України.

Під час проведення оцінки відповідності та моніторингу відповідності посадові особи митних органів, крім обов'язків, визначених **абзацами другим - восьмим** цієї частини, також зобов'язані:

здійснювати виїзд на об'єкти підприємства відповідно до графіка, узгодженого з керівником підприємства або уповноваженою ним особою;

не порушувати нормального режиму роботи підприємства, не допускати заподіяння підприємству шкоди неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю.

3. Посадові особи підприємства під час розгляду заяви підприємства мають право:

вимагати від посадових осіб митних органів, які здійснюють розгляд заяви, пред'явлення їх службових посвідчень;

надавати посадовим особам митних органів, які здійснюють розгляд заяви, зауваження, письмові заяви, пояснення та інші документи, вимагати їх розгляду посадовими особами митних органів по суті;

запитувати в посадових осіб митних органів та отримувати від них інформацію про положення законодавства, що стосуються питань розгляду заяви;

вимагати від посадових осіб митних органів, які здійснюють розгляд заяви, перевірки відомостей і фактів, що можуть свідчити на користь підприємства;

користуватися іншими правами, передбаченими цим Кодексом та законами України.

4. Посадові особи підприємства під час розгляду заяви підприємства зобов'язані:

не перешкоджати законній діяльності посадових осіб митних органів, які здійснюють розгляд заяви, та виконувати законні вимоги таких осіб;

визначити осіб, відповідальних за надання інформації посадовим особам митних органів, які здійснюють розгляд заяви, не пізніше трьох робочих днів з дня початку такого розгляду;

виконувати інші обов'язки, передбачені цим Кодексом та законами України.

Під час проведення оцінки відповідності та моніторингу відповідності посадові особи підприємства, крім обов'язків, визначених **абзацами другим - четвертим** цієї частини, також зобов'язані забезпечувати:

відповідно до графіка, узгодженого з посадовою особою митного органу, безперешкодний доступ посадових осіб митних органів на об'єкти підприємства та умови для виконання ними своїх обов'язків;

посадових осіб митних органів у разі потреби робочим місцем, комп'ютерною та іншою оргтехнікою (за наявності).

{Кодекс доповнено статтею 19⁸ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19⁹. Право бути почутим

1. У разі якщо митний орган має намір прийняти рішення, що може мати несприятливий вплив на права заінтересованої особи (несприятливе рішення), така особа має право подати письмові заперечення та додаткові документи чи відомості.

2. Для цілей цього Кодексу несприятливими рішеннями є рішення, визначені **пунктами 7, 9, 12 і 13** частини третьої статті 19² цього Кодексу, прийняті за ініціативою митного органу, а також рішення, визначені **пунктом 6** частини третьої статті 19², **пунктом 2** частини другої статті 76⁴ цього Кодексу.

3. Перед прийняттям несприятливого рішення митні органи надсилають заінтересованій особі повідомлення про намір прийняти несприятливе рішення.

4. Повідомлення про намір прийняти несприятливе рішення має містити:

1) інформацію про зміст такого несприятливого рішення та підстави, на яких митні органи мають намір прийняти рішення, із посиланням на відповідні документи та інформацію, що підтверджують виникнення таких підстав;

2) строк, протягом якого заінтересована особа має право скористатися правом бути почутою;

3) інформацію про право заінтересованої особи ознайомитися з документами та інформацією, зазначеними в **пункті 1** цієї частини.

5. Повідомлення про намір прийняти несприятливе рішення оформлюється в електронній формі та надсилається заінтересованій особі з використанням систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

6. Заінтересована особа має право протягом 30 днів з дня отримання повідомлення митного органу про намір прийняти несприятливе рішення подати письмові заперечення та додаткові документи чи відомості.

7. Посадові особи митних органів зобов'язані розглянути подані заінтересованою особою письмові заперечення протягом 30 днів з дня отримання таких заперечень.

8. У разі якщо за результатами розгляду поданих письмових заперечень встановлено, що такі заперечення є обґрунтованими, посадова особа митного органу не приймає несприятливе рішення.

9. У разі якщо митним органом протягом строку, передбаченого **частиною шостою** цієї статті, не отримано письмових заперечень або за результатами їх розгляду встановлено, що такі заперечення є необґрунтованими, посадова особа митного органу приймає несприятливе рішення.

10. У разі надсилання заінтересованій особі повідомлення про намір прийняти несприятливе рішення строк прийняття митним органом відповідного рішення продовжується на 30 днів.

Після отримання від заінтересованої особи письмових заперечень строк прийняття рішення може бути продовжений митним органом на строк, необхідний для розгляду поданих заінтересованою особою документів, але не більше ніж на 30 днів.

11. Митні органи повідомляють заінтересовану особу про прийняте рішення в межах строку, визначеного **статтею 19⁶** цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19⁹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹⁰. Особливості застосування права бути почутим

1. Право бути почутим не застосовується у разі, якщо:

1) несприятливе рішення, яке мають намір прийняти митні органи, спрямоване на забезпечення виконання іншого рішення, щодо якого передбачено застосування права бути почутим, і повідомлення, передбачене **статтею 19⁹** цього Кодексу, було направлено підприємству раніше;

2) якщо несприятливе рішення, яке мають намір прийняти митні органи, приймається відповідно до **частини шостої** або **сьомої** статті 19¹⁵ цього Кодексу;

3) реалізація права бути почутим створює загрозу заподіяння значної шкоди національній безпеці, життю та здоров'ю людей, навколишньому природному середовищу, правам споживачів товарів;

4) несприятливе рішення, яке мають намір прийняти митні органи, стосується рішення щодо зобов'язуючої інформації;

5) підприємству відмовлено у прийнятті заяви до розгляду;

- 6) у разі зняття підприємства з обліку в митних органах;
- 7) несприятливе рішення приймається на виконання рішення суду;
- 8) несприятливе рішення приймається у зв'язку із застосуванням до підприємства санкцій відповідно до [Закону України "Про санкції"](#);
- 9) в інших випадках, передбачених законами України.

{Кодекс доповнено статтею 19¹⁰ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹¹. Набрання чинності рішенням митного органу

1. Рішення митного органу набирає чинності з дня його отримання підприємством, крім випадків, передбачених **частиною четвертою** цієї статті.

2. Днем отримання рішення митного органу є:

1) у разі надсилання рішення в електронній формі - дата надсилання електронного повідомлення, яким надіслано рішення митного органу;

2) у разі надсилання рішення в паперовій формі - дата отримання рекомендованого листа, зазначена поштовою службою в повідомленні про вручення, а у разі неотримання листа - дата повернення відправнику рекомендованого листа, зазначена поштовою службою.

3. Рішення митного органу набирає чинності з дня, відмінного від дня його отримання підприємством, у разі якщо:

1) інше зазначено в рішенні або інше передбачено законодавством України з питань митної справи;

2) підприємство визначило в заяві або окремому клопотанні бажаний день набрання чинності рішенням, що настає після закінчення строку прийняття рішення відповідно до **статті 19⁶** цього Кодексу, - рішення набирає чинності з дня, зазначеного в заяві;

3) метою прийняття митним органом рішення є продовження строку дії рішення, прийнятого таким митним органом на обмежений строк - рішення набирає чинності з наступного дня після закінчення строку чинності попередньо прийнятого рішення.

4. Рішення митного органу підлягає виконанню митними органами та підприємствами з дня набрання ним чинності, крім випадків зупинення виконання рішення митного органу відповідно до **статті 26⁴** цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19¹¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹². Моніторинг відповідності

1. Після надання авторизації, дозволу на провадження виду діяльності, визначеного **статтею 404** цього Кодексу, реєстрації гаранта, підприємство має дотримуватися умов, визначених відповідним рішенням, а також не допускати випадків невідповідності критеріям та/або умовам надання рішення.

2. Підприємство зобов'язане невідкладно з використанням інформаційних технологій повідомляти митний орган, уповноважений приймати рішення, про:

1) зміну відомостей, зазначених у заяві про надання рішення та/або документах, наданих для прийняття рішення, що може вплинути на строк дії та/або зміст рішення;

2) події та/або обставини, що перешкоджають дотриманню умов, визначених рішенням, або відповідності критеріям та/або умовам надання рішення, а також час, необхідний для їх усунення та забезпечення відповідності критеріям та/або умовам надання рішення.

3. Митні органи здійснюють комплекс заходів, що забезпечують систематичний контроль за дотриманням підприємством умов, визначених рішенням, та відповідністю критеріям та/або умовам надання рішення (моніторинг відповідності).

4. Організацію та здійснення заходів з моніторингу відповідності забезпечує митний орган, уповноважений приймати рішення, відповідно до **статті 19³** цього Кодексу, якщо інше не передбачено законами України.

До здійснення заходів з моніторингу відповідності можуть залучатися:

- 1) митниця за місцезнаходженням підприємства;
- 2) митниця, у зоні діяльності якої розташовані об'єкти підприємства;
- 3) митниця, у зоні діяльності якої підприємство здійснює операції з товарами;
- 4) митниця, у зоні діяльності якої підприємство зберігає документи бухгалтерського обліку, комерційну та транспортну документацію, що мають значення для моніторингу відповідності.

Моніторинг відповідності щодо реєстрації гаранта проводиться з урахуванням особливостей, встановлених **статтею 316** цього Кодексу.

Моніторинг відповідності щодо дозволів на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі проводиться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

5. Під час проведення моніторингу відповідності посадові особи митних органів:

- 1) здійснюють заходи в межах прав та обов'язків, визначених **частинами першою та другою статті 19⁸** цього Кодексу;
- 2) узагальнюють та аналізують відомості щодо діяльності підприємства, отримані:
 - а) під час розгляду заяви про надання рішення, перегляду рішення та моніторингу відповідності;
 - б) за результатами документальних перевірок;
 - в) під час здійснення митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення підприємства;
 - г) з баз даних, що використовують митні органи;
 - г) від державних органів, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, уповноважених органів іноземних держав;

д) від підприємства за результатами оцінки вжитих заходів відповідно до [статті 19¹⁵](#) цього Кодексу;

е) у відповідь на письмовий запит до підприємства щодо обставин, які можуть свідчити про недотримання підприємством умов, визначених рішенням, або про невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення.

6. Заходи з моніторингу відповідності здійснюються митними органами на підставі результатів застосування системи управління ризиками з урахуванням результатів розгляду заяви про надання рішення та інформації, отриманої відповідно до [частини другої](#) та [пункту 2](#) частини п'ятої цієї статті.

У разі якщо підприємство зареєстроване менше трьох років, протягом першого року після надання рішення митного органу під час здійснення заходів з моніторингу відповідності застосовується підвищений рівень ризику.

Відомості про результати моніторингу відповідності вносяться уповноваженою посадовою особою відповідного митного органу до систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

7. За результатами моніторингу відповідності митні органи можуть приймати рішення, визначені [пунктами 7-9, 12-14](#) частини третьої статті 19² цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19¹² згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹³. Внесення змін до рішення митного органу

1. Митний орган приймає рішення про внесення змін до рішення в таких випадках:

1) за заявою підприємства - у разі зміни відомостей, зазначених у заяві про надання рішення та/або документах, наданих для прийняття рішення, або якщо такі зміни стосуються умов, визначених рішенням, та якщо такі зміни не впливають на відповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення;

2) у разі якщо за результатами моніторингу відповідності, перегляду рішення або оцінки вжитих заходів виявлено недотримання умов, визначених рішенням, і дотримання таких умов може бути забезпечено шляхом внесення змін до рішення;

3) у разі якщо митним органом встановлено невідповідність рішення вимогам законодавства України з питань митної справи і відповідність таким вимогам може бути забезпечено шляхом внесення змін до рішення.

2. У випадку, передбаченому [пунктом 1](#) частини першої цієї статті, митний орган за результатами розгляду заяви про внесення змін до рішення приймає одне з таких рішень:

1) про внесення змін до рішення;

2) про залишення рішення без змін.

3. У випадках, передбачених [пунктами 2 і 3](#) частини першої цієї статті, до прийняття рішення про внесення змін до рішення митний орган застосовує правила, передбачені [статтями 19⁹ і 19¹⁰](#) цього Кодексу.

4. Внесення змін до рішення здійснюється у строк, передбачений **частиною другою** статті 19⁶ цього Кодексу.

Строк внесення змін до рішення може бути продовжений у випадках, визначених **частиною п'ятою** статті 19⁶ цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19¹³ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹⁴. Перегляд рішення митного органу

1. Митний орган приймає рішення про перегляд рішення у таких випадках:

1) за заявою підприємства - у разі зміни відомостей, зазначених у заяві про надання рішення та/або документах, наданих для прийняття рішення, якщо такі зміни дають підстави вважати, що підприємство може не дотримуватися умов, визначених рішенням, або підприємство може не відповідати критеріям та/або умовам надання рішення;

2) у разі якщо за результатами моніторингу відповідності виявлено обставини, що дають підстави вважати, що підприємство може не дотримуватися умов, визначених рішенням, або підприємство може не відповідати критеріям та/або умовам надання рішення;

3) у разі якщо зміни до законодавства України впливають на строк дії та/або зміст рішення або на відповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення.

2. Перегляд рішення здійснюється шляхом проведення повторної оцінки відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення.

3. Перегляд рішення здійснюється митним органом згідно з вимогами частин **третьої - п'ятої** статті 19⁷ цього Кодексу.

4. У випадках, передбачених **пунктами 1 і 2** частини першої цієї статті, перегляду підлягають виключно умови, визначені рішенням, критерії та/або умови надання рішення, можливе недотримання яких або невідповідність яким були виявлені підприємством або митним органом за результатами моніторингу відповідності.

У випадку, передбаченому **пунктом 3** частини першої цієї статті, перегляду підлягають виключно критерії та/або умови надання рішення, на які мали вплив відповідні обставини або відповідні зміни до законодавства України.

5. Під час перегляду рішення дія рішення не зупиняється.

6. Перегляд рішення здійснюється протягом 30 днів з дня прийняття митним органом рішення про перегляд рішення.

7. За результатами перегляду рішення митний орган приймає одне з таких рішень:

1) про залишення рішення без змін - у разі якщо митним органом підтверджено дотримання підприємством умов, визначених рішенням, та/або відповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення;

2) про внесення змін до рішення - у разі якщо митним органом підтверджено недотримання підприємством умов, визначених рішенням, і дотримання таких умов може бути забезпечено шляхом внесення змін до рішення;

3) про зупинення рішення - у разі якщо за результатами перегляду рішення підтверджено недотримання підприємством умов, визначених рішенням, або невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, крім випадків наявності підстав для прийняття митним органом рішення про скасування або анулювання рішення;

4) про скасування рішення - у разі якщо митним органом встановлено підстави для прийняття такого рішення відповідно до **статті 19¹⁷** цього Кодексу;

5) про анулювання рішення - у разі якщо митним органом встановлено підстави для прийняття такого рішення відповідно до **статті 19¹⁸** цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19¹⁴ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹⁵. Зупинення рішення митного органу

1. Митний орган приймає рішення про зупинення рішення у таких випадках:

1) за заявою підприємства - у разі настання подій та/або обставин, що перешкоджають дотриманню умов, визначених рішенням, або відповідності критеріям та/або умовам надання рішення;

2) у разі якщо за результатами моніторингу відповідності виявлено невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, крім випадків наявності підстав для прийняття митним органом рішення про скасування або анулювання рішення;

3) у разі, якщо за результатами перегляду рішення підтверджено недотримання підприємством умов, визначених рішенням, або невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, крім випадків наявності підстав для прийняття митним органом рішення про скасування або анулювання рішення.

2. У випадках, передбачених **пунктами 2 і 3** частини першої цієї статті, до прийняття рішення про зупинення рішення митний орган застосовує правила, передбачені **статтями 19⁹ і 19¹⁰** цього Кодексу.

3. Протягом строку зупинення рішення підприємство має право вжити заходів для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, забезпечення відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення та письмово повідомити про вжиті заходи митний орган, який прийняв рішення про зупинення рішення.

Митний орган протягом семи робочих днів з дня отримання повідомлення, передбаченого **абзацом першим** цієї частини, приймає рішення про оцінку вжитих заходів для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення.

4. Оцінка вжитих заходів проводиться митним органом згідно з вимогами **частин третьої - п'ятої** статті 19⁷ цього Кодексу виключно в межах оцінки дотримання підприємством конкретних умов, визначених рішенням, відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, недотримання яких або невідповідність яким призвело до зупинення рішення.

5. Оцінка вжитих заходів проводиться протягом 30 днів з дня прийняття митним органом рішення про оцінку вжитих заходів.

6. За результатами оцінки вжитих заходів митний орган приймає одне з таких рішень:

1) про поновлення рішення - у разі якщо митним органом підтверджено дотримання підприємством умов, визначених рішенням, та відповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення;

2) про скасування рішення - у разі якщо митним органом підтверджено недотримання підприємством умов, визначених рішенням, та/або невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, крім випадків наявності підстав для прийняття митним органом рішення про анулювання рішення;

3) про внесення змін до рішення - у разі якщо митним органом підтверджено недотримання підприємством умов, визначених рішенням, і дотримання таких умов може бути забезпечено шляхом внесення змін до рішення;

4) про анулювання рішення - у разі якщо митним органом встановлено підстави для прийняття такого рішення відповідно до **статті 19¹⁸** цього Кодексу.

7. У разі якщо до завершення строку зупинення рішення митним органом не отримано від підприємства повідомлення про заходи, вжиті для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, забезпечення відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, митний орган приймає рішення про скасування рішення відповідно до **статті 19¹⁷** цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19¹⁵ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹⁶. Строк зупинення рішення митного органу

1. Рішення митного органу зупиняється:

1) у випадку, визначеному **пунктом 1** частини першої статті 19¹⁵ цього Кодексу, - на строк, визначений підприємством у заяві, але не більше 90 днів;

2) у випадках, визначених **пунктами 2 і 3** частини першої статті 19¹⁵ цього Кодексу, - на 30 днів.

2. Строк зупинення рішення може бути продовжений:

1) за заявою підприємства, але не більше ніж на 30 днів;

2) за рішенням митного органу, але не більше ніж на 30 днів у разі отримання від підприємства повідомлення про вжиття заходів для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, забезпечення відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення.

У разі повідомлення підприємством про вжиття заходів для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, забезпечення відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, відповідно до **частини третьої** статті 19¹⁵ цього Кодексу строк зупинення рішення продовжується до дня набрання чинності рішенням, визначеним **частиною шостою** статті 19¹⁵ цього Кодексу.

3. Протягом строку зупинення рішення митного органу підприємство:

1) не має права провадити діяльність, визначену таким рішенням, крім випадків, передбачених цим Кодексом;

2) не має права застосовувати спрощення та/або користуватися перевагами, що застосовуються на підставі рішення, яке було зупинено.

{Абзац третьої частини третьої статті 19¹⁶ в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

Митні формальності щодо транспортних засобів комерційного призначення та товарів, що ними переміщуються, розпочаті із застосуванням рішення митного органу та не завершені до початку строку зупинення такого рішення, завершуються на умовах, визначених рішенням, з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом.

{Кодекс доповнено статтею 19¹⁶ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹⁷. Скасування рішення митного органу

1. Митний орган приймає рішення про скасування рішення у таких випадках:

1) за заявою підприємства;

2) якщо за результатами моніторингу відповідності, перегляду рішення або оцінки вжитих заходів встановлено, що:

а) підприємство не перебуває на обліку в митних органах згідно із **статтею 455** цього Кодексу;

б) набрало чинності рішення про скасування іншої авторизації та/або дозволу, наявність якого є необхідною умовою для надання рішення;

3) якщо до завершення строку зупинення рішення митним органом від підприємства не отримано повідомлення про заходи, вжиті для забезпечення дотримання підприємством умов, визначених рішенням, забезпечення відповідності підприємства критеріям та/або умовам надання рішення;

4) якщо за результатами оцінки вжитих заходів підтверджено недотримання підприємством умов, визначених рішенням, або невідповідність підприємства критеріям та/або умовам надання рішення, крім випадків наявності підстав для прийняття митним органом рішення про анулювання рішення;

5) якщо митним органом встановлено невідповідність рішення вимогам законодавства України з питань митної справи і відповідність таким вимогам не може бути забезпечено шляхом внесення змін до рішення.

2. У випадках, передбачених **пунктами 2 і 5** частини першої цієї статті, до прийняття рішення про скасування рішення митний орган застосовує правила, передбачені **статтями 19⁹ і 19¹⁰** цього Кодексу.

3. Рішення митного органу про скасування рішення набирає чинності відповідно до **статті 19¹¹** цього Кодексу.

4. Рішення, що скасовується, втрачає чинність з дня набрання чинності рішенням митного органу про скасування рішення або у випадках, визначених законодавством України з питань митної справи, з іншої дати, визначеної митним органом.

5. Після скасування рішення митного органу підприємство:

1) не має права провадити діяльність, визначену таким рішенням, крім випадків, визначених цим Кодексом;

2) не має права застосовувати спрощення та/або користуватися перевагами, що застосовуються на підставі рішення, яке було скасовано.

{Абзац третьої частини п'ятої статті 19¹⁷ в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

Митні формальності щодо транспортних засобів комерційного призначення та товарів, що ними переміщуються, розпочаті із застосуванням рішення митного органу та не завершені до скасування такого рішення, завершуються на умовах, визначених таким рішенням, з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом.

6. У разі прийняття митним органом рішення про скасування рішення відповідно до **пунктів 2-4** частини першої цієї статті підприємство не має права отримати таке саме рішення протягом одного року з дня прийняття рішення про скасування.

У разі прийняття митним органом рішення про скасування авторизації АЕО відповідно до **пунктів 2-4** частини першої цієї статті підприємство не має права отримати авторизацію АЕО того самого типу протягом трьох років з дня прийняття рішення про скасування авторизації АЕО.

7. Скасування рішення митного органу щодо зобов'язуючої інформації здійснюється з урахуванням особливостей, визначених **статтею 23** цього Кодексу.

{Кодекс доповнено статтею 19¹⁷ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 19¹⁸. Анулювання рішення

1. Митний орган приймає рішення про анулювання рішення за наявності сукупності таких умов:

1) рішення прийнято на підставі недостовірної та/або неповної інформації;

2) підприємству було відомо або мало бути відомо про те, що інформація, на підставі якої прийнято рішення, є недостовірною та/або неповною;

3) митний орган прийняв би інше рішення у разі, якщо б інформація була достовірною та/або повною.

2. До прийняття рішення про анулювання рішення митний орган застосовує правила, передбачені **статтями 19⁹ і 19¹⁰** цього Кодексу.

3. Рішення митного органу про анулювання рішення набирає чинності відповідно до **статті 19¹¹** цього Кодексу.

4. Рішення, що анулюється, вважається недійсним з дня набрання ним чинності.

5. У разі анулювання рішення митного органу підприємство несе передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність за негативні наслідки застосування такого рішення з дня його прийняття.

6. У разі анулювання рішення митного органу підприємство не має права отримати таке саме рішення протягом трьох років з дня прийняття рішення про анулювання.

{Кодекс доповнено статтею 19¹⁸ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 20. Інформація щодо законодавства України з питань митної справи

1. Інформація щодо законодавства України з питань митної справи надається у встановленому законом порядку.

Митні органи інформують заінтересованих осіб про митні правила. Для спрощення доступу заінтересованих осіб до такої інформації митні органи застосовують інформаційні технології.

{Частину першу статті 20 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Митні органи надають не тільки інформацію, яку запитувала заінтересована особа, а й будь-яку іншу інформацію, яка стосується запиту, якщо її доведення до відома заінтересованої особи вважається митним органом доцільним.

3. Стислі довідки щодо основних положень законодавства України з питань митної справи, у тому числі щодо пільг, які надаються при переміщенні товарів через митний кордон України, розміщуються для загального ознайомлення в місцях розташування митних органів. Довідки друкуються українською мовою, офіційними мовами відповідних суміжних країн, а також іншими іноземними мовами, які є мовами міжнародного спілкування.

Стаття 21. Консультування з питань митної справи

1. За зверненнями підприємств та громадян, що переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або провадять діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу покладено на митні органи (заінтересованих осіб), митні органи безоплатно надають консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи.

2. Консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи надаються митницями за місцем розташування підприємств (за місцем проживання або тимчасового перебування громадян) або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в усній, письмовій або, за бажанням заінтересованої особи, електронній формі у строк, що не перевищує 30 календарних днів, наступних за днем отримання відповідного звернення. Консультації в письмовій формі надаються у вигляді рішень митних органів.

3. Консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи має індивідуальний характер і може використовуватися виключно особою, якій надано таку консультацію.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, періодично проводить узагальнення консультацій з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи, які стосуються значної кількості осіб або значних сум митних платежів, та затверджує своїми наказами узагальнені консультації, які підлягають оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Частина четверта статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

5. Не може бути притягнуто до відповідальності особу, яка діяла відповідно до консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи, наданої в письмовій або електронній формі, а також до узагальненої консультації, зокрема, на підставі того, що у подальшому такі консультації були змінені або скасовані.

6. Консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи може бути оскаржена до органу вищого рівня в порядку, визначеному главою 4 цього Кодексу, або до суду як правовий акт індивідуальної дії, якщо вона, на думку заінтересованої особи, суперечить нормам відповідного акта законодавства. Визнання судом такої консультації недійсною є підставою для надання нової консультації з урахуванням висновків суду.

Стаття 22. Відповідальність за порушення порядку надання інформації

1. За надання недостовірної інформації, а також за неправомірну відмову у наданні відповідної інформації, несвочасне надання інформації та інші правопорушення у сфері інформаційних відносин посадові особи митних органів несуть відповідальність, передбачену законом.

Стаття 23. Рішення щодо зобов'язуючої інформації

1. За заявою підприємства митні органи приймають рішення щодо зобов'язуючої інформації з питань:

1) класифікації товарів (у тому числі комплектних об'єктів, що постачаються в розібраному стані декількома партіями протягом тривалого періоду);

2) визначення країни походження товарів.

2. Рішення щодо зобов'язуючої інформації є обов'язковим для виконання підприємством, за заявою якого таке рішення прийнято, та будь-яким митним органом.

3. Рішення щодо зобов'язуючої інформації застосовується до товарів, яких стосується таке рішення та щодо яких митні формальності виконуються після набрання чинності таким рішенням.

4. Строк дії рішення щодо зобов'язуючої інформації становить три роки з дати його прийняття.

5. Рішення щодо зобов'язуючої інформації не може бути змінено.

6. Рішення щодо зобов'язуючої інформації не може бути скасовано митним органом за заявою підприємства.

7. Митний орган приймає рішення про скасування рішення щодо зобов'язуючої інформації у разі, якщо митним органом встановлено, що:

1) рішення не відповідає законодавству України з питань митної справи внаслідок внесення змін до законодавства;

2) факти та умови, на основі яких було прийнято таке рішення, змінилися;

3) рішення прийнято з порушенням законодавства України з питань митної справи;

4) отримано рекомендації, пояснення та інші рішення, що приймаються Всесвітньою митною організацією щодо класифікації товарів, відповідно до яких змінюється класифікація товарів, щодо яких прийнято таке рішення.

8. У випадку, передбаченому **пунктом 1** частини сьомої цієї статті, рішення щодо зобов'язуючої інформації втрачають чинність з дня набрання чинності відповідними змінами до законодавства України з питань митної справи.

9. Митний орган зазначає дату втрати чинності рішенням щодо зобов'язуючої інформації в рішенні про його скасування.

10. Рішення щодо зобов'язуючої інформації оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, з дотриманням вимог щодо конфіденційності інформації.

11. Порядок прийняття та оприлюднення рішень щодо зобов'язуючої інформації визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Стаття 23 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 23¹. Дослідження проб та зразків товарів під час прийняття рішень щодо зобов'язуючої інформації

1. У випадках класифікації, визначення країни походження товарів, якщо для прийняття рішення щодо зобов'язуючої інформації необхідне проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) таких товарів, митний орган має право призначити таке дослідження (аналіз, експертизу), за умови отримання попередньої згоди підприємства.

2. У разі відсутності згоди підприємства на проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) товарів митний орган приймає рішення щодо зобов'язуючої інформації з урахуванням наявних у нього документів та/або інформації або приймає рішення про відмову в наданні рішення щодо зобов'язуючої інформації.

3. Дослідження (аналіз, експертиза) проб (зразків) товарів для прийняття рішення щодо зобов'язуючої інформації проводиться за рахунок підприємства спеціалізованим органом з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або іншою експертною установою (організацією).

4. Строк прийняття рішення, передбачений **пунктом 6** частини першої статті 19⁶ цього Кодексу, продовжується на строк проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) товарів.

{Главу 3 доповнено статтею 23¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 23². Продовження строку використання рішень щодо зобов'язуючої інформації

1. У разі якщо рішення щодо зобов'язуючої інформації з питань класифікації товарів або визначення країни походження товарів було скасовано, за зверненням підприємства митний орган може продовжити строк його використання на умовах, визначених цим рішенням, але не більше шести місяців з дня скасування такого рішення.

2. Продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації, передбачене **частиною першою** цієї статті, застосовується до товарів, яких стосується скасоване рішення та які переміщувалися (чи будуть переміщені) через митний кордон України за зовнішньоекономічними договорами (контрактами), укладеними до дати скасування такого рішення.

3. Звернення підприємства про продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації подається до митного органу, який скасував таке рішення, у строк не пізніше 15 днів з дня скасування такого рішення.

4. Рішення про продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації приймається митним органом протягом 15 днів з дня отримання звернення підприємства, передбаченого **частиною третьою** цієї статті.

5. Продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації не застосовується до рішень щодо зобов'язуючої інформації з питань визначення країни походження товарів, які вивозяться за межі митної території України.

6. Порядок розгляду звернення підприємства про продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Главу 3 доповнено статтею 23² згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 4. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів

{Назва глави 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013; в редакції Законів № 440-IX від 14.01.2020, № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 24. Право на оскарження

1. Будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

2. Для цілей застосування цієї глави:

1) предмет оскарження - рішення, дії або бездіяльність митних органів, які оскаржуються;

2) дії митних органів - вчинки посадових осіб та інших працівників митних органів, пов'язані з виконанням обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України;

3) бездіяльність митних органів - невиконання посадовими особами та іншими працівниками митних органів обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, або неприйняття ними рішень з питань, віднесених до їхніх повноважень, протягом строку, визначеного законодавством;

4) митний орган вищого рівня - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

5) митний орган, якого стосується предмет оскарження, - митний орган, який прийняв оскаржуване рішення, вчинив оскаржувані дії або допустив бездіяльність.

3. Положення цієї глави застосовуються у всіх випадках оскарження підприємствами або громадянами рішень, дій або бездіяльності митних органів, крім випадків, якщо законом встановлено інший порядок оскарження таких рішень, дій або бездіяльності.

4. Положення цієї глави не застосовуються у випадках оскарження постанов у справах про порушення митних правил, податкових повідомлень - рішень митних органів.

5. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил здійснюється в порядку, встановленому [главою 72](#) цього Кодексу. Оскарження податкових повідомлень-рішень митних органів здійснюється в порядку, встановленому [Податковим кодексом України](#).

6. Під час оскарження громадянами рішень, дій або бездіяльності митних органів положення [Закону України "Про звернення громадян"](#) застосовуються в частині, що не суперечить цій главі.

7. Процедура оскарження, передбачена цією главою, вважається досудовим порядком вирішення спору.

{Стаття 24 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 405-VII від 04.07.2013](#); текст статті 24 в редакції Закону [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

Стаття 25. *{Статтю 25 виключено на підставі Закону [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}*

Стаття 26. Подання скарги

1. Скарга до митного органу вищого рівня подається в один із таких способів:

1) у паперовій формі - нарочно або поштовим відправленням з описом вкладення;

2) в електронній формі - за допомогою систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, з накладенням електронного підпису.

2. Скарга складається державною мовою та підписується особою, яка її подає, або уповноваженою нею особою.

У разі якщо скарга підписується уповноваженою особою, до неї долучається оригінал або належним чином завірена копія документа, що засвідчує повноваження такої уповноваженої особи.

3. Скарга має містити:

- 1) найменування митного органу, до якого подається скарга;
- 2) контактні дані особи, яка подає скаргу (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) або найменування особи, адреса місця проживання/перебування, місцезнаходження, номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти тощо), а в разі подання скарги уповноваженою особою - також контактні дані такої уповноваженої особи;
- 3) інформацію про предмет оскарження та обставини, якими обґрунтовується порушення прав особи, яка подає скаргу;
- 4) вимоги особи, яка подає скаргу;
- 5) дату складення скарги;
- 6) поштову адресу або адресу електронної пошти, на яку слід надіслати рішення, прийняте за результатами розгляду скарги;
- 7) перелік документів, що додаються до скарги.

4. Особа, яка подає скаргу, може додати до скарги документи та/або інформацію, які вона вважає за необхідне подати.

У разі якщо особа під час подання скарги не може подати відповідні документи та/або інформацію, такі документи та/або інформація можуть бути подані пізніше, але в межах строку розгляду скарги, передбаченого [статтею 26³](#) цього Кодексу.

5. Скарга, оформлена без дотримання вимог, зазначених у [частинах першій - третій](#) цієї статті, повертається особі, яка її подала, на підставі мотивованого рішення митного органу вищого рівня не пізніше як через 10 днів з дня її надходження.

Повернення скарги не позбавляє особу права на повторне її подання у встановленому цим Кодексом порядку.

Перебіг строку подання скарги зупиняється з дня подання скарги до дня її повернення особі, яка її подала.

{Стаття 26 в редакції Законів [№ 440-IX від 14.01.2020](#), [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

Стаття 26¹. Строки подання скарг

1. Скарга може бути подана протягом 30 днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав унаслідок рішення, дії чи бездіяльності митного органу, але не пізніше шести місяців з дня прийняття відповідного рішення, вчинення дії або бездіяльності.

У разі якщо останній день строку, зазначеного в [абзаці першому](#) цієї частини, припадає на вихідний або святковий день, останнім днем такого строку вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем.

Строк подання скарги не вважається пропущеним, якщо до його закінчення скаргу подано до установи зв'язку чи направлено засобами електронних комунікацій.

2. У разі пропуску строку подання скарги такий строк за заявою особи може бути поновлений, якщо митний орган вищого рівня визнає причини такого пропуску поважними.

3. Заява про поновлення пропущеного строку подання скарги та документи, що підтверджують поважність причин пропуску такого строку (за наявності), подаються разом із скаргою.

4. Митний орган вищого рівня приймає скаргу до розгляду у разі, якщо причини пропуску строку подання скарги будуть визнані поважними.

5. У разі пропуску особою строку подання скарги, встановленого частиною першою цієї статті, або якщо причини для поновлення строку подання скарги визнані неповажними, митний орган вищого рівня залишає скаргу без розгляду та повідомляє про це особу, яка подала скаргу, а також про підстави визнання причин такого пропуску неповажними.

{Кодекс доповнено статтею 26¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 26². Права особи, яка подала скаргу

1. Особа, яка подала скаргу, має право:

1) брати участь у розгляді скарги особисто або через уповноважену особу, у тому числі в режимі відеоконференції;

2) подавати заяви, надавати пояснення, наводити свої доводи з питань, що виникають під час розгляду скарги, і заперечення проти заяв та доводів інших осіб;

3) надавати додаткові документи та/або інформацію або наполягати на їх запиті митним органом, який розглядає скаргу;

4) до прийняття рішення за результатами розгляду скарги відкликати її шляхом направлення письмової заяви до митного органу, який розглядає скаргу;

5) отримувати інформацію про розгляд скарги та одержувати рішення за результатами розгляду скарги;

6) висловлювати усно або письмово вимогу щодо забезпечення конфіденційності та нерозголошення певних відомостей під час розгляду скарги;

7) вимагати відшкодування збитків, якщо вони завдані внаслідок порушення встановленого порядку розгляду скарг;

8) користуватися іншими правами, визначеними законодавством.

{Кодекс доповнено статтею 26² згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 26³. Розгляд скарг

1. Під час розгляду скарги митний орган вищого рівня перевіряє правомірність та обґрунтованість оскаржуваного рішення митного органу, правомірність вчинених дій або відсутність факту бездіяльності митного органу.

2. Митний орган вищого рівня за заявою особи, яка подала скаргу, залучає до розгляду скарги митний орган, якого стосується предмет оскарження.

3. Скарга розглядається митним органом вищого рівня протягом 30 днів з дня її отримання.

4. За необхідності отримання позиції щодо предмета оскарження від митного органу, якого стосується предмет оскарження, митний орган вищого рівня може направити до митного органу, якого стосується предмет оскарження, копії скарги та доданих до неї документів (у разі їх подання).

У разі отримання копії скарги відповідно до **абзацу першого** цієї частини митний орган, якого стосується предмет оскарження, зобов'язаний надіслати до митного органу вищого рівня свою позицію та наявні в нього документи щодо предмета оскарження протягом п'яти робочих днів з дня отримання копії скарги.

5. У разі якщо під час розгляду скарги встановлено, що в митному органі вищого рівня відсутні документи та/або інформація, що мають значення для розгляду скарги, митний орган вищого рівня має право направити особі, яка подала скаргу, запит із зазначенням документів та/або інформації, які необхідно надати.

Особа, яка подала скаргу, зобов'язана надати митному органу вищого рівня на його запит документи та інформацію, необхідні для розгляду скарги, протягом 15 днів з дня отримання такого запиту.

6. У разі направлення запиту, передбаченого **частиною п'ятою** цієї статті, строк розгляду скарги зупиняється до надання митному органу вищого рівня документів та/або інформації, зазначених у запиті, але не більше ніж на 20 днів з дня направлення такого запиту.

7. У разі якщо особа, яка подала скаргу, не надала документів та/або інформації на запит митного органу вищого рівня, рішення за результатами розгляду скарги приймається з урахуванням наявних у такого органу документів та/або інформації.

8. Строк розгляду скарги, зазначений у **частині третій** цієї статті, може бути продовжений за рішенням митного органу вищого рівня, але не більше ніж на 20 днів.

9. Повідомлення про продовження строку розгляду скарги надсилається особі, яка подала скаргу, у паперовій або електронній формі.

10. У разі якщо рішення, дії або бездіяльність митного органу одночасно оскаржуються до митного органу вищого рівня та до суду і суд відкриває провадження у справі, розгляд скарги митним органом вищого рівня припиняється.

{Кодекс доповнено статтею 26³ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 26⁴. Зупинення виконання рішень митних органів

1. Подання скарги не призводить до зупинення виконання оскаржуваного рішення.

2. За заявою особи, яка подала скаргу, митний орган вищого рівня на час розгляду скарги має право зупинити повністю або частково виконання оскаржуваного рішення у разі, якщо є обґрунтовані підстави вважати, що оскаржуване рішення не відповідає

законодавству України з питань митної справи або що існує ризик заподіяння значної шкоди особі, яка подала скаргу.

3. У випадку, визначеному частиною другою цієї статті, якщо внаслідок виконання оскаржуваного рішення в особи, яка подала скаргу, виникає зобов'язання із сплати митних платежів, виконання такого рішення може бути зупинено, за умови надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до **розділу X** цього Кодексу. Забезпечення сплати митних платежів надається на суму митних платежів, зобов'язання із сплати яких виникає внаслідок виконання оскаржуваного рішення.

4. За результатами розгляду скарги забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до частини третьої цієї статті, повертається (вивільняється) або використовується для сплати відповідних митних платежів у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

{Кодекс доповнено статтею 26⁴ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 26⁵. Рішення за результатами розгляду скарги

1. За результатами розгляду скарги митний орган вищого рівня приймає одне з таких рішень, яким:

- 1) повністю задовольняє скаргу;
- 2) частково задовольняє скаргу;
- 3) залишає скаргу без задоволення.

2. У разі прийняття рішення, передбаченого **пунктом 1** або **2** частини першої цієї статті, митний орган вищого рівня:

- 1) скасовує оскаржуване рішення повністю або частково; або
- 2) скасовує оскаржуване рішення та самостійно приймає нове рішення; або
- 3) скасовує оскаржуване рішення та зобов'язує відповідний митний орган прийняти нове рішення відповідно до законодавства; або
- 4) вносить зміни до оскаржуваного рішення; або
- 5) визнає дії або факт бездіяльності відповідного митного органу неправомірними та зобов'язує цей митний орган вжити заходів, спрямованих на усунення виявлених порушень.

3. Рішення за результатами розгляду скарги складається із вступної, описової, мотивувальної та резолютивної частин.

У рішенні за результатами розгляду скарги також зазначається про право особи, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням оскаржити його в судовому порядку.

4. Рішення за результатами розгляду скарги приймається від імені митного органу вищого рівня та підписується керівником цього митного органу або уповноваженою ним посадовою особою цього органу.

5. Рішення за результатами розгляду скарги протягом трьох робочих днів з дати його прийняття надсилається особі, яка подала скаргу, у паперовій або електронній формі на адресу, зазначену у скарзі.

6. У разі прийняття рішень, передбачених **пунктами 3 і 5** частини другої цієї статті, митний орган, якого стосується предмет оскарження, зобов'язаний прийняти нове рішення або вжити заходів, спрямованих на усунення виявлених порушень, у найкоротший можливий строк, але не більше п'яти робочих днів з дати прийняття рішення за результатами розгляду скарги.

7. Митний орган вищого рівня, який прийняв рішення за результатами розгляду скарги, залишає без розгляду повторні скарги, подані тією самою особою щодо того самого предмета оскарження, та повідомляє особу про таке прийняте рішення.

{Кодекс доповнено статтею 26⁵ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 27. Особливості задоволення скарг на рішення, дії або бездіяльність митних органів

1. У разі якщо задоволення скарги на рішення, дії або бездіяльність митних органів пов'язано з виплатою грошових сум, їх виплата здійснюється за рахунок державного бюджету органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, на підставі рішення суду або рішення митного органу вищого рівня про задоволення скарги повністю або частково в порядку, визначеному законом.

{Стаття 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 28. Перевірка законності та обґрунтованості рішень, дій або бездіяльності митних органів у порядку контролю

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, має право в порядку контролю за діяльністю підпорядкованих митних органів або їх посадових осіб скасовувати або змінювати їхні неправомірні рішення, а також вживати передбачених законом заходів за фактами неправомірних рішень, дій або бездіяльності зазначених органів або осіб.

2. Керівник митниці має право в порядку контролю за діяльністю підпорядкованих структурних підрозділів та митних постів, які входять до складу митниці, скасовувати або змінювати їхні неправомірні рішення, а також вживати передбачених законом заходів за фактами неправомірних рішень, дій або бездіяльності зазначених органів.

{Стаття 28 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 29. *{Статтю 29 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 30. Відповідальність митних органів, їх посадових осіб та інших працівників

1. Посадові особи та інші працівники митних органів, які прийняли неправомірні рішення, вчинили неправомірні дії або допустили бездіяльність при виконанні ними своїх службових (трудових) обов'язків, у тому числі в особистих корисливих цілях або на користь

третіх осіб, несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та іншу відповідальність відповідно до закону.

{Частина перша статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Шкода, заподіяна особам та їхньому майну неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю митних органів, відшкодовується у порядку, визначеному законом.

{Частина друга статті 30 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Стаття 30 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

Глава 5. Інформаційні технології та електронні інформаційні ресурси у митній справі

{Назва глави 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 31. Застосування систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засобів їх забезпечення

1. Митна справа здійснюється з використанням інформаційних технологій, у тому числі заснованих на системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засобів їх забезпечення, що функціонують на національному та/або міжнародному рівні.

2. Впровадження систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, здійснюється відповідно до законодавства. Під час їх впровадження митні органи проводять консультації з усіма безпосередньо заінтересованими сторонами.

3. У митній справі можуть застосовуватися системи, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засоби їх забезпечення, розроблені, виготовлені або придбані митними органами.

4. Системи, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засоби їх забезпечення, розроблені, виготовлені або придбані митними органами, є державною власністю і закріплюються за відповідними митними органами.

5. Можливість використання для здійснення митної справи систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засобів їх забезпечення, а також порядок і умови їх застосування визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

6. Створення та функціонування єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів, автоматизованої системи митного оформлення та єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" забезпечуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, також забезпечує функціонування на національному рівні електронної транзитної системи та їх складових, що використовуються для цілей процедури спільного транзиту, передбаченої Конвенцією про процедуру спільного транзиту.

7. Власне розроблення програмного забезпечення для митних органів здійснюється спеціалізованим підрозділом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

8. Для виконання передбачених цим Кодексом митних формальностей використовується автоматизована система митного оформлення, що входить до складу єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України. У разі виходу з ладу автоматизованої системи митного оформлення або єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів митні формальності виконуються в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Для виконання митних формальностей, передбачених [Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#), обміну інформацією та взаємодії між митними органами, у тому числі іноземних держав, використовується електронна транзитна система, що входить до складу інформаційних систем митних органів.

{Абзац другий частини восьмої статті 31 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Електронна транзитна система, що функціонує на національному рівні, може використовуватися для виконання митних формальностей та забезпечення контролю за переміщенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення внутрішнім транзитом.

{Частину восьму статті 31 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

9. З метою забезпечення взаємодії між єдиною автоматизованою інформаційною системою митних органів та інформаційними системами декларантів, митних брокерів та інших осіб у процесі здійснення митних формальностей центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, надає можливість використання відповідних веб-сервісів та інших електронних сервісів, доступних через мережу Інтернет.

{Стаття 31 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2530-VIII від 06.09.2018, № 141-IX від 02.10.2019, № 440-IX від 14.01.2020; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 31¹. Застосування електронних документів та електронного документообігу в митній справі

1. Заяви, звернення, запити, скарги, інші документи, подання яких до митних органів передбачено цим Кодексом, можуть подаватися в електронному вигляді.

2. У випадках, якщо цим Кодексом встановлено вимогу щодо накладення електронного підпису на необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення документи, подання яких митним органам передбачено цим Кодексом в електронній формі, таке накладення здійснюється шляхом використання кваліфікованого або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог [Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#).

{Абзац перший частини другої статті 31¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2919-IX від 07.02.2023}

При цьому електронна ідентифікація користувачів систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, для отримання ними електронних послуг, доступу до сервісів може бути виконана з використанням електронного підпису або іншого засобу електронної ідентифікації відповідно до вимог [Закону України](#) "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги" та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Рішення та інші документи, передбачені цим Кодексом, які створюються митними органами під час реалізації повноважень, можуть видаватися у вигляді електронних документів відповідно до [Закону України](#) "Про електронні документи та електронний документообіг".

У випадках, встановлених законодавством з питань митної справи, електронні документи перетворюються у візуальну форму, придатну для сприйняття її змісту людиною, у форматі, що унеможливорює у подальшому внесення змін до них. Рішення та інші документи, що надаються митними органами в електронній формі у випадках, передбачених цим Кодексом, підлягають засвідченню уповноваженою посадовою особою митного органу шляхом накладення кваліфікованого або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису уповноваженої особи, відповідно до вимог [Закону України](#) "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги".

{Абзац другий частини третьої статті 31¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2919-IX від 07.02.2023}

4. Формати, структура документів, зазначених у [частинах першій і другій](#) цієї статті, протоколи обміну даними та інші технічні специфікації визначаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, з оприлюдненням відповідної інформації на своєму офіційному веб-сайті.

5. Митні органи та їх посадові особи для виконання завдань, визначених цим Кодексом, мають право на безоплатне отримання кваліфікованих електронних довірчих послуг, які надаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина п'ята статті 31¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2919-IX від 07.02.2023}

{Кодекс доповнено статтею 31¹ згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022; текст статті 31¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2919-IX від 07.02.2023}

Стаття 32. Підтвердження відповідності систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засобів їх забезпечення

1. Підтвердження відповідності систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засобів їх забезпечення здійснюється відповідно до законодавства.

2. За експлуатацію в митних органах систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, без застосування комплексної системи захисту інформації або системи управління інформаційною безпекою з підтвердженою відповідністю відповідно до вимог законодавства про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах та про забезпечення кібербезпеки, керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, несе відповідальність згідно із законом.

{Статтю 32 доповнено частиною другою згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

{Стаття 32 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 33. Електронні інформаційні ресурси митних органів

{Назва статті 33 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частину першу статті 33 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частину другу статті 33 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення документи (крім документів, що містять таємну інформацію), подання яких митним органам передбачено цим Кодексом та іншими законами України, надаються митним органам іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до цього Кодексу у формі електронних документів, на які накладено електронний підпис.

Замість документа, що містить таємну інформацію, з використанням механізму "єдиного вікна" у формі електронного документа, на який накладено електронний підпис, передаються відкриті відомості про такий документ: назва (тип) документа, ким виданий (орган, установа, організація), ступінь секретності, дата видачі, реєстраційний номер.

{Частина третя статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013; в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Порядок використання електронних інформаційних ресурсів митних органів визначається цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

{Частина четверта статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 33¹. Реалізація механізму "єдиного вікна"

1. Взаємодія між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення

товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, здійснюється з використанням механізму "єдиного вікна" згідно з цим Кодексом.

2. Для здійснення взаємодії, передбаченої **частиною першою** цієї статті, використовується єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", що входить до складу систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів. Адміністратором та держателем єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Абзац перший частини другої статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Для функціонування єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформаційно-комунікаційна система митних органів забезпечує можливість обміну інформацією з відповідними інформаційними, електронними комунікаційними, інформаційно-комунікаційними та інформаційно-телекомунікаційними системами інших державних органів, установ та організацій, уповноважених на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

{Абзац другий частини другої статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частина друга статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Для забезпечення та контролю за дотриманням вимог щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, передбачених цим Кодексом та іншими законами України, митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, використовується набір гармонізованих відомостей.

4. Документи та відомості, надання яких митним органам передбачено цим Кодексом та іншими законами України від інших державних органів, установ та організацій, уповноважених на здійснення відповідних дозвільних або контрольних функцій стосовно переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, для здійснення митних формальностей надаються одноразово у формі електронного документа, на який накладено електронний підпис, через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" та не потребують дублювання в паперовій формі, крім випадків надання відкритих відомостей про документи, що містять таємну інформацію. Надання митним органам для здійснення митних формальностей паперового примірника документа, що містить таємну інформацію, здійснюється у випадках та порядку, встановлених цим Кодексом та іншими законами України.

{Частина четверта статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Під час взаємодії між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму "єдиного вікна" забезпечується додержання вимог щодо конфіденційності інформації.

Інформація, надана декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", може використовуватися державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, виключно відповідно до компетенції та не може розголошуватися без дозволу особи, якою надано таку інформацію, зокрема, передаватися третім особам, у тому числі іншим державним органам, установам та організаціям, крім випадків, визначених цим Кодексом.

6. Гармонізація відомостей, що надаються через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", здійснюється з метою уникнення необхідності неодноразового надання декларантом, його представником та іншою заінтересованою особою одних і тих самих відомостей різним державним органам, установам та організаціям, уповноваженим на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

Гармонізацію відомостей, що надаються через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, відповідно до рекомендацій та на основі моделі даних Всесвітньої митної організації.

Для гармонізації відомостей, що надаються через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, затверджує нормативно-технічний документ - набір гармонізованих відомостей для надання через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" та забезпечує його систематичний перегляд.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, для забезпечення гармонізації відомостей, що надаються через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", здійснює:

1) збір та узагальнення даних та супровідних документів, які згідно з цим Кодексом, іншими законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також нормативно-правовими актами, виданими на основі та на виконання цього Кодексу та інших законів України, підлягають поданню відповідними особами до державних органів, установ та організацій, уповноважених на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

2) обробку узагальнених даних відповідно до рекомендацій Всесвітньої митної організації;

3) зберігання даних, що надаються через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі";

4) визначення змісту та формату даних для подання через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" відповідно до моделі даних Всесвітньої митної організації;

5) відстеження змін і доповнень до моделі даних Всесвітньої митної організації та рекомендацій Всесвітньої митної організації для подальшого їх використання;

6) розміщення на своєму офіційному сайті інформації про функціонування єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі";

7) інші функції, передбачені законодавством, необхідні для забезпечення функціонування єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі".

{Частина шоста статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

7. Єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" забезпечує:

1) обмін документами та відомостями стосовно переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України між особами, зазначеними у частині першій цієї статті;

2) передавання державними органами, установами і організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, відповідних дозвільних документів та/або відомостей про включення (виключення) товару до (з) відповідного реєстру митним органам, декларантам, їх представникам та іншим заінтересованим особам у формі електронних документів, на які накладено електронний підпис;

{Пункт 2 частини сьомої статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3) передавання уповноваженими державними органами митним органам, декларантам, їх представникам та іншим заінтересованим особам інформації про встановлені ними відповідно до законів чи міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, заборон на переміщення у відповідному напрямку товарів через митний кордон України;

3¹) передавання Міністерством оборони України інформації про військову техніку та інші товари підрозділів збройних сил, переміщення яких через митний кордон здійснюється з використанням Форми 302;

{Частина сьому статті 33¹ доповнено пунктом 3¹ згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

4) використання митними органами відомостей з відповідних реєстрів та/або документів для контролю за дотриманням встановлених заборон та/або обмежень на переміщення товарів через митний кордон України;

5) надання уповноваженими органами, які проводять заходи офіційного контролю щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що ввозяться на митну територію України (у тому числі з метою транзиту), відомостей про результати проведення таких заходів митним органам, декларантам, їх представникам та іншим заінтересованим особам;

6) використання митними органами інформації, наданої декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, для прийняття відповідних рішень щодо пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, їх випуску у відповідний митний режим;

7) регулярне інформування відповідних державних органів, установ та організацій, уповноважених на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, про здійснення митних формальностей на підставі відповідних дозвільних документів або відомостей про наявність (відсутність) товару у відповідному реєстрі, внесеному до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", шляхом надання інформації про товари, переміщені через митний кордон України за відповідний період (відомості про дозвільний документ або реєстр, митний режим, декларанта, відправника, одержувача, назву країни походження товарів (за наявності), відправлення та призначення, найменування товару, код товару згідно з [УКТ ЗЕД](#), відомості про кількість товару в кілограмах (вага бруто та вага нетто) та в інших одиницях виміру);

{Пункт 7 частини сьомої статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3261-IX від 14.07.2023}

8) багаторазове використання одноразово внесеної інформації;

9) можливість координації митними органами проведення заходів офіційного контролю уповноваженими органами;

10) можливість здійснення декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами сплати відповідних митних платежів, єдиного збору, плати за здійснення митних формальностей митними органами, плати за проведення заходів офіційного контролю уповноваженими органами;

11) передавання декларантами, їх представниками та іншими заінтересованими особами до митних органів передбачених законодавством України з питань митної справи документів, відомостей, заяв, запитів тощо та отримання зворотної інформації та відповідей від митних органів;

12) розмежування доступу до інформації згідно з компетенцією державних органів, інших установ та організацій, уповноважених на здійснення дозвільних або контрольних

функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

13) безстрокове збереження інформації, її архівацію та відновлення.

8. Єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" працює постійно (24 години щоденно), крім часу, необхідного для його технічного обслуговування.

Технічне обслуговування єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" проводиться у часові проміжки з незначною кількістю звернень до порталу декларантів, їх представників, інших заінтересованих осіб.

Інформація про запланований час технічного обслуговування єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" розміщується на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, не пізніше, ніж за 24 години до початку його проведення.

У разі виходу з ладу єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" строки, визначені цим Кодексом, що пов'язані з його роботою, призупиняються на період до відновлення його роботи.

Інформація про вихід з ладу єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" та відновлення його роботи невідкладно розміщується на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Частина восьма статті 33¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

9. **Порядок** взаємодії між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму "єдиного вікна" затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Кодекс доповнено статтею 33¹ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 34. Інформаційні, електронні комунікаційні та інформаційно-комунікаційні системи і засоби їх забезпечення, що використовуються суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності

{Назва статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, встановлює вимоги до інформаційних, електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних систем і засобів їх забезпечення, що використовуються:

{Абзац перший частини першої статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1) суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності при застосуванні спрощень відповідно до цього Кодексу;

{Пункт 1 частини першої статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законами № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022}

2) утримувачами складів тимчасового зберігання, митних складів, митними брокерами, іншими суб'єктами господарювання за їх бажанням для подання документів і відомостей, передбачених цим Кодексом.

2. Використання для митних цілей зазначених систем допускається тільки після проведення перевірки відповідності таких систем вимогам, визначеним **частиною першою** цієї статті, а також після проведення консультацій за участю всіх безпосередньо заінтересованих сторін. Перевірка організується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Частина друга статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Митні органи та суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності відповідно до закону можуть обмінюватися будь-якою інформацією, обмін якою прямо не передбачений законодавством України з питань митної справи, зокрема, з метою налагодження співробітництва з питань ідентифікації та протидії ризикам. Такий обмін може відбуватися на основі письмової угоди та передбачати доступ митних органів до електронних інформаційних систем суб'єкта господарювання. Будь-яка інформація, що надається сторонами у ході співробітництва, є конфіденційною, якщо сторони не домовилися про інше.

Стаття 35. Захист електронної інформації в системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, та в інформаційних системах суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах

1. Захист електронної інформації в системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, та в інформаційних системах суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах, здійснюється в порядку, визначеному законодавством.

2. Обробка інформації в системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, здійснюється із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю.

Обробка інформації в системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, може здійснюватися без застосування комплексної системи захисту інформації лише у разі виконання умов, визначених **Законом України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах"**, та дотримання інших вимог законодавства про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах та про забезпечення кібербезпеки.

3. Контроль за здійсненням захисту електронної інформації в системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, а також за дотриманням правил користування засобами захисту інформації здійснюють

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та інші уповноважені державні органи.

{Стаття 35 в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

Розділ II

КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

Глава 6. Країна походження товару та критерії достатньої переробки товару. Документи про походження товару

Стаття 36. Визначення країни походження товару

1. Положення цього Кодексу встановлюють непреференційні правила щодо визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою застосування:

1) ставок мита, правил щодо його справляння до товарів, яким надається режим найбільшого сприяння, крім тарифних пільг (преференцій), встановлених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

2) заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

3) інших заходів відповідно до вимог Світової організації торгівлі, пов'язаних із визначенням країни походження товару.

2. Країною походження товару вважається країна, в якій:

1) товар був повністю отриманий;

2) товар був підданий останнім економічно обґрунтованим виробничим та технологічним операціям з переробки, що призвели до виробництва нового товару або є важливою стадією виробництва, за умови виконання в цій країні критеріїв достатньої переробки, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Якщо стосовно конкретного товару критерії достатньої переробки не встановлено, застосовується правило, згідно з яким країна походження товару визначається за країною походження використаних при переробці матеріалів з найбільшою вартістю.

4. Під країною походження товару можуть розумітися група країн, митні союзи країн, регіон, територія чи частина країни, якщо є необхідність їх виділення з метою визначення походження товару.

5. Повністю отримані або піддані достатній переробці товари преференційного походження визначаються відповідно до законів України, а також міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Особливості визначення країни походження товару, що ввозиться з територій спеціальних (вільних) економічних зон, розташованих на території України, встановлюються законом.

Стаття 37. Товари, повністю отримані в країні походження

1. Товарами, повністю отриманими в країні походження, вважаються:

- 1) мінеральна продукція (корисні копалини), добута з надр цієї країни, в її територіальних водах або на її морському дні;
- 2) продукція рослинного походження, вирощена або зібрана в цій країні;
- 3) живі тварини, що народилися та вирощені в цій країні;
- 4) продукція, отримана від живих тварин, вирощених у цій країні;
- 5) продукція, отримана в результаті мисливства або рибальства в цій країні;
- 6) продукція морського рибальського промислу та інша продукція, отримана судном, що зареєстроване в цій країні та ходить під прапором цієї країни за межами територіальних вод будь-якої країни;
- 7) продукція, отримана або вироблена на борту переробного судна цієї країни виключно з продукції, зазначеної у **пункті 6** цієї частини, за умови, що таке переробне судно зареєстровано у цій країні та ходить під її прапором;
- 8) продукція, отримана з морського дна або з морських надр за межами територіальних вод цієї країни, за умови, що ця країна має виключне право на розробку цього морського дна або цих морських надр;
- 9) брухт та відходи, отримані в результаті виробничих операцій з переробки в цій країні, а також вироби, що були в ужитку, зібрані в цій країні та придатні виключно для відновлення сировинних матеріалів;
- 10) товари, отримані в цій країні виключно з продукції, зазначеної в **пунктах 1-9** цієї частини.

Стаття 38. Виробничі та технологічні операції, що є економічно необґрунтованими

1. Виробничі та технологічні операції вважаються економічно необґрунтованими в певній країні, якщо такі операції здійснено з метою ухилення від застосування заходів, зазначених у **частині першій** статті 36 цього Кодексу.

2. Незалежно від положень **пункту 2** частини другої статті 36 цього Кодексу не відповідають критеріям достатньої переробки та вважаються економічно необґрунтованими для цілей отримання товаром статусу походження:

1) операції, пов'язані із забезпеченням збереження товарів у належному стані під час транспортування або зберігання (вентиляція, розділення, сушіння, видалення пошкоджених частин та подібні операції), або операції, що спрощують процедуру постачання або транспортування;

2) прості операції з видалення пилу, просіювання, відбору або очищення, сортування, класифікації, упорядкування, підбору, прасування, різання;

3) зміна упаковки, роздрібнення та формування партій, прості операції з поміщення у пляшки, консервні банки, фляги, мішки (пакети), коробки, ящики, фіксація на листах картону або на дошках і всі інші прості пакувальні операції;

4) формування товарів у набори або комплекти чи операції щодо підготовки товарів до продажу;

5) нанесення знаків, написів або інших подібних розпізнавальних знаків на товари або їх упаковку;

6) просте складання компонентів (складових частин) продукту для отримання цілого продукту;

7) розбирання або зміна цільового використання продукту;

8) поєднання двох або більше операцій, зазначених у цій частині.

Стаття 39. Визначення країни походження приладдя, запасних частин або інструментів

1. Приладдя, запасні частини або інструменти, що поставляються разом і є складовими частинами товарів, які класифікуються в [розділах XVI, XVII і XVIII](#) УКТ ЗЕД, вважаються такими, що походять з тієї самої країни, що і зазначені товари.

2. Основні запасні частини для використання з будь-якими товарами, які класифікуються в [розділах XVI, XVII і XVIII](#) УКТ ЗЕД та раніше випущені у вільний обіг, вважаються такими, що походять з тієї самої країни, що і зазначені товари, якщо включення основних запасних частин на стадії виробництва не змінює їх походження.

3. Для цілей [частин першої і другої](#) цієї статті основними запасними частинами вважаються частини, які є компонентами (складовими частинами), що забезпечують роботу частин машин, пристроїв, агрегатів або транспортних засобів, які випущені у вільний обіг чи раніше експортувалися, властиві для цих товарів, а також призначені для забезпечення їх роботи та заміни ідентичних запасних частин цих товарів, пошкоджених або непридатних для роботи.

Стаття 40. Нейтральні елементи та пакувальні матеріали і контейнери, які не враховуються під час визначення країни походження товару

1. Для цілей визначення країни походження товару не враховується походження таких нейтральних елементів:

1) енергія та паливо;

2) устаткування та обладнання;

3) машини та інструменти;

4) матеріали, що не входять та не призначені для кінцевого складу товару.

2. У разі якщо відповідно до п'ятого основного [правила інтерпретації УКТ ЗЕД](#), встановленого Митним тарифом України, пакувальні матеріали та контейнери під час класифікації розглядаються як частина товару, вони не враховуються під час визначення країни походження товару, крім випадків, якщо критерій, встановлений для таких товарів у переліку критеріїв достатньої переробки, визначеному відповідно до [пункту 2](#) частини другої статті 36 цього Кодексу, ґрунтується на відсотку доданої вартості.

Глава 7. Підтвердження країни походження товару

Стаття 41. Документи, що підтверджують країну походження товару

1. Документами, що підтверджують країну походження товару, є сертифікат про походження товару або засвідчена декларація про походження товару, або декларація про походження товару, або сертифікат про регіональне найменування товару.

Електронні документи про непреференційне походження товару, створені, передані, збережені або перетворені електронними засобами у візуальну форму, можуть використовуватися як документи про походження товару на паперовому носії з дотриманням законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, а також у сфері електронних довірчих послуг.

У разі якщо декларант створює ідентичні за документарною інформацією та реквізитами електронний документ про походження товару та документ на паперовому носії, кожен із цих документів є оригіналом і має однакову юридичну силу.

2. Країна походження товару заявляється (декларується) митному органу шляхом зазначення назви країни походження товару та відомостей про документи, що підтверджують походження товару, у митній декларації, крім випадків, якщо обов'язкове подання оригіналу такого документа для цілей визначення країни походження товару передбачено законами України або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Сертифікат про походження товару - це документ, який однозначно свідчить про країну походження товару і виданий компетентним органом цієї країни або країни вивезення, якщо у країні вивезення сертифікат видається на підставі сертифіката, виданого компетентним органом у країні походження товару.

4. У разі втрати сертифіката приймається його офіційно завірений дублікат.

5. Засвідчена декларація про походження товару - це декларація про походження товару, засвідчена державною організацією або компетентним органом, наділеним відповідними повноваженнями.

6. Декларація про походження товару - це письмова заява про країну походження товару, зроблена у зв'язку з вивезенням товару виробником, продавцем, експортером (постачальником) або іншою компетентною особою на комерційному рахунку чи будь-якому іншому документі, що стосується товару.

7. Сертифікат про регіональне найменування товару - це документ, який підтверджує, що товари відповідають визначенню, характерному для відповідного регіону країни, виданий компетентним органом відповідно до законодавства країни вивезення товару.

8. У разі якщо в документах про походження товару є розбіжності у відомостях про країну походження товару або митним органом встановлено інші відомості про країну походження товару, ніж ті, що зазначені в документах, декларант або уповноважена ним особа має право надати митному органу для підтвердження відомостей про заявлену країну походження товару додаткові відомості.

9. Додатковими відомостями про країну походження товару є відомості, що містяться в товарних накладних, пакувальних листах, відвантажувальних специфікаціях, сертифікатах (відповідності, якості, фітосанітарних, ветеринарних тощо), митній декларації країни експорту, паспортах, технічній документації, висновках-експертизах відповідних

органів, інших матеріалах, що можуть бути використані для підтвердження країни походження товару.

10. Документи, що підтверджують походження товару, зберігаються в порядку та протягом строків, визначених [статтею 355](#) цього Кодексу.

Стаття 42. Порядок підтвердження країни походження товару

1. У разі переміщення товару через митний кордон України країна походження товару обов'язково заявляється (декларується) митному органу шляхом зазначення в митній декларації назви країни походження товару та відомостей про сертифікат про походження товару:

1) на товари, до яких залежно від їх країни походження застосовуються кількісні обмеження (квоти) або заходи, вжиті органами державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в межах повноважень, визначених законами України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну", "Про зовнішньоекономічну діяльність";

2) якщо митним органом встановлено, що товар походить з країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно із законодавством України;

3) якщо для цілей визначення країни походження товару це передбачено законами України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Документи, які підтверджують країну походження товару, не вимагаються в разі, якщо:

1) товари, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню відповідно до цього Кодексу;

2) товари ввозяться громадянами;

3) товари ввозяться на митну територію України в режимі тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування;

4) товари переміщуються митною територією України в режимі транзиту;

5) це передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

6) через митний кордон України переміщуються зразки флори, фауни, ґрунтів, каміння тощо для наукових досліджень, відібрані на об'єктах України, розташованих у полярних регіонах або на островах у нейтральних водах Світового океану, що становлять науковий інтерес для України.

Стаття 43. Перевірка документів, що підтверджують країну походження товару, після завершення митного оформлення

1. Перевірка документів, що підтверджують країну походження товару, зазначених у **статті 41** цього Кодексу, здійснюється відповідно до цієї статті після завершення митного оформлення.

2. У разі виникнення сумнівів щодо дійсності документів про походження товару та/або правильності відомостей, що в них містяться, зокрема щодо відомостей про країну походження товару, митний орган може перевірити факт видачі сертифіката та/або його зміст на веб-сайті компетентного органу (організації), що видав сертифікат, або звернутися у паперовій або електронній формі до такого компетентного органу (організації) із запитом про проведення перевірки автентичності документа про походження товару та відповідності походження товару правилам походження, встановленим цим Кодексом.

3. Запит про проведення перевірки повинен містити виклад обставин, що дали підстави для сумнівів щодо достовірності задекларованої країни походження товару, посилання на правила щодо визначення походження товарів, що застосовуються в Україні, а також іншу необхідну інформацію.

4. До запиту додається оригінал документа, що підлягає перевірці, або його копія, а також у разі необхідності інші документи та відомості, що можуть сприяти проведенню перевірки.

5. Запит про проведення перевірки надсилається протягом 1095 днів з дня подання документа про походження товару, крім випадків, якщо така перевірка ініціюється у зв'язку з кримінальним провадженням.

Стаття 44. Видача сертифікатів про походження товару з України

1. У разі вивезення товарів з митної території України сертифікат про походження товару з України у випадку, якщо це необхідно і відображено в національних правилах країни ввезення чи передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, видається компетентним органом (організацією), уповноваженим на це відповідно до закону, правил походження, встановлених цим Кодексом, або правил походження країни призначення товарів.

2. Компетентний орган (організація), що видав сертифікат про походження товару з України, зобов'язаний зберігати його копію на паперовому носії або електронний примірник та інші документи, на підставі яких засвідчено походження такого товару з України, не менше 1095 днів від дня його видачі.

Стаття 45. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України

1. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України здійснюється митними органами **впорядку**, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Компетентний орган (організація), уповноважений видавати сертифікати про походження товару з України, підприємства-виробники та/або експортери товару, які оформили декларації про походження товару з України, зобов'язані за запитом митних органів безоплатно надавати їм інформацію, пов'язану з видачею сертифікатів або оформленням декларацій, необхідну для здійснення їх верифікації.

3. З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті і декларації про походження товару з України, митні органи можуть затребувати та отримувати від підприємств-виробників та/або експортерів товару, які одержали від уповноваженого органу сертифікат про походження товару з України або оформили декларацію про походження товару з України, документацію, необхідну для перевірки даних, зазначених у такому сертифікаті або декларації, а також здійснювати безпосередньо на підприємствах перевірку виробництва товару та первинної документації, пов'язаної з таким виробництвом, у порядку, встановленому законом.

4. З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті і декларації про походження товару з України, митні органи можуть проводити дослідження (аналіз, експертизу) проб (зразків) такого товару у порядку, встановленому цим Кодексом.

Стаття 46. Підстави для відмови у випуску товару

1. Митний орган відмовляє у випуску товару, якщо цей товар походить з країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно із законодавством України.

2. Товари, походження яких достовірно не встановлено, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України, за умови сплати ввізного мита за повними ставками [Митного тарифу України](#).

3. У разі неможливості достовірно встановити країну походження товарів, щодо яких застосовуються особливі види мита (антидемпінгове, компенсаційне, спеціальне або додатковий імпорتنний збір), такі товари випускаються у вільний обіг на митній території України, за умови сплати особливих видів мита.

4. До товарів застосовується (відновлюється) режим найбільшого сприяння, за умови одержання митним органом не пізніше ніж через 1095 днів з дня здійснення митного оформлення цих товарів належним чином оформленого відповідного документа про їх походження.

{Розділ II із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 245-VII від 16.05.2013, № 74-VIII від 28.12.2014, № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 3261-IX від 14.07.2023}

Розділ III

МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ ТА МЕТОДИ ЇЇ ВИЗНАЧЕННЯ

Глава 8. Загальні положення щодо митної вартості

Стаття 49. Митна вартість товарів

1. Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Стаття 50. Цілі використання відомостей про митну вартість товарів

1. Відомості про митну вартість товарів використовуються для:

- 1) нарахування митних платежів;
- 2) застосування інших заходів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності України;
- 3) ведення митної статистики;
- 4) розрахунку податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

Стаття 51. Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Митна вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначається декларантом відповідно до норм цього Кодексу.

2. Митна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, визначається відповідно до [глави 9](#) цього Кодексу.

3. Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України у митних режимах, відмінних від митного режиму імпорту, здійснюється згідно з положеннями [статей 65, 66](#) цього Кодексу.

4. Під час визначення митної вартості носіїв інформації, які імпортуються, що містять програмне забезпечення для обладнання з обробки даних, ураховується лише вартість носія інформації за умови виділення з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, вартості програмного забезпечення та/або вартості носія. Відомості щодо вартості програмного забезпечення та/або вартості носія повинні базуватися на документально підтверджених даних.

При цьому слід ураховувати, що:

1) термін "носій інформації" не стосується інтегральних мікросхем, напівпровідників та інших подібних пристроїв чи виробів, в які інкорпоровані такі інтегральні мікросхеми чи пристрої;

2) термін "програмне забезпечення" не стосується звукових, кіно- та відеозаписів.

5. Проценти, що нараховуються за фінансовими угодами (наприклад, угодою фінансового лізингу), які укладені покупцем і стосуються купівлі імпортованих товарів, не будуть розглядатися як частина митної вартості за умови, що:

1) проценти виділені з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари;

2) положення щодо фінансування укладені у письмовій формі;

3) покупець може продемонструвати, що:

а) такі товари фактично продані за ціною, задекларованою як ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті;

б) процентна ставка не перевищує рівня ставок, які звичайно застосовуються в країні, де і коли таке фінансування було надане.

Ці положення застосовуються незалежно від того, чи було фінансування надане саме продавцем, банком або іншою фізичною чи юридичною особою. Вони також застосовуватимуться, якщо товари оцінюватимуться за методом іншим, ніж метод за ціною договору (контракту).

6. У випадках, встановлених цим Кодексом, митна вартість товарів може бути визначена до перетину товаром митного кордону України.

Стаття 52. Заявлення митної вартості товарів

1. Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому [розділом VIII](#) цього Кодексу та цією главою.

2. Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані:

1) заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом;

{Пункт 1 частини другої статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

2) подавати митному органу достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню;

3) нести всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної вартості або наданням митному органу додаткової інформації.

3. Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, мають право:

1) надавати митному органу (за наявності) додаткові відомості у разі потреби уточнення інформації;

2) на випуск у вільний обіг товарів, що декларуються:

у разі визнання митним органом заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю;

у разі згоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю, визначеною митним органом;

у разі незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання гарантій відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу в розмірі, визначеному митним органом відповідно до [частини сьомої](#) статті 55 цього Кодексу;

{Пункт 2 частини третьої статті 52 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

3) проводити цінову експертизу договору (контракту) шляхом залучення експертів за власні кошти;

4) оскаржувати у порядку, визначеному [главою 4](#) цього Кодексу, рішення митного органу щодо коригування митної вартості оцінюваних товарів та бездіяльність митного органу щодо неприйняття протягом строків, встановлених [статтею 255](#) цього Кодексу для завершення митного оформлення, рішення про визнання митної вартості оцінюваних товарів;

5) приймати самостійне рішення про необхідність коригування митної вартості після випуску товарів;

6) отримувати від митного органу інформацію щодо підстав, з яких митний орган вважає, що взаємозв'язок продавця і покупця вплинув на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари;

7) у випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, вимагати від митного органу надання письмової інформації про причини, за яких заявлена ними митна вартість не може бути визнана;

8) у випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, вимагати від митного органу надання письмової інформації щодо порядку і методу визначення митної вартості, застосованих при коригуванні заявленої митної вартості, а також щодо підстав для здійснення такого коригування.

4. У випадках, визначених цим Кодексом, для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту, митному органу, який проводить митне оформлення цих товарів, разом з митною декларацією та іншими необхідними для митного оформлення зазначених товарів документами в установленому порядку подається декларація митної вартості.

5. [Декларація митної вартості](#) подається у разі:

1) якщо до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються витрати, зазначені у [частині десятій статті 58](#) цього Кодексу, і якщо вони не включалися до ціни;

2) якщо з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, виділено витрати, зазначені у [частині одинадцятій статті 58](#) цього Кодексу;

3) якщо покупець та продавець пов'язані між собою.

6. В інших випадках [декларація митної вартості](#) подається за власним бажанням декларанта або уповноваженої ним особи.

7. [Декларація митної вартості](#) не подається, у тому числі у випадках, передбачених частиною п'ятою цієї статті, у разі декларування партій товарів, митна вартість яких не перевищує 5000 євро.

{Частина сьома статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 183-VII від 04.04.2013](#)}

8. У декларації митної вартості наводяться відомості про метод визначення митної вартості товарів, числове значення митної вартості товарів та її складових, умови зовнішньоекономічного договору, що мають відношення до визначення митної вартості товарів, та надані документи, що підтверджують зазначене.

9. Відомості, зазначені у частині восьмій цієї статті, є відомостями, необхідними для митних цілей.

10. Форма декларації митної вартості та [правила її заповнення](#) встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

11. Заявлення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України в режимах, відмінних від режиму імпорту, здійснюється при декларуванні цих товарів шляхом заявлення в митній декларації відомостей про числове значення їх митної вартості та про документи, що його підтверджують.

Стаття 53. Документи, що подаються декларантом для підтвердження заявленої митної вартості

1. У випадках, передбачених цим Кодексом, декларант подає митному органу документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів і обраний метод її визначення.

{Частина перша статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. Документами, які підтверджують митну вартість товарів, є:

1) декларація митної вартості, що подається у випадках, визначених у [частинах п'ятій і шостій статті 52](#) цього Кодексу, та документи, що підтверджують числові значення складових митної вартості, на підставі яких проводився розрахунок митної вартості;

2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або документ, який його замінює, та додатки до нього у разі їх наявності;

3) рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу);

4) якщо рахунок сплачено, - банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару;

5) за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару;

6) транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів;

7) ліцензія на імпорт товару, якщо імпорт товару підлягає ліцензуванню;

{Пункт 7 частини другої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

8) якщо здійснювалося страхування, - страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

3. У разі якщо документи, зазначені у частині другій цієї статті, містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) такі додаткові документи:

{Абзац перший частини третьої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 141-IX від 02.10.2019}

1) договір (угоду, контракт) із третіми особами, пов'язаний з договором (угодою, контрактом) про поставку товарів, митна вартість яких визначається;

2) рахунки про здійснення платежів третім особам на користь продавця, якщо такі платежі здійснюються за умовами, визначеними договором (угодою, контрактом);

3) рахунки про сплату комісійних, посередницьких послуг, пов'язаних із виконанням умов договору (угоди, контракту);

4) виписку з бухгалтерської документації;

5) ліцензійний чи авторський договір покупця, що стосується оцінюваних товарів та є умовою продажу оцінюваних товарів;

6) каталоги, специфікації, прейскуранти (прайс-листи) виробника товару;

7) копію митної декларації країни відправлення;

8) висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформація біржових організацій про вартість товару або сировини.

4. У разі якщо митний орган має обґрунтовані підстави вважати, що існуючий взаємозв'язок між продавцем і покупцем вплинув на заявлену декларантом митну вартість, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу, крім документів, зазначених у частинах другій та третій цієї статті, подає (за наявності) такі документи:

{Абзац перший частини четвертої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

1) виписку з бухгалтерських та банківських документів покупця, що стосуються відчуження оцінюваних товарів, ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів на території України;

2) довідкову інформацію щодо вартості у країні-експортері товарів, що є ідентичними та/або подібними (аналогічними) оцінюваним товарам;

3) розрахунок ціни (калькуляцію).

5. Забороняється вимагати від декларанта або уповноваженої ним особи будь-які інші документи, відмінні від тих, що зазначені в цій статті.

6. Декларант або уповноважена ним особа за власним бажанням може подати додаткові наявні у них документи для підтвердження заявленої ними митної вартості товару.

Стаття 54. Контроль правильності визначення митної вартості товарів

1. Контроль правильності визначення митної вартості товарів здійснюється митним органом під час проведення митного контролю і митного оформлення шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості.

2. Контроль правильності визначення митної вартості товарів за основним методом - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту (вартість операції), здійснюється митним органом шляхом перевірки розрахунку, здійсненого декларантом, за відсутності застережень щодо застосування цього методу, визначених у [частині першій статті 58](#) цього Кодексу.

3. За результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень [статті 55](#) цього Кодексу.

4. Митний орган під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів зобов'язаний:

1) здійснювати контроль заявленої декларантом або уповноваженою ним особою митної вартості товарів шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості, наявності в поданих зазначеними особами документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари;

{Пункт 1 частини четвертої статті 54 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

2) надавати декларанту або уповноваженій ним особі письмову інформацію про причини, за яких заявлена ними митна вартість не може бути визнана;

3) надавати декларанту або уповноваженій ним особі письмову інформацію щодо порядку і методу визначення митної вартості, застосованих у разі коригування митної вартості, а також щодо підстав здійснення такого коригування;

4) випускати у вільний обіг товари, що декларуються:

у разі визнання митним органом заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю;

у разі згоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю, визначеною митним органом;

у разі незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів

згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання гарантій відповідно до розділу X цього Кодексу в розмірі, визначеному митним органом відповідно до **частини сьомої** статті 55 цього Кодексу.

{Пункт 4 частини четвертої статті 54 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

5. Митний орган з метою здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів має право:

1) упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості;

2) у випадках, встановлених цим Кодексом, письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи встановлені статтею 53 цього Кодексу додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості;

{Пункт 2 частини п'ятої статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

3) у випадках, встановлених цим Кодексом, здійснювати коригування заявленої митної вартості товарів;

{Пункт 3 частини п'ятої статті 54 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

4) проводити в порядку, визначеному статтями 345-354 цього Кодексу, перевірки правильності визначення митної вартості товарів після їх випуску;

{Пункт 4 частини п'ятої статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

5) звертатися до митних органів інших країн із запитом щодо надання відомостей, необхідних для підтвердження достовірності заявленої митної вартості;

{Частину п'яту статті 54 доповнено новим пунктом згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

6) застосовувати інші передбачені цим Кодексом форми митного контролю.

6. Митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю виключно за наявності обґрунтованих підстав вважати, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, у разі:

{Абзац перший частини шостої статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

1) невірно проведеного декларантом або уповноваженою ним особою розрахунку митної вартості;

{Пункт 1 частини шостої статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

2) неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій - четвертій статті 53 цього Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари;

{Пункт 2 частини шостої статті 54 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

3) невідповідності обраного декларантом або уповноваженою ним особою методу визначення митної вартості товару умовам, наведеним у **главі 9** цього Кодексу;

4) надходження до митного органу документально підтвердженої офіційної інформації митних органів інших країн щодо недостовірності заявленої митної вартості.

7. У разі якщо під час проведення митного контролю митний орган не може аргументовано довести, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, заявлена декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість вважається визнаною автоматично.

Стаття 55. Коригування митної вартості товарів

1. **Рішення про коригування заявленої митної вартості товарів**, які ввозяться на митну територію України з поміщенням у митний режим імпорту, приймається митним органом у письмовій формі під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості цих товарів як до, так і після їх випуску, якщо митним органом у випадках, передбачених **частиною шостою статті 54** цього Кодексу, виявлено, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів.

2. Прийняте митним органом письмове рішення про коригування заявленої митної вартості товарів має містити:

1) обґрунтування причин, через які заявлену декларантом митну вартість не може бути визнано;

2) наявну в митного органу інформацію (у тому числі щодо числових значень складових митної вартості, митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, інших умов, що могли вплинути на ціну товарів), яка призвела до виникнення сумнівів у правильності визначення митної вартості та до прийняття рішення про коригування митної вартості, заявленої декларантом;

3) вичерпний перелік вимог щодо надання додаткових документів, передбачених **частиною третьою статті 53** цього Кодексу, за умови надання яких митна вартість може бути визнана митним органом;

4) обґрунтування числового значення митної вартості товарів, скоригованої митним органом, та фактів, які вплинули на таке коригування;

5) інформацію про:

а) право декларанта або уповноваженої ним особи на випуск у вільний обіг товарів, що декларуються:

у разі згоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю, визначеною митним органом;

у разі незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу в розмірі, визначеному митним органом відповідно до [частини сьомої](#) цієї статті;

{Абзац третій підпункту "а" пункту 5 частини другої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Підпункт "а" пункту 5 частини другої статті 55 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

б) право декларанта або уповноваженої ним особи оскаржити рішення про коригування заявленої митної вартості до органу вищого рівня відповідно до [глави 4](#) цього Кодексу або до суду.

{Підпункт "б" пункту 5 частини другої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 405-VII від 04.07.2013}

3. Форма [рішення про коригування митної вартості товарів](#) встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

4. Під час митного оформлення при прийнятті митним органом письмового рішення про коригування митної вартості товарів декларант або уповноважена ним особа може здійснити коригування заявленої митної вартості у строк, встановлений [частиною другою](#) статті 263 цього Кодексу.

{Частина четверта статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

5. Декларант може провести консультації з митним органом з метою обґрунтованого вибору методу визначення митної вартості на підставі інформації, яка наявна в митному органі.

6. На вимогу декларанта консультації проводяться у письмовому вигляді.

7. У випадку незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів митний орган за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати

митних платежів відповідно до **розділу X** цього Кодексу на строк 90 днів з дня випуску товарів.

{Частина сьома статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 2510-IX від 15.08.2022}

8. Протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

9. У разі надання декларантом або уповноваженою ним особою додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів. У такому разі надане забезпечення сплати митних платежів відповідно повертається (вивільняється) або використовується для сплати відповідних митних платежів.

{Частина дев'ята статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 2510-IX від 15.08.2022}

10. Якщо митний орган протягом строку, зазначеного у **частині дев'ятій** цієї статті, не надає обґрунтованої відмови у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів, вважається, що декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість товарів визначено правильно. У такому разі митний орган скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості, а надане забезпечення сплати митних платежів повертається (вивільняється) у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

{Частина десята статті 55 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

11. У разі якщо митним органом протягом строку, зазначеного у **частині дев'ятій** цієї статті, надано обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів або якщо протягом строку, зазначеного у **частині восьмій** цієї статті, декларант або уповноважена ним особа не надала митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються, кошти, внесені/переказані як грошова застава у розмірі суми митних платежів, перераховуються до державного бюджету в рахунок сплати відповідних митних платежів наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного у **частині сьомій** цієї статті.

{Статтю 55 доповнено частиною одинадцятою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 56. Додержання вимог щодо конфіденційності інформації, що стосується митної вартості товарів

1. Інформація, що стосується митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, не може без спеціального дозволу особи чи органу, які подають таку інформацію, розголошуватися або передаватися третім особам, включаючи інші органи державної влади, крім подання її в порядку, визначеному цим Кодексом та іншими законами України.

2. Не вважається розголошенням інформації з обмеженим доступом, конфіденційної інформації та комерційної таємниці та не потребує спеціального дозволу особи чи органу, які подають таку інформацію, оприлюднення митним органом знеособленої інформації щодо конкретних експортно-імпортних операцій, внесених декларантами до митної декларації відповідно до **частини восьмої** статті 257 цього Кодексу, за виключенням **пунктів 2, 4, підпунктів "б", "в", "д", "є", "з"** пункту 5, **пунктів 6, 7 і 9** частини восьмої зазначеної статті, у тому числі інформації, що стосується митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України в обсягах, що не суперечать міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{Статтю 56 доповнено частиною другою згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Глава 9. Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, та порядок їх застосування

Стаття 57. Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту

1. Визначення митної вартості товарів, які ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту, здійснюється за такими методами:

1) основний - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);

2) другорядні:

а) за ціною договору щодо ідентичних товарів;

б) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів;

в) на основі віднімання вартості;

г) на основі додавання вартості (обчислена вартість);

г) резервний.

2. Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції).

3. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

4. Застосуванню другорядних методів передують процедури консультацій між митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно з положеннями **статей 59 і 60** цього Кодексу. Під час таких консультацій митний орган та декларант можуть здійснити обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності.

5. У разі неможливості визначення митної вартості товарів згідно з положеннями **статей 59 і 60** цього Кодексу за основу для її визначення може братися або ціна, за якою

ідентичні або подібні (аналогічні) товари були продані в Україні не пов'язаному із продавцем покупцю відповідно до **статті 62** цього Кодексу, або вартість товарів, обчислена відповідно до **статті 63** цього Кодексу.

6. При цьому кожний наступний метод застосовується, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу.

7. Методи на основі віднімання та додавання вартості (обчислена вартість) можуть застосовуватися у будь-якій послідовності на прохання декларанта або уповноваженої ним особи.

8. У разі якщо неможливо застосувати жоден із зазначених методів, митна вартість визначається за резервним методом відповідно до вимог, встановлених **статтею 64** цього Кодексу.

Стаття 58. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції)

1. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, застосовується у разі, якщо:

1) немає жодних обмежень щодо прав покупця (імпортера) на використання оцінюваних товарів, за винятком тих, що:

- а) встановлюються законом чи запроваджуються органами державної влади в Україні;
- б) обмежують географічний регіон, у якому товари можуть бути перепродані (відчужені повторно);
- в) не впливають значною мірою на вартість товару;

2) щодо продажу оцінюваних товарів або їх ціни відсутні будь-які умови або застереження, які унеможливають визначення вартості цих товарів;

3) жодна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу, розпорядження або використання товарів покупцем не надійде прямо чи опосередковано продавцеві, якщо тільки не буде зроблено відповідне коригування з урахуванням положень **частини десятої** цієї статті;

4) покупець і продавець не пов'язані між собою особи або хоч і пов'язані між собою особи, однак ці відносини не вплинули на ціну товарів.

2. Метод визначення митної вартості товарів за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються, не застосовується, якщо використані декларантом або уповноваженою ним особою відомості не підтверджені документально або не визначені кількісно і достовірні та/або відсутня хоча б одна із складових митної вартості, яка є обов'язковою при її обчисленні.

3. У разі якщо митна вартість не може бути визначена за основним методом, застосовуються другорядні методи, зазначені у **пункті 2 частини першої статті 57** цього Кодексу.

4. Митною вартістю товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт в Україну, скоригована в разі потреби з урахуванням положень **частини десятої** цієї статті.

5. Ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, - це загальна сума всіх платежів, які були здійснені або повинні бути здійснені покупцем оцінюваних товарів продавцю або на користь продавця через третіх осіб та/або на пов'язаних із продавцем осіб для виконання зобов'язань продавця.

6. Платежі можуть бути здійснені прямо чи опосередковано. Прикладом опосередкованого платежу може бути врегулювання покупцем повністю чи частково боргу продавця.

7. Платежі необов'язково повинні бути здійснені у вигляді переказу грошей (зокрема, але не виключно). Такі платежі можуть бути здійснені шляхом акредитива, інкасування або за допомогою інших розрахунків (вексель, передача цінних документів тощо).

8. Термін "ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті" стосується лише ціни оцінюваних товарів. Дивіденди або інші платежі покупця на користь продавця, не пов'язані з оцінюваними товарами, не є частиною митної вартості. Додавання, якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, згідно з цією статтею робляться лише на основі об'єктивних даних, що підтверджуються документально та піддаються обчисленню.

9. Розрахунки згідно із цією статтею робляться лише на основі об'єктивних даних, що підтверджуються документально та піддаються обчисленню.

10. При визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

1) витрати, понесені покупцем:

а) комісійні та брокерська винагорода, за винятком комісійних за закупівлю, що є платою покупця своєму агенту за надання послуг, пов'язаних із представництвом його інтересів за кордоном для закупівлі оцінюваних товарів;

б) вартість ящиків тари (контейнерів), в яку упаковано товар, або іншої упаковки, що для митних цілей вважаються єдиним цілим з відповідними товарами;

в) вартість упаковки або вартість пакувальних матеріалів та робіт, пов'язаних із пакуванням;

2) належним чином розподілена вартість нижчезазначених товарів та послуг, якщо вони поставляються прямо чи опосередковано покупцем безоплатно або за зниженими цінами для використання у зв'язку з виробництвом та продажем на експорт в Україну оцінюваних товарів, якщо така вартість не включена до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

а) сировини, матеріалів, деталей, напівфабрикатів, комплектувальних виробів тощо, які увійшли до складу оцінюваних товарів;

б) інструментів, штампів, шаблонів та аналогічних предметів, використаних у процесі виробництва оцінюваних товарів;

в) матеріалів, витрачених у процесі виробництва оцінюваних товарів (мастильні матеріали, паливо тощо);

г) інженерних та дослідно-конструкторських робіт, дизайну, художнього оформлення, ескізів та креслень, виконаних за межами України і безпосередньо необхідних для виробництва оцінюваних товарів;

3) роялті та інші ліцензійні платежі, що стосуються оцінюваних товарів та які покупець повинен сплачувати прямо чи опосередковано як умову продажу оцінюваних товарів, якщо такі платежі не включаються до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті.

Зазначені платежі можуть включати платежі, які стосуються прав на літературні та художні твори, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торговельні марки та інші об'єкти права інтелектуальної власності.

Витрати на право відтворення (тиражування) оцінюваних товарів в Україні не повинні додаватися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.

Порядок включення до ціни розрахунку роялті та ліцензійних платежів визначається Кабінетом Міністрів України;

4) відповідна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу товарів, що оцінюються, їх використання або розпорядження ними на митній території України, яка прямо чи опосередковано йде на користь продавця;

5) витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

6) витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

7) витрати на страхування цих товарів.

11. При визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, не допускається включення ніяких інших витрат, крім тих, що передбачені у цій статті. До митної вартості не включаються нижчезазначені витрати або кошти за умови виділення їх з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, що документально підтверджені та які піддаються обчисленню:

1) плата за будівництво, спорудження, складення, технічне обслуговування або технічну допомогу, здійснені після ввезення імпортованих товарів, таких як промислова установка, машини або обладнання;

2) витрати на транспортування після ввезення;

3) податки, які справляються в Україні.

12. Той факт, що продавець і покупець пов'язані між собою особи, сам по собі не може бути підставою для розгляду вартості операції як неприйнятної. У таких випадках

необхідно розглянути обставини продажу та прийняти вартість операції за умови, що взаємовідносини покупця і продавця не вплинули на ціну оцінюваних товарів.

13. За наявності достатніх підстав вважати, що відносини, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, вплинули на ціну оцінюваних товарів, митний орган повинен надати декларанту або уповноважений ним особі свої письмові обґрунтування, що такий вплив мав місце.

14. У разі відсутності обґрунтувань з боку митного органу необхідно вважати, що взаємовідносини, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, не вплинули на ціну оцінюваних товарів.

15. Декларант має право відповіді та доказу відсутності впливу взаємозв'язку продавця і покупця на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.

16. Для цілей цього Кодексу особи вважаються пов'язаними між собою у випадках, зазначених у статті 15 [Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року](#).

17. Особи, одна з яких є одноосібним агентом, одноосібним дистриб'ютором чи одноосібним концесіонером іншої, як би це не називалося, вважаються пов'язаними для цілей цього Кодексу, якщо вони підпадають хоча б під один із критеріїв, визначених у статті 15 [Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року](#).

18. При продажу товарів між пов'язаними особами вартість операції береться за основу для визначення митної вартості оцінюваних товарів за першим методом, якщо декларант покаже, що така вартість є близькою до вартості однієї з нижчезазначених операцій, яка здійснювалася одночасно або майже одночасно з операцією з оцінюваними товарами:

1) вартості операції при продажу непов'язаним покупцям ідентичних або подібних (аналогічних) товарів для експорту в Україну;

2) митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, визначеної згідно з положеннями [статті 62](#) цього Кодексу;

3) митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, визначеної згідно з положеннями [статті 63](#) цього Кодексу.

19. У разі здійснення вищезазначених порівнянь враховується наявна у митного органу або подана декларантом чи уповноваженою ним особою інформація щодо різниці в комерційних рівнях продажу, кількісних показниках, елементах і витратах, зазначених у [частині десятій](#) цієї статті, та витратах, які понесені продавцем при продажу, коли продавець і покупець не пов'язані між собою, і не понесені продавцем при продажу, коли продавець і покупець пов'язані між собою.

20. Порівняння з вартістю операцій, зазначених у [пунктах 1-3 частини вісімнадцятої](#) цієї статті, здійснюється за ініціативою декларанта або уповноваженої ним особи. Вартість цих операцій не може використовуватися замість вартості операцій з оцінюваними товарами.

21. Використані декларантом або уповноваженою ним особою відомості повинні бути об'єктивними, піддаватися обчисленню та підтверджуватися документально.

{Частина двадцять другу статті 58 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

23. У випадках, передбачених частиною двадцять другою цієї статті, контроль правильності визначення митної вартості здійснюється виключно після завершення митного оформлення та пропуску товарів через митний кордон України.

Стаття 59. Метод визначення митної вартості за ціною договору щодо ідентичних товарів

1. У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями **статті 58** цього Кодексу, за основу для її визначення береться вартість операції з ідентичними товарами, що продаються на експорт в Україну з тієї ж країни і час експорту яких збігається з часом експорту оцінюваних товарів або є максимально наближеним до нього.

2. При застосуванні цього методу визначення митної вартості за основу береться прийнята митним органом вартість операції з ідентичними товарами з дотриманням умов, зазначених у цій статті. При цьому під ідентичними розуміються товари, однакові за всіма ознаками з оцінюваними товарами, у тому числі за такими, як:

- 1) фізичні характеристики;
- 2) якість та репутація на ринку;
- 3) країна виробництва;
- 4) виробник.

3. Незначні зовнішні відмінності не можуть бути підставою для відмови у розгляді товарів як ідентичних, якщо в цілому такі товари відповідають вимогам частини другої цієї статті.

4. Ціна договору щодо ідентичних товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості та на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари.

5. У разі відсутності такого продажу використовується вартість операції з ідентичними товарами, що продавалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з урахуванням зазначених розбіжностей незалежно від того, чи веде це до збільшення або зменшення вартості. Інформація, що використовується при здійсненні коригування, повинна бути документально підтверджена.

6. У разі якщо кошти та витрати, зазначені в **пунктах 5–7 частини десятої статті 58** цього Кодексу, включаються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різниці в таких коштах і витратах між оцінюваними товарами та відповідними ідентичними товарами, що зумовлено різницею у відстанях і способах транспортування.

7. У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо ідентичних товарів, для визначення митної вартості оцінюваних товарів використовується найменша така вартість.

Стаття 60. Метод визначення митної вартості за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів

1. У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями [статей 58 і 59](#) цього Кодексу, за митну вартість береться прийнята митним органом вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продано на експорт в Україну і час експорту яких збігається з часом експорту оцінюваних товарів або є максимально наближеним до нього.

2. Під подібними (аналогічними) розуміються товари, які хоч і не однакові за всіма ознаками, але мають схожі характеристики і складаються зі схожих компонентів, завдяки чому виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними.

3. Для визначення, чи є товари подібними (аналогічними), враховуються якість товарів, наявність торгової марки та репутація цих товарів на ринку.

4. Ціна договору щодо подібних (аналогічних) товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості і на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари.

5. У разі якщо такого продажу не виявлено, використовується вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продавалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з урахуванням зазначених розбіжностей незалежно від того, чи веде це до збільшення або зменшення вартості. Інформація, що використовується при здійсненні коригування, повинна бути документально підтверджена.

6. У разі якщо кошти та витрати, зазначені в [пунктах 5-7 частини десятої статті 58](#) цього Кодексу, включаються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різниці у таких коштах і витратах між оцінюваними товарами та відповідними подібними (аналогічними) товарами, що зумовлено різницею у відстанях і способах транспортування.

7. У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо подібних (аналогічних) товарів, для визначення митної вартості оцінюваних товарів використовується найменша така вартість.

Стаття 61. Застереження щодо умов застосування методів визначення митної вартості товарів за ціною договору щодо ідентичних товарів та за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів

1. Товари не вважаються ідентичними або подібними (аналогічними) оцінюваним, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

2. Товари, виготовлені не виробником оцінюваних товарів, а іншою особою, беруться до уваги лише у разі, якщо немає ні ідентичних, ні подібних (аналогічних) товарів, виготовлених особою - виробником товарів, що оцінюються.

3. Товари не вважаються ідентичними чи подібними (аналогічними) оцінюваним, якщо їх проектування, дослідно-конструкторські роботи, художнє оформлення, дизайн, ескізи, креслення, а також інші аналогічні роботи виконані в Україні.

Стаття 62. Метод визначення митної вартості на основі віднімання вартості

1. У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена відповідно до положень **статей 58-61** цього Кодексу, їх митна вартість визначається згідно з положеннями цієї статті на основі віднімання вартості, крім випадків, коли на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи послідовність застосування цієї статті та **статті 63** цього Кодексу може бути зворотною.

2. У разі якщо оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортовані товари продаються (відчужуються) на митній території України у незмінному стані, для визначення митної вартості товарів за цим методом за основу береться ціна одиниці товару, за якою оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортовані товари продаються на території України у найбільших загальних кількостях покупки, який не є пов'язаною з продавцем особою, одночасно або у час, наближений до дати ввезення оцінюваних товарів, за умови вирахування, якщо вони можуть бути виділені, таких компонентів:

1) витрат на виплату комісійних, що звичайно сплачуються або підлягають сплаті, чи звичайних торговельних надбавок, які робляться для одержання прибутку та покриття загальних витрат у зв'язку з продажем на митній території України товарів того ж класу та виду. Товарами одного класу та виду є товари, які підпадають під групу або спектр товарів, що виробляються конкретно галуззю чи сектором промисловості та включають ідентичні або подібні (аналогічні) товари. Термін "товари того ж класу або виду" включає товари, імпортовані з тієї ж країни, що й оцінювані товари, а також товари, імпортовані з інших країн.

Сума прибутку та загальних витрат, до яких належать прямі та непрямі витрати, пов'язані із збутом зазначених товарів, повинна братися в цілому. Числове значення витрат для цілей вирахування цієї суми визначається на основі інформації, поданої декларантом або уповноваженою ним особою, якщо тільки ця інформація не є несумісною з даними, одержаними при продажу в Україні ввезених (імпортованих) товарів того ж класу або виду. У разі якщо інформація, надана декларантом або уповноваженою ним особою, є несумісною з такими даними, сума для обчислення прибутку та загальних витрат може ґрунтуватися на іншій відповідній інформації, а не тій, що надана декларантом або уповноваженою ним особою.

При визначенні комісійних або звичайних прибутків та загальних витрат віднесення товарів до "товарів того ж класу або виду" повинно здійснюватися у кожному конкретному випадку з посиланням на відповідні обставини;

2) звичайних витрат, понесених в Україні на навантаження, вивантаження, транспортування, страхування, та інших пов'язаних з такими операціями витрат;

3) сум податків, що підлягають сплаті в Україні у зв'язку з ввезенням (імпортом) чи продажем (відчуженням) товарів.

3. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не продаються в Україні одночасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних

товарів в Україну, митна вартість таких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товари продаються в Україні в кількості, достатній для встановлення ціни за одиницю такого товару, у такому ж стані, в якому вони були ввезені, на найбільш ранню дату після ввезення товарів, які оцінюються, але до сплину 90-денного строку.

4. У разі відсутності випадків продажу оцінюваних, ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів у такому ж стані, в якому вони перебували на день ввезення в Україну, на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи митна вартість таких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою зазначені товари продаються в Україні після подальшої обробки (переробки) найбільшою партією особам, не пов'язаним з особами, у яких вони купують такі товари. При цьому робляться відповідні поправки на вартість, додану такою обробкою (переробкою), та вирахування, передбачені пунктами 1-3 частини другої цієї статті.

5. Вирахування вартості, доданої подальшою обробкою (переробкою), повинні ґрунтуватися на даних, які є об'єктивними, підтверджуються документально, піддаються обчисленню та належать до вартості такої роботи. За основу для обчислень беруться прийняті промислові формули, рецепти, методи будівництва та інша галузева практика.

6. Положення частини четвертої цієї статті не застосовуються у разі, якщо:

1) у результаті подальшої обробки ввезені товари втрачають свою ідентичність, крім випадків, коли, незважаючи на втрату ідентичності ввезених товарів, величина вартості, доданої обробкою, може бути точно визначена;

2) ввезені товари зберігають свою ідентичність, але становлять настільки незначний відсоток продажу їх в Україні, що використання цього методу оцінювання буде не виправданим.

7. Можливість застосування положень частини четвертої цієї статті визначається в кожному конкретному випадку залежно від конкретних обставин.

Стаття 63. Метод визначення митної вартості товарів на основі додавання вартості (обчислена вартість)

1. Для визначення митної вартості товарів на основі додавання вартості (обчислена вартість) за основу береться надана виробником товарів, що оцінюються, або від його імені інформація про їх вартість, яка повинна складатися із сум:

1) вартості матеріалів та витрат, понесених виробником при виробництві оцінюваних товарів. Така інформація повинна базуватися на комерційних рахунках виробника за умови, що такі рахунки сумісні із загальновизнаними принципами бухгалтерського обліку, які застосовуються в країні, де ці товари виробляються;

2) обсягу прибутку та загальних витрат, що дорівнює сумі, яка звичайно відображається при продажу товарів того ж класу або виду, що й оцінювані товари, які виготовляються виробниками у країні експорту для експорту в Україну;

3) загальних витрат при продажу в Україну з країни вивезення товарів того ж класу або виду, тобто витрат на завантаження, розвантаження та обробку оцінюваних товарів, їх

транспортування до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України, витрат на страхування цих товарів.

2. Посадова особа митного органу не може вимагати або примушувати будь-яку особу, яка не є резидентом, надавати для вивчення або дозволяти доступ до будь-якого рахунка чи інших записів для цілей визначення обчисленої вартості. Інформація, подана виробником товарів для цілей визначення митної вартості згідно з положеннями цієї статті, може бути перевірена в країні - виробникові товарів уповноваженими органами України за згодою виробника і за умови повідомлення заздалегідь уряду країни - виробника товарів та за відсутності заперечень проти такої перевірки.

Стаття 64. Резервний метод

1. У разі якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом послідовного використання методів, зазначених у [статтях 58-63](#) цього Кодексу, митна вартість оцінюваних товарів визначається з використанням способів, які не суперечать законам України і є сумісними з відповідними принципами і положеннями [Генеральної угоди з тарифів і торгівлі \(GATT\)](#).

2. Митна вартість, визначена згідно з положеннями цієї статті, повинна ґрунтуватися на раніше визнаних (визначених) митними органами митних вартостях.

3. Митна вартість імпортованих товарів не визначається згідно із положеннями цієї статті на підставі:

- 1) ціни товарів українського походження на внутрішньому ринку України;
- 2) системи, яка передбачає прийняття для митних цілей вищої з двох альтернативних вартостей;
- 3) ціни товарів на внутрішньому ринку країни-експортера;
- 4) вартості виробництва, іншої, ніж обчислена вартість, визначена для ідентичних або подібних (аналогічних) товарів відповідно до положень [статті 63](#) цього Кодексу;
- 5) ціни товарів, що поставляються з країни-експортера до третіх країн;
- 6) мінімальної митної вартості;
- 7) довільної чи фіктивної вартості.

4. У разі якщо ця стаття застосовується митним органом, він на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи зобов'язаний письмово поінформувати їх про митну вартість, визначену відповідно до положень цієї статті, та про використаний при цьому метод.

Глава 10. Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України в митних режимах, відмінних від митного режиму імпорту

Стаття 65. Порядок визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митних режимів, відмінних від митного режиму імпорту

1. Митною вартістю товарів, що ввозяться в Україну відповідно до митних режимів, відмінних від режиму імпорту, є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі. Визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України та поміщуються в митні режими, відмінні від режиму імпорту (крім митного режиму транзиту) зі справлянням митних платежів, здійснюється відповідно до [глави 9](#) цього Кодексу.

2. При зміні митного режиму митна вартість, визначена при першому поміщенні товару в митний режим, підлягає заміні митною вартістю, визначеною відповідно до наступного митного режиму.

Стаття 66. Порядок визначення митної вартості товарів, що вивозяться за межі митної території України

1. Митною вартістю товарів, що вивозяться за межі митної території України, є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі.

2. Митна вартість товарів, що вивозяться за межі митної території України, визначається при поміщенні цих товарів уперше в митний режим з наступним фактичним переміщенням їх через митний кордон України. При зміні митного режиму під час знаходження товарів за межами митної території України митною вартістю товарів є митна вартість, визначена на день прийняття митним органом митної декларації при їх першому поміщенні в митний режим.

Розділ IV

УКРАЇНСЬКА КЛАСИФІКАЦІЯ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глава 11. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, її структура та класифікація товарів

Стаття 67. Структура та застосування Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

1. Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності ([УКТ ЗЕД](#)) складається на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів та затверджується законом про [Митний тариф України](#).

2. В [УКТ ЗЕД](#) товари систематизовано за розділами, групами, товарними позиціями, товарними підпозиціями, найменування і цифрові коди яких уніфіковано з Гармонізованою системою опису та кодування товарів.

3. Для докладнішої товарної класифікації використовується сьомий, восьмий, дев'ятий та десятий знаки цифрового коду.

4. Структура десятизнакового цифрового кодового позначення товарів в [УКТ ЗЕД](#) включає код групи (перші два знаки), товарної позиції (перші чотири знаки), товарної підпозиції (перші шість знаків), товарної категорії (перші вісім знаків), товарної підкатегорії (десять знаків).

Стаття 68. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

1. Ведення [УКТ ЗЕД](#) здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Ведення [УКТ ЗЕД](#) передбачає:

1) відстеження та облік змін і доповнень до Гармонізованої системи опису та кодування товарів, пояснень та інших рішень щодо її тлумачення, що приймаються Всесвітньою митною організацією;

2) підготовку пропозицій щодо внесення змін до УКТ ЗЕД;

3) деталізацію УКТ ЗЕД на національному рівні та введення додаткових одиниць виміру;

4) забезпечення однакового застосування всіма митними органами правил класифікації товарів;

5) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у складних випадках;

6) розроблення пояснень і рекомендацій до УКТ ЗЕД та забезпечення їх опублікування;

7) своєчасне ознайомлення суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності з рішеннями та інформацією (крім тих, що є конфіденційними) щодо питань класифікації товарів та про застосування УКТ ЗЕД;

8) здійснення інших функцій, необхідних для ведення УКТ ЗЕД.

Стаття 69. Класифікація товарів

1. Товари при їх декларуванні підлягають класифікації, тобто у відношенні товарів визначаються коди відповідно до класифікаційних групувань, зазначених в [УКТ ЗЕД](#).

2. Митні органи здійснюють контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення, згідно з [УКТ ЗЕД](#).

3. На вимогу посадової особи митного органу декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати усі наявні відомості, необхідні для підтвердження заявлених ними кодів товарів, поданих до митного оформлення, а також зразки таких товарів та/або техніко-технологічну документацію на них.

4. У разі виявлення під час митного оформлення товарів або після нього порушення правил класифікації товарів митний орган має право самостійно класифікувати такі товари.

5. Для цілей класифікації товарів під складним випадком класифікації товару розуміється випадок, коли у процесі контролю правильності заявленого декларантом або уповноваженою ним особою коду товару виникають суперечності щодо тлумачення положень [УКТ ЗЕД](#), вирішення яких потребує додаткової інформації, спеціальних знань, проведення досліджень тощо.

{Абзац перший частини п'ятої статті 69 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Для цілей класифікації товарів під товарами з ідентичними характеристиками розуміються товари, які мають однакові характерні для них ознаки (фізичні характеристики, хімічний склад, призначення та порядок застосування тощо) і відмінності між цими товарами не впливають на характеристики, визначальні для класифікації таких товарів за одним класифікаційним кодом згідно з [УКТ ЗЕД](#).

{Частина п'яту статті 69 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Штрафи та інші санкції за несплату митних платежів та за інші порушення, виявлені у зв'язку з неправильною класифікацією товарів, застосовуються митними органами виключно у разі, якщо прийняте митним органом рішення про класифікацію цих товарів у складному випадку було прийнято на підставі поданих заявником недостовірних документів, наданої ним недостовірної інформації та/або внаслідок ненадання заявником всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення, що суттєво вплинуло на характер цього рішення.

7. Рішення митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими. Такі рішення оприлюднюються у встановленому законодавством порядку. У разі незгоди з рішенням митного органу щодо класифікації товару декларант або уповноважена ним особа має право оскаржити це рішення відповідно до [глави 4](#) цього Кодексу.

{Абзац перший частини сьомої статті 69 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Наявність рішення митних органів щодо класифікації товарів не є підставою для відмови у прийнятті рішення щодо зобов'язуючої інформації з питань класифікації товарів.

{Частина сьому статті 69 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

У разі якщо рішення щодо класифікації товарів суперечить рішенням щодо зобов'язуючої інформації з питань класифікації товарів щодо товарів з ідентичними характеристиками, рішення щодо класифікації товарів підлягає скасуванню. У такому разі рішення щодо класифікації товарів втрачає чинність з моменту набрання чинності рішенням щодо зобов'язуючої інформації з питань класифікації товарів, а підприємство не несе відповідальності за негативні наслідки застосування рішення щодо класифікації товарів з моменту його прийняття до моменту його скасування.

{Частина сьому статті 69 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частина сьома статті 69 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

8. Висновки інших органів, установ та організацій щодо визначення кодів товарів згідно з [УКТ ЗЕД](#) при митному оформленні мають інформаційний або довідковий характер.

Розділ V

МИТНІ РЕЖИМИ

Глава 12. Загальні положення щодо митних режимів

Стаття 70. Види митних режимів

1. З метою застосування законодавства України з питань митної справи запроваджуються такі митні режими:

- 1) імпорт (випуск для вільного обігу);
- 2) реімпорт;
- 3) експорт (остаточне вивезення);
- 4) реекспорт;
- 5) транзит;
- 6) тимчасове ввезення;
- 7) тимчасове вивезення;
- 8) митний склад;
- 9) вільна митна зона;
- 10) безмитна торгівля;
- 11) переробка на митній території;
- 12) переробка за межами митної території;
- 13) знищення або руйнування;
- 14) відмова на користь держави.

2. Митні режими встановлюються виключно цим Кодексом.

Стаття 71. Вибір та зміна митного режиму

1. Декларант має право обрати митний режим, у який він бажає помістити товари, з дотриманням умов такого режиму та у порядку, що визначені цим Кодексом.

2. Поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом їх декларування та виконання митних формальностей, передбачених цим Кодексом.

3. Митний режим, у який поміщено товари, може бути змінено на інший, обраний декларантом відповідно до частини першої цієї статті, за умови дотримання заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, встановлених відповідно до закону для товарів, що поміщуються у такий інший митний режим.

Стаття 72. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим

1. За митним статусом товари поділяються на українські та іноземні.

2. Усі товари на митній території України (за винятком територій вільних митних зон) вважаються такими, що мають статус українських товарів, якщо відповідно до цього Кодексу не встановлено, що такі товари не є українськими.

3. Товари, поміщені у митний режим транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), зберігають митний статус товарів, визначений відповідно до положень зазначеної Конвенції.

{Статтю 72 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 73. Регулювання питань, пов'язаних із митним режимом

1. Умови перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у відповідному митному режимі, обмеження щодо їх використання, застосування заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності визначаються цим Кодексом, іншими законодавчими актами України з питань митної справи та у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

2. Питання, пов'язані з виконанням необхідних митних формальностей та здійсненням митного контролю товарів, поміщених у відповідний митний режим, регулюються цим Кодексом.

Глава 13. Імпорт (випуск для вільного обігу)

Стаття 74. Митний режим імпорту (випуску для вільного обігу)

1. Імпорт (випуск для вільного обігу) - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України.

Стаття 75. Умови поміщення товарів у митний режим імпорту

1. Митний режим імпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим, а також до продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території.

2. Законодавством України з питань митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів у митний режим імпорту замість митної декларації.

3. Для поміщення товарів у митний режим імпорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

- 1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, документи на такі товари;
- 2) сплатити митні платежі, якими відповідно до законів України обкладаються товари під час ввезення на митну територію України в режимі імпорту;
- 3) виконати встановлені відповідно до закону вимоги щодо заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

4. Якщо іноземні товари після ввезення їх на митну територію України були пошкоджені або втрачені внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили або внаслідок протиправних дій третіх осіб, що підтверджується документально, за рішенням декларанта

вони можуть бути заявлені митному органу у митний режим імпорту в пошкодженому стані чи у фактичній кількості з додержанням щодо них встановлених відповідно до закону заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. У разі втрати товарів після ввезення їх на митну територію України внаслідок протиправних дій третіх осіб митні платежі, встановлені на імпорт таких товарів, підлягають сплаті в повному обсязі у порядку, встановленому цим Кодексом. За рішенням декларанта або уповноваженої ним особи допускається поміщення пошкоджених товарів в інші митні режими.

5. У разі встановлення відповідно до закону заборон чи обмежень щодо ввезення на митну територію України відповідних товарів такі товари, випущені у вільний обіг на митній території України за попередніми, тимчасовими або періодичними митними деклараціями, підлягають поміщенню у митний режим імпорту відповідно до умов, які діяли на момент їх випуску у вільний обіг.

6. У разі наявності авторизації на застосування процедури кінцевого використання товарів та дотримання умов процедури кінцевого використання товарів окремі іноземні товари можуть бути випущені у вільний обіг на митній території України за зниженими ставками ввізного мита, встановленими [Митним тарифом України](#) (далі - процедура кінцевого використання).

Під час застосування процедури кінцевого використання сплата різниці між сумою ввізного мита, визначеного за повними ставками [Митного тарифу України](#), та сумою ввізного мита, визначеного за зниженими ставками Митного тарифу України, забезпечується відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

{Статтю 75 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76. Митний статус товарів, поміщених у митний режим імпорту

1. Товари, поміщені у митний режим імпорту, набувають статусу українських товарів.
2. Підтвердженням українського статусу товарів, зазначених у частині першій цієї статті, є митна декларація, за якою ці товари випущено у вільний обіг.

Стаття 76¹. Авторизація на застосування процедури кінцевого використання

1. Процедура кінцевого використання застосовується за умови наявності у підприємства авторизації на застосування процедури кінцевого використання, яка видається митним органом.

2. Для надання авторизації на застосування процедури кінцевого використання підприємство подає до митного органу заяву про надання авторизації та анкету самооцінки у порядку, передбаченому [статтею 19⁴](#) цього Кодексу.

3. Рішення про надання авторизації на застосування процедури кінцевого використання приймаються в порядку, передбаченому [главою 3](#) цього Кодексу.

Рішення про надання, відмову в наданні, зупинення (поновлення), внесення змін, скасування або анулювання авторизації на застосування процедури кінцевого використання оформлюється наказом митниці.

4. Необхідною умовою для отримання авторизації на застосування процедури кінцевого використання є відповідність підприємства критерію, визначеному **пунктом 2** частини третьої статті 12 цього Кодексу.

5. В авторизації на застосування процедури кінцевого використання визначаються умови процедури кінцевого використання, зокрема:

1) перелік товарів, щодо яких підприємство має право застосовувати процедуру кінцевого використання, та їх кількість (якщо законом така кількість обмежена);

2) умови, за яких товари вважаються використаними за кінцевим (цільовим) призначенням;

3) строк, протягом якого товари, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, повинні бути використанні за кінцевим (цільовим) призначенням;

4) операції, які передбачається здійснювати з товарами, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, для забезпечення їх використання за кінцевим (цільовим) призначенням, у тому числі операції з виробництва або переробки товарів;

5) найменування та обов'язковий обсяг виходу продуктів виробництва або переробки (якщо процедура кінцевого використання передбачає операції з виробництва або переробки товарів);

6) строк, протягом якого підприємство підлягає моніторингу відповідності у випадку, визначеному **частиною п'ятою** статті 76⁴ цього Кодексу;

7) перелік підприємств, яким можуть передаватися права та обов'язки в межах авторизації на застосування процедури кінцевого використання, із зазначенням прав та обов'язків, які передаються;

8) перелік еквівалентних товарів, використання яких допускається під час здійснення операцій з товарами, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, (за наявності);

9) перелік інформації, яка має міститися у звіті про результати застосування процедури кінцевого використання, та документів, що додаються до звіту.

6. Після випуску товарів у вільний обіг на митній території України відповідно до **частини шостої** статті 75 цього Кодексу підприємство має право відмовитися від використання таких товарів за кінцевим (цільовим) призначенням, за умови:

1) сплати митних платежів у порядку і розмірах, визначених цим Кодексом; або

2) вивезення товарів за межі митної території України.

{Главу 13 доповнено статтею 76¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76². Передача прав та обов'язків на застосування процедури кінцевого використання

1. Права та обов'язки підприємства, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання, можуть бути повністю або частково передані іншому підприємству, крім обов'язків, визначених **частиною четвертою** цієї статті.

2. Перелік підприємств, яким планується передати права та обов'язки в межах авторизації на застосування процедури кінцевого використання, із зазначенням прав та обов'язків, які передаються, зазначається в заяві про надання авторизації на застосування процедури кінцевого використання або після отримання такої авторизації шляхом внесення змін до цієї авторизації.

3. Передача прав та обов'язків підприємством, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання, іншому підприємству здійснюється у разі наявності такого іншого підприємства у переліку, зазначеному в авторизації, та в межах, визначених у такій авторизації прав та обов'язків.

4. Обов'язки щодо надання забезпечення сплати митних платежів та подання звіту про результати застосування процедури кінцевого використання не можуть бути передані іншому підприємству та виконуються виключно підприємством, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання.

5. Підприємство, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання, несе відповідальність за недотримання умов процедури кінцевого використання, визначених в авторизації, підприємством, якому передано права та обов'язки за такою авторизацією.

{Главу 13 доповнено статтею 76² згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76³. Строки використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням

1. Строк, протягом якого товари, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, повинні бути використані за кінцевим (цільовим) призначенням, встановлюється митним органом в авторизації на застосування процедури кінцевого використання, виходячи з конкретних особливостей використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням, у тому числі тривалості процесу виробництва або переробки товарів. Зазначений строк не може перевищувати 180 днів з дня завершення митного оформлення товарів, до яких застосовано процедуру кінцевого використання.

2. За обґрунтованим зверненням підприємства, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання, строк, встановлений відповідно до частини першої цієї статті, продовжується митним органом, але не більше 180 днів.

{Главу 13 доповнено статтею 76³ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76⁴. Завершення процедури кінцевого використання

1. Використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням підтверджується підприємством, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання, шляхом подання до митного органу звіту про результати застосування процедури кінцевого використання. Такий звіт подається в межах строку, визначеного відповідно до **частини першої** статті 76³ цього Кодексу, та має містити інформацію про фактичне використання товарів, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, за кінцевим (цільовим) призначенням.

2. Митний орган розглядає звіт про результати застосування процедури кінцевого використання та приймає рішення:

1) про завершення процедури кінцевого використання - якщо підприємством забезпечено дотримання умов процедури кінцевого використання, визначених у авторизації на застосування процедури кінцевого використання, та товари використано за кінцевим (цільовим) призначенням; або

2) про відмову у завершенні процедури кінцевого використання - якщо підприємством не забезпечено дотримання умов процедури кінцевого використання, визначених в авторизації на застосування процедури кінцевого використання, та/або товари не використано за кінцевим (цільовим) призначенням.

3. У випадку, передбаченому **пунктом 2** частини другої цієї статті, до прийняття рішення про відмову у завершенні процедури кінцевого використання митний орган застосовує правила, передбачені **статтями 19⁹** та **19¹⁰** цього Кодексу.

4. Рішення, передбачені **частиною другою** цієї статті, митний орган приймає протягом 15 днів після отримання звіту про результати застосування процедури кінцевого використання.

5. У разі якщо товари, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, є товарами, які за своїми характеристиками придатні для багаторазового (повторного) використання, підприємство підлягає моніторингу відповідності щодо дотримання умови щодо використання таких товарів за кінцевим (цільовим) призначенням протягом двох років після прийняття митним органом рішення про завершення процедури кінцевого використання.

6. У разі якщо митний орган прийняв рішення, визначене **пунктом 1** частини другої цієї статті, забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до **частини шостої** статті 75 цього Кодексу, повертається (вивільняється).

У разі якщо митний орган прийняв рішення, визначене **пунктом 2** частини другої цієї статті, забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до **частини шостої** статті 75 цього Кодексу, використовується для сплати відповідних митних платежів у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

7. У разі неподання підприємством звіту про результати застосування процедури кінцевого використання в межах строку, визначеного відповідно до **частини першої** статті 76³ цього Кодексу, митний орган приймає рішення про відмову у завершенні процедури кінцевого використання та рішення про зупинення авторизації на застосування процедури кінцевого використання відповідно до **статті 19¹⁵** цього Кодексу.

8. У разі встановлення митним органом під час моніторингу відповідності порушення використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням підприємство, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання, зобов'язано сплатити митні платежі у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

9. Залишки та відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій з виробництва або переробки товарів, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, а також природні втрати таких товарів за нормальних умов зберігання вважаються продуктами виробництва або переробки товарів, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, та митному контролю, митному оформленню не підлягають.

{Главу 13 доповнено статтею 76⁴ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76⁵. Еквівалентна компенсація

1. На підставі авторизації на застосування процедури кінцевого використання допускається використання еквівалентних товарів під час здійснення операцій з товарами, до яких застосовано процедуру кінцевого використання.

2. Під еквівалентними товарами розуміються українські товари, які є ідентичними за описовими, кількісними і технічними характеристиками іноземним товарам, які вони замінюють, ввезеним для застосування процедури кінцевого використання на митній території України.

3. Про намір використання еквівалентних товарів підприємством зазначається у заяві про надання авторизації на застосування процедури кінцевого використання або після отримання авторизації на застосування процедури кінцевого використання шляхом внесення змін до авторизації на застосування процедури кінцевого використання відповідно до **статті 19¹³** цього Кодексу.

{Главу 13 доповнено статтею 76⁵ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76⁶. Особливості моніторингу відповідності дотримання умов процедури кінцевого використання

1. У разі передачі прав та обов'язків відповідно до **статті 76²** цього Кодексу митні органи здійснюють моніторинг відповідності дотримання підприємством, якому передано такі права та обов'язки, умов процедури кінцевого використання, визначених в авторизації на застосування процедури кінцевого використання, в обсязі переданих прав та обов'язків.

2. Митні органи мають право здійснювати виїзд на об'єкти підприємств, яким надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання та/або передано права та обов'язки, визначені у такій авторизації, з метою перевірки дотримання умов процедури кінцевого використання, у тому числі проводити перевірку товарів, випущених у вільний обіг на митній території України відповідно до **частини шостої статті 75** цього Кодексу, їх обліку, внесення записів про здійснення операцій з такими товарами, найменування та обов'язкового обсягу виходу продуктів виробництва або переробки (якщо процедура кінцевого використання передбачає операції з виробництва або переробки товарів), фактичного використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням, у тому числі продовження використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням (якщо процедура кінцевого використання застосовується до товарів, які за своїми характеристиками придатні для багаторазового (повторного) використання).

3. Моніторинг відповідності дотримання підприємством умов процедури кінцевого використання, визначених в авторизації на застосування процедури кінцевого використання, завершується у разі:

1) якщо товари, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, були використані за кінцевим (цільовим) призначенням та митним органом прийнято рішення про завершення процедури кінцевого використання (крім випадку, передбаченого **частиною п'ятою статті 76⁴** цього Кодексу);

- 2) закінчення строку, визначеного **частиною п'ятою** статті 76⁴ цього Кодексу;
- 3) виконання умов, передбачених **частиною шостою** статті 76¹ цього Кодексу.

{Главу 13 доповнено статтею 76⁶ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 76⁷. Розпорядження товарами, до яких застосовано процедуру кінцевого використання, у разі зупинення, скасування або анулювання авторизації на застосування процедури кінцевого використання

1. У разі зупинення, скасування або анулювання авторизації на застосування процедури кінцевого використання застосування процедури кінцевого використання до нових партій товарів забороняється.

2. У разі якщо товари були випущені у вільний обіг на митній території України відповідно до **частини шостої** статті 75 цього Кодексу, але не використані за кінцевим (цільовим) призначенням, протягом 30 днів з дня набрання чинності рішенням про скасування або анулювання авторизації на застосування процедури кінцевого використання підприємство, якому надано таку авторизацію, повинно:

- 1) сплатити митні платежі у порядку і розмірах, визначених цим Кодексом; або
- 2) вивезти товари за межі митної території України.

3. У разі якщо товари були випущені у вільний обіг на митній території України відповідно до **частини шостої** статті 75 цього Кодексу та використані за кінцевим (цільовим) призначенням, протягом п'яти днів з дня набрання чинності рішенням про скасування або анулювання авторизації на застосування процедури кінцевого використання підприємство повинно подати до митного органу звіт про результати застосування процедури кінцевого використання, після отримання якого митний орган розглядає такий звіт та приймає рішення відповідно до **частини другої** статті 76⁴ цього Кодексу.

4. У разі невиконання підприємством вимог, передбачених **частиною другою** або **третьою** цієї статті, забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до **частини шостої** статті 75 цього Кодексу, використовується для сплати відповідних митних платежів у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

{Главу 13 доповнено статтею 76⁷ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 14. Реімпорт

Стаття 77. Митний режим реімпорту

1. Реімпорт - це митний режим, відповідно до якого товари, що були вивезені або оформлені для вивезення за межі митної території України, випускаються у вільний обіг на митній території України зі звільненням від сплати митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 78. Умови поміщення товарів у митний режим реімпорту

1. Митний режим реімпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим.

2. У митний режим реімпорту можуть бути поміщені товари, які:

1) були вивезені за межі митної території України у митному режимі тимчасового вивезення та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання, а також змін, що допускаються у разі використання таких товарів у митному режимі тимчасового вивезення;

2) були вивезені за межі митної території України у митному режимі переробки за межами митної території та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання;

3) були поміщені у митний режим експорту (остаточного вивезення) і повертаються особі, яка їх експортувала, у зв'язку з невиконанням (неналежним виконанням) умов зовнішньоекономічного договору, згідно з яким ці товари поміщувалися у митний режим експорту, або з інших обставин, що перешкоджають виконанню цього договору, якщо ці товари:

{Абзац перший пункту 3 частини другої статті 78 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

а) повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує шести місяців з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту;

б) перебувають у такому самому стані, в якому вони оформлені у митний режим експорту, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування, зберігання та використання (експлуатації), внаслідок якого були виявлені недоліки, що спричинили реімпорт товарів.

3. Товари, зазначені в частині другій цієї статті, можуть бути також поміщені у митний режим реімпорту у разі, якщо:

1) під час перебування таких товарів за межами митної території України вони піддавалися операціям, необхідним для їх збереження, а також технічному обслуговуванню чи ремонту, необхідність у яких виникла під час перебування за межами митної території України;

2) стан таких товарів змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) у митний режим реімпорту поміщується лише частина товарів, раніше випущених для вивезення за межі митної території України.

4. Для поміщення товарів у митний режим реімпорту особа, на яку покладається обов'язок щодо дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) ввезти товари на митну територію України не пізніше, ніж у встановлений законодавством строк після їх вивезення за межі митної території України;

2) подати митному органу, що здійснює випуск товарів у митному режимі реімпорту, документи на такі товари;

3) надати митному органу документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що реімпортуються.

Стаття 79. Окремі положення щодо застосування митного режиму реімпорту

1. Застосування митного режиму реімпорту можливе за умови можливості ідентифікації митним органом товарів, заявлених у цей митний режим, як таких, що були раніше випущені за межі митної території України.

2. До товарів, що вивозяться за межі митної території України з наміром подальшого реімпорту, засоби забезпечення ідентифікації можуть бути застосовані в момент їх випуску.

3. Для забезпечення ідентифікації товарів, що реімпортуються, можуть застосовуватися засоби, передбачені **частинами другою і третьою статті 326** цього Кодексу.

4. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

5. Реімпорт товарів, поміщених у митний режим експорту, згідно з **пунктом 3 частини другої статті 78** цього Кодексу може бути здійснений експортером цих товарів або його правонаступником.

6. В інших випадках дозволяється застосування митного режиму реімпорту при ввезенні на митну територію України товарів іншою особою, ніж та, що їх вивезла, якщо це виправдано обставинами.

7. Декларування товарів у митний режим реімпорту може здійснюватися у будь-якому митному органі.

8. Замість митної декларації для декларування у митний режим реімпорту упаковок, контейнерів, піддонів та транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, що підтверджують попереднє вивезення зазначених товарів за межі митної території України.

Стаття 80. Митний статус товарів, поміщених у митний режим реімпорту

1. Українські товари, поміщені у митний режим реімпорту, зберігають статус українських товарів.

2. Іноземні товари, що реімпортуються згідно з **пунктом 3 частини другої статті 78** цього Кодексу, після поміщення у митний режим реімпорту набувають статусу українських товарів.

3. Підтвердженням українського статусу товарів, зазначених у частині другій цієї статті, є митна декларація, за якою ці товари випущено у вільний обіг.

Стаття 81. Повернення сум вивізного мита при реімпорті товарів

1. Після поміщення у митний режим реімпорту товарів згідно з [пунктом 3 частини другої статті 78](#) цього Кодексу суми вивізного мита, сплачені при експорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам, у порядку, передбаченому цим Кодексом. Акцизний податок і податок на додану вартість при поміщенні товарів згідно з пунктом 3 частини другої статті 78 цього Кодексу у митний режим реімпорту справляються відповідно до [Податкового кодексу України](#).

Глава 15. Експорт

Стаття 82. Митний режим експорту

1. Експорт (остаточне вивезення) - це митний режим, відповідно до якого українські товари випускаються для вільного обігу за межами митної території України без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення.

Стаття 83. Умови поміщення товарів у митний режим експорту

1. Митний режим експорту може бути застосований до товарів, що призначені для вивезення за межі митної території України, та до товарів, що вже вивезені за межі цієї території та перебувають під митним контролем, за винятком товарів, заборонених до поміщення у цей митний режим відповідно до законодавства.

2. Для поміщення товарів у митний режим експорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів у митному режимі експорту, документи на такі товари;

2) сплатити митні платежі, якими відповідно до закону обкладаються товари під час вивезення за межі митної території України у митному режимі експорту;

3) виконати вимоги щодо застосування передбачених законом заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) у випадках, встановлених законодавством, подати митному органу дозвіл на проведення зовнішньоекономічної операції з вивезення товарів у третю країну (реекспорт).

3. Митні органи не вимагають обов'язкового підтвердження прибуття товарів, що експортуються, у пункт призначення за межами митної території України.

4. У разі встановлення актами законодавства заборон чи обмежень щодо вивезення відповідних товарів за межі митної території України товари, що:

1) поміщені в митний режим експорту, випускаються за межі митної території України відповідно до умов, що діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим;

2) фактично випущені за межі митної території України за періодичними митними деклараціями, підлягають поміщенню у митний режим експорту відповідно до умов, що діяли на момент фактичного вивезення цих товарів.

Стаття 84. Митний статус товарів, поміщених у режим експорту

1. Товари, поміщені у митний режим експорту, втрачають статус українських товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України.

2. Товари, що знаходяться за межами митної території України, втрачають статус українських товарів з моменту поміщення їх у митний режим експорту.

Глава 16. Реекспорт

Стаття 85. Митний режим реекспорту

1. Реекспорт - це митний режим, відповідно до якого товари, що були раніше ввезені на митну територію України або на територію вільної митної зони, вивозяться за межі митної території України без сплати вивізного мита та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 86. Умови поміщення товарів у митний режим реекспорту

1. Митний режим реекспорту може бути застосований до товарів, які при ввезенні на митну територію України мали статус іноземних та:

1) після ввезення на митну територію України перебували під митним контролем та не були поміщені у митний режим (у тому числі у зв'язку з обмеженнями чи заборонами щодо ввезення таких товарів на митну територію України);

2) були поміщені у митний режим тимчасового ввезення та вивозяться за межі митної території України у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання, а також змін, що допускаються у разі використання таких товарів у митному режимі тимчасового ввезення;

3) були поміщені у митний режим переробки на митній території та вивозяться за межі митної території України у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання, або у вигляді продуктів їх переробки;

4) були поміщені у митний режим митного складу та вивозяться за межі митної території України у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання;

5) були поміщені у митний режим імпорту і повертаються нерезиденту - стороні зовнішньоекономічного договору, згідно з яким ці товари поміщувалися у цей режим, у зв'язку з невиконанням (неналежним виконанням) умов цього договору або з інших обставин, що перешкоджають його виконанню, якщо ці товари:

а) вивозяться протягом шести місяців з дати поміщення їх у митний режим імпорту;

б) перебувають у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування, зберігання та використання (експлуатації), внаслідок якої були виявлені недоліки, що спричинили реекспорт товарів;

б) визнані помилково ввезеними на митну територію України.

2. Товари, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути також поміщені у митний режим реекспорту, якщо:

1) під час перебування таких товарів на митній території України вони піддавалися операціям, необхідним для їх збереження, а також технічному обслуговуванню чи ремонту, необхідність у яких виникла під час перебування на митній території України;

2) стан таких товарів змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) у митний режим реекспорту поміщується лише частина товарів, раніше ввезених на митну територію України.

3. У митний режим реекспорту також поміщуються товари, що перебували у митному режимі вільної митної зони, безмитної торгівлі та вивозяться за межі митної території України.

4. Для поміщення товарів у митний режим реекспорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, документи на такі товари;

2) надати митному органу документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що реекспортуються;

3) у випадках, встановлених законодавством, подати митному органу дозвіл на проведення зовнішньоекономічної операції з реекспорту цих товарів.

Стаття 87. Окремі положення щодо застосування митного режиму реекспорту

1. Застосування митного режиму реекспорту можливе за умови ідентифікації митним органом товарів, заявлених у цей режим, як таких, що були раніше ввезені на митну територію України.

2. Для товарів, що ввозяться з наміром подальшого реекспорту, засоби забезпечення ідентифікації можуть бути застосовані на момент їх ввезення на митну територію України.

3. Для забезпечення ідентифікації товарів, що реекспортуються, можуть застосовуватися засоби, передбачені **частинами другою і третьою статті 326** цього Кодексу.

4. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

5. Реекспорт товарів, поміщених у митний режим імпорту, згідно з **пунктом 5 частини першої статті 86** цього Кодексу може бути здійснений імпортером цих товарів або його правонаступником.

6. В інших випадках дозволяється застосування митного режиму реекспорту при вивезенні за межі митної території України товарів іншою особою, ніж та, яка їх ввозила, якщо це виправдано обставинами.

7. Декларування товарів у митний режим реекспорту може здійснюватися у будь-якому митному органі, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

8. Товари, що реекспортуються, можуть вивозитися за межі митної території України однією чи кількома партіями. Допускається вивезення товарів, що реекспортуються, за межі митної території України не через той митний орган, через який товари ввозилися на цю територію.

9. Замість митної декларації для декларування у митний режим реекспорту упаковок, контейнерів, піддонів та транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, що підтверджують попереднє ввезення зазначених товарів на митну територію України.

Стаття 88. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим реекспорту

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим реекспорту, зберігають статус іноземних товарів.

2. Товари, що набули статусу українських внаслідок імпорту та реекспортуються згідно з [пунктом 5 частини першої статті 86](#) цього Кодексу, втрачають статус українських товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України.

Стаття 89. Повернення сум ввізного мита при реекспорті товарів

1. Після поміщення товарів у митний режим реекспорту згідно із [пунктом 5 частини першої статті 86](#) цього Кодексу суми ввізного мита, сплачені при імпорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу. Акцизний податок і податок на додану вартість при поміщенні товарів згідно з [пунктом 5 частини першої статті 86](#) цього Кодексу в митний режим реекспорту справляються відповідно до [Податкового кодексу України](#).

Глава 17. Транзит

Стаття 90. Митний режим транзиту

1. Транзит - це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між митними органами однієї чи кількох країн або в межах зони діяльності одного митного органу без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

{Частина перша статті 90 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 91. Переміщення товарів і транспортних засобів комерційного призначення в режимі транзиту

1. Переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі транзиту митною територією України здійснюється як прохідний або внутрішній транзит, або каботаж.

{Частина перша статті 91 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Митний режим транзиту застосовується до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються:

{Абзац перший частини другої статті 91 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1) прохідним транзитом від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України (у тому числі в межах одного пункту пропуску через державний кордон України);

2) внутрішнім транзитом або каботажем:

а) від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до митного органу, розташованого на митній території України;

б) від митного органу, розташованого на митній території України, до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України;

в) від одного пункту, розташованого на митній території України, до іншого пункту, розташованого на митній території України, у тому числі якщо частина цього переміщення проходить за межами митної території України;

г) від штучного острова, установки або споруди, створених у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, до митного органу, розташованого на території України, зайнятій сушею, та у зворотному напрямку.

Стаття 91¹. Транзитні спрощення

1. Підприємство має право в порядку та на умовах, визначених цим Кодексом, застосовувати такі транзитні спрощення:

1) статус авторизованого вантажовідправника МДП, що дозволяє підприємству поміщувати товари в митний режим транзиту на умовах [Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП \(Конвенції МДП\) 1975 року](#) на об'єкті підприємства, визначеному в авторизації на застосування цього транзитного спрощення, з метою початку операції МДП без пред'явлення таких товарів та книжки МДП митному органу відправлення;

2) статус авторизованого вантажоодержувача МДП, що дозволяє підприємству отримувати товари, які переміщувалися транзитом на умовах [Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП \(Конвенції МДП\) 1975 року](#) на об'єкті підприємства, визначеному в авторизації на застосування цього транзитного спрощення, з метою припинення операції МДП без пред'явлення таких товарів та книжки МДП митному органу призначення.

Підприємство також може застосовувати інші транзитні спрощення, передбачені міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у порядку та на умовах, визначених такими міжнародними договорами та законодавством України з питань митної справи.

2. Підприємство, якому надано авторизацію на застосування транзитного спрощення, передбаченого [Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#), може застосовувати таке спрощення для цілей внутрішнього транзиту.

3. Авторизація на застосування транзитного спрощення, визначеного [пунктом 1](#) або [2](#) частини першої цієї статті, надається підприємству, яке:

1) є резидентом;

2) заявляє про намір регулярно здійснювати операції, пов'язані з транзитним переміщенням товарів за операціями МДП;

3) відповідає критеріям, зазначеним у [пунктах 1, 2 та 4](#) частини третьої статті 12 цього Кодексу.

4. Обов'язковою умовою надання авторизації на застосування транзитного спрощення "статус авторизованого вантажовідправника МДП", додатково до умов, визначених частиною третьою цієї статті, є наявність у підприємства авторизації на застосування спрощення, визначеного [пунктом 5](#) частини першої статті 13 цього Кодексу, або аналогічного спрощення, передбаченого [Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#).

5. Порядок виконання митних формальностей під час застосування транзитних спрощень визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Кодекс доповнено статтею 91¹ згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Стаття 92. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту

1. Митний режим транзиту може бути застосований як до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що безпосередньо ввозяться на митну територію України, так і до таких, що перебувають на митній території України.

2. У митний режим транзиту можуть бути поміщені товари, транспортні засоби комерційного призначення незалежно від їх митного статусу.

3. У митний режим транзиту можуть бути поміщені будь-які товари, крім заборонених законодавством для ввезення та/або транзиту через митну територію України.

4. Для поміщення товарів та/або транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу митну декларацію (документ, який відповідно до [статті 94](#) цього Кодексу використовується замість митної декларації), товарно-транспортний документ на перевезення та рахунок-фактуру (інвойс) або інший документ, який визначає вартість товару;

2) у випадках, визначених законодавством, надати митному органу дозвільний документ на транзит через митну територію України, який видається відповідними уповноваженими органами;

3) у випадках, встановлених цим Кодексом, надати забезпечення сплати митних платежів відповідно до **розділу X** цього Кодексу;

{Пункт 3 частини четвертої статті 92 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4) забезпечити виконання вимог та зобов'язань, визначених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{Частину четверту статті 92 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Під час поміщення товарів у митний режим транзиту забезпечується ідентифікація товарів шляхом накладання пломб, у тому числі пломб спеціального типу, відповідно до **частини другої** статті 326 цього Кодексу.

Опломбуванню підлягає:

1) простір, що містить товари, якщо транспортний засіб або контейнер був визнаний митним органом відправлення придатним для пломбування; або

2) кожне окреме пакування.

Якщо накладання пломб, передбачене **пунктами 1 і 2** цієї частини, неможливе через непридатність для пломбування транспортного засобу, контейнера або кожного окремого пакування, митний орган відправлення приймає рішення про неопломбування товарів, покладаючись на опис товарів у митній декларації чи у товаросупровідних документах (якщо такий опис є достатнім для забезпечення надійної ідентифікації товарів, зокрема, містить інформацію про їх кількість і будь-які специфічні ознаки), або застосовує інші засоби забезпечення ідентифікації товарів відповідно до **частини другої** статті 326 цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 92 в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

6. Митний орган відправлення визнає транспортні засоби комерційного призначення та контейнери придатними до пломбування за таких умов:

1) пломби можуть накладатися на транспортний засіб або контейнер у простий та надійний спосіб;

2) транспортний засіб або контейнер сконструйований так, що у разі вилучення або підкладання товарів таке вилучення або підкладання залишає видимі сліди, пломби ламаються чи залишаються ознаки втручання, або електронна система моніторингу реєструє вилучення або підкладання;

3) транспортний засіб або контейнер не містить прихованих просторів, у яких можуть бути сховані товари;

4) призначений для товарів простір є легкодоступним для здійснення огляду митними органами.

Автотранспортні засоби (моторні транспортні засоби, причепа, напівпричепа) та контейнери, допущені до перевезення товарів під митними пломбами відповідно до

міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або відповідно до порядку, визначеного центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, вважаються придатними для пломбування.

{Частина шоста статті 92 в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

Стаття 92¹. Митна декларація та транспортні засоби комерційного призначення

1. Для поміщення товарів у митний режим транзиту подається митна декларація виключно щодо товарів, які переміщуються або будуть переміщуватися в одному транспортному засобі (контейнері чи пакуванні) від одного митного органу відправлення до одного митного органу призначення.

Одна митна декларація для поміщення товарів у митний режим транзиту може включати товари, які переміщуються або будуть переміщуватися від одного митного органу відправлення до одного митного органу призначення більше ніж в одному контейнері або більше ніж в одному пакуванні, за умови що такі контейнери або пакування завантажені та переміщуються одним транспортним засобом.

2. Під одним транспортним засобом, за умови що товари, які перевозяться, відправляються разом, розуміється таке:

- 1) автотранспортний засіб разом із причепом (причепами) або напівпричепом (напівпричепами);
- 2) склад зчеплених разом залізничних транспортних засобів або вагонів;
- 3) судна, що становлять зчалу групу.

3. Якщо використання транспортного засобу для цілей транзиту передбачає завантаження товарів у більше ніж одному митному органі відправлення та/або розвантаження товарів у більше ніж одному митному органі призначення (у тому числі консолідованих відправлень/вантажів), для кожного такого відправлення подаються окремі митні декларації.

{Кодекс доповнено статтею 92¹ згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Стаття 93. Вимоги до переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі транзиту

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні:

- 1) перебувати у незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання;
- 2) не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту;
- 3) бути доставленими у митний орган призначення до закінчення строку, встановленого [статтею 95](#) цього Кодексу, або строку, встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#);

{Пункт 3 частини першої статті 93 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

4) мати неушкоджені засоби забезпечення ідентифікації у разі їх застосування.

2. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим транзиту, можуть піддаватися операціям з технічного обслуговування та ремонту, потреба в яких виникла під час перебування їх на митній території України.

3. За умови забезпечення ідентифікації товарів, що переміщуються у режимі транзиту, та дотримання інших вимог, встановлених цим Кодексом, допускається перевезення зазначених товарів транспортним засобом, який здійснює перевезення в межах митної території України товарів, які не перебувають під митним контролем.

Стаття 94. Документи, що використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту

1. Для декларування у митний режим транзиту товарів, що переміщуються будь-яким видом транспорту, крім випадків, визначених цією статтею, використовується митна декларація (у тому числі попередня митна декларація).

{Частина перша статті 94 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 3229-IX від 13.07.2023}

2. У разі транзиту в межах одного пункту пропуску або для декларування товарів, що не є підакцизними, залежно від виду транспорту замість митної декларації може використовуватися авіаційна вантажна накладна (Air Waybill) або коносамент (Bill of Lading).

3. Для декларування товарів, що не є підакцизними, замість митної декларації залежно від виду транспорту може використовуватися накладна УМВС (СМГС), накладна ЦІМ (СІМ), накладна ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, СІМ/СМГС), книжка МДП (Carnet TIR).

4. Незалежно від виду транспорту для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення може використовуватися книжка А.Т.А. або книжка CPD.

5. У випадках, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, передбачені такими договорами.

{Частина шосту статті 94 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

7. Для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються внутрішнім транзитом, може використовуватися електронна транзитна декларація, що відповідає формату та набору даних, встановленим [Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#). У такому разі забезпечення сплати митних платежів надається відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу із застосуванням гарантій, передбачених Конвенцією про процедуру спільного транзиту.

{Статтю 94 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

8. Незалежно від виду транспорту для декларування у митний режим транзиту військової техніки та інших товарів підрозділів збройних сил держав - членів Європейського Союзу, держав - членів Організації Північноатлантичного договору та інших держав, які у встановленому законом порядку допущені на територію України, замість митної декларації може використовуватися Форма 302 за формою держави, з якої направляються такі підрозділи.

{Статтю 94 доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

Стаття 95. Строки транзитних перевезень

1. Встановлюються такі строки транзитних перевезень до митного органу призначення в Україні залежно від виду транспорту, якщо інше не передбачено цією статтею:

{Абзац перший частини першої статті 95 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 3229-IX від 13.07.2023}

1) для автомобільного транспорту - 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці - 5 діб);

{Пункт 1 частини першої статті 95 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2) для залізничного транспорту - 28 діб;

3) для авіаційного транспорту - 5 діб;

4) для морського та річкового транспорту - 20 діб;

5) для трубопровідного транспорту - 31 доба;

6) для трубопровідного транспорту (з перевантаженням на інші види транспорту) - 90 діб.

2. До строків, зазначених у частині першій цієї статті, не включається:

1) час дії обставин, зазначених у **статті 192** цього Кодексу;

2) час зберігання товарів під митним контролем (за умови інформування митного органу, який контролює їх переміщення);

3) час, необхідний для здійснення інших операцій з товарами, у випадках, передбачених цим розділом (за умови інформування митного органу, який контролює переміщення цих товарів);

4) час, протягом якого товари, транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим транзиту, не можуть бути своєчасно доставлені до митного органу призначення внаслідок накладення на них арешту (за винятком арешту внаслідок позовів приватних осіб) або вилучення у справі про порушення митних правил.

{Частину другу статті 95 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

3. Під час поміщення товарів у митний режим транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#) строки транзитних перевезень встановлюються митним органом країни відправлення відповідно до положень зазначеної Конвенції.

Строки транзитних перевезень, встановлені митними органами країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), є незмінними.

{Статтю 95 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 96. Застосування митного режиму транзиту при перевантаженні товарів

1. Перевантаження товарів, що переміщуються у митному режимі транзиту, з одного транспортного засобу на інший допускається з дозволу митного органу, в зоні діяльності якого проводиться перевантаження.

2. Якщо перевантаження може бути здійснене без порушення митних пломб та інших засобів забезпечення ідентифікації, таке перевантаження допускається без дозволу, але з попереднім інформуванням митного органу.

3. Проведення угруповання пакувальних місць, зміна упаковки, маркування, сортування, а також ремонт та заміна пошкодженої упаковки здійснюються з дозволу митного органу.

4. Для отримання дозволу митного органу особою, відповідальною за дотримання вимог митного режиму, митному органу подається тільки товарно-транспортний документ на перевезення товару. У разі відмови у наданні дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася з проханням надати дозвіл, про причини і підстави такої відмови.

5. Під час переміщення товарів у митному режимі транзиту дозволяється здійснення заміни моторного транспортного засобу з попереднім інформуванням митного органу призначення про причини такої заміни, якщо така заміна не потребує перевантаження товарів.

6. При вивезенні за межі митної території України товарів, поміщених у митні режими експорту, реекспорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території, положення цієї глави застосовуються з моменту початку переміщення зазначених товарів з митного органу відправлення і до моменту пред'явлення їх митному органу призначення.

7. Перевантаження та інші операції з товарами, що переміщуються у митному режимі транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), здійснюються відповідно до положень зазначеної Конвенції.

{Статтю 96 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 97. Каботажні перевезення

1. Під каботажем розуміється перевезення українських та іноземних товарів шляхом завантаження їх на морське (річкове) судно в одному пункті на митній території України і транспортування в інший пункт території України, де здійснюватиметься їх вивантаження. При цьому товари, ввезені на митну територію України морським (річковим) судном,

допускаються до каботажного перевезення між митними органами або в межах зони діяльності одного митного органу після їх перевантаження на інше морське (річкове) судно, що ходить під прапором України, або, за умови отримання на це дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, на іноземне судно.

{Частина перша статті 97 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. Іноземні товари перебувають під митним контролем протягом усього часу каботажу.

Стаття 98. Розміщення товарів на борту морських (річкових) суден для каботажного перевезення

1. Каботажні перевезення іноземних товарів на борту морського (річкового) судна разом з українськими товарами здійснюються за умови їх надійної ідентифікації.

2. Якщо забезпечення надійної ідентифікації товарів неможливе, українські товари розміщуються на борту судна окремо від іноземних товарів.

Стаття 99. Навантаження та вивантаження товарів, що перевозяться каботажем

1. Навантаження на судна товарів, що перевозяться каботажем, та їх вивантаження з цих суден здійснюються в морських (річкових) портах за місцем розташування митних органів.

2. Дозволи на навантаження та/або вивантаження товарів надаються митними органами невідкладно після отримання відповідного звернення. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини та підстави такої відмови.

3. У разі одночасного каботажного перевезення іноземних та українських товарів митний орган дозволяє навантаження або вивантаження українських товарів у найкоротший строк після прибуття судна в місце завантаження або розвантаження.

4. За письмовим зверненням власника товарів, що переміщуються каботажем, чи уповноваженої ним особи митний орган дозволяє здійснити під контролем посадових осіб цього органу та на умовах, визначених цим Кодексом, навантаження та/або вивантаження зазначених товарів в іншому пункті, ніж це було спочатку заплановано, у тому числі поза місцем розташування митних органів, а також поза робочим часом, встановленим для митних органів, зі справлянням відповідної плати, передбаченої цим Кодексом.

5. Якщо судно, що здійснює каботажне перевезення товарів, внаслідок аварії, стихійного лиха або інших обставин, що мають характер непереборної сили, не в змозі досягти одного з місць здійснення митного контролю на митній території України, вивантаження з нього товарів допускається в місцях, де немає митних органів. У таких випадках капітан судна повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення зберігання цих товарів та інформування митних органів. При цьому товари продовжують перебувати в каботажі.

Стаття 100. Документи, необхідні для допуску товарів до каботажного перевезення

1. Для каботажного перевезення товарів митному органу подається документ, що містить перелік товарів, призначених для такого перевезення, відомості про судно, що здійснюватиме таке перевезення, а також назву українського порту або портів, де повинно здійснюватися вивантаження зазначених товарів. Цей документ після виконання митних формальностей є підставою для здійснення одного каботажного перевезення зазначених у ньому товарів. Митний орган, що виконав митні формальності, повідомляє про це митні органи призначення. При вивантаженні товарів у пункті призначення митному органу подається перелік товарів, що підлягають вивантаженню в цьому пункті.

2. Якщо судно регулярно здійснює каботажні перевезення ідентичних товарів між одними й тими самими пунктами, документ, зазначений у частині першій цієї статті, є підставою для здійснення перевезень протягом визначеного перевізником та погодженого митним органом строку. Митний орган, що виконав митні формальності, повідомляє про це митні органи призначення. У такому випадку перед навантаженням товарів на судно митному органу подається тільки перелік цих товарів, а при вивантаженні - тільки перелік товарів, що вивантажуються.

Стаття 101. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим транзиту

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус іноземних товарів.

2. Українські товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус українських товарів.

Стаття 102. Завершення митного режиму транзиту

1. Митний режим транзиту завершується вивезенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, за межі митної території України. Таке вивезення здійснюється під контролем митного органу призначення.

2. При вивезенні за межі митної території України товарів, поміщених у митний режим транзиту, окремими партіями митний режим транзиту вважається завершеним після фактичного вивезення за межі митної території України останньої з таких окремих партій.

3. При ввезенні товарів на митну територію України з метою подальшого їх поміщення у відповідний митний режим митний режим транзиту завершується фактичним доставленням товарів до визначеного митним органом або узгодженого з ним місця доставки.

{Частина третя статті 102 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4. Митний режим транзиту також завершується поміщенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення в інший митний режим при дотриманні вимог, встановлених цим Кодексом.

5. Для завершення митного режиму транзиту особою, відповідальною за дотримання вимог митного режиму, до закінчення строку, встановленого [статтею 95](#) цього Кодексу, митному органу призначення повинні бути представлені товари, поміщені у митний режим транзиту, та митна декларація або інший документ, визначений [статтею 94](#) цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 102 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Митний орган призначення після представлення товарів, поміщених у митний режим транзиту, та митної декларації або іншого документа, визначеного [статтею 94](#) цього Кодексу, перевіряє дотримання вимог, встановлених законодавством України з питань митної справи до переміщення товарів у митному режимі транзиту, та виконує митні формальності, необхідні для завершення митного режиму транзиту.

7. Українські товари, що переміщувалися у митному режимі транзиту згідно з положеннями [підпунктів "в" та "г" пункту 2 частини другої статті 91](#) цього Кодексу, випускаються з-під митного контролю після фактичного доставлення цих товарів до відповідного розташованого на митній території України пункту, визначеного митним органом або узгодженого з ним.

{Частина сьома статті 102 в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

8. Митний режим транзиту припиняється митним органом у разі:

- 1) конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення;
- 2) повної втрати товарів, транспортних засобів комерційного призначення внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- 3) примусового відчуження або вилучення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до законів України ["Про правовий режим воєнного стану"](#) та ["Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану"](#);
- 4) реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених [Законом України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів"](#), та після надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

{Частина восьма статті 102 в редакції Закону № 3475-IX від 21.11.2023}

9. Митний режим транзиту також припиняється за рішенням митного органу у разі надання декларантом або уповноваженою ним особою:

митної декларації або документа, що її замінює, оформлених у країні, в якій товари поміщені під митну процедуру; або

будь-якого іншого документального доказу того, що товари, транспортні засоби комерційного призначення перебувають за межами митної території України, засвідченого митним органом іноземної держави.

{Статтю 102 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

10. У разі припинення митного режиму транзиту згідно з **частиною восьмою** цієї статті вивезення товарів за межі митної території України не вимагається.

У разі припинення митного режиму транзиту згідно з **частинами восьмою і дев'ятою** цієї статті забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до **пункту 3** частини четвертої статті 92 цього Кодексу, підлягає поверненню (вивільненню).

{Частина десята статті 102 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

11. Завершення митного режиму транзиту товарів, поміщених у митний режим транзиту на умовах **Конвенції про процедуру спільного транзиту**, здійснюється відповідно до положень зазначеної Конвенції.

{Статтю 102 доповнено частиною одинадцятою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 102¹. Особливості застосування процедури спільного транзиту

1. Встановлення факту та місця виникнення обов'язку із сплати митних платежів щодо товарів, поміщених у митний режим транзиту на умовах **Конвенції про процедуру спільного транзиту**, визначення осіб, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів, розрахунок суми митних платежів, пред'явлення вимог та контроль за сплатою суми митних платежів (у тому числі на користь інших країн), здійснюються відповідно до положень зазначеної Конвенції.

2. Митні органи приймають та визнають відомості, документи та іншу інформацію, незалежно від формату, отриману від компетентних органів інших країн відповідно до **Конвенції про процедуру спільного транзиту**.

{Главу 17 доповнено статтею 102¹ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 18. Тимчасове ввезення

Стаття 103. Митний режим тимчасового ввезення

1. Тимчасове ввезення - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для конкретних цілей на митну територію України з умовним повним або частковим звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реекспорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання.

Стаття 104. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення

1. Митний режим тимчасового ввезення може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним

контролем або поміщені в інший митний режим, який передбачає їх перебування під митним контролем.

2. Законодавством України з питань митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення в митний режим тимчасового ввезення замість митної декларації.

3. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі тимчасового ввезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх реекспорті.

4. Для ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщуються у митний режим тимчасового ввезення, можуть застосовуватися засоби, передбачені **частинами другою і третьою статті 326** цього Кодексу. Зазначені засоби застосовуються митними органами тільки у тих випадках, коли комерційні способи забезпечення ідентифікації є недостатніми.

5. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

6. Для поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення особа, відповідальна за дотримання митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у режимі тимчасового ввезення, документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету їх тимчасового ввезення;

2) у випадках, передбачених законодавством, надати митному органу зобов'язання про реекспорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які тимчасово ввозяться, у строки, встановлені митним органом;

3) подати митному органу дозвіл відповідного компетентного органу на тимчасове ввезення товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законодавством;

4) сплатити митні платежі відповідно до **статті 106** цього Кодексу або забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до **розділу X** цього Кодексу.

Стаття 105. Товари, транспортні засоби, які можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами

1. У митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами поміщуються виключно:

товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у **статті 189** цього Кодексу та в Додатках В.1-В.9, С, D до **Конвенції про тимчасове ввезення** (м. Стамбул, 1990 рік), на умовах, визначених цими Додатками;

повітряні судна, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу, крім літаків масою порожнього обладнаного апарата понад 10000 кг, але не більше 30000 кг та максимальною пасажиромісткістю від 44 до 110 місць;

військова техніка та інші товари підрозділів збройних сил держав - членів Європейського Союзу, держав - членів Організації Північноатлантичного договору та інших держав, які у встановленому законом порядку допущені на територію України.

{Частина перша статті 105 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1796-VIII від 20.12.2016, з урахуванням змін, внесених Законом № 2239-VIII від 07.12.2017; в редакції Закону № 3345-IX від 23.08.2023}

2. У разі порушення умов митного режиму тимчасового ввезення особа, відповідальна за дотримання режиму, зобов'язана сплатити суму податкового зобов'язання та пеню відповідно до [Податкового кодексу України](#).

Стаття 106. Товари, що можуть поміщуватися у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами

1. У митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами відповідно до положень Додатка Е до [Конвенції про тимчасове ввезення](#) (м. Стамбул, 1990 рік) можуть поміщуватися товари (за винятком підакцизних), не зазначені у [статтях 105, 189](#) цього Кодексу, а також у Додатках В.1-В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік), або такі, що не відповідають вимогам зазначених Додатків.

2. У разі тимчасового ввезення товарів з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами за кожний повний або неповний календарний місяць заявленого строку перебування на митній території України сплачується 3 відсотки суми митних платежів, яка підлягала б сплаті у разі випуску цих товарів у вільний обіг на митній території України, розрахованої на дату поміщення їх у митний режим тимчасового ввезення.

3. Сума митних платежів сплачується при поміщенні товарів у митний режим тимчасового ввезення та розраховується за встановлений митним органом строк дії цього митного режиму.

4. У такому ж порядку сплачуються митні платежі у разі продовження строку тимчасового ввезення зазначених товарів відповідно до [статті 108](#) цього Кодексу.

5. Загальна сума митних платежів, яка підлягає сплаті за час перебування товарів у митному режимі тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, не повинна перевищувати суми, яка підлягала б сплаті у разі випуску цих товарів у вільний обіг на митній території України, розрахованої на дату поміщення їх у митний режим тимчасового ввезення.

6. Сума митних платежів, сплачена на підставі умовного часткового звільнення від оподаткування митними платежами, поверненню не підлягає.

7. У разі випуску товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, у вільний обіг на митній території України або передачі таких товарів у користування іншій особі митні платежі сплачуються в обсязі, передбаченому законом для ввезення цих товарів на митну територію України у митному режимі імпорту, за відрахуванням суми, вже сплаченої на підставі умовного часткового звільнення цих товарів від оподаткування митними платежами. При

цьому за період, коли застосовувалося таке звільнення, підлягають сплаті проценти з сум податкових зобов'язань, що підлягали б сплаті у разі, якщо б щодо таких сум надавалося розстрочення податкових зобов'язань відповідно до [розділу II Податкового кодексу України](#).

8. Кабінет Міністрів України може встановлювати перелік товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами. Зміст такого переліку повідомляється Депозитарію [Конвенції про тимчасове ввезення](#) (м. Стамбул, 1990 рік).

Стаття 107. Операції з транспортними засобами, поміщеними в митний режим тимчасового ввезення

1. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені в митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку перебування в митному режимі тимчасового ввезення.

Стаття 108. Строки тимчасового ввезення

1. Строк тимчасового ввезення товарів встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення.

2. Строк тимчасового ввезення транспортних засобів комерційного призначення встановлюється митним органом з урахуванням того, що ці транспортні засоби повинні бути вивезені за межі митної території України після закінчення транспортних операцій, для яких вони були ввезені.

{Частина друга статті 108 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

3. З урахуванням мети ввезення товарів та/або транспортних засобів комерційного призначення, особливостей транспортних операцій та інших обставин попередньо встановлений строк тимчасового ввезення товарів відповідно до частини першої цієї статті та/або транспортних засобів комерційного призначення відповідно до частини другої цієї статті за письмовою заявою власника цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноваженої ним особи може бути продовжений відповідним митним органом. У разі відмови у продовженні строку тимчасового ввезення митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася із заявою про продовження строку тимчасового ввезення, про причини та підстави такої відмови.

{Частина третя статті 108 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

4. Якщо товари, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, не можуть бути своєчасно вивезені за межі митної території України внаслідок накладення на них арешту (за винятком арешту внаслідок позовів приватних осіб) або вилучення у справі про порушення митних правил, перебіг строку тимчасового ввезення зупиняється на час такого арешту (вилучення).

Якщо транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, не можуть бути своєчасно вивезені за межі митної території України: внаслідок дії обставин, зазначених у [статті 192](#) цього Кодексу; у разі зберігання таких транспортних засобів під митним контролем (за умови інформування митного органу, який контролює їх переміщення); у разі здійснення інших операцій з такими транспортними засобами у випадках, передбачених цим Кодексом (за умови інформування митного органу, який контролює їх переміщення); у разі накладення на них арешту (за винятком арешту внаслідок позовів приватних осіб) або вилучення у справі про порушення митних правил, перебіг строку тимчасового ввезення зупиняється на час дії таких обставин, зберігання, арешту (вилучення) або здійснення таких операцій.

{Частина четверта статті 108 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 109. Передача права на тимчасове ввезення

1. За заявою особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового ввезення, митний орган надає дозвіл на передачу права використання режиму тимчасового ввезення щодо товарів будь-якій іншій особі за умови, що така інша особа:

- 1) відповідає вимогам, встановленим цим Кодексом; та
- 2) приймає на себе зобов'язання особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового ввезення.

Стаття 110. Забезпечення дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення

1. Забезпечення дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення здійснюється шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

{Частина перша статті 110 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Забезпечення сплати митних платежів повертається (вивільняється) у порядку та строки, визначені [розділом X](#) цього Кодексу, після завершення режиму тимчасового ввезення.

{Частина друга статті 110 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Надання забезпечення сплати митних платежів для митного режиму тимчасового ввезення не вимагається щодо:

{Абзац перший частини третьої статті 110 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

- 1) устаткування для підготовки радіо- чи телепередач і репортажів, а також транспортних засобів, спеціально пристосованих для використання для цілей радіо- чи телепередач;
- 2) контейнерів, піддонів та упаковок;
- 3) наукового і педагогічного устаткування та матеріалів для забезпечення добробуту мореплавців, що використовуються на борту суден;
- 4) особистих речей;

- 5) товарів, ввезених для спортивних цілей;
- 6) товарів, що ввозяться в рамках прикордонного обігу;
- 7) медичного, хірургічного і лабораторного устаткування, а також будь-яких товарів, таких як автомобілі чи інші транспортні засоби, ковдри, намети, збірні будинки, інших товарів першої необхідності, відправлених як допомога потерпілим від стихійного лиха чи подібних катастроф;
- 8) транспортних засобів комерційного призначення;
- 9) тяглових тварин, тварин, ввезених для перегону на нове пасовисько чи випасання на землях, розташованих у прикордонній смузі (контрольованому прикордонному районі);
- 10) товарів, які тимчасово ввозяться на митну територію України з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами;
- 11) повітряних суден, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу;
- 12) товарів, які тимчасово ввозяться на митну територію України суб'єктами літакобудування, що підпадають під дію [статті 2](#) Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості", з метою проведення досліджень або випробувань;

{Частина третю статті 110 доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 1796-VIII від 20.12.2016}

- 13) товарів, які тимчасово ввозяться на митну територію України суб'єктами космічної діяльності, що підпадають під дію законів України "[Про державну підтримку космічної діяльності](#)" та "[Про космічну діяльність](#)", з метою проведення досліджень або випробувань;

{Частина третю статті 110 доповнено пунктом 13 згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

- 14) військової техніки та інших товарів, зазначених у [частині першій](#) статті 252¹ цього Кодексу.

{Частина третю статті 110 доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

Стаття 111. Митний статус товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення

- 1. Іноземні товари, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, зберігають статус іноземних товарів.

Стаття 112. Завершення митного режиму тимчасового ввезення

- 1. Митний режим тимчасового ввезення завершується шляхом реекспорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або шляхом поміщення їх в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених [частинами третьою](#) та [п'ятою](#) цієї статті.

{Частина перша статті 112 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

2. Якщо заборони або обмеження щодо імпорту, що діяли на момент тимчасового ввезення товарів, скасовано протягом їх перебування у митному режимі тимчасового ввезення, дозволяється завершення митного режиму тимчасового ввезення шляхом випуску товарів для вільного обігу на митній території України.

3. Митний режим тимчасового ввезення припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

2) повної втрати товарів, транспортних засобів комерційного призначення внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) примусового відчуження або вилучення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до законів України "Про правовий режим воєнного стану" та "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану";

4) реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених [Законом України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів"](#), та після надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

{Частина третя статті 112 в редакції Закону № 3475-IX від 21.11.2023}

4. У разі припинення митного режиму тимчасового ввезення згідно з [частинами третьою та п'ятою](#) цієї статті реекспорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення не вимагається, а забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до [статті 110](#) цього Кодексу, підлягає поверненню (вивільненню).

{Частина четверта статті 112 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

5. Митний режим тимчасового ввезення товарів військового призначення та подвійного використання, ввезених на митну територію України з використанням дозвільного документа центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного експортного контролю, які використані (спожиті) або знищені, припиняється на підставі погодження зазначеного органу, отриманого митним органом з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до цього Кодексу.

{Статтю 112 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

Глава 19. Тимчасове вивезення

Стаття 113. Митний режим тимчасового вивезення

1. Тимчасове вивезення - це митний режим, відповідно до якого українські товари або транспортні засоби комерційного призначення вивозяться за межі митної території України з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реімпорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання.

Стаття 114. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення

1. Митний режим тимчасового вивезення може бути застосований до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що безпосередньо вивозяться за межі митної території України.

2. Законодавством України з питань митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення замість митної декларації.

3. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі тимчасового вивезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх реімпорті.

{Частина третья статті 114 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

4. Для забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщуються у митний режим тимчасового вивезення, можуть застосовуватися засоби, передбачені **частинами другою і третьою статті 326** цього Кодексу. Митні органи застосовують зазначені засоби тільки у тих випадках, коли комерційні способи ідентифікації є недостатніми.

5. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

6. Для поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення особа, відповідальна за дотримання митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у режимі тимчасового вивезення, документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету їх тимчасового вивезення;

2) у випадках, передбачених законодавством, надати митному органу зобов'язання про реімпорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які тимчасово вивозяться, у строки, встановлені митним органом;

3) подати митному органу дозвіл відповідного компетентного органу на тимчасове вивезення товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законодавством.

Стаття 115. Операції з транспортними засобами комерційного призначення, поміщеними у митний режим тимчасового вивезення

1. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового вивезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку перебування у митному режимі тимчасового вивезення.

Стаття 116. Строки тимчасового вивезення

1. Строк тимчасового вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у зазначений митний режим.

2. З урахуванням мети тимчасового вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та інших обставин строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути продовжений відповідним митним органом.

3. У разі якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення поміщені у митний режим тимчасового вивезення, не можуть бути своєчасно реімпортовані внаслідок накладення на них арешту, перебіг строку тимчасового вивезення зупиняється на час такого арешту.

Стаття 117. Передача права на тимчасове вивезення

1. За заявою особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового вивезення, митний орган надає дозвіл на передачу права використання режиму тимчасового вивезення щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення будь-якій іншій особі за умови, що така інша особа:

- 1) відповідає вимогам, встановленим цим Кодексом; та
- 2) бере на себе зобов'язання особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового вивезення.

Стаття 118. Звільнення від оподаткування митними платежами в митному режимі тимчасового вивезення

1. При поміщенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення та їх реімпорті до закінчення строку, встановленого митним органом, до цих товарів, транспортних засобів застосовується умовне повне звільнення від оподаткування митними платежами.

Стаття 119. Митний статус товарів, поміщених у митний режим тимчасового вивезення

1. Українські товари, поміщені в митний режим тимчасового вивезення, зберігають статус українських товарів.

Стаття 120. Завершення митного режиму тимчасового вивезення

1. Митний режим тимчасового вивезення завершується шляхом реімпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених **частинами третьою та п'ятою** цієї статті.

{Частина перша статті 120 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

2. Якщо заборони або обмеження щодо експорту, що діяли на момент тимчасового вивезення товарів, скасовано протягом їх перебування у митному режимі тимчасового вивезення, дозволяється завершення митного режиму тимчасового вивезення шляхом випуску товарів у митному режимі експорту.

3. Митний режим тимчасового вивезення припиняється митним органом у разі конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, їх повної втрати внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

4. У разі припинення митного режиму тимчасового вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення згідно з **частинами третьою та п'ятою** цієї статті їх реімпорт не вимагається.

{Частина четверта статті 120 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

5. Митний режим тимчасового вивезення товарів військового призначення та подвійного використання, вивезених за межі митної території України з використанням дозвільного документа центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного експортного контролю, які використані (спожиті) або знищені, припиняється на підставі погодження зазначеного органу, отриманого митним органом з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до цього Кодексу.

{Статтю 120 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

Глава 20. Митний склад

Стаття 121. Митний режим митного складу

1. Митний склад - це митний режим, відповідно до якого іноземні або українські товари зберігаються під митним контролем із умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 122. Умови поміщення товарів у митний режим митного складу

1. У митний режим митного складу можуть поміщатися будь-які товари, за винятком:

1) товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України;

2) товарів, строк придатності для споживання або використання яких закінчився;

- 3) товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога;
- 4) живих тварин;
- 5) електроенергії, що переміщується лініями електропередачі.

2. Для поміщення товарів у митний режим митного складу митного органу подаються митна декларація, товарно-транспортний документ на перевезення та рахунок (інвойс) або інший документ, який визначає вартість товару. Товари, що поміщуються у митний режим митного складу, декларуються митному органу утримувачем митного складу.

3. Розміщення на митному складі товарів, поміщених в інші, ніж митний склад, митні режими (транзиту, тимчасового ввезення, переробки на митній території, експорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території) для їх зберігання, перевантаження або дозавантаження транспортного засобу здійснюється на підставі митної декларації, раніше оформленої відповідно до таких інших митних режимів, або документа, що її замінював, - накладної УМВС (СМГС), накладної ЦІМ (СІМ), накладної ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, СІМ/СМГС), книжки МДП (Carnet TIR) тощо. У цьому разі поміщення таких товарів у митний режим митного складу не відбувається. Товари, що вивантажуються на митний склад і призначені для зберігання більше ніж на 90 днів, підлягають поміщенню у митний режим митного складу.

4. У разі надходження товарів у складі консолідованих вантажів з метою подальшої доставки в митний орган призначення при перевантаженні таких товарів з одного транспортного засобу на інший їх розміщення на митному складі або поміщення у митний режим митного складу не є обов'язковим.

5. Митним органам для поміщення товарів у митний режим митного складу забороняється вимагати:

- 1) подання інших, ніж передбачені у частинах другій і третій цієї статті, документів (у тому числі документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів);
- 2) проведення заходів офіційного контролю.

{Пункт 2 частини п'ятої статті 122 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 123. Умови поміщення у митний режим митного складу товарів, розміщених на митних складах, розташованих на територіях морських і річкових портів, аеропортів, залізничних станцій, в межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, та їх реекспорту

1. Товари, що ввозяться на митну територію України і розміщуються на митних складах, розташованих на територіях морських і річкових портів, аеропортів, залізничних станцій, в межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, поміщуються у митний режим митного складу на підставі електронного повідомлення утримувача митного складу, що містить кількість та опис товарів, на яке накладено електронний підпис.

{Частина перша статті 123 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 2919-IX від 07.02.2023}

2. Електронне повідомлення надсилається митному органу протягом чотирьох годин з моменту фактичного розміщення товарів на митному складі. Митний орган надсилає утримувачу митного складу підтвердження дати та часу отримання електронного повідомлення. Розміщення товарів на митному складі дозволу митного органу не потребує.

3. Поміщення у митний режим реекспорту товарів, розміщених на митних складах, зазначених у **частині першій** цієї статті, здійснюється на підставі електронного повідомлення утримувача митного складу, що містить кількість та опис товарів, на яке накладено електронний підпис.

{Частина третя статті 123 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 2919-IX від 07.02.2023}

4. Електронне повідомлення надсилається митному органу не пізніше, ніж за чотири години до моменту фактичного випуску товарів з митного складу. Митний орган надсилає утримувачу митного складу підтвердження дати та часу отримання електронного повідомлення.

5. Якщо протягом двох годин з моменту отримання електронного повідомлення про реекспорт товарів митний орган не повідомив утримувача митного складу про намір здійснити митний огляд таких товарів, дозволяється випускати ці товари з митного складу з метою їх реекспорту.

6. Форми електронних повідомлень, передбачених цією статтею, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, і ґрунтуються на звичайних правилах складського обліку.

Стаття 124. Умови розміщення товарів, що переміщуються у складі консолідованих вантажів, на митному складі та подальшого розпорядження ними

1. Під консолідованим вантажем розуміється вантаж, що перевозиться одним транспортним засобом і складається з двох і більше партій товарів для різних одержувачів або для одного одержувача від різних відправників.

2. Переміщення консолідованих вантажів, що ввозяться на митну територію України, від митного органу відправлення на кордоні до митного органу призначення з проміжним розміщенням цих вантажів на митному складі здійснюється на підставі договорів на перевезення.

3. Для здійснення контролю за переміщенням консолідованих вантажів, що ввозяться на митну територію України, з митного органу відправлення на кордоні до митного органу, в зоні діяльності якого розташований митний склад, а також для поміщення товарів, що переміщуються у складі цих вантажів, у митний режим митного складу використовується попередня митна декларація, що складається на весь обсяг консолідованого вантажу.

4. Контроль за переміщенням товарів з митного органу, в зоні діяльності якого розташований митний склад, до митного органу призначення для кінцевого одержувача здійснюється на підставі поданих утримувачем складу нових митних декларацій або документів, що їх замінюють, для внутрішнього транзиту товарів.

5. Кінцевий одержувач товару має право на повторне поміщення цього товару у митний режим митного складу.

Стаття 125. Строк зберігання товарів у митному режимі митного складу

1. Строк зберігання товарів у митному режимі митного складу не може перевищувати 1095 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

2. Строк зберігання в митному режимі митного складу підакцизних товарів, іноземних товарів, які були попередньо поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення або переробки на митній території України, а також продуктів переробки не може перевищувати 365 днів від дня поміщення їх у митний режим митного складу.

3. Іноземні товари, що зберігаються в митному режимі митного складу, до закінчення строку їх придатності або строків зберігання, установлених частинами першою і другою цієї статті, повинні бути задекларовані для ввезення на митну територію України в іншому митному режимі або реекспортовані. Якщо іноземні товари під час зберігання в митному режимі митного складу були зіпсовані або ушкоджені внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили, такі товари за умови належного підтвердження зазначених фактів дозволяється декларувати для вільного обігу на митній території України так, ніби вони були ввезені в зіпсованому (ушкодженому) стані.

4. Строк зберігання у митному режимі митного складу товарів, призначених для експорту, не може перевищувати одного року з дати поміщення їх у цей режим. До закінчення зазначеного строку такі товари повинні бути вивезені за межі митної території України.

5. У разі невиконання вимог частин першої - четвертої цієї статті щодо розпорядження товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу, утримувач митного складу повинен протягом 30 днів після закінчення строку зберігання цих товарів у митному режимі митного складу передати їх на склад митного органу, а в разі закінчення строку придатності зазначених товарів - задекларувати їх у митний режим знищення або руйнування.

Стаття 126. Митний статус товарів, поміщених у митний режим митного складу

1. Іноземні товари, поміщені в митний режим митного складу, зберігають статус іноземних товарів.

2. Українські товари, поміщені в митний режим митного складу, втрачають статус українських товарів з моменту відшкодування сум податку на додану вартість відповідно до положень [Податкового кодексу України](#).

Стаття 127. Операції з товарами, що зберігаються на митному складі

1. З товарами, що зберігаються на митному складі, без дозволу митного органу можуть проводитися прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів:

- 1) переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення;
- 2) чищення;
- 3) провітрювання;

- 4) створення оптимального температурного режиму зберігання;
- 5) сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла);
- 6) захист від корозії;
- 7) боротьба із шкідниками;
- 8) інвентаризація.

2. Власник товарів, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, або уповноважена ним особа з дозволу митного органу може проводити підготовку таких товарів до продажу (відчуження) та транспортування: консолідація та подрібнення партій, формування відправлень, сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження, взяття проб і зразків товарів та інші подібні операції.

3. Операції, що проводяться з товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, не повинні змінювати характеристик, за якими ці товари були класифіковані згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.

4. З дозволу митного органу та за умови надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу товари, поміщені у митний режим митного складу, можуть тимчасово з наступним поверненням вивозитися з митного складу на строк, обумовлений метою такого вивезення, але не більший ніж 45 днів. Не підлягають тимчасовому випуску з наступним поверненням товари, що використовуватимуться для виробництва, упаковки, експлуатації природних ресурсів, будівництва, ремонту чи обслуговування, виконання земляних або інших подібних робіт.

{Частина четверта статті 127 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

5. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення з товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, операцій, передбачених частинами другою та четвертою цієї статті, митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 128. Передача права власності на товари, поміщені у митний режим митного складу

1. Допускається передача права власності на іноземні товари, поміщені у митний режим митного складу. Інформація про власника таких товарів надається митному органу під час випуску зазначених товарів з митного складу. Якщо зміна власника товару передбачає вивезення товару з території України, таке вивезення здійснюється на підставі нових товаросупровідних документів і митної декларації (документа, що її замінює).

Стаття 129. Завершення митного режиму митного складу

1. Митний режим митного складу завершується шляхом поміщення товарів, поміщених у цей митний режим, в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених **частиною третьою** цієї статті.

2. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту чи експорту відповідних товарів, що діяли під час перебування цих товарів у митному режимі митного складу, скасовано, дозволяється завершення митного режиму митного складу шляхом експорту зазначених товарів або випуску їх для вільного обігу на митній території України.

3. Митний режим митного складу припиняється митним органом у разі:

1) передачі товарів на склад митного органу у зв'язку із закінченням строків зберігання в режимі митного складу;

2) конфіскації товарів;

3) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

4) примусового відчуження або вилучення товарів відповідно до законів України "Про правовий режим воєнного стану" та "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану";

{Частина третю статті 129 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

5) реалізації товарів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених **Законом України** "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів", та після надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справами яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

{Частина третю статті 129 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

4. У разі припинення митного режиму митного складу згідно з **частиною третьою** цієї статті поміщення цих товарів у інший митний режим не вимагається, а забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до **частини четвертої** статті 127 цього Кодексу, підлягає поверненню (вивільненню).

{Частина четверта статті 129 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Після перебування на митному складі товари, оформлені у митні режими експорту, реекспорту, транзиту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території України, повинні бути в установлений відповідно до цього Кодексу строк вивезені за межі

митної території України або поміщені в інший митний режим, який дозволяється щодо таких товарів.

6. У разі поміщення товарів, що зберігаються на митному складі в митному режимі митного складу, в інший митний режим та у випадках, визначених **частиною п'ятою** цієї статті, митний орган встановлює строк для вивезення зазначених товарів з митного складу, виходячи з наявних транспортних засобів та навантажувально-розвантажувальної техніки, але не менший, ніж п'ять робочих днів.

Глава 21. Вільна митна зона

Стаття 130. Митний режим вільної митної зони

1. Вільна митна зона - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари ввозяться на територію вільної митної зони та вивозяться з цієї території за межі митної території України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а українські товари ввозяться на територію вільної митної зони із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання.

2. Товари, поміщені в митний режим вільної митної зони, протягом усього строку перебування у цьому режимі перебувають під митним контролем.

Стаття 131. Операції з товарами, поміщеними у митний режим вільної митної зони

1. Операції з поміщеними у митний режим вільної митної зони товарами, що знаходяться на територіях вільних митних зон комерційного типу, обмежуються лише простими складськими операціями, необхідними для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах вільної митної зони з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація. Також допускаються подрібнення партій, формування відправлень, сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

2. З поміщеними у митний режим вільної митної зони товарами, що знаходяться на територіях вільних митних зон сервісного типу, дозволяється здійснення операцій, пов'язаних із ремонтом, модернізацією, будівництвом повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, їх складових частин, а також операцій, зазначених у частині першій цієї статті, необхідність у яких виникла у зв'язку з експлуатацією вільної митної зони цього типу.

3. Переліки видів товарів, які можуть бути поміщені у митний режим вільної митної зони з метою розміщення на територіях вільних митних зон промислового типу, та виробничих операцій, які можуть здійснюватися з такими товарами, визначаються окремими законами України для кожної такої зони.

Стаття 132. Умови поміщення товарів у митний режим вільної митної зони

1. Поміщення українських товарів у митний режим вільної митної зони для цілей оподаткування вважається експортом цих товарів.

2. Іноземні товари, що ввозяться на територію вільної митної зони, допускаються на зазначену територію з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами.

3. Поміщення товарів у митний режим вільної митної зони, а також зміна цього митного режиму здійснюються митним органом, у зоні діяльності якого знаходиться така зона.

4. Для поміщення іноземних товарів у митний режим вільної митної зони та розміщення їх на територіях вільних митних зон комерційного типу, що розташовані в морських, річкових портах чи аеропортах, в межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, використовуються транспортні або комерційні документи, які містять опис таких товарів та супроводжують їх при ввезенні.

5. Для допуску товарів на територію вільної митної зони забезпечення сплати митних платежів, передбачене **розділом X** цього Кодексу, не застосовується. Забезпечення сплати митних платежів щодо переміщення іноземних товарів між митними органами або в межах зони діяльності одного митного органу у зв'язку з необхідністю їх ввезення на територію вільної митної зони (випуску з такої території) застосовується відповідно до норм цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 132 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 133. Строки перебування товарів у митному режимі вільної митної зони на території вільної митної зони

1. Товари можуть перебувати в митному режимі вільної митної зони на території вільної митної зони протягом усього часу функціонування відповідної вільної митної зони.

Стаття 134. Передача права власності на товари, поміщені у митний режим вільної митної зони

1. Дозволяється передача права власності на товари, поміщені у митний режим вільної митної зони. Інформація про власника таких товарів надається митному органу під час поміщення зазначених товарів в інший митний режим відповідно до **частини першої статті 137** цього Кодексу.

Стаття 135. Переміщення товарів між територіями вільних митних зон

1. Товари, що перебувають на території вільної митної зони у митному режимі вільної митної зони, або товари, вироблені на території цієї зони, можуть бути вивезені повністю або частково на територію іншої вільної митної зони, за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та вільної митної зони.

Стаття 136. Митний статус товарів, що поміщуються в митний режим вільної митної зони

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, зберігають статус іноземних товарів.

2. Товари, виготовлені (вироблені, одержані) у вільній митній зоні, мають статус іноземних товарів та вважаються такими, що поміщені у митний режим вільної митної зони.

3. Українські товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, отримують статус іноземних товарів.

4. Українські товари, що не використовуються у виробничих та інших господарських операціях і необхідні для забезпечення функціонування підприємств, розташованих на території вільної митної зони, а також українські товари, що використовуються у виробничих та інших господарських операціях і не витрачаються при цьому, допускаються на такі території (випускаються з них) з письмовим інформуванням митного органу без зміни їх митного статусу та поміщення у митні режими.

Стаття 137. Завершення митного режиму вільної митної зони

1. Митний режим вільної митної зони завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

2. Для реекспорту іноземних товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони відповідно до **частини четвертої статті 132** цього Кодексу, використовуються транспортні або комерційні документи, які містять опис таких товарів та супроводжують їх при вивезенні.

3. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту відповідних товарів, які діяли під час перебування цих товарів у митному режимі вільної митної зони, скасовано, дозволяється завершення митного режиму вільної митної зони шляхом випуску зазначених товарів для вільного обігу на митній території України.

4. Митний режим вільної митної зони припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) примусового відчуження або вилучення товарів відповідно до законів України ["Про правовий режим воєнного стану"](#) та ["Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану"](#);

{Частина четверту статті 137 доповнено пунктом 3 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

4) реалізації товарів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених [Законом України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів"](#), та після надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету,

контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

{Частина четверту статті 137 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

5. Випуск у вільний обіг продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, здійснюється зі сплатою митних платежів та процентів, що підлягали б сплаті у разі перенесення строків сплати митних платежів у зв'язку з наданням розстрочення або відстрочення їх сплати відповідно до [статті 100 Податкового кодексу України](#).

Стаття 138. Відходи (залишки), що утворилися в результаті здійснення операцій з товарами у вільній митній зоні

1. Відходи (залишки), що утворилися в результаті здійснення операцій з іноземними товарами у вільній митній зоні і мають господарську цінність та/або можуть бути утилізовані, у разі вивезення за межі вільної митної зони підлягають поміщенню в цьому стані у відповідний митний режим.

2. За бажанням декларанта відходи (залишки), зазначені в частині першій цієї статті, можуть декларуватися за одним класифікаційним кодом згідно з [УКТ ЗЕД](#) за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка мита. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначеної партії, застосовуються передбачені законом заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта від дотримання зазначених заходів щодо цих товарів.

3. Інші відходи, ніж зазначені у частині першій цієї статті, з дозволу митного органу підлягають видаленню відповідно до законодавства України.

Стаття 139. Розпорядження товарами, що знаходяться на території вільної митної зони промислового типу, в разі скасування на її території митного режиму вільної митної зони

1. Протягом 90 днів від дати скасування митного режиму вільної митної зони на території вільної митної зони промислового типу поміщені в митний режим вільної митної зони товари, що знаходяться на території цієї зони, повинні бути переміщені власником або уповноваженою ним особою на територію іншої вільної митної зони, реекспортовані чи задекларовані до іншого митного режиму.

2. Законами України можуть визначатися більш тривалі строки розпорядження товарами, зазначеними у частині першій цієї статті.

Глава 22. Безмитна торгівля

Стаття 140. Митний режим безмитної торгівлі

1. Безмитна торгівля - це митний режим, відповідно до якого товари, не призначені для вільного обігу на митній території України, знаходяться та реалізуються для вивезення за межі митної території України під митним контролем у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України, відкритих для міжнародного сполучення, та на повітряних, водних або залізничних транспортних засобах комерційного призначення,

що виконують міжнародні рейси, з умовним звільненням від оподаткування митними платежами, установленними на імпорт та експорт таких товарів, та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а також без проведення заходів офіційного контролю.

{Стаття 140 із змінами, внесеними згідно із Законами № 588-VII від 19.09.2013, № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 141. Поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі

1. У митний режим безмитної торгівлі поміщуються іноземні та українські товари, які ввозяться з-за меж митної території України або вивозяться з митної території України.

2. У митний режим безмитної торгівлі поміщуються будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України і транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, живих тварин.

3. Іноземні товари поміщуються у митний режим безмитної торгівлі з умовним звільненням від оподаткування митними платежами.

4. Поміщення українських товарів у митний режим безмитної торгівлі для цілей оподаткування вважається експортом цих товарів.

5. Для поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі забезпечення виконання обов'язку із сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу не вимагається. Забезпечення виконання обов'язку із сплати митних платежів при переміщенні іноземних товарів між митними органами або між різними пунктами пропуску в межах зони діяльності одного митного органу у зв'язку з необхідністю їх ввезення у приміщення магазину безмитної торгівлі або випуску з такого приміщення здійснюється відповідно до розділу X цього Кодексу.

6. Поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі, а також зміна цього митного режиму здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований відповідний магазин безмитної торгівлі.

Стаття 142. Умови перебування товарів у митному режимі безмитної торгівлі

1. Товари можуть перебувати в митному режимі безмитної торгівлі протягом всього строку їх придатності для споживання та/або використання.

2. Товари, поміщені в митний режим безмитної торгівлі, протягом всього строку перебування у цьому режимі знаходяться під митним контролем.

Стаття 143. Особливості здійснення митного контролю товарів, що постачаються магазинами безмитної торгівлі на повітряні, водні або залізничні транспортні засоби комерційного призначення, які виконують міжнародні рейси, для реалізації пасажиром цих рейсів

{Назва статті 143 із змінами, внесеними згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

1. Постачання товарів магазинами безмитної торгівлі на повітряні, водні або залізничні транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, для реалізації пасажиром цих рейсів здійснюється за письмовою заявою утримувача магазину

безмитної торгівлі на ім'я керівника митного органу, у зоні діяльності якого розташований магазин, або особи, яка виконує його обов'язки, та на підставі відповідного договору між утримувачем магазину безмитної торгівлі та підприємством - експлуатантом зазначених транспортних засобів або іншим підприємством, уповноваженим експлуатантом на укладання таких договорів. Умови зазначеного договору не повинні передбачати перехід права власності на товари, що постачаються на транспортний засіб. Засвідчена утримувачем магазину безмитної торгівлі копія такого договору додається до заяви.

2. Постачання товарів магазином безмитної торгівлі на борт повітряного (водного або залізничного) транспортного засобу комерційного призначення, що виконує міжнародний рейс, здійснюється під контролем посадових осіб митного органу в контейнерах під митним забезпеченням та/або забезпеченням утримувача магазину безмитної торгівлі. Посадовій особі митного органу, яка здійснює митний контроль та митне оформлення зазначених товарів, подаються товаросупровідні документи на ці товари та [звіт про товари, поставлені, реалізовані та не реалізовані на повітряному \(водному або залізничному\) транспортному засобі](#), форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

3. Посадова особа митного органу перевіряє відповідність накладеного на контейнер забезпечення утримувача магазину безмитної торгівлі та товарів у контейнері відомостям, наведеним у звіті про товари, та за відсутності зауважень погоджує постачання товарів на повітряний (водний або залізничний) транспортний засіб комерційного призначення шляхом проставлення на звіті відбитка особистої номерної печатки. Посадова особа митного органу має право перевірити вміст контейнера на будь-якому етапі постачання товарів магазином безмитної торгівлі на повітряний (водний або залізничний) транспортний засіб комерційного призначення та повернення цих товарів з транспортного засобу до зазначеного магазину.

4. Після завершення повітряним (водним або залізничним) транспортним засобом комерційного призначення міжнародного рейсу в прямому та зворотному напрямках товари, що не були реалізовані, повертаються з цього транспортного засобу в контейнерах під контролем посадових осіб митного органу до магазину безмитної торгівлі, який постачав їх на зазначений транспортний засіб. Якщо міжнародні рейси виконуються повітряним транспортним засобом через нетривалі проміжки часу, товари після закінчення чергового міжнародного рейсу можуть залишатися на такому транспортному засобі під забезпеченням утримувача магазину безмитної торгівлі до наступного міжнародного рейсу.

5. Облік товарів, що постачаються магазинами безмитної торгівлі на повітряні (водні або залізничні) транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, та повертаються з цих транспортних засобів до магазинів, які постачали ці товари, ведеться утримувачами магазинів безмитної торгівлі окремо від обліку інших товарів, що реалізуються зазначеними магазинами.

6. Митний орган, у зоні діяльності якого розташований магазин безмитної торгівлі, затверджує технологічну схему постачання товарів зазначеним магазином на повітряні (водні або залізничні) транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси.

7. Постачання товарів магазинами безмитної торгівлі на борт повітряного транспортного засобу комерційного призначення, що виконуватиме міжнародний рейс з іншого пункту пропуску через державний кордон України, ніж той, де розташований магазин безмитної торгівлі, здійснюється під контролем посадових осіб митного органу за місцем розташування магазину безмитної торгівлі у контейнерах під митним забезпеченням та/або забезпеченням утримувача магазину безмитної торгівлі.

{Статтю 143 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

8. Посадовій особі митного органу, яка здійснює митний контроль та митне оформлення товарів, зазначених у частині сьомій цієї статті, подаються товаросупровідні документи на такі товари із зазначенням пункту пропуску, з якого планується виконання міжнародного рейсу, та звіт про товари, поставлені, реалізовані та не реалізовані на повітряному транспортному засобі, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Статтю 143 доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

9. Посадова особа митного органу перевіряє відповідність накладеного на контейнер забезпечення утримувача магазину безмитної торгівлі і товарів у контейнері відомостям, наведеним у звіті про товари, та за відсутності зауважень погоджує постачання товарів на повітряний транспортний засіб комерційного призначення шляхом проставлення на звіті штампу "Під митним контролем" і робить запис "направлено до...", де зазначається митний орган, в зоні діяльності якого розташований пункт пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення, з якого виконуватиметься міжнародний рейс.

{Статтю 143 доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

10. Після прибуття повітряного транспортного засобу до пункту пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення, з якого виконуватиметься міжнародний рейс, командир повітряного транспортного засобу повідомляє митний орган, в зоні діяльності якого розташований зазначений пункт пропуску, про розміщення на борту повітряного транспортного засобу комерційного призначення товарів магазину безмитної торгівлі, призначених для реалізації пасажиром на борту судна під час виконання міжнародного рейсу.

{Статтю 143 доповнено частиною десятою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

11. Посадова особа митного органу, яка здійснює митний контроль та митне оформлення повітряного транспортного засобу комерційного призначення, що виконує міжнародний рейс, перевіряє товаросупровідні документи на зазначені товари, звіт, митне забезпечення та/або забезпечення утримувача магазину безмитної торгівлі, накладене на контейнер з товарами, та за відсутності зауважень погоджує постачання товарів на повітряний транспортний засіб комерційного призначення шляхом проставлення на звіті відбитка особистої номерної печатки.

{Статтю 143 доповнено частиною одинадцятю згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

12. Посадова особа митного органу має право перевірити вміст контейнера на будь-якому етапі постачання товарів магазином безмитної торгівлі на повітряний транспортний засіб комерційного призначення та повернути такі товари з транспортного засобу до зазначеного магазину.

{Статтю 143 доповнено частиною дванадцятую згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

13. Після завершення виконання повітряним транспортним засобом комерційного призначення міжнародного рейсу у прямому та зворотному напрямках нереалізовані товари повертаються із зазначеного транспортного засобу в контейнерах під контролем посадових осіб митного органу до магазину безмитної торгівлі, який здійснив їх поставку на зазначений транспортний засіб.

{Статтю 143 доповнено частиною тринадцятую згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

14. У разі прибуття повітряного транспортного засобу після завершення виконання міжнародного рейсу до іншого пункту пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення, ніж той, де розташований магазин безмитної торгівлі, посадова особа митного органу, яка здійснює митний контроль та митне оформлення повітряного транспортного засобу комерційного призначення, що виконав міжнародний рейс, перевіряє звіт, в якому зазначаються кількість реалізованих товарів, виручка та фактична кількість нереалізованих товарів, і надає дозвіл на направлення з метою повернення таких товарів до пункту пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення, де розташований магазин безмитної торгівлі, шляхом проставлення на звіті штампу "Під митним контролем", робить запис "направлено до...", де зазначається митний орган, в зоні діяльності якого розташований зазначений пункт пропуску, та накладає на контейнер з товарами митне забезпечення та/або забезпечення утримувача магазину безмитної торгівлі.

{Статтю 143 доповнено частиною чотирнадцятую згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

15. Після прибуття повітряного транспортного засобу комерційного призначення до пункту пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення, де розташований магазин безмитної торгівлі, командир повітряного транспортного засобу повідомляє митний орган, в зоні діяльності якого розташований зазначений магазин, про розміщення на борту повітряного транспортного засобу товарів магазину безмитної торгівлі, що повертаються до зазначеного магазину.

{Статтю 143 доповнено частиною п'ятнадцятую згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

16. Посадова особа митного органу, яка здійснює митний контроль та митне оформлення зазначених товарів, перевіряє відповідність накладеного на контейнер митного забезпечення та/або забезпечення утримувача магазину безмитної торгівлі і товарів у контейнері відомостям, наведеним у звіті про товари, та за відсутності зауважень погоджує повернення товарів до магазину безмитної торгівлі шляхом проставлення на звіті відбитка особистої номерної печатки.

{Статтю 143 доповнено частиною шістнадцятою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

17. У разі постачання товарів магазином безмитної торгівлі на борт повітряного транспортного засобу комерційного призначення, що виконуватиме міжнародний рейс з іншого пункту пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення, ніж той, де розташований магазин безмитної торгівлі, та у разі повернення таких товарів у зворотному напрямку забезпечення виконання обов'язку із сплати митних платежів для переміщення таких товарів на борту повітряного транспортного засобу комерційного призначення між зазначеними пунктами пропуску відповідно до розділу X цього Кодексу не вимагається.

{Статтю 143 доповнено частиною сімнадцятою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

18. Для декларування таких товарів у митний режим транзиту використовується звіт про товари, поставлені, реалізовані та не реалізовані на повітряному транспортному засобі.

{Статтю 143 доповнено частиною вісімнадцятою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

19. Постачання товарів магазинами безмитної торгівлі на залізничні транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, для реалізації пасажиром зазначених рейсів здійснюється за умови, що такі транспортні засоби не робитимуть під час здійснення рейсу зупинок на залізничних станціях, розташованих на митній території України".

{Статтю 143 доповнено частиною дев'ятнадцятою згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

{Стаття 143 із змінами, внесеними згідно із Законом № 588-VII від 19.09.2013}

Стаття 144. Переміщення товарів між магазинами безмитної торгівлі

1. Товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, можуть бути вивезені повністю або частково в інший магазин безмитної торгівлі за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та безмитної торгівлі.

Стаття 145. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим безмитної торгівлі

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, зберігають статус іноземних товарів.

2. Українські товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, отримують статус іноземних товарів.

3. Українські товари, що не призначені для реалізації в магазині безмитної торгівлі та необхідні для забезпечення його функціонування, допускаються у приміщення такого магазину (випускаються з нього) з письмовим інформуванням митного органу без зміни їх митного статусу та поміщення у митні режими.

4. Українські та іноземні товари, які використовуються магазином безмитної торгівлі в рекламних та/або презентаційних цілях і не призначені для реалізації зазначеним магазином, розміщуються у магазині безмитної торгівлі у тому ж порядку та на тих же умовах, що й товари, призначені для реалізації.

Стаття 146. Завершення митного режиму безмитної торгівлі

1. Митний режим безмитної торгівлі завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

2. У разі псування товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, ці товари підлягають поміщенню у митний режим знищення або руйнування утримувачем магазину безмитної торгівлі.

3. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту відповідних товарів, які діяли під час перебування цих товарів у режимі безмитної торгівлі, скасовано, дозволяється завершення режиму безмитної торгівлі шляхом випуску зазначених товарів для вільного обігу на митній території України.

4. Митний режим безмитної торгівлі припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) списання товарів (крім підакцизних), що використовуються магазином безмитної торгівлі виключно в рекламних та/або презентаційних цілях і не призначені для реалізації, на підставі документів бухгалтерського обліку. Граничні обсяги товарів, щодо яких митний режим безмитної торгівлі може бути припинений митним органом, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

{Частина четверту статті 146 доповнено пунктом 3 згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4) примусового відчуження або вилучення товарів відповідно до законів України "Про правовий режим воєнного стану" та "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану";

{Частина четверту статті 146 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

5) реалізації товарів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених [Законом України](#) "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів", та після

надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справами яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

{Частина четверту статті 146 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

Глава 23. Переробка на митній території

Стаття 147. Митний режим переробки на митній території

1. Переробка на митній території - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки.

Стаття 148. Забезпечення дотримання умов перебування товарів у митному режимі переробки на митній території та обмеження щодо поміщення окремих товарів у цей митний режим

{Назва статті 148 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території здійснюється з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами. Забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу надається щодо товарів, визначених Кабінетом Міністрів України відповідно до пункту 1 частини третьої цієї статті.

{Частина перша статті 148 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. У процесі переробки іноземних товарів не допускається використання українських товарів (крім палива та енергії), на які законом встановлено вивізне мито.

3. Обмеження або заборони щодо ввезення окремих видів товарів на митну територію України з метою переробки встановлюються законом. За обґрунтованої необхідності Кабінет Міністрів України має право визначати:

1) товари, при поміщенні яких у митний режим переробки на митній території надається забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу;

{Пункт 1 частини третьої статті 148 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2) продукти переробки та/або товари, продукти переробки яких підлягають обов'язковому реекспорту за межі митної території України;

3) мінімальне співвідношення вартості іноземних та українських товарів для окремих категорій товарів, що піддаються операціям з переробки;

4) перелік товарів, які не можуть бути допущені до переробки для вільного обігу на митній території України;

5) товари, поміщення яких у митний режим переробки на митній території забороняється.

4. У разі встановлення відповідно до частини третьої цієї статті заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів на митній території України переробка таких товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, завершується на умовах, що діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

Стаття 149. Дозвіл на переробку товарів на митній території України

1. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи.

2. Разом із заявою власник товарів або уповноважена ним особа подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічні договори або документи, що їх замінюють, на підставі яких зазначені в заяві товари були чи будуть ввезені на митну територію України, і які повинні містити, зокрема, відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, не містить зазначених відомостей, такі відомості подаються окремим документом;

{Пункт 1 частини другої статті 149 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

2) технологічні схеми переробки (крім випадків ввезення товарів з метою ремонту, у тому числі модернізації, відновлення та регулювання), в яких повинні бути зазначені відомості про всі етапи переробки та процесу перетворення товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, на продукти переробки, кількісні показники товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, та інших товарів, що витрачаються підприємством на здійснення операцій з переробки, з обґрунтуванням виробничих втрат товарів на кожному етапі, а також відомості про найменування та кількість відходів переробки;

3) договори на переробку товарів з іншими підприємствами, якщо окремі операції (або повний цикл) з переробки товарів здійснюватимуться такими іншими підприємствами;

4) інші документи за бажанням власника товарів або уповноваженої ним особи (висновки державних органів, експертних установ, організацій, стандарти, кодекси усталеної практики, технічні умови, описи чи креслення зразків, відповідно до яких здійснюватиметься переробка, тощо).

{Пункт 4 частини другої статті 149 в редакції Закону № 2919-IX від 07.02.2023}

3. Дозвіл на переробку товарів на митній території України видається митним органом підприємству безоплатно протягом п'яти робочих днів від дати реєстрації відповідної заяви.

4. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, на підставі якого зазначені в заяві товари будуть ввезені на митну територію України, передбачає ввезення товарів з метою переробки окремими партіями протягом певного періоду часу на

однакових умовах, дозвіл видається на обсяг товарів і строк, визначені зовнішньоекономічним договором, але не більше ніж на строк, передбачений [статтею 151](#) цього Кодексу.

{Частина четверта статті 149 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2321-VIII від 13.03.2018](#), [№ 2530-VIII від 06.09.2018](#)}

5. Виникнення або виявлення митним органом обставин, які не відображені у документах підприємства і які впливають на найменування та обсяги виходу продуктів переробки, а також встановлення законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів на митній території України є підставою для надання відмови в митному оформленні наступних партій товарів, що ввозяться на митну територію України з метою переробки. Якщо такі обставини не мають впливу на найменування та обсяги виходу продуктів переробки, то відомості про такі обставини вносяться до раніше виданого дозволу.

6. У дозволі на переробку товарів на митній території України зазначається перелік операцій з переробки та спосіб їх здійснення.

7. У видачі дозволу на переробку товарів на митній території України не може бути відмовлено з огляду на:

- 1) країну походження, країну відправлення або країну призначення цих товарів;
- 2) наявність на митній території України товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, що ввозяться для переробки;
- 3) вид зовнішньоекономічного договору, на підставі якого ці товари були чи будуть ввезені на митну територію України, за винятком договорів, які заборонені законами України;

{Частина сьому статті 149 доповнено пунктом 3 згідно із Законом [№ 2530-VIII від 06.09.2018](#)}

- 4) форму розрахунку за зовнішньоекономічним договором, на підставі якого ці товари були чи будуть ввезені на митну територію України, крім форм розрахунку, заборонених законодавством України.

{Частина сьому статті 149 доповнено пунктом 4 згідно із Законом [№ 2530-VIII від 06.09.2018](#)}

8. Рішення про відмову у видачі дозволу на переробку товарів на митній території України приймається, якщо:

- 1) відомостей, зазначених у поданих заявником документах, недостатньо для визначення обов'язкового обсягу виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів;
- 2) митний орган виявив невідповідності у відомостях, що містяться у поданих заявником документах, або недостовірність цих відомостей;
- 3) митним органом встановлено відсутність належного технологічного обладнання, приміщень, умов для обліку і зберігання товарів, що ввозяться з метою переробки;

4) підприємством не дотримано встановлених законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки товарів на митній території України.

9. Дозвіл на переробку товарів на митній території України може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про його видачу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших актів законодавства України з питань митної справи.

{Частина десяту статті 149 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

11. Вимоги до ідентифікації окремих товарів, що ввозяться на митну територію України з метою переробки, можуть встановлюватися центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу.

12. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою переробки, відповідно до **статті 326** цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу, наприклад, такі як:

- 1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;
- 2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;
- 3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;
- 4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі як контракти, рахунки-проформи, комерційна переписка), які свідчать про те, що продукти переробки вироблені з товарів, які ввозяться для переробки.

13. Можливість встановлення наявності ввезених товарів у продуктах переробки не є обов'язковою для допуску товарів для переробки на митній території України у випадках, якщо:

1) такі товари можуть бути ідентифіковані шляхом представлення докладних даних про витрачені ресурси та технології виробництва продуктів переробки чи шляхом здійснення митного контролю під час проведення операцій з переробки; або

2) митний режим переробки на митній території завершується реекспортом продуктів переробки товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, допущеним для переробки на митній території України.

Стаття 150. Операції з переробки товарів

1. Кількість операцій з переробки товарів у митному режимі переробки на митній території не обмежується.

2. Операції з переробки товарів можуть включати:

1) власне переробку товарів, у тому числі: обробку, монтаж, демонтаж, використання окремих товарів, які сприяють чи полегшують процес виготовлення продуктів переробки;

2) ремонт товарів, у тому числі модернізацію, відновлення та регулювання, калібрування.

3. Окремі операції з переробки товарів або повний цикл переробки за дорученням підприємства, якому видано дозвіл на переробку товарів на митній території України, та з дозволу митного органу можуть здійснюватися іншими підприємствами. При цьому відповідальність перед митними органами за порушення визначеного порядку переробки товарів несе підприємство, якому видано дозвіл на проведення операцій з переробки товарів на митній території України. Дозволи на виконання окремих операцій з переробки або повного циклу переробки надаються одночасно з дозволом на переробку товарів на митній території України або, за необхідності, - на підставі заяви відповідної особи після надання цього дозволу та відображаються у ньому.

Стаття 151. Строки переробки товарів на митній території України

1. Строк переробки товарів на митній території України встановлюється митним органом у кожному випадку під час видачі дозволу підприємству, виходячи з тривалості процесу переробки товарів та розпорядження продуктами їх переробки. Зазначений строк обчислюється, починаючи з дня завершення митного оформлення митним органом іноземних товарів для переробки. За заявою підприємства, якому видано дозвіл на переробку товарів, з причин, підтверджених документально, строк переробки товарів на митній території України продовжується зазначеним органом, але загальний строк переробки не може перевищувати 365 днів, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою цієї статті.

{Частина перша статті 151 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. Законами України може визначатися більший строк переробки товарів, а для підприємств суднобудівної промисловості (в межах класу 30.11 групи 30.1 розділу 30, класу 33.15 групи 33.1 розділу 33 КВЕД ДК 009:2010) загальний строк переробки не може перевищувати 730 днів.

{Частина друга статті 151 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2321-VIII від 13.03.2018}

3. Виходячи з технологічних особливостей переробки окремих товарів, попередньо встановлений строк їх переробки за письмовою заявою підприємства, якому видано дозвіл на переробку, може бути продовжений митним органом, яким видано відповідний дозвіл на переробку, у тому числі понад строк, передбачений частиною першою цієї статті. У разі відмови у продовженні такого строку митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася із заявою про його продовження, про причини та підстави такої відмови.

{Статтю 151 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4. Якщо товари, поміщені у митний режим переробки на митній території, не можуть бути своєчасно реекспортовані внаслідок накладення на них арешту (крім арешту внаслідок позовів приватних осіб), вилучення у справі про порушення митних правил, аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у

порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, строк переробки на митній території зупиняється на час такого арешту (вилучення, аварії, дії обставин непереборної сили).

{Статтю 151 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 152. Перевірка митними органами дотримання митного режиму переробки на митній території

1. Товари, поміщені в митний режим переробки на митній території, а також продукти їх переробки протягом всього строку перебування в цьому режимі знаходяться під митним контролем.

2. Митні органи можуть проводити перевірку товарів, ввезених для переробки на митній території України, а також продуктів їх переробки у будь-якої особи, яка здійснює операції з переробки таких товарів.

Стаття 153. Обсяг виходу продуктів переробки

1. Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів на митній території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в зовнішньоекономічному договорі (контракті) на переробку товарів або в окремому документі, що подається митному органу підприємством для отримання дозволу на переробку товарів на митній території України.

2. Для підтвердження даних про обсяг виходу продуктів переробки центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, може звертатися до інших центральних органів виконавчої влади або експертних установ. Такі звернення не є підставою для відмови у видачі дозволу на переробку товарів на митній території України або для зупинення дії раніше виданих дозволів протягом всього періоду їх розгляду.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, може встановлювати обов'язкові норми виходу продуктів переробки у випадках, коли операції з переробки на митній території України здійснюються за типовими (однаковими) технічними умовами, а товари та продукти їх переробки мають постійні характеристики.

Стаття 154. Порядок митного оформлення продуктів переробки

1. Під час реекспорту продуктів переробки вони підлягають декларуванню митним органам з поданням переліку українських товарів, витрачених під час здійснення операцій з переробки іноземних товарів, із зазначенням їх кількості та вартості.

2. Декларант має право заявити українські товари (крім палива та енергії), що повністю використані під час переробки іноземних товарів, у митний режим експорту. Митне оформлення в такому випадку здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України для митного оформлення експорту українських товарів.

3. Продукти переробки можуть реекспортуватися однією чи кількома партіями. Допускається вивезення продуктів переробки за межі митної території України не через той митний орган, через який товари ввозилися на цю територію для переробки.

Стаття 155. Умови реалізації продуктів переробки на митній території України

1. Якщо умовами переробки іноземних товарів на митній території України передбачено проведення розрахунків частиною продуктів їх переробки, такі продукти підлягають митному оформленню відповідно до митного режиму імпорту з оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, передбачених законом.

2. Реалізація на митній території України продуктів переробки, власником яких є нерезидент, здійснюється через зареєстроване в Україні його представництво, на яке покладається обов'язок з декларування цих продуктів переробки для вільного обігу.

3. Продукти переробки також можуть бути реалізовані підприємству, яке їх виготовило.

4. Реалізація на митній території України продуктів переробки, виготовлених з товарів, власником яких є підприємство-резидент, якому митним органом надано дозвіл на їх переробку, здійснюється після поміщення зазначеним підприємством таких продуктів переробки в митний режим імпорту зі сплатою митних платежів, якими відповідно до законів України оподатковуються товари під час ввезення на митну територію України в режимі імпорту, та із застосуванням до таких продуктів переробки встановлених відповідно до закону заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

{Статтю 155 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 156. Переробка товарів для вільного обігу на митній території України

1. Дозволяється ввезення товарів для переробки на митній території України з метою подальшого митного оформлення продуктів переробки для вільного обігу на цій території.

2. Товари можуть бути допущені до переробки для вільного обігу на митній території України за умови, що:

1) митний орган може впевнитися в тому, що продукти переробки були отримані саме з цих товарів; та

2) товари після переробки не можуть бути економічно вигідно відновлені у первинному стані.

3. Переробка товарів для вільного обігу на митній території України завершується шляхом поміщення продуктів їх переробки у митний режим імпорту. За рішенням декларанта або уповноваженої ним особи допускається поміщення зазначених продуктів в інші митні режими.

Стаття 157. Залишки і відходи, що утворилися в результаті переробки товарів

1. Залишки або відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій з переробки іноземних товарів і мають господарську цінність та/або можуть бути утилізовані,

підлягають поміщенню в цьому стані у відповідний митний режим до закінчення строку переробки товарів.

2. За бажанням декларанта або уповноваженої ним особи залишки або відходи, зазначені в частині першій цієї статті, можуть декларуватися за одним класифікаційним кодом згідно з [УКТ ЗЕД](#), за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка мита. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначеної партії, застосовуються передбачені законом заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта від додержання зазначених заходів щодо цих товарів.

3. Інші відходи, ніж зазначені в частині першій цієї статті, з дозволу митного органу підлягають видаленню відповідно до законодавства України до закінчення строку переробки товарів.

Стаття 158. Еквівалентна компенсація

1. Продукти, отримані в результаті переробки еквівалентних товарів, для цілей застосування цієї глави вважаються продуктами переробки іноземних товарів.

2. Під еквівалентними товарами розуміються українські та іноземні товари, які є ідентичними за описовими, кількісними і технічними характеристиками іноземним товарам, які вони замінюють, ввезеним для операцій з переробки на митній території України.

3. Дозволяється здійснення реекспорту продуктів переробки, одержаних з використанням еквівалентних товарів, до ввезення товарів для переробки на митній території України або до завершення операцій з їх переробки.

Стаття 159. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим переробки на митній території

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим переробки на митній території, зберігають статус іноземних товарів.

2. Продукти переробки, залишки (відходи), виготовлені (одержані) в процесі здійснення операцій з переробки іноземних товарів, мають статус іноземних товарів та вважаються такими, що поміщені у митний режим переробки на митній території.

3. Українські товари, що використовувалися в процесі переробки іноземних товарів на митній території України, отримують статус іноземних товарів у момент вивезення продуктів переробки за межі митної території України.

Стаття 160. Завершення митного режиму переробки на митній території

1. Митний режим переробки на митній території завершується шляхом реекспорту продуктів переробки чи поміщення їх в інший митний режим, а також у випадках, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Митний режим переробки на митній території припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) примусового відчуження або вилучення товарів відповідно до законів України "Про правовий режим воєнного стану" та "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану";

{Частина другу статті 160 доповнено пунктом 3 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

4) реалізації товарів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених Законом України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів", та після надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справами яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

{Частина другу статті 160 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

3. У разі припинення митного режиму переробки на митній території згідно з частиною другою цієї статті реекспорт товарів та продуктів їх переробки не вимагається, а забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до статті 148 цього Кодексу, підлягає поверненню (вивільненню).

{Частина третя статті 160 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 161. Розпорядження товарами, що поміщені у митний режим переробки на митній території, у разі відкликання дозволу на переробку

1. Протягом 20 днів від дати відкликання дозволу на переробку товарів на митній території України підприємство повинно завершити розпочаті операції з переробки, а товари, поміщені в митний режим переробки на митній території, у строк до 30 днів з дати відкликання дозволу на переробку товарів повинні бути вивезені за межі митної території України або заявлені в інший митний режим в порядку, визначеному цим Кодексом. Якщо завершення розпочатих операцій з переробки протягом 20 днів є неможливим без спричинення безповоротної шкоди товарам або технологічному обладнанню, переробка зазначених товарів завершується відповідно до технологічної схеми переробки. У такому разі товари протягом 10 днів з дати фактичного завершення їх переробки підлягають вивезенню за межі митної території України або поміщенню в інший митний режим.

2. У разі невиконання підприємством вимог частини першої цієї статті забезпечення сплати митних платежів, надане відповідно до частини третьої статті 148 цього Кодексу, використовується для сплати відповідних митних платежів у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

{Частина друга статті 161 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 24. Переробка за межами митної території

Стаття 162. Митний режим переробки за межами митної території

1. Переробка за межами митної території - це митний режим, відповідно до якого українські товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці за межами митної території України без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови повернення цих товарів або продуктів їх переробки на митну територію України у митному режимі імпорту.

Стаття 163. Операції щодо переробки товарів за межами митної території

1. Під час переробки товарів за межами митної території України можуть здійснюватися операції, зазначені у **частині другій статті 150** цього Кодексу.

Стаття 164. Забезпечення дотримання умов перебування товарів у митному режимі переробки за межами митної території та обмеження щодо поміщення окремих товарів у цей митний режим

{Назва статті 164 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Товари, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, протягом всього строку перебування у цьому режимі перебувають під митним контролем.

2. Поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території в установлених законом випадках здійснюється зі сплатою вивізного мита.

3. Не підлягають поміщенню у митний режим переробки за межами митної території товари (крім тих, що вивозяться з метою ремонту), які при імпорті були звільнені від оподаткування митними платежами відповідно до цього Кодексу та **Податкового кодексу України**.

4. За обґрунтованої необхідності Кабінет Міністрів України має право визначати:

1) **продукти** переробки, **залишки** переробки, а також товари, продукти переробки чи залишки переробки яких підлягають обов'язковому поверненню на митну територію України і випуску у вільний обіг;

2) **мінімальне співвідношення** вартості українських та іноземних товарів для окремих категорій товарів, що піддаються операціям з переробки за межами митної території України.

5. Товари, продукти переробки яких визначені Кабінетом Міністрів України як обов'язкові до повернення на митну територію України, вивозяться у митному режимі переробки за межами митної території із наданням забезпечення на суму їх вартості в **порядку**, визначеному Кабінетом Міністрів України.

{Частина п'ята статті 164 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. У разі встановлення законами України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України переробка таких товарів,

поміщених у режим переробки за межами митної території, завершується на умовах, які діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

7. Якщо умовами переробки товарів за межами митної території України передбачено проведення розрахунків частиною товарів, призначених для переробки, така частина товарів при вивезенні за межі митної території України декларується у митному режимі експорту.

Стаття 165. Дозвіл на вивезення товарів для переробки за межами митної території України

1. Поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи.

2. Разом із заявою власник товарів або уповноважена ним особа подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічні договори або документи, що їх замінюють, на підставі яких здійснюватиметься переробка товарів і які повинні містити, зокрема, відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, не містить зазначених відомостей, такі відомості подаються окремим документом;

2) технологічні схеми переробки (крім випадків вивезення товарів з метою ремонту, у тому числі модернізації, відновлення та регулювання), в яких повинні бути зазначені відомості про всі етапи переробки і процесу перетворення товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, на продукти переробки, кількісні показники товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та інших товарів, що витрачаються на здійснення операцій з переробки, з обґрунтуванням виробничих втрат товарів на кожному етапі, а також відомості про найменування та кількість відходів переробки;

3) інші документи за бажанням власника товарів або уповноваженої ним особи (висновки державних органів, експертних установ, організацій, стандарти, кодекси усталеної практики, технічні умови, описи чи креслення зразків, відповідно до яких здійснюватиметься переробка, тощо).

{Пункт 3 частини другої статті 165 в редакції Закону № 2919-IX від 07.02.2023}

3. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України видається підприємству митним органом безоплатно протягом п'яти робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви.

4. Якщо зовнішньоекономічний договір, на підставі якого здійснюватиметься переробка, передбачає вивезення товарів з метою переробки окремими партіями протягом певного періоду часу на однакових умовах, дозвіл видається на обсяг товарів і строк, визначені зовнішньоекономічним договором, але не більш як на один рік.

5. Виникнення або виявлення митним органом обставин, які не відображені у документах підприємства, але які впливають на найменування та обсяг виходу продуктів

переробки, а також встановлення законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України є підставою для надання відмови у митному оформленні наступних партій товарів, що вивозяться за межі митної території України з метою переробки. Якщо такі обставини не мають впливу на найменування та обсяг виходу продуктів переробки, відомості про них вносяться до раніше виданого дозволу.

6. У дозволі на переробку товарів за межами митної території України зазначається перелік операцій з переробки та спосіб їх здійснення.

7. У видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України не може бути відмовлено тільки на тій підставі, що переробка цих товарів здійснюватиметься у певній країні.

8. Рішення про відмову у видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України приймається, якщо:

1) відомостей, зазначених у поданих заявником документах, недостатньо для визначення обов'язкового обсягу виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів;

2) митний орган виявив невідповідності у відомостях, що містяться у поданих заявником документах, або недостовірність цих відомостей;

3) підприємством не дотримано встановлених законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки товарів за межами митної території України.

9. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про його видачу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

{Частина десяту статті 165 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

11. Вимоги до ідентифікації окремих товарів, що вивозяться за межі митної території України з метою переробки, можуть встановлюватися центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу.

12. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що вивозяться за межі митної території України з метою переробки, відповідно до **статті 326** цього Кодексу, можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу, зокрема:

- 1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;
- 2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;
- 3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;
- 4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі, як контракти, рахунки-проформи, комерційна переписка), які свідчать про те, що продукти переробки вироблені з товарів, що вивозяться для переробки.

Стаття 166. Строки переробки товарів за межами митної території України

1. Строк переробки товарів за межами митної території України встановлюється митним органом у кожному випадку під час надання дозволу підприємству-резиденту, виходячи з тривалості процесу переробки товарів та розпорядження продуктами їх переробки. Зазначений строк обчислюється, починаючи з дня завершення митного оформлення митним органом українських товарів для переробки. За заявою підприємства, якому видано дозвіл на переробку товарів, з причин, підтверджених документально, строк переробки товарів за межами митної території України продовжується зазначеним органом, але загальний строк переробки не може перевищувати 365 днів, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою цієї статті.

{Частина перша статті 166 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. Законами України може визначатися інший строк переробки товарів.

3. Виходячи з технологічних особливостей переробки окремих товарів, попередньо встановлений строк їх переробки за письмовою заявою підприємства, якому видано дозвіл на переробку, може бути продовжений митним органом, яким видано відповідний дозвіл на переробку, у тому числі понад строк, передбачений частиною першою цієї статті. У разі відмови у продовженні такого строку митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася із заявою про його продовження, про причини та підстави такої відмови.

{Статтю 166 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4. Якщо товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, не можуть бути своєчасно реімпортовані внаслідок накладення на них арешту, аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, строк переробки за межами митної території зупиняється на час такого арешту (аварії, дії обставин непереборної сили).

{Статтю 166 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 167. Обсяг виходу продуктів переробки

1. Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів за межами митної території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в договорі (контракті) на переробку товарів або в окремому документі, що подаються митному органу підприємством для отримання дозволу на переробку товарів за межами митної території України.

2. Для підтвердження даних про обсяг виходу продуктів переробки центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, може звертатися до інших центральних органів виконавчої влади або експертних установ чи в порядку, встановленому міжнародними договорами, укладеними відповідно до закону, до митних органів іноземних країн. Такі звернення не є підставою для відмови у видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України або для зупинення дії раніше виданих дозволів протягом всього періоду їх розгляду.

3. Митні органи можуть встановлювати обов'язкові норми виходу продуктів переробки, якщо операції з переробки за межами митної території України здійснюються за типовими (однаковими) технічними умовами, а товари і продукти їх переробки мають постійні характеристики.

Стаття 168. Порядок митного оформлення та оподаткування продуктів переробки

1. Під час ввезення продуктів переробки іноземні товари, які були витрачені у процесі переробки товарів, що вивозилися, декларуванню не підлягають.

2. Повне звільнення від оподаткування митними платежами застосовується до товарів, які були поміщені у митний режим переробки за межами митної території та в межах визначеного строку повертаються на митну територію України:

1) у тому самому стані, в якому вони були вивезені за межі митної території України, з дотриманням умов, зазначених у [статті 78](#) цього Кодексу;

2) у відремонтованому вигляді, якщо ремонт проведено в рамках гарантійних зобов'язань.

3. До продуктів переробки (крім зазначених у частині другій цієї статті) застосовується часткове звільнення від оподаткування митними платежами, відповідно до якого сплаті підлягає позитивна різниця між сумою митних платежів, нарахованою на продукти переробки, та сумою митних платежів, яка підлягала б сплаті у разі імпорту відповідних товарів, які були вивезені за межі митної території України для переробки.

4. Продукти переробки можуть ввозитися на митну територію України однією чи кількома партіями. Допускається ввезення продуктів переробки на митну територію України через інший митний орган, ніж той, через який товари вивозилися для переробки.

Стаття 169. Умови реалізації продуктів переробки за межами митної території України

1. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, та/або продукти їх переробки можуть бути реалізовані за межами митної території України за умови митного оформлення товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, у митний режим експорту з дотриманням вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

Стаття 170. Залишки і відходи, що утворилися в результаті переробки товарів

1. Залишки і відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій з переробки українських товарів за межами митної території України і залишаються за межами цієї території, митному контролю та митному оформленню не підлягають.

Стаття 171. Еквівалентна компенсація

1. Продукти, отримані в результаті переробки еквівалентних товарів, для цілей застосування цієї глави вважаються продуктами переробки українських товарів.

2. Під еквівалентними товарами розуміються іноземні товари, які є ідентичними за описовими, кількісними і технічними характеристиками українським товарам, вивезеним для переробки за межами митної території України.

3. Дозволяється ввезення продуктів переробки еквівалентних товарів на митну територію України до вивезення українських товарів для переробки за межами митної території України або до завершення операцій з їх переробки.

Стаття 172. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим переробки за межами митної території

1. Українські товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, отримують статус іноземних товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України.

2. Продукти переробки, виготовлені (одержані) у процесі здійснення операцій з переробки товарів, мають статус іноземних товарів та вважаються такими, що поміщені у митний режим переробки за межами митної території.

Стаття 173. Завершення режиму переробки за межами митної території

1. Митний режим переробки за межами митної території завершується:

- 1) шляхом імпорту продуктів переробки; або
- 2) шляхом реімпорту відповідно до [статті 78](#) цього Кодексу товарів, що вивозилися в режимі переробки за межами митної території; або
- 3) шляхом експорту продуктів переробки чи товарів, що вивозилися в режимі переробки за межами митної території; або
- 4) у випадках, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Митний режим переробки за межами митної території припиняється митним органом у разі:

- 1) конфіскації товарів;
- 2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.
3. У разі припинення митного режиму переробки за межами митної території згідно з [частиною другою](#) цієї статті повернення товарів та продуктів їх переробки на митну територію України не вимагається, а забезпечення, надане відповідно до [статті 164](#) цього Кодексу, повертається (вивільняється) тільки у разі повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили.

{Частина третя статті 173 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 174. Розпорядження товарами, поміщеними у митний режим переробки за межами митної території, в разі відкликання дозволу на переробку

1. Протягом 20 днів від дати відкликання дозволу на переробку товарів за межами митної території України товари, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, повинні бути заявлені до іншого митного режиму в порядку, визначеному цим Кодексом.

2. У разі невиконання підприємством вимог **частини першої** цієї статті забезпечення, надане відповідно до **частини п'ятої** статті 164 цього Кодексу, підлягає використанню для сплати забезпеченої суми.

{Частина друга статті 174 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 25. Знищення або руйнування

Стаття 175. Митний режим знищення або руйнування

1. Знищення або руйнування - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари під митним контролем знищуються або приводяться у стан, який виключає можливість їх використання, з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами, установленими на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 176. Умови поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування

1. Знищення або руйнування товарів допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника товарів чи уповноваженої ним особи.

2. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом, якщо власником чи уповноваженою ним особою:

1) укладено договір на знищення (руйнування) товарів з підприємством, уповноваженим відповідно до законодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів;

2) отримано дозволу на знищення (руйнування) товарів від державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням таких товарів.

3. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом безоплатно протягом трьох робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви. У разі відмови у видачі дозволу митний орган зобов'язаний у зазначений строк письмово або в електронній формі повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про підстави відмови.

4. Не вважаються операціями зі знищення або руйнування товарів:

1) використання для споживання тваринами товарів, попередньо призначених для споживання людиною;

2) проведення з товарами операцій з переробки;

3) отримання продуктів переробки, включаючи монтаж, демонтаж, переробку або обробку товарів;

4) ремонт товарів, включаючи їх відновлення;

5) використання товарів як таких, що полегшують процес виготовлення продуктів переробки, якщо самі вони при цьому повністю витрачаються.

5. Якщо товари, які передбачається знищити або зруйнувати, можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави, митний орган письмово пропонує декларантові обрати цей митний режим. За згоди власника товарів з пропозицією митного органу ці товари поміщуються в митний режим відмови на користь держави.

6. Поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого проводяться операції зі знищення або руйнування.

Стаття 177. Умови знищення або руйнування окремих категорій товарів

1. Відповідно до положень цього Кодексу та вимог, встановлених Кабінетом Міністрів України чи центральними органами виконавчої влади відповідно до їх повноважень, здійснюється знищення або руйнування окремих категорій товарів, зокрема:

1) лікарських і наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів;

2) неякісної та небезпечної продукції;

3) військової, мисливської, спортивної вогнепальної зброї та боєприпасів до неї;

4) холодної і пневматичної зброї;

5) вибухових речовин;

6) спеціальних засобів, заряджених речовинами сльозогінної та дратівної дії, засобів індивідуального захисту, засобів активної оборони та засобів для виконання спеціальних операцій і оперативно-розшукових заходів.

Стаття 178. Витрати на знищення або руйнування товарів

1. Знищення або руйнування товарів здійснюється за рахунок їх власника, уповноваженої ним особи чи інших заінтересованих осіб.

2. Якщо товари опинилися у стані, що виключає можливість їх декларування у будь-який інший митний режим, ніж знищення або руйнування, у разі незгоди власника або уповноваженої ним особи самостійно організувати та оплатити процедуру знищення або руйнування таких товарів та за відсутності інших осіб, які письмово заявили митному органу про таке бажання, вартість навантажувально-розвантажувальних робіт, зберігання, перевезення, знищення (руйнування), оформлення документів та інші витрати, пов'язані з дотриманням митного режиму знищення або руйнування, а також пеня списуються (стягуються) з такого власника або уповноваженої ним особи у безакцептному порядку, а в разі неможливості такого списання (стягнення) - відшкодовуються за рахунок коштів державного бюджету.

Стаття 179. Відходи (залишки), що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів, та їх митний статус

1. Залишки, що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів, у тому числі складові товару, які не були знищені або зруйновані, та отримані в результаті знищення або руйнування товарів відходи, які мають господарську цінність, підлягають поміщенню протягом 10 днів від дати знищення товарів у відповідний митний режим як іноземні товари, які перебувають під митним контролем.

2. Відходи, що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів і не мають господарської цінності та не можуть бути утилізовані, підлягають видаленню відповідно до законодавства України як українські товари підприємством, яке здійснило операції зі знищення (руйнування) товарів.

Стаття 180. Митний контроль товарів, що поміщуються у митний режим знищення або руйнування

1. Товари, поміщені у митний режим знищення або руйнування, а також залишки та відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій із знищення (руйнування), перебувають під митним контролем.

2. Митний орган має право здійснювати у будь-який час перевірку товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування (до моменту їх фактичного знищення), а також залишків і відходів, одержаних у результаті здійснення операцій із знищення або руйнування (до моменту їх декларування у відповідний митний режим чи видалення відповідно до законодавства України).

3. Відповідні посадові особи митних органів та інших державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням товарів, що знищуються, мають право бути присутніми під час здійснення операцій із знищення (руйнування) таких товарів.

{Частина третя статті 180 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 181. Завершення митного режиму знищення або руйнування

1. Митний режим знищення або руйнування завершується після виконання операцій із знищення або руйнування товарів та декларування у відповідний митний режим їх залишків.

Стаття 182. Відповідальність осіб за недотримання митного режиму знищення або руйнування

1. Відповідальність, передбачену цим Кодексом та іншими законодавчими актами України за недотримання умов митного режиму знищення або руйнування, несуть:

1) власник товарів (уповноважена особа) з моменту заявлення товарів у цей митний режим до моменту їх передання підприємству, уповноваженому відповідно до законодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів і яке фактично здійснює таке знищення (руйнування), а також з моменту отримання від зазначеного підприємства залишків (відходів) знищення (руйнування), якщо такі залишки утворюються, до моменту завершення митного оформлення цих залишків та видалення відходів відповідно до законодавства України;

2) підприємство, уповноважене відповідно до законодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів, з моменту прийняття для знищення (руйнування) товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування, до моменту передання власнику товарів (уповноваженій особі) залишків, якщо вони утворилися в результаті здійснення таких операцій, а в разі якщо залишки за договором передаються у власність цьому підприємству, - до моменту завершення митного оформлення цих залишків у відповідний митний режим.

Глава 26. Відмова на користь держави

Стаття 183. Митний режим відмови на користь держави

1. Відмова на користь держави - це митний режим, відповідно до якого власник відмовляється від іноземних товарів на користь держави без будь-яких умов на свою користь.

Стаття 184. Поміщення товарів у митний режим відмови на користь держави

1. У митний режим відмови на користь держави поміщуються іноземні товари.
2. Відмова від товарів на користь держави здійснюється за відповідною письмовою заявою власника цих товарів та з дозволу митного органу.
3. Кабінет Міністрів України визначає [перелік товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави](#).
4. Іноземні товари поміщуються у митний режим відмови на користь держави із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 185. Завершення митного режиму відмови на користь держави

1. Митний режим відмови на користь держави завершується після розміщення товарів на складі митного органу.
2. Відповідальність за неправомірне розпорядження товарами шляхом їх поміщення в митний режим відмови на користь держави несе декларант. Митні органи не відшкодовують будь-які майнові претензії осіб, які мають повноваження щодо товарів, від яких декларант відмовився на користь держави.

Розділ VI

ПЕРЕМІЩЕННЯ І ПРОПУСК ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КОМЕРЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ. МИТНІ ФОРМАЛЬНОСТІ ПРИ ПЕРЕМІЩЕННІ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ РІЗНИМИ ВИДАМИ ТРАНСПОРТУ

Глава 27. Загальні положення щодо умов та порядку переміщення і пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України

Стаття 186. Засоби та способи переміщення товарів

1. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється засобами авіаційного, водного, автомобільного, залізничного, трубопровідного транспорту та лініями електропередачі, а також змішаними перевезеннями. Під змішаним (комбінованим) перевезенням розуміється міжнародне перевезення вантажів щонайменш двома різними видами транспорту відповідно до договору змішаного (комбінованого) перевезення з місця в одній країні, де вантажі переходять у відання оператора такого перевезення, до визначеного місця доставки в іншій країні.

2. Залежно від наявності перевізника, відправника, одержувача, а також договору на перевезення товари переміщуються у:

- 1) вантажних відправленнях;
- 2) супроводжуваному багажі;
- 3) несупроводжуваному багажі;
- 4) ручній поклажі;
- 5) міжнародних поштових відправленнях;
- 6) міжнародних експрес-відправленнях.

Стаття 187. Митні формальності на транспорті

1. Транспортні засоби комерційного призначення, якими переміщуються пасажирів та/або товари через митний кордон України, підлягають митному контролю та митному оформленню.

2. Митні формальності, що здійснюються під час митного контролю та митного оформлення транспортних засобів комерційного призначення, якими переміщуються пасажирів та/або товари через митний кордон України, мають уніфікований характер і не залежать від країни реєстрації або країни - власника транспортного засобу, країни, з якої прибув цей транспортний засіб, або країни, куди він прямує, крім випадків, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, та відповідними міжнародними актами, в частині застосування санкцій та обмежень у торгівлі з окремими країнами.

3. Митні органи виконують митні формальності в зонах митного контролю, створених відповідно до положень [глави 48](#) цього Кодексу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

Стаття 188. Сприяння посадовим особам митних органів у виконанні митних формальностей

1. З метою прискорення виконання митних формальностей під час переміщення транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України працівники водного, повітряного, автомобільного та залізничного транспорту сприяють посадовим особам митних органів у виконанні ними своїх службових обов'язків.

2. Адміністрація автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місць, у межах яких діють пункти

пропуску через державний кордон України, на безоплатній основі забезпечує митні органи необхідними службовими приміщеннями, обладнанням, засобами зв'язку та створює їм належні умови для роботи.

3. Перелік приміщень, зазначених у частині другій цієї статті, та вимоги до них визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, відповідно до обсягу та характеру міжнародних перевезень.

4. Місця розвантаження та завантаження транспортних засобів комерційного призначення, посадки та висадки пасажирів, а також місця стоянки для здійснення митного контролю визначаються адміністрацією автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місць, у межах яких діють пункти пропуску через державний кордон України, з урахуванням особливостей їх функціональної і технологічної діяльності та за поданням відповідного митного органу, погодженим з відповідним органом охорони державного кордону.

5. Зміна місця стоянки суден визначається адміністрацією порту з обов'язковим інформуванням відповідного митного органу та органу охорони державного кордону України.

Стаття 189. Тимчасовий пропуск транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України

1. Транспортні засоби комерційного призначення, що використовуються для переміщення товарів та/або пасажирів через митний кордон України, можуть тимчасово ввозитися на митну територію України без справляння митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

2. Тимчасово ввезені на митну територію України транспортні засоби комерційного призначення підлягають вивезенню без внесення в їх конструкцію будь-яких змін (без урахування природного зношення, витрати пально-мастильних матеріалів та необхідного ремонту).

3. Тимчасове ввезення транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України допускається за умови, що такі транспортні засоби не використовуватимуться для внутрішніх перевезень на митній території України.

4. Спеціальне обладнання, призначене для навантаження, вивантаження, захисту і зберігання вантажу, яке переміщується разом з транспортним засобом комерційного призначення через митний кордон України, підлягає пропуску в тому самому порядку, що і транспортний засіб, за умови використання такого обладнання за призначенням та зворотного вивезення (ввезення) разом з цим транспортним засобом. Ввезення спеціального обладнання на митну територію України та вивезення його за межі цієї території окремо від транспортного засобу комерційного призначення можливе на тих самих умовах, за умови підтвердження, що дане обладнання призначено для конкретного транспортного засобу комерційного призначення, ввезеного на митну територію України (вивезеного за межі цієї території) раніше.

5. Запасні частини та обладнання, призначені для використання у процесі ремонту чи технічного обслуговування транспортних засобів комерційного призначення, тимчасово ввезених на митну територію України або тимчасово вивезених з неї, можуть ввозитися (вивозитися) під зобов'язання про їх зворотнє вивезення (ввезення) без справляння митних платежів та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Митний орган, що здійснює пропуск таких запасних частин та обладнання, може вимагати надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 189 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Замінені запасні частини та обладнання можуть не вивозитися за межі митної території України (не ввозитися на неї), а з дозволу митного органу:

1) бути пред'явлені митному органу та оформлені для вільного обігу на митній території України (за її межами); або

2) бути знищені під контролем митного органу.

Стаття 190. Товари, помилково ввезені на митну територію України

1. Товари можуть вважатися помилково ввезеними на митну територію України, якщо митний орган переконається в тому, що ввезення цих товарів не є результатом умисних дій. Помилкове ввезення товарів не може вважатися порушенням митних правил.

2. Помилково ввезеними на митну територію України не можуть вважатися товари, умови та підстави ввезення яких були змінені після перетинання ними митного кордону України.

3. Помилково ввезені на митну територію України товари вивозяться за межі цієї території на підставі товаросупровідних документів, якщо такі товари не пропущені на митну територію України.

4. Помилково ввезені на митну територію України товари, які були пропущені на митну територію України і які зберігають статус іноземних товарів, вивозяться за межі цієї території у митному режимі реекспорту на підставі товаросупровідних документів, згідно з якими ці товари були ввезені.

Стаття 191. Права та обов'язки перевізника

1. Перевізники мають право:

1) не приймати для перевезення між митними органами товари у разі оформлення митних та/або транспортних документів з порушенням порядку, встановленого законодавством України;

2) замінювати моторний транспортний засіб, попередньо повідомивши митний орган призначення про причини такої заміни (технічний стан, екологічні вимоги, економічна доцільність);

3) замінювати уповноважену перевізником особу (водія), відповідальну за доставку товарів до митного органу призначення, попередньо повідомивши цей орган про причини

такої заміни (стан здоров'я, візові питання, вимоги Європейської угоди щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення);

4) з дозволу митного органу призначення вивантажувати товар на склад цього органу, якщо доставлені перевізником товари, що перебувають під митним контролем, протягом трьох діб не будуть заявлені відповідальною за це особою до жодного митного режиму. У такому разі витрати на вивантаження та зберігання товару відшкодовуються його власником;

5) отримувати роз'яснення причин відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

2. Перевізники зобов'язані:

1) під час прийняття товарів до перевезення перевіряти точність відомостей щодо кількості вантажних місць, їх маркування, номери, зовнішній стан товарів та їх пакування. У разі неможливості такої перевірки вносити відповідний запис до міжнародної автомобільної накладної (CMR);

2) у строк, встановлений [статтею 95](#) цього Кодексу або встановлений митним органом країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), доставляти товари до митного органу призначення, а також подавати передбачені законодавством документи на них;

{Пункт 2 частини другої статті 191 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3) не розпочинати вивантаження чи перевантаження товарів без дозволу митного органу;

4) у разі прибуття до митного органу призначення у неробочий час забезпечувати схоронність товарів і вживати визначених митним органом заходів для недопущення їх несанкціонованого вилучення з-під митного контролю;

5) у строки, встановлені [статтею 194²](#) цього Кодексу, подавати в установленому цим Кодексом порядку до митного органу загальну декларацію прибуття.

{Частину другу статті 191 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019 - набирає чинності 07.11.2020, див. [абзац третій пункту 1](#) розділу II Закону № 141-IX від 02.10.2019}

3. У разі поміщення товарів у митний режим транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#) перевізники зобов'язані виконувати обов'язки, визначені зазначеною Конвенцією.

{Статтю 191 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 192. Заходи, що вживаються у разі аварії чи дії обставин непереборної сили під час перевезення товарів

1. Якщо під час перевезення товарів транспортний засіб внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили не зміг прибути до митного органу призначення, допускається вивантаження товарів в іншому місці. При цьому перевізник зобов'язаний:

1) вжити всіх необхідних заходів для забезпечення збереження товарів та недопущення будь-якого їх використання;

2) терміново повідомити найближчий митний орган про обставини події, місцезнаходження товарів і транспортного засобу.

2. Митні органи не відшкодовують перевізнику витрати, понесені у зв'язку із вжиттям заходів, передбачених цією статтею.

Стаття 193. Відповідальність за порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом

1. За порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом перевізник притягується до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

2. У разі втрати або видачі без дозволу митного органу товарів, що перебувають під митним контролем і переміщуються транзитом, перевізник зобов'язаний сплатити митні платежі, встановлені законом на імпорту зазначених товарів. Порушення перевізником строку транзитних перевезень (доставки) товарів, встановленого [статтею 95](#) цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), якщо виконано всі інші вимоги, не створює для нього зобов'язання щодо сплати митних платежів.

{Частина друга статті 193 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

3. Перевізник звільняється від зобов'язання щодо сплати митних платежів лише у разі, якщо товари, що перебувають під митним контролем і переміщуються транзитом, було знищено або безповоротно пошкоджено внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або природних втрат за нормальних умов транспортування, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили.

Глава 28. Переміщення товарів через митний кордон України

Стаття 194. Попереднє повідомлення митних органів про намір ввезти товари на митну територію України

1. У разі ввезення товарів на митну територію України декларант або уповноважена ним особа попередньо повідомляють митний орган, у зоні діяльності якого товари будуть пред'явлені для митного оформлення, про намір ввезти ці товари.

2. Попереднє повідомлення про намір ввезти товари на митну територію України здійснюється шляхом надання митному органу, в зоні діяльності якого товари будуть пред'явлені для митного оформлення, попередньої митної декларації або іншого документа, що може використовуватися замість митної декларації відповідно до [статті 94](#) цього Кодексу.

3. Попереднє повідомлення може здійснюватися у формі електронних документів. Формат таких документів, кодування символів, засоби пересилання визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

4. Під час надання митному органу попереднього повідомлення про намір здійснити переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України цьому митному органу надаються документи та/або відомості, у тому числі засобами інформаційних технологій, передбачені **частиною четвертою статті 335** цього Кодексу.

5. Положення цієї статті не застосовуються:

1) до морських, річкових та повітряних суден, які під час перебування на митній території України не роблять зупинок у портах чи аеропортах, розташованих на цій території;

2) до товарів, що переміщуються транзитом на умовах **Конвенції про процедуру спільного транзиту**.

{Частина п'ята статті 194 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 194¹. Загальна декларація прибуття

{Частини 1-10 статті 194¹ набувають чинності 05.05.2020, частина 11 статті 194¹ набуває чинності 07.11.2020, див. пункт 1 розділу II Закону № 141-IX від 02.10.2019}

1. Загальна декларація прибуття подається до митного органу, у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон України, де товари вперше перетнуть митний кордон України, до прибуття таких товарів на митну територію України, у тому числі в митному режимі транзиту, з дотриманням строків, встановлених **статтею 194²** цього Кодексу.

Якщо загальна декларація прибуття була подана до іншого митного органу, системи, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, невідкладно надають доступ до відомостей загальної декларації прибуття митному органу, у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон України, в якому товари вперше перетнуть митний кордон України.

{Абзац другий частини першої статті 194¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Загальна декларація прибуття не подається до митного органу, зазначеного в **абзаці першому** цієї частини, на товари, якщо на такі товари до завершення строків, встановлених **статтею 194²** цього Кодексу, вже було подано митну декларацію (у тому числі митну декларацію відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту**), за умови що така митна декларація містить відомості, визначені для загальної декларації прибуття. Така митна декларація використовується як загальна декларація прибуття.

{Абзац частини першої статті 194¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Загальна декларація прибуття не подається у разі ввезення:

1) товарів, що переміщуються морськими, річковими та повітряними суднами, які під час перебування на митній території України не роблять зупинок у портах чи аеропортах, розташованих на цій території;

2) товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі;

3) листів, поштових карток та секограм;

4) товарів, що переміщуються відповідно до вимог актів Всесвітнього поштового союзу;

5) військової техніки та інших товарів, передбачених [статтею 252](#) цього Кодексу;

6) товарів, що ввозяться на митну територію України особами, яким надано митні пільги, передбачені [статтями 382-386, 388, 389, 391 і 392](#) цього Кодексу, та які ввозяться на митну територію України у зв'язку з наданням таких пільг;

{Пункт 6 частини другої статті 194¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7) товарів, що переміщуються із застосуванням книжки (карнета) А.Т.А., книжки (карнета) CPD;

{Пункт 7 частини другої статті 194¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

8) товарів, що переміщуються громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних із провадженням підприємницької діяльності, у ручній поклажі або в супроводжуваному багажі;

9) товарів, що ввозяться для спортивних цілей учасниками офіційних спортивних змагань;

10) припасів, які знаходяться на борту транспортного засобу, що прибуває на митну територію України;

11) транспортних засобів особистого користування;

12) товарів, необхідних для подолання наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф, епідемій;

13) органів та інших анатомічних матеріалів людини для потреб трансплантації;

14) військової техніки та інших товарів, зазначених у [частинах першій та другій](#) статті 252¹ цього Кодексу.

{Частину другу статті 194¹ доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

3. Загальна декларація прибуття подається до митного органу перевізником або від його імені іншою особою - імпортером, одержувачем товарів або іншою особою, уповноваженою доставити товари до митного органу, зазначеного в [абзаці першому](#) частини першої цієї статті.

У випадку змішаного (комбінованого) перевезення загальна декларація прибуття подається до митного органу особою, уповноваженою доставити товари до митного органу на транспортному засобі, розміщеному на активному транспортному засобі, або від її імені іншою особою.

{Частина третя статті 194¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Загальна декларація прибуття подається до митного органу у вигляді електронного повідомлення, на яке накладено електронний підпис, або через інтерфейс для подання такої декларації з використанням засобів інтегрованої системи електронної ідентифікації, розміщений на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Абзац перший частини четвертої статті 194¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

У випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, для подання загальної декларації прибуття можуть використовуватися комерційні, портові або транспортні інформаційні системи, за умови що такі системи забезпечують передачу відомостей загальних декларацій прибуття до митних органів у строки, встановлені **статтею 194²** цього Кодексу.

{Абзац другий частини четвертої статті 194¹ із змінами, внесеними згідно із Законами № 1999-IX від 25.01.2022, № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Загальна декларація прибуття реєструється автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі після її отримання. Присвоєний загальній декларації прибуття реєстраційний номер надсилається особі, яка подавала таку декларацію, автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

6. Перелік відомостей та їх формат, необхідних для проведення аналізу ризиків з метою оцінки безпеки та надійності, що вносяться до загальної декларації прибуття залежно від засобу та способу переміщення товарів через митний кордон України, наявності авторизації АЕО, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням вимог митного законодавства Європейського Союзу.

{Частина шоста статті 194¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7. З моменту пред'явлення митному органу товарів, що ввозяться на митну територію України на підставі загальної декларації прибуття, така декларація є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення, а перевізник несе адміністративну відповідальність відповідно до цього Кодексу. Відомості, зазначені у загальній декларації прибуття, можуть бути змінені особою, яка подала таку декларацію, крім випадків, якщо:

1) митним органом повідомлено про наміри проведення митних формальностей, пов'язаних із фізичною перевіркою товарів;

2) митним органом виявлено помилки у відомостях, зазначених у загальній декларації прибуття;

3) товари вже були пред'явлені митному органу.

8. Митний орган, зазначений у частині першій цієї статті, здійснює аналіз ризиків за загальною декларацією прибуття протягом однієї години з моменту її отримання та виконує митні формальності, визначені за результатами такого аналізу, після прибуття товарів у перший пункт пропуску (пункт контролю) через державний кордон України.

9. У разі визначення за результатами аналізу ризиків необхідності виконання митних формальностей митний орган невідкладно, але не раніше ніж після прибуття товарів у перший пункт пропуску (пункт контролю) через державний кордон України, повідомляє про такі митні формальності перевізника.

10. Якщо товари, зазначені у загальній декларації прибуття, не були ввезені на митну територію України, загальну декларацію прибуття може бути анульовано за письмовим зверненням особи, зазначеної в частині третій цієї статті.

Якщо протягом 200 днів з дня реєстрації загальної декларації прибуття товари не були ввезені, а письмове звернення про анулювання загальної декларації прибуття не було подано, така декларація анулюється автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

11. Відсутність на момент здійснення митних формальностей у пункті пропуску через державний кордон України загальної декларації прибуття на товари або митної декларації, яка містить необхідні відомості для проведення аналізу ризиків з метою оцінки безпеки та надійності, є підставою для відмови у пропуску через митний кордон України товарів і транспортних засобів комерційного призначення, що їх перевозять.

Пропуск через митний кордон України товарів та транспортних засобів комерційного призначення, що їх перевозять, здійснюється після подання загальної декларації прибуття або митної декларації, яка містить необхідні відомості для проведення аналізу ризиків з метою оцінки безпеки та надійності, та виконання необхідних митних формальностей. Виконання митних формальностей, визначених за результатами аналізу ризиків за загальною декларацією прибуття або митною декларацією, яка містить необхідні відомості для проведення аналізу ризиків з метою оцінки безпеки та надійності, є однією з підстав надання дозволу на пропуск через митний кордон України товарів та транспортних засобів комерційного призначення, що їх перевозять.

Вимоги абзаців першого і другого цієї частини не застосовуються до випадків, визначених частиною другою цієї статті.

{Частина одинадцята статті 194¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

{Кодекс доповнено статтею 194¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019 - щодо набрання чинності див. пункт 1 розділу II Закону № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 194². Строки подання загальної декларації прибуття

1. Залежно від засобів та способів переміщення товарів через митний кордон України загальна декларація прибуття подається з дотриманням таких строків:

1) для перевезення товарів морським та/або річковим транспортним засобом:

а) у контейнері - не менш як за 24 години до розміщення контейнера на судні, яке буде здійснювати перевезення товарів до першого порту прибуття на митну територію України;

б) розміщених в інший спосіб на судні - не менш як за 4 години до прибуття товарів у перший порт на митній території України;

в) тривалістю менше 24 годин - не менш як за 2 години до прибуття товарів у перший порт на митній території України;

2) для перевезення товарів повітряним транспортним засобом:

а) тривалістю 4 години і більше - не менш як за 4 години до прибуття товарів у перший аеропорт на митній території України;

б) тривалістю менше 4 годин - не пізніше моменту фактичного вильоту повітряного судна;

3) для перевезення товарів залізничним транспортним засобом:

а) тривалістю 2 години і більше між прикордонними станціями - не менш як за 2 години до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України;

б) тривалістю менше 2 годин між прикордонними станціями - не менш як за 1 годину до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України;

4) для перевезення товарів автомобільним транспортним засобом - не менш як за 1 годину до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України;

5) у випадку змішаного (комбінованого) перевезення - у строк, встановлений для відповідного активного транспортного засобу.

{Кодекс доповнено статтею 194² згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019 - щодо набрання чинності див. пункт 1 розділу II Закону № 141-IX від 02.10.2019; текст статті 194² в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 195. Пункти пропуску через державний кордон України, в яких товари переміщуються через митний кордон

1. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

2. Переміщення окремих видів товарів через митний кордон України може здійснюватися у спеціально визначених пунктах пропуску через державний кордон України. Переліки таких товарів та [пунктів пропуску](#) затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 196. Заборона щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України

1. Не можуть бути пропущені через митний кордон України:

1) товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено законом або міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або відповідно до закону чи міжнародного договору України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

{Пункт 1 частини першої статті 196 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

2) товари (крім товарів для власного споживання, що ввозяться громадянами в обсязі та порядку, встановлених [статтями 376 і 378](#) цього Кодексу), на пропуск яких відповідно до закону потрібні документи державних органів, установ та організацій, уповноважених на їх видачу, - в разі відсутності таких документів;

{Пункт 2 частини першої статті 196 в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

3) товари, що переміщуються через митний кордон України з порушенням вимог цього Кодексу та інших законів України.

{Пункт 3 частини першої статті 196 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

2. Перевізник зобов'язаний здійснити зворотне вивезення товарів, ввезення і транзит яких на митну територію України заборонений.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, визначає коди товарів згідно з [УКТ ЗЕД](#), на переміщення яких через митний кордон України у відповідному напрямку встановлено заборону законом або міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або відповідно до закону чи міжнародного договору України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, і розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-сайті та в єдиному державному інформаційному веб-порталі "Єдине вікно для міжнародної торгівлі".

{Статтю 196 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 197. Обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України

1. У випадках, передбачених законом, на окремі товари встановлюються обмеження щодо їх переміщення через митний кордон України. Пропуск таких товарів через митний кордон України та/або їх випуск залежно від вимог відповідного закону здійснюються митними органами на підставі отриманих від державних органів, інших установ та організацій, уповноважених на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму "єдиного вікна" відповідних дозвільних документів та/або відомостей про включення (виключення) товару до (з) відповідного реєстру у формі електронних документів, на які накладено електронний підпис, які підтверджують дотримання встановлених обмежень щодо переміщення таких товарів через митний кордон України, якщо використання таких дозвільних документів та/або відомостей для здійснення митних формальностей передбачено законами України. У випадках,

передбачених цим Кодексом, для здійснення митних формальностей можуть використовуватися паперові примірники таких документів, надані декларантом або уповноваженою ним особою.

{Частина перша статті 197 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2530-VIII від 06.09.2018, № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, визначає коди товарів згідно з [УКТЗЕД](#), на переміщення яких через митний кордон України у відповідному напрямку встановлено обмеження, та розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-сайті та на єдиному державному інформаційному веб-порталі "Єдине вікно для міжнародної торгівлі".

{Частина друга статті 197 в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Переміщення валюти України, іноземної валюти, банківських металів через митний кордон України здійснюється з урахуванням вимог [Закону України "Про валюту і валютні операції"](#).

{Частина третя статті 197 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

4. Пропуск на митну територію України та/або випуск відповідно до заявленої мети на митній території України товарів, які за кодом згідно з [УКТЗЕД](#) та описом можуть належати, але за своїми характеристиками та фізико-хімічними властивостями не належать до: культурних цінностей; наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів; радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, заборонених до ввезення та застосування на території України; товарів військового призначення чи товарів подвійного використання; небезпечних відходів; агрохімікатів та пестицидів, що підлягають державній реєстрації; об'єктів, торгівля якими підпадає під регулювання [Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення](#); генетично модифікованих організмів або продукції, виробленої із застосуванням генетично модифікованих організмів; таких, що містять озоноруйнівні речовини, здійснюються митними органами на підставі заяви декларанта або уповноваженої ним особи про незастосування до таких товарів встановлених відповідними законами заборон та/або обмежень.

Зазначена в [абзаці першому](#) цієї частини заява вноситься декларантом або уповноваженою ним особою до митної декларації у вигляді коду, визначеного центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та засвідчує факти, які мають юридичне значення.

{Статтю 197 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 2142-IX від 24.03.2022}

Стаття 198. Подання документів та відомостей митним органам у пунктах пропуску через державний кордон України

1. Митному органу в пункті пропуску через державний кордон України згідно із [статтею 335](#) цього Кодексу подаються документи, що містять відомості про товари, достатні

для їх ідентифікації та необхідні для прийняття рішення про пропуск їх через митний кордон України.

2. Товари, що переміщуються через митний кордон України в режимі транзиту, у разі необхідності довантаження транспортного засобу або перевантаження з метою транзиту через митний склад можуть направлятися для митного оформлення в митний орган, у зоні діяльності якого буде здійснено таке перевантаження (довантаження). Митному органу в такому разі подаються лише заява перевізника і копія договору, який є підставою для перевантаження (довантаження).

3. Якщо за умовами перевезення митне оформлення товарів у повному обсязі здійснюється не в місці перетину митного кордону, а перевезення здійснюється із зміною транспортного засобу у пункті пропуску через державний кордон України, митному органу у пункті пропуску через державний кордон України подаються транспортні, комерційні та інші супровідні документи, що містять відомості про товари, достатні для їх ідентифікації та необхідні для прийняття рішення про можливість їх пропуску через митний кордон України.

Стаття 199. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України

1. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України не може перевищувати 30 днів, а для автомобільного транспорту - п'ять днів з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України для здійснення митних процедур.

2. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України, встановлений частиною першою цієї статті, не застосовується до операцій з накопичення в пунктах пропуску через державний кордон України суднових партій товарів, що вивозяться за межі митної території України, у тому числі в митному режимі транзиту.

{Статтю 199 доповнено частиною другою згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

Стаття 200. Доставка товарів та документів у місце, визначене митним органом

1. Після надання митним органом дозволу на пропуск товарів через митний кордон України власник товарів або уповноважена ним особа зобов'язані доставити товари та документи на них без будь-якої зміни їх стану у визначене митним органом місце і забезпечити перебування їх у цьому місці до прибуття посадових осіб митного органу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

2. Доставка товарів та документів на них повинна бути здійснена у строк, встановлений [статтею 95](#) цього Кодексу або встановлений митним органом країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#).

{Частина друга статті 200 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Товари і транспортні засоби, якими вони перевозяться, після прибуття у місце доставки розміщуються у зонах митного контролю.

4. У місці доставки товари і транспортні засоби пред'являються, а документи на них передаються митному органу у мінімально можливий строк після їх прибуття, а в разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, - у мінімально можливий строк після початку роботи цього органу. У разі якщо доставка товарів, транспортних засобів комерційного призначення в межах спрощень, наданих підприємству, здійснюється до об'єктів підприємства (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків підприємств тощо), визначених для застосування спрощень, подальші митні формальності здійснюються у порядку, визначеному для відповідних спрощень.

{Частина четверта статті 200 із змінами, внесеними згідно із Законами № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Зміна місця стоянки (прибуття) транспортного засобу, вивантаження, перевантаження товарів, розпакування, пакування чи перепакування товарів, зміна, вилучення чи пошкодження засобів забезпечення ідентифікації допускаються лише з дозволу митного органу, крім випадків, передбачених главою 2 цього Кодексу. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

Глава 29. Тимчасове зберігання

Стаття 201. Тимчасове зберігання товарів під митним контролем

1. Товари з моменту пред'явлення їх митному органу до поміщення їх у відповідний митний режим можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем.

Товари, ввезені на митну територію України в митному режимі транзиту на умовах Конвенції про процедуру спільного транзиту, після їх пред'явлення на території об'єкта підприємства, зазначеного в авторизації на застосування спрощення, перебувають на тимчасовому зберіганні на території цього об'єкта.

Тимчасове зберігання товарів під митним контролем здійснюється на складах тимчасового зберігання або на території об'єктів підприємств (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків тощо), визначених для застосування спрощень, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

{Частина перша статті 201 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Товари гуманітарної допомоги для їх тимчасового зберігання з дозволу відповідного митного органу можуть розміщуватися на складах організацій - отримувачів гуманітарної допомоги. При цьому керівник організації - отримувача гуманітарної допомоги забезпечує ведення обліку товарів, що розміщуються на складі цієї організації та випускаються з нього, в порядку, передбаченому для складів тимчасового зберігання, та щоквартальне подання митному органу звіту про рух товарів на складі за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту.

3. На складах тимчасового зберігання утворюються постійні, а на складах організацій - отримувачів гуманітарної допомоги - тимчасові (на час тимчасового зберігання на них під митним контролем товарів гуманітарної допомоги) зони митного контролю.

Тимчасове зберігання товарів на території об'єктів підприємств, зазначених в авторизаціях на застосування спрощень, які не є складами тимчасового зберігання, здійснюється без створення зони митного контролю, за умови що утримувач об'єкта є підприємством, яке має діючу авторизацію на застосування відповідного спрощення.

{Частина третю статті 201 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. На тимчасове зберігання під митним контролем із застосуванням положень цієї глави товари також можуть розміщуватися на митних складах або на складах митних органів.

5. У разі втрати товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або видачі їх без дозволу митних органів утримувач складу тимчасового зберігання, утримувач митного складу, керівник організації – отримувача гуманітарної допомоги, утримувач об'єкта, зазначеного в авторизації на застосування спрощення, несуть адміністративну відповідальність, передбачену цим Кодексом. Крім того, у таких випадках на цих осіб покладається обов'язок щодо сплати митних платежів, установлених законом на імпорту зазначених товарів.

{Частина шоста статті 201 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Утримувач складу тимчасового зберігання, утримувач митного складу, керівник організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувач об'єкта, зазначеного в авторизації на застосування спрощення, звільняються від відповідальності за втрату товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, та зобов'язання щодо сплати митних платежів, установлених законом на імпорту цих товарів, лише у разі, якщо ці товари були знищені або безповоротно пошкоджені внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або природних втрат за нормальних умов зберігання.

{Частина п'ята статті 201 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7. Утримувач об'єкта, зазначеного в авторизації на застосування спрощення, надає митним органам забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу щодо товарів, які перебувають на тимчасовому зберіганні, на час такого зберігання на цьому об'єкті.

{Статтю 201 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 202. Документи, необхідні для розміщення товарів на тимчасове зберігання

{Назва статті 202 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Єдиним документом, необхідним для розміщення товарів на тимчасове зберігання під митним контролем, є уніфікований документ за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, що містить опис цих товарів на підставі товаросупровідних документів.

2. У разі ввезення товарів на митну територію України у митному режимі транзиту на умовах Конвенції про процедуру спільного транзиту та розміщення таких товарів на

тимчасове зберігання на території об'єктів підприємств, зазначених в авторизаціях на застосування спрощень, замість уніфікованого документа використовується митна декларація, за якою ці товари були ввезені на митну територію України.

{Статтю 202 доповнено частиною другою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 203. Операції з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем

1. Власник товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або уповноважена ним особа з дозволу митного органу можуть проводити з цими товарами такі операції:

1) прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація;

2) огляд та вимірювання;

3) усунення пошкодження упаковки;

4) взяття проб та зразків;

5) підготовка товарів до продажу (відчуження) і транспортування: сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

2. У разі відмови у наданні дозволу на проведення операцій, зазначених у частині першій цієї статті, митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини та підстави такої відмови.

Стаття 204. Строк тимчасового зберігання товарів

1. Загальний строк тимчасового зберігання товарів під митним контролем становить 90 календарних днів.

2. Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем у межах строку збереження їх якостей, які дають можливість використовувати такі товари за призначенням, але не більше строку, встановленого частиною першою цієї статті.

3. Строк тимчасового зберігання товарів, зазначений у частині першій цієї статті, за заявою власника або уповноваженої ним особи, або утримувача об'єкта, зазначеного в авторизації на застосування спрощення, може бути продовжений, але не більш як на 30 днів. Якщо особа, яка зберігає товари на складі тимчасового зберігання відкритого типу або митному складі відкритого типу, не є утримувачем цього складу, її заява про продовження строку тимчасового зберігання зазначених товарів попередньо погоджується з утримувачем складу. У разі відмови у продовженні строку тимчасового зберігання митний орган

зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

{Частина третя статті 204 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. До закінчення строків зберігання, зазначених у **частинах першій - третій** цієї статті, товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, повинні бути:

1) задекларовані до відповідного митного режиму; або

{Пункт 1 частини четвертої статті 204 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2) передані відповідному митному органу для зберігання та/або розпорядження відповідно до цього Кодексу; або

{Пункт 2 частини четвертої статті 204 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3) відправлені під митним контролем до інших митних органів для їх подальшого митного оформлення; або

4) вивезені за межі митної території України.

5. Якщо товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, декларувалися митному органу, але щодо них після закінчення строків зберігання, зазначених у частинах першій – третій цієї статті, двічі надавалася відмова у митному оформленні в порядку, встановленому цим Кодексом, такі товари підлягають обов'язковій передачі власником або уповноваженою ним особою, утримувачем складу тимчасового зберігання, митного складу, організацією - отримувачем гуманітарної допомоги на склад митного органу.

6. Митний орган встановлює строк для вивезення товарів із складу, виходячи з можливостей наявних засобів для транспортування цих товарів та навантажувально-розвантажувальної техніки.

Стаття 205. Митне оформлення товарів, які протягом строку тимчасового зберігання під митним контролем стали непридатними, були зіпсовані чи пошкоджені внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили

1. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання під митним контролем стали непридатними, були зіпсовані чи пошкоджені внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, підлягають митному оформленню як такі, що надійшли на митну територію України у непридатному, зіпсованому або пошкодженому стані.

Стаття 206. Тимчасове зберігання товарів на складах, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів

1. У випадках, коли доставка товарів кінцевому одержувачу через умови перевезення (або з будь-яких інших причин) переривається, товари можуть розміщуватися на складах тимчасового зберігання, які розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів та у яких

здійснюються прийняття, навантаження, перевантаження, вивантаження та видача товарів, що переміщуються через митний кордон України. Дозволом для розміщення товарів на такому складі тимчасового зберігання є дозвіл митного органу на вивантаження товару з транспортного засобу.

2. Товари, розміщені на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, до їх випуску із складу вважаються такими, що не пропущені на митну територію України.

3. Вивезення товарів із складів тимчасового зберігання, розташованих на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, у межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, здійснюється на підставі рішення митного органу про пропуск цих товарів на митну територію України або про відмову в такому пропуску, крім випадків, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

4. У разі прийняття митним органом рішення про пропуск товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання, розташованому поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, на митну територію України цьому органу з метою забезпечення контролю за доставкою зазначених товарів до митного органу призначення подаються транспортні документи, що містять відомості про ці товари, та комерційні документи (за їх наявності).

5. Вивезення за межі митної території України товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання, розташованому поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, у разі якщо митним органом прийнято рішення про відмову в пропуску таких товарів на митну територію України, здійснюється перевізником, який здійснював ввезення зазначених товарів. Випуск товарів зі складу тимчасового зберігання за межі митної території України здійснюється на підставі товаросупровідних документів та дозволу, який надавав митний орган на вивантаження товару з транспортного засобу.

6. З дозволу митного органу з товарами, розміщеними на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, дозволяється здійснювати тільки прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація.

7. Переміщення товарів, розміщених на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, між складами тимчасового зберігання в межах однієї зони митного контролю здійснюється з повідомленням та під контролем митного органу.

Глава 30. Митні формальності на морському і річковому транспорті

Стаття 207. Тривалість перебування суден закордонного плавання під митним контролем

1. Судно закордонного плавання протягом усього часу стоянки в порту перебуває під митним контролем. Митний орган має право в цей період здійснювати огляд і переогляд судна, пломбування та опечатування його окремих трюмів і приміщень, де розміщені товари, підстави для ввезення на митну територію України, вивезення за межі митної території України чи транзит через територію України яких відсутні.

Стаття 208. Строк та черговість митного оформлення суден закордонного плавання

1. Залежно від водотоннажності і призначення суден закордонного плавання їх митне оформлення проводиться у строк, який визначається керівником митного органу за погодженням з керівником відповідного органу охорони державного кордону України та іншими контрольними службами.

2. Митне оформлення суден закордонного плавання здійснюється цілодобово у такій черговості:

- 1) аварійні судна;
- 2) пасажирські судна;
- 3) вантажно-пасажирські судна;
- 4) лінійні судна;
- 5) танкерні судна;
- 6) інші судна у порядку їх прибуття.

Стаття 209. Місця здійснення митного контролю на морському та річковому транспорті

1. Митні органи здійснюють митний контроль на морському та річковому транспорті в зонах митного контролю на територіях морських та річкових портів, а також в акваторіях портів, відкритих для міжнародних перевезень.

2. Якщо судно закордонного плавання внаслідок аварії, стихійного лиха або інших обставин, що мають характер непереборної сили, не в змозі досягти одного з місць здійснення митного контролю на митній території України, вивантаження з нього товарів допускається у місцях, де немає митних органів. У таких випадках капітан судна повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення зберігання цих товарів та пред'явлення їх найближчому митному органу.

Стаття 210. Митний контроль за вантажними операціями у водному сполученні

1. Вивантаження товарів із суден закордонного плавання та навантаження товарів на зазначені судна здійснюються з дозволу митного органу та під його контролем згідно з документами, передбаченими [статтею 335](#) цього Кодексу. Дозвіл надається невідкладно після перевірки поданих документів та встановлення їх відповідності вимогам цього Кодексу. У разі відмови у наданні дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно,

письмово або в електронній формі, повідомити власника товарів або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

2. Товари, вивантажені з судна в зону митного контролю на території морського, річкового порту, для митних цілей вважаються такими, що перебувають на складі тимчасового зберігання. При цьому договір на зберігання товарів не вимагається.

3. У разі втрати товарів, що перебувають у зоні митного контролю на території морського, річкового порту (крім природних втрат за нормальних умов зберігання), або видачі їх без дозволу митного органу обов'язок із сплати митних платежів, установлених законом на імпорт цих товарів, покладається на адміністрацію порту.

4. Вивезення за межі митної території України товарів, вивантажених із судна закордонного плавання на тимчасове зберігання у разі транзиту в межах одного пункту пропуску, а також у разі відмови у пропуску товарів через митний кордон України чи у разі визнання товарів такими, що ввезені помилково, здійснюється перевізником і окремого дозволу митного органу не потребує. Здійснювати будь-які інші операції з такими товарами без дозволу митного органу забороняється.

5. З метою надання митним органам можливості оцінити ризики при ввезенні товарів на митну територію України морськими (річковими) суднами перевізник може надавати митному органу відомості щодо цих товарів в електронному вигляді у форматі міжнародних стандартів обміну електронною інформацією.

Стаття 211. Митний контроль суден закордонного плавання, що прибувають на митну територію України на нетривалий час

1. Судно закордонного плавання, яке заходить у відкритий для міжнародних водних перевезень порт для поповнення запасів води, палива, продовольства, проведення термінових ремонтних робіт на строк до п'яти діб, митному оформленню не підлягає, але перебуває під митним контролем до його відправлення.

2. Товари (крім припасів), які навантажуються на це судно, підлягають митному оформленню на загальних підставах.

Стаття 212. Митне оформлення рибної продукції, отриманої або виробленої українськими суднами в межах Азово-Чорноморського басейну

{Назва статті 212 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3261-IX від 14.07.2023}

1. Митне оформлення рибної продукції, отриманої або виробленої українськими суднами в межах Азово-Чорноморського басейну, здійснюється без оформлення митної декларації. Оподаткування зазначеної продукції здійснюється відповідно до [Податкового кодексу України](#) та цього Кодексу.

{Частина перша статті 212 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3261-IX від 14.07.2023}

Стаття 213. Митне оформлення суден, побудованих чи придбаних за кордоном або проданих за кордон

1. Митне оформлення придбаного або побудованого резидентом за межами митної території України судна здійснюється в режимі імпорту під час його першого заходу в один з українських портів після набуття резидентом права власності на таке судно.

2. Митне оформлення придбаного нерезидентом на митній території України судна здійснюється в режимі експорту, якщо таке судно вивозиться за межі митної території України.

Стаття 214. Дозвіл митного органу на відправлення судна закордонного плавання

1. Органи управління портом не дозволяють капітанові судна закордонного плавання виходити з акваторії порту без відмітки митного органу на відповідному судовому документі.

2. Для тимчасового відходу судна з порту у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійним лихом, а також з метою рятування людей дозвіл митного органу не обов'язковий.

Глава 31. Митні формальності на авіатранспорті

Стаття 215. Документи для контролю за повітряним судном

1. Командир повітряного судна зобов'язаний подати митному органу для здійснення митного контролю документи, передбачені [статтею 335](#) цього Кодексу.

2. Дозвіл митного органу на вивантаження товарів з повітряного судна або завантаження товарів на нього надається після перевірки поданих документів та встановлення їх відповідності вимогам цього Кодексу.

Стаття 216. Вимушена посадка

1. Командир повітряного судна, який здійснив вимушену посадку за межами міжнародного аеропорту, зобов'язаний вжити необхідних заходів для забезпечення збереження товарів, які підлягають митному контролю, та протягом доби повідомити найближчий міжнародний аеропорт про місце посадки судна.

2. Адміністрація міжнародного аеропорту після одержання такого повідомлення зобов'язана забезпечити перевезення посадкових осіб митного органу до місця посадки судна або доставити пасажирів, екіпаж і товари, що підлягають митному контролю, до митного органу.

Стаття 217. Товари, що перевозяться транзитними авіапасажирами

1. Товари, що перевозяться транзитними авіапасажирами (крім товарів, заборонених до транзиту), не підлягають оподаткуванню митними платежами та безперешкодно переміщуються в межах зони митного контролю міжнародного аеропорту.

Глава 32. Митні формальності на залізничному транспорті

Стаття 218. Здійснення митного контролю на залізничному транспорті

1. Строки здійснення митних формальностей щодо залізничного рухомого складу визначаються керівником митного органу за погодженням з іншими контролюючими органами та адміністрацією залізниці, а в пункті пропуску (пункті контролю) через

державний кордон України - крім того, з керівником відповідного органу охорони державного кордону України.

2. Розвантажувальні, навантажувальні, перевантажувальні та інші операції, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, проводяться підприємствами залізниці за рахунок власників товарів або уповноважених ними осіб.

Стаття 219. Відповідальність за втрату чи неналежну доставку товарів до митного органу

1. Залізниця несе передбачену цим Кодексом та іншими законодавчими актами України відповідальність за втрату чи неналежну доставку товарів, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення.

Стаття 220. Місце здійснення митних формальностей у міжнародному залізничному сполученні

1. Митний контроль товарів у міжнародному залізничному сполученні здійснюється в зонах митного контролю. Пасажири поїздів міжнародного сполучення можуть проходити митний контроль також в інших місцях, визначених уздовж маршруту руху поїзда за погодженням між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

2. З метою запобігання порушенню розкладу руху поїздів митний контроль може здійснюватися поза пунктами пропуску через державний кордон або в місцях, визначених керівником митного органу за погодженням з керівниками залізничної станції та органу охорони державного кордону України.

3. У виняткових випадках, перелік яких визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, на вимогу митного органу окремі вагони, локомотиви, інші елементи рухомого складу для здійснення митного контролю можуть бути виключені зі складу поїзда, якщо проведення такого контролю у складі поїзда неможливе.

4. Відправлення залізничних транспортних засобів з місць стоянки здійснюється з дозволу митного органу та органу охорони державного кордону України.

Глава 33. Митні формальності на автомобільному транспорті

Стаття 221. Порядок декларування автотransпортних засобів комерційного призначення, які перевозять товари через митний кордон України

1. Автотransпортний засіб комерційного призначення, що використовується для переміщення товарів через митний кордон України, не потребує окремої митної декларації, якщо під час такого переміщення декларуються товари, які перевозяться цим автотransпортним засобом.

2. Відомості про автотransпортний засіб комерційного призначення, що перевозить товари, вносяться до митної декларації, за якою оформлено ці вантажі, книжки МДП,

передбаченої [Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року](#), товарно-транспортних накладних, дорожнього листа, провізних та інших супровідних документів, передбачених законодавством.

Стаття 222. Порядок декларування порожніх автотранспортних засобів комерційного призначення та автотранспортних засобів комерційного призначення, які перевозять пасажирів через митний кордон України

1. Порожні автотранспортні засоби комерційного призначення та автотранспортні засоби, які перевозять пасажирів через митний кордон України, декларуються шляхом подання національних реєстраційних документів.

Стаття 222¹. Документальний контроль у сфері міжнародних автомобільних перевезень

1. У пунктах пропуску через державний кордон України та в мультимодальних терміналах митні органи здійснюють контроль за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень згідно із [Законом України "Про автомобільний транспорт"](#). Порядок проведення такого контролю затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина перша статті 222¹ із змінами, внесеними згідно із [Законом № 2173-IX від 01.04.2022](#)}

{Кодекс доповнено статтею 222¹ згідно із [Законом № 2530-VIII від 06.09.2018](#)}

Глава 34. Митні формальності щодо припасів

Стаття 223. Загальні положення щодо порядку переміщення припасів через митний кордон України

1. Припаси при дотриманні умов, установлених цим Кодексом, переміщуються через митний кордон України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

2. Передбачені цією главою дозволи на видачу припасів або на здійснення інших операцій з припасами надаються митними органами протягом однієї години з моменту отримання відповідного звернення. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 224. Умови звільнення від оподаткування митними платежами припасів, які ввозяться на митну територію України

1. Припаси, які ввозяться на митну територію України морськими, річковими та повітряними суднами, звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони залишаються на борту цих суден.

2. Припаси, які ввозяться на митну територію України засобами залізничного та автомобільного транспорту, що здійснюють міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів, і призначені для споживання особами, які перебувають на борту цих транспортних засобів, звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що:

1) вони придбані тільки в країнах, територію яких перетинав відповідний транспортний засіб;

2) всі належні митні платежі щодо них сплачено в країнах, де вони були придбані.

3. Припаси, необхідні для експлуатації і технічного обслуговування транспортних засобів, які прибувають на митну територію України, звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони залишаються на борту цих транспортних засобів під час їх перебування на цій території.

Стаття 225. Декларування припасів, які ввозяться на митну територію України

1. Інформація, що зазначається у митній декларації на припаси, які ввозяться на митну територію України, обмежується мінімумом відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю. Допускається використання замість митної декларації на припаси облікових документів про рух товарів у вагонах-ресторанах, кафе-барах тощо.

2. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, які подаються під час прибуття транспортного засобу на митну територію України, повинна враховуватися кількість припасів, які видаються з дозволу митного органу з числа припасів, що знаходяться на борту цього засобу, при цьому на зазначену кількість припасів окрема митна декларація або документ, що її замінює, не подаються.

3. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, зазначається кількість припасів, доставлених на транспортний засіб під час його перебування на митній території України.

4. Окрема митна декларація або документ, що її замінює, на припаси, які залишаються на борту транспортного засобу, не подається.

Стаття 226. Видача припасів

1. Митні органи повинні дозволяти видачу припасів, ввезених на митну територію України морським (річковим) судном або доставлених на це судно під час його перебування на митній території України, для споживання пасажирями та членами екіпажу під час перебування зазначеного судна на митній території України, з урахуванням кількості пасажирів і членів екіпажу та тривалості перебування судна на цій території.

2. Митні органи повинні дозволяти видачу припасів, ввезених на митну територію України морським (річковим) судном або доставлених на борт цього судна під час його перебування на митній території України, для споживання членами екіпажу зазначеного судна під час його ремонту у доці або на верфі за умови, що тривалість перебування цього судна у доці або на верфі визнана обґрунтованою.

3. У разі якщо повітряне судно має зробити посадку в одному чи кількох аеропортах на митній території України, митні органи повинні дозволяти видачу припасів, які знаходяться на борту або доставлені на борт під час перебування цього судна на митній території України, для споживання під час стоянки повітряного судна в таких проміжних аеропортах та під час перельоту між ними.

Стаття 227. Інші операції з припасами

1. Припаси, ввезені на митну територію України засобами водного, авіаційного та залізничного транспорту, дозволяється:

1) випускати для вільного обігу на митній території України або поміщати в інший митний режим, за умови дотримання вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України;

2) перевантажувати з попереднього дозволу митного органу на інші засоби відповідно водного, авіаційного чи залізничного транспорту, що виконують міжнародні рейси.

Стаття 228. Забезпечення схоронності припасів

1. Перевізники зобов'язані вживати необхідних заходів для запобігання будь-якому недозволеному використанню припасів.

2. Митні органи з метою забезпечення схоронності припасів можуть у разі потреби накладати на них митне забезпечення.

3. У випадках, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, митні органи вправі вимагати вилучення припасів з транспортних засобів, які здійснюють міжнародні перевезення, для зберігання їх в іншому місці під час перебування цих транспортних засобів на митній території України.

Стаття 229. Декларування припасів, що вивозяться за межі митної території України

1. Митне оформлення та контроль за переміщенням припасів на транспортні засоби комерційного призначення здійснюються в **порядку**, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Пропуск припасів на транспортні засоби комерційного призначення здійснюється на підставі оформлених товаросупровідних документів. Декларування експорту припасів здійснюється на підставі товаросупровідних документів з накладеним митним забезпеченням та відміткою адміністрації транспортного засобу комерційного призначення про одержання припасів протягом не більше 30 календарних днів від дати накладення митного забезпечення.

2. Під час відбуття транспортного засобу комерційного призначення за межі митної території України окрема митна декларація або документ, що її замінює, на припаси, що знаходилися на такому транспортному засобі на момент його прибуття на митну територію України, не вимагаються.

3. У разі якщо митний орган вимагає митну декларацію або документ, що її замінює, на припаси, завантажені на транспортний засіб, який відбуває за межі митної території України, інформація, що зазначається у такій декларації (такому документі), обмежується мінімумом відомостей, необхідних для здійснення митного контролю зазначених припасів.

Стаття 230. Обмеження щодо пропуску алкогольних напоїв і тютюнових виробів через митний кордон України на борту транспортного засобу

1. На борту транспортного засобу, що здійснює міжнародний рейс і прибуває на митну територію України або відбуває з неї, дозволяється ввозити та вивозити для споживання особами, які перебувають на його борту, алкогольні напої і тютюнові вироби з розрахунку

споживання однією особою на добу за нормами, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина перша статті 230 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

Глава 35. Митні формальності на трубопровідному транспорті та лініях електропередачі

Стаття 231. Місця здійснення митного контролю товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Митний контроль товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, у тому числі з метою транзиту через митну територію України, здійснюється в місцях митного контролю, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 232. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, строки сплати митних платежів визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, виходячи з особливостей переміщення зазначених товарів через митний кордон України.

2. Митний контроль та митне оформлення обсягів природного газу за операціями із заміщення природного газу (бекхол) здійснюється відповідно до заявленого митного режиму на підставі документів, передбачених **пунктом 5** частини першої статті 335 цього Кодексу, а також акта приймання-передачі природного газу між перевізниками - операторами газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави (окремо за кожним пунктом приймання-передачі газу) та/або перевізником - оператором газотранспортної системи України та оператором газосховища, що містить інформацію про обсяги природного газу за операціями бекхолу.

Порядок здійснення митного контролю за обсягами природного газу за операціями бекхолу визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Під операцією бекхолу розуміється операція, під час якої здійснюється приймання-передача природного газу шляхом документального оформлення зустрічних потоків:

природного газу, що знаходиться в суміжних газотранспортних системах, - перевізниками - операторами газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави за кожним пунктом приймання-передачі газу окремо без його переміщення трубопровідним транспортом через митний кордон України;

природного газу, що знаходиться в газотранспортній системі та/або у газосховищах України під митним контролем, - перевізником - оператором газотранспортної системи

України та оператором газосховища без його фізичного закачування/відбору в/з газосховища.

Відповідальність за декларування обсягів природного газу за операціями бекхолу несе декларант. Митні органи не відшкодовують будь-які майнові претензії осіб, які мають повноваження стосовно відповідних обсягів природного газу.

{Статтю 232 доповнено частиною другою згідно із Законом № 994-VIII від 04.02.2016}

3. Митне оформлення природного газу, переміщеного трубопровідним транспортом через митний кордон України за зовнішньоекономічними договорами (контрактами), здійснюється на підставі даних актів приймання-передачі природного газу між сторонами зовнішньоекономічних договорів (контрактів) та оперативного балансового рахунку за звітний період (місяць), між перевізниками - операторами газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави.

Під оперативним балансовим рахунком (ОБР) розуміється документ, у якому оператори газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави зазначають обсяги балансування природного газу за звітний період за кожним пунктом приймання-передачі газу.

Обсяги балансування природного газу, переміщеного трубопровідним транспортом через митний кордон України, облік яких ведеться відповідно до ОБР, підлягають митному оформленню у відповідний митний режим протягом 30 днів після закінчення дії угоди (договору) між перевізниками - операторами газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави.

Під обсягом балансування природного газу (для цілей ОБР) розуміється позитивна або негативна величина, що становить різницю між обсягами природного газу, що були заявлені до перевезення та підтверджені перевізниками - операторами газотранспортних систем (підтверджена номінація), та обсягами природного газу, що були переміщені трубопровідним транспортом через митний кордон України, яка розраховується операторами газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави.

{Статтю 232 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 994-VIII від 04.02.2016}

4. Митне оформлення у відповідний митний режим балансуючих обсягів природного газу здійснюється протягом 30 днів після закінчення дії угоди (договору) між сторонами зовнішньоекономічних договорів (контрактів).

Під балансуючим обсягом природного газу у звітному періоді розуміється позитивна або негативна величина, що становить різницю між обсягами природного газу в точках входу та в точках виходу, що розташовані на митному кордоні України, яка відображається у загальному акті приймання-передачі природного газу між сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) за результатами переміщення трубопровідним транспортом природного газу через митний кордон України.

{Статтю 232 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 994-VIII від 04.02.2016}

Глава 36. Переміщення (пересилання) товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Стаття 233. Загальні правила переміщення (пересилання) міжнародних поштових та експрес-відправлень через митний кордон України

{Частина першу статті 233 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Ввезення експрес-перевізником міжнародних експрес-відправлень на митну територію України або їх вивезення за межі цієї території через пункти пропуску, розташовані у міжнародних аеропортах, а також їх перевантаження здійснюються безпосередньо під бортом повітряного судна або з зони митного контролю пункту пропуску. Перевантаження здійснюється в присутності посадової особи митного органу та відповідних службових осіб аеропорту та перевізника.

3. Митний орган, у зоні діяльності якого розташований пункт пропуску через державний кордон України, здійснює пропуск вантажу експрес-перевізника на митну територію України на підставі поданих експрес-перевізником відповідно до вимог **статті 194¹** цього Кодексу загальної декларації прибуття та митної декларації, передбаченої **частиною першою** статті 94 цього Кодексу, яка одночасно є документом контролю доставки з пункту пропуску через державний кордон України до центральної сортувальної станції, та направляє його під митним контролем до митного органу призначення.

Вивезення вантажу експрес-перевізника, а також його пропуск за межі митної території України та контроль доставки від центральної сортувальної станції до пункту пропуску через державний кордон України здійснюються на підставі поданої експрес-перевізником митної декларації, передбаченої **частиною першою** статті 94 цього Кодексу.

{Частина третя статті 233 із змінами, внесеними згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013; в редакції Законів № 1999-IX від 25.01.2022, № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Пропуск на митну територію України депеш та контроль їх доставки до митного органу, в зоні діяльності якого знаходиться місце міжнародного поштового обміну, здійснюються митним органом, у зоні діяльності якого розташований пункт пропуску через державний кордон України, на підставі супровідних поштових документів CN 37, CN 38, CN 41, що використовуються як документ контролю доставки.

Вивезення депеш, а також їх пропуск за межі митної території України та контроль доставки від місця міжнародного поштового обміну до пункту пропуску через державний кордон України здійснюються на підставі супровідних поштових документів CN 37, CN 38, CN 41.

{Статтю 233 доповнено новою частиною згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

5. У пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України до товарів, які переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, контроль за дотриманням заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності не здійснюється, а заходи офіційного контролю не проводяться. Митні формальності щодо таких товарів проводяться в найкоротший строк.

{Частина статті 233 в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

6. Операції з міжнародними поштовими та експрес-відправленнями (розпакування, перепакування, пред'явлення для огляду, у тому числі при здійсненні заходів офіційного контролю тощо) та їх зберігання до випуску у вільний обіг чи повернення відправникам здійснюються під митним контролем у місцях міжнародного поштового обміну та на центральних (регіональних) сортувальних станціях.

Порядок визначення та обладнання місць міжнародного поштового обміну встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері надання послуг поштового зв'язку, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Порядок визначення та обладнання центральних (регіональних) сортувальних станцій встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина статті 233 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

7. Строк зберігання міжнародних експрес-відправлень під митним контролем не може перевищувати 30 днів. Цей строк за письмовою заявою експрес-перевізника чи його повіреного або декларанта чи уповноваженої ним особи може бути продовжений (але не більш як на 15 днів) митним органом, у зоні діяльності якого розташована центральна (регіональна) сортувальна станція, або митним органом, що здійснює митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) у відправленні, за місцем розташування (проживання) одержувача. У разі відмови у продовженні строку зберігання митний орган зобов'язаний невідкладно повідомити, письмово або в електронній формі, експрес-перевізника чи його повіреного або декларанта чи уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

{Частина сьома статті 233 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

8. Міжнародні поштові (крім тих, що переміщуються через територію України транзитом) та експрес-відправлення переміщуються через митний кордон України після здійснення митного контролю і митного оформлення товарів, що знаходяться в цих відправленнях.

9. Оператори поштового зв'язку, експрес-перевізники або їх повірені, декларанти чи уповноважені ними особи на вимогу митного органу пред'являють відправлення для здійснення митного огляду.

При проведенні митного контролю товарів, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, митні органи використовують технічні та спеціальні засоби митного контролю, а також службових собак.

{Частина дев'ята статті 233 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

{Частина десятую статті 233 виключено на підставі Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

11. У разі письмової відмови одержувача від отримання міжнародного експрес-відправлення або на вимогу відправника про його повернення експрес-перевізник протягом строку зберігання, зазначеного в частині сьомій цієї статті, повертає таке міжнародне експрес-відправлення відправникові.

Після закінчення строку зберігання міжнародного експрес-відправлення, зазначеного в частині сьомій цієї статті, експрес-перевізник повертає таке міжнародне експрес-відправлення відправникові або передає його на склад митного органу.

{Частина одинадцята статті 233 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

{Частину дванадцятую статті 233 виключено на підставі Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

13. Оператори поштового зв'язку, експрес-перевізники чи їх повірені зобов'язані за свій рахунок пред'являти митним органам для здійснення митного контролю міжнародні поштові та експрес-відправлення, що переміщуються через митний кордон України.

14. Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових відправленнях, здійснюються в місцях міжнародного поштового обміну, які визначаються операторами поштового зв'язку за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері надання послуг поштового зв'язку, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або за місцем розташування (проживання) одержувача або відправника.

{Частина статті 233 із змінами, внесеними згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

15. Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних експрес-відправленнях, здійснюються в центральних (регіональних) сортувальних станціях або за місцем розташування (проживання) одержувача (відправника).

Стаття 234. Оподаткування митними платежами товарів, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Товари (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача - підприємства в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача - підприємства в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, якщо їх сумарна митна вартість не перевищує еквівалент 150 євро, не є об'єктом оподаткування митними платежами.

{Частина перша статті 234 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

2. Товари (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача - підприємства в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача - підприємства в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, якщо їх сумарна митна вартість перевищує еквівалент 150 євро, оподатковуються митом відповідно до цього

Кодексу та податком на додану вартість за ставкою, встановленою [Податковим кодексом України](#).

{Частина друга статті 234 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

3. Товари (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача - громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача - громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, якщо їх сумарна фактурна вартість не перевищує еквівалент 150 євро, не є об'єктом оподаткування митними платежами.

{Статтю 234 доповнено новою частиною згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

4. Товари (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача - громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача - громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, якщо їх сумарна фактурна вартість перевищує еквівалент 150 євро, оподатковуються митними платежами у порядку, встановленому [статтею 374](#) цього Кодексу.

{Статтю 234 доповнено новою частиною згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

5. Товари, що пересилаються громадянами за межі митної території України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, оподатковуються митними платежами у порядку, встановленому [статтею 371](#) цього Кодексу.

{Статтю 234 доповнено новою частиною згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

6. Підакцизні товари, переміщення (пересилання) яких через митний кордон України не заборонено законом, незалежно від вартості оподатковуються митом відповідно до цього Кодексу, а також іншими податками відповідно до [Податкового кодексу України](#).

{Стаття 234 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012; текст статті 234 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

Стаття 235. Заборони та обмеження щодо переміщення (пересилання) окремих видів товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Забороняється переміщення (пересилання) в міжнародних поштових та експрес-відправленнях:

1) товарів, заборонених цим Кодексом та іншими законодавчими актами України відповідно до ввезення на митну територію України або вивезення з цієї території;

2) товарів, відправлених з порушенням митних правил;

3) товарів, щодо яких відсутні відповідні дозвільні документи, у разі застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) товарів, які за результатами проведення заходів офіційного контролю не можуть бути випущені у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну;

{Пункт 4 частини першої статті 235 в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

5) товарів (одяг, взуття тощо), що були у використанні та перебувають у брудному стані, які за своїми ознаками можуть становити небезпеку для працівників поштового зв'язку, без документів про проведену фумігацію;

6) товарів, що класифікуються в 1-24 групах згідно з [УКТ ЗЕД](#), що переміщуються (пересилаються) на адресу громадян або відправляються громадянами, крім харчових продуктів загальною вагою не більше 10 кілограмів в упаковці виробника;

{Пункт 6 частини першої статті 235 в редакції Закону [№ 1999-IX від 25.01.2022](#)}

7) алкогольних напоїв та/або тютюнових виробів, що переміщуються (пересилаються) на адресу громадян або відправляються громадянами, незалежно від вартості.

{Частину першу статті 235 доповнено пунктом 7 згідно із Законом [№ 1999-IX від 25.01.2022](#)}

2. Забороняється переміщення (пересилання) в міжнародних поштових відправленнях товарів, заборонених до пересилання відповідно до законодавства України та актів Всесвітнього поштового союзу, а також товарів, відправлених з порушенням вимог нормативно-правових актів з питань надання послуг поштового зв'язку.

{Частина друга статті 235 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1999-IX від 25.01.2022](#)}

3. Розпорядження товарами, на пересилання яких у міжнародних поштових відправленнях встановлено заборони та/або обмеження, здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 236. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, здійснюється оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником чи декларантом або уповноваженою ним особою. Кореспонденція, поштові листи та листівки, література для сліпих, друковані матеріали, міжнародні експрес-відправлення документарного характеру декларуються в усній формі на підставі товаросупровідних документів. Інші товари, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, підлягають письмовому декларуванню.

2. Декларування товарів, зазначених у [частині першій](#) статті 234 цього Кодексу, здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою шляхом подання заяви за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, у тому числі з використанням інформаційних технологій, або оператором поштового зв'язку чи експрес-перевізником шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних поштових та експрес-відправлень.

3. Товари, що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача - громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, декларуються оператором поштового зв'язку шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або

додаткових) міжнародних поштових відправлень з урахуванням відомостей та документів, передбачених актами Всесвітнього поштового союзу.

4. Товари, що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача - громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, декларуються експрес-перевізником шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних експрес-відправлень.

Громадянин (уповноважена ним особа) має право самостійно декларувати такі товари у порядку, встановленому для громадян, шляхом подання митної декларації за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, у тому числі з використанням інформаційних технологій.

5. Товари, що переміщуються (пересилаються) для одного одержувача - громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро, але не перевищує еквівалент 10000 євро, декларуються оператором поштового зв'язку шляхом подання:

реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних поштових відправлень з урахуванням відомостей та документів, передбачених актами Всесвітнього поштового союзу; або

документів, встановлених актами Всесвітнього поштового союзу.

6. Товари, що переміщуються (пересилаються) для одного одержувача - громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро, але не перевищує еквівалент 10000 євро, декларуються:

експрес-перевізником шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних експрес-відправлень; або

громадянином (уповноваженою ним особою) у порядку, встановленому для громадян, шляхом подання митної декларації за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, у тому числі з використанням інформаційних технологій.

7. Для цілей цього Кодексу реєстри (тимчасові та додаткові) міжнародних поштових та експрес-відправлень замінюють митні декларації.

До тимчасових реєстрів оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник вносить відомості про:

- 1) вид відправлення;
- 2) унікальний номер відправлення;
- 3) декларанта, відправника, одержувача товарів у відправленні;
- 4) найменування країни відправлення (призначення);

5) товари у відправленні (найменування, звичайний торговельний опис, торговельна марка та виробник товарів (за наявності у товаросупровідних та комерційних документах), код товару згідно з [УКТ ЗЕД](#), кількість, фактурна та/або митна вартість);

6) відомості про нарахування митних платежів (суми митних платежів, спосіб і особливості їх нарахування та сплати, офіційний курс валюти України до іноземної валюти);

7) транспортні, комерційні та інші супровідні документи на товари.

До додаткових реєстрів крім відомостей, що вносяться до тимчасових реєстрів, оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником вносяться відомості про:

1) номер і дату відповідного тимчасового реєстру (за наявності);

2) суми митних платежів, що підлягають сплаті за цим реєстром;

3) повернення відправлення відправнику.

Форма реєстрів (тимчасового та додаткового) міжнародних поштових та експрес-відправлень затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок заповнення таких реєстрів, у тому числі порядок внесення змін до них, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням актів Всесвітнього поштового союзу.

8. Оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник подає митному органу тимчасовий реєстр під зобов'язання про подання додаткового реєстру (додаткових реєстрів) та сплату митних платежів за товари, які є об'єктом оподаткування, у строк не більше 30 днів з дати оформлення відповідного тимчасового реєстру.

9. Для випуску товарів за тимчасовим реєстром застосовуються курси валют, визначені відповідно до [статті 31](#) цього Кодексу, чинні на дату подання до митного органу такого тимчасового реєстру для оформлення.

Митні платежі сплачуються за додатковим реєстром з урахуванням курсу валют, чинного на дату подання до митного органу тимчасового реєстру, що йому передував.

Дозволяється подання оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником додаткових реєстрів та сплата митних платежів за товари, які є об'єктами оподаткування, без подання тимчасових реєстрів. У такому разі митні платежі нараховуються за курсом валют, чинним на дату подання митному органу такого додаткового реєстру для оформлення.

10. У разі декларування товарів оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) суми митних платежів сплачуються оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником до або на день подання митному органу відповідних додаткових реєстрів для оформлення.

Декларування на підставі додаткових реєстрів та митне оформлення товарів, які після ввезення на митну територію України повертаються за її межі відправникам протягом 30 днів з дати оформлення тимчасових реєстрів, припиняє зобов'язання оператора поштового зв'язку, експрес-перевізника із сплати митних платежів за такі товари.

11. Порухнення оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником зобов'язання, передбаченого частиною восьмою цієї статті, є підставою для відмови митним органом у прийнятті нових тимчасових реєстрів до моменту виконання такого зобов'язання.

{Стаття 236 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

Стаття 237. Порядок та умови здійснення митного та інших видів контролю товарів, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Порядок та умови здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

2. Якщо товари, ввезені на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, підлягають заходам офіційного контролю, митні органи залучають посадових осіб відповідних уповноважених органів для проведення таких заходів.

{Частина друга статті 237 в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

3. Переміщення (пересилання) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, що відповідно до цього Кодексу та [Податкового кодексу України](#) не є об'єктом оподаткування митними платежами, здійснюється без подання документів та/або відомостей, що підтверджують дотримання встановлених обмежень щодо переміщення через митний кордон України, та без проведення заходів офіційного контролю.

{Частина третя статті 237 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Розділ VII

ЗБЕРІГАННЯ ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КОМЕРЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ НА СКЛАДАХ МИТНИХ ОРГАНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕННЯ НИМИ

Глава 37. Зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення на складах митних органів

Стаття 238. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що зберігаються митними органами

1. Обов'язковій передачі митному органу для зберігання підлягають:

1) товари, не пропущені під час ввезення на митну територію України внаслідок установлених законодавством заборон чи обмежень на їх ввезення в Україну або транзит через територію України і не вивезені з території України у день їх ввезення;

2) товари, що ввозяться громадянами на митну територію України і підлягають оподаткуванню митними платежами, якщо вони не сплачені;

3) товари, які до закінчення встановлених [статтею 204](#) цього Кодексу строків тимчасового зберігання під митним контролем на складах тимчасового зберігання, складах

організацій - отримувачів гуманітарної допомоги, митних складах не були задекларовані власником або уповноваженою ним особою до відповідного митного режиму або такі, що декларувалися, але щодо яких після закінчення строків зберігання під митним контролем двічі надавалася відмова у митному оформленні в порядку, встановленому цим Кодексом;

4) товари, граничний строк перебування яких під митним контролем на території зони митного контролю закінчився;

5) товари, транспортні засоби комерційного призначення, які перебувають під митним контролем і за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення граничних строків, встановлених [статтею 199](#) цього Кодексу;

6) товари, заявлені у режим відмови на користь держави відповідно до [глави 26](#) цього Кодексу;

7) товари, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий;

8) зразки товарів і техніко-технологічна документація, взяті митними органами для проведення класифікації товарів відповідно до [статті 356](#) цього Кодексу;

9) зразки товарів та документація, одержані митними органами під час здійснення верифікації сертифікатів і декларацій про походження товару відповідно до [статті 45](#) цього Кодексу;

{Пункт 9 частини першої статті 238 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 3261-IX](#) від 14.07.2023}

10) проби та зразки товарів, необхідні для проведення експертизи у справах про порушення митних правил, взяті відповідно до [статті 517](#) цього Кодексу.

{Пункт 11 частини першої статті 238 виключено на підставі Закону [№ 202-IX](#) від 17.10.2019}

2. Товари, які підлягають обов'язковій передачі для зберігання митному органу (крім валютних цінностей, а також дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення, напівдорогоцінного каміння), зберігаються на складах митних органів.

3. Якщо товари, що підлягають обов'язковій передачі для зберігання митному органу, втратили свої споживчі властивості у зв'язку із закінченням строку їх придатності або з інших причин, вони підлягають знищенню без передачі на склад митного органу.

4. Валютні цінності, передані митному органу на зберігання, депонуються в уповноважених банках України. Дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органічного утворення та напівдорогоцінне каміння зберігаються в порядку, визначеному законодавством.

5. Крім товарів, зазначених у частині першій цієї статті, на складах митних органів можуть зберігатися:

1) товари, що знаходяться на тимчасовому зберіганні під митним контролем відповідно до [глави 29](#) цього Кодексу;

2) товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, якщо їх митне оформлення не може бути завершено у день пред'явлення митному органу, а також в інших випадках на прохання власників таких товарів, транспортних засобів або уповноважених ними осіб;

3) товари, що вивозяться за межі митної території України та після закінчення митного оформлення зберігаються під митним контролем до фактичного їх вивезення;

4) товари, які перебувають у митному режимі транзиту відповідно до [статті 90](#) цього Кодексу;

5) товари, які перебувають у митному режимі митного складу відповідно до [статті 121](#) цього Кодексу;

6) товари, транспортні засоби комерційного призначення, вилучені відповідно до [статті 511](#) цього Кодексу;

7) товари, доставлені перевізником до митного органу призначення відповідно до [пункту 4 частини першої статті 191](#) цього Кодексу;

8) товари, митне оформлення яких призупинено відповідно до [статей 399, 400 і 401¹](#) цього Кодексу.

{Пункт 8 частини п'ятої статті 238 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 202-IX від 17.10.2019](#)}

Стаття 239. Склади митних органів

1. Під складами митних органів розуміються складські приміщення, резервуари, криті та відкриті майданчики, холодильні чи морозильні камери, які належать митним органам або використовуються ними і спеціально обладнані для зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

2. Товари, заявлені у різні митні режими, повинні зберігатися на складах митних органів окремо, з дотриманням порядку, встановленого цим Кодексом для відповідних митних режимів.

3. Прийняття митними органами товарів, транспортних засобів комерційного призначення для зберігання на складах цих органів може здійснюватися із заповненням уніфікованої митної квитанції, форма та порядок застосування якої затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Статтю 239 доповнено новою частиною згідно із Законом [№ 141-IX від 02.10.2019](#)}

4. [Порядок роботи складу митного органу](#) визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

5. Товари, які через свої властивості не можуть зберігатися на складі митного органу, за рішенням керівника митного органу або його заступника можуть передаватися митними

органами на зберігання підприємствам, на складах яких створено необхідні умови для належного зберігання таких товарів. Для цілей цього Кодексу таке зберігання вважається зберіганням на складі митного органу.

{Частина п'ята статті 239 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

6. Митні органи несуть передбачену законом відповідальність за втрату або пошкодження товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що зберігаються ними. Витрати митних органів на зберігання товарів, митне оформлення яких призупинено відповідно до [статей 399, 400 і 401¹](#) цього Кодексу, відшкодовуються правовласником. У випадку, передбаченому частиною четвертою цієї статті, таку відповідальність несе адміністрація підприємств, на складах яких розміщуються товари, передані митними органами цим підприємствам на зберігання.

{Частина шоста статті 239 із змінами, внесеними згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

7. Витрати митних органів на зберігання товарів, транспортних засобів, зазначених у [пунктах 1-5 частини першої](#) та у [частині п'ятій статті 238](#) цього Кодексу, відшкодовуються власниками цих товарів, транспортних засобів або уповноваженими ними особами. При цьому відшкодування витрат на зберігання товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 6 частини п'ятої статті 238](#) цього Кодексу, здійснюється з урахуванням положень [частини третьої статті 243](#) та [частини третьої статті 541](#) цього Кодексу. Розмір суми, що підлягає відшкодуванню, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, і розраховується в порядку, передбаченому для визначення собівартості платних послуг. Готівкові кошти на відшкодування витрат на зберігання товарів, транспортних засобів на складах митних органів можуть прийматися цими органами із заповненням уніфікованої митної квитанції, яка видається власникам зазначених товарів, транспортних засобів або уповноваженим ними особам.

{Частина сьома статті 239 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 240. Строки зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення митними органами

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у [пунктах 1-3, 5 частини першої](#) та у [пунктах 1-4, 7 частини п'ятої статті 238](#) цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом 90 днів, за винятком випадків, передбачених частиною сьомою цієї статті.

2. Товари, зазначені у [пунктах 4 і 6 частини першої статті 238](#) цього Кодексу, зберігаються на складах митних органів протягом строків, необхідних для організації процедури розпорядження ними, але не більше 90 днів.

3. Товари, зазначені у [пункті 5 частини п'ятої статті 238](#) цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом строків, установлених [статтею 125](#) цього Кодексу.

4. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у **пункті 6 частини п'ятої статті 238** цього Кодексу, що підлягають поверненню власнику, можуть зберігатися на складах митних органів протягом 90 днів з дня набрання законної сили відповідним рішенням.

5. Товари, зазначені у **пункті 7 частини першої статті 238** цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом 180 днів.

6. Товари і документація, зазначені у **пунктах 8-11 частини першої та у пункті 8 частини п'ятої статті 238** цього Кодексу, зберігаються на складах митних органів протягом строків, визначених законодавством.

7. Валюта України та іноземна валюта, депоновані в уповноважених банках, можуть зберігатися в них протягом 1095 днів.

Стаття 241. Операції з товарами, що зберігаються на складах митних органів підприємствами

1. Власники товарів, що зберігаються на складах митних органів під митним контролем, або уповноважені ними особи можуть з дозволу та під контролем цих органів здійснювати із зазначеними товарами операції, передбачені **статтею 325** цього Кодексу, а також:

1) підготовку товарів до продажу (відчуження, транспортування, консолідацію, подрібнення партій, маркування, формування відправлень, сортування, зберігання у цілях транзиту);

2) змішування товарів (компонентів) без надання одержаній продукції характеристик і властивостей, що істотно відрізняють її від вихідних складових;

3) прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів (переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення; чищення; провітрювання; створення оптимального температурного режиму зберігання; сушіння, у тому числі із створенням потоку тепла; захист від корозії; боротьба із шкідниками; інвентаризація);

4) взяття проб та зразків.

2. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення визначених частиною першою цієї статті операцій з товарами митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за дозволом, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 242. Видача товарів із складів митних органів

1. Товари, що зберігаються на складах митних органів під митним контролем, можуть бути видані їх власникам або уповноваженим ними особам, а також особам, до яких протягом строку зберігання перейшло право власності на ці товари або право володіння ними, лише після митного оформлення зазначених товарів, відшкодування витрат митних органів на їх зберігання та сплати відповідних митних платежів.

Глава 38. Розпорядження товарами, транспортними засобами комерційного призначення та коштами

Стаття 243. Розпорядження товарами, транспортними засобами комерційного призначення

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що зберігаються на складах митних органів, за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення строків зберігання, встановлених цим Кодексом, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, - безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню, про що відповідний митний орган повідомляє власника зазначених товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноважену ним особу не пізніше як за 15 днів до закінчення строків зберігання. Таке повідомлення не направляється після закінчення строків зберігання, зазначених у **частинах другій та п'ятій статті 240** цього Кодексу.

2. Товари, транспортні засоби, зазначені у **пункті 3 статті 461** цього Кодексу, конфісковані за рішенням суду, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, - безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень.

3. Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, не буде застосовано стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у **пункті 3 статті 461** цього Кодексу, або провадження у справі про порушення митних правил буде припинено, ці товари, транспортні засоби можуть бути видані власникові або уповноваженій ним особі лише після здійснення їх митного оформлення зі сплатою відповідних митних платежів, якщо таке оформлення не було попередньо здійснено, а митні платежі не сплачувалися. При цьому у разі припинення провадження у справі про порушення митних правил за відсутністю події і складу адміністративного правопорушення витрати митного органу на зберігання зазначених вище товарів, транспортних засобів власником цих товарів, транспортних засобів або уповноваженою ним особою не відшкодовуються.

4. Товари, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий, після закінчення строку зберігання, встановленого **частиною п'ятою статті 240** цього Кодексу, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, - безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню. Інформація про знайдені (виявлені) товари протягом трьох днів розміщується для загального ознайомлення в місцях розташування митних органів на весь строк зберігання таких товарів, а інформація про знайдені (виявлені) транспортні засоби, крім того, направляється до територіальних органів Національної поліції.

{Частина четверта статті 243 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2114-VIII від 22.06.2017}

5. Товари, поміщені у режим відмови на користь держави, та товари, граничний строк перебування яких під митним контролем закінчився, підлягають реалізації, а у випадках,

передбачених законодавством, - безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню.

6. Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, у тому числі товари - безпосередні предмети порушення митних правил, вилучені відповідно до цього Кодексу, підлягають реалізації з урахуванням терміну їх придатності, а у випадках, передбачених законодавством, - переробці, утилізації чи знищенню.

7. Товари, зазначені у [пункті 1 частини першої статті 238](#) цього Кодексу (крім валютних цінностей), не вивезені власником або уповноваженою ним особою за межі митної території України до закінчення строку зберігання, зазначеного у [частині першій статті 240](#) цього Кодексу, підлягають знищенню в порядку, встановленому законодавством.

8. Товари, конфісковані за рішенням суду відповідно до [статті 476](#) цього Кодексу, у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень, підлягають безоплатній передачі для потреб лікувальних, навчальних закладів, закладів та установ соціально-культурної сфери, інших закладів та установ, що фінансуються за рахунок державного чи місцевих бюджетів, або переробці, утилізації чи знищенню.

9. Товари, зазначені у частинах першій, другій, четвертій - шостій цієї статті, реалізуються в [порядку](#), встановленому законодавством, на митних аукціонах, редуцціонах або за договором комісії за цінами, визначеними згідно із законодавством України про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність та [Податковим кодексом України](#).

10. Порядок розпорядження окремими видами товарів, які не підлягають реалізації, а також товарами, документацією та зразками, зазначеними у [пунктах 8-11 частини першої статті 238](#) цього Кодексу, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

11. Переробка, утилізація та знищення товарів здійснюються за кошти державного бюджету.

Стаття 244. Розпорядження коштами, одержаними від реалізації товарів

1. Кошти, одержані від реалізації товарів, зазначених у [пунктах 2-5 частини першої, пунктах 1-5, 7 частини п'ятої статті 238](#) та [частині четвертій статті 240](#) цього Кодексу, після вирахування сум належних митних платежів, виплати комісійної винагороди підприємству торгівлі, яке реалізувало зазначені товари, а також після відшкодування витрат на зберігання цих товарів, їх оцінку, сертифікацію, транспортування, проведення, у разі необхідності, аналізів та експертиз, розукомплектування, надсилання їх власникам відповідних повідомлень зберігаються на рахунку відповідного митного органу.

2. Якщо товари - безпосередні предмети порушення митних правил, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, реалізуються до винесення судом рішення по справі про порушення митних правил, усі кошти, одержані від їх реалізації, вилучаються для забезпечення відповідно до цього Кодексу стягнення вартості цих товарів у разі їх конфіскації.

3. Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, не буде застосовано стягнення у вигляді конфіскації товарів, зазначених у частині другій цієї статті, або провадження у справі про порушення митних правил буде припинено,

кошти, одержані від реалізації зазначених товарів, зберігаються на рахунку відповідного митного органу після вирахування сум належних митних платежів. Витрати, зазначені у частині першій цієї статті, при цьому не відшкодовуються і комісійна винагорода підприємству торгівлі не виплачується.

4. Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, буде застосовано тільки стягнення у вигляді штрафу, частина коштів, одержаних від реалізації товарів, зазначених у частині другій цієї статті, може вилучатися для забезпечення цього стягнення.

5. Кошти, одержані від реалізації товарів, транспортних засобів, конфіскованих за рішенням суду, а також товарів, поміщених у режим відмови на користь держави, і товарів, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий, після відшкодування витрат, зазначених у частині першій цієї статті, перераховуються до державного бюджету.

6. Власник товарів, зазначених у частині першій цієї статті, або уповноважена ним особа може отримати з рахунку митного органу залишок коштів, одержаних від їх реалізації, протягом трьох років з дня реалізації товарів, а у випадках, зазначених у частинах третій та четвертій цієї статті, - з дня набрання законної сили рішенням суду по справі. Кошти, не отримані протягом цього строку, перераховуються до державного бюджету. Відсотки на суми коштів, одержаних від реалізації товарів, не нараховуються.

Стаття 245. Розпорядження валютними цінностями, дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням

1. Валюта України, іноземна валюта, конфіскована за рішенням суду, перераховується до державного бюджету у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень.

2. Валюта України, іноземна валюта, за якою власник або уповноважена ним особа не звернулися протягом строків зберігання, визначених цим Кодексом, перераховується до державного бюджету.

3. Банківські та дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння, що переходять у власність держави, передаються органами, які здійснили їх вилучення або зберігають їх, до Державного фонду дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння України в порядку, визначеному законодавством.

Розділ VIII

МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ

Глава 39. Загальні положення щодо митного оформлення

Стаття 246. Мета митного оформлення

1. Метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку

ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів.

2. **Порядок виконання митних формальностей** при здійсненні митного оформлення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

3. Для виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів і транспортних засобів комерційного призначення застосовуються автоматизована система митного оформлення, електронна транзитна система, які згідно з цим Кодексом в автоматичному режимі з урахуванням результатів аналізу ризиків та залежно від типу митної декларації, митного режиму, особливостей, засобів і способів переміщення товарів через митний кордон України, наявності відповідних авторизацій на застосування спрощень визначають перелік таких митних формальностей та необхідність участі у їх виконанні посадової особи митного органу.

{Абзац перший частини третьої статті 246 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

{Абзац другий частини третьої статті 246 виключено на підставі Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

У разі якщо автоматизованою системою митного оформлення, електронною транзитною системою або посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідності участі у виконанні митних формальностей щодо товарів і транспортних засобів комерційного призначення посадової особи митного органу, такі митні формальності виконуються автоматизованою системою митного оформлення або електронною транзитною системою в автоматичному режимі.

{Абзац третій частини третьої статті 246 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Інформація про виконання митних формальностей автоматизованою системою митного оформлення або електронною транзитною системою в автоматичному режимі вноситься до єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України та передається декларанту або уповноваженій ним особі.

{Абзац четвертий частини третьої статті 246 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

{Статтю 246 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 247. Місце і час здійснення митного оформлення

1. Митне оформлення здійснюється в місцях розташування відповідних підрозділів митних органів протягом робочого часу, встановленого для цих органів.

У випадках, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, митні формальності, які виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі, здійснюються цілодобово.

{Частина першу статті 247 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

2. Відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, митне оформлення у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється цілодобово.

3. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється в будь-якому митному органі з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

У випадках та в порядку, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, окремі або всі митні формальності, що підлягають виконанню митними органами, можуть виконуватися посадовими особами іншого митного органу, ніж митний орган, якому пред'явлені товари, транспортні засоби комерційного призначення, або автоматизованою системою митного оформлення.

{Частина третю статті 247 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

4. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через територію України в митному режимі транзиту, здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого починається транзитне переміщення. Оформлення митної декларації (у тому числі попередньої митної декларації) для переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення внутрішнім транзитом від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до митного органу, розташованого на митній території України, може також здійснюватися митним органом, у зоні діяльності якого закінчується таке транзитне переміщення.

{Частина четверта статті 247 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

5. Місця митного оформлення товарів, що переміщуються трубопроводами та лініями електропередачі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

6. Місця здійснення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами, визначаються відповідно до розділу XII цього Кодексу.

7. За письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи митні формальності можуть виконуватися митними органами поза місцем розташування цих органів, а також поза робочим часом, установленим для них, на умовах, визначених цим Кодексом. Форма письмового **звернення** визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

8. За виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, із заінтересованих осіб справляється плата у розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України, та в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Така плата може справлятися із заповненням

уніфікованої митної квитанції. Така плата не справляється за виконання митними органами митних формальностей поза місцем розташування митних органів у межах спрощень, наданих підприємству, крім випадків:

- 1) виклику посадової особи митного органу таким підприємством;
- 2) здійснення посадовою особою митного органу митних формальностей безпосередньо на об'єкті підприємства, зазначеному в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням", відповідно до **частини третьої** статті 249¹ цього Кодексу.

{Частина восьма статті 247 із змінами, внесеними згідно із Законами № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022; в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

9. У разі оголошення надзвичайного стану в окремих регіонах України можуть визначатися митні органи, в яких здійснюватиметься митне оформлення товарів.

10. За рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, митне оформлення підакцизних товарів, природного газу, товарів, які відповідно до законодавства підлягають клеймуванню державним пробірним клеймом, а також лікарських засобів може здійснюватися у спеціально визначених для цього митних органах.

Стаття 248. Початок митного оформлення

1. Митне оформлення розпочинається з моменту подання митному органу декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування - з моменту отримання митним органом від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію.

2. Засвідчення митним органом прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставлення відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

3. Для виконання митних формальностей під час здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів комерційного призначення застосовується автоматизована система митного оформлення, яка згідно з цим Кодексом в автоматичному режимі здійснює:

- 1) отримання митних декларацій та їх реєстрацію;
- 2) визначення переліку митних формальностей, обов'язкових для виконання за митною декларацією, залежно від типу митної декларації, митного режиму, особливостей, засобів і способів переміщення товарів через митний кордон України та з урахуванням результатів аналізу ризиків;

3) визначення необхідності участі посадової особи митного органу у виконанні митних формальностей за митною декларацією;

4) призначення посадової особи митного органу для виконання митних формальностей за митною декларацією;

5) надання декларанту інформації про стан обробки митної декларації, перелік митних формальностей, визначених обов'язковими для виконання за такою декларацією, та посадову особу митного органу, призначену для їх виконання (у разі її призначення).

{Статтю 248 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4. У разі якщо автоматизованою системою митного оформлення або посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідності участі у виконанні митних формальностей щодо товарів і транспортних засобів комерційного призначення посадової особи митного органу, такі митні формальності виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

Інформація про виконання митних формальностей автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі в установленому порядку вноситься до єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України та передається декларанту або уповноваженій ним особі.

{Статтю 248 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 249. Присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення

1. Декларанти або уповноважені ними особи можуть бути присутніми під час митного оформлення товарів, які пред'являються ними для такого оформлення.

2. У разі застосування заходів, передбачених [статтями 338 і 339](#) цього Кодексу, а також на вимогу митного органу присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення є обов'язковою.

Стаття 249¹. Процедура випуску за місцезнаходженням

1. Процедура випуску за місцезнаходженням може використовуватися підприємством, якому надано авторизацію на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням".

Авторизація на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" надається підприємству, яке відповідає критеріям, визначеним [пунктами 1, 2 та 4](#) частини третьої статті 12 цього Кодексу.

{Частина перша статті 249¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Процедура випуску за місцезнаходженням застосовується до товарів, декларантом яких є підприємство, якому надано авторизацію на застосування такого спрощення.

Такі товари можуть бути пред'явлені митному органу:

- 1) на об'єкті підприємства, визначеному в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням"; або
- 2) на об'єкті іншого підприємства, визначеному в авторизації на застосування спрощення, яке застосовується для ввезення або вивезення товарів у митному режимі транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#); або
- 3) на об'єкті іншого підприємства, визначеному в авторизації на застосування спрощення відповідно до [пунктів 1 і 2](#) частини першої статті 91¹ цього Кодексу.

У разі пред'явлення товарів на об'єкті, визначеному у [пункті 2](#) або [3](#) цієї частини, відповідні митні формальності згідно із цією статтею здійснюються митним органом, що відповідає за здійснення митних формальностей на такому об'єкті, підприємством, об'єкт якого зазначений у пункті 2 або 3 цієї частини, та підприємством, якому надано авторизацію на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням". На об'єкти, визначені у пунктах 2 і 3 цієї частини, поширюється дія частини сьомої цієї статті щодо товарів, до яких застосовується процедура випуску за місцезнаходженням.

З метою переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення внутрішнім транзитом до/з об'єкта, зазначеного у [пункті 2](#) цієї частини, відповідно до [частини сьомої](#) статті 94 цього Кодексу декларування таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення може здійснювати:

підприємство, визначене в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" (декларант);

особа, уповноважена декларантом, об'єкт якої зазначений у [пункті 2](#) цієї частини. Підприємство, об'єкт якого зазначений у пункті 2 цієї частини, має право декларувати товари, транспортні засоби комерційного призначення як особа, уповноважена декларантом, для переміщення внутрішнім транзитом до/з цього об'єкта відповідно до [частини сьомої](#) статті 94 цього Кодексу.

{Частина друга статті 249¹ в редакції Законів № 2510-IX від 15.08.2022, № 3229-IX від 13.07.2023}

3. Процедура випуску за місцезнаходженням може застосовуватися до товарів, декларантом яких не є підприємство, якому надано авторизацію на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням", з дотриманням умов, визначених цією частиною.

Положення цієї частини застосовуються лише до товарів, які:

- 1) переміщуються через митний кордон України із застосуванням транзитних спрощень відповідно до [статті 91¹](#) цього Кодексу;
- 2) пред'являються митному органу та розміщуються відповідно до частини сьомої цієї статті для тимчасового зберігання на об'єкті, зазначеному в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням". Такий об'єкт має розміщуватися у радіусі не більше 30 кілометрів від фактичного місця розташування відповідного

структурного підрозділу митного органу, який відповідає за здійснення митних формальностей на такому об'єкті;

3) декларуються утримувачем об'єкта, зазначеного в авторизації на застосування спрощення, який має дозвіл на здійснення митної брокерської діяльності.

Товари, ввезені на митну територію України у складі однієї партії та розміщені для тимчасового зберігання на об'єкті, зазначеному в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням", можуть декларуватися у митні режими, передбачені підпунктами "а", "в"- "д" пункту 1 частини четвертої цієї статті, за кількома митними деклараціями тільки після їх поміщення у митний режим митного складу відповідно до частини сьомої цієї статті.

На особу, яка декларує товари, покладається обов'язок із сплати митних платежів солідарно з декларантом.

Митне оформлення товарів відповідно до цієї частини здійснюється в робочий час, установлений для митних органів.

Положення цієї частини застосовуються до товарів, зазначених у частині четвертій цієї статті, крім товарів, що класифікуються у групі 27 (загальною вагою брутто понад 200 кілограмів), у товарних позиціях 2203-2208, 2401-2404 та за кодами 2103 90 30 00, 2106 90, 1601 00 91 10, 1601 00 99 10, 1602 10 00 19, 1602 90 99 19 згідно з УКТ ЗЕД.

{Частина третя статті 249¹ в редакції Законів № 2510-IX від 15.08.2022, № 3229-IX від 13.07.2023}

4. Процедура випуску за місцезнаходженням застосовується щодо:

1) товарів, ввезених на митну територію України, що поміщуються в митні режими:

- а) імпорту;
- б) митного складу;
- в) переробки на митній території;
- г) тимчасового ввезення;
- г) вільної митної зони;
- д) реімпорту;

2) товарів, що для вивезення за межі митної території України поміщуються у митні режими:

- а) експорту;
- б) реекспорту;
- в) тимчасового вивезення;
- г) переробки за межами митної території.

5. Для застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" на кожний об'єкт (будівлю, споруду, відкритий чи закритий майданчик тощо), що використовується підприємством, надається окрема авторизація.

Допускається застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" на відповідних об'єктах, передбачених [пунктом 2](#) частини другої цієї статті, без внесення відомостей про такі об'єкти до авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням".

{Абзац другий частини п'ятої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

{Частина п'ята статті 249¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

6. В авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" зазначаються відомості про:

{Абзац перший частини шостої статті 249¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

1) митницю (митні пости або інші структурні підрозділи митниці), якою (якими) здійснюватимуться митні формальності під час застосування процедури випуску за місцезнаходженням;

2) адресу та географічні координати об'єкта (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика тощо), що використовуватиметься для декларування та випуску в заявлений митний режим товарів;

3) митні режими, в які можуть поміщуватися товари із застосуванням процедури випуску за місцезнаходженням;

4) способи забезпечення сплати митних платежів (у разі застосування);

{Пункт 5 частини шостої статті 249¹ виключено на підставі Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

6) порядок інформаційного обміну між підприємством та митницею у разі виходу з ладу єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів, відповідних веб-сервісів та інших електронних сервісів, доступних через мережу Інтернет;

{Пункт 6 частини шостої статті 249¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

7) перелік товарів, щодо яких надається авторизація, із зазначенням їх кодів на рівні товарної підпозиції (6 знаків) згідно з [УКТ ЗЕД](#);

{Пункт 7 частини шостої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022; в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

8) перелік засобів та способи переміщення товарів, щодо яких надається авторизація;

{Пункт 8 частини шостої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

9) максимальні строки для надання митницею підприємству повідомлення про заборону зняття митного забезпечення або вчинення інших дій;

{Пункт 9 частини шостої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

10) інші відомості, визначені формою такої авторизації.

{Пункт 10 частини шостої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7. Об'єкт підприємства, зазначений в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням", є місцем доставки та використовується для розміщення товарів на тимчасове зберігання та/або у митний режим митного складу. Товари, що поміщуються у митний режим митного складу на такому об'єкті, декларуються підприємством, яке застосовує спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням". Облік усіх товарів, що перебувають на об'єкті, зазначеному в частині другій цієї статті, ведеться утримувачем такого об'єкта з використанням звичайних правил складського обліку.

{Абзац перший частини сьомої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Під час тимчасового зберігання товарів та/або їх перебування у митному режимі митного складу на об'єкті підприємства, зазначеному в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням", сплата митних платежів підлягає забезпеченню в один із способів, передбачених пунктами 3-6 частини першої статті 308 цього Кодексу.

{Абзац другий частини сьомої статті 249¹ в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

{Частина сьома статті 249¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

8. Підприємство під час застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" після прибуття товарів до об'єкта (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика тощо), зазначеного в такій авторизації, зобов'язане:

1) невідкладно, не пізніше наступного робочого дня, надіслати митниці електронне повідомлення про прибуття товарів та про доступність їх для митного контролю;

{Пункт 1 частини восьмої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

2) інформувати митницю про всі непередбачувані події та/або обставини, що виникли під час доставки транспортного засобу комерційного призначення та товарів, що ним переміщуються, до визначеного в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" об'єкта, та які стали йому відомі від перевізника;

3) забезпечити цілісність митного забезпечення, якщо таке накладалося, не здійснювати розвантаження та забезпечити перебування транспортного засобу, комерційного призначення та товарів, що ним переміщуються, на визначеному в авторизації об'єкті підприємства до отримання від митниці дозволу на їх розвантаження або

до завершення максимального строку для надання митницею повідомлення про заборону зняття митного забезпечення, якщо таке накладалося, та розвантаження товарів, а в разі отримання від митниці такого повідомлення - до прибуття посадових осіб митниці;

4) невідкладно, не пізніше наступного робочого дня після розвантаження, надіслати митниці електронне повідомлення про результати розвантаження із зазначенням усіх виявлених розбіжностей щодо переміщуваних товарів, якщо такі виявлено;

{Пункт 4 частини восьмої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

5) надати на вимогу митниці доступ до транспортного засобу комерційного призначення, товарів, що ним переміщувалися, та товаротransпортних і товаросупровідних документів, на підставі яких здійснювалося транзитне переміщення таких товарів;

6) інформувати митницю про всі події та обставини, що можуть мати вплив на дотримання підприємством умов авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням".

{Частина восьма статті 249¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

9. Процедура доставки товарів до об'єкта підприємства, зазначеного в частині другій цієї статті, вважається завершеною, якщо:

1) транспортний засіб комерційного призначення та товари, що ним переміщуються, товаротransпортні і товаросупровідні документи доставлені до такого об'єкта; та

2) митним органом за результатами опрацювання електронного повідомлення підприємства про результати розвантаження внесено до систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, відомості про результати контролю розвантажених товарів та надіслано відповідне електронне повідомлення підприємству.

З моменту надіслання підприємству електронного повідомлення про результати контролю розвантажених товарів такі товари перебувають на тимчасовому зберіганні.

{Частина дев'ята статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022; в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

10. У разі використання процедури випуску за місцезнаходженням для поміщення товарів у митні режими, зазначені у пункті 2 частини четвертої цієї статті, такі товари повинні бути завантажені на транспортний засіб комерційного призначення із накладенням пломб спеціального типу, у разі можливості їх застосування, до моменту декларування товарів у відповідний митний режим.

Вимоги, передбачені абзацом першим цієї частини, не застосовуються, якщо вивезення товарів, зазначених в абзаці першому цієї частини, здійснюватиметься з використанням транзитної декларації, оформленої відповідно до Конвенції про процедуру спільного транзиту.

{Частина десяту статті 249¹ доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Підприємство, яке застосовує процедуру випуску за місцезнаходженням, до отримання дозволу митниці на відправлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення з відповідного об'єкта (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика тощо), визначеного у такій авторизації, зобов'язане:

{Абзац частини десятої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1) не здійснювати після подання митної декларації будь-яких операцій з транспортними засобами комерційного призначення та товарами, що ними переміщуються, до отримання повідомлення про поміщення товарів у відповідний митний режим;

2) надати на вимогу митниці доступ до транспортного засобу комерційного призначення, задекларованих товарів та документів, на підставі яких здійснювалося декларування таких товарів;

3) інформувати митницю про всі події та обставини, що можуть мати вплив на дотримання ним умов, визначених в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням".

{Пункт 3 частини десятої статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

11. Митні формальності під час застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" виконуються із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. У разі якщо автоматизованою системою митного оформлення або посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідність участі посадових осіб митних органів у виконанні митних формальностей при застосуванні процедури випуску за місцезнаходженням до товарів, декларантом яких є підприємство, якому надано авторизацію на застосування такого спрощення, такі митні формальності виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі. Особливості виконання митних формальностей під час застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина одинадцята статті 249¹ із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 3229-IX від 13.07.2023}

{Кодекс доповнено статтею 249¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 250. Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою

1. Під товарами, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, у цій статті розуміються:

1) товари, у тому числі транспортні засоби, продукти харчування, медикаменти, одяг, ковдри, намети, збірні будинки, пристрої для очищення та збереження води, інші товари першої необхідності, що направляються як допомога потерпілим від катастрофи природного та/або техногенного походження;

2) транспортні засоби, інструменти та устаткування, спеціально навчені тварини, продукти харчування, припаси, особисті речі та інші товари для осіб, які виконують завдання з ліквідації наслідків катастрофи, необхідні їм для роботи та проживання на території, яка зазнала впливу цієї катастрофи, протягом усього часу виконання зазначених завдань.

2. Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, здійснюється першочергово.

3. На товари, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, допускається подання попередньої або тимчасової декларації за правилами, встановленими цим Кодексом.

4. Плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, щодо товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, не справляється.

5. Товари, що вивозяться за межі митної території України у складі вантажів з допомогою, пропускаються через митний кордон України без сплати митних платежів.

6. Товари, отримані уповноваженими організаціями у складі вантажів з допомогою та призначені для використання або безоплатного розповсюдження на митній території України цими організаціями чи під їх наглядом, пропускаються на митну територію України без сплати митних платежів.

Стаття 251. Порядок митного оформлення іноземних інвестицій

1. Митне оформлення товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, здійснюється в першочерговому порядку.

Стаття 252. Митне оформлення військової техніки

1. Військова техніка, укомплектована повністю військовою командою (бойові та військово-транспортні повітряні судна, військові кораблі та судна забезпечення Військово-Морських Сил тощо), яка перетинає митний кордон України, підлягає митному оформленню. [Порядок](#) такого оформлення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Митне оформлення військової техніки іноземних держав здійснюється митним органом за участю представників Міністерства оборони України, а в разі якщо заходи, в рамках яких переміщуються такі товари, належать до повноважень іншого центрального органу виконавчої влади, - представників цього центрального органу виконавчої влади.

3. Товари, що переміщуються через борти іноземних військових кораблів та повітряних суден на митну територію України або у зворотному напрямку, підлягають митному оформленню в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 252¹. Митне оформлення військової техніки та інших товарів підрозділів збройних сил із застосуванням Форми 302

1. Для поміщення військової техніки та інших товарів підрозділів збройних сил держав - членів Європейського Союзу, держав - членів Організації Північноатлантичного договору та інших держав, які у встановленому законом порядку допущені на територію України:

1) у митні режими тимчасового ввезення або реекспорту замість митної декларації може використовуватися Форма 302 за формою держави, з якої направляються або направлялися такі підрозділи;

2) у митний режим транзиту замість митної декларації може використовуватися Форма 302 за формою держави, з якої направляються такі підрозділи.

2. Для поміщення військової техніки та інших товарів підрозділів Збройних Сил України, направлених згідно із законом до інших держав, у митні режими тимчасового вивезення та реімпорту замість митної декларації можуть використовуватися:

Форма 302, **форма** якої та **положення** про яку, а також **порядок** її заповнення встановлюються Кабінетом Міністрів України; або

Форма 302 за формою держави, до якої направляються підрозділи Збройних Сил України, допущені до перебування на території такої держави.

3. У разі відсутності в митного органу отриманої відповідно до **пункту 3¹** частини сьомої статті 33¹ цього Кодексу інформації про військову техніку та інші товари, які переміщуються з використанням Форми 302, інформація про такі товари подається разом із Формою 302 окремим документом, що містить перелік таких товарів.

4. Строк тимчасового ввезення, тимчасового вивезення військової техніки та інших товарів, зазначених у **частинах першій та другій** цієї статті, встановлюється митним органом відповідно до **статей 108 та 116** цього Кодексу.

5. У разі використання (споживання) або знищення військової техніки та інших товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, тимчасового вивезення з використанням Форми 302, вони вважаються такими, що поміщені відповідно у митний режим реекспорту, реімпорту.

6. Тимчасово ввезені на митну територію України або тимчасово вивезені за межі митної території України військова техніка та інші товари, які не були поміщені у митні режими реекспорту або реімпорту, крім зазначених у **частині п'ятій** цієї статті, до завершення строку їх тимчасового ввезення або тимчасового вивезення підлягають поміщенню в інший митний режим у порядку та на умовах, встановлених цим Кодексом та іншими законами України.

7. **Порядок** виконання митних формальностей під час здійснення митного контролю та митного оформлення військової техніки та інших товарів, що переміщуються з використанням Форми 302, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

{Кодекс доповнено статтею 252¹ згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

Стаття 253. Подання митним органам актів, складених підприємствами

1. Підприємства, що переміщують товари через митний кордон України, у присутності посадової особи митного органу складають акти про невідповідність цих товарів

відомостям, зазначеним у документах, необхідних для здійснення їх митного контролю, про пошкодження товарів, їх упаковки чи маркування або про їх втрату. Зазначені акти подаються відповідним митним органам.

2. **Форма акта** встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

3. При переміщенні товарів через митний кордон залізничним транспортом митному органу замість акта про невідповідність може подаватися комерційний акт, складений відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону.

4. Невідповідність фактичних вагових характеристик товарів відомостям, зазначеним у товаросупровідних документах, пов'язана з особливостями транспортування, зберігання, специфічними характеристиками певних товарів, допускається в межах норм природного убутку та норм списання втрат таких товарів відповідно до законодавства України.

Стаття 254. Мова документів, які подаються для здійснення митного контролю та митного оформлення

1. Документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій, подаються митному органу українською мовою, офіційною мовою митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування. Митні органи вимагають переклад українською мовою документів, складених іншою мовою, ніж офіційна мова митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування, тільки у разі, якщо дані, які містяться в них, є необхідними для перевірки або підтвердження відомостей, зазначених у митній декларації. У такому разі декларант забезпечує переклад зазначених документів за власний рахунок.

Стаття 255. Завершення митного оформлення

1. Митне оформлення завершується в найкоротший можливий строк, але не більше ніж чотири робочих години з моменту пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню (якщо згідно з цим Кодексом товари, транспортні засоби комерційного призначення підлягають пред'явленню), подання митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та всіх необхідних документів і відомостей, передбачених **статтями 257 і 335** цього Кодексу.

{Частина перша статті 255 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

2. Строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути перевищений на час виконання відповідних формальностей виключно у разі:

1) виконання митних формальностей поза місцем розташування митного органу відповідно до **статті 247** цього Кодексу;

2) підтвердженого письмово бажання декларанта або уповноваженої ним особи подати відповідно до цього Кодексу додаткові документи чи відомості про зовнішньоекономічну операцію або характеристики товару;

3) проведення досліджень (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів, якщо товари не випускаються відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією згідно з цим Кодексом;

{Пункт 3 частини другої статті 255 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

4) виявлення порушень митних правил, якщо товари не випускаються відповідно до частини шостої цієї статті;

{Пункт 4 частини другої статті 255 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

5) зупинення митного оформлення відповідно до Закону України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції";

6) подання додаткових документів відповідно до частини третьої статті 53 цього Кодексу в межах передбаченого нею строку, перебіг якого припиняється з моменту отримання митницею (митним постом) таких документів чи письмової відмови декларанта або уповноваженої ним особи у їх наданні;

{Пункт 6 частини другої статті 255 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

7) призупинення митного оформлення відповідно до статей 399 і 400 цього Кодексу.

{Частину другу статті 255 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

3. У разі якщо товар декларується з використанням попередньої або періодичної митних декларацій, митне оформлення за цими деклараціями завершується у строк, що не перевищує чотирьох робочих годин з моменту їх подання.

4. Не допускається перевищення строку, зазначеного у частині першій цієї статті, у зв'язку з проведенням правоохоронними органами та підрозділами внутрішньої безпеки митних органів спеціальних операцій, перевірок та інших заходів, які не є операціями, що здійснюються в рамках виконання процедур митного контролю.

{Статтю 255 доповнено новою частиною згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

5. Митне оформлення вважається завершеним після виконання всіх митних формальностей, визначених цим Кодексом відповідно до заявленого митного режиму, що засвідчується митним органом шляхом проставлення відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

6. При виявленні порушення митних правил митний орган здійснює випуск товарів до завершення розгляду справи про таке порушення за умови, що:

1) такі товари не підлягають конфіскації і не будуть потрібні надалі у процесі провадження у справі як докази;

2) декларант сплачує всі митні платежі або забезпечує їх сплату відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

Стаття 256. Відмова у митному оформленні та обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

3. Рішення про відмову у митному оформленні приймається в межах строку, відведеного [статтею 255](#) цього Кодексу для завершення митного оформлення. Неприйняття такого рішення протягом зазначеного строку є бездіяльністю, яка може бути оскаржена в порядку, встановленому [главою 4](#) цього Кодексу.

Глава 40. Декларування

Стаття 257. Процедура декларування

1. Декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії або їх електронні (скановані) копії, на які накладено електронний підпис декларанта або уповноваженої ним особи.

{Частина перша статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2530-VIII від 06.09.2018](#), [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

2. Електронне декларування здійснюється з використанням електронної митної декларації, на яку накладено електронний підпис, та інших електронних документів або їх реквізитів у встановлених законом випадках, а також електронних (сканованих) копій паперових документів, на які накладено електронний підпис декларанта або уповноваженої ним особи.

{Частина друга статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2530-VIII від 06.09.2018](#), [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

3. Митна декларація та інші документи, подання яких митним органам передбачено цим Кодексом, оформлені на паперовому носії та у вигляді електронних документів, мають однакову юридичну силу.

{Частина четверту статті 257 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

5. Формат митних декларацій, що подаються як електронні документи, базується на міжнародних стандартах електронного обміну даними.

6. Умови та порядок декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, визначаються цим Кодексом та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. [Положення про митні декларації та форми](#) цих декларацій затверджуються Кабінетом Міністрів України, а [порядок заповнення таких декларацій](#) та інших документів, що застосовуються під час митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Положення про митні декларації та форми цих декларацій: Постанови КМ № 450 від 21.05.2012, № 681 від 05.08.2020}

Форми митних декларацій для декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України підприємствами шляхом ввезення, вивезення або транзиту, а також для декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами та декларуються за митною декларацією, передбаченою для підприємств, визначаються [Конвенцією про спрощення формальностей у торгівлі товарами та Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#).

{Частина шосту статті 257 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Умови та порядок декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що поміщуються у митний режим транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), визначаються відповідно до положень зазначеної Конвенції.

{Частина шосту статті 257 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частина шоста статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7. Перелік відомостей, що підлягають внесенню до митних декларацій, обмежується лише тими відомостями, які є необхідними для цілей справляння митних платежів, формування митної статистики, а також для забезпечення додержання вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів.

8. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється митними органами на підставі митної декларації, до якої декларантом залежно від митних формальностей, установлених цим Кодексом для митних режимів, та заявленої мети переміщення вносяться такі відомості, у тому числі у вигляді кодів:

1) заявлений митний режим, тип декларації та відомості про особливості переміщення;

2) відомості про декларанта, уповноважену особу, яка склала декларацію, відправника, одержувача, перевізника товарів і сторони зовнішньоекономічного договору (контракту) або іншого документа, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту), а в разі якщо зовнішньоекономічний договір (контракт) укладено на підставі посередницького договору, - також про іншу, крім сторони зовнішньоекономічного договору (контракту), сторону такого посередницького договору;

3) відомості про найменування країн відправлення та призначення;

4) відомості про транспортні засоби комерційного призначення, що використовуються для міжнародного перевезення товарів та/або їх перевезення митною територією України під митним контролем, та контейнери;

5) відомості про товари:

а) найменування;

б) звичайний торговельний опис, що дає змогу ідентифікувати та класифікувати товар;

в) торговельна марка та виробник товарів (за наявності у товаросупровідних та комерційних документах);

г) код товару згідно з [УКТ ЗЕД](#);

г) назва країни походження товарів (за наявності);

{Підпункт "г" пункту 5 частини восьмої статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 3261-IX від 14.07.2023](#)}

д) опис упаковки (кількість, вид);

е) кількість у кілограмах (вага брутто та вага нетто) та інших одиницях виміру;

є) фактурна вартість товарів;

ж) митна вартість товарів та метод її визначення;

з) відомості про уповноважені банки декларанта;

и) статистична вартість товарів;

б) відомості про нарахування митних та інших платежів, а також про надання забезпечення сплати митних платежів:

{Абзац перший пункту 6 частини восьмої статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

а) ставки митних платежів;

б) застосування пільг зі сплати митних платежів;

в) суми митних платежів;

г) офіційний курс валюти України до іноземної валюти, у якій складені рахунки, визначений відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу;

{Підпункт "г" пункту 6 частини восьмої статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1201-VII від 10.04.2014}

г) спосіб і особливості нарахування та сплати митних платежів;

д) спосіб забезпечення сплати митних платежів (у разі надання забезпечення сплати митних платежів);

{Підпункт "д" пункту 6 частини восьмої статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7) відомості про зовнішньоекономічний договір (контракт) або інший документ, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту), та його основні умови;

8) відомості, що підтверджують дотримання встановлених законодавством заборон та обмежень щодо переміщення товарів через митний кордон України;

9) відомості про документи, передбачені **частиною третьою статті 335** цього Кодексу;

{Пункт 9 частини восьмої статті 257 із змінами, внесеними згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

10) довідковий номер декларації (за бажанням декларанта).

До спрощеної митної декларації вносяться відомості про авторизації на застосування спрощень, визначених **частиною першою** статті 13 цього Кодексу, які застосовані для подання такої спрощеної митної декларації, а також відомості, визначені такими пунктами цієї частини:

{Частину восьму статті 257 доповнено абзацом двадцять дев'ятим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

пунктами 1-3;

{Частину восьму статті 257 доповнено абзацом тридцятим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

пунктом 4 (тільки щодо виду транспорту на кордоні та в межах країни);

{Частину восьму статті 257 доповнено абзацом тридцять першим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

пунктом 5 (тільки згідно з підпунктами "а", "б" (тільки щодо звичайного торговельного опису, що дає змогу ідентифікувати товар), "г" (на рівні товарної підпозиції згідно з **УКТ ЗЕД**), "д", "е" (тільки кількість у кілограмах (у разі ввезення - вага нетто та вага брутто, а в разі вивезення - вага брутто) та "є";

{Частину восьму статті 257 доповнено абзацом тридцять другим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

пунктом 6 (тільки згідно з підпунктом "д");

{Частину восьму статті 257 доповнено абзацом тридцять третім згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

пунктами 7-10.

{Частина восьму статті 257 доповнено абзацом тридцять четвертим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

9. Митним органам забороняється вимагати внесення до митної декларації інших відомостей, ніж зазначені у цій статті.

10. Перелік товарів, що не підлягають обов'язковому письмовому декларуванню, встановлюється цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

{Частина одинадцяту статті 257 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 258. Митна декларація, заповнена у звичайному порядку

1. Під митною декларацією, заповненою у звичайному порядку, розуміється митна декларація, що містить обсяг відомостей (даних), достатній для завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у заявлений митний режим. Оформлення митним органом митної декларації, заповненої у звичайному порядку, є випуском товарів у заявлений митний режим.

{Частина перша статті 258 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина друга статті 258 втратила чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 259. Попередня митна декларація

1. Попередня митна декларація подається до ввезення в Україну товарів, транспортних засобів комерційного призначення або після їх ввезення, якщо ці товари, транспортні засоби перебувають на території пункту пропуску через державний кордон України.

{Частина перша статті 259 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

2. Попередня митна декларація подається декларантом або уповноваженою ним особою митному органу, в зоні діяльності якого товари, транспортні засоби комерційного призначення будуть пред'явлені для митного оформлення, з метою проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей.

3. Попередня митна декларація повинна містити відомості, достатні для:

1) ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України та забезпечення доставки їх до митного органу призначення; або

{Пункт 2 частини третьої статті 259 втратив чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{Пункт 3 частини третьої статті 259 втратив чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина четверта статті 259 втратила чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина п'ята статті 259 втратила чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

6. При ввезенні на митну територію України підакцизних товарів подання попередньої митної декларації, доставка та пред'явлення цих товарів митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, є обов'язковими.

{Частина шоста статті 259 втратила чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

8. Попередня митна декларація приймається митним органом, якщо її перевіркою встановлено, що вона містить необхідні відомості щодо товару і до неї додано необхідні документи або їх копії, у тому числі у вигляді електронного документа або електронної (сканованої) копії паперового документа, на яку накладено електронний підпис декларанта або уповноваженої ним особи. У разі відсутності на момент подання попередньої митної декларації оригіналів документів дозволяється подання їх копій. Факт прийняття декларації засвідчується посадовою особою митного органу, яка її прийняла, шляхом проставлення на ній відбитка відповідного митного забезпечення та інших відміток (номера декларації, дати та часу її прийняття тощо), у тому числі з використанням інформаційних технологій.

{Частина восьма статті 259 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2530-VIII від 06.09.2018, № 2510-IX від 15.08.2022}

9. Митний орган не має права відмовити в прийнятті попередньої митної декларації, якщо виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

10. Відмова митного органу в прийнятті попередньої митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта.

11. Ввезення товару на територію України за попередньою митною декларацією дозволяється протягом 30 днів з дати її оформлення митним органом.

{Частина дванадцята статті 259 втратила чинність на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

13. Якщо попередня митна декларація містить лише відомості, достатні для ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України та забезпечення їх доставки до митного органу призначення, або після оформлення попередньої митної декларації змінюються заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, для випуску товарів декларантом або уповноваженою ним особою подається додаткова декларація.

14. Попередня митна декларація, за якою митним органом здійснено випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх цьому митному органу відповідно до частини п'ятої цієї статті, або попередня митна декларація разом з додатковою декларацією, поданою відповідно до частини тринадцятої цієї статті, становлять митну декларацію, заповнену в звичайному порядку.

15. Положення цієї статті не застосовуються до:

1) товарів, що переміщуються у митному режимі транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#) або на підставі електронної транзитної декларації, що відповідає формату та набору даних, встановленим Конвенцією про процедуру спільного транзиту, відповідно до [частини сьомої](#) статті 94 цього Кодексу; або

2) товарів, що переміщуються у митному режимі транзиту на умовах [Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП \(Конвенції МДП\) 1975 року](#) (крім алкогольних напоїв та тютюнових виробів) із здійсненням контролю за переміщенням таких товарів з використанням електронної транзитної системи; або

3) військової техніки та інших товарів, зазначених у [частинах першій та другій](#) статті 252¹ цього Кодексу.

{Статтю 259 доповнено частиною п'ятнадцятою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022; в редакції Законів № 3229-IX від 13.07.2023, № 3345-IX від 23.08.2023}

Стаття 260. Тимчасова та періодична митні декларації

1. Якщо декларант або уповноважена ним особа не володіє точними відомостями про характеристики товарів, необхідні для заповнення митної декларації у звичайному порядку, вона може подати митному органу тимчасову митну декларацію на такі товари за умови, що вона містить дані, достатні для поміщення їх у заявлений митний режим, та під зобов'язання про подання додаткової декларації у строк не більше 45 днів з дати оформлення тимчасової митної декларації.

2. Оформлення митним органом тимчасової митної декларації є випуском товарів у заявлений митний режим. Якщо під час митного оформлення товарів митним органом бралися проби (зразки) цих товарів для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи), випуск таких товарів до одержання результатів відповідних досліджень (аналізу, експертиз), якщо вони не підпадають під дію встановлених законодавством України заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України, може бути здійснений митним органом за тимчасовою митною декларацією у порядку та на умовах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

{Частина друга статті 260 в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

3. Для випуску товарів відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією застосовуються курси валют, визначені відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу, заходи тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на дату прийняття митним органом тимчасової митної декларації для оформлення. Якщо декларант не володіє точними відомостями, необхідними для визначення ставок митних платежів, для нарахування сум митних платежів за тимчасовою митною декларацією застосовується найбільша ставка митних платежів з тих, під яку може підпадати товар.

{Частина третя статті 260 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1201-VII від 10.04.2014}

4. Періодична митна декларація може подаватися на регулярне переміщення через митний кордон України товарів однією і тією ж особою на одних і тих же умовах та підставах протягом не більше 180 днів та під зобов'язання про подання додаткової декларації на товари, переміщені за періодичною митною декларацією протягом попереднього календарного місяця, у порядку та на умовах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

5. При ввезенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення в Україну, у тому числі з метою транзиту, періодична митна декларація використовується замість попередньої митної декларації.

6. Для випуску товарів відповідно до заявленого митного режиму, що ввозяться на митну територію України за періодичною митною декларацією, застосовуються курси валют, визначені відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу, заходи тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на день прийняття митним органом додаткової декларації на товари, переміщені за періодичною митною декларацією протягом попереднього календарного місяця.

{Частина шоста статті 260 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1201-VII від 10.04.2014](#)}

7. Для пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, що вивозяться за межі митної території України за періодичною митною декларацією, застосовуються заходи тарифного й нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на день пропуску цих товарів через митний кордон України.

8. Митний орган не має права відмовити в прийнятті тимчасової або періодичної митної декларації, якщо виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

9. Відмова митного органу в прийнятті тимчасової або періодичної митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта.

10. Оформлення митним органом тимчасової або періодичної митної декларації передбачає необхідність виконання вимог цього Кодексу, передбачених для поміщення товарів в обраний митний режим та сплати митних платежів або забезпечення їх сплати відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

Стаття 260¹. Спрощена митна декларація

1. Спрощена митна декларація використовується для декларування та випуску в заявлений митний режим товарів, декларантом яких є підприємство, яке має авторизацію на застосування спрощення "процедура спрощеного декларування".

Авторизація на застосування спрощення "процедура спрощеного декларування" надається підприємству, яке відповідає критеріям, визначеним [пунктами 1, 2 та 4](#) частини третьої статті 12 цього Кодексу.

Спрощення "процедура спрощеного декларування" може бути застосовано за умови пред'явлення товарів, що декларуються, митному органу:

1) у разі наявності авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" - на об'єкті підприємства, визначеному в авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням";

2) у разі відсутності авторизації на застосування спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" - на об'єкті іншого підприємства, визначеному в авторизації на застосування спрощення, яке застосовується для ввезення або вивезення товарів в митному режимі транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#).

У разі пред'явлення товарів на об'єктах, визначених у [пункті 2](#) цієї частини, митні формальності здійснюються митним органом, що відповідає за здійснення митних формальностей на такому об'єкті.

{Частина перша статті 260¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Спрощена митна декларація може подаватися безпосередньо підприємством, яке має авторизацію на застосування спрощення "процедура спрощеного декларування", або від його імені підприємством, яке отримало авторизацію АЕО-Б і має дозвіл на здійснення митної брокерської діяльності.

{Частина друга статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Обов'язковою умовою отримання авторизації на застосування спрощення "процедура спрощеного декларування" у випадках, зазначених у [пунктах 1 і 2](#) частини п'ятої цієї статті, є наявність у підприємства авторизації на застосування одного зі спрощень, передбачених [пунктами 1-4](#) частини першої статті 13 цього Кодексу.

{Частина третя статті 260¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Спрощена митна декларація відповідно до вимог, установлених митним законодавством Європейського Союзу, містить зменшений обсяг відомостей (порівняно з митною декларацією, заповненою у звичайному порядку), який є достатнім для ідентифікації товарів. Разом із спрощеною митною декларацією до митного органу подається лише рахунок або інший документ, який визначає вартість товару.

5. Спрощена митна декларація подається для декларування:

1) товарів, які переміщувалися у вантажних відправленнях автомобільним або залізничним транспортом, та декларуються у митні режими:

{Абзац перший пункту 1 частини п'ятої статті 260¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

- а) імпорту;
- б) митного складу;
- в) переробки на митній території;
- г) тимчасового ввезення;
- г) вільної митної зони;

д) реімпорту;

2) товарів, що поміщуються у митний режим імпорту після поміщення в митний режим митного складу згідно з підпунктом "б" пункту 1 цієї частини;

3) товарів, які для вивезення за межі митної території України у вантажних відправленнях авіаційним, водним, автомобільним або залізничним транспортом декларуються у митні режими:

{Абзац перший пункту 3 частини п'ятої статті 260¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

а) експорту;

б) реекспорту;

в) тимчасового вивезення;

г) переробки за межами митної території.

6. Митні формальності під час застосування процедури спрощеного декларування виконуються із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. У разі якщо автоматизованою системою митного оформлення або посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідність участі посадових осіб митних органів у виконанні митних формальностей за спрощеною митною декларацією, митні формальності за такою спрощеною митною декларацією виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі протягом 15 хвилин з моменту її реєстрації. Особливості виконання митних формальностей під час застосування процедури спрощеного декларування визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

7. Оформлення спрощеної митної декларації є випуском товарів у заявлений митний режим.

Оформлення спрощеної митної декларації відповідно до пунктів 1, 2 та підпунктів "а", "г" пункту 3 частини п'ятої цієї статті здійснюється за умови надання митному органу забезпечення сплати митних платежів.

{Абзац другий частини сьомої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Строк подання додаткової декларації до спрощеної декларації залежно від строку використання підприємством процедури спрощеного декларування становить:

1) 15 днів - у разі, якщо строк використання підприємством процедури спрощеного декларування не перевищує одного року;

2) 30 днів - у разі, якщо строк використання підприємством процедури спрощеного декларування перевищує один рік.

8. Для оформлення товарів за спрощеною митною декларацією застосовуються заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на дату прийняття такої спрощеної митної декларації митним органом, а заходи тарифного регулювання

зовнішньоекономічної діяльності та курси валют, визначені відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу, - чинні на дату прийняття митним органом додаткової митної декларації на товари, оформлені за такою спрощеною митною декларацією.

9. В авторизації на застосування спрощення "процедура спрощеного декларування" зазначаються відомості про:

{Абзац перший частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1) митницю (митні пости або інші структурні підрозділи митниці), якою здійснюватимуться митні формальності під час застосування спрощення "процедура спрощеного декларування";

{Пункт 1 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2) митні режими, в які можуть поміщуватися товари із застосуванням спрощення "процедура спрощеного декларування";

{Пункт 2 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3) способи забезпечення сплати митних платежів (у разі застосування);

4) перелік товарів, щодо яких надається авторизація, із зазначенням їх кодів на рівні товарної підкатегорії (10 знаків) згідно з [УКТ ЗЕД](#), найменування та звичайного торговельного опису, що дає змогу ідентифікувати та класифікувати ці товари;

{Пункт 4 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

5) перелік засобів та способи переміщення товарів, щодо яких надається авторизація;

{Пункт 5 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6) порядок інформаційного обміну між підприємством, митницею та єдиною автоматизованою інформаційною системою митних органів із використанням відповідних веб-сервісів та інших електронних сервісів, доступних через мережу Інтернет;

{Пункт 6 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7) порядок інформаційного обміну між підприємством та митницею у разі виходу з ладу єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів, відповідних веб-сервісів та інших електронних сервісів, доступних через мережу Інтернет;

{Пункт 7 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

8) інші відомості, визначені формою такої авторизації.

{Пункт 8 частини дев'ятої статті 260¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Кодекс доповнено статтею 260¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 261. Додаткова декларація

1. У разі подання відповідно до **статей 259-260¹** цього Кодексу попередньої, тимчасової, спрощеної або періодичної митної декларації декларант або уповноважена ним особа повинні протягом строків, визначених відповідно до цього Кодексу, подати митному органу додаткову декларацію, яка містить точні відомості про товари, задекларовані за попередньою, тимчасовою, спрощеною або періодичною митною декларацією, що подавалися б у разі декларування цих товарів за митною декларацією, заповненою у звичайному порядку.

{Частина перша статті 261 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. У разі відсутності інформації, необхідної для визначення числових значень складових митної вартості товарів, яка стане відомою після випуску товарів у вільний обіг та сплати роялті, ліцензійних платежів, інших складових вартості, які визначаються залежно від обсягів продажу або прибутку від продажу, декларант або уповноважена ним особа має право подати додаткову декларацію протягом 180 днів з дати випуску товарів.

3. У разі випуску товарів за спрощеною митною декларацією підприємство зобов'язане подати до митного органу, який здійснив такий випуск, додаткову декларацію (додаткові декларації) на такі товари та сплатити митні та інші платежі, якими відповідно до законодавства України обкладаються товари під час поміщення їх у відповідний митний режим, протягом строків, визначених відповідно до цього Кодексу.

{Статтю 261 доповнено новою частиною згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Додаткова декларація також може бути подана для сплати мита на товари, що ввезені на митну територію України та випущені у відповідний митний режим із звільненням або умовним звільненням від сплати мита і використані у виробництві інших товарів, та якщо така сплата є умовою набуття виробленими в Україні товарами походження з України та це передбачено законами України та/або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{Статтю 261 доповнено новою частиною згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

5. У разі якщо значення ціни товару в зовнішньоекономічному договорі визначається за формулою і на дату декларування невідоме, декларант або уповноважена ним особа має право подати додаткову декларацію протягом 90 днів з дати випуску товарів.

6. Додаткова декларація подається до відповідного митного органу, яким була оформлена відповідна попередня, тимчасова, спрощена або періодична митна декларація.

{Частина шоста статті 261 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

7. Дозволяється подання однієї додаткової декларації до кількох попередніх, тимчасових, спрощених або періодичних митних декларацій, що були оформлені одним митним органом в межах одного зовнішньоекономічного договору та одного митного режиму, за умови дотримання строків подання додаткової декларації, визначених відповідно до цього Кодексу.

{Частина сьома статті 261 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

8. У межах строків подання додаткової декларації, визначених відповідно до цього Кодексу, дозволяється подання кількох додаткових декларацій до однієї попередньої, тимчасової, спрощеної, періодичної митної декларації або митної декларації, заповненої у звичайному порядку.

{Статтю 261 доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 262. Місце декларування

1. Товари, що переміщуються через митний кордон України, декларуються митному органу, який здійснює митне оформлення цих товарів.

2. Транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів, декларуються одночасно з цими товарами, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. Морські, річкові та повітряні судна декларуються митному органу в порту чи аеропорту прибуття на митну територію України або в порту чи аеропорту відправлення з митної території України.

4. Порожні транспортні засоби і транспортні засоби, що перевозять пасажирів, декларуються в місці перетину митного кордону України.

Стаття 263. Строки декларування

1. Митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, протягом 10 робочих днів з дати доставлення цих товарів, транспортних засобів до зазначеного органу.

2. У разі відмови у прийнятті митної декларації або в митному оформленні товарів, у тому числі у зв'язку з прийняттям митним органом рішення про коригування митної вартості товарів нова митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, не пізніше 10 робочих днів з дати такої відмови, якщо товари протягом зазначеного часу не розміщено на складі тимчасового зберігання чи на складі митного органу.

{Частина друга статті 263 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

3. Товари, які протягом 30 днів з дня доставлення їх у митний орган призначення не поміщені у митний режим або не розміщені на складі тимчасового зберігання чи складі митного органу, набувають статусу таких, що зберігаються на складі митного органу.

4. Строки, зазначені у частинах першій та другій цієї статті, продовжуються митними органами на прохання декларанта:

1) у разі хвороби власника товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноваженої ним особи, що настала після прибуття у місця, встановлені митними органами для здійснення митного контролю, що підтверджується документом, виданим медичним закладом;

2) коли процедура контролю, який здійснюється іншими державними органами під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, потребує додаткового часу, що підтверджується довідкою відповідного органу;

3) якщо виникли обставини та/або сталися події, що перешкоджають поданню митному органу митної декларації, зокрема:

а) стихійне лихо (пожежа, повінь тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях у зоні митного контролю, інші надзвичайні та невідворотні за даних умов події (обставини непереборної сили);

б) протиправні дії третіх осіб, спрямовані проти перевізника, транспортного засобу комерційного призначення чи товарів, що підлягають декларуванню;

в) неможливість подальшого руху транспортного засобу внаслідок зсуву, пошкодження або розпакування товару, що унеможливило пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

5. Залежно від характеру обставин і подій, зазначених у частині четвертій цієї статті, документи, що підтверджують їх наявність і тривалість дії, видаються державними органами та іншими суб'єктами відповідно до їх компетенції.

6. Для продовження строків пред'явлення або декларування митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення власник або уповноважена ним особа звертається до митного органу з письмовою заявою, у тому числі в електронній формі. До заяви додаються відповідні документи, які підтверджують обставини та події, зазначені у частині четвертій цієї статті.

7. Митний орган на підставі заяви та доданих до неї документів продовжує строк декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення на час, необхідний для усунення причин, що не дали змоги своєчасно задекларувати ці товари, транспортні засоби.

8. Декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення може здійснюватися до прибуття їх на митну територію України або до митного органу призначення згідно з порядком та умовами, визначеними [статтею 259](#) цього Кодексу.

Стаття 264. Прийняття митної декларації

1. Митна декларація реєструється та приймається митним органом у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Подання та прийняття митної декларації на товари, що декларуються для поміщення товарів у митний режим транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), здійснюються відповідно до положень зазначеної Конвенції.

{Частина першу статті 264 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Митна декларація та інші документи подаються митному органу в електронному вигляді з дотриманням вимог цього Кодексу або на паперових носіях. Митна декларація на паперовому носії супроводжується її електронною копією. Разом з митною декларацією митному органу подаються рахунок або інший документ, що визначає вартість товару, та, у випадках, встановлених цим Кодексом, - декларація митної вартості. Відомості про документи, визначені **частиною третьою статті 335** цього Кодексу, зазначаються декларантом або уповноваженою ним особою у встановленому порядку в митній декларації. На вимогу митного органу декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати митному органу оригінали таких документів або засвідчені в установленому порядку їх копії, якщо законодавством не передбачено подання оригіналів.

Митним органам забороняється вимагати надання декларантом або уповноваженою ним особою документів та/або відомостей, якщо цим Кодексом та іншими законами України передбачено надання таких документів (відомостей) митним органам державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", а також приймати і використовувати такі документи та/або відомості, надані декларантом або уповноваженою ним особою, для здійснення митних формальностей, крім випадків, визначених цим Кодексом.

{Частина другу статті 264 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

У разі виходу з ладу єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" на строк більше двох годин митний орган зобов'язаний приймати документи та/або відомості, зазначені в абзаці другому цієї частини, у разі надання їх декларантом або уповноваженою ним особою у вигляді електронних документів або документів на паперовому носії або їх електронних (сканованих) копій, на які накладено електронний підпис декларанта або уповноваженої ним особи.

{Частина другу статті 264 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Дата та час подання митної декларації фіксується митним органом шляхом її реєстрації, у тому числі з використанням інформаційних технологій. Митний орган не має права відмовити в реєстрації митної декларації.

4. Митний орган зобов'язаний надати декларанту або уповноваженій ним особі можливість самостійного фіксування в електронній системі митного оформлення факту і часу подачі митному органу митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, на паперовому носії, а в разі електронного декларування - можливість одержання від митного органу повідомлення про дату і час отримання цим органом електронної митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює. Ненадання митним органом такої можливості є бездіяльністю, яка може бути оскаржена відповідно до **глави 4** цього Кодексу.

5. З метою визначення правильності заповнення поданої митної декларації та відповідності доданих до неї документів установленим вимогам митний орган здійснює перевірку митної декларації.

6. Митна декларація приймається для митного оформлення, якщо вона подана за встановленою формою, підписана особою, яка її подала, і перевіркою цієї декларації встановлено, що вона містить всі необхідні відомості і до неї додано всі документи, визначені цим Кодексом. Факт прийняття митної декларації засвідчується посадовою особою митного органу, яка її прийняла, шляхом проставлення на ній відбитка відповідного митного забезпечення та інших відміток (номера декларації, дати та часу її прийняття тощо), у тому числі з використанням інформаційних технологій.

7. У випадках, коли з причин, визнаних митним органом обґрунтованими, окремі документи, визначені цим Кодексом, не можуть бути представлені разом з митною декларацією, дозволяється подання таких документів протягом часу, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

8. З моменту прийняття митним органом митної декларації вона є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення, а декларант або уповноважена ним особа несе відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у цій декларації.

9. Митний орган не має права відмовити у прийнятті митної декларації, якщо виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

10. Відмова митного органу у прийнятті митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта.

11. Митний орган відмовляє у прийнятті митної декларації виключно з таких підстав:

1) митна декларація не містить усіх відомостей або подана без документів, передбачених [статтею 335](#) цього Кодексу;

2) електронна митна декларація не містить встановлених законодавством обов'язкових реквізитів;

3) митну декларацію подано з порушенням інших вимог, встановлених цим Кодексом.

12. У разі відмови у прийнятті митної декларації посадовою особою митного органу заповнюється картка відмови у прийнятті митної декларації за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Один примірник зазначеної картки невідкладно вручається (надсилається) декларанту або уповноваженій ним особі. Інформація про відмову у прийнятті для оформлення електронної митної декларації надсилається декларанту електронним повідомленням, засвідченим електронним цифровим підписом посадової особи митного органу.

13. Документи, відомості про які зазначені в митній декларації, повинні зберігатися декларантом протягом не менше ніж 1095 днів, крім документів на паперових носіях, що надані митному органу для здійснення митних формальностей та не повернені митним органом після їх виконання. Декларант та уповноважена ним особа несуть установлену цим

Кодексом та іншими законами України відповідальність за подання недостовірних відомостей, внесених ними до митної декларації, за знищення або втрату документів, відомості про які зазначені в митній декларації, до закінчення строку зберігання, передбаченого цією частиною.

{Частина тринадцята статті 264 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 265. Декларанти

1. Декларантами мають право виступати:

1) при переміщенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України або при зміні митного режиму щодо товарів на підставі зовнішньоекономічного договору, укладеного резидентом, - резидент, яким або від імені якого укладено цей договір;

2) в інших випадках - особа, яка відповідно до законодавства України має право вчиняти щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення юридично значущі дії від свого імені.

2. Декларантами можуть бути тільки резиденти, крім випадків переміщення через митний кордон України:

1) громадянами - особистих речей, транспортних засобів особистого користування та інших товарів для особистих, сімейних чи інших потреб, не пов'язаних із здійсненням підприємницької діяльності;

2) особами, які мають пільги згідно із [статтями 383-386, 388, 389, 391, 392](#) цього Кодексу, - товарів, у зв'язку із ввезенням яких на митну територію України та вивезенням їх за межі цієї території такі пільги надаються;

3) представництвами іноземних фірм - товарів, що не підлягають відчуженню та призначені для службового користування цих представництв при декларуванні у митні режими тимчасового ввезення, реекспорту, транзиту, а також імпорту щодо товарів, ввезених для власних потреб таких представництв;

4) іноземними перевізниками - товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються територією України прохідним транзитом;

5) інших випадків, коли відповідно до законодавства України нерезидент має право розпоряджатися товарами на митній території України.

3. Підприємства можуть бути декларантами, за умови перебування їх на обліку в митних органах України.

4. Громадяни можуть бути декларантами після досягнення ними 16-річного віку.

5. Декларант може здійснювати декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення самостійно або уповноважувати інших осіб на здійснення декларування від свого імені.

6. Декларування товарів, що належать громадянам, може здійснюватися цими громадянами або іншими громадянами, уповноваженими на це власниками зазначених товарів нотаріально посвідченими дорученнями.

Стаття 266. Обов'язки, права та відповідальність декларанта та уповноваженої ним особи

1. Декларант зобов'язаний:

1) здійснити декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до порядку, встановленого цим Кодексом;

2) на вимогу митного органу пред'явити товари, транспортні засоби комерційного призначення для митного контролю і митного оформлення;

3) надати митному органу передбачені законодавством документи і відомості, необхідні для виконання митних формальностей;

4) у випадках, визначених цим Кодексом та [Податковим кодексом України](#), сплатити митні платежі або забезпечити їх сплату відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу;

5) у випадках, визначених цим Кодексом та іншими законами України, сплатити інші платежі, контроль за справлянням яких покладено на митні органи.

2. Перед подачею митної декларації декларант має право з дозволу митного органу здійснювати фізичний огляд товарів з метою перевірки їх відповідності опису (відомостям), зазначеному у товаросупровідних документах, брати проби та зразки товарів.

3. У випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, декларант має право вимагати від митного органу випуску товарів, за умови забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

4. У разі самотійного декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення декларантом передбачену цим Кодексом відповідальність за вчинення порушення митних правил у повному обсязі несе декларант.

5. Особа, уповноважена на декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта, має такі самі обов'язки, права і несе таку саму відповідальність, що й декларант.

Стаття 267. Декларування товарів з партії, які класифікуються у межах однієї товарної позиції згідно з [УКТ ЗЕД](#)

1. У разі якщо до партії товарів входять товари, які класифікуються у межах однієї товарної позиції згідно з [УКТ ЗЕД](#), вони за бажанням декларанта або уповноваженої ним особи можуть декларуватися для вільного обігу на митній території України або за її межами за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД, за умови що цьому коду відповідає найбільша ставка ввізного або вивізного мита у межах однієї товарної позиції згідно з УКТ ЗЕД. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначеної партії, застосовуються передбачені законом заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта або уповноважену ним особу від додержання зазначених заходів щодо цих товарів.

2. З метою перевірки додержання декларантом умов, зазначених у **частині першій** цієї статті, митний орган має право вимагати більш детальну інформацію щодо окремих товарів, які декларуються.

3. Положення цієї статті не поширюються на:

- 1) підакцизні товари;
- 2) товари, до яких застосовуються різні ставки податку на додану вартість;
- 3) товари, на які відповідно до законодавства встановлені кількісні обмеження імпорту або експорту;
- 4) товари, щодо яких встановлено особливі види мита.

{Стаття 267 в редакції Закону № 2458-IX від 27.07.2022}

Стаття 268. Помилки у митній декларації

1. Допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, не тягне за собою застосування санкцій, передбачених цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

{Частина перша статті 268 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. У випадках, передбачених **частиною першою** цієї статті, посадові особи митних органів надають декларантам або уповноваженим ним особам можливість виправити помилки, допущені в митній декларації.

{Частину третю статті 268 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 269. Зміна, відкликання та визнання митної декларації недійсною

1. Відповідно до положень цієї статті за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи та з дозволу митного органу відомості, зазначені в митній декларації, можуть бути змінені або митна декларація може бути відкликана. У разі відмови у наданні такого дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронному вигляді, повідомити декларанта про причини і підстави такої відмови.

2. Внесення змін до митної декларації, прийнятої митним органом, допускається до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, а також протягом трьох років з дня завершення їх митного оформлення. Зміни повинні стосуватися лише товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у митній декларації.

3. Якщо після випуску у вільний обіг товарів, митний контроль яких здійснювався без проведення митного огляду, декларантом виявлені товари, переміщені через митний кордон України і не зазначені в митній декларації, за письмовим зверненням декларанта та з дозволу митного органу допускається внесення до митної декларації змін щодо збільшення

кількості товарів, випущених у вільний обіг на митній території України, у зв'язку з виявленням незадекларованих товарів.

4. Внесення до митної декларації змін, які впливають на застосування до товарів заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснюється за умови дотримання таких заходів.

5. Відкликання митної декларації допускається лише до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму.

6. Якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, оформлені за декларацією для вивезення за межі митної території України, не перетнули державний кордон України протягом 180 днів, митний орган визнає цю митну декларацію недійсною. Зазначений строк може бути зменшений за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи.

7. Порядок внесення змін до митних декларацій, їх відкликання та визнання недійсними визначається Кабінетом Міністрів України.

8. Після відкликання або визнання недійсною митної декларації товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній задекларовані, повинні бути видані з-під митного контролю за заявою декларанта або уповноваженої ним особи, якщо до початку митного оформлення цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення вони перебували у вільному обігу на митній території України, або задекларовані протягом 10 днів до обраного митного режиму.

9. Посадові особи митних органів не мають права заповнювати митну декларацію, змінювати відомості, зазначені в митній декларації, крім внесення до неї відомостей, що належать до повноважень митних органів.

10. У разі виявлення порушень митних правил щодо задекларованих у митній декларації товарів, транспортних засобів комерційного призначення внесення змін, відкликання та визнання недійсною цієї декларації до закінчення провадження у відповідних справах забороняються. Не порушується провадження у справах про порушення митних правил у випадках, якщо декларант або уповноважена ним особа самостійно звернулися до митного органу з проханням про внесення змін до митної декларації відповідно до частин другої - четвертої цієї статті.

Розділ IX МИТНІ ПЛАТЕЖІ

Глава 41. Загальні положення щодо митних платежів

Стаття 270. Оподаткування митними платежами товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Правила оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, митом, крім особливих видів мита, встановлюються цим Кодексом та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Правила оподаткування особливими видами мита встановлюються законами України ["Про захист](#)

національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну", окремим законом щодо встановлення додаткового імпортного збору.

{Частина перша статті 270 із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

2. Правила оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, іншими (крім мита) митними платежами встановлюються [Податковим кодексом України](#) з урахуванням особливостей, що визначаються цим Кодексом.

3. Особливості оподаткування митними платежами товарів, поміщених у відповідний митний режим, визначені у [статті 286](#) та [розділі V](#) цього Кодексу, а також у [розділах V і VI](#) Податкового кодексу України.

Глава 42. Мито

Стаття 271. Мито та його види

1. Мито - це загальнодержавний податок, встановлений [Податковим кодексом України](#) та цим Кодексом, який нараховується та сплачується відповідно до цього Кодексу, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. В Україні застосовуються такі види мита:

- 1) ввізне мито;
- 2) вивізне мито;
- 3) сезонне мито;

4) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне, додатковий імпортний збір.

{Пункт 4 частини другої статті 271 із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

3. Забороняється застосовувати інші види мита, крім тих, що встановлені цим Кодексом.

Стаття 272. Ввізне мито

1. Ввізне мито встановлюється на товари, що ввозяться на митну територію України.

2. Встановлення нових та зміна діючих ставок ввізного мита, визначених [Митним тарифом України](#), здійснюються Верховною Радою України шляхом прийняття законів України.

Стаття 273. Вивізне мито

1. Вивізне мито встановлюється законом на українські товари, що вивозяться за межі митної території України.

Стаття 274. Сезонне мито

1. На окремі товари законом може встановлюватися сезонне мито на строк не менше 60 та не більше 120 послідовних календарних днів з дня встановлення сезонного мита.

Стаття 275. Особливі види мита

1. У випадках, передбачених законами України (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), з метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників у разі ввезення товарів на митну територію України, незалежно від інших видів мита, можуть застосовуватися особливі види мита:

- 1) спеціальне мито;
- 2) антидемпінгове мито;
- 3) компенсаційне мито;
- 4) додатковий імпорتنний збір.

{Частина першу статті 275 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

{Частина другу статті 275 виключено на підставі Закону № 74-VIII від 28.12.2014}

3. Спеціальне мито встановлюється відповідно до [Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну"](#):

{Абзац перший частини третьої статті 275 із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

1) як засіб захисту національного товаровиробника, у разі якщо товари ввозяться на митну територію України в обсягах та/або за таких умов, що їх ввезення заподіює або створює загрозу заподіяння значної шкоди національному товаровиробнику;

2) як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до [Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту"](#) у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом демпінгу, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до [Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту"](#) у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

6. Додатковий імпорتنний збір встановлюється законом відповідно до статті XII [Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року](#) (далі - ГАТТ-1994) та [Дововленості про положення ГАТТ-1994 щодо платіжного балансу](#) у разі значного погіршення стану платіжного балансу або істотного скорочення золотовалютних резервів, або досягнення

ними мінімального розміру з метою забезпечення рівноваги платіжного балансу та збільшення розміру золотовалютних резервів.

{Статтю 275 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

Стаття 276. Платники мита

1. Платниками мита є:

1) особа, яка ввозить товари на митну територію України чи вивозить товари з митної території України у порядку та на умовах, встановлених цим Кодексом;

2) особа, на адресу якої надходять товари, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, несупроводжуваному багажі, вантажних відправленнях;

3) особа, на яку покладається обов'язок дотримання вимог митних режимів, які передбачають звільнення від оподаткування митом, у разі порушення таких вимог;

4) особа, яка використовує товари, митне оформлення яких було здійснено з умовним звільненням від оподаткування, не за цільовим призначенням та/або всупереч умовам чи цілям такого звільнення згідно з цим Кодексом, іншими законами України, а також будь-які інші особи, які безпідставно використовують звільнення від оподаткування митом (податкову пільгу);

5) особа, яка реалізує або передає у володіння, користування чи розпорядження товари, що були випущені у вільний обіг на митній території України із звільненням від оподаткування митними платежами, до закінчення строку, визначеного законом;

6) особа, яка реалізує товари, транспортні засоби відповідно до **статті 243** цього Кодексу.

Стаття 277. Об'єкти оподаткування митом

1. Об'єктами оподаткування митом є:

1) товари, митна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі митної території України підприємствами;

{Пункт 1 частини першої статті 277 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1201-VII від 10.04.2014}

2) товари, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України в обсягах, які підлягають оподаткуванню митними платежами відповідно до **розділу XII** цього Кодексу, а також **розділів V та VI Податкового кодексу України**;

{Пункт 2 частини першої статті 277 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1201-VII від 10.04.2014}

3) товари, транспортні засоби, що реалізуються відповідно до **статті 243** цього Кодексу.

Стаття 278. Дата виникнення податкових зобов'язань

1. Датою виникнення податкових зобов'язань із сплати мита у разі ввезення товарів на митну територію України чи вивезення товарів з митної території України є дата подання митному органу митної декларації для митного оформлення або дата нарахування такого податкового зобов'язання митним органом у випадках, визначених цим Кодексом та законами України.

Стаття 279. База оподаткування митом

1. Basis оподаткування митом товарів, що переміщуються через митний кордон України, є:

1) для товарів, на які законом встановлено адвалорні ставки мита, - митна вартість товарів;

2) для товарів, на які законом встановлено специфічні ставки мита, - кількість таких товарів у встановлених законом одиницях виміру.

Для товарів, на які законом встановлено комбіновані ставки мита, база оподаткування визначається відповідно до пунктів 1 і 2 цієї частини.

2. База оподаткування митом товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, визначається відповідно до [статті 234](#) цього Кодексу.

3. База оподаткування митом товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами, визначається відповідно до цього Кодексу.

Стаття 280. Ставки мита

1. В Україні застосовуються такі види ставок мита:

1) адвалорна - у відсотках до встановленої [статтею 279](#) цього Кодексу бази оподаткування;

2) специфічна - у грошовому розмірі на одиницю бази оподаткування, встановлену [статтею 279](#) цього Кодексу;

3) комбінована, що складається з адвалорної та специфічної ставок мита.

2. Забороняється застосовувати інші, ніж встановлені у частині першій цієї статті, види ставок мита.

3. Ставки мита, крім сезонного та особливих видів мита, встановлюються виключно законами України з питань оподаткування.

4. Ввізне мито на товари, митне оформлення яких здійснюється в порядку, встановленому для підприємств, нараховується за ставками, встановленими [Митним тарифом України](#).

5. Ввізне мито є диференційованим щодо товарів, що походять з держав, які спільно з Україною входять до митних союзів або утворюють з нею зони вільної торгівлі. У разі встановлення будь-якого спеціального преференційного митного режиму згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України,

застосовуються преференційні ставки ввізного мита, встановлені [Митним тарифом України](#).

До товарів, що походять з України або з держав - членів Світової організації торгівлі, або з держав, з якими Україна уклала двосторонні або регіональні угоди щодо режиму найбільшого сприяння, застосовуються пільгові ставки ввізного мита, встановлені [Митним тарифом України](#), якщо інше не встановлено законом.

До решти товарів застосовуються повні ставки ввізного мита, встановлені [Митним тарифом України](#).

6. Ввізне мито на товари, митне оформлення яких здійснюється в порядку, встановленому для громадян, нараховується відповідно до [розділу XII](#) цього Кодексу.

7. Вивізне мито нараховується за ставками, встановленими законом.

8. Сезонне мито нараховується за ставками, встановленими [Законом України "Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції"](#).

9. Особливі види мита нараховуються за ставками, встановленими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, відповідно до законів України ["Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту"](#), ["Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту"](#), ["Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну"](#).

10. У разі декларування товарів відповідно до [статті 267](#) цього Кодексу, до яких застосовуються специфічні ставки мита з однаковими одиницями виміру, мито нараховується за найбільшою специфічною ставкою, яка відповідає класифікаційному коду у межах однієї товарної позиції згідно з [УКТ ЗЕД](#).

{Статтю 280 доповнено частиною десятою згідно із Законом № 2458-IX від 27.07.2022}

11. У разі декларування товарів відповідно до [статті 267](#) цього Кодексу, до яких застосовуються специфічні ставки мита з різними одиницями виміру, найбільша специфічна ставка мита визначається для кожного такого товару з партії шляхом перерахунку їх в адвалорні ставки мита.

Адвалорний еквівалент специфічної ставки мита перераховується як відсоток розрахованої суми специфічного мита для кожного з таких товарів від їх митної вартості.

Мито нараховується за найбільшою адвалорною ставкою, яка відповідає класифікаційному коду у межах однієї товарної позиції згідно з [УКТ ЗЕД](#), перерахованою із специфічних ставок мита. Базою оподаткування митом для таких товарів є їх сумарна митна вартість.

{Статтю 280 доповнено частиною одинадцятою згідно із Законом № 2458-IX від 27.07.2022}

12. У разі декларування товарів відповідно до [статті 267](#) цього Кодексу, до яких застосовуються як адвалорні, так і специфічні ставки мита, найбільша специфічна ставка,

визначена відповідно до **частин десятої** та **одинадцятої** цієї статті, для кожного такого товару з партії перераховується в адвалорну. Мито нараховується за найбільшою адвалорною ставкою, яка відповідає класифікаційному коду у межах однієї товарної позиції згідно з **УКТ ЗЕД**, після перерахунку специфічних ставок мита в адвалорні.

{Статтю 280 доповнено частиною дванадцятою згідно із Законом № 2458-IX від 27.07.2022}

Стаття 281. Тарифні пільги (тарифні преференції)

1. Допускається встановлення тарифних пільг (тарифних преференцій) щодо ставок **Митного тарифу України** у вигляді звільнення від оподаткування ввізним митом, зниження ставок ввізного мита або встановлення тарифних квот відповідно до законодавства України та для ввезення товарів, що походять з держав, з якими укладено відповідні міжнародні договори.

Кабінет Міністрів України затверджує концепцію "походження товарів" і методи адміністративного співробітництва відповідно до **Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони**, які підлягають застосуванню з дня набрання чинності відповідним рішенням Підкомітету з питань митного співробітництва, утвореного відповідно до **статті 83** глави 5 розділу IV зазначеної Угоди, що оприлюднюється відповідно до процедури, встановленої Кабінетом Міністрів України.

{Частину першу статті 281 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 3261-IX від 14.07.2023}

2. Тарифні квоти у вигляді встановлення обсягів окремих товарів, призначених для ввезення на митну територію України у визначений період зі зниженням ставки ввізного мита, встановлюються окремими законами.

3. Ввезення товарів на митну територію України поза тарифними квотами здійснюється без зниження ставок ввізного мита.

4. Забороняється знижувати ставки ввізного мита для окремих осіб і за окремими контрактами.

5. У разі якщо імпорт товару є об'єктом антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, тарифні пільги (тарифні преференції) не встановлюються або зупиняються чи припиняються, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. У відповідь на дружні дії держав щодо реалізації законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України, держав, з якими Україною укладено міжнародні договори про вільну торгівлю, як захід з національної безпеки, що запроваджується відповідно до статті XXI **Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року**, Кабінет Міністрів України відповідно до **статті 29¹** Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" може прийняти рішення про тимчасове застосування аналогічних заходів - встановлення тарифних пільг (тарифних преференцій) у вигляді звільнення від оподаткування ввізним митом, зниження ставок ввізного мита або встановлення тарифних квот - до товарів, що походять з держав, які здійснили дружні дії щодо реалізації законних прав та інтересів

суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України, держав, з якими Україною укладено міжнародні договори про вільну торгівлю, та які в односторонньому порядку застосували тарифні пільги (тарифні преференції) до товарів, що походять з України.

{Статтю 281 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 2325-IX від 21.06.2022}

Стаття 282. Звільнення від оподаткування митом (податкові пільги)

1. У випадках, встановлених цим Кодексом та іншими законами з питань оподаткування, при ввезенні на митну територію України або вивезенні за її межі від оподаткування митом звільняються:

1) транспортні засоби комерційного призначення, що здійснюють регулярні міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів, а також предмети матеріально-технічного постачання і спорядження, паливо, продовольство та інше майно, необхідні для їх нормальної експлуатації на час перебування в дорозі, в пунктах проміжної зупинки, або придбані за кордоном у зв'язку з ліквідацією наслідків аварії (поломки) даних транспортних засобів;

2) предмети матеріально-технічного постачання та спорядження, паливо, сировина для промислової переробки, продовольство та інше майно, що вивозяться за межі митної території України для забезпечення виробничої діяльності українських та орендованих (зафрахтованих) українськими підприємствами і організаціями суден, які ведуть морський промисел, а також продукція їх промислу, що ввозиться на митну територію України;

3) валюта України, іноземна валюта, цінні папери та банківські метали;

4) товари, право власності на які набувається державою у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами України;

5) товари, що ввозяться в Україну або вивозяться з України для офіційного і особистого користування особами, які відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і законів України користуються правом ввезення в Україну та вивезення з України таких товарів зі звільненням від сплати мита;

6) товари, що ввозяться на митну територію України в рамках міжнародної технічної допомоги відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

7) товари, що походять з іншої території, за які було сплачено мито при первісному ввезенні на митну територію України, тимчасово, у тому числі з метою ремонту, вивозилися за її межі та знову ввозяться на митну територію України;

8) товари, що походять з митної території України, за які було сплачено мито при первісному вивезенні за межі цієї території, тимчасово ввозилися на цю територію та знову вивозяться за її межі;

9) документи та видання, які надсилаються в рамках міжнародного обміну до архівних установ, освітніх, наукових або культурних закладів, у тому числі бібліотек. [Перелік](#) цих установ та закладів визначається Кабінетом Міністрів України;

{Пункт 9 частини першої статті 282 із змінами, внесеними згідно із Законом № 512-VIII від 04.06.2015}

10) на період виконання робіт щодо підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему - товари (сировина, матеріали, устаткування та обладнання), що надходять в Україну в рамках міжнародної технічної допомоги, яка надається на безоплатній та безповоротній основі для подальшої експлуатації, підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему та забезпечення соціального захисту персоналу Чорнобильської АЕС;

11) товари, включаючи продукцію, обладнання, устаткування, транспортні засоби та інші речі майнового характеру, призначені для виконання угоди про розподіл продукції, а також продукція, видобута у виключній (морській) економічній зоні України, що ввозяться на митну територію України при виконанні угоди про розподіл продукції, а також товари (крім майна та матеріальних цінностей, вартість яких була відшкодована інвестору компенсаційною продукцією і які перейшли у власність держави) та видобута продукція, що вивозяться інвестором з України відповідно до [Закону України "Про угоди про розподіл продукції"](#) та угоди про розподіл продукції;

12) архівні документи, придбані з метою внесення їх до Національного архівного фонду;

13) фармацевтична продукція, сполуки, що використовуються для її виготовлення, які не виробляються в Україні та класифікуються за товарними [групами 28, 29, 30](#) УКТ ЗЕД, [перелік](#) яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

14) устаткування, яке працює на відновлюваних джерелах енергії, енергозберігаюче обладнання і матеріали, засоби вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів, обладнання та матеріали для виробництва альтернативних видів палива або для виробництва енергії з відновлюваних джерел енергії за умови, що ці товари застосовуються платником податків для власного виробництва та якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні. [Перелік](#) таких товарів із зазначенням кодів [УКТ ЗЕД](#) встановлюється Кабінетом Міністрів України;

15) техніка, устаткування, майно і матеріали, що ввозяться на митну територію України та вивозяться за межі цієї території, призначені для власного використання розвідувальними органами України;

16) матеріали, устаткування та комплектуючі, що використовуються для виробництва:

а) устаткування, що працює на відновлюваних джерелах енергії;

б) матеріалів, сировини, устаткування та комплектуючих, що будуть використовуватися у виробництві альтернативних видів палива або виробництві енергії з відновлюваних джерел енергії;

в) енергозберігаючого обладнання і матеріалів, виробів, експлуатація яких забезпечує економію та раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів;

г) засобів вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів;

г) матеріалів, сировини та устаткування, що будуть використовуватися у нанотехнологічних виробництвах або працювати з використанням нанотехнологій.

Зазначені у цьому пункті товари звільняються від оподаткування за умови, що вони застосовуються платником податків для власного виробництва та якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні. Перелік таких товарів із зазначенням кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) встановлюється Кабінетом Міністрів України;

17) технічні та транспортні засоби, у тому числі самохідні сільськогосподарські машини, що працюють на біопаливі та класифікуються за кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#), визначеними статтею 7 [Закону України "Про альтернативні види палива"](#), якщо такі товари не виробляються в Україні. [Порядок](#) ввезення зазначених технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, визначається Кабінетом Міністрів України;

18) бланки книжок МДП та книжок (карнетів) А.Т.А., що переміщуються між національним гарантійним об'єднанням та іноземними гарантійними об'єднаннями, що є їх кореспондентами, або міжнародними організаціями.

19) з 1 січня 2013 року товари та/або предмети, оплачені за рахунок грантів (субгрантів), наданих відповідно до програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні, що виконуються відповідно до закону.

У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів та/або предметів платник податку зобов'язаний сплатити мито та пеню у порядку і розмірах, визначених цим Кодексом;

{Абзац другий пункту 19 частини першої статті 282 із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

{Частину першу статті 282 доповнено пунктом 19 згідно із Законом № 4999-VI від 21.06.2012}

20) товари оборонного призначення, визначені такими згідно з [пунктом 29](#) частини першої статті 1 [Закону України "Про оборонні закупівлі"](#), що класифікуються за такими групами, товарними позиціями та підкатегоріями [УКТ ЗЕД](#):

{Абзац перший пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 2120-IX від 15.03.2022}

3601 00 00 00 (тільки для порохів, що використовуються в оборонних цілях), 3602 00 00 00 (тільки для вибухових речовин, що використовуються в оборонних цілях), 3603 (тільки для ударних капсулів, детонаторів, запалів до гранат та металевих зарядів, що використовуються в оборонних цілях), 3604 90 00 00 (тільки для освітлювальних та сигнальних ракет, що використовуються в оборонних цілях);

{Абзац другий пункту 20 частини першої статті 282 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2120-IX від 15.03.2022; в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8543 20 00 00 (тільки для засобів радіоелектронної розвідки та радіоелектронної боротьби, що використовуються в оборонних цілях);

{Абзац третій пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8702-8705 (тільки для автомобілів спеціального призначення, радіолокаційних станцій та причепів до них, що класифікуються в товарній позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, мобільних ремонтних майстерень, які використовуються в оборонних цілях; пасажирських та вантажних автомобілів звичайного типу, які використовуються в оборонних цілях, та мають легку броню або обладнані з'ємною бронєю);

{Абзац четвертий пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8710 00 00 00;

{Абзац п'ятий пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8806;

{Абзац шостий пункту 20 частини першої статті 282 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2120-IX від 15.03.2022; в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8807 (тільки для частин безпілотних літальних апаратів);

{Абзац пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8804 00 00 00 (тільки для парашутів та інших пристроїв, призначених для десантування військовослужбовців та/або військової техніки);

{Абзац пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

8906 (тільки для військових кораблів, катерів та їх складових, безпілотних морських систем, що використовуються в оборонних цілях);

{Абзац пункту 20 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

групи 90 (тільки для біноклів, приладів нічного бачення, тепловізорів, захисних окулярів, телескопічних прицілів та інших оптичних пристроїв для військової зброї, якщо вони не поставлені разом із військовою зброєю, для якої вони призначені, інших оптичних, навігаційних та топографічних приладів та інструментів, що використовуються в оборонних цілях);

групи 93, крім включених до товарної позиції 9303 та товарної підкатегорії 9304 00 0000, а також 9305 (лише призначених для виробів товарних позицій 9303-9304), 9306 90 90 00 та 9307 00 00 00;

тепловізійні біноклі, монокуляри та біокуляри, прилади нічного бачення (біноклі та монокуляри), що класифікуються у товарних підкатегоріях [8525 89 00 10](#), [8525 89 00 90](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 20 частини першої статті 282 доповнено абзацом дванадцятим згідно із Законом [№ 3288-IX від 28.07.2023](#)}

далекоміри, що класифікуються у товарній підкатегорії [9015 10 00 00](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 20 частини першої статті 282 доповнено абзацом тринадцятим згідно із Законом [№ 3288-IX від 28.07.2023](#)}

портативні радіоелектронні засоби виявлення та протидії безпілотним літальним апаратам (антидронові рушніці), що класифікуються у товарній позиції [8543](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 20 частини першої статті 282 доповнено абзацом чотирнадцятим згідно із Законом [№ 3288-IX від 28.07.2023](#)}

радіолокаційні прилади, що класифікуються у товарній підкатегорії [8526 10 00 90](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 20 частини першої статті 282 доповнено абзацом п'ятнадцятим згідно із Законом [№ 3523-IX від 20.12.2023](#)}

{Частину першу статті 282 доповнено пунктом 20 згідно із Законом [№ 1657-VII від 02.09.2014](#); в редакції Закону [№ 2120-IX від 15.03.2022](#)}

21) наукові прилади, обладнання, запасні частини і витратні матеріали до них, реактиви, зразки, наукова література, що ввозяться в Україну державними науковими установами, державними закладами вищої освіти для забезпечення власної освітньої, наукової та науково-технічної діяльності, що класифікуються за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

0701 10 00 00, 1302 20 10 00, 1302 31 00 00, 2504, 2804 61 00 00, 2818 20 00 00, 2818 30 00 00, 2823 00 00 00, 2825 10 00 00, 2825 60 00 00, 2825 90 40 00, 2825 90 85 00, 2827 (крім 2827 39 85 10), 2835 22 00 00, 2836 99 17 00, 2839 11 00 00, 2841 70 00 00, 2841 90 30 00, 2842 90 10 00, 2844, 2846, 2849, 2902 11 00 00, 2903 12 00 00, 2903 13 00 00, 2905 19 00 00, 2906 13 90 00, 2906 29 00 00, 2907 11 00 00, 2908 99 00 00, 2912, 2915 31 00 00, 2916 20 00 00, 2917 11 00 00, 2918, 2921 44 00 00, 2923 20 00 00, 2926 40 00 00, 2926 90 70 00, 2931 90 00 90, 2932 11 00 00, 2933 59 95 00, 2940 00 00 00, 3002 49 00 00 (тільки культури мікроорганізмів), 3501 10 90 00, 3502 90 70 00, 3502 90 90 00, 3504 00 90 00, 3506 91 90 90, 3801, 3821 00 00, 3822 12 00 00 (крім реагентів діагностичних або лабораторних у вигляді наборів на основі імунологічних продуктів), 3822 19 00 00 (крім реагентів діагностичних або лабораторних у вигляді наборів на основі імунологічних продуктів), 3822 90 00 00 (крім реагентів діагностичних або лабораторних у вигляді наборів на основі імунологічних продуктів), 3907 30 00 00, 3910 00 00 90, 3921 19 00 00, 3926 90 97 90 (крім виготовлених з листів товарів), 3926 90 60 00 (захисні прозорі лицьові щитки (екрани), не виготовлені з листів), 4905 (крім глобусів, що класифікуються за кодом 4905 90 00 00), 4906 00 00 00, 4911 99 00 00, 6804 21 00 00, 6815 11 00 00, 6815 12 00 00, 6815 13 00 00, 6903 20 90 00, 6909 11 00 00, 7006 00 90 00, 7017 10 00 00, 7020 00 10 90, 7320 90 90 90, 7410 21 00 00, 7612 90 80

00, 8101 (крім 8101 97 00 00), 8102 (крім 8102 97 00 00), 8103 20 00 00, 8103 99 10 00, 8108 (крім 8108 30 00 00), 8109 (крім 8109 31 00 00, 8109 39 00 00), 8112 12 00 00, 8112 19 00 00, 8401 30 00 00, 8414 10 25 00, 8414 10 89 90, 8414 30 20 90, 8414 30 81 90, 8414 30 89 90, 8414 60 00 00, 8414 70 00 10, 8414 80 80 00, 8414 70 00 90, 8417 80 30 00, 8417 80 50 00, 8419 20 00 00, 8419 39 00, 8419 33 00 00 (крім апаратів, установок, призначених для ліофільного сушіння сільськогосподарських продуктів та для деревини, целюлози, паперу або картону), 8419 50 80 00, 8419 89 98 00, 8419 90 15 00, 8421 19 20 00, 8421 21 00 00, 8463 90 00 00, 8485 10 00 00, 8464 20 11 00, 8479 89 97 90, 8479 83 00 90, 8485 30 90 90, 8485 80 00 90 (крім машин для поширювального нарощування паперовою масою), 8481 80 87 00, 8501 40 20 90, 8505 90 29 10, 8514 11 00 00, 8514 19 80 00, 8514 20 10 00, 8514 31 90 00, 8514 32 90 00, 8514 39 90 90, 8514 90 70 00, 8537 10 91 00, 8540 20 80 00, 8541 42 00 00, 8541 43 00 00, 8541 49 00 00, 8541 59 00 10, 8541 51 00 00, 8541 59 00 90, 8542 31 11 00, 8542 39 11 00, 8542 39 19 00, 8543 20 00 00, 8543 70 02 00, 8543 70 90 00, 9001 90 00 90, 9002 20 00 00, 9002 90 00 90, 9006 30 00 00, 9006 91 00 00, 9011, 9012 10 00, 9012 90 00 10, 9013 20 00 00, 9013 80 00 00, 8529 90 18 00, 9013 90 80 00, 9016 00, 9017 10 90 00, 9018 (крім 9018 31, 9018 32, 9018 39 00 00, 9018 41 00 00, 9018 49, 9018 50, 9018 90 10 00, 9018 90 20 00, 9018 90 30 00, 9018 90 40 00, 9018 90 50 00, 9018 90 60 00), 9022 19 00 00, 9022 21 00 00 (тільки апаратура, що використовує інше іонізуюче випромінювання, крім рентгенівського, альфа-, бета-, гамма випромінювання), 9022 29 00 00, 9024 10 20 10, 9024 10 40, 9024 80 00 00 (тільки електронні машини та пристрої для випробування текстильних матеріалів, паперу або картону), 9024 90 00 00, 9025 19 00 90 (крім електронних термометрів та пірометрів), 9025 80 40 90, 9026 10 29 00, 9026 20 20 00, 9027 10, 9027 20 00 00, 9027 30 00 00, 9027 50 00 00, 9027 89 30 00 (тільки електронні рН-метри, гН-метри та інші апарати для вимірювання електропровідності), 9027 89 90 00 (тільки неелектронні віскозиметри, прилади для вимірювання пористості та розширення), 9027 90 00 00 (крім частин та приладдя для мікротомів та апаратури для аналізу газу або диму), 9030 10 00 00, 9030 20 00 00, 9030 31 00 00, 9030 32 00 00, 9030 33 20 00, 9030 82 00 00, 9030 90 00 00, 9031 20 00 00, 9031 41 00 00, 9031 80 80 00, 9033 00 90 00, 9617 00 00 00.

{Абзац другий пункту 21 частини першої статті 282 в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

Обсяги, порядок ввезення та цільового використання таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Положення цього пункту не поширюються на підакцизні товари, а також товари, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

Терміни "державні наукові установи", "наукова діяльність", "науково-технічна діяльність" вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про наукову і науково-технічну діяльність"; терміни "заклад вищої освіти", "освітня діяльність" - у значенні, наведеному в Законі України "Про вищу освіту".

{Частину першу статті 282 доповнено пунктом 21 згідно із Законом № 2083-IX від 17.02.2022}

2. Звільняються від оподаткування особливими видами мита товари, зазначені у пунктах 6, 10, 19 частини першої статті 282, частинах першій та четвертій статті 287 цього Кодексу.

{Статтю 282 доповнено новою частиною згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

3. У разі порушення підприємствами порядку цільового використання товарів, звільнених від оподаткування, або умов, за яких надається умовне повне або часткове звільнення від оподаткування митом, до цих підприємств, незалежно від притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, застосовуються норми [пункту 30.8 статті 30](#) та [статті 123 Податкового кодексу України](#).

4. Забороняється звільняти окремих юридичних та фізичних осіб від сплати мита і переносити для них строки його сплати.

Стаття 283. Звільнення від оподаткування митом залежно від обраного митного режиму

1. За умови дотримання вимог та обмежень, встановлених [розділом V](#) цього Кодексу, звільняються від оподаткування:

1) ввізним митом, додатковим імпортом збором - товари, поміщені у митні режими реімпорту та відмови на користь держави;

{Пункт 1 частини першої статті 283 із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

2) вивізним митом - товари, поміщені у митний режим реекспорту.

Стаття 284. Умовне повне звільнення від оподаткування митом

1. За умови дотримання вимог та обмежень, встановлених [розділом V](#) цього Кодексу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування:

1) ввізним митом - до товарів, поміщених у митні режими транзиту, тимчасового ввезення, митного складу, вільної митної зони, безмитної торгівлі, переробки на митній території, знищення або руйнування;

2) вивізним митом - до товарів, поміщених у митні режими транзиту, тимчасового вивезення.

Стаття 285. Умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом

1. Умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом застосовується до товарів, зазначених у [статті 106](#) цього Кодексу, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, за умови дотримання вимог та обмежень, встановлених [главою 18](#) цього Кодексу.

2. Порядок застосування умовного часткового звільнення від оподаткування ввізним митом визначено [статтею 106](#) цього Кодексу.

Стаття 286. Оподаткування митом товарів при переміщенні через митний кордон України залежно від обраного митного режиму

1. Товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умов та обмежень, встановлених [главою 13](#) цього Кодексу.

У випадках, встановлених законами України, товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються сезонним митом та/або особливими видами мита.

2. Товари, поміщені у митний режим реімпорту, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 14](#) цього Кодексу.

3. У разі поміщення товарів у митний режим реімпорту відповідно до [пункту 3 частини другої статті 78](#) цього Кодексу суми вивізного мита, сплачені при експорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу та в порядку, визначеному [Податковим кодексом України](#).

4. Товари, поміщені у митний режим експорту, оподатковуються вивізним митом у випадках, встановлених законом.

5. Товари, поміщені у митний режим реекспорту, звільняються від оподаткування вивізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 16](#) цього Кодексу.

Після поміщення товарів у митний режим реекспорту суми ввізного мита, сплачені при імпорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу та в порядку, встановленому [Податковим кодексом України](#).

6. До товарів, поміщених у митний режим транзиту, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 17](#) цього Кодексу.

7. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, застосовується умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом у порядку, визначеному [главою 18](#) цього Кодексу.

У разі випуску товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування ввізним митом, у вільний обіг на митній території України або передачі таких товарів у користування іншій особі ввізне мито сплачується у порядку, визначеному [частиною сьомою статті 106](#) цього Кодексу.

8. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового вивезення, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування вивізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 19](#) цього Кодексу.

9. До товарів, поміщених у митний режим митного складу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 20](#) цього Кодексу.

10. До товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 21](#) цього Кодексу.

11. До товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 22](#) цього Кодексу.

12. До товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 23](#) цього Кодексу.

У разі випуску у вільний обіг продуктів переробки, отриманих з товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, сплата ввізного мита здійснюється у порядку, визначеному [статтею 155](#) цього Кодексу.

13. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, оподатковуються вивізним митом відповідно до [глави 24](#) цього Кодексу.

До товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та продуктів їх переробки, зазначених у [частині другій статті 168](#) цього Кодексу, що в межах визначеного строку повертаються в Україну, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом у порядку, визначеному [статтею 168](#) цього Кодексу.

До продуктів переробки (крім зазначених у [частині другій статті 168](#) цього Кодексу) застосовується часткове звільнення від оподаткування ввізним митом, відповідно до якого сплаті підлягає позитивна різниця між сумою ввізного мита, нарахованою на продукти переробки, та сумою ввізного мита, яка підлягала б сплаті в разі імпорту відповідних товарів, що були вивезені за межі митної території України для переробки.

14. До товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 25](#) цього Кодексу.

15. Товари, поміщені у митний режим відмови на користь держави, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених [главою 26](#) цього Кодексу.

Стаття 287. Особливості оподаткування митом деяких товарів

1. При ввезенні (пересиланні) на митну територію України товари, визначені відповідно до [Закону України "Про гуманітарну допомогу"](#) Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України як гуманітарна допомога, звільняються від оподаткування ввізним митом.

Гуманітарна допомога, що надається Україною, при її вивезенні за межі митної території України звільняється від сплати вивізного мита.

2. Товари (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), що ввозяться на митну територію України на строк не менше трьох років іноземними інвесторами відповідно до [Закону України "Про режим іноземного інвестування"](#) з метою інвестування на підставі зареєстрованих договорів (контрактів) або як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільняються від сплати ввізного мита.

При відчуженні таких товарів раніше трьох років з часу зарахування їх на баланс ввізної мито сплачується на загальних підставах.

{Абзац другий частини другої статті 287 виключено на підставі Закону № 183-VII від 04.04.2013}

3. Наукове, лабораторне і дослідницьке обладнання, а також комплектуючі та матеріали, передбачені проектом наукового парку, зареєстрованого згідно з [Законом України "Про наукові парки"](#), що ввозяться на митну територію України науковим парком та партнерами наукового парку в межах реалізації такого проекту наукового парку, звільняються від сплати ввізного мита.

Перелік таких товарів із визначенням кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) та обсяги ввезення таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Звільнення від сплати ввізного мита надається на весь строк реалізації проекту наукового парку, але не більше ніж на два роки для обладнання та не більше ніж на один рік для комплектуючих і матеріалів з дня затвердження зазначеного переліку та обсягів товарів.

4. Товари, що ввозяться на митну територію України на адресу Товариства Червоного Хреста України, його органів та місцевих організацій відповідно до [Закону України "Про Товариство Червоного Хреста України"](#) як гуманітарна чи добродійна допомога, звільняються від оподаткування ввізним митом.

5. Устаткування, обладнання та комплектуючі, а також матеріали, які не виробляються в Україні і ввозяться на митну територію України технологічними парками, їх учасниками та спільними підприємствами, що виконують проекти технологічних парків, для реалізації таких проектів технологічних парків відповідно до [Закону України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків"](#), оподатковуються ввізним митом на загальних підставах.

Нараховані суми ввізного мита не перераховуються до бюджету, а зараховуються на спеціальні рахунки технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств у порядку, встановленому [Законом України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків"](#).

6. При ввезенні на митну територію України від оподаткування митом звільняються нове устаткування (обладнання) та комплектуючі вироби до нього, що ввозяться учасниками індустріальних парків, включених до Реєстру індустріальних парків, які класифікуються за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#): 8402-8405, 8406 81 00 00, 8406 82 00 10, 8406 82 00 90, 8406 90 10 00, 8406 90 90 00, 8411, 8412, 8413 40 00 00, 8413 50, 8413 60 20 00, 8413 60 31 00, 8413 60 39 00, 8413 60 61 00, 8413 60 69 00, 8413 60 70 00, 8413 60 80 00, 8413 70 21 00, 8413 70 29 00, 8413 70 30 00, 8413 70 35 00, 8413 70 45 00, 8413 70 51 00, 8413 70 59 00, 8413 70 65 00, 8413 81 00 00, 8413 82 00 00, 8414 10, 8414 40 90 00, 8414 80, 8414 70 00 90, 8416 (тільки ті, що призначені для використання у промисловості), 8417, 8418 (крім 8418 10 20 10, 8418 10 80 10, 8418 21, 8418 29 00 00, 8418 50, 8418 91 00 00, 8418 99 та крім комбінованих холодильників-морозильників, які оснащені окремими висувними ящиками або комбінацією дверей з висувними ящиками та класифікуються за кодами 8418 10 20 98 та 8418 10 80 98), 8419 (крім 8419 81), 8420, 8421, 8422 (крім 8422 11 00 00), 8423

(крім 8423 10 10 00, 8423 81 25 00, 8423 90), 8424 89 40 00, 8424 89 70 00, 8424 90 80 00, 8425, 8426 91 10 00, 8427, 8428, 8431, 8433 60 00 00, 8434, 8435 (тільки машини та механізми для виробництва соків або аналогічних напоїв), 8436-8442, 8443 (крім 8443 13 10 00), 8444 00, 8445-8448, 8449 00 00 00, 8451, 8452 (крім 8452 10, 8452 30 00 00, 8452 90 00 00), 8453, 8456-8466, 8485 10 00 00, 8485 90 90 10, 8468 20 00 00, 8468 80 00 00, 8471 41 00 00 (тільки ті, що використовуються як частини автоматизованих систем управління виробництвом, крім персональних комп'ютерів), 8471 49 00 00 (тільки ті, що використовуються як частини автоматизованих систем управління виробництвом, крім персональних комп'ютерів), 8474, 8485 30 10 00, 8485 90 10 00, 8475, 8485 30 90 10, 8485 90 90 20, 8477, 8485 20 00 00, 8479 (крім 8479 10 00 00), 8485 30 90 90, 8485 80 00 90, 8485 90 90 90, 8481 (крім 8481 80), 8483, 8486, 8487 (крім 8487 10), 8501, 8502, 8503 00, 8504, 8506, 8507, 8511, 8514, 8515, 8537, 8538 10 00 00, 8543, 8709, 9006 30 00 00 (тільки для фотокамер, призначених для медичного та хірургічного обстеження внутрішніх органів), 9008, 9010 50 00 00, 9010 90 20 00, 9011, 9012, 9013 20 00 00, 9013 80 00 00, 8524 11 00 90 (крім плоских дисплейних модулів для приладів та апаратури, що класифікуються за кодами 8517, 8522, 8529, 8528 42 00 00, 8528 52 10 00, 8528 62 00 00), 8524 91 00 90 (крім плоских дисплейних модулів для приладів та апаратури, що класифікуються за кодами 8517, 8522, 8529, 8528 42 00 00, 8528 52 10 00, 8528 62 00 00), 9018 (крім 9018 31, 9018 32, 9018 39 00 00, 9018 41 00 00, 9018 49, 9018 50, 9018 90), 9020 00 10 00, 9020 00 90 00, 9022, 9023 00, 9024, 9026, 9027, 9030-9032, 9033 00.

{Абзац перший частини шостої статті 287 в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

Таке звільнення надається за умови, що зазначене устаткування (обладнання) та комплектуючі вироби до нього:

є новими (з дати виготовлення до дати ввезення на митну територію України пройшло не більше трьох років);

не були у використанні;

ввозяться учасниками індустріальних парків виключно для власного використання на території (у межах) індустріального парку без права відчуження, передання в оренду, лізинг чи інше право користування третім особам на будь-яких умовах раніше п'яти років з дати їх ввезення на митну територію України;

не мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, та/або не ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

Порядок ввезення та цільового використання зазначених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, і центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику щодо створення і функціонування індустріальних парків на території України, здійснюють автоматичний обмін інформацією, що міститься/має міститися в Реєстрі індустріальних парків, у тому числі щодо переліку учасників індустріальних парків, втрати суб'єктом господарювання статусу учасника індустріального парку, в обсязі та порядку, визначених центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну інвестиційну політику.

Втрата статусу учасника індустріального парку раніше п'яти років з дати ввезення на митну територію України у порядку, визначеному цією частиною, устаткування (обладнання) та комплектуючих виробів до нього тягне за собою виникнення обов'язку із сплати ввізного мита та пені у строки та порядку, встановлені цим Кодексом.

До положень цієї частини встановлені [статтею 102](#) Податкового кодексу України строки давності не застосовуються.

{Статтю 287 доповнено новою частиною згідно із Законом [№ 5018-VI від 21.06.2012](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 588-VII від 19.09.2013](#); в редакції Закону [№ 2331-IX від 21.06.2022](#) - щодо набрання чинності див. пункт 1 розділу II Закону [№ 2331-IX від 21.06.2022](#)}

7. Порухення вимог і умов, визначених у частинах першій - четвертій, шостій та восьмій цієї статті, тягне за собою виникнення обов'язку зі сплати ввізного мита та пені у строки та у порядку, визначені цим Кодексом.

{Частина сьома статті 287 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5018-VI від 21.06.2012](#), [№ 365-VIII від 23.04.2015](#)}

8. Звільняються від оподаткування ввізним митом складові (матеріали, вузли, агрегати, устаткування та комплектувальні вироби) (далі - товари), що ввозяться на митну територію України в митному режимі імпорту для використання у виробництві товарів оборонного призначення, визначених такими згідно з [пунктом 29](#) частини першої статті 1 Закону України "Про оборонні закупівлі", якщо замовником такої продукції є державний замовник у сфері оборони, визначений Кабінетом Міністрів України, за такими кодами товарів згідно з [УКТ ЗЕД](#):

{Абзац перший частини восьмої статті 287 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2120-IX від 15.03.2022](#)}

3907 40 00 00, 3919 90 80 38, 3919 90 20 00, 3919 90 80 90, 3920 51 00 00, 3920 91 00 90, 3921 13 10 19, 3921 90 30 00, 3921 90 90 00, 3926 90 97 90, 3926 90 60 00, 9620 00 91 00, 4011 20, 4011 30 00, 5515 91 10 00, 7003, 7004, 7005, 7006 00 10 00, 7014 00 00 00, 7207 19 80 00, 7208 90 80 00, 7211 29 00 00, 7212, 7214 99 39 00, 7215 50 11 00, 7215 90 00 00, 7217 10 90 00, 7218 91 80 00, 7219 21 10 00, 7219 21 90 00, 7219 22 90 00, 7219 24 00 00, 7219 32, 7219 33, 7219 34, 7220 12 00 00, 7220 20, 7220 90, 7222 11 11 00, 7222 11 19 00, 7222 11 81 00, 7222 11 89 00, 7222 19, 7222 20 11 00, 7222 20 19 00, 7222 20 29 00, 7222 20 31 00, 7222 20 39 00, 7222 20 81 00, 7222 20 89 00, 7222 30, 7222 40, 7223 00, 7224 90 07 00, 7224 90 14 00, 7224 90 18 00, 7225, 7226 19 80 00, 7226 92 00 00, 7226 99 10 00, 7226 99 30 00, 7226 99 70 00, 7228 10 20 00, 7228 10 50 00, 7228 10 90 00, 7228 20, 7228 30 49 00, 7228 30 69 00, 7228 30 70 00, 7228 30 89 00, 7228 60, 7228 40, 7228 50 69 00, 7228 70, 7229 90 90 00, 8407, 8408, 8409, 8411 11 00 00, 8411 12 10 00, 8411 12 30 00, 8411 22, 8411 81 00 00, 8411 91 00 00, 8411 99 00 00, 8412 10 00 90, 8412 29 89 90, 8413 19 00 00, 8413 60 20 00, 8413 60 31 00, 8413 70 81 00, 8413 81 00 00, 8413 82 00 00, 8413 91 00 90, 8414, 8415 20 00, 8421 23 00, 8421 29 20 00, 8421 29 80 00, 8421 39 15 20, 8421 39 25 00, 8421 39 15 91, 8421 39 85 10, 8421 39 15 99, 8421 39 85

90, 8421 32 00 90, 8421 39 15 59, 8421 39 35 90, 8421 32 00 19, 8421 99 10 00, 8421 99 90 00, 8425 31 00 00, 8425 39 00 00, 8481 10 19 00, 8481 10 99 00, 8481 20 10 00, 8481 20 90 00, 8481 30, 8481 40 10 00, 8481 80 59 00, 8481 80 63 00, 8481 80 69 00, 8481 80 73 00, 8482 10, 8482 20 00 00, 8482 30 00 00, 8482 40 00 00, 8482 50 00 00, 8482 80 00 00, 8482 91 90 00, 8482 99 00 00, 8483 20 00 00, 8483 30 38, 8483 30 80, 8483 40 59 00, 8501 10 10 00, 8501 10 99, 8501 20 00, 8501 31 00 98, 8501 71 00 90, 8501 72 00 20 (тільки фотоелектричні генератори постійного струму потужністю не більш як 750 Вт), 8501 33 00 10, 8501 72 00 10 (тільки фотоелектричні генератори постійного струму потужністю понад 75 кВт, але не більш як 375 кВт), 8501 52 20 10, 8501 52 20 90, 8501 61 20, 8501 61 80, 8501 80 00 20, 8501 62 00 10, 8501 80 00 10 (тільки фотоелектричні генератори змінного струму потужністю понад 75 кВ·А, але не більш як 375 кВ·А), 8502 11 20 90, 8502 11 80 90, 8502 12 00 90, 8502 13 20 90, 8502 13 40 90, 8502 13 80 90, 8502 40 00 90, 8504 31 29 00, 8504 33 00 90, 8504 32 00 90, 8504 40 90 00, 8505 11 00 00, 8505 90 21 00, 8505 90 29 10, 8505 90 90 00, 8506 30 00 00, 8506 50, 8506 80 80 00, 8507 10, 8507 20 80 90, 8507 30 80 00, 8507 50 00 00, 8507 80 00 00 (крім залізо-нікелевих акумуляторів), 8511 10 00 10, 8511 10 00 98, 8511 40 00 98, 8511 50 00 98, 8512 20 00 90, 8518 10 00 99, 8518 21 00 90, 8525 50 00, 8525 60 00 00, 8526 10 00, 8526 91 20, 8526 91 80, 8526 92 00, 8528 52 99 90, 8528 59 00 90, 8528 62 00 00, 8529 10 30 00 (крім зовнішніх антен для приймання через супутник), 8529 10 69 10, 8529 10 69 90, 8529 10 80 10, 8529 90 20 00, плоскі дисплейні модулі, які класифікуються за кодами 8524 11 00 90, 8524 12 00 90, 8524 19 00 90, 8524 91 00 90, 8524 92 00 90, 8524 99 00 90 (що призначені тільки для апаратури товарних підкатегорій 8528 42 00 00, 8528 52 10 00, 8528 62 00 00), 8529 90 40 00 (крім дерев'яних корпусів та шаф), 8529 90 65 00, 8529 90 15 00, 8529 90 91 00, 8529 90 97 90, 9620 00 10 30, 8531 20 20 10, 8531 20 40 10, 8531 20 95 10, 8531 20 40 91, 8532 10 00 00, 8532 21 00 00, 8532 22 00 00, 8532 24 00 00, 8532 25 00 00, 8532 29 00 00, 8533 10 00 00, 8533 21 00 00, 8533 31 00 00, 8533 40 90 00, 8534 00 11 00, 8535 30 10 00, 8535 40 00 00, 8536 41 90 90, 8536 50 11 90, 8536 50 19 90, 8536 50 80 00, 8539 39 20 00, 8539 39 80 00, 8540 20 80 00, 8540 71 00 00, 8540 79 00 10, 8540 79 00 90, 8540 81 00 00, 8541 10 00 90, 8541 21 00 90, 8541 29 00, 8541 41 00 00, 8541 42 00 00, 8541 43 00 00, 8541 49 00 00, 8542, 8543 20 00 00, 8543 70 30 00, 8543 70 60 00, 8539 52 00 00, 8543 70 01 00, 8543 70 02 00, 8543 70 03 00, 8543 70 04 00, 8543 70 05 00, 8543 70 06 00, 8543 70 07 00, 8543 70 08 00, 8543 70 09 00, 8543 70 90 00, 8543 90 00 10, 8544 30 00 10, 8544 42 90 91, 8701 30 00 00, 8703 33 19 00, 8703 33 90 10, 8703 33 90 30, 8703 50 00 00, 8703 70 00 00, 8704 (крім товарних підкатегорій 8704 10 10 10, 8704 21 10 00, 8704 41 10 00, 8704 22 10 00, 8704 42 10 00, 8704 23 10 00, 8704 43 10 00, 8704 31 10 00, 8704 51 10 00, 8704 32 10 00, 8704 52 10 00 та товарної категорії 8704 10 90), 8706 00, 8708, 8710 00 00 00, 8807 10 00, 8807 20 00, 8807 30 00, 9001 90 00 90, 9002 19 00 00, 9005 90 00 00, 9013 90 05 00, 9013 90 80 00, 9014 10 00 90, 9014 20 80 90, 9014 80 00 00, 9014 90 00 90, 9015 10 00 00 (тільки електронні далекоміри), 9015 80 20 00, 9015 90 00 00, 9620 00 10 90, 9020 00 10 00, 9020 00 90 00, 9025, 9026, 9029 10 00 90, 9030 33 20 00, 9030 33 70 00 (тільки електронні прилади та апарати), 9030 84 00 00, 9031 80 80 00, 9032, 9401 20 00 00, 9301, 9305 91 00.

{Абзац другий частини восьмої статті 287 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2120-IX від 15.03.2022; в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023; із змінами, внесеними згідно із Законами № 3124-IX від 29.05.2023, № 3523-IX від 20.12.2023}

Порядок ввезення та цільового використання товарів, зазначених у цій частині, визначається Кабінетом Міністрів України.

Зазначені у цій частині товари не звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо вони мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

{Статтю 287 доповнено новою частиною згідно із Законом № 365-VIII від 23.04.2015}

9. Особливості оподаткування ввізним митом товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України громадянами, визначаються **розділом XII** цього Кодексу.

Стаття 288. Особливості оподаткування особливими видами мита

{Назва статті 288 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

1. Особливі види мита застосовуються незалежно від інших видів мита на умовах, визначених законом.

{Частина перша статті 288 із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014}

{Частину другу статті 288 виключено на підставі Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

Глава 43. Справляння митних платежів

Стаття 289. Виникнення обов'язку із сплати митних платежів

1. Обов'язок із сплати митних платежів виникає:

1) у разі ввезення товарів на митну територію України - з моменту фактичного ввезення цих товарів на митну територію України;

2) при незаконному переміщенні товарів, що перебувають на території вільної митної зони або на митному складі, - з моменту такого переміщення товарів;

3) у разі вивезення товарів з митної території України:

а) при оформленні товарів відповідно до митного режиму експорту - з моменту прийняття митним органом митної декларації;

б) при вивезенні товарів за межі митної території України без оформлення митної декларації та при незаконному вивезенні товарів за межі митної території України - з моменту фактичного вивезення товарів за межі митної території України;

в) при невиконанні умов, установлених щодо товарів, які вивозилися за межі митної території України із звільненням від оподаткування вивізним митом, - з моменту, коли ці товари прибули до іншого місця призначення, ніж те, у зв'язку з яким надавалося таке звільнення;

4) після завершення митного оформлення товарів та їх випуску, якщо внаслідок перевірки митної декларації чи за результатами документальної перевірки митний орган самостійно визначає платнику податків додаткові податкові зобов'язання;

5) в інших випадках, встановлених **Податковим кодексом України**.

Стаття 290. Припинення обов'язку із сплати митних платежів

1. Обов'язок із сплати митних платежів припиняється:

1) при виконанні обов'язку із сплати митних платежів;

2) якщо товари до їх випуску виявилися знищеними або безповоротно втраченими внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили за нормальних умов транспортування, зберігання або використання (експлуатації) та за відсутності порушень вимог та умов, установлених цим Кодексом, а також внаслідок природних втрат, які підтверджуються відповідними актами;

3) якщо товари знищуються або передаються у власність держави відповідно до цього Кодексу;

4) якщо товари конфіскуються відповідно до цього Кодексу;

5) при виконанні умов відповідного митного режиму або митних формальностей, що дозволяють завершити митний режим або операцію з товарами;

{Частина першу статті 290 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6) якщо після випуску товарів у вільний обіг на митній території України відповідно до частини шостої статті 75 цього Кодексу підприємство відмовилося від використання таких товарів за кінцевим (цільовим) призначенням і товари були вивезені за межі митної території України;

{Частина першу статті 290 доповнено пунктом 6 згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7) якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення примусово відчужені або вилучені відповідно до законів України "Про правовий режим воєнного стану" та "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану";

{Частина першу статті 290 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

8) у разі надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів (у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення у вільний обіг на митній території України), одержаних від реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, визначених частиною сьомою статті 293 цього Кодексу.

{Частина першу статті 290 доповнено пунктом 8 згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

2. Щодо товарів, випущених у вільний обіг на митній території України або вивезених з цієї території без сплати митних платежів, обов'язок з їх сплати припиняється також у випадках, передбачених цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими законами України.

Стаття 291. Виконання обов'язку із сплати митних платежів

1. Обов'язок із сплати митних платежів вважається виконаним (митні платежі вважаються сплаченими):

1) у разі здійснення особою, відповідальною за сплату митних платежів, розпорядження про використання коштів авансових платежів:

а) при здійсненні митного оформлення товарів - з моменту закінчення митного оформлення;

б) якщо сплата не пов'язана із здійсненням митного оформлення товарів, - з моменту списання коштів з авансового рахунку при перерахуванні їх до державного бюджету;

2) у разі сплати коштів безпосередньо до державного бюджету у випадках, визначених законодавством України, - з моменту:

а) списання коштів з рахунку платника податків у банку;

б) внесення готівкових коштів у касу банку;

3) з моменту сплати гарантом, гарантійним об'єднанням або іншою організацією відповідно до наданого забезпечення сплати митних платежів коштів до державного бюджету в рахунок сплати митних платежів;

{Пункт 3 частини першої статті 291 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

4) з моменту списання коштів, що перебували у грошовій заставі, з відповідного рахунку митниці при перерахуванні цих коштів до державного бюджету в рахунок сплати митних платежів;

5) з моменту настання інших обставин, визначених [Податковим кодексом України](#).

Стаття 292. Випадки, коли митні платежі не сплачуються

1. Митні платежі не сплачуються у разі, якщо відповідно до цього Кодексу, [Податкового кодексу України](#), інших законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України:

1) товари не є об'єктом оподаткування митними платежами;

2) щодо товарів надано звільнення або повне умовне звільнення від сплати митних платежів - у період дії такого звільнення і при дотриманні умов, у зв'язку з якими його надано;

3) при ввезенні товарів на митну територію України або вивезенні товарів з митної території України товари були поміщені у митний режим, який відповідно до положень цього Кодексу не передбачає сплату митних платежів, - на період дії цього режиму та при виконанні умов, що впливають з такого режиму;

4) коли загальна фактурна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі митної території України громадянами, не перевищує обсягів, які не є об'єктом оподаткування митними платежами відповідно до [розділу XII](#) цього Кодексу.

Стаття 293. Особи, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів

1. Особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, є декларант. Якщо декларування товарів здійснюється особою, уповноваженою на це декларантом, на таку особу покладається обов'язок із сплати митних платежів солідарно з декларантом.

У разі якщо декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, здійснюється оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових), особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, є оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник.

{Частина першу статті 293 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

2. Особою, на яку покладається обов'язок із сплати донарахованих митних платежів - грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки, є відповідний платник податків.

{Частина друга статті 293 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Крім осіб, зазначених у частинах першій і другій цієї статті, особами, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів, є:

1) у разі незаконного ввезення товарів на митну територію України, незаконного вивезення товарів за межі митної території України - особа, яка незаконно ввезла (вивезла) товари, а також особи, які брали участь у незаконному ввезенні (вивезенні) товарів, якщо вони знали або повинні були знати про незаконність такого ввезення (вивезення), та особи, які придбали у власність або у володіння незаконно ввезені товари, якщо в момент придбання вони знали або повинні були знати про незаконність ввезення, що належним чином доведено в порядку, встановленому законодавством України;

2) у разі вилучення товарів, що тимчасово зберігаються під митним контролем, з порушенням вимог цього Кодексу та інших нормативно-правових актів - особа, яка незаконно вилучила такі товари, а також особи, які брали участь у незаконному вилученні таких товарів, зберігали та придбали такі товари, або особа, яка відповідає за забезпечення схоронності зазначених товарів;

3) у разі недотримання положень цього Кодексу щодо користування та розпорядження товарами або виконання інших вимог і умов, установлених цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають умовне повне або часткове звільнення від сплати митних платежів, - особи, відповідальні за дотримання митного режиму;

4) у разі невиконання зобов'язань щодо використання чи споживання товарів, що впливають з умов цільового використання, за яких надається податкова пільга при випуску товарів для вільного обігу, - особа, на яку покладається обов'язок щодо виконання таких умов;

5) у разі заявлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення до митного режиму транзиту - особа, яка зобов'язана доставити ці товари, транспортні засоби до митного органу призначення;

{Пункт 5 частини третьої статті 293 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

б) у разі застосування загальної гарантії або звільнення від гарантії для забезпечення сплати митних платежів - підприємство, якому надано авторизацію на застосування відповідного спрощення;

{Пункт 6 частини третьої статті 293 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

7) у разі недотримання умов процедури кінцевого використання, визначених в авторизації на застосування процедури кінцевого використання, порушення використання товарів за кінцевим (цільовим) призначенням, - підприємство, якому надано авторизацію на застосування процедури кінцевого використання.

{Частину третю статті 293 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

4. У разі якщо відповідно до норм цього Кодексу обов'язок із сплати митних платежів покладається на кількох осіб, такі особи виконують зазначений обов'язок солідарно.

У разі якщо будь-яка з осіб, на яких покладено обов'язок із сплати митних платежів, виконала такий обов'язок у повному обсязі, обов'язок із сплати митних платежів інших осіб вважається виконаним та припиняється.

{Частину четверту статті 293 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

5. У разі невиконання або неповного виконання особами, зазначеними у **частинах першій і третій** цієї статті, протягом строку, визначеного **частиною третьою** статті 317¹ цього Кодексу, обов'язку із сплати митних платежів, забезпеченого у спосіб, визначений **пунктами 2-5** статті 308 цього Кодексу, обов'язок із сплати митних платежів покладається на гаранта в межах суми наданого забезпечення.

{Статтю 293 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Особи, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів, є відповідальними за сплату митних платежів.

{Статтю 293 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7. У разі реалізації іноземних товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають на митній території України під митним контролем та за які не сплачені митні платежі, а також таких, що незаконно ввезені на митну територію України, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, у тому числі тих, які відповідно до кримінального процесуального законодавства України передані Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для реалізації у порядку та на умовах, визначених **Законом України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів"**, особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, є особа, яка реалізує такі іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення.

{Статтю 293 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

Стаття 294. Об'єкт та база оподаткування митними платежами

1. Об'єкт та база оподаткування митними платежами під час переміщення товарів через митний кордон України визначаються відповідно до цього Кодексу, [Податкового кодексу України](#) та інших законів України.

2. Особливості визначення бази оподаткування митними платежами під час реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до кримінального процесуального законодавства України визначаються [статтею 295¹](#) цього Кодексу.

{Статтю 294 доповнено частиною другою згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

Стаття 295. Нарахування митних платежів

1. Митні платежі нараховуються декларантом або іншими особами, на яких покладено обов'язок із сплати митних платежів, самостійно, крім випадків, якщо обов'язок щодо нарахування митних платежів відповідно до цього Кодексу, [Податкового кодексу України](#) та інших законів України покладається на митні органи.

2. Нарахування сум митних платежів здійснюється у валюті України.

3. Для цілей нарахування митних платежів застосовуються ставки, що діють на день подання митному органу митної декларації на товари, а в разі якщо митне оформлення здійснюється без подання митної декларації, - на день його здійснення.

4. У разі якщо для цілей обчислення митних платежів, у тому числі визначення митної вартості товарів, необхідно зробити перерахування іноземної валюти, застосовуються курси валют, визначені відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу.

{Частина четверта статті 295 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

Стаття 295¹. Особливості нарахування та сплати митних платежів під час реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до кримінального процесуального законодавства України

1. Під час реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у [частині сьомій](#) статті 293 цього Кодексу, до їхньої вартості, визначеної на підставі звіту про їх оцінку, включається сума митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення у вільний обіг на митній території України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, не пізніше трьох робочих днів з дня отримання запиту від Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, надає доручення митниці, якою здійснюється контроль за цими товарами, транспортними засобами комерційного призначення, здійснити розрахунок загальної суми митних платежів, що підлягають сплаті, з одночасним інформуванням Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, про таке доручення.

3. Відповідна митниця не пізніше 15 календарних днів, а для товарів, що швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, - не пізніше п'яти календарних днів з дня отримання доручення, зазначеного в **частині другій** цієї статті, надсилає до Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, довідку про загальну суму митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення у вільний обіг на митній території України.

До довідки, зазначеної в **абзаці першому** цієї частини, вносяться відомості про:

- 1) назву митниці, якою складено довідку;
- 2) посадових осіб, які заповнювали та підписали довідку;
- 3) номер та дату запиту Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів;
- 4) товари, транспортні засоби комерційного призначення (найменування та стислий опис, код згідно з **УКТ ЗЕД**, кількість, одиниця їх виміру);
- 5) відомості про нарахування митних платежів (база оподаткування, ставки та суми митних платежів, спосіб і особливості їх нарахування, офіційний курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України);
- 6) реквізити рахунків для перерахування сум митних платежів після реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

4. Розрахунок суми митних платежів здійснюється виходячи з бази оподаткування, за ставками та з урахуванням офіційного курсу валюти України до іноземної валюти, встановленого Національним банком України, що визначені на дату здійснення такого розрахунку.

5. Якщо визначити суму належних до сплати митних платежів неможливо внаслідок ненадання/відсутності у митниці точних відомостей про характер товарів, транспортних засобів комерційного призначення, їх назву, кількість, країну походження і митну вартість, сума митних платежів визначається виходячи з найбільшої величини ставок митних платежів, кількості чи вартості товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

6. Нархування ввізного мита здійснюється за повними ставками **Митного тарифу України**. Нархування акцизного податку та податку на додану вартість здійснюється за ставками, встановленими **Податковим кодексом України**.

7. Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, забезпечує перерахування на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, коштів (у сумі митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення у вільний обіг на митній території України), одержаних від реалізації товарів, транспортних засобів комерційного

призначення, зазначених у **частині сьомій** статті 293 цього Кодексу, протягом п'яти робочих днів з дня зарахування таких коштів на поточні рахунки.

8. Розрахунок суми митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення у вільний обіг на митній території України, якщо такі митні платежі не були попередньо сплачені, щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у **частині сьомій** статті 293 цього Кодексу, що передаються відповідно до кримінального процесуального законодавства України для реалізації у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, здійснюється у порядку, визначеному цією статтею. Кошти у сумі митних платежів, одержані від реалізації таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення, підлягають перерахуванню особою, яка реалізувала такі товари, транспортні засоби комерційного призначення, на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, у строк, визначений законодавством.

9. Щокварталу до 10 числа місяця, наступного за звітним кварталом, між Національним агентством України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, проводиться звірка відомостей щодо реалізації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у **частині сьомій** статті 293 цього Кодексу, а також сум митних платежів, що надійшли на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, від реалізації таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

10. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у **частині сьомій** статті 293 цього Кодексу, набувають статусу українських товарів після перерахування особою, яка їх реалізувала, на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, сум митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення у вільний обіг на митній території України.

{Кодекс доповнено статтею 295¹ згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

Стаття 296. Особливості застосування ставок митних платежів під час незаконного переміщення товарів через митний кордон України та використання товарів з порушенням встановлених обмежень

1. У разі незаконного ввезення товарів на митну територію України або вивезення їх з цієї території суми належних до сплати митних платежів нараховуються за ставками, встановленими на день переміщення цих товарів через митний кордон України, а якщо такий день встановити неможливо, - на день виявлення факту такого ввезення (вивезення).

2. У разі втрати, недоставки чи видачі без дозволу митних органів товарів, що перебувають під митним контролем та переміщуються транзитом або знаходяться на тимчасовому зберіганні, митні платежі нараховуються за ставками, встановленими на день прийняття цих товарів для перевезення або розміщення їх на тимчасове зберігання.

3. У разі незаконного ввезення товарів на митну територію України базою оподаткування є митна вартість цих товарів, їх кількість або інші показники, встановлені законом, що використовуються для визначення бази оподаткування, на день нарахування митних платежів, відповідно до частини першої цієї статті. Якщо визначити суму належних до сплати митних платежів неможливо внаслідок ненадання митному органу точних відомостей про характер товарів, їх назву, кількість, країну походження і митну вартість, сума митних платежів визначається виходячи з найбільшої величини ставок митних платежів, кількості чи вартості товарів, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

4. У разі нецільового використання товарів, щодо яких було надано умовне звільнення від оподаткування, а також порушення умов митних режимів, поміщення в які передбачає умовне звільнення від оподаткування, застосовуються ставки митних платежів, що діють на день прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення. Митна вартість товарів, їх кількість чи інші характеристики, що використовуються для визначення бази оподаткування, визначаються на день застосування ставок митних платежів.

Стаття 297. Строки сплати (виконання обов'язку зі сплати) митних платежів

1. У разі ввезення товарів на митну територію України суми митних платежів, нарахувані декларантом (уповноваженою ним особою) або митним органом, підлягають сплаті до Державного бюджету України платником податків до або на день подання митному органу митної декларації для митного оформлення, крім випадків, якщо відповідно до цього Кодексу товари ввозяться на митну територію України із звільненням від оподаткування митними платежами або випускаються у відповідний митний режим за спрощеною декларацією в межах спрощень, наданих підприємству.

{Частина перша статті 297 із змінами, внесеними згідно із Законами № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022}

2. У разі випуску товарів у відповідний митний режим за спрощеною митною декларацією в межах спрощень, наданих підприємству, митні платежі повинні бути сплачені не пізніше дня подання до митного органу відповідної додаткової декларації до такої спрощеної декларації.

{Статтю 297 доповнено новою частиною згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. У разі розміщення товарів на тимчасове зберігання митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня закінчення строку тимчасового зберігання. Якщо до закінчення строку тимчасового зберігання ці товари поміщуються у митний режим, який передбачає сплату митних платежів, митні платежі мають бути сплачені не пізніше випуску товарів відповідно до цього режиму.

4. У разі вивезення товарів з митної території України вивізне мито має бути сплачене не пізніше дня прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення, якщо інше не встановлено цим Кодексом.

5. У разі зміни митного режиму митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня випуску товарів у наступному митному режимі.

6. Для цілей обчислення пені строком сплати митних платежів вважається:

1) у разі використання товарів, ввезених на митну територію України з умовним звільненням від оподаткування митними платежами, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано таке звільнення, - перший день, коли особа порушила обмеження щодо користування та/або розпорядження зазначеними товарами. Якщо такий день установити неможливо, строком сплати митних платежів вважається день прийняття митним органом митної декларації на такі товари для митного оформлення;

2) у разі порушення вимог і умов митних режимів, що відповідно до цього Кодексу тягне за собою виникнення обов'язку із сплати митних платежів, - день вчинення такого порушення. Якщо такий день установити неможливо, строком сплати митних платежів вважається день початку дії відповідного митного режиму;

3) в інших випадках - день виникнення обов'язку із сплати митних платежів.

7. Строки сплати митних платежів при переміщенні (пересиланні) товарів через митний кордон України громадянами, при переміщенні (пересиланні) товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, при переміщенні товарів через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, при тимчасовому ввезенні товарів на митну територію України з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, а також при незаконному переміщенні товарів через митний кордон України визначаються цим Кодексом та [Податковим кодексом України](#).

{Частина сьома статті 297 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

Стаття 298. Порядок і форми сплати митних платежів

1. Суми митних платежів, нараховані декларантом (уповноваженою ним особою) або митним органом, підлягають перерахуванню безпосередньо на єдиний казначейський рахунок.

{Частина перша статті 298 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. Суми митних платежів сплачуються в готівковій формі через касу митного органу чи фінансової установи або у безготівковій формі через фінансову установу, крім випадків, передбачених цим Кодексом та законами України. Суми митних платежів можуть справлятися митним органом у готівковій формі із заповненням уніфікованої митної квитанції.

{Частина друга статті 298 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

3. Перерахування сум митних платежів до Державного бюджету України із зазначених рахунків митного органу здійснюється цим митним органом.

4. Митні платежі сплачуються у валюті України. В окремих випадках, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, митні платежі можуть бути сплачені в іноземній валюті за курсом, визначеним відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу.

{Частина четверта статті 298 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

5. Перерахунок сум митних платежів, визначених у валюті України, в іноземну валюту для цілей сплати митних платежів здійснюється за курсом, визначеним відповідно до статті 3¹ цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 298 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

6. Митні платежі можуть бути сплачені в будь-якій іншій формі, передбаченій законом.

7. Порядок нарахування, обліку та перерахування до державного бюджету сум митних платежів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

8. На вимогу платника податків митні органи зобов'язані видати підтвердження сплати митних платежів у письмовій формі.

Стаття 299. Авансові платежі (передоплата)

1. Сплата митних платежів може здійснюватися із застосуванням авансових платежів (передоплати).

2. Авансовими платежами (передоплатою) є грошові кошти, внесені платником податків за власним бажанням на рахунки, відкриті на ім'я митних органів в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, як попереднє грошове забезпечення сплати майбутніх митних платежів.

{Частина друга статті 299 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

3. Авансові платежі вносяться у валюті України.

4. Кошти авансових платежів не вважаються митними платежами, доки особа, яка внесла такі платежі, не зробить розпорядження про це митному органу та не будуть виконані відповідні митні формальності. З моменту початку виконання таких митних формальностей кошти авансових платежів у сумі, на яку зроблено розпорядження, не підлягають використанню на будь-які інші цілі. Після завершення митних формальностей кошти у сумі, на яку зроблено розпорядження, перераховуються митним органом до державного бюджету. У разі відмови від завершення митних формальностей сумі авансових платежів, на яку зроблено розпорядження, повертається статус авансових платежів.

5. Повернення коштів авансових платежів здійснюється в **порядку**, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, якщо заяву про повернення подано до митного органу протягом 1095 днів з дня внесення таких коштів на рахунок митного органу. При цьому відсотки на суму коштів, унесених як авансові платежі, не нараховуються.

6. Кошти авансових платежів, що перебувають на рахунку митного органу без розпорядження про використання протягом 1095 днів з дня їх внесення, підлягають перерахуванню до державного бюджету у строк до 30 днів.

{Частина шоста статті 299 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

7. На вимогу платника податків митний орган зобов'язаний надати йому письмову інформацію про використання коштів, унесених ним як авансові платежі, не пізніше 30 днів з дня отримання такої вимоги. У разі незгоди платника податків з інформацією митного органу здійснюється спільна звірка використання зазначених коштів. Результати такої звірки оформлюються актом за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Один примірник такого акта після його підписання надається платнику податків.

Стаття 300. Звільнення (умовне звільнення) від оподаткування митними платежами

1. Умови надання звільнення (умовного звільнення) від оподаткування митними платежами визначаються цим Кодексом, [Податковим кодексом України](#), іншими законами України та міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Порядок надання документів, необхідних для підтвердження права на звільнення (умовне звільнення) від оподаткування митними платежами, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 301. Повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів

1. Повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів здійснюється відповідно до [Бюджетного](#) та [Податкового](#) кодексів України.

2. У разі виявлення факту помилкової та/або надмірної сплати митних платежів митний орган не пізніше одного місяця з дня виявлення такого факту зобов'язаний повідомити платника податків про суми надміру сплачених митних платежів.

3. Помилково та/або надміру зараховані до державного бюджету суми митних платежів повертаються з державного бюджету в [порядку](#), визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

4. Якщо надмірна сплата сум митних платежів сталася внаслідок помилки з боку посадових осіб митного органу, повернення надміру сплачених сум митних платежів здійснюється у першочерговому порядку.

5. Повернення сум відповідних митних платежів здійснюється також у разі, якщо:

1) законом передбачено повернення сум сплаченого мита при поміщенні товарів у митний режим реімпорту або у митний режим реекспорту відповідно до [розділу V](#) цього Кодексу, а також в інших випадках, визначених цим Кодексом;

2) у випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, здійснюється зміна раніше заявленого митного режиму, якщо суми митних платежів, належних до сплати при поміщенні товарів у новий митний режим, є меншими, ніж суми митних платежів, сплачених при поміщенні їх у попередній митний режим;

3) відновлюється режим найбільшого сприяння, вільної торгівлі;

4) митну декларацію змінено або визнано недійсною;

5) у товарах, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за її межі, виявлено дефекти або вони якимось іншим чином не відповідають погодженим специфікаціям, за умови, що ці товари не ремонтувалися і не використовувалися відповідно на території України та за її межами (крім операцій, необхідних для виявлення дефектів або невідповідності) і повертаються протягом строку, визначеного [підпунктом "а" пункту 3 частини другої статті 78](#) цього Кодексу;

6) платником податків подано митному органу документи, які підтверджують наявність у нього на день подання митному органу митної декларації для митного оформлення права на звільнення від сплати митних платежів.

6. Повернення сум митних платежів у випадках, передбачених частиною п'ятою цієї статті, здійснюється у тому самому порядку, що і повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів за заявою платника податків за умови, що така заява подається не пізніше одного року з дня, наступного за днем виникнення обставин, що тягнуть за собою повернення сплачених сум митних платежів.

7. Повернення сплачених сум митних платежів здійснюється у валюті України. Якщо сплата або стягнення митних платежів здійснювалося в іноземній валюті, повернення сум митних платежів здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до [статті 3¹](#) цього Кодексу, на день, коли відбулася їх сплата.

{Частина сьома статті 301 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

8. Повернення не здійснюється:

- 1) якщо сума митних платежів, що підлягає поверненню, не перевищує 20 гривень;
- 2) в інших випадках, встановлених [Податковим кодексом України](#).

Стаття 302. Пеня

1. Після закінчення встановлених цим Кодексом та [Податковим кодексом України](#) строків сплати митних платежів на суму податкового боргу нараховується пеня у розмірі та порядку, визначених [Податковим кодексом України](#).

2. У разі направлення гаранту вимог (претензій) щодо сплати митних платежів пеня нараховується з дня, наступного за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією.

{Частина друга статті 302 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Під час здійснення перевезень за процедурою МДП нарахування пені призупиняється на строк до трьох місяців з дня отримання вимоги (претензії) гарантійним об'єднанням і поновлюється, якщо після закінчення цього строку вимога (претензія) залишається неврегульованою.

{Частина третя статті 302 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Пеня сплачується незалежно від застосування інших заходів відповідальності за порушення вимог законодавства України, визначених цим Кодексом, [Податковим кодексом України](#) та іншими законами України.

5. Пеня нараховується платником податків самостійно та сплачується одночасно зі сплатою митних платежів.

6. Сплата, стягнення та повернення пені здійснюються за правилами, встановленими законом для сплати, стягнення та повернення митних платежів.

Стаття 303. Стягнення митних платежів

1. У разі несплати або неповної сплати митних платежів у встановлений строк такі платежі стягуються в порядку та строки, визначені [Податковим кодексом України](#).

2. Належні до сплати суми митних платежів стягуються з осіб, відповідальних за їх сплату.

3. Стягнення митних платежів не здійснюється та платнику податків не направляється податкове повідомлення-рішення, якщо розмір несплачених сум митних платежів з товарів, зазначених в одній митній декларації, або з товарів, відправлених протягом дня одним відправником на адресу одного одержувача, становить менш як 20 гривень, та в інших випадках, встановлених [Податковим кодексом України](#).

Стаття 304. Розстрочення та відстрочення сплати митних платежів

1. За наявності обставин, що свідчать про існування загрози виникнення або накопичення податкового боргу, і доказів існування таких обставин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, на підставі письмової заяви платника податків центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи визначений ним митний орган згідно із [Податковим кодексом України](#) можуть відстрочити або розстрочити сплату митних платежів.

2. Порядок надання розстрочення та відстрочення сплати митних платежів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Розділ X ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПЛАТИ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ

Глава 44. Загальні положення щодо забезпечення сплати митних платежів

Стаття 305. Забезпечення сплати митних платежів

1. У випадках, визначених цим Кодексом, виконання обов'язку із сплати митних платежів забезпечується шляхом надання митним органам забезпечення сплати митних платежів у способи, встановлені [статтею 308](#) цього Кодексу.

2. Надання митним органам забезпечення сплати митних платежів є обов'язковим, якщо інше не передбачено цим Кодексом, при ввезенні на митну територію України та/або переміщенні територією України транзитом товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

3. У випадках, передбачених цим Кодексом, забезпечення сплати митних платежів надається митним органам під час перебування товарів під митним контролем або декларування товарів у митні режими, що передбачають сплату митних платежів.

4. Забезпечення сплати митних платежів надається особами, на яких покладається або може покладатися обов'язок із сплати митних платежів, відповідно до **частин першої та третьої** статті 293 цього Кодексу.

У порядку та на умовах, визначених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, забезпечення сплати митних платежів може бути надано будь-якою іншою особою на користь особи, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів.

5. Митні органи здійснюють облік та контроль застосування забезпечення сплати митних платежів.

6. У разі невиконання обов'язку із сплати митних платежів забезпечення сплати митних платежів використовується для сплати відповідних митних платежів у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

7. Забезпечення сплати митних платежів не надається щодо:

1) товарів, що переміщуються органами державної влади України, органами місцевого самоврядування, Збройними Силами України та іншими утвореними відповідно до закону військовими формуваннями, розвідувальними органами України безпосередньо для виконання своїх повноважень або на їх користь іншими установами, організаціями, отримувачами (розпорядниками) міжнародної технічної допомоги в рамках зареєстрованих у встановленому законодавством порядку проектів (програм);

2) товарів, що переміщуються особами, яким надано митні пільги, передбачені **статтями 382-386, 388, 389, 391 і 392** цього Кодексу;

3) товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, якщо інше не передбачено Кабінетом Міністрів України;

4) товарів, щодо яких не вимагається надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до **частини третьої** статті 110 цього Кодексу;

5) товарів, що переміщуються транзитом повітряним транспортом, для декларування яких замість митної декларації використовується електронний перевізний документ як спрощення, надане відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту**;

6) товарів, що не є об'єктом оподаткування митними платежами або щодо яких сума митних платежів не перевищує суму, еквівалентну 1000 євро, крім випадків надання забезпечення сплати митних платежів згідно з **главами 8, 20 і частиною третьою** статті 306 цього Кодексу;

7) товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, за умови включення їх отримувача до Єдиного реєстру отримувачів гуманітарної допомоги, або переміщуються у складі вантажів з допомогою, визначених **частиною першою** статті 250 цього Кодексу;

8) товарів, що переміщуються транзитом митною територією України морським, річковим або повітряним транспортом і під час зберігання залишаються в межах одного пункту пропуску чи зони митного контролю морського (річкового) порту, аеропорту;

9) товарів, що переміщуються (пересилаються) в міжнародних поштових відправленнях через митний кордон України;

10) військової техніки та інших товарів, зазначених у **частині першій** статті 252¹ цього Кодексу.

{Частину сьому статті 305 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

8. Порядок забезпечення сплати митних платежів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 306. Розмір забезпечення сплати митних платежів

1. Забезпечення сплати митних платежів, якщо інше не передбачено цим Кодексом, має бути не меншим, ніж сума митних платежів, що підлягають сплаті при випуску таких товарів у вільний обіг на митній території України.

Розрахунок суми забезпечення сплати митних платежів здійснюється виходячи з повних ставок митних платежів, без урахування будь-яких тарифних пільг (тарифних преференцій), податкових пільг, встановлених законодавством України для операцій з ввезення таких товарів на митну територію України.

За наявності документального підтвердження, що товари не є об'єктом оподаткування особливими видами мита, відповідні види мита не підлягають врахуванню при розрахунку суми забезпечення сплати митних платежів.

2. У разі якщо суму митних платежів, що підлягає забезпеченню, неможливо точно визначити через ненадання митним органам точних відомостей про характер, найменування, кількість, країну походження, митну вартість, код товарів згідно з **УКТ ЗЕД**, така сума визначається митним органом виходячи з найбільшої величини ставок податків, вартості та/або кількості товарів, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

3. Для переміщення міжнародних експрес-відправлень розмір забезпечення сплати митних платежів для одного вантажу експрес-перевізника визначається на рівні суми митних платежів, еквівалентної 10000 євро.

4. Митні органи перевіряють правильність визначення суми митних платежів, що підлягає забезпеченню, наявність, чинність та достатність забезпечення сплати митних платежів під час митного оформлення товарів.

5. У разі якщо митними органами встановлено, що надане забезпечення сплати митних платежів не є достатнім для забезпечення сплати митних платежів, особа, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, на вимогу митного органу зобов'язана надати додаткове забезпечення або замінити раніше надане забезпечення новим, на вибір такої особи.

Стаття 307. Електронна система управління гарантіями

1. Для електронного обміну даними та зберігання інформації щодо забезпечення сплати митних платежів використовується електронна система управління гарантіями, яка входить до складу систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

2. Інформаційна взаємодія між гарантами та митними органами здійснюється за допомогою засобів електронного зв'язку шляхом надсилання повідомлень в електронній формі, на які накладено електронний підпис гаранта та/або посадової особи митного органу (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), або з використанням засобів інтегрованої системи електронної ідентифікації.

{Частина друга статті 307 в редакції Закону № 2919-IX від 07.02.2023}

3. Порядок інформаційної взаємодії між гарантами та митними органами затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 308. Способи забезпечення сплати митних платежів

1. Способами забезпечення сплати митних платежів є:

- 1) грошова застава;
- 2) індивідуальна гарантія;
- 3) забезпечення сплати митних платежів на умовах спрощення "загальна гарантія";
- 4) забезпечення сплати митних платежів на умовах спрощення "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 50 відсотків";
- 5) забезпечення сплати митних платежів на умовах спрощення "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 70 відсотків";
- 6) забезпечення сплати митних платежів на умовах спрощення "звільнення від гарантії";
- 7) забезпечення сплати митних платежів на умовах [Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП \(Конвенції МДП\) 1975 року](#);
- 8) забезпечення сплати митних платежів на умовах [Конвенції про тимчасове ввезення \(Стамбул, 1990 рік\) із застосуванням книжки \(карнета\) А.Т.А. або книжки \(карнета\) СРД](#).

2. Спосіб забезпечення сплати митних платежів обирається особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів.

3. Митні органи відмовляють у застосуванні обраного способу забезпечення сплати митних платежів, якщо такий спосіб не призначений для застосування при розміщенні товарів у відповідний митний режим.

Стаття 309. Грошова застава

1. Грошовою заставою є кошти, внесені/переказані на рахунки, відкриті в установленому порядку на ім'я митних органів, для забезпечення сплати митних платежів.

2. Внесення/переказ коштів як грошової застави здійснюється у національній валюті України.

3. Внесення/переказ коштів як грошової застави в іноземній валюті може здійснюватися підприємством-нерезидентом або уповноваженою ним особою для переміщення товарів територією України транзитом за курсом валюти, визначеним відповідно до [статті 31](#)¹ цього Кодексу, на день внесення/переказу грошової застави.

4. Прийняття митним органом коштів як грошової застави в готівковій формі здійснюється із заповненням уніфікованої митної квитанції.

5. Відсотки на суму коштів, внесених/переказаних як грошова застава, не нараховуються.

6. Кошти, внесені як грошова застава, підлягають вивільненню відповідно до [статті 315](#)⁴ цього Кодексу.

7. Кошти, внесені/переказані як грошова застава, після їх вивільнення за заявою особи, яка їх внесла/переказала, або уповноваженої нею особи в порядку, визначеному законодавством, можуть бути:

- 1) повторно використані як грошова застава;
- 2) використані для сплати митних платежів за іншим зобов'язанням особи перед митними органами;
- 3) повернені особі, яка їх внесла/переказала.

8. Повернення коштів, внесених/переказаних як грошова застава, після їх вивільнення може здійснюватися у будь-якому митному органі у строк, що не перевищує три робочі дні з дня реєстрації відповідної заяви.

9. Кошти, внесені/переказані як грошова застава, що перебувають на рахунку митного органу без розпорядження про їх використання протягом 1095 днів з дня їх внесення/переказу, протягом 30 днів підлягають перерахуванню до державного бюджету.

10. У разі невиконання обов'язку, забезпеченого грошовою заставою, сума грошових коштів, внесених/переказаних як грошова застава, перераховується до державного бюджету в рахунок сплати суми митних платежів наступного робочого дня після завершення строку сплати митних платежів відповідно до [частини третьої](#) статті 317¹ цього Кодексу, крім випадків, передбачених [частиною одинадцятою](#) статті 55 цього Кодексу.

Стаття 310. Гарантія

1. Гарантія є зобов'язанням гаранта щодо виплати на вимогу митного органу коштів у межах розміру гарантії та в порядку і строки, визначені цим Кодексом, у разі невиконання особою обов'язку із сплати митних платежів.

2. Гарантії можуть бути таких видів:

1) індивідуальна гарантія, яка забезпечує суму митних платежів щодо товарів, що підлягають митному оформленню за однією митною декларацією;

2) загальна гарантія, яка забезпечує суму митних платежів щодо товарів, що підлягають митному оформленню за декількома митними деклараціями.

3. Гарантія видається гарантом особі, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, у формі документа.

4. Гарантії надаються митним органам у паперовій або електронній формі.

Гарантії у паперовій формі застосовуються з дозволу митного органу у випадку тимчасової відмови у роботі електронної системи управління гарантіями або інших систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

5. При поміщенні товарів у митний режим транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#), поміщенні товарів у митний режим транзиту відповідно до [частини сьомої статті 94](#) цього Кодексу гарантії надаються митним органам відповідно до положень та за формами, встановленими цією Конвенцією.

При поміщенні товарів у митний режим транзиту відповідно до [частини сьомої статті 94](#) цього Кодексу гарантом має виступати фінансова установа, зареєстрована як гарант відповідно до [статті 316](#) цього Кодексу.

Зобов'язання гаранта, надане відповідно до положень та за формами, встановленими [Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#), щодо гарантування процедури спільного транзиту також поширюється на митний режим транзиту відповідно до [частини сьомої статті 94](#) цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 310 в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

6. Гарантії у паперовій формі оформлюються гарантом відповідно до форм бланків індивідуальної гарантії, загальної гарантії, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Гарантії в електронній формі оформлюються гарантом у формі електронного документа.

7. Гарантії діють на всій митній території України та на території інших країн у випадках, визначених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі оформлення гарантії, яка діє на території інших країн, гарант зобов'язаний зазначити в гарантії інформацію про уповноважених осіб, які представляють інтереси гаранта в кожній із країн, в яких гарантія може бути застосована.

8. Гарантії зберігаються митними органами протягом 1095 днів з дати завершення строку їх дії.

9. Митний орган може скасувати реєстрацію гарантії відповідно до [статті 315²](#) цього Кодексу. Гарантія може бути відкликана гарантом відповідно до [статті 315³](#) цього Кодексу.

10. Зобов'язання гаранта за гарантією, якщо інше не передбачено цим Кодексом, є чинним з моменту реєстрації гарантії митним органом до моменту настання будь-якої з таких подій:

- 1) сплата гарантом на користь митних органів суми, що дорівнює розміру гарантії;
- 2) закінчення строку дії гарантії;
- 3) набрання чинності рішенням про відкликання або скасування реєстрації гарантії.

Зобов'язання гаранта за гарантією щодо товарів, поміщених у митний режим, або товарів, які перебувають під митним контролем на момент закінчення строку дії гарантії чи на момент набрання чинності рішенням про відкликання або скасування реєстрації гарантії, продовжують бути чинними та підлягають виконанню.

11. До правовідносин, пов'язаних з наданням гарантій та виконанням гарантом своїх обов'язків, застосовуються також положення [Цивільного кодексу України](#), законодавства України про банки і банківську діяльність, про страхування та страхову діяльність, положення законодавства з питань регулювання ринків фінансових послуг в частині, що не врегульована цим Кодексом.

Стаття 311. Загальна гарантія

1. Загальна гарантія може бути застосована, за умови наявності у підприємства діючої авторизації на застосування одного із спрощень:

- 1) "загальна гарантія";
- 2) "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 50 відсотків";
- 3) "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 70 відсотків".

2. Під зменшенням розміру забезпечення базової суми загальної гарантії на 50 відсотків або на 70 відсотків розуміється застосування визначеної базової суми загальної гарантії, але з фактичним забезпеченням цієї базової суми загальною гарантією, виданою гарантом, на 50 відсотків або на 30 відсотків відповідно.

3. Для застосування спрощення, передбаченого [пунктами 1-3](#) частини першої цієї статті, підприємство зобов'язано надати митному органу загальну гарантію, видану гарантом, як забезпечення відповідної частини базової суми.

4. Для застосування кожного окремого спрощення, визначеного [пунктами 1-3](#) частини першої цієї статті, надається окрема загальна гарантія.

5. Розмір загальної гарантії, виданої гарантом, не може бути меншим за частину базової суми загальної гарантії, що підлягає забезпеченню.

6. Для цілей застосування загальної гарантії у випадку тимчасової відмови у роботі електронної системи управління гарантіями або інших систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, за зверненням підприємства митний орган видає один або декілька сертифікатів загальної гарантії за

формою, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 312. Звільнення від гарантії

1. Звільнення від гарантії може бути застосовано за умови наявності у підприємства діючої авторизації на застосування спрощення "звільнення від гарантії".

2. Під звільненням від гарантії розуміється використання визначеної базової суми звільнення від гарантії, але з фактичним звільненням від забезпечення базової суми гарантією, виданою гарантом.

3. Для цілей застосування звільнення від гарантії у випадку тимчасової відмови у роботі електронної системи управління гарантіями або інших систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, за зверненням підприємства митний орган видає один або декілька сертифікатів звільнення від гарантії за формою, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 312¹. Авторизація на застосування спрощень "загальна гарантія", "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 50 відсотків", "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 70 відсотків", "звільнення від гарантії"

1. Авторизація на застосування спрощення "загальна гарантія" надається підприємству, яке:

1) відповідає критерію, визначеному **пунктом 1** частини третьої статті 12 цього Кодексу;

2) відповідає критерію, визначеному **пунктом 4** частини третьої статті 12 цього Кодексу, або регулярно виступає декларантом (протягом попередніх 12 місяців митними органами здійснено митне оформлення не менше 50 митних декларацій для поміщення товарів у митні режими).

2. Авторизація на застосування спрощення "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 50 відсотків" надається підприємству, яке додатково до умов, визначених **частиною першою** цієї статті, відповідає критерію, визначеному **пунктом 3** частини третьої статті 12 цього Кодексу, та умовам, визначеним **підпунктами "а" та "б"** пункту 1, **пунктами 2 і 4** частини другої статті 14 цього Кодексу.

3. Авторизація на застосування спрощення "загальна гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 70 відсотків" надається підприємству, яке додатково до умов, визначених **частинами першою і другою** цієї статті, відповідає умові, визначеній **пунктом 6** частини другої статті 14 цього Кодексу.

4. Авторизація на застосування спрощення "звільнення від гарантії" надається підприємству, яке додатково до умов, визначених **частинами першою, другою і третьою** цієї статті, відповідає умовам, визначеним **підпунктами "в" та "г"** пункту 1 та **пунктами 3, 5, 7** частини другої статті 14 цього Кодексу.

5. Авторизація на застосування спрощень, передбачених **пунктами 1-4** частини першої статті 13 цього Кодексу, повинна, зокрема, визначати:

- 1) базову суму загальної гарантії або звільнення від гарантії;
- 2) розмір забезпечення базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії;
- 3) перелік товарів із зазначенням їх кодів згідно з **УКТ ЗЕД**, засоби та способи їх переміщення, щодо яких загальна гарантія або звільнення від гарантії не застосовуються (у разі встановлення обмежень щодо застосування загальної гарантії або звільнення від гарантії);
- 4) обов'язок підприємства інформувати митницю про всі події та обставини, що можуть впливати або мають вплив на дотримання ним умов, визначених в авторизації на застосування спрощення.

6. Підприємство може мати окремі авторизації на застосування спрощень, передбачених **пунктами 1-4** частини першої статті 13 цього Кодексу.

Стаття 312². Базова сума загальної гарантії або звільнення від гарантії

1. Загальна гарантія або звільнення від гарантії використовується в межах базової суми такої загальної гарантії або звільнення від гарантії, зазначеної у відповідній авторизації на застосування спрощення.

2. Базова сума загальної гарантії або звільнення від гарантії повинна бути не меншою загальної суми митних платежів, яка може підлягати сплаті, одночасно за всіма операціями з товарами, щодо яких надається загальна гарантія або звільнення від гарантії, протягом всього часу перебування товарів під митним контролем.

3. Розрахунок базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії здійснюється підприємством самостійно, зазначається у заяві про надання авторизації на застосування відповідного спрощення та додається до такої заяви.

За винятком випадку розрахунку базової суми загальної гарантії для застосування спрощення, визначеного **пунктом 1** частини першої статті 311 цього Кодексу, розрахунок базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії здійснюється з урахуванням обсягу минулих операцій з товарами у розмірі суми митних платежів за одночасними операціями, пов'язаними із забезпеченням сплати митних платежів, яка обліковувалася в митних органах станом на будь-яку дату протягом 365 днів, що передують дню подання заяви про надання авторизації на застосування відповідного спрощення.

Базова сума загальної гарантії або звільнення від гарантії, розрахована відповідно до **абзацу другого** цієї частини, може бути збільшена на 50 відсотків з урахуванням обсягу передбачуваних майбутніх операцій, що підтверджується комерційною документацією підприємства.

Розрахунок базової суми для спрощення, визначеного **пунктом 1** частини першої статті 13 цього Кодексу, може здійснюватися без урахування обсягу попередніх операцій з товарами, виходячи з обсягу передбачуваних майбутніх операцій, що підтверджується комерційною документацією підприємства.

Розрахунок базової суми для спрощень, визначених [пунктами 2-4](#) частини першої статті 13 цього Кодексу, здійснюється з урахуванням попередньо наданих авторизацій на застосування спрощень, наданих відповідно до цих пунктів (у разі їх надання).

4. За заявою підприємства базова сума загальної гарантії або звільнення від гарантії може бути змінена.

Стаття 312³. Моніторинг базової суми загальної гарантії та звільнення від гарантії

1. Підприємство зобов'язано забезпечити, щоб загальна сума митних платежів, яка може підлягати сплаті одночасно за всіма операціями з товарами, щодо яких надається загальна гарантія або звільнення від гарантії, не перевищувала базову суму загальної гарантії або звільнення від гарантії, зазначену у відповідній авторизації на застосування спрощення.

2. У разі недостатності базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії для митного оформлення товарів підприємство має право надати додаткове забезпечення на суму, що не покривається базовою сумою загальної гарантії або звільнення від гарантії, або замінити раніше надане забезпечення новим.

3. Митні органи із застосуванням електронної системи управління гарантіями здійснюють моніторинг базової суми загальної гарантії та звільнення від гарантії щодо кожної операції з товарами з моменту застосування до моменту вивільнення відповідної частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії.

4. У разі якщо неодноразово мають місце випадки недостатності базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії для здійснення митного оформлення товарів, митний орган рекомендує підприємству переглянути розмір базової суми.

Стаття 313. Забезпечення сплати митних платежів на умовах [Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП \(Конвенції МДП\) 1975 року](#)

1. Забезпечення сплати митних платежів на умовах [Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП \(Конвенції МДП\) 1975 року](#) застосовується для транзитного переміщення товарів (крім алкогольних напоїв та тютюнових виробів), що перебувають під митним контролем, за умови що такі товари під час транзитного переміщення перетинають митний кордон України та переміщуються на всьому маршруті або на його частині автомобільним транспортом.

2. У разі якщо сума митних платежів перевищує суму забезпечення сплати митних платежів за [Конвенцією МДП](#), застосовуються інші способи забезпечення сплати митних платежів, передбачені цим Кодексом.

Стаття 314. Забезпечення сплати митних платежів на умовах [Конвенції про тимчасове ввезення](#) (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням книжки (карнета) А.Т.А. або книжки (карнета) CPD

1. Під час перевезення товарів, транспортних засобів на умовах [Конвенції про тимчасове ввезення](#) (Стамбул, 1990 рік) застосовуються книжка (карнет) А.Т.А. або книжка (карнет) CPD - уніфіковані міжнародні митні документи, що використовуються як митна

декларація для митного оформлення товарів, транспортних засобів, та документ про забезпечення сплати митних платежів у порядку та на умовах, визначених цією Конвенцією.

Глава 45. Застосування гарантій, звільнення від гарантії

Стаття 315. Прийняття та реєстрація гарантій, реєстрація звільнення від гарантії

1. Гарантія надається митному органу у формі електронного документа шляхом надсилання гарантом електронного повідомлення, що містить дані про гарантію, видану для забезпечення сплати митних платежів.

2. Прийняття та реєстрація гарантій в електронній формі здійснюються митними органами за допомогою електронної системи управління гарантіями.

Прийняття та реєстрація гарантій у паперовій формі здійснюються митними органами у разі тимчасової відмови у роботі електронної системи управління гарантіями або інших систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

3. Реєстрація гарантії здійснюється після проведення перевірки інформації, яку містить така гарантія, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

4. За результатами перевірки, передбаченої **частиною третьою** цієї статті, митний орган реєструє гарантію в електронній системі управління гарантіями або відмовляє в реєстрації гарантії та надсилає відповідне електронне повідомлення гаранту із зазначенням причини відмови.

5. Реєстрацію звільнення від гарантії здійснює митний орган шляхом внесення інформації про звільнення від гарантії, що міститься в авторизації на застосування спрощення "звільнення від гарантії", до електронної системи управління гарантіями не пізніше наступного дня після набрання чинності авторизацією на застосування спрощення "звільнення від гарантії".

6. Під час реєстрації гарантії або звільнення від гарантії електронна система управління гарантіями присвоює реєстраційний номер, що використовується для їх ідентифікації.

7. Після реєстрації гарантії або звільнення від гарантії митний орган повідомляє про це підприємство.

8. Після реєстрації гарантії або звільнення від гарантії в електронній системі управління гарантіями така гарантія або звільнення від гарантії можуть бути застосовані.

Стаття 315¹. Застосування гарантії, звільнення від гарантії

1. Застосування гарантії, звільнення від гарантії здійснюється шляхом зазначення декларантом відповідних відомостей у митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює.

2. Застосування гарантії, звільнення від гарантії здійснюється після проведення перевірки інформації щодо можливості застосування такої гарантії або звільнення від гарантії.

3. За результатами перевірки, передбаченої частиною другою цієї статті, митний орган дозволяє застосування або відмовляє у застосуванні гарантії або звільнення від гарантії та надсилає відповідне електронне повідомлення підприємству із зазначенням причини відмови.

4. Індивідуальна гарантія вважається застосованою після завершення митного оформлення товарів.

Загальна гарантія або звільнення від гарантії вважаються застосованими після резервування частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії та завершення митного оформлення товарів.

5. Гарантія не може бути застосована у випадках, визначених **статтями 315², 315³, частиною другою статті 315⁴** цього Кодексу, а також за наявності відповідно до **частини четвертої статті 317²** цього Кодексу податкового боргу гаранта.

Стаття 315². Скасування реєстрації гарантії, звільнення від гарантії

1. Митний орган скасовує реєстрацію гарантії у разі, якщо:

- 1) реєстрацію гаранта скасовано або анульовано;
- 2) авторизацію на застосування спрощення, передбаченого **пунктами 1-3 частини першої статті 13** цього Кодексу, скасовано або анульовано.

2. Митний орган зобов'язаний невідкладно повідомити гаранта та підприємство про скасування реєстрації гарантії, а також внести відповідну інформацію до електронної системи управління гарантіями із зазначенням дати набрання чинності рішенням про скасування реєстрації гарантії.

3. Скасування реєстрації звільнення від гарантії митний орган здійснює шляхом внесення інформації про скасування реєстрації звільнення від гарантії до електронної системи управління гарантіями невідкладно після набрання чинності рішенням про скасування або анулювання авторизації на застосування спрощення "звільнення від гарантії".

Митний орган невідкладно надсилає підприємству, якому надано авторизацію на застосування спрощення "звільнення від гарантії", відповідне електронне повідомлення.

4. Рішення про скасування реєстрації гарантії набирає чинності на шістнадцятий день з дня направлення повідомлення про скасування реєстрації гарантії або звільнення від гарантії.

5. Після внесення до електронної системи управління гарантіями інформації про скасування реєстрації гарантії застосування такої гарантії не дозволяється.

Стаття 315³. Відкликання гарантії

1. Гарант має право в будь-який час відкликати гарантію. Про таке відкликання гарант зобов'язаний повідомити митний орган.

2. Після отримання повідомлення про відкликання гарантії митний орган невідкладно вносить інформацію про відкликання гарантії до електронної системи управління

гарантіями із зазначенням дати набрання чинності рішенням гаранта про відкликання гарантії.

3. Рішення гаранта про відкликання гарантії набирає чинності на шістнадцятий день з дня отримання митницею гарантії повідомлення про відкликання гарантії.

4. Після внесення до електронної системи управління гарантіями інформації про відкликання гарантії застосування такої гарантії не дозволяється.

Стаття 315⁴. Вивільнення індивідуальної гарантії, базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії

1. Митний орган вивільняє індивідуальну гарантію, зарезервовану частину базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії невідкладно, не пізніше двох годин з моменту отримання митним органом підтвердження фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, або підтвердження факту припинення обов'язку із сплати митних платежів відповідно до [статті 290](#) цього Кодексу.

2. Після вивільнення індивідуальної гарантії така індивідуальна гарантія не може бути повторно застосована.

Після вивільнення зарезервованої частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії така частина базової суми зараховується до незарезервованої частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії та може бути повторно застосована.

3. Вивільнення індивідуальної гарантії у разі часткового надходження товарів здійснюється:

після завершення переміщення усієї кількості товарів, зазначених у митній декларації;
на підставі заяви декларанта про відсутність подальшого переміщення товарів, зазначених у митній декларації.

Вивільнення зарезервованої частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії у разі часткового надходження товарів здійснюється:

після завершення переміщення усієї кількості товарів, зазначених у митній декларації;
на підставі заяви декларанта про вивільнення відповідної частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії щодо товарів, які частково надійшли, якщо митним органом отримано підтвердження фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, щодо товарів, які частково надійшли, або якщо обов'язок із сплати митних платежів щодо товарів, які частково надійшли, припинено відповідно до [статті 290](#) цього Кодексу, крім випадків, якщо неможливо зробити відповідний розрахунок митних платежів.

4. Митні органи після вивільнення індивідуальної гарантії, частини базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії мають право здійснити перевірку інформації та документів, що були надані для митного оформлення, з метою перевірки їх автентичності та достовірності шляхом здійснення митного контролю у формах, визначених [статтею 336](#) цього Кодексу.

Стаття 315⁵. Облік індивідуальних гарантій, облік резервування та вивільнення базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії

1. Митні органи здійснюють комплекс заходів, що забезпечують облік індивідуальних гарантій, облік резервування та вивільнення частин базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії.

2. Облік індивідуальних гарантій, облік резервування та вивільнення частин базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії здійснює митний орган за допомогою електронної системи управління гарантіями шляхом автоматичного запису відповідної інформації.

3. Облік резервування та вивільнення частин базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії здійснює підприємство, якому надано авторизацію на застосування спрощення, шляхом:

1) обліку кожної митної декларації, поданої із застосуванням загальної гарантії або звільнення від гарантії;

2) обліку суми митних платежів за кожною митною декларацією, поданою із застосуванням загальної гарантії або звільнення від гарантії;

3) розрахунку поточного стану базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії.

4. За запитом підприємства електронною системою управління гарантіями автоматично формується звіт про застосування індивідуальних гарантій, резервування та вивільнення частин базової суми загальної гарантії або звільнення від гарантії.

У разі незгоди підприємства з інформацією, яка міститься у звіті, здійснюється спільна звірка. Результати такої звірки оформлюються актом за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Один примірник акта звірки після його підписання надається підприємству.

Глава 45¹. Гарант

Стаття 316. Реєстрація гаранта

1. Гарантом можуть виступати такі фінансові установи:

1) банки;

2) страховики, крім страховиків, які здійснюють страхування життя;

3) фінансові компанії, які мають право на провадження діяльності з надання гарантій.

{Пункт 3 частини першої статті 316 набирає чинності з 1 січня 2024}

2. Фінансова установа, що претендує на отримання статусу гаранта, має відповідати таким умовам:

1) бути резидентом України;

2) провадити діяльність з надання фінансових послуг протягом кожного кварталу упродовж останніх 36 місяців;

3) не мати податкового боргу;

4) не мати простроченої заборгованості перед митними органами за виданими гарантіями, у тому числі заборгованості, що оскаржується в судовому або адміністративному порядку;

5) для банку:

а) мати чинну банківську ліцензію;

б) не мати випадків застосування протягом останніх 12 місяців Національним банком України заходів впливу у вигляді обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів операцій, у тому числі операцій із пов'язаними з банком особами, віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних, відкликання банківської ліцензії чи ліквідації банку;

в) не мати випадків застосування протягом останніх 12 місяців до банку або до власників істотної участі в банку, або до пов'язаних із банком осіб санкцій Україною, іноземними державами (крім держави, визнаної державою - агресором відповідно до законодавства), міждержавними об'єднаннями, міжнародними організаціями;

г) дотримуватися економічних нормативів, встановлених Національним банком України, протягом останніх шести місяців;

6) для страховика:

а) мати чинну ліцензію на здійснення страхової діяльності за видом страхування відповідальності перед третіми особами (крім цивільної відповідальності власників наземного транспорту, відповідальності власників повітряного транспорту, відповідальності власників водного транспорту (включаючи відповідальність перевізника));

б) дотримуватися обов'язкових критеріїв і нормативів достатності капіталу та платоспроможності, ліквідності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій страховика протягом останніх 36 місяців;

в) мати сформовані страхові резерви у порядку та обсягах, визначених законодавством, протягом останніх 36 місяців;

г) не перебувати у процедурі санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство протягом останніх 36 місяців;

г) не мати випадків порушення провадження у справі про банкрутство протягом останніх 36 місяців;

д) не мати випадків застосування протягом останніх 36 місяців Національним банком України заходів впливу за недотримання нормативів достатності капіталу та платоспроможності, ліквідності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій страховика;

7) {Пункт 7 частини другої статті 316 набирає чинності з 1 січня 2024} для фінансової компанії:

а) мати чинну ліцензію фінансової компанії, що надає право на провадження діяльності з надання гарантій;

б) дотримуватися критеріїв та вимог до діяльності фінансової компанії, встановлених Національним банком України, протягом останніх 36 місяців;

в) дотримуватися обов'язкових нормативів та/або пруденційних вимог до фінансових компаній, які надають гарантії, встановлених Національним банком України, протягом останніх 36 місяців;

г) не мати випадків порушення провадження у справі про банкрутство протягом останніх 36 місяців;

г) не перебувати у процедурі санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство протягом останніх 36 місяців.

Для цілей застосування пункту 2 цієї частини до досвіду провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг не враховується досвід провадження професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках або діяльності ломбарду.

3. Гарант набуває право на провадження діяльності з видачі гарантій з моменту його внесення до реєстру гарантів, якщо він виконує умови, визначені частиною другою цієї статті.

4. Подання фінансовими установами заяви про реєстрацію гаранта, її розгляд, зупинення, поновлення, скасування або анулювання реєстрації гаранта здійснюються відповідно до глави 3 цього Кодексу.

Форма заяви про реєстрацію гаранта затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, веде реєстр гарантів, забезпечує його регулярне оновлення та оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті.

6. Включення гаранта до реєстру гарантів здійснюється не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення про реєстрацію гаранта.

7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, здійснює оцінку відповідності та моніторинг відповідності фінансової установи умовам, визначеним пунктами 1, 3, 4 частини другої цієї статті.

Національний банк України з метою оцінки відповідності фінансової установи вимогам, визначеним цією статтею для включення до реєстру гарантів, у межах компетенції надає інформацію щодо виконання фінансовою установою умов, визначених пунктами 2, 5, 6, 7 частини другої цієї статті, за запитом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Національний банк України у разі виявлення невідповідності фінансової установи, включеної до реєстру гарантів, умовам, визначеним пунктами 2, 5, 6, 7 частини другої цієї

статті, інформує про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, невідкладно, але не пізніше 10 робочих днів з дня виявлення.

8. Інформаційний обмін щодо оцінки відповідності та моніторингу відповідності фінансової установи умовам, визначеним **частиною другою** цієї статті, реєстрації гаранта, її зупинення, поновлення, скасування та анулювання здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та Національним банком України із застосуванням електронних сервісів.

Стаття 316¹. Зупинення, скасування та анулювання реєстрації гаранта

1. Зупинення, скасування та анулювання реєстрації гаранта здійснюється відповідно до **статей 19¹⁵-19¹⁸** цього Кодексу.

2. Протягом строку зупинення реєстрації гаранта, а також після скасування або анулювання реєстрації гаранта митні органи не мають права приймати нові гарантії та застосовувати раніше прийняті гарантії, видані таким гарантом.

3. Зупинення, скасування та анулювання реєстрації гаранта не звільняє гаранта від зобов'язань за гарантіями, виданими до моменту прийняття відповідного рішення.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, зобов'язаний невідкладно повідомити гаранта про зупинення, поновлення, скасування та анулювання реєстрації гаранта, а також внести відповідну інформацію до реєстру гарантів та електронної системи управління гарантіями із зазначенням дати набрання чинності відповідним рішенням.

Глава 46. Запит інформації та пред'явлення вимог про сплату митних платежів

Стаття 317. Запит інформації

1. Процедура запиту інформації здійснюється митним органом, який здійснив випуск товарів, у разі встановлення обставин або виникнення подій, що можуть свідчити про невиконання умов митного режиму або митних формальностей, необхідних для завершення митного режиму.

2. Запит інформації надсилається:

- 1) митному органу, в зоні діяльності якого встановлені такі обставини та/або події;
- 2) декларанту;
- 3) іншим митним органам (за необхідності).

3. Митний орган, в зоні діяльності якого встановлені обставини та/або виникли події, що можуть свідчити про невиконання умов митного режиму або митних формальностей, зобов'язаний протягом 10 днів з дня отримання запиту з'ясувати всі обставини, викладені у такому запиті, та повідомити про це митний орган, який здійснив випуск товарів.

4. Декларант зобов'язаний надати відповідь на запит інформації від митного органу протягом 10 днів з дати отримання запиту.

5. Якщо інформація, надана у відповідь на запит митного органу, є недостатньою, а додаткова інформація може бути отримана від інших митних органів, митний орган, який здійснив випуск товарів, направляє запит інформації до відповідних митних органів.

6. Митний орган, який отримав запит інформації, зобов'язаний протягом 10 днів з дня направлення запиту з'ясувати всі обставини, викладені у такому запиті, та повідомити митний орган, який здійснив випуск товарів.

7. У разі встановлення факту невиконання умов митного режиму або митних формальностей, необхідних для завершення митного режиму:

1) митний орган, який встановив такий факт, інформує про це митний орган, який здійснив випуск товарів, з наданням відповідних підтверджуючих документів (за наявності);

2) митний орган, який здійснив випуск товарів, невідкладно вживає заходів для встановлення факту виникнення обов'язку із сплати митних платежів.

8. У разі встановлення факту виникнення обов'язку із сплати митних платежів митний орган, який здійснив випуск товарів, вживає заходів для ідентифікації осіб, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів.

9. Митним органом, відповідальним за здійснення контролю сплати митних платежів, є митний орган, який здійснив випуск товарів.

10. Митні органи здійснюють обмін інформацією під час процедури запиту інформації з використанням інформаційних технологій.

11. При переміщенні товарів у митному режимі транзиту на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#):

1) процедура запиту інформації здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) митним органом, відповідальним за здійснення контролю сплати митних платежів, є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та/або інші визначені ним митні органи.

Стаття 317¹. Пред'явлення вимог особам, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів

1. Митний орган, відповідальний за здійснення контролю сплати митних платежів, на підставі наявної інформації, документів та відомостей, у тому числі відомостей щодо результатів контролю товарів під час їх поміщення в митний режим та/або під час завершення такого режиму, визначає момент виникнення обов'язку із сплати митних платежів відповідно до [статті 289](#) цього Кодексу та здійснює розрахунок суми митних платежів відповідно до законодавства України з питань митної справи.

2. Митний орган, відповідальний за здійснення контролю сплати митних платежів, не пізніше трьох робочих днів після розрахунку суми митних платежів складає та направляє вимогу про сплату митних платежів за формою, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику,

кожній особі, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, відповідно до **частин першої і третьої** статті 293 цього Кодексу.

Вимога, зазначена в **абзаці першому** цієї частини, не направляється у разі, якщо розмір несплаченої суми митних платежів щодо товарів, зазначених в одній митній декларації, становить менше 20 гривень, та в інших випадках, встановлених **Податковим кодексом України**.

3. Особа, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів відповідно до **частин першої і третьої** статті 293 цього Кодексу, протягом 10 робочих днів з дня отримання вимоги про сплату митних платежів відповідно до **частини другої** цієї статті зобов'язана перерахувати належну суму митних платежів до державного бюджету.

4. У разі невиконання обов'язку із сплати митних платежів, забезпеченого грошовою заставою, сума грошових коштів, внесених як грошова застава, перераховується до державного бюджету в рахунок сплати суми митних платежів наступного робочого дня після завершення строку сплати митних платежів відповідно до **частини третьої** цієї статті.

У разі невиконання обов'язку із сплати митних платежів, забезпеченого гарантією, митні органи вживають заходів відповідно до **статті 317²** цього Кодексу.

5. Митні формальності у разі невиконання обов'язку із сплати митних платежів, забезпеченого на умовах **Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року** або на умовах **Конвенції про тимчасове ввезення** (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням книжок (карнетів) А.Т.А. чи книжок (карнетів) CPD, здійснюються відповідно до положень зазначених конвенцій.

6. Особа, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів відповідно до **глави 4** цього Кодексу.

Стаття 317². Пред'явлення вимог гаранту

1. У разі невиконання обов'язку із сплати митних платежів протягом строку, визначеного **частиною третьою** статті 317¹ цього Кодексу, митний орган, відповідальний за здійснення контролю сплати митних платежів, не пізніше трьох робочих днів складає та направляє гаранту, який видав гарантію, вимогу про сплату митних платежів разом з іншими документами щодо відповідної операції з товарами.

У разі якщо протягом строку, визначеного **частиною третьою** статті 317¹ цього Кодексу, особа, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, частково виконала такий обов'язок, вимога про сплату митних платежів направляється гаранту на суму несплаченої частини митних платежів.

2. Гарант протягом 30 днів, наступних за днем отримання вимоги про сплату митних платежів відповідно до **частини першої** цієї статті, зобов'язаний перерахувати належну суму митних платежів до державного бюджету.

3. Гарант має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів відповідно до **глави 4** цього Кодексу. Таке оскарження не звільняє гаранта від обов'язку із

сплати митних платежів, забезпеченого гарантією, у строки, визначені **частиною другою** цієї статті.

4. У разі несплати або неповної сплати гарантом суми митних платежів у строки, визначені цією статтею, несплачена сума митних платежів вважається податковим боргом гаранта та стягується в порядку та строки, визначені **Податковим кодексом України**.

{Розділ X із змінами, внесеними згідно із Законами № 5210-VI від 06.09.2012, № 183-VII від 04.04.2013, № 405-VII від 04.07.2013, № 1201-VII від 10.04.2014, № 141-IX від 02.10.2019, № 440-IX від 14.01.2020; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Розділ XI МИТНИЙ КОНТРОЛЬ

Глава 47. Організація митного контролю

Стаття 318. Загальні принципи здійснення митного контролю

1. Митному контролю підлягають усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

2. Митний контроль здійснюється виключно митними органами відповідно до цього Кодексу та інших законів України.

3. Митний контроль передбачає виконання митними органами мінімуму митних формальностей, необхідних для забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи.

4. Митний контроль товарів, транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється відповідно до **типових технологічних схем митного контролю**, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. Розклад руху транспортних засобів, що здійснюють регулярні міжнародні рейси, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

6. З метою підвищення ефективності митного контролю митні органи взаємодіють з учасниками зовнішньоекономічної діяльності, АЕО, іншими особами, діяльність яких пов'язана із здійсненням зовнішньої торгівлі, та з їх професійними об'єднаннями (асоціаціями).

{Частина шоста статті 318 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

7. Для забезпечення здійснення митного контролю митними органами використовуються системи, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів.

{Статтю 318 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 319. Взаємодія митних органів з іншими уповноваженими органами під час переміщення товарів через митний кордон України

1. Товари, що ввозяться на митну територію України (у тому числі з метою транзиту), можуть підлягати заходам офіційного контролю.

Вичерпний перелік товарів (з описом та кодом згідно з **УКТ ЗЕД**), які в разі ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) підлягають заходам офіційного контролю, затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Заходи офіційного контролю проводяться:

1) у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України - в обсязі, необхідному для надання дозволу на пропуск товарів через митний кордон України для їх переміщення до пунктів призначення на території України чи до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України або випуску їх у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну у пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України;

2) у пунктах призначення на території України - в обсязі, необхідному для надання дозволу на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну.

3. Заходи офіційного контролю у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України проводяться митними органами шляхом попереднього документального контролю.

Перелік документів і відомостей, що підлягають перевірці під час попереднього документального контролю, затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Попередній документальний контроль розпочинається після пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення і документів на такі товари в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України.

Протягом двох годин з моменту пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення посадова особа митного органу під час проведення попереднього документального контролю зобов'язана:

1) прийняти одне з таких рішень про:

надання дозволу на пропуск товарів через митний кордон України за результатами попереднього документального контролю для переміщення їх до пункту призначення на території України чи до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України;

припинення попереднього документального контролю та залучення для проведення заходів офіційного контролю посадової особи відповідного уповноваженого органу;

2) внести до єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України інформацію про прийняте рішення.

5. Попередній документальний контроль припиняється посадовою особою митного органу у разі:

1) встановленої законом вимоги щодо проведення відповідного заходу офіційного контролю відповідним уповноваженим органом;

2) ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) живих тварин (ссавців, птахів, бджіл, комах, риб, ракоподібних, молосків, жаб, амфібій та рептилій);

3) ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) живих рослин;

4) проведення у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України відповідних санітарних заходів у зв'язку із загрозою занесення збудників хвороб тварин на територію України;

5) наявності в єдиній автоматизованій інформаційній системі митних органів України інформації уповноваженого органу про встановлення ним заборони на ввезення відповідних товарів на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) з відповідної країни;

6) відсутності документів чи відомостей, необхідних для здійснення попереднього документального контролю;

7) отримання звернення декларанта або уповноваженої ним особи щодо проведення заходів офіційного контролю у пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон відповідним уповноваженим органом;

8) виявлення під час візуального інспектування ознак псування товарів.

У разі припинення попереднього документального контролю для проведення відповідної перевірки посадовою особою митного органу невідкладно залучається посадова особа відповідного уповноваженого органу.

6. Протягом двох годин з моменту залучення до проведення заходів офіційного контролю у пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України посадова особа відповідного уповноваженого органу зобов'язана:

1) прийняти одне або кілька рішень про:

надання дозволу на пропуск товарів через митний кордон України для переміщення їх до пункту призначення на території України чи до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України;

надання дозволу на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України;

заборону ввезення товарів на митну територію України;

необхідність проведення огляду (інспектування) товарів;

необхідність взяття проб (зразків) товарів для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи);

необхідність проведення додаткової обробки товарів (фумігації, знезараження, нанесення відповідного маркування тощо);

2) внести до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформацію про прийняте рішення, про посадову особу, яка прийняла таке рішення, та про посадову особу, яка безпосередньо виконуватиме процедури, зазначені в абзацах п'ятому - сьомому пункту 1 цієї частини.

Посадова особа відповідного уповноваженого державного органу, призначена для виконання процедур, зазначених в абзацах п'ятому - сьомому пункту 1 цієї частини, протягом 12 годин з моменту внесення відповідної інформації до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" зобов'язана виконати такі процедури та внести до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформацію про їх виконання.

Єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" в автоматичному режимі формує та надсилає декларанту (уповноваженій ним особі), митному органу та відповідному уповноваженому державному органу повідомлення про:

невнесення протягом встановленого строку до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформації згідно з пунктом 2 цієї частини із зазначенням відомостей про відповідний уповноважений державний орган та посадову особу, яка повинна була внести таку інформацію;

невнесення протягом встановленого строку до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформації про виконання процедур, зазначених в абзацах п'ятому - сьомому пункту 1 цієї частини, із зазначенням відомостей про відповідний уповноважений державний орган та посадову особу, яка повинна була виконати такі процедури.

7. Пропуск через митний кордон України товарів, які в разі ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) підлягають заходам офіційного контролю, здійснюється на підставі інформації, що міститься в єдиній автоматизованій інформаційній системі митних органів, про надання дозволу на:

пропуск таких товарів через митний кордон України для переміщення їх до пункту призначення на території України чи до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України; або

випуск таких товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України.

8. Документи та відомості для проведення заходів офіційного контролю, крім документів і відомостей, які згідно з цим Кодексом та іншими законами України вносяться до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення відповідних дозвільних або контрольних функцій стосовно переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, вносяться до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" декларантом (уповноваженою ним особою) до або одночасно з поданням митної декларації з метою випуску товарів у обраний митний режим.

9. Посадова особа відповідного уповноваженого органу, який проводить заходи офіційного контролю товарів у пункті їх призначення на території України, протягом двох робочих годин з моменту внесення декларантом (уповноваженою ним особою) до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" документів та відомостей про такі товари для проведення заходів офіційного контролю зобов'язана:

1) прийняти одне або кілька рішень про:

надання дозволу на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну;

заборону випуску товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну;

необхідність перевірки оригіналів документів на такі товари;

необхідність проведення огляду (інспектування) товарів;

необхідність взяття проб (зразків) товарів для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи);

необхідність проведення додаткової обробки товарів (фумігації, знезараження, нанесення відповідного маркування тощо);

2) внести до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформацію про прийняте рішення, посадову особу, яка прийняла таке рішення, та посадову особу, яка безпосередньо виконуватиме процедури, зазначені в абзацах четвертому - сьомому пункту 1 цієї частини.

У разі внесення декларантом (уповноваженою ним особою) до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" документів та відомостей для проведення заходів офіційного контролю до прибуття товарів на митну територію України посадова особа відповідного уповноваженого органу, яка проводить заходи офіційного контролю товарів у пункті їх призначення на території України, приймає відповідне рішення згідно з пунктом 1 цієї частини протягом двох робочих годин з моменту пропуску товарів на митну територію України.

У разі якщо законодавством України передбачено здійснення в рамках заходів офіційного контролю окремих процедур, не зазначених у пункті 1 цієї частини, за поданням відповідного уповноваженого органу центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, забезпечує можливість внесення інформації про такі процедури до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" з їх однозначною ідентифікацією.

{Абзац одинадцятий частини дев'ятої статті 319 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

У разі якщо посадовою особою відповідного уповноваженого органу, яка проводить заходи офіційного контролю товарів у пункті їх призначення на території України, внесено до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" інформацію про необхідність проведення огляду (інспектування) товарів, взяття

проб (зразків) товарів для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи), проведення додаткової обробки товарів (фумігації, знезараження, нанесення відповідного маркування тощо), термін проведення відповідних процедур у рамках заходів офіційного контролю узгоджується з використанням механізму "єдиного вікна" між декларантом (уповноваженою ним особою), відповідним уповноваженим органом та митним органом за принципом вибору найближчого можливого терміну, але не пізніше ніж через вісім робочих годин від терміну, запропонованого декларантом (уповноваженою ним особою).

Після завершення заходів офіційного контролю товарів у пункті їх призначення на території України посадова особа відповідного уповноваженого органу, яка їх здійснювала, зобов'язана невідкладно внести інформацію про прийняте рішення до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі".

10. Випуск у відповідний митний режим (крім митного режиму транзиту) товарів, які в разі ввезення на митну територію України підлягають заходам офіційного контролю, здійснюється за умови наявності в єдиній автоматизованій інформаційній системі митних органів України інформації про надання дозволу на випуск цих товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну за результатами проведення таких заходів відповідними уповноваженими органами, крім випадків, визначених абзацом другим цієї частини.

Якщо на момент закінчення встановлених [статтею 255](#) цього Кодексу строків митного оформлення в єдиній автоматизованій інформаційній системі митних органів України відсутня інформація про надання певним (одним чи кількома) уповноваженим органом за результатами проведення заходів офіційного контролю дозволу на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну та про заборону цим же (одним чи кількома) уповноваженим органом випуску товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну, митний орган завершує митне оформлення цих товарів із дотриманням строків, встановлених [статтею 255](#) цього Кодексу. Заходи офіційного контролю щодо зазначених товарів у такому разі проводяться відповідними уповноваженими органами незалежно від завершення їх митного оформлення в порядку, встановленому законодавством України. Положення цього абзацу не застосовуються до товарів, визнаних гуманітарною допомогою відповідно до [Закону України "Про гуманітарну допомогу"](#).

Якщо випуск товарів здійснюється в межах спрощень відповідно до [статті 249¹](#) або [260¹](#) цього Кодексу, обов'язок з отримання від уповноважених органів за результатами проведення заходів офіційного контролю дозволів на випуск товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну покладається на таке підприємство, яке отримало відповідну авторизацію та застосовує спрощення "процедура випуску за місцезнаходженням" або "процедура спрощеного декларування".

{Частина десяту статті 319 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Випуск у митний режим транзиту товарів, які в разі ввезення на митну територію України підлягають заходам офіційного контролю, здійснюється на підставі інформації, що міститься в єдиній автоматизованій інформаційній системі митних органів, про надання дозволу на:

пропуск таких товарів через митний кордон України для переміщення їх до пункту призначення на території України чи до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України; або

випуск таких товарів у заявлений митний режим відповідно до мети їх ввезення в Україну в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України.

Інформація про выпуск товарів у відповідний митний режим вноситься до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

11. Митні органи координують роботу відповідних уповноважених органів щодо проведення заходів офіційного контролю у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України і в зонах митного контролю на митній території України в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими актами законодавства України.

Режим роботи уповноважених органів, які проводять заходи офіційного контролю у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України і в зонах митного контролю на митній території України, повинен бути узгоджений з режимом роботи відповідного підрозділу митного органу.

12. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, здійснює ведення переліку пунктів пропуску (пунктів контролю) через державний кордон України, місць доставки, місць митного оформлення товарів на митній території України в порядку та за формою, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, а також розміщує цей перелік на своєму офіційному сайті та в єдиному державному інформаційному веб-порталі "Єдине вікно для міжнародної торгівлі".

{Абзац перший частини дванадцятої статті 319 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

До переліку, зазначеного в абзаці першому цієї частини, за інформацією, наданою уповноваженими органами, вносяться відомості про орієнтовний строк прибуття до кожного пункту пропуску (пункту контролю) через державний кордон України, місця доставки, місця митного оформлення товарів на митній території України посадових осіб відповідних уповноважених органів для здійснення заходів офіційного контролю, а також про режим їх роботи. Уповноважені органи, що здійснюють заходи офіційного контролю, зобов'язані своєчасно інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, про необхідність внесення змін і доповнень до переліку, зазначеного у цій частині.

{Абзац другий частини дванадцятої статті 319 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина дванадцята статті 319 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Стаття 319 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2042-VIII від 18.05.2017; в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 320. Вибірковість митного контролю

1. Форми та обсяги митного контролю обираються:

1) посадовими особами митних органів на підставі результатів застосування системи управління ризиками; та/або

2) автоматизованою системою управління ризиками.

Не допускається визначення форм та обсягів митного контролю іншими органами державної влади, а також участь їх посадових осіб у здійсненні митного контролю.

{Частина перша статті 320 в редакції Законів № 405-VII від 04.07.2013; № 440-IX від 14.01.2020}

2. Форми та обсяг митного контролю після завершення митного оформлення, визначаються в порядку, встановленому цим Кодексом. На вимогу власника товарів, щодо яких визначено форму та обсяг митного контролю, або уповноваженої ним особи митні органи зобов'язані письмово повідомити про це протягом години, якщо інший строк повідомлення не визначено цим Кодексом.

{Частина друга статті 320 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Якщо автоматизованою системою управління ризиками або посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідності проведення митного огляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митне оформлення та випуск цих товарів, транспортних засобів здійснюється без проведення їх митного огляду.

{Частина третя статті 320 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 2530-VIII від 06.09.2018; в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

4. Форми та обсяги митного контролю, визначені відповідно до пункту 2 частини першої цієї статті, є обов'язковими для виконання посадовими особами митних органів. Прийняття цими посадовими особами рішення щодо нездійснення митного контролю у зазначених формах та обсягах не допускається.

Визначені відповідно до пункту 2 частини першої цієї статті форми та обсяги митного контролю можуть бути змінені або скасовані у випадках та в порядку, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Статтю 320 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 321. Тривалість перебування під митним контролем

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення перебувають під митним контролем з моменту його початку і до закінчення згідно із заявленим митним режимом.

2. У разі ввезення на митну територію України товарів, транспортних засобів комерційного призначення митний контроль розпочинається з моменту перетинання ними митного кордону України.

3. У разі вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення за межі митної території України митний контроль розпочинається з моменту пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення для митного оформлення та їх декларування в установленому цим Кодексом порядку.

4. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем до моменту поміщення цих товарів, транспортних засобів у відповідний митний режим не може перевищувати 180 календарних днів.

{Частина четверта статті 321 в редакції Закону № 183-VII від 04.04.2013}

5. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, які перебувають під митним контролем і за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення граничного строку, встановленого цією статтею, набувають статусу таких, що зберігаються на складі митного органу.

6. Перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем закінчується:

{Абзац перший частини шостої статті 321 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

1) у разі ввезення на митну територію України - після закінчення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму;

2) у разі вивезення за межі митної території України - після здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та перетинання ними митного кордону України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму.

Стаття 322. Строки пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України

1. Товари, що переміщуються через митний кордон України, разом з їх упаковкою та маркуванням, транспортні засоби комерційного призначення, якими вони переміщуються через митний кордон України, пред'являються у незмінному стані для митного контролю, а документи на ці товари, транспортні засоби подаються митним органам у пунктах пропуску через державний кордон України та в інших місцях на митній території України, встановлених митними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення, не пізніше ніж через три години після прибуття зазначених товарів у пункт пропуску через державний кордон України або інше визначене митними органами місце.

2. Особа, яка доставила товари, транспортні засоби комерційного призначення у місце, визначене митними органами, зобов'язана повідомити про це відповідний митний орган у мінімально можливий строк, а в разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, - у мінімально можливий строк після початку роботи цього органу.

3. Порожні транспортні засоби і транспортні засоби, в яких перевозяться пасажирів, у разі в'їзду на митну територію України декларуються митному органу не пізніше ніж через три години з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України, а в разі виїзду за межі митної території - не пізніше ніж за три години до перетинання митного кордону України.

Стаття 323. Доступ посадових осіб митних органів на територію чи в приміщення підприємств для здійснення митного контролю

1. Посадові особи митних органів у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами України, з метою здійснення митного контролю мають право безперешкодного доступу на територію чи в приміщення будь-якого підприємства незалежно від форми власності та сфери управління, де знаходяться або можуть знаходитися товари, що підлягають митному контролю.

Стаття 324. Використання для здійснення митного контролю технічних та спеціальних засобів і службових собак

1. З метою скорочення часу проведення митного контролю та підвищення його ефективності митні органи можуть використовувати технічні та спеціальні засоби, а також службових собак.

2. Застосування для здійснення митного контролю технічних та спеціальних засобів повинно бути безпечним для життя і здоров'я людини, тваринного та рослинного світу і не завдавати шкоди товарам, транспортним засобам.

Стаття 325. Операції з товарами, транспортними засобами комерційного призначення, митне оформлення яких не закінчено

1. За письмовою заявою власника товарів або уповноваженої ним особи та з дозволу митного органу можуть здійснюватися навантаження, вивантаження, перевантаження, усунення пошкоджень упаковки, розпакування, упакування, перепакування, зважування та визначення інших істотних характеристик товарів, що перебувають під митним контролем, взяття проб та зразків таких товарів, зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на цих товарах або їх упаковці, транспортних засобах комерційного призначення, а також заміна транспортного засобу комерційного призначення. Зазначені операції здійснюються за рахунок власника товарів, що переміщуються через митний кордон України, або уповноваженої ним особи. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення зазначених операцій митний орган зобов'язаний невідкладно письмово повідомити особу, яка звернулася із заявою про надання такого дозволу, про причини і підстави відмови.

2. У встановлених цим Кодексом випадках митні органи з власної ініціативи або з ініціативи правоохоронних органів мають право у письмовій формі вимагати від осіб, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України, проведення операцій, передбачених частиною першою цієї статті. У такому разі витрати на проведення зазначених операцій відшкодовуються органом, з ініціативи якого вони проводилися. Якщо в результаті проведення таких операцій виявлено порушення законодавства України, витрати на проведення зазначених операцій відшкодовуються власником товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноваженими ними особами.

3. Користування та розпорядження товарами, транспортними засобами комерційного призначення, які перебувають під митним контролем, забороняються, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 326. Забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, приміщень та інших місць під час здійснення митного контролю

1. До товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, приміщень, де знаходяться товари, що підлягають митному контролю, а також до приладів обліку енергоносіїв, електричної, теплової та інших видів енергії митними органами застосовуються засоби забезпечення ідентифікації.

{Частина перша статті 326 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

2. Забезпечення ідентифікації здійснюється шляхом накладання митних забезпечень: одноразових номерних запірно-пломбових пристроїв, пломб, печаток, голографічних міток, нанесення цифрового, літерного чи іншого маркування, ідентифікаційних знаків, проставлення штампів, взяття проб і зразків, складання опису товарів, транспортних засобів комерційного призначення, креслень, масштабних зображень, виготовлення фотографій, ілюстрацій, використання товаросупровідної документації тощо. При цьому накладання одноразових номерних запірно-пломбових пристроїв, пломб, печаток на транспортні засоби комерційного призначення може здійснюватися без проведення митного огляду товарів, що переміщуються зазначеними транспортними засобами через митний кордон України, про що робиться відповідна відмітка в товаросупровідних документах.

Забезпечення ідентифікації може здійснюватися підприємством, що отримало авторизацію на застосування спрощення "самостійне накладення пломб спеціального типу", шляхом самостійного накладення таких пломб.

{Частину другу статті 326 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина друга статті 326 із змінами, внесеними згідно із Законами № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Крім засобів, визначених у частині другій цієї статті, для забезпечення ідентифікації товарів, що поміщуються у митний режим, можуть використовуватися маркування, у тому числі у вигляді мікро- або інших електронних пристроїв, або серійні номери, проставлені на товарах або їх частинах виробником, інші комерційні способи ідентифікації; експортні (імпортні) сертифікати; копії документів, на підставі яких митним органом було здійснено випуск товарів у попередній митний режим і які дають можливість однозначно ідентифікувати товари; інші подібні документи.

4. У випадках, передбачених міжнародними договорами, укладеними відповідно до закону, митні органи України визнають митні забезпечення митних служб інших держав, а також визнають як митні забезпечення ідентифікаційні пристрої та інші забезпечення, зазначені в частинах другій і третій цієї статті, якщо визнають їх достатньо надійними.

5. Засоби забезпечення ідентифікації можуть змінюватися чи знищуватися тільки митними органами або з їх дозволу іншими органами або декларантом чи уповноваженою

ним особою, крім випадків, коли існує реальна загроза знищення, безповоротної втрати чи істотного псування товарів, транспортних засобів комерційного призначення. У такому разі митний орган терміново сповіщається про зміну, вилучення чи знищення засобів забезпечення ідентифікації з наданням документальних доказів існування зазначеної загрози.

{Частина п'ята статті 326 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

6. Вимоги до характеристик митних пломб встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Статтю 326 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Стаття 326¹. Самостійне накладання пломб спеціального типу

{Назва статті 326¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Самостійне накладання пломб спеціального типу може використовуватися підприємством, якому надано авторизацію на застосування спрощення "самостійне накладання пломб спеціального типу".

Авторизація на застосування спрощення "самостійне накладання пломб спеціального типу" надається:

- 1) підприємству, яке має діючу авторизацію АЕО-С; або
- 2) підприємству, яке відповідає критеріям, визначеним **пунктами 1, 2 та 4** частини третьої статті 12 цього Кодексу.

{Частина перша статті 326¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Умови самостійного накладання пломб спеціального типу для забезпечення ідентифікації товарів зазначаються в авторизації на застосування такого спрощення.

{Частина друга статті 326¹ в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Пломби спеціального типу накладаються на товари, окремі вантажні місця або інші пакунки, контейнери, транспортні засоби комерційного призначення до моменту подання до митного органу митної декларації. Відомості про такі пломби вносяться до митної декларації.

4. **Вимоги до характеристик пломб спеціального типу, ведення їх обліку та зберігання** встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Кодекс доповнено статтею 326¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 327. Залучення спеціалістів та експертів для участі у здійсненні митного контролю

1. У разі потреби для участі у здійсненні митного контролю можуть залучатися спеціалісти та експерти.

2. Залучення спеціалістів та експертів здійснюється керівником митного органу або його заступником за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст чи експерт.

3. Спеціалісти та експерти, які залучаються до участі у здійсненні митного контролю, мають право на відшкодування витрат, пов'язаних з їхньою участю у здійсненні митного контролю, за ними зберігається середня заробітна плата за місцем роботи на час такої участі.

4. Виплати, пов'язані із залученням митним органом спеціалістів та експертів, включаючи витрати на проїзд, добові за час перебування у відрядженні для участі у здійсненні митного контролю та винагороду за виконану спеціалістами та експертами роботу, здійснюються за рахунок коштів державного бюджету в порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

5. У разі необхідності за власним бажанням залучення спеціалістів та експертів може здійснювати декларант (власник товару та/або транспортного засобу). У такому разі відшкодування витрат, пов'язаних з участю спеціалістів та експертів у здійсненні митного контролю, здійснюється декларантом (власником товару та/або транспортного засобу) на підставі укладеної угоди.

Стаття 328. Спільний митний контроль

1. На підставі міжнародних договорів України, укладених відповідно до закону, у пунктах пропуску через державний кордон України може здійснюватися спільний митний контроль з митними органами суміжних держав.

Глава 48. Зони митного контролю

Стаття 329. Місця розташування зон митного контролю

1. З метою забезпечення здійснення митними органами митного контролю товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням та припиненням контрабанди і порушень митних правил, у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, вільних митних зон, митних складів, складів тимчасового зберігання, а також в інших місцях, визначених відповідно до цього Кодексу, створюються зони митного контролю.

Стаття 330. Порядок створення зон митного контролю

1. **Порядок створення зони митного контролю** визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

2. Межі зон митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України визначаються митними органами за погодженням з відповідними органами охорони державного кордону та адміністраціями морських (річкових) портів, аеропортів, залізничних станцій. В інших місцях на митній території України митні органи у зонах своєї діяльності самостійно визначають межі зон митного контролю.

3. Зони митного контролю можуть бути постійними, у разі регулярного розміщення на їх території товарів, що підлягають митному контролю, або тимчасовими, які утворюються на час здійснення митного контролю.

Стаття 331. Розміщення споруд та об'єктів у зонах митного контролю, створених у межах пунктів пропуску через державний кордон України

1. Споруди та об'єкти, що належать державним органам, уповноваженим проводити заходи офіційного контролю, розміщуються у зонах митного контролю, створених у межах пунктів пропуску через державний кордон України, з дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

{Частина перша статті 331 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

2. У разі відмови у видачі дозволу орган, що прийняв таке рішення, у місячний строк письмово або в електронній формі повідомляє про це відповідний державний орган із зазначенням причини відмови.

Стаття 332. Режим зони митного контролю. Забезпечення законності та правопорядку в зоні митного контролю

1. Режим зони митного контролю - це встановлені законодавством України з питань митної справи приписи, заборони та/або обмеження щодо перебування в зоні митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян, розташування в ній споруд та об'єктів, а також проведення у цій зоні господарських робіт.

2. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, громадян, які не перетинають митний кордон України, посадових осіб інших державних органів, які не проводять заходи офіційного контролю, відбуваються з дотриманням режиму зони митного контролю і допускаються тільки з письмового дозволу керівника відповідної митниці (митного поста) або його заступника, а в зонах митного контролю, розташованих у пунктах пропуску через державний кордон України, - крім того, за погодженням з начальником відповідного органу охорони державного кордону. Особам, допущеним у зону митного контролю, забороняється втручатися у дії посадових осіб митниці (митного поста), які здійснюють митний контроль та митне оформлення, а також вчиняти будь-які дії щодо товарів, транспортних засобів, а також інших осіб, які знаходяться у зоні митного контролю, якщо інше не передбачено законом.

{Частина друга статті 332 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013; із змінами, внесеними згідно із Законами № 2530-VIII від 06.09.2018, № 440-IX від 14.01.2020}

3. Забезпечення схоронності товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, дотримання режиму зони митного контролю, забезпечення безпеки громадян, законності та правопорядку у зоні митного контролю покладаються на відповідні митниці (митні пости).

{Частина третя статті 332 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 333. Права митних органів щодо забезпечення режиму зони митного контролю

1. Митні органи у межах своїх повноважень, визначених цим Кодексом, мають право застосовувати примусові заходи до порушників режиму зони митного контролю.

2. Митні органи мають право у примусовому порядку зупиняти і повертати в зони митного контролю транспортні засоби та громадян, які без дозволу митних органів увійшли із зони митного контролю на митну територію України, а також морські та річкові судна, які без дозволу митних органів вийшли із зони митного контролю за межі митної території України і не перебувають у територіальних водах інших держав.

3. Перелік примусових заходів, а також порядок їх застосування встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Глава 49. Здійснення митного контролю

Стаття 334. Документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю

1. Митні органи вимагають від осіб, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України чи провадять діяльність, контроль за якою цим Кодексом покладено на митні органи, тільки ті документи та відомості, які необхідні для здійснення митного контролю та встановлені цим Кодексом.

2. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані надавати митним органам документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю, в усній, письмовій та/або електронній формі.

3. Відомості з офіційних документів, наданих для митного контролю та/або митного оформлення, не потребують додаткового підтвердження.

4. Правоохоронні органи, фінансові установи та інші контролюючі органи України відповідно до законодавства на письмові запити митних органів або з власної ініціативи інформують митні органи про наявні відомості, необхідні для здійснення митного контролю.

{Частина четверта статті 334 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

5. З метою здійснення митного контролю після випуску товарів митні органи мають право направляти письмові запити та отримувати документи або їх засвідчені копії, інформацію (у тому числі в електронній формі), що стосуються переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, випуску товарів та їх використання на митній території України або за її межами.

6. Документи та відомості, у тому числі в електронній формі, що надавалися митним органам декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами, а також державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, у тому числі через єдиний

державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", для здійснення митних формальностей, зберігаються митними органами не менш як протягом 1095 днів з дня завершення митних процедур.

{Частина шоста статті 334 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 335. Подання документів та відомостей, необхідних для митного контролю

1. Під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України декларант, уповноважена ним особа або перевізник залежно від виду транспорту, яким здійснюється перевезення товарів, надають митному органу в паперовій або електронній формі такі документи та відомості:

1) при перевезенні автомобільним транспортом:

а) документи на транспортний засіб, зокрема ті, що містять відомості про його державну реєстрацію (національну належність);

б) транспортні (перевізні) документи (міжнародні товаротранспортні накладні);

в) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

г) комерційні документи (за наявності) на товари, що перевозяться, які містять відомості, зокрема, про найменування та адресу перевізника, найменування країни відправлення та країни призначення товарів, найменування та адреси відправника (або продавця) та отримувача товарів;

г) відомості про кількість вантажних місць та вид упаковки;

д) найменування товарів;

е) вага брутто товарів (у кілограмах) або об'єм товарів (у метрах кубічних), крім великогабаритних вантажів;

2) при перевезенні водним транспортом:

а) генеральна декларація, що містить, зокрема, найменування та опис судна, відомості про його реєстрацію та національну належність, прізвище капітана, прізвище та адресу судового агента;

б) декларація про вантаж, яка містить, зокрема, відомості про найменування портів відправки, портів заходу судна, завантаження та вивантаження товарів, першого порту відправки товарів, порту вивантаження товарів, що залишаються на борту, перелік коносаментів або інших документів, що підтверджують наявність та зміст договору морського (річкового) перевезення, кількість вантажних місць товару, опис та вид упаковки товарів, які підлягають вивантаженню у даному порту;

в) декларація про припаси (суднові припаси), яка містить, зокрема, відомості про найменування судових припасів, що є в наявності на судні, та їх кількість;

г) декларація про особисті речі екіпажу судна;

г) суднова роль, що містить відомості про кількість і склад членів екіпажу під час прибуття і відправлення судна, зокрема, прізвища, імена, громадянство, звання або посаду, дату і місце народження, вид і номер документа, що посвідчує особу;

д) список пасажирів, що містить відомості про пасажирів під час прибуття і відправлення судна, зокрема, кількість пасажирів на судні, прізвища, імена, громадянство, дату і місце народження, порти посадки і висадки;

е) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

є) транспортні (перевізні) документи на товари (за наявності), які містять, зокрема, відомості про загальну кількість товарів, кількість вантажних місць, найменування товарів, вид упаковки;

ж) комерційні документи (за наявності) на товари та відомості про розміщення товарів на борту судна;

з) відомості про наявність (відсутність) на борту судна товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено або обмежено, включаючи валютні цінності, наявні у членів екіпажу, лікарські засоби, до складу яких входять наркотичні, сильнодіючі засоби, психотропні та отруйні речовини;

и) відомості про наявність (відсутність) на борту судна небезпечних товарів, зброї, боєприпасів;

3) при перевезенні повітряним транспортом:

а) стандартний документ перевізника, передбачений укладеними відповідно до закону міжнародними договорами в галузі цивільної авіації (генеральна декларація);

б) документи, що містять відомості про товари, які перевозяться на борту (вантажні відомості, авіаційні вантажні накладні);

в) документ, що містить відомості про припаси (бортові припаси) та про кількість припасів (бортових припасів), завантажених на борт судна та вивантажених з нього;

г) транспортні (перевізні) документи;

г) комерційні документи (за наявності їх у перевізника) на товари, що перевозяться;

д) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

е) відомості про знаки національної належності та реєстраційні знаки судна, номер рейсу, маршрут польоту, пункт вильоту та пункт прибуття судна;

є) відомості про найменування підприємства (організації, установи), що експлуатує судно, та кількість членів екіпажу;

ж) список пасажирів із зазначенням їх кількості на судні, прізвищ та ініціалів, пунктів посадки та висадки; відомості щодо багажу пасажирів (пасажирська відомість);

з) найменування товарів, номери вантажних накладних, кількість місць за кожною накладною, пунктів завантаження та пунктів вивантаження товарів;

и) відомості про наявність (відсутність) на борту судна товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено або обмежено, включаючи валютні цінності, наявні у членів екіпажу, лікарські засоби, до складу яких входять наркотичні, сильнодіючі засоби, психотропні та отруйні речовини;

і) відомості про наявність (відсутність) на борту судна небезпечних товарів, зброї, боєприпасів;

4) при перевезенні залізничним транспортом:

а) транспортні (перевізні) документи;

б) передатну відомість на залізничний рухомий склад;

в) документ, що засвідчує наявність припасів (за наявності припасів);

г) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

г) комерційні документи (за наявності їх у перевізника) на товари, що перевозяться;

5) при переміщенні трубопровідним транспортом та лініями електропередачі:

а) зовнішньоекономічний договір (контракт) або інші документи, що підтверджують право володіння, користування та/або розпорядження товарами;

б) акт прийому-передачі товарів або довідка, що підтверджує кількість товарів;

в) комерційні та супровідні документи (за наявності їх у власника трубопровідного транспорту, лінії електропередачі) на товари, що переміщуються через митний кордон України, а на момент митного оформлення - рахунок-фактуру;

г) найменування та адреса відправника товарів;

г) найменування та адреса отримувача товарів;

д) документи (дозволи, сертифікати), що підтверджують показники товару.

2. Незалежно від виду транспорту, яким здійснюється переміщення товарів, під час прибуття товарів у пункт пропуску через державний кордон України надаються документи (відомості) або їх реквізити, у тому числі засобами інформаційних технологій (або у вигляді електронного документа), які підтверджують дотримання заборон та/або обмежень згідно із законами України щодо пропуску товарів через митний кордон України, крім тих, що необхідні виключно для поміщення товарів у митний режим.

Якщо цим Кодексом та іншими законами України передбачено надання таких документів (відомостей) митним органам державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, у формі електронних документів, на які накладено електронний підпис, через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної

торгівлі", митним органам забороняється вимагати надання таких документів (відомостей) декларантом, уповноваженою ним особою, перевізником чи іншою заінтересованою особою.

{Частина другу статті 335 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Разом з митною декларацією митному органу подаються рахунок або інший документ, який визначає вартість товару, та, у випадках, встановлених цим Кодексом, декларація митної вартості. У встановленому цим Кодексом порядку в митній декларації декларантом або уповноваженою ним особою зазначаються відомості про:

- 1) документи, що підтверджують повноваження особи, яка подає митну декларацію;
- 2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або інші документи, що підтверджують право володіння, користування та/або розпорядження товарами;
- 3) транспортні (перевізні) документи;
- 4) комерційні документи, наявні у особи, яка подає декларацію;
- 5) у разі необхідності - документи, що підтверджують дотримання заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
- 6) документи, що підтверджують дотримання обмежень, які виникають у зв'язку із застосуванням захисних, антидемпінгових та компенсаційних заходів (за наявності таких обмежень);
- 7) у випадках, передбачених цим Кодексом, - документи, що підтверджують країну походження товару;
- 8) у разі необхідності - документи, що підтверджують сплату та/або забезпечення сплати митних платежів;
- 9) у разі необхідності - документи, що підтверджують право на пільги із сплати митних платежів, на застосування повного чи часткового звільнення від сплати митних платежів відповідно до обраного митного режиму;
- 10) у разі необхідності - документи, що підтверджують зміну термінів сплати митних платежів;
- 11) у разі необхідності - документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів та обраний метод її визначення відповідно до **статті 53** цього Кодексу.

У спрощеній митній декларації, яка використовується для декларування та митного оформлення товарів, декларантом яких є підприємство, яке отримало авторизацію на застосування спрощення "процедура спрощеного декларування", зазначаються відомості лише згідно з такими пунктами цієї частини:

{Частина третю статті 335 доповнено абзацом тринадцятим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

пунктами 1-7;

{Частина третю статті 335 доповнено абзацом чотирнадцятим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

пунктом 8 (тільки щодо документів, що підтверджують забезпечення сплати митних платежів).

{Частина третю статті 335 доповнено абзацом п'ятнадцятим згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4. Під час надання митному органу попереднього повідомлення про намір здійснити переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України митному органу надаються такі документи та/або відомості, у тому числі засобами інформаційних технологій:

1) для ввезення товарів на митну територію України:

а) заява встановленої форми про намір здійснити ввезення товарів на митну територію України (попереднє повідомлення або попередня митна декларація);

б) відомості про найменування, обсяг (кількість) та вартість товарів, які плануються ввезти на митну територію України;

в) вид транспорту, яким плануються здійснити ввезення товарів на митну територію України;

г) назва пункту пропуску через державний кордон України (митного органу), через який плануються ввезення товарів;

г) відомості про документи, що підтверджують дотримання встановлених відповідно до закону заборон та/або обмежень щодо пропуску товарів через митний кордон України;

2) для вивезення товарів з митної території України - митна декларація на товари або супровідні документи на товари у випадках, встановлених цим Кодексом, які подаються митному органу для митного контролю.

Стаття 336. Форми митного контролю

1. Митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами митних органів шляхом:

1) перевірки документів та відомостей, які відповідно до статті 335 цього Кодексу надаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

2) митного огляду (огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляду та переогляду ручної поклажі та багажу, особистого огляду громадян);

3) обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України;

4) усного опитування громадян та посадових осіб підприємств;

5) огляду територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, вільних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться товари,

транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу та інших законів України покладено на митні органи;

6) перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем;

7) проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

8) направлення запитів до інших державних органів, установ та організацій, уповноважених органів іноземних держав для встановлення автентичності документів, поданих митному органу;

9) пост-митний контроль.

{Частину першу статті 336 доповнено пунктом 9 згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 337. Перевірка документів та відомостей, які подаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України

1. Перевірка документів та відомостей, які відповідно до **статті 335** цього Кодексу подаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, здійснюється візуально, із застосуванням інформаційних технологій (шляхом проведення формато-логічного контролю, контролю співставлення, контролю із застосуванням системи управління ризиками) та в інші способи, передбачені цим Кодексом.

2. Формато-логічний контроль - це автоматизована перевірка правильності заповнення даних митних декларацій та повернення результатів перевірки; перевірка митних декларацій та інших документів на достовірність та законність; здійснення статистичного, валютного контролю, контролю нарахованих митних платежів, контролю правильності застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

3. Контроль співставлення - це автоматизоване порівняння даних, які містяться в митних деклараціях або інших документах, поданих для митного контролю або митного оформлення, з даними, які містяться в електронних копіях митних декларацій та інших документах, що надходять з митних та правоохоронних органів суміжних держав; в уніфікованих електронних дозвільних документах, що надходять з інших державних органів, інших електронних документах, пов'язаних з перевіркою достовірності даних, що перевіряються.

4. Контроль із застосуванням системи управління ризиками - це оцінка ризику шляхом аналізу (у тому числі з використанням інформаційних технологій) поданих документів у конкретному випадку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України з метою обрання форм та обсягу митного контролю, достатніх для забезпечення додержання вимог законодавства України з питань митної справи.

Стаття 337¹. Пост-митний контроль

1. Для цілей пост-митного контролю митні органи мають право перевіряти точність і повноту інформації, що міститься у митній декларації, загальній декларації прибуття, та наявність, точність і правильність документів, на підставі яких здійснено випуск товарів, у тому числі достовірність інформації, викладеної в заяві декларанта або уповноваженої ним особи до митної декларації, про те, що задекларовані товари за своєю характеристикою та фізико-хімічними властивостями не належать до культурних цінностей, наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв, заборонених до ввезення та застосування на території України, товарів військового призначення або товарів подвійного використання, небезпечних відходів, агрохімікатів та пестицидів, що підлягають державній реєстрації, об'єктів, торгівля якими підпадає під регулювання [Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення](#), генетично модифікованими організмами або продукцією, виробленою із застосуванням генетично модифікованих організмів, не містять озоноруйнівних речовин.

{Абзац перший частини першої статті 337¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2142-IX від 24.03.2022}

Пост-митний контроль здійснюється за результатами застосування системи управління ризиками та може бути ініційований під час митного оформлення або протягом 30 календарних днів з дня випуску товарів.

Пост-митний контроль здійснюється виключно тим митним органом, що здійснював митне оформлення товарів.

Митний орган надсилає декларанту в електронній формі повідомлення з переліком документів, які необхідно надати для здійснення пост-митного контролю.

Декларант зобов'язаний надати документи, зазначені у повідомленні митному органу для здійснення пост-митного контролю, протягом 15 календарних днів з дати отримання такого повідомлення, у вигляді оригіналів або засвідчених в установленому порядку копій на паперовому носії або електронних (сканованих) копій, на які накладено електронний підпис декларанта або уповноваженої ним особи, якщо законодавством не передбачено подання оригіналів таких документів.

{Абзац п'ятий частини першої статті 337¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Пост-митний контроль здійснюється у приміщенні митного органу.

Відомості про перелік документів, зазначених у повідомленні декларанту для здійснення пост-митного контролю, та про результати його здійснення вносяться до єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів.

Про результати пост-митного контролю митний орган повідомляє декларанта в письмовій або електронній формі.

Результати пост-митного контролю підприємства враховуються системою управління ризиками, що застосовується митними органами, та під час планування і проведення документальних перевірок.

Після завершення проведення пост-митного контролю митний орган повертає оригінали документів декларанту (у разі їх надання).

{Кодекс доповнено статтею 337¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 338. Огляд та переогляд товарів, транспортних засобів

1. Огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення, пред'явлених митному органу (у тому числі для перерахунку та зважування), проводиться в можливо короткий строк після прийняття рішення про його проведення.

2. За результатами застосування системи управління ризиками огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може бути ідентифікаційним - без розкриття пакувальних місць і без обстеження транспортного засобу, частковим - з розкриттям до 20 відсотків пакувальних місць і вибіркоvim обстеженням транспортного засобу та повним - з розкриттям до 100 відсотків пакувальних місць та поглибленим обстеженням транспортного засобу.

3. За письмовим рішенням керівника митного органу або його заступника огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може також проводитися, якщо:

{Абзац перший частини третьої статті 338 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

1) митна декларація не подана декларантом протягом строку, встановленого **статтею 263** цього Кодексу, за наявності достатніх підстав вважати, що ці товари переміщуються через митний кордон України з порушенням норм цього Кодексу та інших законів з питань митної справи;

2) товари виявлено (знайдено) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і їх власник невідомий;

3) декларантом не виконуються обов'язки, встановлені **статтею 266** цього Кодексу.

4. Переогляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення проводиться у разі виявлення пошкодження або втрати митного забезпечення, накладеного на зазначені товари, транспортні засоби, чи за наявності інших видимих ознак можливого несанкціонованого доступу до товарів, що перебувають під митним контролем. Витрати, пов'язані з проведенням такого переогляду, несе власник зазначених товарів, транспортних засобів або уповноважена ним особа.

5. Крім випадків, зазначених у частинах другій - четвертій цієї статті, огляд (переогляд) товарів, транспортних засобів комерційного призначення може проводитися за наявності достатніх підстав вважати, що переміщення цих товарів, транспортних засобів через митний кордон України здійснюється поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю. Отримана від правоохоронних органів офіційна інформація опрацьовується митними органами самостійно із застосуванням системи управління

ризиками. Вичерпний перелік відповідних підстав визначається Кабінетом Міністрів України. З метою проведення огляду (переогляду) товарів посадові особи митних органів самостійно вживають заходів, передбачених цим Кодексом, на всій митній території України, включаючи зупинення транспортних засобів для проведення їх огляду (переогляду) в межах контрольованого прикордонного району та прикордонної смуги. Такий огляд (переогляд) проводиться за рахунок органу, з ініціативи або на підставі інформації якого прийнято рішення про його проведення. Якщо в результаті проведення огляду (переогляду) виявлено факт незаконного переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, витрати, пов'язані з проведенням огляду (переогляду), відшкодовуються власником зазначених товарів, транспортних засобів або уповноваженою ним особою.

{Частина п'ята статті 338 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013; в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

6. Огляд (переогляд) товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється у присутності особи, яка переміщує ці товари, транспортні засоби через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем, а у разі її відсутності - за умови залучення не менше ніж двох понять. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду (переогляду). Працівники митних органів не можуть бути понятими.

7. Порядок проведення огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

8. За результатами митного огляду (переогляду) складається **акт огляду (переогляду)** у двох примірниках, в якому зазначаються відомості про:

1) посадових осіб митного органу, які здійснювали огляд (переогляд), та осіб, які були присутні під час його проведення;

2) підстави проведення огляду (переогляду) за відсутності особи, яка переміщує товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем;

3) обсяг здійснення огляду (переогляду) та результати його проведення;

4) інші відомості, що стосуються товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляд (переогляд) яких проводився.

9. **Акт огляду (переогляду)** засвідчується відбитком особистої номерної печатки посадової особи митного органу, яка проводила огляд (переогляд).

10. Один примірник акта передається (надсилається) особі, яка переміщує товари через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем.

11. **Форма акта огляду (переогляду) товарів, транспортних засобів, ручної поклажі та багажу** затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 339. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу

1. Якщо є підстави вважати, що в ручній поклажі або багажі громадянина переміщуються через митний кордон України, у тому числі транзитом, товари, які підлягають обліку і заходам офіційного контролю, чи товари, при митному оформленні яких справляються митні платежі, а також товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено або обмежено, митний орган має право провести огляд, а в разі необхідності - і переогляд ручної поклажі та багажу з їх розпакуванням.

{Частина перша статті 339 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

2. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу громадянина здійснюються в присутності цього громадянина чи уповноваженої ним особи.

3. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу за відсутності громадянина чи уповноваженої ним особи здійснюються:

1) якщо є підстави вважати, що несупроводжуваний багаж містить товари, які становлять небезпеку для життя і здоров'я людей, тварин та рослин, а також довкілля;

2) якщо громадянин або уповноважена ним особа не з'явилися протягом одного місяця з дня надходження до митниці призначення несупроводжуваного багажу;

3) у разі залишення на території України ручної поклажі, багажу з порушенням зобов'язання про їх транзит через територію України.

4. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу за відсутності громадянина чи його уповноваженого представника здійснюються в присутності представників підприємства, що здійснює перевезення, пересилання ручної поклажі та багажу чи їх зберігання.

5. Про здійснення огляду та переогляду складається **акт**, форму якого встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

6. Один примірник **акта огляду (переогляду)** передається громадянину або уповноваженій ним особі або представнику підприємства, що здійснює перевезення, пересилання ручної поклажі та багажу чи їх зберігання.

Стаття 340. Особистий огляд

1. Особистий огляд як виняткова форма митного контролю проводиться за письмовим рішенням керівника митного органу або його заступника, якщо є достатні підстави вважати, що громадянин, який прямує через митний кордон України чи перебуває в зоні митного контролю або у транзитній зоні міжнародного аеропорту, приховує предмети контрабанди чи товари, які є безпосередніми предметами порушення митних правил або заборонені для ввезення в Україну, вивезення з України чи транзиту через територію України.

{Частина перша статті 340 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

2. Перед початком огляду посадова особа митного органу повинна пред'явити громадянину письмове **рішення** керівника митного органу або його заступника, ознайомити

громадянина з його правами та обов'язками під час проведення такого огляду і запропонувати добровільно видати приховані та/або не задекларовані товари.

{Частина друга статті 340 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Факт ознайомлення громадянина з рішенням про проведення особистого огляду засвідчується посадовою особою митного органу відповідним написом на рішенні про проведення такого огляду. У разі відмови громадянина від добровільної видачі прихованих та/або не задекларованих товарів на рішенні про проведення особистого огляду робиться відповідний запис, завірений підписом посадової особи митного органу, яка пред'являла зазначене рішення громадянину.

4. Громадянин, стосовно якого здійснюється особистий огляд, має право:

1) до початку проведення особистого огляду ознайомитися з рішенням про проведення особистого огляду та порядком його проведення;

2) ознайомитися із своїми правами та обов'язками під час проведення особистого огляду;

3) надавати пояснення та заявляти клопотання;

4) добровільно видати товари, що переміщуються ним через митний кордон України з порушенням вимог законодавства з питань митної справи;

5) робити заяви з обов'язковим внесенням їх посадовою особою митного органу, яка проводить особистий огляд, до протоколу проведення такого огляду;

6) користуватися рідною мовою та послугами перекладача;

7) ознайомитися з актом проведення особистого огляду після його складення та зробити заяву, яка підлягає внесенню до акта;

8) оскаржувати рішення, дії митного органу щодо проведення такого огляду.

5. Особистий огляд проводиться в ізольованому приміщенні, що відповідає встановленим санітарно-гігієнічним вимогам, посадовою особою митного органу однієї статі з громадянином, стосовно якого проводиться особистий огляд, у присутності не менш як двох понятих тієї самої статі. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду. Понятими не можуть бути родичі особи, яка підлягає особистому огляду, та працівники митних органів. Доступ до приміщення, де проводиться огляд, громадян, які не беруть участі в ньому, і можливість спостерігати за проведенням огляду з боку таких громадян мають бути виключені. Обстеження органів тіла громадянина, який підлягає особистому огляду, проводиться виключно медичним працівником.

6. Під час проведення особистого огляду складається **протокол** за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

7. Протокол підписується посадовою особою митного органу, яка проводила огляд, громадянином, який пройшов особистий огляд, понятими, які були присутні під час огляду,

а в разі обстеження медичним працівником - і цим працівником. Громадянин, який пройшов особистий огляд, має право зробити заяву з обов'язковим занесенням її до протоколу.

8. Копія протоколу надається громадянинові.

9. Особистому огляду не підлягають Президент України, Голова Верховної Ради України, народні депутати України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, Голова та судді Верховного Суду, Голова та судді Конституційного Суду України, Міністр закордонних справ України, Генеральний прокурор та члени їхніх сімей, які прямують разом з ними.

{Частина дев'ята статті 340 із змінами, внесеними згідно із Законом № 641-IX від 02.06.2020}

Стаття 341. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

1. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, здійснюється митним органом з метою проведення їх митного контролю.

2. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, здійснюється на підставі митних декларацій на товари та національних реєстраційних документів транспортних засобів.

3. Облік товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, здійснюється з використанням відповідних приладів обліку.

{Частину четверту статті 341 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 342. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств

1. Для забезпечення митного контролю посадовими особами митного органу може проводитися усне опитування громадян та посадових осіб підприємств.

2. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств під час здійснення митного контролю - це отримання посадовою особою митного органу інформації, що має значення для здійснення митного контролю, від осіб, які володіють такою інформацією.

3. У разі необхідності під час проведення усного опитування складається протокол, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Про складення протоколу особа, яка опитується, попереджається перед початком опитування.

Стаття 343. Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, територій вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи

1. Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, територій вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю,

чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи (крім житла громадян), може здійснюватися посадовими особами митного органу за письмовим рішенням керівника цього органу або особи, яка виконує його обов'язки, з метою:

1) перевірки законності ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України, дотримання порядку їх ввезення, а також правильності нарахування та повноти сплати митних платежів;

2) перевірки відповідності фактичної кількості ввезених товарів, транспортних засобів комерційного призначення відомостям, заявленим у митній декларації;

3) перевірки дотримання встановлених цим Кодексом та іншими законами України правил провадження діяльності, контроль за якою покладено на митні органи.

2. Огляд проводиться після пред'явлення особі, у володінні (користуванні) якої перебуває територія, особі, відповідальній за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувачеві складу тимчасового зберігання, митного складу, магазину безмитної торгівлі, вільної митної зони або уповноваженій ним особі відповідного рішення та службового посвідчення посадової особи митного органу.

3. Огляд повинен здійснюватися не більш як протягом одного дня, якщо інше не встановлено законодавством.

4. За результатами огляду складається [акт](#), один примірник якого вручається відповідно особі, у володінні (користуванні) якої перебуває територія, особі, відповідальній за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувачеві складу тимчасового зберігання, митного складу, магазину безмитної торгівлі або уповноваженій ним особі, керівникові чи заступнику керівника органу управління відповідної спеціальної (вільної) економічної зони. Форма такого акта затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 344. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем

1. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, - це проведення митними органами дій щодо встановлення відповідності документації про зазначені товари, транспортні засоби комерційного призначення вимогам, встановленим цим Кодексом та іншими законами України з питань митної справи.

2. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, як форма митного контролю здійснюється стосовно:

1) підприємств, які здійснюють види діяльності, зазначені у [статті 404](#) цього Кодексу;

2) підприємств, які застосовують спрощення відповідно до цього Кодексу;

{Пункт 2 частини другої статті 344 в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

3) підприємств, які здійснюють операції з товарами, поміщеними у митний режим, що передбачає ведення обліку таких товарів.

3. За результатами перевірки обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, посадовими особами митного органу складається акт, один примірник якого надається керівнику підприємства, що перевірялося.

Стаття 345. Документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів

1. Документальна перевірка - це сукупність заходів, за допомогою яких митні органи переконуються у правильності заповнення митних декларацій, декларацій митної вартості та в достовірності зазначених у них даних, законності ввезення (пересилання) товарів на митну територію України або на територію вільної митної зони, вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України або за межі території вільної митної зони, а також своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних та інших платежів, а також пені, контроль за справлянням яких покладено на митні органи.

{Частина перша статті 345 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

2. Документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, проводяться митними органами з урахуванням строків давності, визначених [статтею 102 Податкового кодексу України](#).

3. Митні органи мають право здійснювати митний контроль шляхом проведення документальних виїзних (планових або позапланових) та документальних невиїзних перевірок дотримання законодавства України з питань митної справи щодо:

1) правильності визначення бази оподаткування, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

2) обґрунтованості та законності надання (отримання) пільг і звільнення від оподаткування, застосування знижених ставок ввізного мита;

{Пункт 2 частини третьої статті 345 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3) правильності класифікації згідно з [УКТ ЗЕД](#) товарів, щодо яких проведено митне оформлення;

4) відповідності фактичного використання переміщених через митний кордон України товарів заявленій меті такого переміщення та/або умовам процедури кінцевого використання, та/або відповідності фінансових і бухгалтерських документів, звітів, договорів (контрактів), калькуляцій, інших документів підприємства, що перевіряється, інформації, зазначеній у митній декларації, декларації митної вартості, за якими проведено митне оформлення товарів у відповідному митному режимі;

{Пункт 4 частини третьої статті 345 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

5) законності переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території.

4. Під час проведення документальної перевірки посадові особи митного органу повинні реалізовувати визначені цим Кодексом повноваження виключно в обсязі, необхідному для з'ясування питань перевірки.

5. Відшкодування збитків та/або шкоди, заподіяних посадовими особами митного органу підприємству під час проведення перевірки, здійснюється у порядку, встановленому законом.

6. Результати перевірки оформлюються актом (довідкою) та є підставою для самостійного визначення митним органом суми податкового зобов'язання підприємства щодо сплати митних платежів, застосування заходів, передбачених законами України.

7. У разі виявлення митним органом під час проведення перевірки ознак порушень митних правил або контрабанди посадові особи митного органу вживають передбачених законом заходів.

8. У разі скасування, зміни за результатами документальної перевірки рішень щодо класифікації товарів для митних цілей, прийнятих митними органами відповідно до **статті 69** цього Кодексу, або рішень про коригування заявленої митної вартості товарів, прийнятих митними органами відповідно до **розділу III** цього Кодексу, дії, вчинені підприємством на виконання таких рішень, не тягнуть за собою застосування штрафних (фінансових) санкцій, нарахування пені, накладення адміністративних стягнень, крім випадків, якщо зазначені рішення були прийняті на підставі поданих підприємством недостовірних документів, недостовірної інформації та/або внаслідок ненадання підприємством всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначених рішень, що суттєво вплинуло на характер цих рішень.

Стаття 346. Підстави та порядок проведення митними органами документальних виїзних перевірок

1. Документальні виїзні перевірки проводяться за наказом відповідного митного органу з урахуванням обставин і підстав, установлених цим Кодексом.

2. Документальною плановою виїзною перевіркою вважається перевірка, яка передбачена в плані-графіку митного органу та проводиться за місцезнаходженням підприємства, що перевіряється. У разі відсутності на підприємстві належних умов для роботи посадових осіб митного органу перевірка такого підприємства, за згодою його керівника, може проводитися у приміщенні митного органу.

3. Проведення документальних планових виїзних перевірок здійснюється митними органами на підставі квартальних планів, які формуються ними самостійно, виходячи з результатів аналізу зовнішньоекономічних операцій підприємств із застосуванням системи управління ризиками. Порядок планування митними органами виїзних перевірок визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина третя статті 346 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

4. Документальна планова виїзна перевірка одного й того самого підприємства може проводитися не частіше одного разу на 12 місяців.

{Частина четверта статті 346 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

5. У разі планування митними та іншими контролюючими органами проведення планової виїзної перевірки одного й того самого підприємства така перевірка проводиться зазначеними органами одночасно. Порядок координації проведення планових виїзних перевірок центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, визначається Кабінетом Міністрів України.

{Частина п'ята статті 346 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

6. Право на проведення документальної планової перевірки підприємства надається лише за умови, що керівнику цього підприємства або уповноваженій ним особі не пізніше ніж за 10 календарних днів до дня проведення зазначеної перевірки вручено під розписку або надіслано рекомендованим листом з повідомленням про вручення копію наказу про проведення документальної планової перевірки та письмове повідомлення із зазначенням дати початку проведення такої перевірки.

7. Документальною позаплановою виїзною перевіркою вважається перевірка підприємства, яка не передбачена планами роботи митного органу і може проводитися за наявності хоча б однієї з таких обставин:

1) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку контролю здійснено перевірку матеріалів документальної перевірки, проведеної митним органом, і виявлено невідповідність висновків акта перевірки вимогам законодавства або неповне з'ясування під час перевірки питань, що повинні бути з'ясовані під час перевірки для винесення об'єктивного висновку щодо дотримання підприємством вимог законодавства з питань митної справи. Проведення такої позапланової документальної виїзної перевірки може ініціюватися центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, тільки за умови, що стосовно посадових осіб митного органу, які проводили таку перевірку, розпочато службове розслідування або кримінальне провадження. У такому разі центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, визначає митний орган, що проводитиме таку перевірку;

{Пункт 1 частини сьомої статті 346 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

2) виявлено факти або отримано документальну інформацію, які свідчать про порушення підприємством вимог законодавства з питань митної справи, якщо підприємство не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит митного органу протягом 10 робочих днів з дня отримання такого запиту;

3) підприємством не подано в установлений строк митну декларацію;

4) розпочато процедуру припинення підприємства (крім перетворення), порушено провадження у справі про визнання підприємства банкрутом;

5) підприємством подано в установленому порядку митному органу заперечення до акта перевірки або скаргу на прийняте за її результатами податкове повідомлення-рішення, в яких вимагається повний або частковий перегляд результатів відповідної перевірки чи

скасування прийнятого за її результатами податкового повідомлення-рішення і зазначаються обставини, які не були досліджені під час перевірки та об'єктивний розгляд яких неможливий без проведення перевірки. Така перевірка проводиться виключно з питань, що стали предметом оскарження.

8. Тривалість документальної виїзної перевірки не повинна перевищувати 30 робочих днів. У зазначений строк не включаються:

1) період часу між врученням керівнику підприємства, що перевіряється, або уповноваженій ним особі письмової вимоги про надання документів та відомостей, необхідних для з'ясування питань перевірки, та наданням таких документів та відомостей;

2) час, необхідний для відновлення втрачених, пошкоджених або достроково знищених документів, необхідних для з'ясування питань перевірки, у випадках, передбачених [Податковим кодексом України](#);

3) час, необхідний для відновлення бухгалтерського обліку, у разі виявлення невідповідності показників у документах бухгалтерського обліку та/або фінансової звітності;

4) час, необхідний для складення акта (довідки) про результати перевірки.

9. Строк проведення документальної виїзної перевірки може бути продовжений наказом відповідного митного органу, але не більше ніж на 15 робочих днів. Підставами для продовження строку проведення планової виїзної перевірки є:

1) заява підприємства (у разі необхідності подання ним документів, що стосуються питань перевірки);

2) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

3) випадки, передбачені [абзацом третім пункту 44.7 статті 44 Податкового кодексу України](#);

4) випадки, коли в період проведення документальної виїзної перевірки на письмовий запит посадової особи митного органу, уповноваженої на проведення перевірки, підприємством, яке перевіряється, не надані документи, необхідні для з'ясування питань такої перевірки.

10. Встановлені цією статтею строки, підстави та порядок проведення документальних виїзних перевірок підприємств не поширюються на перевірки, що проводяться за заявою самого підприємства (у тому числі за заявою про надання авторизації), а також на перевірки, що проводяться відповідно до кримінального процесуального закону або у процесі провадження в адміністративній справі про порушення митних правил стосовно посадової особи цього підприємства.

{Частина десята статті 346 із змінами, внесеними згідно із Законами № 245-VII від 16.05.2013, № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022}

11. Документальну виїзну (планову чи позапланову) перевірку підприємства може бути зупинено наказом відповідного митного органу, копія якого не пізніше наступного

робочого дня надсилається підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається під розписку керівнику підприємства чи уповноваженій ним особі, з подальшим поновленням її проведення на невикористаний строк за наявності хоча б однієї з таких підстав:

1) необхідність відновлення підприємством втрачених документів або обґрунтованої потреби в додатковому часі для надання документів, визначених у запиті посадової особи митного органу;

2) необхідність проведення митної експертизи;

3) необхідність проведення зустрічної звірки;

4) необхідність отримання інформації від інших державних органів України або уповноважених органів іноземних держав.

12. Зупинення документальної виїзної (планової чи позапланової) перевірки перериває перебіг строку проведення перевірки за умови вручення під розписку керівнику підприємства чи уповноваженій ним особі або надіслання підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення копії наказу про зупинення такої перевірки. При цьому перевірка може бути зупинена на загальний строк, що не перевищує 30 робочих днів, а в разі необхідності проведення митної експертизи, отримання інформації від інших державних органів України або уповноважених органів іноземних держав, завершення розгляду судом позовів з питань, пов'язаних з предметом перевірки, відновлення підприємством втрачених документів перевірка може бути зупинена на строк, необхідний для завершення таких процедур.

13. Рішення про зупинення та поновлення документальної перевірки підприємства приймає керівник митного органу або особа, яка виконує його обов'язки, за письмовим поданням посадової особи, яка проводить таку перевірку, або за обґрунтованим зверненням підприємства, що перевіряється.

14. Посадовим особам митного органу, уповноваженим на проведення перевірки, забороняється перебувати на території підприємства в період зупинення перевірки, крім випадків, коли виникає необхідність зняття або заміни митного забезпечення, накладеного відповідно до [пункту 14 частини першої статті 347](#) цього Кодексу.

Стаття 347. Права та обов'язки посадових осіб митних органів під час проведення документальних виїзних перевірок

1. Посадовим особам митних органів під час проведення документальної виїзної перевірки для з'ясування питань, пов'язаних з перевіркою, надається право:

1) здійснювати перевірку грошових, фінансових і бухгалтерських документів, звітів, контрактів, декларацій, калькуляцій, інших документів, які можуть бути пов'язані з операціями із ввезення (пересилання) товарів на митну територію України або територію вільної митної зони чи вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України або території вільної митної зони, у тому числі інформації, необхідної для з'ясування питань перевірки, яка є в розпорядженні підприємства, що перевіряється, в електронному вигляді;

2) отримувати безоплатно від підприємств, що перевіряються, інформацію, пояснення, письмові довідки з питань, що виникають під час проведення перевірки, копії документів, засвідчені підписом керівника підприємства або уповноваженою ним особою та скріплені печаткою (за наявності);

3) проводити огляд виробничих, складських, торговельних та інших приміщень підприємства, що перевіряється, з відображенням результатів такого огляду у відповідному акті;

4) відбирати проби та/або зразки товарів, якщо є така можливість;

5) проводити у [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України, контрольні аналізи сировини, матеріалів і готової продукції, контрольні запуски у виробництво сировини та матеріалів, які перебували або перебувають під митним контролем чи використовувалися підприємством, що перевіряється, у виробництві готової продукції, виготовленої із сировини та матеріалів, поміщених у відповідний митний режим, або призначати проведення зазначених дій уповноваженими експертами; призначати проведення уповноваженими експертами контрольних обмірів обсягів будівельних, монтажних, ремонтних та інших робіт;

6) проводити зустрічні звірки на підприємствах;

7) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємства, що перевіряється, припинення дій, що перешкоджають здійсненню повноважень посадовими особами митних органів;

8) вимагати від керівників підприємства, що перевіряється, проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, які перебували або перебувають під митним контролем чи використовувалися цим підприємством разом із товарами, які були поміщені у відповідний митний режим, бути присутніми при її проведенні, а в разі відмови від проведення такої інвентаризації - звертатися до суду в установленому законом порядку з вимогою зобов'язати підприємство, що перевіряється, до проведення зазначеної інвентаризації;

9) у разі недопущення посадових осіб митних органів до проведення огляду територій та виробничих, складських, торговельних чи інших приміщень, здійснення контрольних аналізів, визначених у цій статті, звертатися до суду із поданням про зупинення видаткових операцій підприємства на рахунках такого підприємства шляхом накладення арешту на кошти та інші цінності такого підприємства, що знаходяться у банку (крім операцій з видачі заробітної плати, сплати митних платежів та інших податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також визначених контролюючим органом грошових зобов'язань підприємства);

10) складати протоколи про порушення митних правил у порядку, визначеному цим Кодексом;

11) визначати суми податкових зобов'язань підприємства в порядку, визначеному цим Кодексом;

12) отримувати від страхових компаній та банківських установ інформацію в порядку та обсязі, визначених законом;

13) користуватися у службових справах засобами зв'язку, які належать підприємствам, що перевіряються, з дозволу посадових осіб цих підприємств;

14) накладати на час з'ясування питань, які підлягають перевірці, митне забезпечення на комп'ютери, сейфи (шафи), архіви та інші місця, де зберігаються документи, у тому числі в електронній формі, необхідні для проведення перевірки, а також на складські, виробничі, торговельні приміщення, якщо існує вірогідність несанкціонованого вилучення, знищення, підміни, зміни стану або якісних характеристик товарів, які знаходяться в цих приміщеннях, що може мати вплив на прийняття рішення за результатами перевірки;

15) інші права, передбачені цим Кодексом та законами України.

2. Посадові особи митних органів під час проведення документальної виїзної перевірки підприємства зобов'язані:

1) проводити перевірку відповідно до її програми, що затверджується наказом відповідного митного органу про призначення перевірки;

2) поважати права та законні інтереси працівників підприємства, що перевіряється, не допускати заподіяння підприємству шкоди неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю;

3) не порушувати нормального режиму роботи підприємства, що перевіряється;

4) використовувати будь-яку інформацію, отриману під час проведення перевірки, виключно у митних цілях;

5) не розголошувати інформацію, яка була отримана під час проведення перевірки і становить державну, банківську або комерційну таємницю, що охороняється законом;

6) надавати на вимогу посадових осіб підприємства, що перевіряється, необхідну інформацію щодо положень законодавства, які стосуються питань перевірки;

7) забезпечувати збереження документів, отриманих та складених у ході перевірки, не розголошувати їх зміст без згоди підприємства, що перевіряється, крім випадків, передбачених цим Кодексом;

8) інформувати посадових осіб підприємства, що перевіряється, про їхні права та обов'язки під час проведення митного контролю після випуску товарів, про призначення та проведення експертизи (дослідження), взяття проб та зразків;

9) видавати керівнику підприємства, що перевіряється, або особі, яка виконує його обов'язки, примірник акта або довідки, складених за результатами перевірки;

10) виконувати інші обов'язки, передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 348. Проведення зустрічних звірок

1. Посадові особи митних органів під час проведення документальних виїзних перевірок підприємств з метою з'ясування питань перевірки мають право проводити зустрічні звірки.

2. Підставою для проведення зустрічної звірки є потреба у перевірці відомостей, отриманих від особи, безпосередньо або опосередковано залученої до операцій з товарами, переміщеними через митний кордон України, у тому числі ввезеними на територію вільної митної зони або вивезеними з цієї території, чи від будь-якої іншої особи, яка може володіти документами та даними, необхідними для прийняття рішення за результатами перевірки, якщо така особа не надасть пояснень та необхідних документальних підтверджень на письмовий запит митного органу протягом трьох робочих днів з дати отримання запиту.

3. Під час зустрічної звірки перевіряються дотримання вимог законодавства при здійсненні зовнішньоторговельних операцій, інформація, яка міститься у митній декларації, декларації митної вартості, а також вид та обсяг операцій з товарами і здійснених розрахунків за них для з'ясування їх реальності та достовірності.

4. Результати зустрічної звірки можуть бути використані виключно для підтвердження або спростування інформації, що міститься у митній декларації, декларації митної вартості, а також доданих до них комерційних та інших документах.

5. Зустрічні звірки не є перевірками і проводяться в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

6. За результатами зустрічної звірки складається довідка, яка у десятиденний строк після завершення звірки надається для підписання керівнику підприємства, на якому проводилася звірка.

Стаття 349. Умови допуску посадових осіб митних органів до проведення документальних (планових чи позапланових) виїзних перевірок та зустрічних звірок

1. Посадові особи митного органу мають право приступити до проведення документальної (планової чи позапланової) виїзної перевірки декларанта чи зустрічної звірки на підприємстві за наявності підстав для їх проведення, визначених цим Кодексом, та за умови пред'явлення керівнику відповідного підприємства або уповноваженій ним особі під розписку посвідчення на право проведення перевірки, в якому зазначаються дата його видачі, назва митного органу, мета проведення перевірки, вид (планова чи позапланова) та підстави її проведення, дати початку та закінчення перевірки, посади, спеціальні звання та прізвища посадових осіб митного органу, які проводитимуть перевірку, пред'явлення службових посвідчень зазначених осіб, а також надання копії наказу митного органу про проведення перевірки.

{Частина перша статті 349 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

2. Посвідчення на право проведення перевірки є дійсним за умови наявності підпису керівника митного органу, скріпленого печаткою митного органу.

3. Ненадання керівнику підприємства або уповноваженій ним особі копії наказу митного органу про проведення перевірки, непред'явлення службових посвідчень посадових осіб митного органу, які проводитимуть перевірку, та посвідчення на право проведення перевірки або їх надання (пред'явлення) з порушенням вимог, установлених частинами першою і другою цієї статті, є підставою для недопуску посадових осіб митного органу до проведення перевірки.

{Частина третя статті 349 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

4. Недопущення посадових осіб митного органу до проведення перевірки з інших підстав, ніж ті, що визначені у частині третій цієї статті, не дозволяється.

5. При пред'явленні посвідчення на право проведення перевірки керівник підприємства або уповноважена ним особа розписується у посвідченні із зазначенням свого прізвища, ім'я, по батькові, посади, дати і часу ознайомлення.

6. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи розписатися в посвідченні на право проведення перевірки посадовими особами митного органу складається акт, який засвідчує факт відмови. Акт про відмову від підпису в посвідченні на право проведення перевірки є підставою для початку проведення такої перевірки.

7. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи у допуску посадових осіб митного органу до проведення перевірки складається акт.

Стаття 350. Права та обов'язки посадових осіб підприємства, що перевіряється, під час проведення документальних перевірок

1. Посадові особи підприємства, що перевіряється, мають право:

1) вимагати від посадових осіб митного органу повідомлення підстав для проведення перевірки, пред'явлення посвідчення на право проведення перевірки, службових посвідчень посадових осіб митних органів, які проводитимуть перевірку, а також надання копії наказу митного органу про проведення перевірки;

{Пункт перший частини першої статті 350 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

2) надавати посадовим особам митного органу, які проводять перевірку, письмові заяви, зауваження, пояснення з питань, що стосуються перевірки;

3) запитувати у посадових осіб митного органу та отримувати від них інформацію щодо положень законодавства, що стосуються питань перевірки;

4) надавати посадовим особам митного органу всі наявні у їх розпорядженні документи та відомості, що підтверджують процедури декларування та митного оформлення товарів до відповідного митного режиму, а також дотримання вимог законодавства з питань митної справи;

5) вимагати від посадових осіб митного органу перевірки відомостей та фактів, що можуть свідчити на користь підприємства;

6) звертатися до митного органу, посадові особи якого проводять перевірку, з клопотанням про продовження строку подання документів, строку проведення перевірки;

7) подавати письмові зауваження або заперечення до акта перевірки у разі незгоди з викладеними в ньому фактами та обставинами, вимагати розгляду цих зауважень або заперечень посадовими особами митного органу по суті та долучати їх до акта, що складається за результатами перевірки;

8) отримувати у посадових осіб митного органу після закінчення перевірки примірник акта (довідки), що складається за результатами перевірки;

9) оскаржувати рішення, прийняте митним органом за результатами перевірки;

10) скласти розрахунок збитків та/або шкоди, заподіяних підприємству у зв'язку з проведенням документальної перевірки, та вимагати в установленому законом порядку відшкодування таких збитків та/або шкоди, а також долучати зазначений розрахунок до акта, що складається за результатами перевірки, як його невід'ємний додаток;

11) користуватися іншими правами, що передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

2. Посадові особи підприємства, що перевіряється, зобов'язані:

1) не перешкоджати законній діяльності посадових осіб митного органу під час проведення перевірки та виконувати законні вимоги зазначених осіб, у тому числі отримані в письмовій формі, які стосуються надання до перевірки документів, їх копій, інформації, у тому числі, за наявності - в електронній формі, проведення інвентаризацій, оглядів та реалізації інших прав посадових осіб митних органів, передбачених цим Кодексом та [Податковим кодексом України](#);

2) забезпечувати у робочий час безперешкодний доступ посадових осіб митного органу, які здійснюють перевірку, на об'єкти підприємства, що перевіряється, та забезпечувати умови для виконання ними своїх обов'язків;

3) забезпечувати у разі необхідності посадових осіб митного органу робочим місцем на підприємстві, що перевіряється, комп'ютерною та іншою оргтехнікою (за наявності);

4) робити запис про ознайомлення на посвідченні про проведення перевірки;

5) визначати осіб, відповідальних за надання інформації посадовим особам митного органу, які здійснюють перевірку, не пізніше двох робочих днів з дня початку перевірки;

6) забезпечувати збереження документів, необхідних для з'ясування питань перевірки, протягом строків, передбачених [пунктом 44.3 статті 44 Податкового кодексу України](#), та їх відновлення у разі втрати чи передчасного знищення;

7) виконувати інші обов'язки, передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 351. Документальні невиїзні перевірки

1. Предметом документальних невиїзних перевірок є дані про своєчасність, достовірність, повноту нарахування та сплати митних платежів при переміщенні товарів через митний кордон України підприємствами, а також при переміщенні товарів через митний кордон України громадянами з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств.

2. Документальна невиїзна перевірка проводиться у разі:

1) виявлення ознак, що свідчать про можливе порушення законодавства України з питань митної справи, за результатами аналізу електронних копій митних декларацій, інформації, що стосується товарів, митне оформлення яких завершено, отриманої від

суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та виробників таких товарів, з висновків акредитованих відповідно до законодавства експертів;

2) надходження від уповноважених органів іноземних держав документально підтвердженої інформації про непідтвердження автентичності поданих митному органу документів щодо товарів, митне оформлення яких завершено, недостовірність відомостей, що в них містяться, а також запитів стосовно надання інформації про зовнішньоекономічні операції, які здійснювалися за участю суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності - резидентів України.

3. Документальна невиїзна перевірка проводиться на підставі наказу митного органу.

4. Документальна невиїзна перевірка проводиться посадовими особами митного органу в приміщенні цього органу за умови направлення керівнику відповідного підприємства або відповідному громадянину рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особистого вручення зазначеним особам чи уповноваженим ними представникам під розписку письмового повідомлення про дату початку та місце проведення перевірки.

5. Присутність уповноважених посадових осіб підприємства або громадянина, що перевіряється, під час проведення невиїзної документальної перевірки не обов'язкова.

6. Тривалість проведення перевірки визначається у відповідному наказі митного органу та не може перевищувати строки, встановлені **частиною восьмою статті 346** цього Кодексу для проведення документальних виїзних перевірок. Продовження строку проведення перевірки можливе на строк та з підстав, визначених **частиною дев'ятою статті 346** цього Кодексу.

7. Про продовження строків проведення перевірки митний орган інформує підприємство (громадянина) в порядку, визначеному **частиною четвертою цієї статті**.

8. Посадові особи митного органу під час проведення перевірки не мають права:

- 1) перевіряти дані, які не є предметом перевірки;
- 2) вимагати від підприємства, що перевіряється, надання документів або інформації, що не стосуються предмета перевірки;
- 3) розголошувати відомості про підприємство, що перевіряється, які становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання такими особами службових обов'язків.

9. Оформлення результатів невиїзної документальної перевірки здійснюється в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 352. Матеріали, які можуть бути використані для підготовки висновків за результатами перевірок

1. Посадовими особами митних органів під час проведення перевірок можуть бути використані:

- 1) документи, визначені цим Кодексом;
- 2) податкова інформація;

3) експертні висновки;

4) судові рішення;

5) отримані від уповноважених органів іноземних держав документально підтверджені відомості щодо вартісних, кількісних або якісних характеристик, країни походження, складу та інших характеристик, які мають значення для оподаткування товарів, їх ввезення (пересилання) на митну територію України або на територію вільної митної зони чи вивезення (пересилання) за межі митної території України або території вільної митної зони, які відрізняються від задекларованих під час митного оформлення;

6) інші матеріали, отримані в порядку та спосіб, передбачені цим Кодексом або іншими законами України.

Стаття 353. Надання документів посадовими особами підприємства, що перевіряється

1. Забороняється витребування документів від посадових осіб підприємства будь-якими посадовими особами митного органу у випадках, не передбачених цим Кодексом.

2. Підприємство, що перевіряється, зобов'язане не пізніше першого робочого дня, наступного за днем початку документальної перевірки, надати у повному обсязі посадовим особам митного органу, які проводять перевірку, всі документи, у тому числі в електронній формі, що належать до предмета перевірки або пов'язані з ним, можуть мати відношення до переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі до ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території.

3. Документи, що містять комерційну таємницю або є конфіденційними, передаються посадовій особі митного органу окремо від інших документів. Передача таких документів для їх огляду, вивчення та їх повернення оформлюються актами довільної форми, які підписує посадова особа митного органу та уповноважена посадова особа підприємства, що перевіряється. Забороняється вилучення оригіналів первинних фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, крім випадків, передбачених [Кримінальним процесуальним кодексом України](#).

{Частина третя статті 353 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

4. Під час проведення перевірки посадові особи митного органу, які проводять перевірку, для отримання документів (їх копій), пояснень, довідок подають керівнику підприємства або уповноваженій ним особі письмові запити під особистий підпис на другому примірнику таких запитів із зазначенням переліку документів (їх копій), пояснень, довідок, необхідних для перевірки, та строку їх надання. Такі запити можуть бути подані не пізніше ніж за п'ять робочих днів до закінчення строку перевірки (у тому числі продовженого).

5. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи надати зазначені у запиті матеріали посадовій особі митного органу, уповноваженій на проведення перевірки, така особа складає акт у довільній формі, що засвідчує факт відмови, із зазначенням посади, прізвища, імені, по батькові керівника підприємства або уповноваженої ним особи та переліку документів, які йому запропоновано подати, а також причин такої відмови стосовно кожного документа. Зазначений акт підписується

посадовою особою митного органу та керівником підприємства або уповноваженою ним особою. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від підписання зазначеного акта в ньому робиться відповідний запис.

6. Керівник підприємства або уповноважена ним особа має право звернутися до керівника митного органу, яким призначено перевірку, з письмовою заявою щодо продовження строку надання документів (їх копій), зазначених у письмовому запиті посадової особи митного органу, але не більше ніж на 15 робочих днів.

7. За наявності об'єктивних обставин керівник підприємства або уповноважена ним особа має право подавати таку заяву стосовно кожного письмового запиту посадової особи митного органу.

8. Керівник митного органу або його заступник протягом двох робочих днів від дати отримання заяви підприємства щодо продовження строку надання документів (їх копій) зобов'язаний прийняти вмотивоване рішення за результатами її розгляду.

{Частина восьма статті 353 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

9. У разі прийняття рішення про продовження строку надання відповідних документів (їх копій) підприємству надсилається відповідь.

10. Посадова особа митного органу, уповноважена на проведення перевірки, у випадках, передбачених цим Кодексом, має право отримувати від підприємства копії документів, що стосуються предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом керівника підприємства або уповноваженої ним особи та скріплені печаткою (за наявності). Отримання копій документів оформляється описом. Копія опису, складеного посадовими особами митного органу, вручається під особистий підпис керівнику підприємства, що перевіряється, або уповноваженій ним особі. Якщо керівник підприємства або уповноважений ним представник відмовляється від підпису про отримання копії опису, то посадові особи митного органу, які отримують копії, роблять в описі відмітку про відмову від підпису.

11. Якщо до початку або під час проведення перевірки оригінали первинних документів, облікових та інших реєстрів, фінансової та статистичної звітності, інших документів з питань обчислення і сплати митних платежів, а також з інших питань, що стосуються митної справи, були вилучені правоохоронними та іншими органами, ці органи зобов'язані надати для проведення перевірки митному органу копії зазначених документів. Такі копії повинні бути надані протягом трьох робочих днів з дня отримання письмового запиту митного органу та засвідчені печаткою і підписами посадових осіб правоохоронних та інших органів, якими здійснено вилучення оригіналів документів.

Стаття 354. Оформлення результатів перевірок

1. Результати перевірок оформлюються у формі акта або довідки, які підписуються посадовими особами митного органу та керівником підприємства, що перевірялося, або уповноваженою ним особою. У разі встановлення під час перевірки порушень складається акт. Якщо такі порушення відсутні, складається довідка. За результатами зустрічної звірки складається довідка.

2. Акт (довідка) про результати перевірки складається у двох примірниках, підписується посадовими особами митного органу, які проводили перевірку, та реєструється в митному органі протягом 10 робочих днів з дня, що настає за днем закінчення встановленого для проведення перевірки строку. Такий акт (довідка) після реєстрації в митному органі протягом трьох робочих днів вручається для підписання керівнику підприємства або уповноваженій ним особі чи надсилається підприємству в порядку, встановленому [Податковим кодексом України](#) для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень.

3. Строк складення акта (довідки) про результати перевірки не зараховується до строку проведення перевірки, встановленого цим Кодексом.

4. Керівник підприємства, що перевірялося, або уповноважена ним особа протягом п'яти робочих днів з дня, що настає за днем отримання акта (довідки), зобов'язані повернути митному органу підписаний примірник акта (довідки). Другий примірник акта (довідки) залишається на підприємстві.

5. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від підписання акта або довідки про результати документальної перевірки посадовими особами митного органу складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови. Один примірник акта або довідки у день їх складення вручається або надсилається керівникові підприємства, що перевірялося.

6. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від отримання примірника акта або довідки про результати перевірки чи неможливості його вручення та підписання у зв'язку з відсутністю підприємства за місцезнаходженням такий акт або довідка надсилається зазначеному підприємству в порядку, визначеному [Податковим кодексом України](#) для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. У таких випадках митним органом складається відповідний акт.

7. Відмова керівника підприємства, що перевірялося, або уповноваженої ним особи від підписання акта про результати перевірки або від отримання його примірника не звільняє підприємство від обов'язку сплатити суми коштів відповідно до грошових зобов'язань, визначених митним органом за результатами перевірки.

8. У разі незгоди керівника підприємства або уповноваженої ним особи з висновками перевірки чи фактами та даними, викладеними в акті або довідці про результати перевірки, вони зобов'язані підписати акт або довідку з запереченнями, які вони мають право подати протягом п'яти робочих днів з дня отримання акта або довідки. Такі заперечення є невід'ємною частиною акта або довідки про результати перевірки. Заперечення розглядаються митним органом протягом п'яти робочих днів, що настають за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю з'ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у зауваженнях). За результатами розгляду підприємству надсилається відповідь у порядку, визначеному [Податковим кодексом України](#) для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. Керівник підприємства або уповноважена ним особа має право брати участь у розгляді заперечень. Про своє бажання взяти участь у розгляді заперечень ці особи зазначають у запереченнях.

9. Якщо керівник підприємства або уповноважена ним особа виявили бажання взяти участь у розгляді заперечень до акта або довідки про результати перевірки, митний орган зобов'язаний повідомити зазначених осіб про місце і час проведення такого розгляду. Таке повідомлення надсилається керівнику підприємства або уповноваженій ним особі не пізніше наступного робочого дня з дня отримання заперечень, але не пізніше ніж за два робочих дні до дня їх розгляду.

10. Участь керівника митного органу або його заступника у розгляді заперечень підприємства до акта або довідки про результати перевірки є обов'язковою.

{Частина десята статті 354 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

11. Рішення про визначення грошових зобов'язань підприємства, що перевірялося, приймається керівником митного органу або його заступником з урахуванням результатів розгляду заперечень підприємства (у разі їх наявності). Керівник підприємства або уповноважена ним особа можуть бути присутні під час прийняття такого рішення.

{Частина одинадцята статті 354 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

12. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником митного органу або його заступником з урахуванням розгляду заперечень до акта (у разі їх наявності) протягом десяти робочих днів з дня, наступного за днем вручення або надіслання підприємству акта про результати перевірки у порядку, передбаченому Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень, а за наявності заперечень підприємства до акта про результати перевірки - приймається з урахуванням висновку за результатами розгляду заперечень до акта про результати перевірки протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень і надання (надсилання) письмової відповіді підприємству.

{Частина дванадцята статті 354 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

13. У разі якщо грошове зобов'язання розраховується митним органом за результатами перевірки, призначеної відповідно до кримінального процесуального закону, податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки не виноситься до дня набрання законної сили відповідним вироком суду. Матеріали перевірки разом з висновками митного органу передаються правоохоронному органу, що призначив перевірку, для використання матеріалів відповідно до вимог кримінального процесуального закону. Статус матеріалів перевірки та висновків митного органу визначається кримінальним процесуальним законом.

{Частина тринадцята статті 354 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

14. В акті перевірки зазначаються факти заниження і факти завищення податкових зобов'язань підприємства. Рішення щодо правильності визначення заявлених у митних деклараціях кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, їх митної вартості та країни походження, підстав для звільнення від оподаткування окремими документами не оформляються, а зазначаються в акті про результати перевірки.

15. Доводи стосовно незгоди з рішеннями митного органу щодо правильності визначення заявлених у митних деклараціях кодів товарів згідно з [УКТ ЗЕД](#), їх митної вартості та країни походження, підстав для звільнення від оподаткування викладаються підприємством під час апеляційного оскарження податкових повідомлень-рішень про визначення суми грошового зобов'язання, винесених за результатами документальної перевірки, у порядку, передбаченому [статтею 56 Податкового кодексу України](#).

16. Положення цієї статті поширюються також на громадян, щодо яких проводилася документальна невиїзна перевірка відповідно до [статті 351](#) цього Кодексу.

Стаття 355. Обов'язок щодо зберігання документів

1. Підприємства зобов'язані забезпечувати збереження митних декларацій, документів, передбачених [статтею 335](#) цього Кодексу, фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, необхідних для проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, протягом строків, передбачених [пунктами 44.3 та 44.4 статті 44 Податкового кодексу України](#), та їх відновлення у строки і в порядку, визначені [пунктом 44.5](#) зазначеної статті, у разі їх втрати чи передчасного знищення. У разі невиконання цього обов'язку до підприємств застосовуються норми [статті 121 Податкового кодексу України](#).

2. Положення частини першої цієї статті не стосуються документів на паперових носіях, що були надані підприємством митному органу для здійснення митних формальностей та не були повернені митним органом після їх виконання, а також документів та відомостей, які згідно з цим Кодексом та іншими законами України повинні надаватися митним органам державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі."

{Статтю 355 доповнено частиною другою згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

3. Підприємство зобов'язано забезпечувати збереження митних декларацій, документів, передбачених [статтею 335](#) цього Кодексу, фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, пов'язаних із застосуванням кінцевого використання, за допомогою будь-яких засобів, доступних і прийнятних для митних органів, протягом не менше як 1095 днів з останнього дня року, в якому митним органом прийнято рішення про завершення кінцевого використання товарів.

{Статтю 355 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 50. Митні експертизи

Стаття 356. Взяття проб (зразків) товарів

1. Взяття проб (зразків) товарів здійснюється посадовими особами митного органу в рамках процедур митного контролю та митного оформлення, а також під час прийняття

рішень щодо зобов'язуючої інформації з метою встановлення характеристик, визначальних для:

{Абзац перший частини першої статті 356 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

- 1) класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД;
- 2) перевірки задекларованої митної вартості товарів;
- 3) встановлення країни походження товарів;
- 4) встановлення належності товарів до наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, сильнодіючих чи отруйних речовин;
- 5) встановлення належності товарів до предметів, що мають художню, історичну чи археологічну цінність;
- 6) встановлення належності товарів до таких, що виготовлені з використанням об'єктів права інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону.

2. Взяття проб (зразків) товарів проводиться уповноваженими посадовими особами митного органу на підставі вмотивованого письмового рішення керівника цього митного органу або його заступника.

{Частина друга статті 356 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. У разі проведення огляду і переогляду ручної поклажі та багажу за відсутності громадянина чи уповноваженої ним особи взяття проб (зразків) повинно здійснюватися у присутності двох понять.

4. З дозволу митного органу можуть також братися проби (зразки) товарів, що зберігаються на митному складі, складі тимчасового зберігання.

5. При вивезенні товарів з митної території України взяття проб (зразків) товарів може здійснюватися тільки в митному органі відправлення. При цьому проби (зразки) можуть братися до завантаження товарів у транспортний засіб, за умови забезпечення надійної ідентифікації всіх товарів, призначених для завантаження.

6. Взяття проб (зразків) товарів, що перебувають під митним контролем, посадовими особами інших державних органів, а також декларантами або уповноваженими ними особами здійснюється спільно з посадовими особами відповідного митного органу.

7. Декларанти або уповноважені ними особи мають право бути присутніми під час взяття проб (зразків) товарів посадовими особами митного органу та інших державних органів.

8. Митні органи повинні бути ознайомлені з результатами проведених досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів, взятих іншими державними органами, декларантами або уповноваженими ними особами, не пізніше наступного робочого дня після їх отримання зазначеними органами та особами, а також отримати примірники результатів таких досліджень (аналізів, експертиз).

9. Декларанти або уповноважені ними особи сприяють посадовим особам митних органів під час взяття проб (зразків) товарів і здійснюють вантажні та інші необхідні операції.

10. Окрема митна декларація на проби (зразки) товарів не подається за умови, що відомості про них будуть наведені в митній декларації, яка подається щодо всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України.

11. Для великогабаритних і технічно складних товарів (машини, технологічні лінії, промислові конструкції тощо) митні органи можуть вимагати від суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності надання тільки техніко-технологічної документації.

12. Достовірною техніко-технологічною документацією вважаються офіційно видані книги, стандарти, кодекси усталеної практики, технічні умови, специфікації, каталоги, креслення і паспортні дані на виріб виробника.

{Частина дванадцята статті 356 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2919-IX від 07.02.2023}

13. Проби (зразки) товарів, крім великогабаритних і технічно складних (машини, технологічні лінії, промислові конструкції тощо), беруться в мінімальній кількості у двох примірниках (досліджуваний та контрольний), кожен з яких є достатнім для проведення дослідження.

14. У разі якщо взяття контрольних проб (зразків) товарів з об'єктивних причин не видається можливим (одиничний товар, обмежена кількість, вміст поштового відправлення тощо), проби (зразки) товарів беруться в одному примірнику (досліджуваному).

15. **Нормативи взяття проб (зразків) товарів** встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

16. Взяття проб (зразків) здійснюється з обов'язковим додержанням правил техніки безпеки та пожежної безпеки.

17. Про взяття проб (зразків) товарів складається акт за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

18. На кожную взятую пробу (зразок) накладається окреме митне забезпечення.

19. Декларанти або уповноважені ними особи повинні бути ознайомлені з результатами проведеного дослідження (аналізу, експертизи) проб та зразків товарів і отримати від митного органу, яким призначено таке дослідження (аналіз, експертизу), примірники цих результатів не пізніше наступного робочого дня після проведення дослідження (аналізу, експертизи) спеціалізованим органом з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленим підрозділом або після отримання митним органом примірників результатів такого дослідження (аналізу, експертизи) від інших державних органів. Ненадання примірників результатів досліджень у зазначений термін є порушенням службових обов'язків посадовими особами митного органу.

{Частина дев'ятнадцята статті 356 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

20. Митні органи не відшкодовують витрат, здійснених декларантом або уповноваженою ним особою внаслідок взяття проб (зразків) товарів, що перебувають під митним контролем. Витрати на проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) товарів, здійснені митними органами, не відшкодовуються декларантом або уповноваженою ним особою, крім випадків, коли таке дослідження (аналіз, експертиза) проводиться з ініціативи зазначених осіб або для прийняття митним органом рішень щодо зобов'язуючої інформації.

{Частина двадцята статті 356 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частину двадцять першу статті 356 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

22. З метою встановлення характеристик товару, необхідних для його митного оформлення, митні органи можуть письмово, у тому числі з використанням засобів інформаційних технологій, затребувати з підприємств-виробників, суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та громадян наявну у них техніко-технологічну документацію про склад, фізико-хімічні властивості товарів, інформацію про основні технологічні стадії їх виробництва та призначення.

Стаття 357. Операції із взятими пробами (зразками) товарів

1. Взяті проби (зразки) товарів під митним забезпеченням разом з актом про їх взяття у строк, що не перевищує трьох календарних днів після їх взяття, надсилаються поштою або доставляються посадовою особою митного органу до спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи до його відокремленого підрозділу або до іншої експертної установи (організації) для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи). Проби (зразки) товарів, що швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, доставляються для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи) не пізніше наступного дня після їх взяття.

{Частина перша статті 357 в редакції Законів № 405-VII від 04.07.2013, № 141-IX від 02.10.2019}

2. Дослідження (аналізи, експертизи) проводяться експертами спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленого підрозділу або інших експертних установ (організацій), призначених митним органом. Зазначені дослідження (аналізи, експертизи) проводяться з метою забезпечення здійснення митного контролю та митного оформлення і не є судовими експертизами.

{Частина друга статті 357 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

3. Призначення дослідження (аналізу, експертизи) в інших установах (організаціях) допускається лише у разі неможливості проведення дослідження (аналізу, експертизи) спеціалізованим органом з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленим підрозділом або за заявою декларанта чи уповноваженої ним особи для підтвердження чи спростування результатів проведеного дослідження (аналізу, експертизи).

{Частина третя статті 357 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

4. Дослідження (аналіз, експертиза) проб (зразків) проводиться протягом 10 днів після їх надходження до спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленого підрозділу або іншої експертної установи (організації). У разі потреби цей строк може бути продовжено за рішенням керівника спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, керівника митного органу або його заступника за місцем розташування відокремленого підрозділу зазначеного спеціалізованого органу або керівника відповідної експертної установи (організації), але не більше ніж на 20 днів.

{Частина четверта статті 357 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013; із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

5. Дослідження (аналізи, експертизи) проб (зразків) товарів, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, проводяться невідкладно.

{Частина п'ята статті 357 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

6. Строк проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) призупиняється у разі наявності клопотання експерта перед митним органом, який призначив дослідження (аналіз, експертизу), про надання йому додаткових матеріалів. Додаткові матеріали повинні бути надані у строк, що не перевищує 10 днів з дня отримання такого клопотання. У разі ненадання додаткових матеріалів у зазначений строк керівник спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, керівник митного органу або його заступник за місцем розташування відокремленого підрозділу зазначеного спеціалізованого органу або керівник відповідної експертної установи (організації) приймає рішення про проведення часткового дослідження (аналізу, експертизи) або про відмову у проведенні дослідження (аналізу, експертизи).

{Частина шоста статті 357 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 440-IX від 14.01.2020}

7. У разі порушення встановлених цією статтею строків проведення досліджень (аналізів, експертиз) чи у разі неможливості їх проведення митний орган зобов'язаний повідомити про це декларанта або уповноважену ним особу. Збитки, завдані декларанту або уповноваженій ним особі внаслідок порушення встановлених цією статтею строків проведення досліджень (аналізів, експертиз), відшкодовуються митними органами в установленому законом порядку.

8. За результатами проведених досліджень (аналізів, експертиз) експерт готує висновок за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

9. У висновку про результати дослідження (аналізу, експертизи) зазначаються:

{Абзац перший частини дев'ятої статті 357 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

- 1) місце і дата проведення дослідження (аналізу, експертизи);
- 2) ким і на підставі якого документа проводилося дослідження (аналіз, експертиза);
- 3) запитання, поставлені перед експертом;
- 4) об'єкти дослідження (аналізу, експертизи);
- 5) матеріали і документи, надані експерту;
- 6) зміст та результати дослідження (аналізу, експертизи) із зазначенням методів їх проведення;
- 7) оцінка результатів дослідження (аналізу, експертизи), висновки та їх обґрунтування.

10. Якщо експерт під час проведення дослідження (аналізу, експертизи) виявить істотні обставини, з приводу яких йому не було поставлено запитань, він може включити їх до висновку.

11. У разі недостатньої ясності та повноти висновку експерта може бути призначено додаткове дослідження (аналіз, експертиза), яке доручається тому самому або іншому експертові.

12. У разі необґрунтованості висновку або виникнення сумнівів у його правильності може бути призначено повторне дослідження (аналіз, експертиза), проведення якого доручається іншому експерту.

13. Додаткові та повторні дослідження (аналізи, експертизи) призначаються на загальних підставах.

14. Контрольні проби (зразки), а також залишки досліджених проб та пошкоджені під час проведення досліджень (аналізів, експертиз) зразки зберігаються у спеціалізованому органі з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику (його відокремленому підрозділі) протягом 60 днів з дня їх надходження. Протягом цього строку декларант або уповноважена ним особа має право оскаржити рішення митного органу, прийняте на підставі результатів проведеного дослідження (аналізу, експертизи), в установленому цим Кодексом порядку.

{Частина чотирнадцята статті 357 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

15. Проби (зразки) товарів, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, зберігаються протягом строку їх зберігання.

16. Проби (зразки) товарів, у складі яких за результатами їх дослідження (аналізу, експертизи) виявлено наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги чи прекурсори, сильнодіючі або отруйні речовини, а також проби (зразки) товарів, взяті в одному примірнику, одразу після проведення їх дослідження (аналізу, експертизи) та надання висновку передаються митному органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу), за [актом](#), форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина шістнадцята статті 357 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

17. Проби (зразки) товарів, у тому числі пошкоджені, і техніко-технологічна документація належать їх власникам. Після закінчення дослідження (аналізу, експертизи) проби (зразки) з урахуванням встановленого частиною чотирнадцятою цієї статті строку зберігання повертаються декларанту або уповноваженій ним особі на їх письмову вимогу з оформленням відповідного **акта**, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

18. Проби (зразки) товарів, не затребувані власником або уповноваженою ним особою протягом встановленого частиною чотирнадцятою цієї статті строку зберігання, знищуються з оформленням відповідного **акта**, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. При цьому вартість зазначених проб (зразків) власникові або уповноваженій ним особі не відшкодовується.

19. Техніко-технологічна документація та інші документи з інформацією про характеристики товару, проби (зразки) якого відбиралися для проведення досліджень (аналізів, експертиз), повертаються власнику товарів або уповноваженій ним особі після закінчення митного оформлення цих товарів або після надання митному органу засвідчених в установленому порядку копій зазначених документів, які залишаються у справах митного органу.

20. Оплата проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

21. Порядок відшкодування коштів за проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів для прийняття митним органом рішень щодо зобов'язуючої інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Статтю 357 доповнено частиною двадцять першою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 51. Особливі процедури митного контролю

Стаття 358. Звільнення від окремих форм митного контролю

1. Звільнення від окремих форм митного контролю встановлюється цим Кодексом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Незастосування окремих форм митного контролю не означає звільнення від обов'язкового дотримання порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

Стаття 359. Звільнення від митного огляду

1. Митному огляду не підлягає ручна поклажа та супроводжуваний багаж Президента України, Голови Верховної Ради України, народних депутатів України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, Голови та суддів Верховного Суду,

Голови та суддів Конституційного Суду України, Міністра закордонних справ України, Генерального прокурора та членів їхніх сімей, які прямують разом з ними.

{Частина перша статті 359 із змінами, внесеними згідно із Законом № 641-IX від 02.06.2020}

2. Митному огляду не підлягають засоби залізничного та повітряного транспорту, які перевозять офіційні державні делегації. Підставою для звільнення транспортного засобу від митного огляду є подання митному органу офіційного повідомлення Міністерства закордонних справ України.

Стаття 360. Здійснення митного контролю деяких видів товарів у першочерговому порядку

1. У разі переміщення через митний кордон України товарів, необхідних для подолання наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф, епідемій, а також живих тварин, органів та інших анатомічних матеріалів людини для потреб трансплантації, товарів, що мають обмежений строк чи особливий режим зберігання, товарів військового призначення, радіоактивних матеріалів, фото-, аудіо- і відеоматеріалів для засобів масової інформації, товарів міжнародної технічної та гуманітарної допомоги, товарів, що переміщуються в рамках угод про виробничу кооперацію, товарів, що переміщуються на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року або на умовах Конвенції про процедуру спільного транзиту, митний контроль таких товарів здійснюється першочергово.

{Частина перша статті 360 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

2. Огляд (переогляд) товарів, зазначених у частині першій цієї статті, а також взяття проб та зразків таких товарів здійснюються тільки за виключних обставин.

3. Законами України можуть визначатися інші категорії товарів, митний контроль яких здійснюється у першочерговому порядку.

Глава 52. Система управління ризиками

Стаття 361. Цілі застосування системи управління ризиками

1. Управління ризиками - це робота митних органів з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів. Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

2. Митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю.

3. Цілями застосування системи управління ризиками є:

1) запобігання, прогнозування і виявлення порушень законодавства України з питань митної справи;

2) забезпечення більш ефективного використання наявних у митних органів ресурсів та зосередження їх уваги на окремих згрупованих об'єктах аналізу ризику, щодо яких є потреба у застосуванні окремих форм митного контролю або їх сукупності, а також у підвищенні ефективності митного контролю (областях ризику);

3) забезпечення в межах повноважень митних органів заходів із захисту національної безпеки, життя і здоров'я людей, тварин, рослин, довкілля, інтересів споживачів;

4) прискорення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України.

Стаття 362. Аналіз ризику та його об'єкти

1. Аналіз ризику - це систематичне використання митними органами наявної у них інформації для визначення обставин та умов виникнення ризиків, їх ідентифікації і оцінки ймовірних наслідків недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

2. До об'єктів аналізу ризику належать:

1) характеристики товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

2) характер зовнішньоекономічної операції;

3) характеристика суб'єктів, що беруть участь у зовнішньоекономічній операції.

Стаття 363. Діяльність митних органів з оцінки та управління ризиками

1. Діяльність митних органів з оцінки та управління ризиками полягає у виконанні таких завдань:

1) формування інформаційної бази даних системи управління ризиками митних органів;

2) аналіз, виявлення та оцінка ризиків, у тому числі з використанням інформаційних технологій, що включають систематичне:

а) виявлення умов і факторів, що впливають на виникнення ризиків;

б) визначення областей ризику;

в) визначення критеріїв із заданими наперед параметрами, використання яких дає можливість здійснювати вибір об'єкта контролю, що становить ризик (індикаторів ризику);

г) здійснення оцінки імовірності виникнення ризиків та можливої шкоди у разі їх проявлення;

3) розроблення і реалізація практичних заходів з управління ризиками з урахуванням:

а) результатів аналізу та оцінки ризиків;

б) результатів аналізу необхідних ресурсів та очікуваних результатів реалізації запланованих заходів;

4) аналіз результатів та коригування вжитих заходів з управління ризиками, що включає:

а) здійснення контролю за практичною реалізацією заходів;

б) збір, оброблення та аналіз інформації про результати вжитих заходів з метою їх коригування та вдосконалення системи управління ризиками.

2. Порядок здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

3. Автоматизована система управління ризиками, що застосовується митними органами, є складовою частиною єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів.

Автоматизована система управління ризиками функціонує на центральному рівні та передбачає застосування випадкового відбору.

Автоматизована система управління ризиками забезпечує визначення обсягу та форм митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення незалежно від того, якому митному органу подано митну декларацію (інший документ, що може використовуватися замість митної декларації відповідно до цього Кодексу), для здійснення митних формальностей.

{Абзац третій частини третьої статті 363 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

У разі якщо посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками прийнято рішення про необхідність проведення певної митної формальності щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, інформація про прийняття такого рішення невідкладно вноситься такою посадовою особою до автоматизованої системи управління ризиками.

{Частина третя статті 363 в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

4. Якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються підприємством через митний кордон України, у 25 і більше відсотках випадків такого переміщення протягом року піддавалися митному контролю внаслідок застосування системи управління ризиками, що спричинило затримку митного оформлення понад 4 робочі години, і при цьому фактів порушення митних правил виявлено не було, це підприємство має право знати причини та підстави застосування до зазначених товарів, транспортних засобів відповідних форм митного контролю.

Розділ XII

ОСОБЛИВОСТІ ПРОПУСКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ (ПЕРЕСИЛАЮТЬСЯ) ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ГРОМАДЯНАМИ

Глава 53. Загальні положення щодо пропуску та оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами

Стаття 364. Питання, що регулюються цим розділом

1. Цей розділ регулює умови та порядок пропуску та оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних зі здійсненням підприємницької діяльності.

2. У випадку переміщення громадянами-підприємцями через митний кордон України товарів, пов'язаних зі здійсненням ними підприємницької діяльності, митне оформлення здійснюється в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законодавчими актами України для підприємств. Положення цього розділу в такому випадку не застосовуються.

3. Положення цього розділу не поширюються на товари, що переміщуються особами, які користуються митними пільгами згідно із **розділом XIII** цього Кодексу, крім випадків, установлених цим Кодексом.

Стаття 365. Порядок переміщення громадянами товарів через митний кордон України та місця митного оформлення таких товарів

1. Громадяни за умови дотримання вимог цього Кодексу та інших актів законодавства України можуть переміщувати через митний кордон України будь-які товари, крім тих, що заборонені до ввезення в Україну (у тому числі з метою транзиту) та вивезення з України.

2. Громадянам, які в'їжджають на територію України або виїжджають з неї засобами автомобільного та залізничного транспорту, а також транспортними засобами особистого користування, дозволяється здійснювати декларування товарів, що переміщуються ними через митний кордон України, не залишаючи цих транспортних засобів.

3. Стосовно транзитних пасажирів, які не залишають транзитної зони, митний контроль не проводиться, однак митні органи мають право вживати передбачених цим Кодексом заходів у разі підозри щодо вчинення такими пасажирями порушення митних правил або контрабанди.

4. Митне оформлення товарів, що вивозяться за межі митної території України громадянами, може здійснюватися у будь-якому митному органі на всій митній території України.

5. Митне оформлення товарів, що ввозяться на митну територію України громадянами (крім товарів, що переміщуються у несупроводжуваному багажі та у вантажних відправленнях, а також товарів за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з **УКТ ЗЕД**, які підлягають державній реєстрації), здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України.

6. Митне оформлення товарів, які ввозяться на митну територію України громадянами у несупроводжуваному багажі та вантажних відправленнях, здійснюється в митних органах за місцем проживання або тимчасового перебування зазначених громадян, у місці кінцевого призначення транспортного засобу, що здійснював перевезення цих товарів, або, за заявою громадянина, - у пунктах пропуску через державний кордон України.

7. Митне оформлення товарів, ввезених на митну територію України громадянами, за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з [УКТ ЗЕД](#), що підлягають державній реєстрації, здійснюється у будь-якому митному органі на всій митній території України з пред'явленням їх цьому органу.

При митному оформленні таких товарів подання попередньої [митної декларації](#), доставка та пред'явлення цих товарів митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, є обов'язковими. При митному оформленні таких товарів у пункті пропуску через державний кордон України попередня митна декларація не подається.

{Частина сьома статті 365 в редакції Закону [№ 2612-VIII від 08.11.2018](#)}

8. Переміщення громадянами через митний кордон України трупів з тілами (урн з прахом) чи останків померлих здійснюється на підставі письмової заяви цих громадян довільної форми та документів, визначених [Законом України "Про поховання та похоронну справу"](#).

9. При здійсненні митних формальностей щодо товарів, які переміщуються через митний кордон України громадянами, митні органи використовують документи та/або відомості, отримані через єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" або видані на паперових носіях державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення відповідних дозвільних або контрольних функцій стосовно переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

{Статтю 365 доповнено частиною дев'ятою згідно із [Законом № 2530-VIII від 06.09.2018](#)}

Стаття 366. Двоканальна система митного контролю товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України громадянами

1. Двоканальна система - це спрощена система митного контролю, яка дає громадянам змогу здійснювати декларування, обираючи один з двох каналів проходу (проїзду транспортними засобами особистого користування) через митний кордон України.

2. Канал, позначений символами зеленого кольору ("зелений коридор"), призначений для декларування шляхом вчинення дій громадянами, які переміщують через митний кордон України товари в обсягах, що не підлягають оподаткуванню митними платежами та не підпадають під встановлені законодавством заборони або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території і не підлягають письмовому декларуванню.

3. Канал, позначений символами червоного кольору ("червоний коридор"), призначений для всіх інших громадян.

4. Громадянин самостійно обирає відповідний канал ("зелений коридор" або "червоний коридор") для проходження митного контролю за двоканальною системою.

5. Початок проходження (проїзду транспортними засобами особистого користування) громадянином каналом, позначеним символами зеленого кольору ("зелений коридор"), є декларуванням шляхом вчинення дій цим громадянином про те, що переміщуваний ним через

митний кордон України товари не підлягають письмовому декларуванню, оподаткуванню митними платежами, не підпадають під встановлені законодавством заборони та/або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території. Таке декларування свідчить про факти, що мають юридичне значення.

{Частина п'ята статті 366 в редакції Закону № 2058-IX від 16.02.2022}

6. Громадяни, які проходять (проїжджають транспортними засобами особистого користування) через "зелений коридор", звільняються від подання письмової митної декларації. Звільнення від подання письмової митної декларації не означає звільнення від обов'язку дотримання порядку переміщення товарів через митний кордон України та від адміністративної відповідальності за порушення митних правил, передбачених цим Кодексом.

{Частина шоста статті 366 в редакції Закону № 2058-IX від 16.02.2022}

Стаття 367. Умови пересилання громадянами товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Громадяни мають право пересилати товари через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях у порядку, встановленому **главою 36** цього Кодексу, крім товарів, заборонених до такого пересилання.

2. Обмеження щодо вартості та обсягів товарів, а також перелік товарів, заборонених до пересилання у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 368. Визначення вартості товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування митних платежів

1. Для цілей оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, застосовується фактурна вартість цих товарів, зазначена в касових або товарних чеках, ярликах, банківських виписках, електронних повідомленнях з інтернет-магазинів, інших документах, які містять відомості про вартість таких товарів.

У разі переміщення (пересилання) товарів у міжнародних поштових відправленнях для цілей оподаткування додатково може застосовуватися фактурна вартість цих товарів, зазначена у товаросупровідних документах, складених відповідно до актів Всесвітнього поштового союзу.

{Частина перша статті 368 в редакції Закону № 1999-IX від 25.01.2022}

2. При визначенні фактурної вартості товарів, які переміщуються у несупроводжуваному багажі та вантажному відправленні, крім вартості самих товарів враховується вартість їх страхування та перевезення (фрахту) до моменту перетинання ними митного кордону України.

3. Особа, яка декларує товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

4. У разі наявності доказів недостовірності заявленої фактурної вартості товарів митні органи визначають їх вартість самостійно, на підставі ціни на ідентичні або подібні

(аналогічні) товари відповідно до вимог цього Кодексу шляхом прийняття письмового рішення за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина четверта статті 368 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

Стаття 369. Переміщення (пересилання) особистих речей громадянами через митний кордон України

1. Особисті речі, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі, підлягають декларуванню шляхом учинення дій, усно або, за бажанням власника чи на вимогу митного органу, письмово, не оподатковуються митними платежами та звільняються від проведення заходів офіційного контролю, а також від подання документів та/або відомостей, що підтверджують дотримання встановлених заборон та/або обмежень щодо переміщення товарів через митний кордон України.

{Частина перша статті 369 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2530-VIII від 06.09.2018, № 2058-IX від 16.02.2022}

2. У міжнародних поштових та експрес-відправленнях особисті речі переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у порядку та на умовах, встановлених для переміщення (пересилання) товарів.

{Текст статті 369 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

Стаття 370. Перелік товарів, які можуть бути віднесені до особистих речей громадян

1. Особистими речами вважаються:

1) товари особистої гігієни та індивідуальні косметичні засоби у кількості, що забезпечує потреби однієї особи на період поїздки;

2) одяг, білизна, взуття, що мають суто особистий характер, призначені виключно для власного користування і мають ознаки таких, що були у користуванні;

3) особисті прикраси, у тому числі з дорогоцінних металів та каміння, що мають ознаки таких, що були в користуванні;

4) індивідуальне письмове та канцелярське приладдя;

5) один фотоапарат, одна кіно-, відеокамера разом з обґрунтованою кількістю фото-, відео-, кіноплівок та додаткового приладдя;

6) один переносний проектор та аксесуари до нього разом з обґрунтованою кількістю діапозитивів та/або кіноплівок;

7) бінокль;

8) переносні музичні інструменти у кількості не більше двох штук;

9) один переносний звуковідтворювальний пристрій (у тому числі магнітофон, диктофон, програвач компакт-дисків тощо) з обґрунтованою кількістю плівок, платівок, дисків;

10) один переносний радіоприймач;

11) стільникові (мобільні) телефони у кількості не більше двох штук, пейджери;

12) один переносний телевізор;

13) переносні персональні комп'ютери у кількості не більше двох штук і периферійне обладнання та приладдя до них; флеш-карти у кількості не більше трьох штук;

14) одна переносна друкарська машина;

15) калькулятори, електронні книжки у кількості не більше двох штук;

16) індивідуальні вироби медичного призначення для забезпечення життєдіяльності людини та контролю за її станом з ознаками таких, що були в користуванні;

17) звичайні та/або прогулянкові дитячі коляски у кількості, що відповідає кількості дітей, які перетинають кордон разом із громадянином, а у разі відсутності дітей - у кількості не більше однієї штуки;

18) одне крісло колісне для осіб з інвалідністю на кожну особу з інвалідністю, яка перетинає митний кордон України, а в разі відсутності такої особи - у кількості не більше однієї штуки;

{Пункт 18 частини першої статті 370 в редакції Закону № 2464-VIII від 19.06.2018}

19) лікарські засоби, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в **порядку та обсягах**, визначених Кабінетом Міністрів України;

20) годинники у кількості не більше двох штук;

21) 0,5 літра туалетної води та/або 100 грамів парфумів;

22) спортивне спорядження - велосипед, вудка рибальська, комплект альпіністського спорядження, комплект спорядження для підводного плавання, комплект лиж, комплект тенісних ракеток, дошка для серфінгу, віндсерфінгу, комплект спорядження для гольфу, інше аналогічне спорядження, призначене для використання однією особою;

23) спеціальне дитяче харчування для дітей, хворих на фенілкетонурію або інше захворювання, що потребує спеціального харчування, яке не виробляється (не реалізується) в Україні, що переміщується (пересилається) через митний кордон України в порядку та обсягах, визначених Кабінетом Міністрів України;

24) інші товари, призначені для забезпечення повсякденних потреб громадянина, перелік і гранична кількість яких визначаються законами України.

Глава 54. Пропуск та оподаткування товарів, що вивозяться (пересилаються) громадянами за межі митної території України

Стаття 371. Умови вивезення (пересилання) громадянами товарів за межі митної території України

1. Товари, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро (крім зазначених у частині другій цієї статті), не підлягають письмовому декларуванню при вивезенні (пересиланні) їх громадянами за межі митної території України.

2. Товари, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро та на які законом встановлено вивізне мито та/або якщо відповідно до закону державними органами видаються документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, із сплатою у випадках, визначених законами України, вивізного мита та з поданням відповідних документів, виданих державними органами.

3. Товари, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро (крім зазначених у частині четвертій цієї статті), при вивезенні (пересиланні) їх громадянами за межі митної території України підлягають письмовому декларуванню з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, зі сплатою вивізного мита у випадках, встановлених законами України, та з поданням відповідних документів, які підтверджують дотримання встановлених заборон та/або обмежень згідно із законами України щодо вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України.

{Частина третя статті 371 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

4. Товари, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро, при вивезенні (пересиланні) громадянами за межі митної території України підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, та звільняються від подання документів (крім документів, що підтверджують право вивезення за межі митної території України культурних цінностей), що підтверджують дотримання встановлених заборон та/або обмежень щодо вивезення (пересилання) громадянами товарів за межі митної території України, за умови, що ці товари:

- 1) вивозяться у зв'язку з виїздом за межі України на постійне місце проживання;
- 2) входять до складу спадщини, оформленої в Україні на користь громадянина-нерезидента, за умови підтвердження складу спадщини органами, що вчиняють нотаріальні дії;
- 3) тимчасово вивозяться громадянами-резидентами за межі митної території України під письмове зобов'язання про їх зворотне ввезення;
- 4) були тимчасово ввезені на митну територію України під зобов'язання про їх зворотне вивезення, що підтверджується відповідними документами;
- 5) були одержані громадянами-нерезидентами у вигляді призів і нагород за участь у змаганнях, конкурсах, фестивалях тощо, які проводяться на території України, що підтверджується відповідними документами.

{Частина четверта статті 371 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

5. Товари, придбані громадянами-нерезидентами на території України, загальна фактурна вартість яких не перевищує суми іноземної валюти, ввезеної цими громадянами в Україну, та товари, що вивозяться громадянами-нерезидентами у зв'язку з остаточним виїздом за межі України, на суму доходу, одержаного за час роботи чи навчання в Україні, що підтверджується відповідними документами, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, зі сплатою у випадках, встановлених законами України, вивізного мита, та поданням документів, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, які при переміщенні (пересиланні) громадянами таких товарів через митний кордон України видаються відповідними державними органами.

Стаття 372. Особливості тимчасового вивезення (пересилання) громадянами-резидентами товарів за межі митної території України

1. Тимчасове вивезення (пересилання) громадянами-резидентами товарів за межі митної території України здійснюється з наданням митному органу зобов'язання про зворотне ввезення.

2. Дія частини першої цієї статті не поширюється на тимчасове вивезення (пересилання) за межі митної території України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро (крім культурних цінностей), особистих речей і транспортних засобів особистого користування, на яких громадяни перетинають митний кордон.

{Частина друга статті 372 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

3. У разі відсутності книжки (карнету) А.Т.А., що використовується відповідно до [Конвенції про тимчасове ввезення](#) (Стамбул, 1990 рік), тимчасове вивезення громадянами-резидентами товарів (крім транспортних засобів особистого користування) за межі митної території України здійснюється на умовах, установлених частинами першою та другою цієї статті.

4. Зобов'язання щодо зворотного ввезення товарів, які тимчасово вивозяться (пересилаються) за межі митної території України і сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро, може надаватися за бажанням громадянина.

5. У разі надання громадянином зобов'язання про зворотне ввезення товарів митний орган вживає заходів для забезпечення ідентифікації цих товарів з метою їх зворотного ввезення без письмового декларування та без оподаткування митними платежами.

6. Тимчасове вивезення (пересилання) громадянами-резидентами за межі митної території України культурних цінностей здійснюється з поданням відповідних документів, які підтверджують право вивезення за межі митної території України культурних цінностей та дотримання заборон та/або обмежень згідно із законами України щодо тимчасового вивезення таких товарів за межі митної території України.

{Статтю 372 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 373. Обмеження щодо вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України окремих товарів

1. Не допускається вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України товарів, незалежно від їх загальної фактурної вартості, згідно з [переліком](#), визначеним Кабінетом Міністрів України.

2. Порядок вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження визначається Кабінетом Міністрів України.

{Частина друга статті 373 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

3. Порядок вивезення (пересилання) за межі митної території України банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів визначається Національним банком України.

4. Не допускається вивезення за межі митної території України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли 18-річного віку.

Глава 55. Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України

Стаття 374. Умови ввезення (пересилання) громадянами товарів на митну територію України

1. Товари (за винятком підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення, та товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 500 євро та сумарна вага яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню (за винятком товарів, на які відповідно до статті 197 цього Кодексу встановлено обмеження щодо переміщення громадянами через митний кордон України, і випадків, передбачених частиною другою цієї статті) та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

{Частина перша статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

2. Норма частини першої цієї статті застосовується у разі, якщо особа, яка ввозить товари на митну територію України, в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби. З метою забезпечення дотримання цієї умови посадові особи органів охорони державного кордону, які здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, безпосередньо в процесі здійснення такого контролю інформують посадових осіб митних органів про громадян, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби. У разі якщо товари в обсягах, що не

перевищують обмежень, встановлених у частині першій цієї статті, ввозяться на митну територію України особою, яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом однієї доби, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою [Податковим кодексом України](#).

3. У разі якщо товари, зазначені у частині першій цієї статті, підлягають державній реєстрації на території України, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів при переміщенні (пересиланні) їх через митний кордон України громадянами, та звільняються від оподаткування митними платежами.

4. Товари (крім підакцизних), що ввозяться громадянами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі, сумарна фактурна вартість та/або загальна вага яких перевищують обмеження, встановлені частиною першою цієї статті, але загальна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою [Податковим кодексом України](#), в частині, що перевищує еквівалент 1000 євро (при ввезенні товарів на митну територію України через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення) та еквівалент 500 євро або вартість товарів, обчислена пропорційно до ваги, що перевищує 50 кг (при ввезенні через інші пункти пропуску через державний кордон України). Базою оподаткування таких товарів є частина їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 1000 євро (при ввезенні товарів на митну територію України через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення) та еквівалент 500 євро або вартість товарів, обчислена пропорційно до ваги, що перевищує 50 кг (при ввезенні через інші пункти пропуску через державний кордон України).

5. Культурні цінності за кодами 9701 21 00 00, 9701 22 00 00, 9701 29 00 00, 9701 91 00 00, 9701 92 00 00, 9701 99 00 00, 9702 10 00 00, 9702 90 00 00, 9703 10 00 00, 9703 90 00 00, 9704 00 00 00, 9705 10 00 00, 9705 21 00 00, 9705 22 00 00, 9705 29 00 00, 9705 31 00 00, 9705 39 00 00, 9706 10 00 00, 9706 90 00 00 згідно з [УКТ ЗЕД](#), виготовлені 50 і більше років тому, незалежно від їх вартості та способу переміщення через митний кордон України, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для підприємств.

{Частина п'ята статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022; в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

6. Товари (крім підакцизних), що переміщуються на митну територію України у несупроводжуваному багажі, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, підлягають усному декларуванню на підставі товаросупровідних документів та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

Товари (крім підакцизних), що переміщуються у несупроводжуваному багажі, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро, але не перевищує еквівалент 10000 євро, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків та податком на додану вартість за ставкою, встановленою [Податковим кодексом України](#). Базою оподаткування для таких товарів є частина їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 150 євро.

{Частина шоста статті 374 в редакції Законів № 1201-VII від 10.04.2014, № 1999-IX від 25.01.2022}

7. Товари (крім підакцизних та зазначених у частині п'ятій цієї статті), що переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, декларуються оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником чи громадянином або уповноваженою ним особою в порядку, визначеному [статтею 236](#) цього Кодексу, та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

Товари (крім підакцизних та зазначених у частині п'ятій цієї статті), що переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро, але не перевищує еквівалент 10000 євро, підлягають письмовому декларуванню оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником чи громадянином або уповноваженою ним особою в порядку, визначеному [статтею 236](#) цього Кодексу, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків та податком на додану вартість за ставкою, встановленою [Податковим кодексом України](#). Базою оподаткування для таких товарів є частина їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 150 євро.

{Частина сьома статті 374 в редакції Законів № 1201-VII від 10.04.2014, № 1999-IX від 25.01.2022}

8. Товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро, що пересилаються (переміщуються) на митну територію України в міжнародних поштових відправленнях, міжнародних експрес-відправленнях, у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі, а також товари (крім підакцизних), незалежно від їх фактурної вартості, що переміщуються на митну територію України у вантажних відправленнях, підлягають декларуванню та митному оформленню з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, а також дозволів (ліцензій), сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності у випадках, установлених законодавством України для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, та оподатковуються ввізним митом за повними ставками [Митного тарифу України](#) і податком на додану вартість за ставкою, встановленою [Податковим кодексом України](#).

9. Поміщення товарів, ввезених на митну територію України громадянами, у митні режими відмови на користь держави чи знищення або руйнування здійснюється в порядку, встановленому цим Кодексом.

10. При ввезенні (пересиланні) на митну територію України громадянами звільняються від оподаткування митними платежами:

1) особисті речі, визначені [статтею 370](#) цього Кодексу;

2) культурні цінності за кодами 9701 21 00 00, 9701 22 00 00, 9701 29 00 00, 9701 91 00 00, 9701 92 00 00, 9701 99 00 00, 9702 10 00 00, 9702 90 00 00, 9703 10 00 00, 9703 90 00 00, 9704 00 00 00, 9705 10 00 00, 9705 21 00 00, 9705 22 00 00, 9705 29 00 00, 9705 31 00 00, 9705 39 00 00, 9706 10 00 00, 9706 90 00 00 згідно з [УКТ ЗЕД](#), виготовлені 50 і більше років тому;

{Пункт 2 частини десятої статті 374 в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

3) товари, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб громадянина та початкового облаштування, що ввозяться (пересилаються) громадянами у зв'язку з переселенням на постійне місце проживання в Україну протягом шести місяців з дня видачі документа, що підтверджує право громадянина на постійне проживання в Україні, за умови документального підтвердження того, що до дня видачі цього документа громадянин проживав на території країни, з якої він прибув, не менше трьох років:

а) товари, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб громадянина та початкового облаштування (крім товарів, що класифікуються за товарною позицією 8806 або одним із кодів 8903 21 00 00, 8903 22 90 00, 8903 23 90 00, 8903 32 90 00, 8903 33 90 00, 8903 99 99 00 згідно з [УКТ ЗЕД](#));

{Підпункт "а" пункту 3 частини десятої статті 374 в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

б) транспортні засоби особистого користування, що класифікуються в одній із товарних позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#) (у кількості однієї одиниці на кожного громадянина, який досяг 18-річного віку), за умови документального підтвердження того, що до дня видачі документа, що підтверджує право на постійне проживання в Україні, громадянин був власником (або співвласником) такого транспортного засобу не менше одного року, а транспортний засіб перебував за ним на постійному обліку (реєстрації) у відповідних реєстраційних органах країни постійного місця попереднього проживання громадянина не менше одного року, якщо даний транспортний засіб підлягає реєстрації в цій країні;

{Підпункт "б" пункту 3 частини десятої статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

в) товари, що класифікуються в товарній позиції 8716 згідно з [УКТ ЗЕД](#) (у кількості однієї одиниці на кожного повнолітнього громадянина) за умови одночасного ввезення з транспортними засобами особистого користування, що класифікуються в одній із товарних позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#).

{Підпункт "в" пункту 3 частини десятої статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

У разі пропуску внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили, хвороби або з інших поважних причин, що підтверджується відповідними документами, встановленого цим пунктом строку ввезення (пересилання) товарів на митну територію України із звільненням від оподаткування митними платежами цей строк може бути продовжений відповідним митним органом, але не більш як до двох років з дня видачі документа, що підтверджує право громадянина на постійне проживання в Україні;

4) товари, що належать громадянам і переміщуються транзитом через митну територію України;

5) товари, що входять до складу спадщини за законом, відкритої за межами України на користь резидента (у тому числі в кількості однієї одиниці за кожною товарною позицією 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#)), у разі підтвердження її складу органами, що вчиняють нотаріальні дії у країні її відкриття. Зазначене підтвердження підлягає засвідченню або легалізації у відповідній закордонній консульській установі України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

{Пункт 5 частини десятої статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

6) товари, одержані громадянами-резидентами у вигляді нагород і призів на міжнародних змаганнях, конкурсах за межами митної території України (у тому числі не більше одного товару за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#)), за умови документального підтвердження факту нагородження нотаріальними органами відповідної країни. Зазначене підтвердження підлягає засвідченню або легалізації у відповідній закордонній консульській установі України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

{Пункт 6 частини десятої статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

7) товари (включаючи транспортні засоби особистого користування), що були попередньо вивезені громадянами-резидентами за межі митної території України і зворотно ввозяться на митну територію України, за наявності відповідного підтвердження факту попереднього вивезення таких товарів;

8) транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться на митну територію України громадянами-нерезидентами;

{Пункт 8 частини десятої статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

9) товари (крім транспортних засобів), які мають ознаки таких, що були у користуванні та призначені для власного облаштування житла і забезпечення життєдіяльності громадян, які перебували за кордоном у відрядженнях (на навчанні), за умови, що такі товари ввозяться (пересилаються) протягом шести місяців з дня повернення таких громадян в Україну після закінчення строку відрядження (навчання);

10) товари (крім транспортних засобів), які мають ознаки таких, що були у користуванні та призначені для власного облаштування житла і забезпечення життєдіяльності іноземних громадян, які за офіційним запрошенням прибувають у довготермінове відрядження в Україну, за умови, що такі товари ввозяться (пересилаються) безпосередньо таким громадянином в Україну на адресу свого тимчасового перебування протягом перших шести місяців його перебування в довготерміновому відрядженні в Україні під зобов'язання про їх зворотне вивезення;

{Пункт 11 частини десятої статті 374 виключено на підставі Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

12) пальне, що міститься у стандартних баках транспортного засобу особистого користування, та пальне, що міститься у переносній каністрі обсягом не більше 20 літрів, що переміщується разом із таким транспортним засобом.

{Частину десяту статті 374 доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

11. Товари за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711, 8716 згідно з [УКТ ЗЕД](#), що ввозяться на митну територію України громадянами у зв'язку з переселенням на постійне місце проживання в Україну із звільненням від оподаткування митними платежами відповідно до цього Кодексу, підлягають постановці на тимчасовий облік в державних реєстраційних органах на строк до двох років з оформленням документів на право тимчасового користування такими товарами та можуть бути відчужені або передані у володіння, користування чи розпорядження іншим особам (крім членів сімей таких громадян) упродовж двох років з дня ввезення на митну територію України лише після сплати особами, які ввезли їх в Україну, всіх митних платежів за ставками, чинними на день подання митної декларації.

{Частина одинадцята статті 374 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

12. Документи на право постійного користування (з правом відчуження) товарами, зазначеними у частині одинадцятій цієї статті, можуть бути видані громадянам - власникам цих товарів після постійного проживання їх на території України протягом двох років з дня митного оформлення таких товарів.

Стаття 375. Ввезення громадянами на митну територію України домашніх тварин

1. Домашні тварини, що ввозяться громадянами на митну територію України, підлягають письмовому декларуванню та застосуванню до них заходів контролю, визначених законом.

Стаття 376. Ввезення на митну територію України громадянами алкогольних напоїв та тютюнових виробів

1. Ввезення на митну територію України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли 18-річного віку, не допускається.

2. Громадяни, які досягли 18-річного віку, можуть ввозити алкогольні напої та тютюнові вироби на митну територію України в ручній поклажі або супроводжуваному багажі без сплати митних платежів та без письмового декларування у таких кількостях із розрахунку на одну особу:

1) 200 сигарет або 50 сигар чи 250 грамів тютюну, або ці вироби в наборі загальною вагою, що не перевищує 250 грамів;

2) 5 літрів пива, 2 літри вина, 1 літр міцних (із вмістом спирту більш як 22%) алкогольних напоїв.

3. Алкогольні напої та тютюнові вироби незалежно від їх кількості не звільняються від оподаткування митними платежами, якщо особа, яка ввозить їх на митну територію України, була відсутня в Україні менш ніж 24 години.

Стаття 377. Особливості митного оформлення окремих товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України для вільного обігу

1. Товари за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з [УКТ ЗЕД](#), які підлягають державній реєстрації, при ввезенні громадянами на митну територію України або надходженні на митну територію України на адресу громадян у несупроводжуваному багажі або вантажних відправленнях для вільного обігу, незалежно від їх вартості, підлягають письмовому декларуванню та митному оформленню в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з оподаткуванням ввізним митом за повними ставками [Митного тарифу України](#), акцизним податком і податком на додану вартість за ставками, встановленими [Податковим кодексом України](#).

{Частина перша статті 377 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

{Частину другу статті 377 виключено на підставі Закону № 2919-IX від 07.02.2023}

3. Ввезені громадянами на митну територію України для вільного обігу товари, зазначені у частині першій цієї статті, що підлягають державній реєстрації уповноваженими органами України, забороняється відчужувати або передавати у володіння, користування чи розпорядження іншим особам до здійснення державної реєстрації цих товарів.

4. З метою запобігання незаконному обігу транспортних засобів на території України між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та державними органами з безпеки дорожнього руху здійснюється автоматизований обмін інформацією про транспортні засоби, що перетинають державний кордон України, стосовно митного оформлення та державної реєстрації таких транспортних засобів.

5. Кузови (включаючи кабіни) для моторних транспортних засобів товарних позицій 8701-8705, що класифікуються в товарній позиції 8707, шасі з установленими двигунами для товарів товарних позицій 8701-8705, що класифікуються в товарній позиції 8706 згідно з [УКТ ЗЕД](#), підлягають митному оформленню як зібрані транспортні засоби. Оподаткування їх здійснюється за повними ставками ввізного мита відповідно до [Митного тарифу України](#), акцизним податком і податком на додану вартість за ставками, встановленими [Податковим кодексом України](#).

6. Товари, зазначені у частинах першій та п'ятій цієї статті, що були зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземних держав і ввозяться в Україну для вільного обігу, повинні бути зняті з обліку в цих органах.

Стаття 378. Обмеження щодо ввезення громадянами товарів на митну територію України

1. Пропуск на митну територію України товарів, що класифікуються в 1-24 групах [УКТ ЗЕД](#) та ввозяться громадянами для вільного обігу, в будь-яких обсягах не дозволяється.

2. Обмеження, встановлене частиною першою цієї статті, не поширюється на:

1) алкогольні та тютюнові вироби, що ввозяться громадянами в кількостях та у способи, зазначені у **частині другій статті 376** цього Кодексу;

2) харчові продукти вагою до 10 кг в упаковці виробника, що надходять на адресу громадян у міжнародних поштових або експрес-відправленнях;

3) харчові продукти для власного споживання на суму, яка не перевищує еквівалент 200 євро, що ввозяться в порядку та обсягах, визначених Кабінетом Міністрів України;

4) домашніх тварин.

3. Не підлягають переміщенню на митну територію України в несупроводжуваному багажі продукти харчування без упаковки виробника.

Стаття 379. Умови тимчасового ввезення та ввезення з метою транзиту товарів на митну територію України громадянами

1. Громадяни мають право ввозити тимчасово або з метою транзиту товари, сумарна фактурна вартість та загальна вага яких не перевищують критерії, встановлені **частиною першою статті 374** цього Кодексу, за умови усного або, за бажанням власника цих товарів чи на вимогу посадової особи митного органу, письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян.

2. Пропуск через митний кордон України товарів (крім транспортних засобів особистого користування), сумарна фактурна вартість та/або загальна вага яких перевищують критерії, встановлені частиною першою статті 374 цього Кодексу, що ввозяться громадянами на митну територію України тимчасово або з метою транзиту, здійснюється в порядку, передбаченому для підприємств, під письмове зобов'язання про їх зворотне вивезення (транзит).

{Частина друга статті 379 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

{Частину третю статті 379 виключено на підставі Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

4. Пропуск через митний кордон України товарів (крім транспортних засобів особистого користування), що ввозяться на митну територію тимчасово, мають ознаки таких, що були у користуванні, та призначені для власного облаштування і забезпечення життєдіяльності громадян-нерезидентів, які за офіційним запрошенням прибувають у довготермінове відрядження в Україну, здійснюється під письмове зобов'язання про їх зворотне вивезення та без надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до **розділу X** цього Кодексу.

{Частина четверта статті 379 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Дозволяється тимчасове ввезення на митну територію України домашніх тварин в кількості не більше 3 ссавців, 6 птахів, 20 акваріумних риб без надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до **розділу X** цього Кодексу, та з поданням митним органам документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та

митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

{Частина п'ята статті 379 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Строки тимчасового ввезення громадянами товарів на митну територію України (крім випадків, передбачених [статтею 380](#) цього Кодексу) встановлюються відповідно до [статті 108](#) цього Кодексу, а строки ввезення з метою транзиту - відповідно до [статті 95](#) цього Кодексу або митним органом країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#).

{Частина шоста статті 379 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частина сьому статті 379 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина восьму статті 379 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

{Частина дев'яту статті 379 виключено на підставі Закону № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 380. Особливості тимчасового ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування та транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України

{Назва статті 380 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

1. Тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування дозволяється на строк до одного року. Цей строк може бути продовжено митними органами з урахуванням дії обставин непереборної сили та особистих обставин громадян, які ввезли такі транспортні засоби, за умови документального підтвердження цих обставин, але не більш як на 60 днів. Обов'язковою умовою допуску зазначених транспортних засобів до тимчасового ввезення на митну територію України є реєстрація цих транспортних засобів в уповноважених органах іноземних держав, що підтверджується відповідним документом.

{Частина перша статті 380 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

2. Транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться на митну територію України громадянами-нерезидентами, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від проведення заходів офіційного контролю, а також від подання документів та/або відомостей, що підтверджують дотримання встановлених заборон та/або обмежень щодо переміщення транспортних засобів особистого користування через митний кордон України. Пропуск таких транспортних засобів через митний кордон України здійснюється без надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу. Пальне, що міститься у звичайних (встановлених заводом-виробником) баках зазначених транспортних засобів, не підлягає письмовому декларуванню та не є об'єктом оподаткування митними платежами.

{Частина друга статті 380 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012; із змінами, внесеними згідно із Законами № 2530-VIII від 06.09.2018, № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами транспортних засобів особистого користування, що класифікуються за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#), та причепів до них, що класифікуються за товарною позицією 8716 згідно з УКТ ЗЕД, у кількості більше однієї одиниці на кожну товарну позицію дозволяється за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, та наданням забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

{Статтю 380 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Тимчасове ввезення громадянами-резидентами транспортних засобів особистого користування, що класифікуються за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#) та причепів до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД дозволяється на строк до одного року під письмове зобов'язання про їх зворотне вивезення за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, після сплати всіх митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

Тимчасове ввезення громадянами-резидентами на митну територію України інших транспортних засобів особистого користування дозволяється на строк до одного року під письмове зобов'язання про їх зворотне вивезення за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, та наданням забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

{Абзац другий частини четвертої статті 380 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Транспортні засоби, що класифікуються за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з [УКТ ЗЕД](#), та причепи до них, що класифікуються за товарною позицією 8716 згідно з УКТ ЗЕД, які ввозяться громадянами-резидентами у зв'язку з виконанням своїх обов'язків за укладеними трудовими договорами з підприємствами-нерезидентами, що підтверджується документами відповідних компетентних органів країни реєстрації підприємства-нерезидента, для цілей цього Кодексу вважаються транспортними засобами особистого користування. Тимчасове ввезення громадянами-резидентами на митну територію України таких транспортних засобів дозволяється на строк до 10 діб за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, та наданням забезпечення сплати митних платежів відповідно до [розділу X](#) цього Кодексу.

{Частину четверту статті 380 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Строки, передбачені [абзацами першим, другим, третім та п'ятим](#) цієї частини, можуть бути продовжені митними органами з урахуванням дії обставин непереборної сили та особистих обставин громадян, які ввезли транспортні засоби, за умови документального підтвердження цих обставин, але не більш як на 60 днів.

{Абзац четвертий частини четвертої статті 380 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

Громадяни-резиденти, які перебувають на тимчасовому консульському обліку в консульській установі України за кордоном, мають право тимчасово ввозити на митну територію України під письмове зобов'язання про зворотнє вивезення за умови письмового декларування в порядку, передбаченому законодавством України для громадян, один транспортний засіб особистого користування, що класифікується за товарною позицією 8703 (крім товарної підпозиції 8703 10) згідно з УКТ ЗЕД, та причіп до нього, що класифікується за товарною підпозицією 8716 10 згідно з УКТ ЗЕД (за умови ввезення разом із транспортним засобом), на строк, що не перевищує 60 днів протягом одного календарного року (який може бути як безперервним, так і з перервами), без сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів. Зазначені транспортні засоби можуть бути тимчасово ввезені на митну територію України за умови подання митному органу документів, що підтверджують право власності громадянина на такі транспортні засоби та їх реєстрацію на території відповідної країни.

{Частина статті 380 в редакції Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

5. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування можуть використовуватися на митній території України виключно громадянами, які ввезли зазначені транспортні засоби в Україну, для їхніх особистих потреб.

Транспортні засоби особистого користування, що класифікуються за товарною позицією 8903 згідно з УКТ ЗЕД, можуть використовуватися громадянами, які ввезли їх в Україну, а також громадянами-резидентами та громадянами-нерезидентами, які мають належний дозвіл користувача права на тимчасове ввезення, за умови використання транспортного засобу від імені і згідно з інструкціями користувача права на тимчасове ввезення.

Такі транспортні засоби не можуть використовуватися для цілей підприємницької діяльності та/або отримання доходів в Україні, бути розкомплектовані чи передані у володіння, користування або розпорядження іншим особам.

{Абзац третій частини п'ятої статті 380 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

{Частина статті 380 в редакції Закону № 588-VII від 19.09.2013}

6. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування повинні бути вивезені за межі митної території України з дотриманням строків, установлених відповідно до вимог цього Кодексу, або поміщені у митні режими відмови на користь держави, знищення або руйнування чи можуть бути оформлені для вільного обігу на митній території України за умови сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

7. У разі втрати чи повного зіпсування тимчасово ввезених транспортних засобів особистого користування внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили перебіг строку тимчасового ввезення зупиняється за умови надання митним органам власниками таких транспортних засобів достатніх доказів їх втрати чи зіпсування. Дозволяється поміщення таких транспортних засобів у митний режим знищення або руйнування.

{Частина сьома статті 380 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

8. Транспортні засоби особистого користування, тимчасово ввезені на митну територію України громадянами більш як на 30 діб, підлягають державній реєстрації.

Порядок державної реєстрації транспортних засобів особистого користування, тимчасово ввезених на митну територію України громадянами, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

{Частина восьма статті 380 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 381. Особливості переміщення громадянами транспортних засобів особистого користування в митному режимі транзиту через митну територію України

{Назва статті 381 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

1. Громадянам дозволяється поміщувати у митний режим транзиту транспортні засоби особистого користування з метою прохідного транзиту через митну територію України за умови їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок митного органу, що здійснив пропуск таких транспортних засобів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті при ввезенні таких транспортних засобів на митну територію України з метою вільного обігу. Зазначені вимоги не поширюються на транспортні засоби, постійно зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідним документом, та переміщуються громадянами-нерезидентами.

Переміщення транспортних засобів особистого користування з метою прохідного транзиту через митну територію України здійснюється у строки, встановлені [статтею 95](#) цього Кодексу, або встановлені митним органом країни відправлення відповідно до положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#).

{Частина першу статті 381 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Частина перша статті 381 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

2. У разі порушення зобов'язання про прохідний транзит через митну територію України транспортних засобів особистого користування, за винятком випадків, коли таке порушення сталося внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, внесена грошова застава використовується в порядку, визначеному [статтею 309](#) цього Кодексу.

{Частина друга статті 381 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2612-VIII від 08.11.2018, № 2510-IX від 15.08.2022}

3. У разі знищення чи повного зіпсування поміщених у митний режим транзиту транспортних засобів особистого користування, що переміщуються з метою прохідного транзиту через митну територію України, внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили перебіг строку їх транзиту зупиняється, а внесена грошова застава повертається особі, яка внесла заставу, її спадкоємцю або уповноваженій ними особі, за умови надання такою особою митним органам достатніх доказів знищення чи повного зіпсування таких транспортних засобів.

Розділ XIII

ОСОБЛИВОСТІ ПРОПУСКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ, МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ТА ОФІЦІЙНИМИ ОСОБАМИ, А ТАКОЖ ДИПЛОМАТИЧНИМИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ УКРАЇНИ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ ЗА КОРДОНОМ

Глава 56. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України представництвами іноземних держав, міжнародними організаціями та офіційними особами, а також дипломатичними представництвами України, що знаходяться за кордоном

Стаття 382. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України дипломатичними представництвами іноземних держав в Україні

1. Дипломатичні представництва іноземних держав в Україні за умови дотримання встановленого цим Кодексом порядку переміщення товарів через митний кордон України (у тому числі вимог, передбачених [статтею 319](#) цього Кодексу) можуть ввозити на митну територію України та вивозити з її митної території товари, призначені для офіційного (службового) користування цих представництв із звільненням від митного огляду та сплати митних платежів.

2. Моторні транспортні засоби, призначені для офіційного (службового) користування дипломатичних представництв іноземних держав в Україні, можуть ввозитися цими представництвами на умовах, зазначених у частині першій цієї статті, в кількості, необхідній для забезпечення їх функціонування, але не більше від кількості членів дипломатичного персоналу представництва, а також двох додаткових транспортних засобів.

Стаття 383. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України главою дипломатичного представництва іноземної держави, членами дипломатичного персоналу представництва та членами їх сімей

1. Глава дипломатичного представництва іноземної держави та члени дипломатичного персоналу представництва, а також члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, за умови, що вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть ввозити в Україну товари, призначені для особистого користування, включаючи предмети початкового облаштування, та вивозити з України товари, призначені для особистого користування, включаючи придбані на митній території України, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України (у тому

числі вимог, передбачених [статтею 319](#) цього Кодексу) та зі звільненням від сплати митних платежів.

2. Особистий багаж глави дипломатичного представництва іноземної держави, членів дипломатичного персоналу представництва, а також членів їхніх сімей, які проживають разом з ними, звільняється від митного огляду, якщо немає достатніх підстав вважати, що він містить товари, не призначені для особистого користування, або товари, ввезення (вивезення) яких заборонене законом або регулюється карантинними та іншими спеціальними правилами. Такий огляд повинен здійснюватися тільки в присутності зазначених у цій статті осіб або їх уповноважених представників та за письмовим розпорядженням керівника відповідного митного органу або його заступника.

{Частина друга статті 383 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, можуть ввозити в Україну моторні транспортні засоби, призначені для особистого користування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України та зі звільненням від сплати митних платежів у кількості, що не перевищує:

- 1) двох одиниць для глави представництва;
- 2) однієї одиниці для кожного члена дипломатичного персоналу представництва;
- 3) однієї одиниці для кожного повнолітнього члена сім'ї глави представництва та членів дипломатичного персоналу.

Стаття 384. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України членами адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави та членами їх сімей

1. Члени адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави та члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть ввозити в Україну товари, призначені для початкового облаштування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України (у тому числі вимог, передбачених [статтею 319](#) цього Кодексу) та із звільненням від сплати митних платежів. [Перелік товарів, які можуть бути віднесені до таких, що призначені для початкового облаштування](#), встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, можуть ввозити в Україну в установленому цим Кодексом порядку моторні транспортні засоби, призначені для особистого користування, із звільненням від сплати митних платежів у кількості не більше одного моторного транспортного засобу на сім'ю.

Стаття 385. Поширення митних пільг, що надаються згідно з цим Кодексом членам дипломатичного персоналу представництва іноземної держави, на членів адміністративно-технічного персоналу цього представництва та на членів їхніх сімей

1. З урахуванням принципу взаємності стосовно кожної окремої держави митні пільги, що надаються згідно з цим Кодексом членам дипломатичного персоналу представництва

іноземної держави, можуть поширюватися на членів адміністративно-технічного персоналу цього представництва, а також на членів їхніх сімей, які не є громадянами України та не проживають в Україні постійно.

Стаття 386. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України консульськими установами іноземних держав та членами їх персоналу

1. Консульським установам іноземних держав, консульським посадовим особам, включаючи главу консульської установи та консульських службовців, а також членів їхніх сімей, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичних представництв іноземних держав або відповідного персоналу дипломатичного представництва.

2. З урахуванням принципу взаємності стосовно кожної окремої держави на працівників обслуговуючого персоналу консульської установи, а також на членів їхніх сімей, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть поширюватися митні пільги, що надаються згідно з цим Кодексом відповідному персоналу дипломатичного представництва іноземної держави.

Стаття 387. Переміщення дипломатичної пошти та консульської валізи іноземних держав через митний кордон України

1. Дипломатична пошта та консульська валіза іноземних держав, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають ні розпечатуванню, ні затриманню. За наявності достатніх підстав вважати, що консульська валіза містить товари, не зазначені в частині третій цієї статті, митний орган може зажадати розпечатання валізи уповноваженими особами цієї іноземної держави у присутності посадових осіб митного органу. У разі відмови від розпечатання така валіза повертається до місця відправлення.

2. Усі місця, що становлять дипломатичну пошту та консульську валізу, повинні мати видимі зовнішні ознаки, що свідчать про їх характер.

3. Дипломатична пошта може містити виключно дипломатичні документи та товари, призначені для офіційного користування, а консульська валіза - тільки офіційну кореспонденцію та документи або товари, призначені виключно для офіційного користування.

Стаття 388. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України іноземними дипломатичними і консульськими кур'єрами

1. Іноземні дипломатичні та консульські кур'єри можуть ввозити в Україну та вивозити з України товари, призначені для їх особистого користування, із звільненням на основі взаємності від митного огляду та сплати митних платежів.

Стаття 389. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України представниками та членами делегацій іноземних держав

1. Представникам іноземних держав, членам парламентських та урядових делегацій, а також на основі взаємності членам делегацій іноземних держав, які приїждять в Україну для участі в міжнародних переговорах, міжнародних конференціях та нарадах або з іншими офіційними дорученнями, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для

дипломатичного персоналу представництв іноземних держав. Такі пільги надаються також членам сімей цих осіб, які їх супроводжують.

2. Дипломатичному персоналу, консульським посадовим особам представництв іноземних держав, членам їхніх сімей, а також особам, зазначеним у частині першій цієї статті, які прямують з тією ж метою транзитом через територію України, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичного персоналу представництв іноземних держав.

Стаття 390. Застосування умов взаємності

1. У разі надання закордонному дипломатичному представництву України або його персоналу іноземною державою менш сприятливого режиму, ніж передбачено цим розділом, до дипломатичного представництва такої іноземної держави в Україні та його персоналу застосовуватиметься аналогічний режим на умовах взаємності.

2. Інформація про надання митних пільг дипломатичним установам України за кордоном та їх персоналу для визначення умов взаємності відповідно до цього розділу стосовно кожної окремої іноземної держави надається Міністерством закордонних справ України центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в [порядку](#), визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 391. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України міжнародними організаціями, представництвами іноземних держав при них, а також їх персоналом

1. Митні пільги для міжнародних організацій та представництв іноземних держав при них, а також для персоналу цих організацій і представництв та членів сімей персоналу визначаються міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону.

Стаття 392. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України посадовими особами представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Кожна посадова особа, яка має пільги згідно із [статтями 383–386, 388, 389, 391](#) цього Кодексу, користується ними у разі прямування в Україну для зайняття відповідної посади з моменту перетину митного кордону України, а у разі знаходження на території України - з того часу, коли ця посадова особа офіційно приступила до виконання своїх обов'язків.

2. Члени сімей посадових осіб, зазначених у частині першій цієї статті, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, мають ті самі пільги, що і ці посадові особи.

Стаття 393. Припинення надання митних пільг посадовим особам представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Після залишення посадовими особами представництв іноземних держав та міжнародних організацій митної території України надання їм митних пільг, передбачених [статтею 383, частиною другою статті 384, статтями 385, 386, 388, 389, 391](#) цього Кодексу, припиняється.

Стаття 394. Декларування товарів представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Товари (крім моторних транспортних засобів), призначені для офіційного (службового) користування представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органам та пропускаються в Україну в режимі імпорту (випуску для вільного обігу).

2. Моторні транспортні засоби, призначені для офіційного (службового) користування представництвами іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органам за місцем акредитації цих представництв та пропускаються в Україну в режимі тимчасового ввезення на строк, визначений зазначеними представництвами, але не більший, ніж строк їх акредитації. При здійсненні митного оформлення таких транспортних засобів застосовуються засоби забезпечення їх ідентифікації.

3. Моторні транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути відчужені на митній території України після зміни митного режиму, в якому вони перебувають, з тимчасового ввезення на імпорт. Це правило не поширюється на випадки відчуження зазначених транспортних засобів відповідно до [статті 109](#) цього Кодексу іншим особам, які мають митні пільги, передбачені [статтею 383](#), [частиною другою статті 384](#), [статтями 385, 386, 388, 389, 391](#) цього Кодексу.

4. Одночасно в користуванні представництва можуть перебувати моторні транспортні засоби, ввезені в режимі тимчасового ввезення із звільненням від сплати митних платежів, у кількості, зазначеній у [частині другій статті 382](#) цього Кодексу.

Стаття 395. Декларування товарів, що належать членам персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Товари (крім моторних транспортних засобів), призначені для особистого користування членів персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, декларуються митним органам за місцем акредитації чи перебування цих осіб у порядку, встановленому цим Кодексом для громадян, та пропускаються в Україну в режимі імпорту (випуску для вільного обігу).

2. Моторні транспортні засоби, призначені для особистого користування членів персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органам за місцем перебування цих осіб у порядку, встановленому цим Кодексом для громадян, і пропускаються в Україну в режимі тимчасового ввезення на визначений цими особами строк, але не більше, ніж на строк їх акредитації. При здійсненні митного оформлення таких транспортних засобів застосовуються засоби забезпечення їх ідентифікації.

3. Моторні транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути відчужені на митній території України після зміни митного режиму, в якому вони перебувають, з тимчасового ввезення на імпорт. Це правило не поширюється на випадки відчуження зазначених транспортних засобів відповідно до [статті 109](#) цього Кодексу іншим особам, які мають митні пільги, передбачені [статтею 383](#), [частиною другою статті 384](#), [статтями 385, 386, 388, 389, 391](#) цього Кодексу.

4. Особи, зазначені у цій статті, можуть одночасно мати на території України моторні транспортні засоби, ввезені в режимі тимчасового ввезення із звільненням від сплати митних платежів, у кількості, що не перевищує двох одиниць для глави представництва та одної одиниці для кожного члена персоналу представництва.

Стаття 396. Порядок переміщення через митний кордон України товарів закордонних дипломатичних установ України та товарів, призначених для особистого користування працівників дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон

1. Закордонні дипломатичні установи України, за умови дотримання ними встановленого порядку переміщення товарів через митний кордон України, можуть вивозити з України товари, призначені для службового користування та матеріально-технічного забезпечення функціонування установи, у тому числі представницьку продукцію, із звільненням від сплати митних платежів.

2. Працівники дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон, можуть вивозити з України товари, призначені для особистого користування, включаючи предмети початкового облаштування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України та зі звільненням від сплати митних платежів.

3. Товари, призначені для офіційного (службового) користування закордонних дипломатичних установ України, та товари, призначені для особистого користування працівників дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон, включаючи предмети початкового облаштування, підлягають декларуванню та пропусканню за межі України відповідно на весь строк акредитації зазначених установ та перебування зазначених працівників за кордоном.

Розділ XIV

СПРИЯННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Глава 57. Заходи митних органів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України

Стаття 397. Порядок митного контролю і митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

1. До товарів, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, митні органи застосовують такі заходи щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності:

1) призупинення митного оформлення товарів на підставі даних митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, відповідно до **статті 399** цього Кодексу;

2) призупинення митного оформлення товарів за ініціативою митного органу відповідно до **статті 400** цього Кодексу;

3) знищення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, відповідно до **статті 401** цього Кодексу;

4) призупинення митного оформлення та знищення невеликих партій товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, відповідно до **статті 401¹** цього Кодексу;

5) зміна маркування на товарах та їх упакувці відповідно до **статті 402** цього Кодексу.

За винятком випадків, передбачених **частиною третьою** цієї статті, такі заходи застосовуються у разі підозри у порушенні прав інтелектуальної власності щодо:

1) товарів, що переміщуються громадянами на митну територію України або за її межі;

2) товарів під час їх ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) або вивезення за межі митної території України;

3) товарів, що поміщуються в митні режими імпорту, реімпорту, експорту, реекспорту, тимчасового ввезення, тимчасового вивезення, митного складу, вільної митної зони, переробки на митній території, переробки за межами митної території.

У разі підозри у порушенні прав інтелектуальної власності щодо товарів, митні формальності щодо яких здійснюються без подання **митної декларації**, митними органами призупиняється виконання митних формальностей щодо таких товарів згідно з положеннями **статей 399** або **400**, або **401¹** цього Кодексу.

Порядок застосування заходів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності та взаємодії митних органів з правовласниками, декларантами та іншими заінтересованими особами визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина перша статті 397 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

2. Митний контроль і митне оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, та ввозяться на митну територію України або вивозяться з митної території України, здійснюються в загальному порядку з урахуванням особливостей, встановлених цим Кодексом та іншими законами України.

3. Заходи щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності, передбачені **частиною першою** цієї статті, не застосовуються до:

1) оригінальних товарів, тобто товарів, які були виготовлені за згодою правовласника, або товарів, виготовлених особою, належним чином уповноваженою правовласником на виробництво певної кількості товарів, у тому числі у кількості, що перевищує обумовлену між цією особою і правовласником;

2) особистих речей;

3) товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі для власного використання і не призначені для виробничої чи іншої підприємницької діяльності, сумарна фактурна вартість та/або вага яких не перевищує обмежень, встановлених **частиною першою** статті 374 цього Кодексу.

{Частина третя статті 397 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

4. Вивезення з митної території у незмінному вигляді товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, забороняється до завершення процедури такого призупинення.

5. У разі якщо товари, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, переміщувалися через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності та митними органами не було застосовано заходів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності, правовласник не має права на відшкодування від митних органів будь-яких матеріальних збитків у зв'язку з тим, що таких заходів не було застосовано під час переміщення товарів через митний кордон України.

{Статтю 397 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

6. У разі призупинення митного оформлення товарів відповідно до **статей 399, 400 і 401** цього Кодексу відшкодування витрат, пов'язаних із зберіганням цих товарів, здійснюється за рахунок правовласника.

Зберігання на складі митного органу товарів, митне оформлення яких призупинено відповідно до **статей 399, 400 і 401** цього Кодексу, є платним, починаючи з наступного календарного дня за днем їх розміщення на такому складі.

Правовласник, якому повідомлено про призупинення митного оформлення товарів, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, має право за запитом отримати від митних органів інформацію про розмір очікуваних витрат, пов'язаних зі зберіганням цих товарів на складі митного органу.

Правовласник має право вимагати компенсацію таких витрат від власника товарів, що є предметом порушення його прав інтелектуальної власності, або інших осіб відповідно до законодавства України.

{Статтю 397 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

Стаття 398. Митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, веде митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на підставі заяв правовласників.

2. Правовласник, який має підстави вважати, що під час переміщення товарів через митний кордон України порушуються чи можуть бути порушені його права на об'єкт права інтелектуальної власності, має право безоплатно подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності з метою реєстрації такого об'єкта у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

{Частина друга статті 398 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

3. Порядок реєстрації у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, включаючи форму заяви, перелік інформації та документів, які додаються до заяви, порядок подання і розгляду заяви, внесення інформації до зазначеного реєстру та його ведення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина третя статті 398 із змінами, внесеними згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

4. Інформація про об'єкти права інтелектуальної власності, зареєстровані в митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, доводиться до митних органів через єдину автоматизовану інформаційну систему митних органів. Для забезпечення ідентифікації товарів, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, митні органи можуть використовувати додаткові інформаційні ресурси в межах, що не суперечать законодавству.

{Частина четверта статті 398 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

5. Після реєстрації об'єкта права інтелектуальної власності в митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, митні органи застосовують заходи щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності на підставі даних такого реєстру.

{Частина п'ята статті 398 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, забезпечує оприлюднення інформації щодо об'єктів права інтелектуальної власності, зареєстрованих у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на своєму офіційному сайті.

{Частина шоста статті 398 із змінами, внесеними згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

7. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, про припинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

Стаття 399. Призупинення митного оформлення товарів на підставі даних митного реєстру

1. У разі якщо під час проведення митного контролю митний орган на підставі даних митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, виявляє товари, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності, їх митне оформлення призупиняється, а товари підлягають розміщенню на складі цього органу.

За зверненням декларанта митним органом може бути надано дозвіл на зберігання товарів, митне оформлення яких призупинено, без їх розміщення на складі митного органу.

При цьому зберігання товарів, митне оформлення яких призупинено, без їх розміщення на складі митного органу здійснюється за рахунок власника таких товарів.

У разі отримання митним органом інформації від правовласника про наявність ознак порушення його прав інтелектуальної власності розміщення і зберігання товарів, митне оформлення яких призупинено, на складі митного органу є обов'язковим.

{Частина перша статті 399 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

2. Рішення про призупинення митного оформлення товарів на строк до 10 робочих днів і в разі необхідності продовження цього строку не більш як на 10 робочих днів приймає керівник митного органу або його заступник.

{Частина друга статті 399 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. У день прийняття рішення про призупинення митного оформлення товарів митний орган засобами факсимільного та/або електронного зв'язку повідомляє правовласника про факт пред'явлення цих товарів до митного оформлення, а декларанта - про причини призупинення їх митного оформлення, а також повідомляє декларантові найменування та адресу правовласника. У повідомленні правовласнику зазначаються: митне оформлення яких саме товарів призупинено, їх кількість, причини та строк призупинення, найменування та адреса власника товарів, а також інша необхідна інформація.

4. У разі призупинення митного оформлення швидкопсувних товарів строк призупинення становить три робочі дні та не може бути продовжений. Під швидкопсувними товарами розуміються товари, строк придатності для споживання або використання яких у разі призупинення їх митного оформлення закінчиться протягом 20 днів з дня такого призупинення.

{Частина четверта статті 399 із змінами, внесеними згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

5. Використання правовласником інформації, отриманої ним від митного органу, можливе лише для цілей, пов'язаних із призупиненням митного оформлення товарів.

6. Датою отримання повідомлення правовласником вважається день, коли митним органом таке повідомлення надіслано засобами факсимільного та/або електронного зв'язку.

7. У разі якщо протягом перших 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів правовласник письмово не поінформує митний орган, що призупинив митне оформлення таких товарів, про звернення до суду з метою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності або не звернеться до такого митного органу з письмовим вмотивованим клопотанням про продовження строку призупинення митного оформлення, то за відсутності ознак порушення митних правил товари, митне оформлення яких було призупинено, підлягають митному оформленню в установленому порядку.

8. У разі якщо протягом перших 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів правовласник письмово поінформує митний орган про звернення до суду з метою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності

або звернеться до такого митного органу з письмовим вмотивованим клопотанням про продовження строку призупинення митного оформлення, то призупинення митного оформлення вказаних товарів може бути продовжено митним органом, але не більш як на 10 робочих днів.

9. У разі якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, правовласник подасть митному органу, що призупинив митне оформлення товарів, ухвалу суду про забезпечення позову щодо заборони вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності або інше рішення з цього питання, винесене (прийняте) іншими уповноваженими державними органами, митний орган продовжує призупинення митного оформлення товарів на строк, встановлений цими органами.

{Частина дев'ята статті 399 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

10. У разі якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, до митного органу, що призупинив митне оформлення товарів, не буде подано ухвалу суду про заборону вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності або відповідне рішення іншого уповноваженого державного органу, то за відсутності ознак порушення митних правил товари, щодо яких було прийнято рішення про призупинення митного оформлення, підлягають митному оформленню в установленому порядку. У такому разі відшкодування декларанту та іншим особам витрат та збитків, спричинених призупиненням митного оформлення, здійснюється за рахунок правовласника.

11. У разі призупинення митним органом митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, правовласник протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, може звернутися до митного органу з письмовою заявою про надання згоди на поновлення виконання митних формальностей щодо таких товарів або поновлення їх митного оформлення. У такому разі правовласник не має права вимагати знищення такого товару від його власника.

{Частина одинадцята статті 399 із змінами, внесеними згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

12. Правовласник та/або декларант можуть з дозволу митного органу брати проби (зразки) товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, і передавати їх на експертизу. Один примірник висновку, отриманого за результатами експертизи, подається митному органу.

13. Зразки товарів разом із примірником висновку їх експертизи повинні бути повернені митному органу до завершення строків, зазначених у частині другій цієї статті. Правовласник зобов'язаний забезпечити проведення такої експертизи.

14. У разі якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, порушення прав інтелектуальної власності під час переміщення через митний кордон України товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, буде підтверджене висновком експертизи, проведеної відповідним уповноваженим органом, то в установленому цим Кодексом порядку митний орган порушує справу про порушення митних правил, а товари - безпосередні предмети правопорушення вилучаються.

{Частина п'ятнадцяту статті 399 виключено на підставі Закону № 202-IX від 17.10.2019}

Стаття 400. Призупинення митного оформлення товарів за ініціативою митного органу

1. У разі підозри, що внаслідок переміщення через митний кордон України товарів, щодо яких правовласником не подано заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності відповідно до **статті 398** цього Кодексу, можуть бути порушені такі права, митний орган може за власною ініціативою призупинити митне оформлення зазначених товарів, за винятком швидкокопсувних.

{Частина перша статті 400 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

2. Митний орган вживає заходів щодо призупинення за власною ініціативою митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, виключно за умови наявності відомостей про правовласника.

3. У разі ввезення на митну територію України або вивезення за її межі товарів, зазначених у частині першій цієї статті, митний орган, що здійснює митне оформлення таких товарів, у той же день засобами факсимільного та/або електронного зв'язку надсилає правовласнику та декларанту повідомлення, зазначене у **частині третій статті 399** цього Кодексу. Датою отримання правовласником та декларантом повідомлення вважається день, коли таке повідомлення надіслано митним органом.

4. Перед повідомленням правовласника про можливе порушення його прав митний орган може запросити у правовласника будь-яку інформацію, яка може допомогти у підтвердженні або спростуванні наявності зазначеного порушення. Такий запит може містити виключно інформацію щодо фактичної або очікуваної кількості товарів, їх характеру, походження, а також зображення таких товарів.

{Частина четверта статті 400 із змінами, внесеними згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

5. Якщо правовласник протягом трьох робочих днів подасть митному органу, що надіслав йому повідомлення, заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності, то митне оформлення таких товарів призупиняється на строк, передбачений **частиною другою статті 399** цього Кодексу, а декларант невідкладно інформується про причини призупинення, після чого вчиняються дії згідно з положеннями **частин сьомої - п'ятнадцятої статті 399** цього Кодексу.

{Частину шосту статті 400 виключено на підставі Закону № 202-IX від 17.10.2019}

7. У разі якщо правовласник у визначений частиною п'ятою цієї статті строк не подасть митному органу заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності, то митне оформлення товарів, що містять такий об'єкт права інтелектуальної власності, здійснюється в установленому порядку.

Стаття 400¹. Достроковий випуск товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності

1. Протягом строку призупинення митного оформлення товарів за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності власник товарів або уповноважена ним особа може звернутися до митного органу із заявою про випуск товарів, митне оформлення яких

призупинено, до закінчення встановленого (у тому числі продовженого) строку призупинення.

2. Рішення про достроковий випуск товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, приймає керівник митного органу або його заступник за дотримання таких умов:

{Абзац перший частини другої статті 400¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

призупинено митне оформлення товарів, що містять такі об'єкти права інтелектуальної власності, як промислові зразки, винаходи, сорти рослин або компонування напівпровідникових виробів;

в митних органах відсутня інформація щодо рішень відповідних державних органів про заборону вчинення певних дій щодо таких товарів або застосування інших заходів щодо запобігання їх використанню;

декларантом або власником товарів надано митному органу документальне підтвердження досягнення згоди між правовласником та власником товарів щодо їх дострокового випуску;

виконано митні формальності, необхідні для випуску таких товарів.

{Кодекс доповнено статтею 400¹ згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

Стаття 401. Знищення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності

1. У разі призупинення за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, такі товари можуть бути знищені під митним контролем без необхідності встановлення порушення прав інтелектуальної власності.

2. Зазначена у **частині першій** цієї статті процедура застосовується у разі, якщо протягом 10 робочих днів або трьох робочих днів (у випадку швидкопсувних товарів) після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів:

правовласник у письмовому вигляді поінформує митний орган, який призупинив митне оформлення, про те, що наявні ознаки порушення його права інтелектуальної власності, та свій намір застосувати процедуру знищення таких товарів; та

декларант у письмовому вигляді надасть митному органу згоду власника товарів на їх знищення або не надасть заперечення власника товарів щодо їх знищення відповідно до частини третьої цієї статті.

3. У разі якщо протягом строку, зазначеного у частині другій цієї статті, декларант у письмовому вигляді не надав митному органу, який призупинив митне оформлення, заперечення власника товарів щодо їх знищення, митний орган вправі вважати, що тим самим надано згоду власника товарів на їх знищення.

4. За рішенням правовласника перед знищенням товарів може здійснюватися взяття їх проб (зразків), які можуть бути використані в навчальних цілях. Взяття проб (зразків) таких товарів здійснюється митним органом спільно з правовласником.

5. Знищення товарів здійснюється шляхом поміщення їх у митний режим знищення або руйнування відповідно до цього Кодексу. Організація та оплата процедури знищення, у тому числі вартість зберігання, перевезення, знищення, оформлення документів та інші витрати, пов'язані з дотриманням митного режиму знищення або руйнування, здійснюються за рахунок правовласника та під його відповідальність.

6. Поміщення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, у митний режим знищення або руйнування здійснюється власником товарів або уповноваженою ним особою у строк до 10 робочих днів з дня надання митному органу згоди власника товарів на їх знищення або після закінчення строку для надання заперечення власника товарів щодо їх знищення відповідно до **частини третьої** цієї статті.

7. Для цілей цієї статті допускається знищення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, підприємствами за межами зони діяльності митного органу, який здійснив таке призупинення.

8. У разі фактичного знищення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, власник таких товарів звільняється від адміністративної відповідальності, передбаченої **статтею 476** цього Кодексу.

9. У разі відмови власника товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, від поміщення таких товарів у митний режим знищення або руйнування після надання митному органу згоди на їх знищення або ненадання заперечення щодо їх знищення відповідно до **частини третьої** цієї статті, у тому числі недотримання строку, встановленого **частиною шостою** цієї статті, правовласник вважається таким, що уповноважений власником товарів на поміщення таких товарів у митний режим знищення або руйнування.

{Стаття 401 в редакції Закону № 202-IX від 17.10.2019}

Стаття 401¹. Особливості призупинення митного оформлення та знищення невеликих партій товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. У разі призупинення митного оформлення невеликої партії товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, такі товари можуть бути знищені за процедурою, визначеною цією статтею, у разі дотримання таких умов:

є підозра, що такі товари можуть бути контрафактними або піратськими;

товари не є швидкопсувними;

інформацію про об'єкт права інтелектуальної власності, товари, що його містять, та згоду правовласника на застосування процедури знищення невеликих партій товарів

внесено до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

2. Під невеликою партією товарів, щодо яких застосовується процедура знищення, визначена цією статтею, розуміються товари, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, у кількості не більше трьох одиниць за кожною товарною підкатегорією згідно з [УКТ ЗЕД](#) або загальною вагою брутто не більше двох кілограмів.

3. У разі наявності підстав та дотримання умов, визначених частинами першою та другою цієї статті, рішення про призупинення митного оформлення та намір застосувати процедуру знищення невеликих партій товарів, визначену цією статтею, приймає керівник митного органу або його заступник.

{Частина третя статті 401¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

4. У день прийняття рішення, визначеного частиною третьою цієї статті, митний орган засобами факсимільного та/або електронного зв'язку повідомляє декларанта про причини такого призупинення, намір застосувати процедуру знищення невеликих партій товарів, визначену цією статтею, та надає роз'яснення положень, зазначених у цій статті.

5. У разі якщо протягом 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів декларант у письмовому вигляді надасть митному органу згоду власника товарів на їх знищення, знищення таких товарів здійснюється у порядку, визначеному [частиною десятою](#) цієї статті.

6. Якщо протягом 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів декларант у письмовому вигляді не надав митному органу заперечення власника товарів щодо їх знищення, митний орган вправі вважати, що тим самим надано згоду власника товарів на їх знищення.

7. У разі якщо протягом 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів декларант у письмовому вигляді надасть митному органу заперечення власника товарів щодо їх знищення, митний орган у той самий день повідомляє правовласника про відправника, одержувача, декларанта, власника товарів, їхні адреси, найменування, кількість, напрямок переміщення, країну походження, країну відправлення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, та надає зображення таких товарів.

8. У разі якщо протягом 10 робочих днів після отримання повідомлення із запереченням власника товарів щодо їх знищення правовласником не буде подано митному органу ухвалу суду про забезпечення позову щодо заборони вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності або інше рішення з цього питання, винесене (прийняте) іншими уповноваженими державними органами, то за відсутності ознак порушення митних правил товари, щодо яких було прийнято рішення про призупинення митного оформлення, підлягають митному оформленню в установленому порядку.

9. Датою отримання повідомлень декларантом та/або правовласником вважається день, коли митним органом такі повідомлення надіслано засобами факсимільного та/або електронного зв'язку.

10. Організація та оплата процедури знищення, у тому числі вартість зберігання, перевезення, знищення, оформлення документів та інші витрати, пов'язані зі знищенням, здійснюються за рахунок правовласника та під його відповідальність.

Про проведення знищення товарів правовласник інформує митний орган шляхом надання документів, що підтверджують таке знищення.

{Кодекс доповнено статтею 401¹ згідно із Законом № 202-IX від 17.10.2019}

Стаття 402. Зміна маркування на товарах та їх упаковці

1. У процесі здійснення митного оформлення допускається зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на товарах або їх упаковці з метою усунення ознак порушень прав інтелектуальної власності за умови узгодження таких операцій з правовласником або на його вимогу. Такі операції здійснюються за рахунок правовласника або інших осіб за домовленістю з ними.

2. За результатами операцій, зазначених у частині першій цієї статті, складається акт про відсутність ознак порушення прав інтелектуальної власності, який підписується, у тому числі правовласником.

Стаття 403. Взаємодія митних органів з іншими органами державної влади у сфері захисту права інтелектуальної власності

1. При здійсненні контролю за переміщенням через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, митні органи взаємодіють з іншими державними органами, уповноваженими у сфері захисту права інтелектуальної власності, в [порядку](#), визначеному законодавством України.

Розділ XV

ЗДІЙСНЕННЯ МИТНИМИ ОРГАНАМИ КОНТРОЛЮ ЗА ОКРЕМИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Глава 58. Загальні положення щодо здійснення митними органами контролю за окремими видами діяльності підприємств

Стаття 404. Види діяльності, контроль за провадженням яких здійснюється митними органами

1. До видів діяльності, контроль за провадженням яких здійснюється митними органами, належать:

- 1) митна брокерська діяльність;
- 2) відкриття та експлуатація магазину безмитної торгівлі;
- 3) відкриття та експлуатація митного складу;
- 4) відкриття та експлуатація вільної митної зони комерційного або сервісного типу;

- 5) відкриття та експлуатація складу тимчасового зберігання;
- 6) відкриття та експлуатація вантажного митного комплексу.

Стаття 405. Дозволи, що надаються підприємствам

{Назва статті 405 із змінами, внесеними згідно із Законом № 222-VIII від 02.03.2015}

1. На провадження видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу, надаються дозволи. Підприємства, які отримали такі дозволи, включаються до відповідних реєстрів, які ведуться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, відповідно до статті 415 цього Кодексу. Таким підприємствам видаються витяги із зазначених реєстрів.

{Частина перша статті 405 із змінами, внесеними згідно із Законом № 222-VIII від 02.03.2015}

2. Набуття права на провадження видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу, без отримання відповідного дозволу не допускається.

{Частина друга статті 405 із змінами, внесеними згідно із Законами № 222-VIII від 02.03.2015, № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 406. *{Статтю 406 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 407. Форми, порядок подання та розгляду заяв, надання дозволів і контролю за діяльністю підприємств, які їх отримали

1. Порядок надання, перегляду, зупинення, поновлення, внесення змін, скасування та анулювання дозволів на провадження видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу, встановлюється цим Кодексом.

2. Порядок розгляду, перелік та вимоги до документів та/або інформації, необхідних для прийняття рішення митного органу щодо надання дозволу на провадження видів діяльності, визначених статтею 404 цього Кодексу, а також правила провадження зазначених видів діяльності та порядок контролю за їх провадженням затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

3. Вимоги до територій, приміщень, резервуарів, холодильних чи морозильних камер, критих чи відкритих майданчиків, які можуть використовуватися при провадженні видів діяльності, визначених статтею 404 цього Кодексу, встановлюються цим Кодексом та нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Стаття 407 із змінами, внесеними згідно із Законом № 222-VIII від 02.03.2015; в редакції Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 408. Особливі умови отримання дозволів

{Назва статті 408 із змінами, внесеними згідно із Законом № 222-VIII від 02.03.2015}

1. Необхідною умовою для отримання дозволу на відкриття та експлуатацію вантажного митного комплексу є наявність у підприємства дозволу на здійснення митної

брокерської діяльності, дозволів на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання відкритого типу та на відкриття та експлуатацію митного складу відкритого типу.

{Частина перша статті 408 із змінами, внесеними згідно із Законом № 222-VIII від 02.03.2015}

{Частину другу статті 408 виключено на підставі Закону № 222-VIII від 02.03.2015}

Стаття 409. *{Статтю 409 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 410. *{Статтю 410 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 411. *{Статтю 411 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 412. *{Статтю 412 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 413. *{Статтю 413 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 414. *{Статтю 414 виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}*

Стаття 415. Реєстри підприємств, яким надаються дозволи

{Назва статті 415 із змінами, внесеними згідно із Законом № 222-VIII від 02.03.2015}

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, веде реєстри підприємств, які провадять види діяльності, зазначені у **статті 404** цього Кодексу, та забезпечує їх оприлюднення.

2. За зверненням підприємства, якому надано дозвіл на провадження видів діяльності, зазначених у **статті 404** цього Кодексу, митні органи видають витяг з відповідного реєстру у паперовій або електронній формі протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації відповідного звернення.

{Статтю 415 доповнено частиною другою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 59. Митна брокерська діяльність

Стаття 416. Митний брокер

1. Митний брокер - це підприємство, що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

2. Митний брокер провадить митну брокерську діяльність у будь-якому митному органі України.

3. У разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на митну брокерську діяльність прийняття митних декларацій, поданих цим митним брокером, забороняється.

{Статтю 416 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. За вчинення правопорушень, пов'язаних з провадженням митної брокерської діяльності, митний брокер несе відповідальність, встановлену цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 417. Правове регулювання взаємовідносин митного брокера з особою, інтереси якої він представляє

1. Взаємовідносини митного брокера з особою, яку він представляє, визначаються відповідним договором.

Стаття 418. Агент з митного оформлення

1. Агент з митного оформлення - це фізична особа - резидент, що перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення.

2. Агент з митного оформлення має право виконувати свої функції з пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для їх митного контролю та митного оформлення, у будь-якому митному органі України.

Стаття 419. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками - агентами з митного оформлення від особи, яку представляє митний брокер

1. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками - агентами з митного оформлення від особи, яку представляє митний брокер, у процесі виконання митних формальностей, може використовуватися виключно для цілей виконання цих формальностей.

2. За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, митний брокер та його працівники – агенти з митного оформлення несуть відповідальність відповідно до закону.

Глава 60. Відкриття та експлуатація магазину безмитної торгівлі

Стаття 420. Магазин безмитної торгівлі

1. Магазин безмитної торгівлі - це спеціалізований торговельний заклад, розташований у пункті пропуску через державний кордон України, відкритому для міжнародного сполучення, а також на повітряному або водному транспортному засобі комерційного призначення, що виконує міжнародні рейси, та призначений для реалізації товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі.

2. Магазины безмитної торгівлі здійснюють продаж товарів громадянам, які виїжджають за межі митної території України, а також пасажиром міжнародних рейсів, які виконуються повітряними та водними транспортними засобами комерційного призначення, що експлуатуються резидентами. Реалізація магазинами безмитної торгівлі товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, підприємствам забороняється.

{Частину третю статті 420 виключено на підставі Закону № 4915-VI від 07.06.2012}

4. Магазины безмитної торгівлі в установленому порядку здійснюють торгівлю всіма видами продовольчих і непродовольчих товарів, крім товарів, які відповідно до закону заборонені до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію

України, та товарів за товарними позиціями 2701-2716 згідно з [УКТ ЗЕД](#). Правила продажу товарів магазинами безмитної торгівлі громадянам затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 421. Вимоги до облаштування та розташування магазину безмитної торгівлі

1. Приміщення магазину безмитної торгівлі може включати в себе:

- 1) торговельний зал (зали), у тому числі бари та пункти громадського харчування;
- 2) допоміжні приміщення;
- 3) склади магазину, в тому числі склади для товарів, що реалізуються в торговельних залах, розташованих у різних пунктах пропуску, та переміщуються між ними виключно під митним контролем, та для майна, яке використовується у таких залах для реалізації зазначених товарів.

2. Розташування магазинів безмитної торгівлі та умови реалізації в них товарів повинні виключати можливість безпосереднього ввезення цих товарів для споживання на митній території України.

{Частина друга статті 421 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 4915-VI від 07.06.2012](#)}

3. У приміщенні магазину безмитної торгівлі створюється зона митного контролю.

Стаття 422. Права, обов'язки та відповідальність утримувача магазину безмитної торгівлі

1. Утримувач магазину безмитної торгівлі зобов'язаний:

1) своєчасно декларувати митному органу, в зоні діяльності якого знаходиться магазин, товари, що надходять до магазину чи вибувають з магазину, у тому числі товарні нестачі, що виникли не внаслідок умисних дій утримувача магазину, та подавати всі документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення цих товарів;

2) виключити можливість надходження товарів до магазину та вживати всіх можливих заходів щодо запобігання вилученню товарів з магазину поза митним контролем, у тому числі виникненню товарних нестач;

3) дотримуватися положень цього Кодексу та інших законодавчих актів України щодо умов діяльності магазинів безмитної торгівлі;

4) вести облік товарів, що надходять до магазину безмитної торгівлі та реалізуються ним, і щоквартально подавати митному органу, в зоні діяльності якого знаходиться магазин, [звіт про рух товарів у магазині](#) за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

2. Утримувачі магазинів безмитної торгівлі можуть у порядку, передбаченому цим Кодексом, отримати дозвіл на відкриття та експлуатацію митного складу або складу тимчасового зберігання закритого типу для зберігання та наступного постачання в ці магазини всіх видів товарів, у тому числі підакцизних, крім товарів, ввезення яких на митну

територію України, вивезення за межі митної території України та/або переміщення митною територією України транзитом заборонено законом.

Стаття 423. Розпорядження товарами, які знаходяться в магазині безмитної торгівлі, у разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію цього магазину

{Назва статті 423 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. У разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі продаж (постачання) товарів цим магазином та розміщення у ньому нових партій товарів забороняються.

{Частина перша статті 423 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Протягом 30 днів з дня набрання чинності рішенням про скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі товари, які знаходяться у цьому магазині та перебувають в митному режимі безмитної торгівлі, підлягають декларуванню утримувачем магазину до іншого митного режиму відповідно до **частини першої статті 146** цього Кодексу або розміщенню в порядку, встановленому цим Кодексом, в іншому магазині безмитної торгівлі.

{Частина друга статті 423 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановлених **частиною другою** цієї статті порядку та строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі, у разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію несе утримувач цього магазину.

{Частина третя статті 423 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 61. Відкриття та експлуатація митного складу

Стаття 424. Митний склад

1. Митний склад - це відповідним чином облаштовані складське приміщення, резервуар, холодильна чи морозильна камера, критий чи відкритий майданчик, призначені для зберігання товарів під митним контролем.

2. Митний склад може бути закритого або відкритого типу.

3. Митний склад закритого типу призначається виключно для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами), що укладаються утримувачем цього складу або учасниками об'єднання підприємств, учасником якого є утримувач складу.

4. Митний склад відкритого типу призначається для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України згідно із зовнішньоекономічними

договорами (контрактами), укладеними як утримувачем цього складу, так і будь-якими іншими особами.

Стаття 425. Правове регулювання взаємовідносин утримувача митного складу з іншими особами та митними органами

1. Взаємовідносини утримувача митного складу відкритого типу з особами, які розміщують товари на цьому складі, визначаються відповідним договором.

2. Взаємовідносини утримувача митного складу з митним органом визначаються затвердженою керівником митного органу або його заступником та погодженою утримувачем митного складу процедурою експлуатації такого складу, яка встановлює:

{Абзац перший частини другої статті 425 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

- 1) перелік посадових осіб, які мають право доступу на митний склад;
 - 2) особу керуючого митним складом;
 - 3) мінімальну кількість посадових осіб митного органу, які будуть залучені до здійснення митного контролю та митного оформлення;
 - 4) режим роботи складу;
 - 5) терміни подання утримувачем митного складу звітів про рух товарів на складі;
 - 6) особливості функціонування митного складу (за наявності).
3. У разі розміщення товарів на митних складах з ініціативи митного органу взаємовідносини власника митного складу з митними органами визначаються у відповідному договорі, укладеному згідно з цивільним законодавством України.

Стаття 426. Розміщення товарів на митних складах

1. На митному складі можуть розміщуватися товари:
- 1) поміщені у митний режим митного складу (у тому числі консолідовані вантажі);
 - 2) поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення, переробки на митній території, експорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території (без зміни цих митних режимів на митний режим митного складу);
 - 3) призначені для тимчасового зберігання під митним контролем (на умовах, встановлених цим Кодексом для складів тимчасового зберігання).

Стаття 427. Зберігання товарів на митному складі

1. Товари, поміщені в різні митні режими, що знаходяться на одному митному складі, зберігаються на ньому окремо.
2. Товари можуть бути розміщені на митному складі без вивантаження їх з транспортних засобів за згодою утримувача такого складу та за умови погодження власником товару (або уповноваженою ним особою) таких дій із особою, відповідальною за транспортний засіб.

3. небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що вимагають спеціальних умов зберігання, не можуть розміщуватися на митних складах, які не забезпечують відповідні умови для зберігання таких товарів.

Стаття 428. Облік товарів на митному складі

1. Утримувач митного складу веде облік товарів, що розміщуються на цьому складі та випускаються з нього, та щоквартально подає митному органу звіт про рух товарів на складі за попередній квартал за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту не частіше, ніж один раз на рік.

2. Облік товарів на митному складі ведеться утримувачем митного складу з використанням звичайних правил складського обліку.

{Частина друга статті 428 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

3. Утримувач митного складу несе передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність:

1) за недодержання порядку зберігання товарів на митному складі та здійснення з цими товарами операцій, крім випадків, передбачених **частинами другою і третьою статті 127** цього Кодексу;

2) за видачу товарів без дозволу митного органу;

3) за втрату товарів, крім втрати при здійсненні з цими товарами операцій, передбачених **частиною другою статті 127** цього Кодексу.

4. Власник товарів або уповноважена ним особа несе передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність:

1) за недодержання порядку здійснення з товарами операцій, передбачених **частиною другою статті 127** цього Кодексу;

2) за втрату товарів при здійсненні операцій, передбачених **частиною другою статті 127** цього Кодексу.

5. У разі втрати чи видачі без дозволу митного органу товарів, крім втрати товарів при здійсненні операцій, передбачених **частиною другою статті 127** цього Кодексу, утримувач митного складу зобов'язаний сплатити митні платежі, установлені законом на імпорт цих товарів.

6. У разі втрати товарів при здійсненні операцій, передбачених **частиною другою статті 127** цього Кодексу, власник товарів зобов'язаний сплатити митні платежі, установлені законом на імпорт цих товарів.

7. Зазначені особи звільняються від обов'язку зі сплати митних платежів, установлених законом на імпорт товарів, якщо товари, що зберігаються на митному складі, втрачено внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили, що підтверджено в установленому порядку, а також у разі природних втрат за нормальних умов зберігання.

8. Особи, які брали проби чи зразки товарів, несуть передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність за недодержання встановленого законодавством порядку взяття проб та зразків товарів.

Стаття 429. Розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, в разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу

{Назва статті 429 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. У разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу розміщення нових партій товарів на цьому складі не дозволяється.

{Частина перша статті 429 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Протягом 30 днів з дня набрання чинності рішенням про скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу товари, які зберігаються на цьому складі, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем митного складу на інший митний склад, на склад митного органу чи заявлені в інший митний режим.

{Частина друга статті 429 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого **частиною другою** цієї статті строку розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, у разі скасування або анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію несуть власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач складу.

{Частина третя статті 429 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 62. Відкриття та експлуатація вільної митної зони комерційного або сервісного типу

Стаття 430. Вільна митна зона

1. Вільна митна зона - це відповідним чином облаштована територія або склад, що призначені для зберігання товарів під митним контролем, їх переробки та/або виробництва нових товарів.

2. Вільні митні зони можуть бути комерційного, сервісного та промислового типів.

3. Вільні митні зони комерційного типу створюються з метою забезпечення вільного зберігання товарів без обмеження строків.

4. Вільні митні зони сервісного типу створюються з метою забезпечення вільної діяльності підприємств з ремонту, модернізації, будівництва повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, їх складових частин.

5. Вільні митні зони промислового типу створюються для цілей переробки (виробництва) товарів на територіях відповідних типів спеціальних (вільних) економічних зон.

6. Вільні митні зони можуть створюватися у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, а також в інших місцях, у яких можливо забезпечити режим вільної митної зони відповідно до цього Кодексу.

7. Відкриття вільних митних зон комерційного та сервісного типів здійснюється відповідно до положень цього розділу.

8. Відкриття вільних митних зон промислового типу здійснюється окремими законами України.

Стаття 431. Правове регулювання діяльності вільної митної зони комерційного або сервісного типу

1. Вимоги до облаштування вільних митних зон комерційного та сервісного типів установлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

2. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з особами, які розміщують товари у цих зонах, визначаються відповідним договором.

3. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з митним органом визначаються затвердженою керівником митного органу або його заступником та погодженою утримувачем вільної митної зони процедурою експлуатації такої зони, що встановлює:

- 1) перелік категорій посадових осіб, які мають право доступу у вільну митну зону;
- 2) особу керуючого вільною митною зоною;
- 3) мінімальну кількість посадових осіб митного органу, які будуть залучені до здійснення митного контролю та митного оформлення;
- 4) режим роботи вільної митної зони;
- 5) терміни подання утримувачем вільної митної зони звітів про рух товарів у вільній митній зоні;
- 6) інші вимоги та умови, пов'язані з функціонуванням вільної митної зони.

{Частина третя статті 431 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 432. Повноваження митних органів щодо встановлення вимог до облаштування та організації роботи вільних митних зон

1. Митний орган, у зоні діяльності якого знаходиться вільна митна зона, з метою належної організації митного контролю вимагає від утримувача вільної митної зони та органів управління відповідної спеціальної (вільної) економічної зони забезпечення:

1) спорудження огорожі по периметру території вільної митної зони та належного обладнання пропускних пунктів (крім вільних митних зон сервісного типу);

{Пункт 1 частини першої статті 432 із змінами, внесеними згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

2) встановлення обмежень щодо порядку та засобів доступу на зазначену територію, відповідних годин, протягом яких дозволяється доступ на цю територію;

3) охорони території вільної митної зони.

2. Будівництво (ремонт) господарських об'єктів на території вільної митної зони здійснюється на підставі дозволу митного органу. У разі відмови у наданні зазначеного дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 433. Забезпечення митного контролю на територіях вільних митних зон

1. З метою забезпечення належного митного контролю на територіях вільних митних зон митні органи мають право:

1) здійснювати постійний нагляд за межами зазначених територій, а також за доступом на ці території;

2) вимагати від утримувача вільної митної зони ведення обліку товарів, що знаходяться на території вільної митної зони, та подання звітів про рух цих товарів;

3) проводити перевірку товарів, що переміщуються через межі території вільної митної зони з метою забезпечення здійснення передбачених цим Кодексом операцій та недопущення переміщення заборонених товарів;

4) здійснювати у будь-який час перевірки товарів, що знаходяться на територіях вільних митних зон;

5) здійснювати інші передбачені цим Кодексом заходи, спрямовані на забезпечення контролю за операціями з товарами, що перебувають під митним контролем.

Стаття 434. Допуск товарів на територію вільної митної зони

1. На територію вільної митної зони можуть ввозитися іноземні та українські товари як із-за меж митної території України, так і з митної території України.

2. На територію вільної митної зони можуть ввозитися будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, а також товарів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що вимагають спеціальних умов зберігання, допускаються на територію вільної митної зони тільки за наявності на ній відповідних умов для зберігання таких товарів.

4. Товари можуть бути розміщені у вільних митних зонах комерційного типу без вивантаження їх з транспортних засобів.

5. Реалізація та/або споживання іноземних товарів на території вільної митної зони забороняється.

Стаття 435. Облік товарів, що знаходяться на території вільної митної зони

1. Утримувач вільної митної зони або особи, які здійснюють операції з товарами на території цієї зони, ведуть облік всіх іноземних та українських товарів, що перебувають у зазначеній зоні, і щомісячно подають митним органам звіт про рух товарів у вільній митній зоні за попередній місяць за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Будь-які зміни, що відбуваються з товарами в межах території вільної митної зони, повинні відображатися в облікових документах. Митні органи мають право вимагати подання позачергового звіту не частіше, ніж один раз на рік.

2. Облік товарів у вільній митній зоні ведеться з використанням звичайних правил складського обліку.

Стаття 436. Розпорядження товарами, що перебувають у вільній митній зоні комерційного або сервісного типу, в разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони

{Назва статті 436 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. У разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

{Частина перша статті 436 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Протягом 90 днів з дня набрання чинності рішенням про скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу товари, які перебувають у цій зоні, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем вільної митної зони в іншу вільну митну зону чи заявлені в інший митний режим.

{Частина друга статті 436 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого **частиною другою** цієї статті строку розпорядження товарами, розміщеними у вільній митній зоні комерційного або сервісного типу, у разі скасування або анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію несе власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач вільної митної зони.

{Частина третя статті 436 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 63. Відкриття та експлуатація складу тимчасового зберігання

Стаття 437. Склад тимчасового зберігання

1. Склад тимчасового зберігання - це відповідним чином облаштовані приміщення та/або криті чи відкриті майданчики, резервуари, холодильні чи морозильні камери, призначені для тимчасового зберігання товарів під митним контролем до поміщення їх у митний режим.

2. Склад тимчасового зберігання може бути закритого та відкритого типу.

3. Склад тимчасового зберігання закритого типу призначається виключно для зберігання утримувачем складу товарів, що належать йому.

4. Склад тимчасового зберігання відкритого типу призначається для зберігання товарів, що належать будь-яким особам.

5. Товари можуть бути розміщені на складі тимчасового зберігання без вивантаження їх з транспортних засобів.

6. Порядок розміщення, зберігання та обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення на складі тимчасового зберігання, а також випуску їх із цього складу визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 438. Правове регулювання взаємовідносин утримувача складу тимчасового зберігання відкритого типу з особами, які розміщують товари на складі

1. Взаємовідносини утримувача складу тимчасового зберігання відкритого типу з особами, які розміщують товари на цьому складі, визначаються відповідним договором, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

Стаття 439. Обмеження щодо розміщення товарів на складах тимчасового зберігання

1. На складах тимчасового зберігання можуть розміщуватися будь-які товари. Однак небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що потребують спеціальних умов зберігання, можуть розміщуватися тільки на складах тимчасового зберігання, які мають відповідні умови для зберігання таких товарів.

2. Не допускається розміщення на складах тимчасового зберігання товарів, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, якщо до закінчення строку їх придатності залишається менше одного місяця.

3. Не підлягають передачі на тимчасове зберігання підприємствам товари, що зберігаються виключно митними органами відповідно до **частини першої** статті 238 цього Кодексу.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, може визначати також перелік окремих видів товарів, які передаються на тимчасове зберігання під митним контролем лише на склади митних органів.

Стаття 440. Забезпечення схоронності товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання

1. Утримувач складу тимчасового зберігання веде облік товарів, що розміщуються на цьому складі та випускаються з нього, та щомісячно подає митному органу звіт про рух

товарів на складі за попередній місяць за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту.

2. Облік товарів на складі тимчасового зберігання ведеться утримувачем цього складу з використанням звичайних правил складського обліку.

3. Утримувач складу тимчасового зберігання несе передбачену цим Кодексом відповідальність за втрату чи пошкодження товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання.

Стаття 441. Розпорядження товарами, які зберігаються на складі тимчасового зберігання під митним контролем, у разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання

{Назва статті 441 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

1. У разі зупинення, скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання розміщення нових партій товарів на цьому складі не дозволяється.

{Частина перша статті 441 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Протягом 30 днів з дня набрання чинності рішенням про скасування або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання товари, які зберігаються на цьому складі під митним контролем, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем складу тимчасового зберігання на інший склад тимчасового зберігання або на склад митного органу чи заявлені у відповідний митний режим.

{Частина друга статті 441 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого **частиною другою** цієї статті строку розпорядження товарами, які зберігаються на складі тимчасового зберігання під митним контролем, у разі скасування або анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію несе власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач складу тимчасового зберігання.

{Частина третя статті 441 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Глава 64. Відкриття та експлуатація вантажного митного комплексу

Стаття 442. Вантажний митний комплекс

1. Вантажний митний комплекс - це ділянка території з комплексом будівель, споруд, інженерно-технічних засобів і комунікацій, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України.

Стаття 443. Послуги, які надаються утримувачем вантажного митного комплексу особам, що переміщують товари через митний кордон України

1. Утримувач вантажного митного комплексу повинен обов'язково забезпечувати:

- 1) надання посередницьких послуг з декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України;
- 2) надання послуг із зберігання товарів, що переміщуються через митний кордон України, і транспортних засобів комерційного призначення;
- 3) виконання навантажувально-розвантажувальних робіт.

2. На вантажному митному комплексі також можуть бути обладнані місця для надання додаткових послуг.

Стаття 444. Правове регулювання взаємовідносин утримувача вантажного митного комплексу з особами, які користуються послугами комплексу, та митними органами

1. Взаємовідносини утримувача вантажного митного комплексу з особами, які користуються послугами комплексу, та митними органами визначаються відповідними договорами.

Стаття 445. Вимоги до облаштування вантажного митного комплексу

1. Вимоги до облаштування вантажного митного комплексу встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Стаття 445 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 446. Обов'язки утримувача вантажного митного комплексу

1. Утримувач вантажного митного комплексу зобов'язаний:

- 1) дотримуватися положень цього Кодексу, виконувати умови дозволу на відкриття та експлуатацію вантажного митного комплексу та вимоги щодо конструкції, облаштування і функціонування комплексу;
- 2) забезпечити безоплатний вхід та в'їзд на територію комплексу та безоплатне перебування на його території протягом перших чотирьох годин;
- 3) виключити можливість несанкціонованого доступу на територію комплексу сторонніх осіб, а також вилучення з його території товарів, що перебувають під митним контролем, і транспортних засобів комерційного призначення;
- 4) забезпечувати безперешкодний доступ посадових осіб митного органу до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем на території комплексу, та документів на такі товари, створювати цим особам належні умови для роботи;
- 5) безкоштовно надати на договірній основі у користування облаштовані приміщення для розміщення на території комплексу посадових осіб митного органу та облаштовані

робочі місця для посадових осіб всіх державних органів, які здійснюють інші види контролю;

6) вести облік товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що обслуговуються комплексом, і щоквартально подавати відповідному митному органу звіт про такі товари, транспортні засоби за формою та у порядку, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

7) забезпечити наявність та функціонування електронного обліку товарів і транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються територією вантажного митного комплексу, і безперешкодний доступ до системи такого обліку посадових осіб митних органів;

8) забезпечити наявність та функціонування контрольно-пропускної системи при в'їзді на територію вантажного митного комплексу та при виїзді з неї, обладнаної шлагбаумами, засобами автоматичної фіксації даних реєстраційних номерних знаків транспортних засобів та електронними вагами, з можливістю автоматичного внесення інформації про реєстраційний номер транспортного засобу та його загальну вагу до системи електронного обліку товарів і транспортних засобів;

9) забезпечити наявність та функціонування системи відеоспостереження за входом (в'їздом) на територію комплексу та виходом (виїздом) з неї, процедурою здійснення митного контролю з фіксацією такого відображення для ведення відповідного архіву, а також безперешкодний доступ посадових осіб митних органів до зазначеної системи відеоспостереження.

Розділ XVI МИТНА СТАТИСТИКА

Глава 65. Митна статистика

Стаття 447. Завдання митної статистики

1. Завданнями митної статистики є:

1) об'єктивний та достовірний облік даних про переміщення товарів через митний кордон України; збирання, формування, опрацювання, узагальнення, всебічний аналіз та зберігання статистичної інформації з питань митної справи та зовнішньої торгівлі товарами;

2) подання статистичної, довідкової, аналітичної інформації з питань митної справи та зовнішньої торгівлі товарами органам державної влади в порядку, встановленому законом;

3) надання відповідної інформації міжнародним організаціям та митним органам інших країн згідно з укладеними відповідно до закону міжнародними договорами України та законами України;

4) захист статистичної інформації, яка відповідно до закону не підлягає розголошенню.

Стаття 448. Система митної статистики

1. Митна статистика є складовою частиною загальнодержавної системи статистичного обліку і звітності.

2. Статистична інформація, яка формується, узагальнюється і аналізується митними органами, використовується в інтересах зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків, поліпшення митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, подальшої інтеграції України у загальносвітову систему економічних відносин.

3. Забороняється вимагати від митних органів статистичну інформацію, не передбачену державною статистичною звітністю, цим Кодексом та іншими законами України.

4. Митна статистика складається з митної статистики зовнішньої торгівлі і спеціальної митної статистики.

Стаття 449. Митна статистика зовнішньої торгівлі

1. Митна статистика зовнішньої торгівлі являє собою узагальнену та відповідним чином систематизовану інформацію про переміщення товарів через митний кордон України.

2. Митна статистика зовнішньої торгівлі формується, узагальнюється та аналізується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, на основі даних, які містяться у митних деклараціях.

3. Дані митної статистики зовнішньої торгівлі в установленому законодавством порядку використовуються відповідними органами державної влади для здійснення контролю за надходженням митних платежів до державного бюджету, валютного контролю, аналізу стану зовнішньої торгівлі України, її торговельного і платіжного балансів та економіки в цілому.

4. Ведення митної статистики здійснюється за методологією, яка забезпечує порівнянність даних митної статистики зовнішньої торгівлі України з даними державної статистики інших держав.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, забезпечує регулярне оприлюднення даних митної статистики зовнішньої торгівлі, а також оприлюднення інформації, передбаченої **частиною п'ятою** статті 11 цього Кодексу.

{Частина п'ята статті 449 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 450. Спеціальна митна статистика

1. Спеціальна митна статистика - це система збирання, опрацювання, аналізу, поширення, збереження, захисту та використання статистичної інформації, що відображає діяльність митних органів при здійсненні ними митної справи.

2. Спеціальна митна статистика ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, з метою забезпечення завдань, покладених на митні органи відповідно до законодавства.

3. Порядок ведення спеціальної митної статистики визначається законодавством.

Стаття 451. Документи та відомості, що використовуються для формування митної статистики

1. Для формування митної статистики використовуються документи та відомості, що подаються до митних органів центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами згідно з нормами цього Кодексу, якими визначається порядок здійснення митного контролю та митного оформлення.

Стаття 452. Використання інформації, що надається митним органам

1. Інформація щодо обсягів експорту та імпорту конкретних видів товарів надається центральним органам виконавчої влади за їх вмотивованим запитом (одноразово), на підставі міжвідомчих угод про інформаційний обмін (регулярно) або шляхом автоматизованого обміну інформацією у випадках, встановлених законом.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, має доступ на правах користувача до автоматизованих інформаційних і довідкових систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в яких міститься інформація про товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України.

{Частина першу статті 452 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

Обробка такої інформації здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, із додержанням вимог щодо конфіденційності інформації.

{Частина першу статті 452 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

{Частина перша статті 452 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 2612-VIII від 08.11.2018}

2. Інформація щодо експортно-імпортних операцій конкретних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності може надаватися лише органам досудового розслідування у зв'язку із здійсненням ними кримінального провадження, а також за письмовими вмотивованими запитами - державному уповноваженому Антимонопольного комітету України та голові територіального відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з розглядом справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

{Частина друга статті 452 із змінами, внесеними згідно із Законами № 245-VII від 16.05.2013, № 405-VII від 04.07.2013, № 3295-IX від 09.08.2023}

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, надає у випадках та в порядку, встановлених законом, іншим органам, уповноваженим відповідно до закону на здійснення валютного контролю, державного експортного контролю, інформацію, необхідну для здійснення таких видів контролю.

{Частина третя статті 452 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

4. Обмеження, встановлені частинами першою - третьою цієї статті, не застосовуються до інформаційного обміну, що здійснюється між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами, митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення відповідних дозвільних або контрольних функцій стосовно переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму "єдиного вікна" згідно з цим Кодексом.

За запитом, на який накладено електронний підпис посадової особи підприємства, з використанням механізму "єдиного вікна" згідно з цим Кодексом центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, надає інформацію щодо митних декларацій, поданих таким підприємством або від імені такого підприємства та оформлених митними органами.

{Частину четверту статті 452 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

Інформація складається з відомостей, що містяться в оформлених митних деклараціях (з урахуванням внесених змін, якщо такі зміни вносилися), за період, зазначений у запиті, але не більше ніж за поточний рік та три календарні роки, що передували року подання запиту.

{Частину четверту статті 452 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

{Статтю 452 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

5. З метою контролю за використанням на території України транспортних засобів особистого користування, тимчасово ввезених на митну територію України та/або поміщених у митний режим транзиту, між митними органами, Державною прикордонною службою України та органами Національної поліції здійснюється автоматизований обмін інформацією про такі транспортні засоби та громадян, які їх ввозили чи поміщували в митний режим транзиту.

{Статтю 452 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

6. З метою здійснення митними органами обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у частині сьомій статті 293 цього Кодексу, забезпечення правильності нарахування митних платежів та контролю за станом їх надходження на рахунки, відкриті для зарахування надходжень державного бюджету, контроль за справлянням яких покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, від реалізації таких товарів, транспортних засобів комерційного призначення, Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, та митні органи здійснюють обмін інформацією про такі товари, транспортні засоби комерційного

призначення на підставі міжвідомчих угод про інформаційний обмін, укладених з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Статтю 452 доповнено частиною шостою згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

Стаття 453. Використання статистичної інформації з питань зовнішньої торгівлі

1. Статистична інформація з питань зовнішньої торгівлі використовується для:

1) визначення стратегії, тактики та основних напрямів розвитку зовнішньоекономічної діяльності;

2) аналізу та прогнозування зовнішньоекономічної політики і ситуації, що склалася чи складатиметься на світовому ринку;

3) проведення переговорів з торговельно-економічних питань;

4) застосування заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

5) складання торговельного та платіжного балансів України, планування і проведення валютно-фінансової політики;

6) визначення ринків збуту товарів;

7) формування статистики зовнішньоекономічних зв'язків України.

Стаття 454. Відомчі класифікатори

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, затверджує нормативно-технічні документи, які використовуються для оформлення митних декларацій та виконання інших митних формальностей, визначених цим Кодексом, - відомчі класифікатори інформації з питань митної справи - та встановлює порядок їх ведення.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, здійснює впровадження класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті.

3. Класифікатори, зазначені у частині першій цієї статті, використовуються виключно для цілей, передбачених цим Кодексом.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформує державні органи та суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності про зміни, внесені до класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті, не пізніше ніж за 10 днів до дня набрання чинності такими змінами, а якщо внесення змін до таких класифікаторів здійснюється з метою реалізації актів законодавства, що набирають чинності менш як за 10 днів з дня їх опублікування, - не пізніше наступного робочого дня з дня внесення таких змін до класифікаторів.

{Частина четверта статті 454 в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

{Стаття 454 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013; текст статті 454 в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

Стаття 455. Облік осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи

{Назва статті 455 в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, веде централізований облік осіб (резидентів та нерезидентів): декларантів, перевізників, гарантів, АЕО, інших підприємств, контроль за діяльністю яких здійснюється митними органами.

Вимога абзацу першого цієї частини не поширюється на:

громадян, які переміщують через митний кордон України особисті речі, транспортні засоби особистого користування та інші товари для особистих, сімейних чи інших потреб, не пов'язаних із провадженням підприємницької діяльності;

осіб, які мають пільги згідно із [статтями 383-386, 388, 389, 391 і 392](#) цього Кодексу та переміщують товари, у зв'язку із ввезенням яких на митну територію України та вивезенням їх за межі цієї території такі пільги надаються;

осіб, які здійснюють переміщення товарів із використанням книжки (карнета) А.Т.А.;

осіб, які переміщують товари, необхідні для подолання наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф, епідемій, у рамках міжнародних договорів України та товари, визначені відповідно до [Закону України "Про гуманітарну допомогу"](#) гуманітарною допомогою;

осіб-нерезидентів, які переміщують порожні транспортні засоби комерційного призначення прохідним транзитом.

{Частина перша статті 455 в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

2. Взяття на облік осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи, здійснюється одноразово:

{Абзац перший частини другої статті 455 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

1) за зверненнями таких осіб, у тому числі засобами електронного зв'язку, до відповідних митних органів;

2) при першому здійсненні такими особами операцій з товарами, контроль за якими відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України покладено на митні органи.

3. Взяття на облік осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи, здійснюється митними органами шляхом присвоєння таким особам облікового номера.

{Частина третя статті 455 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

4. Митний орган невідкладно інформує особу про взяття її на облік та повідомляє її обліковий номер.

5. Обліковий номер особи є дійсним на всій митній території України. Такий самий обліковий номер не може бути присвоєно іншій особі.

6. Подвійний облік осіб у різних митних органах забороняється.

7. Порядок обліку осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина сьома статті 455 в редакції Закону № 141-IX від 02.10.2019}

8. Неперебування на обліку в митних органах осіб, визначених частиною першою цієї статті, є підставою для відмови у прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

{Статтю 455 доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Розділ XVII

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ КОНТРАБАНДИ

Глава 66. Заходи щодо запобігання та протидії контрабанді

Стаття 456. Контрольовані поставки наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

1. Відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

2. Порядок проведення контрольованої поставки визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим із Офісом Генерального прокурора та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

{Частина друга статті 456 із змінами, внесеними згідно із Законом № 641-IX від 02.06.2020}

Стаття 457. Переміщення товарів під негласним контролем

1. З метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до вчинення контрабанди, а також з метою вилучення товарів, щодо яких є підозра в незаконному переміщенні через митний кордон України, переміщення таких товарів може здійснюватися під негласним контролем та оперативним наглядом правоохоронних органів.

2. Порядок проведення негласного контролю за переміщенням товарів визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої

влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим з Офісом Генерального прокурора та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

{Частина друга статті 457 із змінами, внесеними згідно із Законом № 641-IX від 02.06.2020}

Розділ XVIII

ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ

Глава 67. Загальні положення щодо порушень митних правил та відповідальності за них

Стаття 458. Порушення митних правил

1. Порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на митні органи цим Кодексом чи іншими законами України, і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

2. Адміністративна відповідальність за правопорушення, передбачені цим Кодексом, настає у разі, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність.

Стаття 459. Відповідальність за порушення митних правил

1. Адміністративна відповідальність за порушення митних правил встановлюється цим Кодексом.

2. Суб'єктами адміністративної відповідальності за порушення митних правил можуть бути громадяни, які на момент вчинення такого правопорушення досягли 16-річного віку, а при вчиненні порушень митних правил підприємствами - посадові особи цих підприємств.

Стаття 460. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил

1. Вчинення порушень митних правил, передбачених **частиною третьою статті 469, статтею 470, частиною третьою статті 478, статтею 481** цього Кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, якщо такі помилки не допускаються систематично (**стаття 268** цього Кодексу), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

2. Перевізники несуть відповідальність за переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю шляхом подання митному органу як підстави для переміщення цих товарів документів, що містять неправдиві відомості (**стаття 483** цього Кодексу), виключно у разі якщо ці відомості стосуються кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, а перевізниками не вжито заходів до перевірки правдивості зазначених відомостей або у разі неможливості такої перевірки не внесено відповідного запису до міжнародної автомобільної накладної (CMR).

{Статтю 460 доповнено частиною другою згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

Стаття 461. Види адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. За порушення митних правил можуть бути накладені такі адміністративні стягнення:

1) попередження;

2) штраф;

3) конфіскація товарів, транспортних засобів комерційного призначення - безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю (крім транспортних засобів комерційного призначення, які використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України за визначеними маршрутами та рейсами, що здійснюються відповідно до розкладу руху на підставі міжнародних договорів, укладених відповідно до закону), а також транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза місцем розташування митного органу.

Стаття 462. Основні та додаткові адміністративні стягнення

1. Попередження та штраф можуть застосовуватися тільки як основні адміністративні стягнення за порушення митних правил.

2. Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, може застосовуватися як основне і як додаткове адміністративне стягнення.

3. За одне і те саме порушення митних правил може накладатися тільки основне або основне і додаткове адміністративні стягнення. Якщо статтею, якою встановлюється адміністративна відповідальність за порушення митних правил, передбачається основне і додаткове адміністративні стягнення, застосування лише додаткового адміністративного стягнення без основного не допускається, крім випадку, передбаченого **частиною третьою статті 467** цього Кодексу.

Стаття 463. Попередження

1. Попередження як адміністративне стягнення за порушення митних правил є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому. Попередження виноситься у формі постанови про накладення адміністративного стягнення.

Стаття 464. Штраф

1. Штраф як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у покладенні на особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за таке правопорушення, обов'язку сплатити до державного бюджету грошові кошти у сумі, яка визначається цим Кодексом залежно від виду та характеру вчиненого правопорушення.

2. Сплата штрафу, якщо при цьому не застосовується адміністративне стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 3 статті 461](#) цього Кодексу, не звільняє особу, яка вчинила порушення митних правил, від сплати митних платежів, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

Стаття 465. Конфіскація

1. Конфіскація як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у примусовому вилученні товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 3 статті 461](#) цього Кодексу, і безоплатній передачі їх у власність держави. При цьому моторні транспортні засоби та несамохідні транспортні засоби, що буксируються ними, розглядаються як самостійні об'єкти конфіскації.

2. Конфіскація може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, що визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

3. Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 3 статті 461](#) цього Кодексу, застосовується незалежно від того, чи є ці товари, транспортні засоби власністю особи, яка вчинила правопорушення.

Стаття 466. Забезпечення законності у разі застосування адміністративних стягнень до порушників митних правил

1. Адміністративні стягнення за порушення митних правил не може бути застосовано інакше, як на підставі та в порядку, що встановлені цим Кодексом та іншими законами України.

2. Додержання митними органами вимог закону в разі застосування адміністративних стягнень за порушення митних правил забезпечується здійсненням систематичного контролю з боку органів вищого рівня та їх посадових осіб, правом оскарження постанов у справах про порушення митних правил та іншими заходами, передбаченими законодавством України.

Стаття 467. Строки накладення адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил

1. Якщо справи про порушення митних правил відповідно до [статті 522](#) цього Кодексу розглядаються митними органами або судами (суддями), адміністративне стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше ніж через шість місяців з дня виявлення правопорушення. Строк накладення адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил зупиняється на час розгляду таких справ судом.

{Частина перша статті 467 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 4915-VI від 07.06.2012](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#); в редакції Закону [№ 2612-VIII від 08.11.2018](#)}

{Частина другу статті 467 виключено на підставі Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

3. У разі закриття кримінального провадження, але за наявності в діях правопорушника ознак порушення митних правил, адміністративні стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше ніж через три місяці з дня прийняття рішення про закриття кримінального провадження, але не пізніше ніж через два роки з дня вчинення правопорушення.

{Частина третя статті 467 в редакції Закону № 5288-VI від 18.09.2012}

Глава 68. Види порушень митних правил та відповідальність за такі правопорушення

Стаття 468. Порушення режиму зони митного контролю

1. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, перетинання меж зони митного контролю громадянами, які не перетинають митний кордон України, та посадовими особами державних органів, які не проводять заходи офіційного контролю, та їх пересування в межах цієї зони з порушенням порядку, встановленого [статтею 332](#) цього Кодексу, -

тягнуть за собою попередження або накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Частина перша статті 468 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

Стаття 469. Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або з транспортними засобами особистого користування, тимчасово ввезеними на митну територію України чи поміщеними у митний режим транзиту

{Назва статті 469 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

1. Проведення з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, операцій, не передбачених [статтями 203, 325](#) цього Кодексу, або проведення операцій, передбачених зазначеними статтями, без дозволу митного органу, -

тягнуть за собою попередження або накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Зміна стану товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, користування та розпорядження ними без дозволу митного органу, а так само невжиття передбачених [частиною четвертою статті 204](#) цього Кодексу заходів щодо товарів, строк тимчасового зберігання яких під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі закінчився, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Офіційне тлумачення положень частини другої статті 469 див. в Рішенні Конституційного Суду № 1-рп/2015 від 31.03.2015}

3. Видача без дозволу митного органу або втрата товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

4. Передача транспортного засобу особистого користування, тимчасово ввезеного на митну територію України чи поміщеного у митний режим транзиту, у володіння, користування або розпорядження особі, яка безпосередньо не ввозила такий транспортний засіб на митну територію України чи не поміщувала його у митний режим транзиту, за винятком випадків, коли в транспортному засобі знаходиться особа, яка безпосередньо ввозила такий транспортний засіб на митну територію України чи поміщувала його у митний режим транзиту, а так само використання такого транспортного засобу для цілей підприємницької діяльності та/або отримання доходів в Україні -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Статтю 469 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 470. Перевищення строку транзитних перевезень (доставки) товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення та документів до митного органу призначення в Україні, видача їх без дозволу митного органу або втрата

{Назва статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 3229-IX від 13.07.2023}

1. Перевищення встановленого **статтею 95** цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту** строку транзитних перевезень (доставки) товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення в Україні (а при переміщенні в межах зони діяльності однієї митниці - від одного підрозділу цієї митниці до іншого), митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби не більше ніж на одну добу -

{Абзац перший частини першої статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3229-IX від 13.07.2023}

тягне за собою попередження або накладення штрафу в розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Частина перша статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

2. Вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення такого правопорушення, а так само перевищення встановленого **статтею 95** цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту** строку транзитних перевезень (доставки) товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби більше ніж на одну добу, але не більше ніж на десять діб -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Частина друга статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

3. Перевищення встановленого **статтею 95** цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту** строку транзитних перевезень (доставки) товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення більше ніж на десять діб, але не більше ніж на двадцять діб, митних або інших документів на ці товари більше ніж на десять діб, а так само втрата цих документів -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Частина третя статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

4. Перевищення встановленого **статтею 95** цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту** строку транзитних перевезень (доставки) товарів, крім транспортних засобів особистого користування, більше ніж на двадцять діб, а так само втрата цих товарів чи видача їх без дозволу митного органу -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Частина четверта статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

5. Перевищення встановленого **статтею 95** цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту** строку транзитних перевезень (доставки) транспортних засобів особистого користування та транспортних засобів комерційного призначення більше ніж на двадцять діб, але не більше ніж на тридцять діб, а так само видача їх без дозволу митного органу -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Частина п'ята статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

6. Перевищення встановленого **статтею 95** цього Кодексу або встановленого митним органом країни відправлення відповідно до положень **Конвенції про процедуру спільного транзиту** строку транзитних перевезень (доставки) транспортних засобів особистого користування та транспортних засобів комерційного призначення більше ніж на тридцять діб, а так само втрата цих транспортних засобів, у тому числі їх розкомплектування, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію таких транспортних засобів.

{Частина шоста статті 470 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

{Стаття 470 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 471. Недекларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами

1. Недекларування валютних цінностей, що переміщуються громадянами через митний кордон України, в сумі, що перевищує дозволу законодавством України для їх переміщення без письмового декларування, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 20 відсотків суми, що перевищує дозволу законодавством України для переміщення валютних цінностей без письмового декларування, згідно з офіційним курсом Національного банку України на день вчинення порушення митних правил.

2. Недекларування товарів (крім зазначених у **частинах першій** та/або **третій** цієї статті), що переміщуються через митний кордон України громадянами, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 30 відсотків вартості цих товарів.

3. Недекларування товарів (крім валютних цінностей), що підпадають під встановлені законодавством заборони та/або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території та які переміщуються громадянами, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією таких товарів або без такої.

Примітка. Недекларуванням у цій статті вважається незаявлення громадянином за встановленою формою точних та достовірних відомостей, перелік яких визначений цим Кодексом, про товари, які переміщуються (пересилаються) таким громадянином через митний кордон України (у тому числі при проходженні (проїзді) ним каналом, позначеним символами зеленого кольору ("зелений коридор")).

{Стаття 471 в редакції Закону № 2058-IX від 16.02.2022}

Стаття 472. Недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення

1. Недекларування товарів (крім тих, що переміщуються через митний кордон України громадянами), транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через

митний кордон України, тобто незаявлення за встановленою формою точних та достовірних відомостей (наявність, найменування або назва, кількість тощо) про товари, транспортні засоби комерційного призначення, які підлягають обов'язковому декларуванню у разі переміщення через митний кордон України, -

{Абзац перший частини першої статті 472 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2058-IX від 16.02.2022}

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості цих товарів, транспортних засобів з конфіскацією зазначених товарів, транспортних засобів.

Стаття 473. Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання

1. Пересилання через митний кордон України в міжнародних експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання законодавством України, а також пересилання у міжнародних поштових відправленнях товарів, заборонених до пересилання законодавством України та актами Всесвітнього поштового союзу, -

{Абзац перший частини першої статті 473 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1999-IX від 25.01.2022}

тягне за собою конфіскацію цих товарів.

Стаття 474. Перешкоджання посадовій особі митного органу в доступі до товарів, транспортних засобів, документів

1. Перешкоджання посадовій особі митного органу під час здійснення нею митного контролю або провадження в справі про контрабанду чи порушення митних правил у доступі до товарів, транспортних засобів, документів -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення такого правопорушення, а так само перешкоджання посадовій особі митного органу, невиконання її вимог під час проведення перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, чи документальної перевірки дотримання вимог законодавства України з питань митної справи -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 475. Неподання митному органу звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем

1. Неподання утримувачем магазину безмитної торгівлі, складу тимчасового зберігання, митного складу, вантажного митного комплексу, особою, відповідальною за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, митному органу звіту про рух товарів, а також порушення порядку ведення обліку таких товарів -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 476. Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності

1. Ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території товарів, призначених для виробничої або іншої підприємницької діяльності, з порушенням охоронюваних законом прав інтелектуальної власності -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією товарів, що переміщуються з порушенням права інтелектуальної власності.

Стаття 477. Порушення встановленого законодавством порядку ввезення товарів на територію вільної митної зони, вивезення товарів за межі цієї території та/або встановленого законодавством порядку проведення операцій з товарами, поміщеними в режим вільної митної зони

1. Порушення встановленого законодавством порядку ввезення товарів на територію вільної митної зони, вивезення товарів з цієї території, проведення операцій з товарами, поміщеними в режим вільної митної зони, а так само порушення встановленого **частиною другою статті 436** цього Кодексу строку розпорядження товарами, розміщеними у вільній митній зоні, у разі скасування чи анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію цієї зони -

{Абзац перший частини першої статті 477 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 478. Порушення порядку зберігання товарів на митних складах та здійснення операцій із цими товарами

1. Проведення з товарами, що зберігаються в режимі митного складу на митних складах, операцій, передбачених **частиною другою статті 127** цього Кодексу, без дозволу митного органу -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Зміна стану товарів, що зберігаються в режимі митного складу на митних складах, без дозволу митного органу, невжиття передбачених **частиною п'ятою статті 129** цього Кодексу заходів щодо товарів, строк зберігання яких в режимі митного складу закінчився, а так само порушення встановленого **частиною другою статті 429** цього Кодексу строку розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, у разі скасування чи анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію цього складу -

{Абзац перший частини другої статті 478 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Видача без дозволу митного органу або втрата товарів, що зберігаються в режимі митного складу на митних складах, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 479. Порушення порядку або строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі

1. Порушення встановлених цим Кодексом порядку або строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі, у разі ліквідації магазину або зупинення, скасування чи анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію -

{Абзац перший частини першої статті 479 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 479¹. Перевищення магазином безмитної торгівлі встановлених законом обсягів реалізації тютюнових виробів та/або алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби

1. Перевищення магазином безмитної торгівлі встановлених цим Кодексом обсягів реалізації тютюнових виробів та/або алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби, вчинене у період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від вісімсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Кодекс доповнено статтею 479¹ згідно із Законом № 3326-IX від 10.08.2023}

Стаття 480. Порушення порядку здійснення операцій з переробки товарів

1. Порушення встановленого цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядку здійснення операцій з переробки товарів, у тому числі невивезення за межі митної території України (неввезення на митну територію України) товарів, що переміщувалися через митний кордон України з метою переробки, та/або продуктів їх переробки після закінчення строку переробки, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 481. Перевищення строку тимчасового ввезення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення або строку тимчасового вивезення товарів чи втрата транспортних засобів

1. Перевищення встановленого відповідно до цього Кодексу строку тимчасового ввезення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів, крім транспортних засобів особистого користування, за межі митної території України не більше ніж на три доби -

тягне за собою попередження або накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення такого правопорушення, а так само перевищення строку тимчасового ввезення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів, крім транспортних засобів особистого користування, за межі митної території України більше ніж на три доби, але не більше ніж на десять діб -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Перевищення строку тимчасового ввезення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, та транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів, крім транспортних засобів особистого користування, за межі митної території України більше ніж на десять діб, але не більше ніж на двадцять діб -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

4. Перевищення строку тимчасового ввезення товарів, крім транспортних засобів особистого користування, на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів, крім транспортних засобів особистого користування, за межі митної території України більше ніж на двадцять діб -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

5. Перевищення строку тимчасового ввезення транспортних засобів особистого користування та транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України більше ніж на двадцять діб, але не більше ніж на тридцять діб -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

6. Перевищення строку тимчасового ввезення транспортних засобів особистого користування та транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України більше ніж на тридцять діб, а так само втрата цих транспортних засобів, у тому числі їх розкомплектування, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію таких транспортних засобів.

{Абзац другий частини шостої статті 481 визнано таким, що відповідає Конституції України (є конституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду № 6-р(І)/2023 від 06.09.2023}

{Стаття 481 в редакції Закону № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 482. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України поза митним контролем

1. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України поза митним контролем, тобто поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для нього, і без виконання митних формальностей, або з незаконним звільненням від митного контролю внаслідок зловживання службовим становищем посадовими особами митного органу –

{Абзац перший частини першої статті 482 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості товарів, транспортних засобів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, транспортних засобів і транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза митним контролем.

{Абзац другий частини першої статті 482 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого цією статтею або статтею 483 цього Кодексу, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 200 відсотків вартості товарів, транспортних засобів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, транспортних засобів і транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза митним контролем.

{Абзац другий частини другої статті 482 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

Стаття 483. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю

1. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тобто з використанням спеціально виготовлених сховищ (тайників) та інших засобів або способів, що утруднюють виявлення таких товарів, або шляхом надання одним товарам вигляду інших, або з поданням митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві відомості щодо найменування товарів, їх ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов

зберігання і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача, кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, неправдиві відомості, необхідні для визначення коду товару згідно з [УКТ ЗЕД](#) та його митної вартості, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 50 до 100 відсотків вартості товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, або з конфіскацією товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю.

{Частина перша статті 483 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012; в редакції Закону № 3475-IX від 21.11.2023}

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого цією статтею або [статтею 482](#) цього Кодексу, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 150 до 200 відсотків вартості товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю.

{Абзац другий частини другої статті 483 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

Стаття 484. Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю

1. Зберігання, перевезення, придбання чи використання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості цих товарів, транспортних засобів або їх конфіскацію.

Стаття 485. Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а також інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів

1. Заявлення в митній декларації з метою неправомірного звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру неправдивих відомостей щодо істотних умов зовнішньоекономічного договору (контракту), ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов зберігання і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача товару, неправдивих відомостей, необхідних для визначення коду товару згідно з [УКТ ЗЕД](#) та його митної вартості, та/або надання з цією ж метою митному органу документів, що містять такі відомості, або несплата митних

платежів у строк, встановлений законом, або інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів, а так само використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від 50 до 150 відсотків несплаченої суми митних платежів.

{Стаття 485 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 245-VII від 16.05.2013; в редакції Закону № 2760-IX від 16.11.2022}

Розділ XIX

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

Глава 69. Порядок провадження у справах про порушення митних правил

Стаття 486. Завдання та зміст провадження у справі про порушення митних правил

1. Завданнями провадження у справах про порушення митних правил є своєчасне, всебічне, повне та об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її з дотриманням вимог закону, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень митних правил, та запобігання таким правопорушенням.

2. Провадження у справі про порушення митних правил включає в себе виконання процесуальних дій, зазначених у статті 508 цього Кодексу, розгляд справи, винесення постанови та її перегляд у зв'язку з оскарженням.

{Частина друга статті 486 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

Стаття 487. Правове забезпечення провадження у справах про порушення митних правил

1. Провадження у справах про порушення митних правил здійснюється відповідно до цього Кодексу, а в частині, що не регулюється ним, - відповідно до законодавства України про адміністративні правопорушення.

Стаття 488. Порушення справи про порушення митних правил

1. Провадження у справі про порушення митних правил вважається розпочатим з моменту складення протоколу про порушення митних правил.

Стаття 489. Обставини, що підлягають з'ясуванню при розгляді справи про порушення митних правил

1. Посадова особа при розгляді справи про порушення митних правил зобов'язана з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують та/або обтяжують відповідальність, чи є підстави для звільнення особи, що

вчинила правопорушення, від адміністративної відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Стаття 490. Посадові особи, уповноважені складати [протоколи про порушення митних правил](#)

1. [Протокол про порушення митних правил](#) мають право складати:

1) посадові особи, які відповідно до посадових інструкцій уповноважені здійснювати митний контроль, митне оформлення і пропуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України і які безпосередньо виявили порушення митних правил;

2) посадові особи митних органів, які згідно з посадовими обов'язками мають таке право;

3) інші посадові особи, уповноважені керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або керівником митниці.

Стаття 491. Підстави для порушення справи про порушення митних правил

1. Підставами для порушення справи про порушення митних правил є:

1) безпосереднє виявлення посадовими особами митного органу порушення митних правил;

2) офіційні письмові повідомлення про вчинення особою порушення митних правил, отримані від правоохоронних органів, а також органів, що проводять заходи офіційного контролю;

{Пункт 2 частини першої статті 491 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

3) офіційні письмові повідомлення про вчинення порушення митних правил, отримані від митних та правоохоронних органів іноземних держав, а також від міжнародних організацій.

Стаття 492. Мова, якою здійснюється провадження у справі про порушення митних правил

1. Провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою.

2. Особи, які беруть участь у провадженні у справі про порушення митних правил і не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, давати пояснення, подавати клопотання рідною мовою, а також користуватися послугами перекладача.

Стаття 493. Посадові особи митних органів, які здійснюють провадження у справі про порушення митних правил

1. Провадження у справі про порушення митних правил здійснюють, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою цієї статті, посадові особи митниці, в зоні діяльності якої було вчинено або виявлено таке порушення. Окремі процесуальні дії у

справі про порушення митних правил можуть вчинятися посадовими особами, уповноваженими складати протоколи про порушення митних правил відповідно до [статті 490](#) цього Кодексу, а у випадку, передбаченому [статтею 518](#) цього Кодексу, - також посадовими особами іншого митного органу.

2. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або його заступник має право передавати справу про порушення митних правил для здійснення провадження з однієї митниці до іншої.

{Частина друга статті 493 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

3. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, можуть здійснювати провадження у будь-якій справі про порушення митних правил, порушеній будь-яким митним органом України.

Стаття 494. Протокол про порушення митних правил

1. Про кожний випадок виявлення порушення митних правил уповноважена посадова особа митного органу, яка виявила таке порушення, невідкладно складає протокол за формою, установлену центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Частина перша статті 494 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

2. [Протокол про порушення митних правил](#) повинен містити такі дані:

- 1) дату і місце його складення;
- 2) посаду, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, яка склала протокол;
- 3) необхідні для розгляду справи відомості про особу, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, якщо її встановлено;
- 4) місце, час вчинення, вид та характер порушення митних правил;
- 5) посилання на статтю цього Кодексу, що передбачає адміністративну відповідальність за таке порушення;
- 6) прізвища та адреси свідків, якщо вони є;
- 7) відомості щодо товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення та документів, вилучених згідно із [статтею 511](#) цього Кодексу;

{Пункт 7 частини другої статті 494 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

8) інші необхідні для вирішення справи відомості.

3. Протокол підписується посадовою особою, яка його склала. Якщо при складенні протоколу була присутня особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за

порушення митних правил, протокол підписується і цією особою, а за наявності свідків - і свідками.

4. Якщо особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, відмовляється підписати протокол, до протоколу вноситься відповідний запис. Особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, має право дати пояснення та висловити зауваження щодо змісту протоколу, а також письмово викласти мотиви своєї відмови від підписання протоколу. Власноручно викладені цією особою пояснення додаються до протоколу, про що до протоколу вноситься відповідний запис із зазначенням кількості аркушів, на яких подано такі пояснення.

5. У разі складення протоколу особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, роз'яснюються її права, передбачені [статтею 498](#) цього Кодексу, та повідомляється про можливість припинення провадження у справі про порушення митних правил шляхом компромісу, про що до протоколу вноситься відмітка, яка підписується цією особою.

6. У разі потреби в протоколі зазначаються також місце, дата і час розгляду справи про порушення митних правил.

7. Протокол складається у двох примірниках, один з яких вручається під розписку особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил.

8. У разі відмови особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, одержати примірник протоколу до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується посадовою особою митного органу, яка склала протокол, та свідками, якщо вони є, після чого зазначений примірник протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, за повідомленою нею або наявною в митних органах адресою (місце проживання або фактичного перебування).

{Частина восьма статті 494 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

9. Якщо при складенні протоколу особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, не була присутня, до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується посадовою особою митного органу, яка склала протокол, та свідками, якщо вони є, після чого один примірник протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, за повідомленою нею або наявною в митних органах адресою (місце проживання або фактичного перебування).

{Статтю 494 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

10. Протокол вважається врученим у тому числі у разі, якщо особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, не перебувала за повідомленою нею або наявною в митних органах адресою або місце проживання чи фактичного перебування, повідомлене такою особою, є недостовірним.

{Статтю 494 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

11. Протокол, а також вилучені товари, у тому числі транспортні засоби особистого користування, транспортні засоби комерційного призначення та документи, зазначені в протоколі, передаються до митниці, в зоні якої виявлено порушення митних правил, а в разі якщо провадження у справі здійснюється іншим митним органом, - до такого органу.

{Частина одинадцята статті 494 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2612-VIII від 08.11.2018, № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 495. Докази у справі про порушення митних правил

1. Доказами у справі про порушення митних правил є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюються наявність або відсутність порушення митних правил, винність особи у його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Такі дані встановлюються:

1) протоколом про порушення митних правил, протоколами процесуальних дій, додатками до зазначених протоколів;

2) поясненнями свідків;

3) поясненнями особи, яка притягується до відповідальності;

4) висновком експерта;

5) іншими документами (належним чином завіреними їх копіями або витягами з них) та інформацією, у тому числі тими, що перебувають в електронному вигляді, а також товарами - безпосередніми предметами порушення митних правил, товарами із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортними засобами, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

2. Посадова особа митного органу, яка здійснює провадження у справі про порушення митних правил, оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом та правосвідомістю.

Стаття 496. Провадження у справі про порушення митних правил за матеріалами, одержаними від правоохоронних органів

1. У разі закриття кримінального провадження про контрабанду за наявності в діях особи ознак порушення митних правил матеріали про таке порушення передаються до митного органу або до суду для притягнення зазначеної особи до адміністративної відповідальності. Постанова по такій справі виноситься у строк, передбачений **частиною другою статті 467** цього Кодексу.

{Частина перша статті 496 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

Стаття 497. Особи, які беруть участь у провадженні у справах про порушення митних правил

1. У провадженні у справах про порушення митних правил беруть участь:

1) особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил;

2) власники товарів, транспортних засобів, зазначених у **пункті 3 статті 461** цього Кодексу (заінтересовані особи);

3) представники осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб (законні представники, представники, які діють на підставі довіреності, доручення);

4) захисники;

5) представники митних органів;

6) свідки;

7) експерти;

8) перекладачі;

9) поняті.

Стаття 498. Права та обов'язки осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб

1. Особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та власники товарів, транспортних засобів, зазначених у **пункті 3 статті 461** цього Кодексу (заінтересовані особи), під час розгляду справи про порушення митних правил у митному органі або суді мають право знайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, одержувати копії рішень, постанов та інших документів, що є у справі, бути присутніми під час розгляду справи у митному органі та брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, під час розгляду справи користуватися юридичною допомогою захисника, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, давати усні і письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, оскаржувати постанови митного органу, суду (судді), а також користуватися іншими правами, наданими їм законом. Зазначені в цій статті особи зобов'язані добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами.

Стаття 499. Представники осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб

1. Представниками осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, а також власників товарів, транспортних засобів, зазначених у **пункті 3 статті 461** цього Кодексу (заінтересованих осіб), можуть бути:

1) законні представники: батьки, усиновителі, опікуни або піклувальники на підставі документів, що посвідчують їх повноваження, - у справах осіб, які є неповнолітніми або особами, що через свої фізичні або психічні вади не можуть самі здійснювати свої права у

справах про порушення митних правил. Законні представники можуть доручити участь у справі іншій особі, обраній ними як представник;

2) інші особи - на підставі нотаріально посвідченої довіреності. Довіреність громадянина на участь у справі може бути посвідчена посадовою особою організації, в якій довіритель працює, перебуває на стаціонарному лікуванні, або за місцем його проживання; військовослужбовця – командиром військової частини; особи, яка проживає в населеному пункті, де немає нотаріусів, – уповноваженою на це посадовою особою органу місцевого самоврядування.

2. Особиста участь у справі громадянина не позбавляє його права мати у цій справі представника.

3. Законні представники користуються під час участі у справі всіма правами, зазначеними у [статті 498](#) цього Кодексу. Повноваження інших представників на участь у справі дають їм право на вчинення від імені осіб, яких вони представляють, усіх дій, зазначених у статті 498 цього Кодексу, крім передачі повноважень іншій особі (передоручення), оскарження постанови митного органу або суду (судді), одержання товарів або грошових сум у разі їх повернення. Повноваження представника на вчинення кожної із зазначених дій повинні бути спеціально обумовлені у виданій йому довіреності.

4. Не можуть бути представниками осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб:

1) особи, які не досягли 18-річного віку;

2) особи, над якими встановлено опіку, піклування;

3) адвокати, які прийняли доручення про надання юридичної допомоги з порушенням правил, встановлених законодавством України про адвокатуру.

5. Посадові особи митних органів, а також судді, прокурори, слідчі та працівники підрозділу, який здійснює оперативно-розшукову діяльність, не можуть бути представниками осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб, крім випадків, коли вони діють як батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники цих осіб.

{Частина п'ята статті 499 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

Стаття 500. Захисник у справі про порушення митних правил

1. Захисником є особа, яка в порядку, встановленому законом, уповноважена здійснювати захист прав і законних інтересів особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, а у разі необхідності - свідка та надавати їм необхідну юридичну допомогу.

2. Як захисники допускаються адвокати та інші фахівці у галузі права, які згідно із законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи. Захисниками можуть бути також близькі родичі особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідка, їх опікуни або піклувальники.

{Частина друга статті 500 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5076-VI від 05.07.2012}

3. Повноваження захисника на участь у справі підтверджується:

1) адвоката - документами, що посвідчують повноваження адвоката на надання правової допомоги, відповідно до [Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"](#);

{Пункт 1 частини третьої статті 500 в редакції Законів № 5076-VI від 05.07.2012, № 440-IX від 14.01.2020}

{Пункт 2 частини третьої статті 500 виключено на підставі Закону № 5076-VI від 05.07.2012}

3) інших фахівців у галузі права, які згідно із законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, - угодою або дорученням юридичної особи;

4) близьких родичів, опікунів або піклувальників - заявою особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідка про їх допуск до участі у справі як захисників.

4. Захисник допускається до участі у справі на будь-якій стадії провадження.

5. Як захисники свідка, запрошені ним для надання правової допомоги під час опитування чи проведення інших процесуальних дій за участю свідка, допускаються особи, які відповідають вимогам частин другої і третьої цієї статті.

6. Захисник під час участі у справі користується усіма правами, зазначеними у [статті 498](#) цього Кодексу, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо особою, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, і не може бути доручена захиснику.

Стаття 501. Представник митного органу

1. Представник митного органу, посадові особи якого здійснювали провадження у справі про порушення митних правил, підтримує позицію цього органу щодо притягнення до адміністративної відповідальності особи, яка вчинила правопорушення, під час розгляду зазначеної справи судом.

2. Представник митного органу здійснює свої повноваження в суді на підставі належно оформленої довіреності, виданої митним органом.

3. Представник митного органу має право ознайомлюватися з документами, долученими до справи, робити з них витяги або знімати копії, одержувати копії рішень, постанов, ухвал суду, брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у дослідженні доказів, ставити запитання іншим особам, які беруть участь у справі, заявляти клопотання та відводи, давати усні та письмові пояснення суду, подавати свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час судового розгляду, і заперечення проти клопотань, доводів і міркувань інших осіб, які беруть участь у справі, ознайомлюватися з журналом судового засідання, знімати з нього копії та подавати письмові зауваження з

приводу його неправильності чи неповноти, прослуховувати запис фіксування судового засідання технічними засобами, робити з нього копії, подавати письмові зауваження з приводу його неправильності чи неповноти, оскаржувати рішення, постанови і ухвали суду, користуватися іншими процесуальними правами, встановленими законом.

Стаття 502. Експерт

1. Експертом може бути особа, яка має необхідні знання для надання відповідного висновку.

2. Експерт призначається посадовою особою митного органу, в провадженні якої перебуває справа про порушення митних правил, у разі потреби в спеціальних знаннях.

3. Експерт зобов'язаний надати об'єктивні висновки з поставлених перед ним питань.

4. Експерт має право:

- 1) ознайомлюватися з матеріалами справи, які стосуються предмета експертизи;
- 2) заявляти клопотання про надання йому додаткових матеріалів, необхідних для надання висновків.

Стаття 503. Перекладач

1. Перекладачем може бути особа, яка володіє мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил.

2. Перекладач зобов'язаний точно і в повному обсязі здійснювати доручений йому переклад, у разі необхідності брати участь у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил.

3. Як перекладач може виступати посадова особа митного органу.

Стаття 504. Свідок у справі про порушення митних правил

1. Свідком може бути будь-яка особа, якщо є підстави вважати, що їй відомі обставини, що підлягають встановленню у справі про порушення митних правил.

2. За викликом органу, посадова особа якого здійснює провадження у справі про порушення митних правил, свідок зобов'язаний з'явитися у призначений час до цього органу і дати детальні та правдиві пояснення, повідомити все відоме йому у справі та відповісти на поставлені запитання.

3. Свідок має право:

1) давати показання рідною мовою або іншою мовою, якою він вільно володіє, і користуватися допомогою перекладача;

2) заявляти відвід перекладачу;

3) знати, у зв'язку з чим і в якій справі він опитується;

4) власноручно викладати свої показання в протоколі опитування;

5) обирати за власним бажанням захисника під час опитування чи проведення інших процесуальних дій за своєю участю відповідно до цього Кодексу та на іншу правову

допомогу в порядку, встановленому законом, а також відмовитися від запрошеного ним захисника. Захисник може запрошуватися свідком, його законним представником, а також іншими особами на його прохання чи за його згодою;

6) користуватися нотатками і документами при дачі пояснень у тих випадках, коли показання стосуються будь-яких розрахунків та інших даних, які йому важко тримати в пам'яті;

7) відмовитися давати пояснення щодо себе, членів сім'ї та близьких родичів, а також у разі, якщо у нього немає можливості вільно, без неправомірних обмежень, отримати правову допомогу в обсязі і формах, як він того потребує, в тому числі запросити захисника;

8) знайомитися з протоколом опитування і клопотати про внесення до нього змін, доповнень і зауважень, власноручно робити такі доповнення і зауваження;

9) оскаржувати дії посадової особи митного органу, яка проводила опитування, в порядку, встановленому цим Кодексом;

10) одержувати відшкодування витрат, пов'язаних з викликом для дачі пояснень.

4. У разі наявності відповідних підстав свідок має право на забезпечення безпеки шляхом застосування заходів, передбачених законом.

Стаття 505. Поняті у справі про порушення митних правил

1. Понятими є особи, які залучаються до участі у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил.

2. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у справі. Понятим не може бути родич особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, її представника, а також працівники митних органів.

3. Поняті, присутні при проведенні процесуальних дій, засвідчують своїми підписами відповідність записів у протоколі проведеним діям.

Стаття 506. Обставини, що виключають можливість здійснення посадовою особою митного органу провадження у справі про порушення митних правил

1. Посадова особа митного органу не може здійснювати провадження у справі про порушення митних правил, якщо вона є родичем особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, її представника, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі, а також коли існують інші обставини, які дають підстави вважати, що ця посадова особа може бути особисто заінтересована у вирішенні справи.

2. Питання про передачу такої справи іншій посадовій особі митного органу вирішується керівником цього органу або його заступником.

3. Якщо керівник митного органу, в якому здійснюється провадження у справі про порушення митних правил, є родичем особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, її представника, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі, а також якщо існують інші обставини, які дають підстави

вважати, що керівник зазначеного органу може бути особисто заінтересованим у розгляді справи, справа підлягає передачі іншому митному органу.

Глава 70. Адміністративне затримання

Стаття 507. Мета і порядок застосування адміністративного затримання

1. З метою припинення порушення митних правил, встановлення особи, яка вчинила порушення митних правил, а також для складення протоколу про порушення митних правил, якщо його неможливо скласти на місці вчинення правопорушення, допускається адміністративне затримання особи, яка вчинила таке порушення, на строк до трьох годин.

2. Адміністративне затримання здійснюється посадовою особою митного органу за вмотивованим письмовим [рішенням](#) керівника цього органу або його заступника, а в разі їх відсутності (в нічний час, у вихідні та святкові дні тощо) - старшого чергової зміни.

3. Працівники правоохоронних органів та військовослужбовці повинні надавати допомогу посадовим особам митного органу, які здійснюють адміністративне затримання, в разі вчинення опору або спроби втечі особи, яка підлягає затриманню, з місця події.

4. Строк адміністративного затримання обчислюється з моменту доставлення особи до службового приміщення митного органу або до іншого приміщення, де проведення необхідних дій з метою, визначеною в частині першій цієї статті, є можливим.

{Частина четверта статті 507 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

5. У разі виявлення порушення митних правил, за яке цим Кодексом передбачено застосування адміністративного стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, строк адміністративного затримання особи, яка знаходиться у службовому приміщенні митного органу або в іншому приміщенні у зв'язку з проведенням митного контролю або митного оформлення таких товарів, транспортних засобів, обчислюється з моменту винесення вмотивованого письмового [рішення](#) про її адміністративне затримання. Митний контроль та митне оформлення товарів, транспортних засобів при цьому зупиняються. У разі виявлення інших порушень митних правил строк адміністративного затримання обчислюється з моменту завершення митного контролю та митного оформлення.

6. Про адміністративне затримання складається [протокол](#), форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. У протоколі обов'язково зазначаються: дата і місце його складення; посада, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу затриманого, час і підстави затримання, робиться відмітка про застосування фізичної сили або спеціальних засобів, якщо таке мало місце.

7. Протокол підписується посадовою особою, яка його склала, і затриманою особою. У разі відмови затриманої особи від підписання протоколу в протоколі робиться запис про це. Копія протоколу вручається затриманій особі.

8. Митний орган, який здійснив тимчасове затримання особи, невідкладно повідомляє про це її родичів, а якщо затриманий громадянин-нерезидент не має родичів на території

України - дипломатичне представництво або консульську установу відповідної іноземної держави.

Глава 71. Процесуальні дії у справі про порушення митних правил та порядок їх проведення

Стаття 508. Проведення процесуальних дій

1. У справі про порушення митних правил процесуальні дії проводяться з метою отримання доказів, необхідних для правильного вирішення цієї справи.

2. До процесуальних дій належать:

- 1) складення [протоколу про порушення митних правил](#);
- 2) опитування осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідків, інших осіб;
- 3) витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил, або належним чином завірених їх копій чи витягів з них;
- 4) тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 3 статті 461](#) цього Кодексу, та документів на них;
- 5) митне обстеження;
- 6) пред'явлення товарів, транспортних засобів і документів для впізнання;
- 7) експертиза;
- 8) взяття проб та зразків для проведення дослідження (аналізу, експертизи).

3. Під час проведення процесуальних дій, зазначених у пунктах 2, 4-6, 8 частини другої цієї статті, складаються протоколи, форми яких встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 509. Опитування осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідків, інших осіб

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, може опитувати особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, а також свідків, інших осіб.

2. Особи, які викликаються для опитування, повинні з'явитися на виклик митного органу і правдиво повідомити все, що їм відомо про обставини, які стосуються справи про порушення митних правил.

3. Особи, які підлягають опитуванню у справі, викликаються повісткою, яка вручається їм під розписку, або телефонограмою, телеграмою чи за допомогою інших засобів зв'язку.

4. У повістці зазначаються прізвище, ім'я, по батькові особи, яка викликається для опитування, посада, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, місце та час явки.

5. Про проведення опитування складається [протокол](#) за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 510. Витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, може витребувати документи, необхідні для розгляду справи, у тому числі матеріали фото- і кінозйомки, звуко- і відеозапису, інформаційних баз та банків даних, а також інші носії інформації.

2. Особа, якій адресовано вимогу про подання документів, зобов'язана не пізніше як у п'ятиденний строк надіслати їх посадовій особі митного органу, яка вимагає подати документи.

3. У разі якщо відсутність документів може призвести до порушення господарської діяльності підприємства або неможливості підготовки та подання установленої законодавством звітності, особа, якій адресовано вимогу про подання документів, надає належним чином завірені копії таких документів або витяги з них з письмовим обґрунтуванням неможливості надання оригіналів документів.

Стаття 511. Тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів і документів

1. Товари - безпосередні предмети порушення митних правил та відповідні документи, необхідні як докази у справі про порушення митних правил, можуть тимчасово вилучатися. Документи, які перебувають в електронному вигляді, вилучаються разом з відповідними носіями.

2. У разі виявлення порушень митних правил, передбачених [частиною шостою статті 470](#), [частиною третьою статті 471](#), [статтями 472, 473, 476](#), [частиною шостою статті 481](#), [статтями 482-484](#) цього Кодексу, тимчасове вилучення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення, які підлягають конфіскації відповідно до цих статей, а також відповідних документів є обов'язковим.

{Частина друга статті 511 в редакції Закону [№ 2612-VIII від 08.11.2018](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2058-IX від 16.02.2022](#)}

3. У разі вчинення порушення митних правил особою, яка не має в Україні постійного місця проживання або адреси, допускається тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів у кількості, необхідній для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, транспортних засобів відповідно до [частини другої статті 541](#) цього Кодексу.

{Частина третя статті 511 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2612-VIII від 08.11.2018](#)}

4. Тимчасово вилучені товари, у тому числі транспортні засоби особистого користування, транспортні засоби комерційного призначення та документи повинні бути перелічені у [протоколі](#), що складається в передбачених цим Кодексом випадках, або в доданому до нього описі з точним зазначенням кількості, міри, ваги та особливих ознак цих

товарів, транспортних засобів та документів, а також вартості товарів, транспортних засобів.

{Частина четверта статті 511 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 512. Оскарження тимчасового вилучення товарів, транспортних засобів

1. Тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів та документів, зазначених у частині першій статті 511 цього Кодексу, може бути оскаржено в порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу та іншими законами України.

2. Подання скарги на рішення про застосування тимчасового вилучення товарів, транспортних засобів та документів, зазначених у частині першій статті 511 цього Кодексу, не зупиняє дію такого рішення.

Стаття 513. Проведення митних обстежень

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил і яка має достатні підстави вважати, що на території або в приміщеннях підприємств, або в транспортних засобах, що їм належать, знаходяться товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, або товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, а також документи та інформація, у тому числі ті, що перебувають в електронному вигляді, необхідні для розгляду справи про порушення митних правил, може проводити митне обстеження таких територій, приміщень або транспортних засобів.

2. Митне обстеження проводиться з метою виявлення товарів, документів, інформації, зазначених у частині першій цієї статті, та їх тимчасового вилучення відповідно до статті 511 цього Кодексу.

3. Митне обстеження проводиться у присутності посадових осіб підприємств, зазначених у частині першій цієї статті.

4. Посадові особи митних органів мають право запросити до участі у митному обстеженні спеціалістів.

5. Про проведення митного обстеження складається протокол за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 514. Пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання

1. За рішенням посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, особі, яка вчинила це порушення, а також свідку можуть бути пред'явлені товари, транспортні засоби, документи для впізнання.

2. Особу, яка бере участь у впізнанні, спочатку опитують про обставини, за яких вона бачила товари, транспортні засоби, документи, зазначені у частині першій цієї статті, та ознаки, за якими вона може провести впізнання.

3. Товари, транспортні засоби, документи пред'являються в групі однорідних товарів, транспортних засобів, документів.

4. Пред'явлення для впізнання проводиться в присутності понять.

5. Про пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання складається [протокол](#) за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 515. Експертиза та висновок експерта

1. Експертиза призначається, якщо для з'ясування питань, що виникають у справі про порушення митних правил, виникла потреба у спеціальних знаннях з окремих галузей науки, техніки, мистецтва, релігії тощо. Зазначена експертиза не є судовою експертизою.

2. Експертиза проводиться експертами спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, його відокремлених підрозділів та інших установ або окремими спеціалістами, які призначаються посадовою особою митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил. Особа, щодо якої порушено зазначену справу, має право на проведення за її рахунок незалежної експертизи.

{Частина друга статті 515 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

3. Поставлені перед експертом питання та його висновок не повинні виходити за межі спеціальних знань експерта. Експерт надає висновок у письмовій формі від свого імені. У висновку викладаються суть проведеної ним експертизи та обґрунтування відповіді на поставлені запитання.

{Частина третя статті 515 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

4. Якщо експерт під час проведення експертизи встановить обставини, що мають значення для справи, з приводу яких йому не було поставлено запитань, він має право викласти ці обставини у своєму висновку.

5. Висновок експерта не є обов'язковим для посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил. У разі незгоди цієї особи з висновком експерта у постанові, яка виноситься у справі, повинно міститися обґрунтування такої незгоди.

6. У разі неналежної якості або повноти висновку експерта може бути призначена повторна експертиза, проведення якої доручається іншому експерту (експертам).

Стаття 516. Порядок призначення експертизи

{Назва статті 516 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

1. Визнавши за необхідне проведення експертизи, посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, виносить постанову, у якій визначаються підстави для призначення експертизи, прізвище експерта або найменування спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, його відокремленого підрозділу чи іншої відповідної установи, в якій має проводитися експертиза. У цій же постанові ставляться конкретні питання, які мають бути вирішені під час проведення експертизи, а також визначаються матеріали, що передаються у розпорядження експерта.

{Частина перша статті 516 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. До призначення експерта з'ясовуються необхідні відомості про його професіоналізм та компетентність.

3. Рішення про призначення експертизи є обов'язковим для експерта, а також для посадових осіб підприємства, де працює експерт.

Стаття 517. Одержання проб та зразків для проведення експертизи

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, має право відбирати в осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил, зразки підпису, почерку, а також брати проби та зразки товарів, необхідні для проведення експертизи.

2. Особа, щодо якої порушено справу про порушення митних правил, її представники, захисник, мають право клопотатися перед митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у зазначеній справі, про взяття проб та зразків для проведення експертизи. У разі відмови у задоволенні такого клопотання митний орган повинен письмово повідомити про це особу, яка подала клопотання, з вмотивованим обґрунтуванням причин відмови.

3. У разі потреби взяття проб та зразків може проводитися також в осіб, не зазначених у частині першій цієї статті, свідчення та участь яких у вивченні та оцінці обставин порушення митних правил можуть мати істотне значення для провадження і розгляду справи.

4. Посадова особа митного органу, у провадженні або на розгляді якої знаходиться справа про порушення митних правил, виносить постанову про взяття проб та зразків.

5. До взяття проб та зразків у разі потреби може залучатися експерт.

6. Про взяття проб та зразків складається [протокол](#).

Стаття 518. Доручення на проведення окремих процесуальних дій

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, має право доручити проведення конкретних процесуальних дій посадовій особі іншого митного органу.

2. Доручення повинно бути виконано не більш як у п'ятиденний строк з дня його одержання.

Стаття 519. Витрати у справі про порушення митних правил

1. Витрати у справі про порушення митних правил складаються з видатків на інвентаризацію, зберігання, перевезення (пересилання) товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 3 статті 461](#) цього Кодексу, а також з інших понесених митними органами витрат на провадження або розгляд справи.

2. До витрат у справі про порушення митних правил належать також кошти, що виплачуються експерту за виконання його обов'язків та за роботу, виконану за дорученням митного органу, виплати добових, компенсації на проїзд до митного органу і назад та наймання приміщення, а також кошти, одержані свідком на відшкодування витрат, пов'язаних з викликом для дачі пояснень.

3. За робітниками та службовцями, які викликаються до митного органу як свідки, експерти, перекладачі, зберігається середній місячний заробіток за місцем основної роботи. Особи, які не є робітниками та службовцями, отримують у зв'язку з таким викликом грошову компенсацію, яку виплачує митний орган.

Стаття 520. Відшкодування витрат у справі про порушення митних правил

1. Витрати у справі про порушення митних правил відшкодовуються особою, щодо якої винесено постанову про накладення адміністративного стягнення. Витрати на оплату послуг перекладача відшкодовуються з державного бюджету.

2. Посадова особа митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, а також посадова особа, яка здійснює розгляд цієї справи, зобов'язані зібрати та додати до справи документи про понесені у справі витрати.

3. Порядок відшкодування витрат у справі про порушення митних правил, обчислення сум, що підлягають відшкодуванню, а також порядок розпорядження отриманими коштами встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 521. Компроміс у справі про порушення митних правил

1. За відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак кримінального правопорушення провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу. Компроміс полягає в укладенні мирової угоди між зазначеною особою та митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у справі.

{Частина перша статті 521 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013}

2. За умовами мирової угоди особа, яка вчинила порушення митних правил, у визначений у мировій угоді строк, який не може перевищувати 30 днів, зобов'язана:

1) внести до державного бюджету кошти в розмірі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, а у разі якщо санкцією статті встановлено нижню та верхню межу розміру штрафу, особа, яка вчинила порушення митних правил, зобов'язана внести до державного бюджету кошти в розмірі, що дорівнює нижній межі розміру штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті, та

{Пункт 1 частини другої статті 521 в редакції Закону № 2760-IX від 16.11.2022}

2) у разі якщо санкцією відповідної статті цього Кодексу передбачена конфіскація товарів, транспортних засобів - безпосередніх предметів порушення митних правил, помістити такі товари, транспортні засоби у митний режим:

а) відмови на користь держави, або

б) знищення або руйнування - у тому числі якщо за висновком митного органу зазначені товари, транспортні засоби не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави або випущені у вільний обіг, або

в) імпорту або експорту - з обов'язковим дотриманням заходів тарифного та нетарифного регулювання, в тому числі сплатою належних митних платежів. При цьому до розміру коштів, передбачених [пунктом 1](#) частини другої цієї статті, застосовується коефіцієнт 1,3.

Транспортні засоби, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза митним контролем, а також товари та/або транспортні засоби із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, можуть бути поміщені виключно в митний режим відмови на користь держави чи знищення або руйнування.

{Частина друга статті 521 в редакції Закону № 2058-IX від 16.02.2022}

3. За умовами мирової угоди митний орган зобов'язаний припинити провадження у справі про порушення митних правил щодо особи, яка вчинила порушення митних правил, та здійснити митне оформлення задекларованих нею товарів, транспортних засобів відповідно до заявленого митного режиму.

{Статтю 521 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2058-IX від 16.02.2022}

4. Товари, транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути предметом мирової угоди лише за умови, що особа, яка вчинила порушення митних правил, є власником цих товарів, транспортних засобів або уповноважена розпоряджатися ними.

5. Особа, яка вчинила порушення митних правил, звертається до керівника митного органу із заявою довільної форми з проханням про припинення справи про це порушення митних правил шляхом компромісу. Факт подання такої заяви фіксується у порядку, визначеному [частинами третьою і четвертою статті 264](#) цього Кодексу. У разі відсутності законних підстав для припинення справи про порушення митних правил шляхом компромісу митний орган протягом одного робочого дня, наступного за днем подання заяви, надає заявнику вмотивовану відповідь про причини незастосування процедури компромісу.

6. Мирова угода укладається у письмовій формі. Право її підписання від імені митниць надається керівникам цих митниць або їх заступникам, а від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, - посадовим особам, уповноваженим на це відповідно до посадових інструкцій. [Типова мирова угода](#) затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

7. У разі невиконання особою, яка вчинила порушення митних правил, у визначений мировою угодою строк, який не може перевищувати 30 днів, дій, зазначених у частині другій цієї статті, угода вважається недійсною і провадження у справі про порушення митних правил поновлюється.

8. Мирова угода у справі про порушення митних правил оскарженню не підлягає.

9. У разі припинення провадження у справі про порушення митних правил шляхом компромісу особа, яка вчинила це правопорушення, вважається такою, що не була притягнута за нього до адміністративної відповідальності.

Стаття 522. Органи, уповноважені розглядати справи про порушення митних правил

1. справи про порушення митних правил, передбачені [статтями 468, 469, частинами першою - п'ятою статті 470, частинами першою і другою статті 471, статтями 474, 475, 477-480, частинами першою - п'ятою статті 481](#) цього Кодексу, розглядаються митними органами.

{Частина перша статті 522 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2058-IX від 16.02.2022, № 2760-IX від 16.11.2022](#)}

2. справи про порушення митних правил, передбачені [частиною шостою статті 470, частиною третьою статті 471, статтями 472, 473, 476, частиною шостою статті 481, статтями 482-485](#) цього Кодексу, а також усі справи про порушення митних правил, вчинені особами, які не досягли 18-річного віку, розглядаються районними, районними у місті, міськими чи міськрайонними судами (суддями).

{Частина друга статті 522 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2058-IX від 16.02.2022, № 2760-IX від 16.11.2022](#)}

{Текст статті 522 в редакції Закону [№ 2612-VIII від 08.11.2018](#)}

Стаття 523. Повноваження посадових осіб митних органів щодо розгляду справ про порушення митних правил

1. Від імені митниць справи про порушення митних правил розглядаються керівниками цих митниць або їх заступниками, а від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, - посадовими особами, уповноваженими на це відповідно до посадових інструкцій, або іншими особами, уповноваженими на це керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Стаття 524. Місце розгляду справи про порушення митних правил

1. Справа про порушення митних правил розглядається за місцезнаходженням митного органу, посадові особи якого здійснювали провадження у цій справі.

Стаття 525. Строк розгляду справи про порушення митних правил

1. Справа про порушення митних правил розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання посадовою особою митного органу або судом (суддею) матеріалів, необхідних для вирішення справи.

Стаття 526. Присутність під час розгляду справи особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, або її представника

1. Справа про порушення митних правил розглядається в присутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, та/або її представника.

2. Про час та місце розгляду справи про порушення митних правил митним органом цей орган інформує особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, поштовим відправленням з повідомленням про вручення, якщо це не було зроблено під час вручення зазначеній особі копії [протоколу про порушення митних правил](#).

3. У разі розгляду справи про порушення митних правил у суді про час та місце розгляду справи суд (суддя) повідомляє особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, а також відповідний митний орган.

4. Справа про порушення митних правил може бути розглянута за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, лише у випадках, якщо є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про перенесення розгляду справи.

Стаття 527. Види [постанов у справі про порушення митних правил](#)

1. У справі про порушення митних правил митний орган або суд (суддя), що розглядає справу, виносить одну з таких постанов:

- 1) про проведення додаткової перевірки;
- 2) про накладення адміністративного стягнення;
- 3) про закриття провадження у справі.

2. У постанові про проведення додаткової перевірки зазначаються конкретні суб'єкти, завдання та строки перевірки. Ці дії не повинні порушувати права громадянина, шкодити господарській діяльності юридичної особи.

Стаття 528. Особливості розгляду судом справ про порушення митних правил

1. Справа про порушення митних правил розглядається суддею одноособово.

2. У справі про порушення митних правил суд (суддя) виносить одну з постанов, передбачених частиною першою статті 527 цього Кодексу.

3. У разі якщо за результатами перевірки законності та обґрунтованості постанови суду у справі про порушення митних правил ця постанова буде скасована, а справа закрита, або адміністративне стягнення за порушення митних правил буде змінено, конфісковані товари, транспортні засоби, сума штрафу або її відповідна частина повертаються особі, яка притягалася до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, або її представникові. Якщо конфісковані товари, транспортні засоби неможливо повернути в натурі, повертається їхня вартість за вирахуванням сум належних митних платежів за ставками, що діяли на день конфіскації. Повернення грошових коштів, зазначених у цій

частині, здійснюється органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, з державного бюджету.

{Частина третя статті 528 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

Глава 72. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил

Стаття 529. Порядок оскарження постанов у справах про порушення митних правил

1. Постанова митниці у справі про порушення митних правил може бути оскаржена до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або до місцевого загального суду як адміністративного суду в порядку, передбаченому [Кодексом адміністративного судочинства України](#).

2. Якщо постанова митниці одночасно оскаржується до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та до суду і суд приймає адміністративний позов до розгляду, розгляд скарги центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, припиняється.

3. Постанова центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, у справі про порушення митних правил, а також його постанова по скарзі на постанову митниці у такій справі можуть бути оскаржені до місцевого загального суду як адміністративного суду в порядку, передбаченому [Кодексом адміністративного судочинства України](#).

4. Скарга (адміністративний позов) на постанову митного органу у справі про порушення митних правил подається у строк, встановлений [Кодексом України про адміністративні правопорушення](#). У разі пропуску цього строку з поважних причин він за заявою особи, яка подає скаргу (адміністративний позов), може бути поновлений відповідно митницею, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або судом.

5. Постанова суду (судді) у справі про порушення митних правил може бути оскаржена особою, стосовно якої вона винесена, представником такої особи або митним органом, який здійснював провадження у цій справі. Порядок оскарження постанови суду (судді) у справі про порушення митних правил визначається Кодексом України про адміністративні правопорушення та іншими законами України.

{Частина п'ята статті 529 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

Стаття 530. Перевірка законності та обґрунтованості постанови у справі про порушення митних правил

1. Законність та обґрунтованість постанови митниці у справі про порушення митних правил можуть бути перевірені судом або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, а постанови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, - судом у зв'язку з поданням адміністративного позову або в порядку контролю.

{Частина перша статті 530 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

2. За результатами перевірки центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, що проводив перевірку, приймає одне з таких рішень:

- 1) про залишення постанови без змін, а скарги - без задоволення;
- 2) про скасування постанови і надіслання справи на новий розгляд;
- 3) про скасування постанови та закриття справи;
- 4) про зміну виду адміністративного стягнення в межах відповідальності, передбаченої за відповідне порушення митних правил, з тим, однак, щоб це стягнення не було посилено.

3. Центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, рішення, зазначені у частині другій цієї статті, приймаються шляхом винесення постанов.

4. Копія рішення по скарзі на постанову у справі про порушення митних правил протягом трьох днів з дня його винесення надсилається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, особі, стосовно якої винесено постанову, поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

5. У разі скасування постанови у справі про порушення митних правил суми штрафів повертаються особам, які притягалися до адміністративної відповідальності за це правопорушення, або уповноваженим ними особам з державного бюджету органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, за поданням відповідних митних органів.

{Частина п'ята статті 530 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

6. Перевірка законності та обґрунтованості постанови у справі про порушення митних правил судом здійснюється у порядку, встановленому [Кодексом адміністративного судочинства України](#).

Стаття 531. Підстави для скасування або зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Підставами для скасування постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил є:

- 1) відсутність у діях особи, яка притягується до відповідальності, ознак порушення митних правил;
- 2) необ'єктивність або неповнота провадження у справі або необ'єктивність її розгляду;
- 3) невідповідність викладених у постанові висновків фактичним обставинам справи;
- 4) винесення постанови неправомочною особою, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, притягнутої до відповідальності, або її представника, а також інше обмеження прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду;

- 5) неправильна або неповна кваліфікація вчиненого правопорушення;
- 6) накладення стягнення, не передбаченого цим Кодексом.

2. Підставами для скасування чи зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил можуть бути визнані й інші визначені законами обставини.

Стаття 532. Строки розгляду скарги (адміністративного позову) на постанову у справі про порушення митних правил

{Назва статті 532 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

1. Скарга (адміністративний позов) на постанову у справі про порушення митних правил розглядається у строки, встановлені законом.

{Частина перша статті 532 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

Стаття 533. Наслідки подання скарги (адміністративного позову)

{Назва статті 533 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

1. Подання скарги (адміністративного позову) зупиняє виконання постанови у справі про порушення митних правил до закінчення розгляду скарги (адміністративного позову).

{Частина перша статті 533 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

Глава 73. Виконання постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

Стаття 534. Обов'язковість постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. Постанови митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил є обов'язковими для виконання.

Стаття 535. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил підлягає виконанню після закінчення строку оскарження, зазначеного у **статті 529** цього Кодексу.

2. Митний орган, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно або через державного виконавця.

3. У разі винесення митним органом кількох постанов про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.

Стаття 536. Давність виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Не підлягає виконанню постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 537. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил здійснюється митним органом, який виніс постанову.

Стаття 538. Порядок виконання постанови митного органу про винесення попередження

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у вигляді попередження виконується митним органом, який виніс постанову, шляхом оголошення постанови особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, з врученням їй копії такої постанови.

2. Якщо постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення у вигляді попередження вноситься за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, копія постанови протягом трьох днів з дня її винесення висилається зазначеній особі поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

Стаття 539. Порядок виконання постанови митного органу про накладення штрафу

1. Штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше 15 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови - не пізніше 15 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення.

{Частина перша статті 539 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5288-VI від 18.09.2012, № 1697-VII від 14.10.2014}

2. Сума штрафу вноситься особою, яка вчинила порушення митних правил, до державного бюджету у порядку, встановленому законодавством України.

Стаття 540. Примусове виконання постанови митного органу або суду про накладення штрафу

1. У разі якщо штраф не буде сплачено у строки, встановлені статтею 539 цього Кодексу, постанова митного органу або суду (судді) надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання або роботи порушника або за місцезнаходженням його майна.

2. Постанова митного органу або суду (судді), по якій стягнення штрафу проведено повністю, з відміткою про виконання повертається до митного органу або до суду, що виніс постанову.

3. Штраф вноситься до державного бюджету.

Стаття 541. Виконання постанови суду (судді) про конфіскацію

1. Постанова суду (судді) про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у частині конфіскації виконується державним виконавцем в установленому законом порядку.

2. У разі неможливості конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у [пункті 3 статті 461](#) цього Кодексу, з осіб, які вчинили порушення митних правил, державним виконавцем за рішенням суду в установленому законом порядку може стягуватися вартість цих товарів, транспортних засобів.

3. Витрати митного органу, пов'язані із зберіганням товарів, транспортних засобів, щодо яких прийнято постанову про конфіскацію, до моменту винесення такої постанови повинні бути відшкодовані особою, яка вчинила порушення митних правил. Порядок відшкодування зазначених витрат встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Розмір суми, що підлягає відшкодуванню, розраховується в порядку, передбаченому законодавством України для визначення собівартості платних послуг.

Стаття 542. Виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України, виконується за рахунок майна цих осіб, що знаходиться на території України.

2. У разі відсутності в Україні майна, що належить зазначеним у частині першій цієї статті особам, порядок виконання постанови митного органу про накладення на них адміністративних стягнень за порушення митних правил визначається законодавством України та укладеними відповідно до закону міжнародними договорами України з державами, на території яких проживають або перебувають ці особи.

Розділ XX МИТНІ ОРГАНИ

Глава 74. Структура та організація діяльності митних органів

Стаття 543. Здійснення митної справи

1. Безпосереднє здійснення митної справи покладається на митні органи.

{Стаття 543 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 544. Призначення та основні завдання митних органів

{Назва статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

1. Призначенням митних органів є створення сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, забезпечення безпеки суспільства, захист митних інтересів України.

{Частина перша статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. Здійснюючи митну справу, митні органи виконують такі основні завдання:

{Абзац перший частини другої статті 544 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

1) забезпечення правильного застосування, неухильного дотримання та запобігання невиконанню вимог законодавства України з питань митної справи;

2) забезпечення виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань митної справи, укладеними відповідно до закону;

3) створення сприятливих умов для полегшення торгівлі, сприяння транзиту, збільшення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України, здійснення разом з митними органами інших держав заходів щодо удосконалення процедури пропуску товарів, транспортних засобів через митний кордон України, їх митного контролю та митного оформлення;

{Пункт 3 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

4) здійснення митного контролю та виконання митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, у тому числі на підставі електронних документів (електронне декларування), за допомогою технічних засобів контролю тощо;

5) аналіз та управління ризиками з метою визначення форм та обсягів митного контролю;

6) забезпечення справляння митних платежів, контроль правильності обчислення, своєчасності та повноти їх сплати, застосування заходів щодо їх примусового стягнення у межах повноважень, визначених цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими актами законодавства України, організація застосування забезпечення сплати митних платежів, взаємодія з гарантами, що надають гарантії;

{Пункт 6 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 2510-IX від 15.08.2022}

7) застосування передбачених законом заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснення контролю за дотриманням усіма суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та громадянами встановлених законодавством заборон та обмежень щодо переміщення окремих видів товарів через митний кордон України; здійснення заходів щодо недопущення переміщення через митний кордон України товарів, на які встановлені заборони та/або обмеження щодо переміщення через митний кордон України, а також товарів, які не відповідають вимогам якості та безпеки;

7¹) здійснення державного експортного контролю в межах повноважень, покладених на митні органи відповідно до цього Кодексу та інших законів України;

{Частина другу статті 544 доповнено пунктом 7¹ згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

8) здійснення контролю за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України;

9) сприяння захисту прав інтелектуальної власності, вжиття заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України товарів з порушеннями охоронюваних законом прав інтелектуальної власності, недопущення переміщення через митний кордон України контрафактних товарів;

{Пункт 9 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

10) запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил на всій митній території України;

11) здійснення в межах повноважень, визначених цим Кодексом, контролю за діяльністю підприємств, які надають послуги з декларування товарів, перевезення та зберігання товарів, що переміщуються через митний кордон України чи перебувають під митним контролем, та здійснюють інші операції з такими товарами, надання дозволів на здійснення зазначених видів діяльності; надання авторизацій;

{Пункт 11 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 222-VIII від 02.03.2015, № 141-IX від 02.10.2019, № 2510-IX від 15.08.2022}

12) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

13) ведення митної статистики та обмін даними митної статистики з митними органами інших країн;

14) проведення верифікації (встановлення достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України та видача у випадках, встановлених чинними міжнародними договорами, сертифікатів походження;

{Пункт 14 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3261-IX від 14.07.2023}

15) здійснення обміну документами та інформацією (у тому числі електронною) з іншими державними органами України, митними, правоохоронними та іншими органами іноземних держав;

{Пункт 15 частини другої статті 544 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

16) впровадження, розвиток та технічне супроводження систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і технологій у митній справі, автоматизація митних процедур, а також захист електронних інформаційних ресурсів митних органів відповідно до законодавства про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах та про забезпечення кібербезпеки;

{Пункт 16 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 440-IX від 14.01.2020, № 2510-IX від 15.08.2022; в редакції Закону № 3229-IX від 13.07.2023}

17) здійснення міжнародного співробітництва у сфері митної справи, залучення зовнішніх ресурсів для забезпечення діяльності митних органів;

{Пункт 17 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

18) кінологічне забезпечення діяльності митних органів;

{Пункт 18 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

19) управління об'єктами інфраструктури митних органів, розбудова митного кордону;

{Пункт 19 частини другої статті 544 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

20) здійснення інших визначених законом повноважень, покладених на митні органи.

{Частину другу статті 544 доповнено пунктом 20 згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 545. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, спрямовує, координує та контролює діяльність митниць, здійснює інші повноваження, передбачені цим Кодексом та іншими законами України, в межах своїх повноважень видає накази, організує та контролює їх виконання.

{Стаття 545 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 546. Митниця

1. Митниця є митним органом, який у зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митні органи.

2. Митниця є територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, має окремий баланс, рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, печатку та бланк із зображенням Державного Герба України та із своїм найменуванням і діє відповідно до Конституції України, цього Кодексу, інших нормативно-правових актів та на підставі положення, яке затверджується наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

{Частина друга статті 546 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 440-IX від 14.01.2020}

3. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, може делегувати керівникам митниць окремі повноваження, визначені цим Кодексом, законодавством про державну службу, іншими законами та положенням про центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Перелік делегованих повноважень визначається положенням про митницю, яке підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Керівники митниць призначаються на посади та звільняються з посади керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, відповідно до законодавства про державну службу.

{Частина третя статті 546 в редакції Законів № 405-VII від 04.07.2013, № 440-IX від 14.01.2020}

4. Митниця здійснює свою діяльність на території однієї, двох чи більше адміністративно-територіальних одиниць України. Зони діяльності митниць визначаються положеннями про ці митниці.

{Частина четверта статті 546 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

5. Створення, реорганізація та ліквідація митниць здійснюються в порядку, визначеному законом.

{Частина п'ята статті 546 із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

{Частину шосту статті 546 виключено на підставі Закону № 440-IX від 14.01.2020}

{Частину сьому статті 546 виключено на підставі Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 547. Митний пост

1. Митний пост є митним органом, який входить до складу митниці як структурний підрозділ і в зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митні органи.

2. Зони діяльності митних постів визначаються положеннями про ці пости.

3. Положення про митні пости затверджуються керівниками відповідних митниць за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

4. Створення, реорганізація та ліквідація митних постів здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, визначеному законодавством.

5. Керівники митних постів призначаються на посади і звільняються з посад керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, визначеному законодавством.

{Стаття 547 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013; в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

{Статтю 548 виключено на підставі Закону № 405-VII від 04.07.2013}

{Статтю 549 виключено на підставі Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 550. Спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа митних органів

1. З метою підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців з митної справи, а також проведення наукових досліджень у сфері забезпечення митних інтересів України в системі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, можуть створюватися спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа.

{Стаття 550 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Глава 75. Атрибутика митних органів

Стаття 551. Емблеми та прапори митних органів

1. Митні органи мають емблему та прапор, опис та порядок використання яких встановлюються Президентом України.

2. Митниці, спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа митних органів можуть мати свої емблеми та прапори.

{Стаття 551 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 552. Формений одяг працівників митних органів

1. Працівники митних органів мають формений одяг з відповідними знаками розрізнення, який видається безоплатно. Допускається пошив форменого одягу працівниками митних органів за власні кошти з відшкодуванням витрат на такий пошив у межах норм забезпечення форменим одягом за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на утримання митних органів.

2. Зразки форменого одягу, норми забезпечення ним та строки його експлуатації затверджуються Кабінетом Міністрів України, а правила носіння - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 553. Службові посвідчення працівників митних органів

1. Працівникам митних органів видаються службові посвідчення. Положення про службове посвідчення працівника митних органів та його зразок затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Стаття 554. Заохочувальні відзнаки митних органів

1. Для заохочення за значні особисті досягнення у здійсненні митної справи, активність та ініціативність, виявлені під час виконання службових (трудових) обов'язків, встановлюються заохочувальні відзнаки митних органів у вигляді медалей, нагрудних знаків, значків, грамот.

2. Положення про заохочувальні відзнаки митних органів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Стаття 554 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Глава 76. Майно, фінансування та матеріально-технічне забезпечення митних органів

Стаття 555. Майно митних органів

1. Майно митних органів, а також спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митних органів є державною власністю. Управління цим майном здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

{Частина перша статті 555 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 556. Земельні ділянки, службові та побутові приміщення, обладнання та засоби електронних комунікацій митних органів, а також спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митних органів

{Назва статті 556 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 2510-IX від 15.08.2022}

1. Надання митним органам, а також спеціалізованим навчальним закладам та науково-дослідній установі митних органів у користування земельних ділянок для службових потреб, відшкодування власникам зазначених ділянок та землекористувачам вартості цих ділянок та збитків, завданих їх вилученням, здійснюються відповідно до [Земельного кодексу України](#).

{Частина перша статті 556 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. У разі якщо митне оформлення товарів здійснюється митними органами безпосередньо на територіях або в приміщеннях підприємств, зазначені підприємства, незалежно від форми власності та підпорядкування, зобов'язані безоплатно надавати митним органам у тимчасове користування відповідні службові та побутові приміщення, а також обладнання, засоби та канали електронних комунікацій.

{Частина друга статті 556 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 557. Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митних органів

1. Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митних органів здійснюються за рахунок державного бюджету.

2. У межах пунктів пропуску через державний кордон України для автомобільного сполучення митні органи як балансоутримувачі земельних ділянок, нерухомого майна та службових приміщень можуть надавати у тимчасове користування відповідні приміщення та земельні ділянки для службових потреб підприємствам, діяльність яких пов'язана із забезпеченням функціонування пунктів пропуску, та підприємствам сфери обслуговування відповідно до закону.

{Частина друга статті 557 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

Глава 77. Взаємовідносини митних органів з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами підприємницької діяльності

Стаття 558. Взаємодія митних органів з правоохоронними органами

1. Митні органи при виконанні покладених на них завдань взаємодіють, у тому числі шляхом обміну інформацією, з правоохоронними органами в порядку, встановленому законодавством.

{Частина перша статті 558 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 2612-VIII від 08.11.2018}

2. У разі виявлення під час здійснення митного контролю та інших заходів, що здійснюються митними органами відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, ознак правопорушень, розслідування яких не належить до повноважень митних органів, митні органи зобов'язані письмово повідомляти про це відповідні правоохоронні органи.

{Частина друга статті 558 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

3. Правоохоронні органи зобов'язані письмово повідомляти митні органи про виявлені ними порушення митних правил або контрабанду.

{Частина третя статті 558 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

4. Правоохоронні органи зобов'язані письмово повідомляти митні органи про наявність оперативної інформації щодо можливих випадків переміщення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення з порушенням норм законодавства України. У разі наявності такої оперативної інформації від правоохоронних органів митний контроль та митне оформлення здійснюються за письмовим рішенням керівника митного органу, який отримав цю оперативну інформацію, або його заступника в обсягах та у формах, передбачених цим Кодексом.

{Частина четверта статті 558 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2612-VIII від 08.11.2018, № 440-IX від 14.01.2020}

5. Митні органи зобов'язані надавати Державній прикордонній службі України доручення щодо інформування митних органів про факт наміру перетинання державного кордону України особами, стосовно яких митними органами було виявлено порушення митних правил, якщо особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, не були присутні при складенні протоколу про порушення митних правил.

{Статтю 558 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

6. Митні органи зобов'язані передавати Державній прикордонній службі України та органам Національної поліції інформацію щодо транспортних засобів та осіб, стосовно яких митними органами виявлено порушення строків тимчасового ввезення транспортних засобів та/або строків переміщення транспортних засобів у митному режимі транзиту, якщо особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, не були присутні при складенні протоколу про порушення митних правил.

{Статтю 558 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

7. З метою контролю за державною реєстрацією транспортних засобів особистого користування, тимчасово ввезених на митну територію України громадянами, у строки, встановлені законодавством, а також контролю за цільовим використанням та/або передачею транспортних засобів особистого користування, тимчасово ввезених на митну територію України чи поміщених у митний режим транзиту, у володіння, користування або розпорядження особам, які не ввозили такі транспортні засоби на митну територію України або не поміщували в митний режим транзиту, митні органи у автоматизованому режимі зобов'язані передавати органам Національної поліції інформацію щодо:

транспортних засобів особистого користування із зазначенням строків їх тимчасового ввезення та/або переміщення в митному режимі транзиту та із зазначенням відомостей про осіб, які тимчасово ввезли такі транспортні засоби чи помістили їх у митний режим транзиту;

транспортних засобів особистого користування, щодо яких порушено обмеження, встановлені Митним кодексом України, а саме порушено строки їх тимчасового ввезення та/або переміщення в митному режимі транзиту, із зазначенням відомостей про осіб, які тимчасово ввезли ці транспортні засоби чи помістили їх у митний режим транзиту.

{Статтю 558 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018}

Стаття 559. Взаємодія митних органів з Національним банком України, Рахунковою палатою, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та у сфері фінансового контролю

1. Митні органи взаємодіють із Національним банком України, Рахунковою палатою, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та у сфері фінансового контролю в порядку, визначеному законодавством України.

{Стаття 559 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 560. Взаємодія митних органів з місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування

1. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування сприяють діяльності митних органів та взаємодіють з ними в межах повноважень, установлених законом.

Стаття 561. Взаємодія митних органів з іншими органами виконавчої влади

1. Митні органи під час виконання завдань, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, взаємодіють із міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади.

{Частина перша статті 561 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. Митні органи здійснюють контроль за переміщенням культурних цінностей через митний кордон України у взаємодії з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах охорони культурної спадщини, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації.

{Частина друга статті 561 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018}

3. Митні органи для цілей ідентифікації особи під час перевірки дійсності поданих документів мають право безоплатно отримувати інформацію з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій.

Під час пропуску та оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами, митні органи для цілей здійснення митного контролю мають доступ до інформації Єдиного державного демографічного реєстру щодо реквізитів другого паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

{Статтю 561 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

Стаття 562. Взаємодія митних органів з суб'єктами господарювання

1. Митні органи встановлюють та підтримують офіційні відносини консультативного характеру з суб'єктами господарювання. Ці відносини включають в себе укладення меморандумів про взаєморозуміння з метою розвитку співробітництва, забезпечення участі зазначених осіб у вдосконаленні митного контролю та оптимізації методів роботи митних органів.

Глава 78. Міжнародне співробітництво з питань митної справи

Стаття 563. Участь України у міжнародному співробітництві з питань митної справи

1. Участь України у міжнародному співробітництві з питань митної справи є складовою частиною її зовнішньополітичної діяльності.

Стаття 564. Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику

1. Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, спрямовується і координується Президентом України, Кабінетом Міністрів України та здійснюється за погодженням з Міністерством закордонних справ України.

2. За дорученням Кабінету Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, може в обсязі наданих відповідно до закону повноважень вести переговори та консультативну роботу, пов'язану з підготовкою міжнародних договорів з питань митної справи.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, з метою вдосконалення митного контролю підтримує зв'язки з митними адміністраціями іноземних держав, в установленому законом порядку укладає з ними відповідні міжвідомчі договори.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, представляє Україну у Всесвітній митній організації, інших міжнародних організаціях.

Стаття 565. Співробітництво митних органів України з митними органами суміжних держав

1. Відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, митними органами України спільно з митними органами суміжних держав може здійснюватися:

{Абзац перший частини першої статті 565 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

1) проведення спільного митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України;

2) узгодження в установленому законом порядку часу здійснення митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України, процедур митного контролю, митного оформлення та взаємне визнання документів, що використовуються митними органами для виконання митних формальностей;

3) проведення спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення контрабанди та порушень митних правил;

4) проведення в установленому законом порядку спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення правопорушень у сфері службової діяльності працівників митних органів України та митних служб суміжних держав;

{Пункт 4 частини першої статті 565 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

5) проведення інших спільних одноразових чи постійних заходів з питань, що відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України належать до повноважень митних органів;

6) обмін інформацією, у тому числі з використанням інформаційних технологій та систем.

Стаття 566. Підтримання оперативного зв'язку між митними органами України і митними органами суміжних іноземних держав

1. З метою вирішення невідкладних питань щодо пропуску товарів, виявлення та припинення контрабанди і порушення митних правил, забезпечення законності і правопорядку в пунктах пропуску через державний кордон України керівнику митниці та його заступникам надається право проведення робочих зустрічей з представниками митного органу суміжної іноземної держави.

2. Про час, умови і мету таких зустрічей керівник митниці або особа, яка виконує його обов'язки, повідомляє керівника відповідного органу охорони державного кордону України.

3. **Порядок** проведення таких зустрічей визначається Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, укладеним відповідно до закону.

Стаття 567. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил здійснюється в порядку, передбаченому міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону.

Глава 79. Проходження служби в митних органах

{Назва глави 79 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

{Статтю 568 виключено на підставі Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 569. Посадові особи митних органів

1. Працівники митних органів, на яких покладено виконання завдань, зазначених у **статті 544** цього Кодексу, здійснення організаційного, юридичного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного забезпечення діяльності цих органів, є посадовими особами. Посадові особи митних органів є державними службовцями.

2. Особи, вперше прийняті на службу до митних органів на посади, які передбачають виконання завдань, зазначених у **статті 544** цього Кодексу, здійснення організаційного, юридичного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного забезпечення діяльності цих органів, приймають Присягу державних службовців, якщо раніше вони не приймали такої Присяги.

3. Правове становище посадових осіб митних органів визначається цим Кодексом, а в частині, не врегульованій ним, - законодавством про державну службу та іншими актами законодавства України.

{Стаття 569 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 570. Особливості прийняття на службу до митних органів

{Назва статті 570 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

1. На службу до митних органів приймаються громадяни України, які досягли 18-річного віку і здатні за своїми діловими та моральними якостями, освітнім рівнем і станом здоров'я виконувати завдання, покладені на ці органи. З прийняттям на службу може бути встановлено випробування відповідно до [Закону України "Про державну службу"](#).

{Частина перша статті 570 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. Прийняття на службу до митних органів України здійснюється на конкурсній основі, якщо інше не передбачено законом. Порядок проведення конкурсу визначається Кабінетом Міністрів України. Прийняття на службу до митних органів на посади, перебування на яких не пов'язане з проходженням державної служби, здійснюється в порядку, визначеному законодавством України про працю, з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

{Частина друга статті 570 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 440-IX від 14.01.2020}

3. На службу до митних органів не можуть бути прийняті особи, визнані в установленому порядку недієздатними або обмеженими у дієздатності, особи, які мають судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, а також особи, які протягом року, що передував їх зверненню до митного органу з приводу працевлаштування, притягувалися до адміністративної відповідальності за вчинення корупційних діянь та інших правопорушень, пов'язаних з корупцією.

{Частина третя статті 570 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 924-IX від 29.09.2020}

4. Керівник митниці у разі делегування йому окремих повноважень керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та у межах, визначених положенням про митницю, здійснює відповідні повноваження керівника, передбачені законодавством про працю, державну службу та іншими законодавчими актами.

{Статтю 570 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

5. З особами, які призначаються на службу до митних органів на посади державної служби, можуть укладатися контракти про проходження державної служби відповідно до законодавства про державну службу з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Рішення про віднесення посади державної служби до посад, призначення на які здійснюється з укладанням контракту про проходження державної служби, приймається до проведення конкурсу керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або керівником митниці у разі делегування йому відповідних повноважень.

Контракт про проходження державної служби укладається з особами у разі необхідності забезпечення організації та виконання завдань, що мають як тимчасовий, так і постійний характер.

Чисельність посад державної служби в митному органі, на які здійснюється призначення з укладанням контракту про проходження державної служби, не обмежується.

Контракт про проходження державної служби укладається на строк до трьох років.

Дія контракту про проходження державної служби за умови належного його виконання державним службовцем може бути продовжена за угодою сторін на той самий або більший строк, але не більше ніж на три роки шляхом підписання сторонами відповідних змін до контракту.

{Статтю 570 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

{Статтю 571 виключено на підставі Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 572. Обмеження, пов'язані з проходженням державної служби посадовими особами митних органів

{Назва статті 572 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

1. Обмеження, пов'язані з проходженням державної служби посадовими особами митних органів, визначаються законом.

2. Посадові особи митних органів не можуть обіймати посади, перебування на яких передбачає прийняття рішень з питань діяльності підприємств, контроль за діяльністю яких відповідно до **розділу XV** цього Кодексу покладено на митні органи, а також службові зносини з такими підприємствами, якщо у штаті цих підприємств перебувають близькі родичі зазначених посадових осіб.

Стаття 573. Спеціальні звання посадових осіб митних органів

1. Посадовим особам митних органів присвоюються такі спеціальні звання:

- 1) дійсний державний радник митної служби;
- 2) державний радник митної служби I рангу;
- 3) державний радник митної служби II рангу;
- 4) державний радник митної служби III рангу;
- 5) радник митної служби I рангу;
- 6) радник митної служби II рангу;
- 7) радник митної служби III рангу;
- 8) інспектор митної служби I рангу;
- 9) інспектор митної служби II рангу;
- 10) інспектор митної служби III рангу;
- 11) інспектор митної служби IV рангу;
- 12) молодший інспектор митної служби.

{Частина перша статті 573 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

2. Положення про спеціальні звання посадових осіб митних органів, порядок присвоєння цих звань та їх співвідношення з рангами державних службовців, а також розміри надбавок до посадового окладу за спеціальні звання затверджуються Кабінетом Міністрів України.

{Частина друга статті 573 в частині встановлення співвідношення спеціальних звань податкової та митної служби з рангами державних службовців набирає чинності одночасно із Законом України від 17 листопада 2011 року "Про державну службу" - див. пункт 1 розділу II Закону № 405-VII від 04.07.2013}

3. Спеціальні звання митної служби присвоюються довічно. Позбавлення спеціальних звань здійснюється виключно за вироком суду у випадках, передбачених Кримінальним кодексом України.

{Частина третя статті 573 із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

{Стаття 573 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 574. Робочий час посадових осіб митних органів

1. Тривалість та режим роботи, час відпочинку посадових осіб митних органів встановлюються відповідно до законодавства України про працю з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

2. Для виконання митних формальностей поза робочим часом, установленим для митних органів, а також для виконання невідкладних або непередбачуваних заходів з митного контролю, митного оформлення, боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил та інших службових завдань посадові особи митних органів на підставі наказу (розпорядження) керівника митного органу або іншої уповноваженої ним особи зобов'язані з'явитися на службу і працювати понад установлену тривалість робочого дня, а також у вихідні, святкові та неробочі дні, у нічний час.

Залучення до роботи понад установлену тривалість робочого дня, а також у вихідні, святкові та неробочі дні, у нічний час окремих категорій посадових осіб митних органів здійснюється з урахуванням обмежень, встановлених законодавством.

За роботу в зазначені дні (час) посадовим особам митних органів надається грошова компенсація у розмірі та порядку, визначених законодавством, або протягом місяця надаються відповідні дні відпочинку.

{Частина друга статті 574 в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

Глава 80. Професійна освіта та науково-дослідна діяльність у сфері митної справи

Стаття 575. Система професійної освіти у сфері митної справи

1. Система професійної освіти у сфері митної справи включає:

- 1) підготовку фахівців з вищою освітою;
- 2) перепідготовку працівників митних органів;

- 3) підготовку наукових та науково-педагогічних кадрів;
- 4) підвищення кваліфікації працівників митних органів;
- 5) організацію навчання працівників митних органів без відриву від роботи.

2. Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації працівників митних органів здійснюються у спеціалізованих навчальних закладах митних органів та у спеціалізованому органі з питань спеціалізованої підготовки та кінологічного забезпечення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику. Підготовка фахівців з вищою освітою для митних органів за окремими напрямками може здійснюватися також у вищих навчальних закладах іншого галузевого підпорядкування за державним замовленням.

{Частина друга статті 575 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

3. Спеціалізовані навчальні заклади митних органів можуть надавати освітні послуги за кошти фізичних та юридичних осіб згідно із законодавством.

Стаття 576. Науково-дослідна діяльність у сфері митної справи

1. Науково-дослідна діяльність, спрямована на забезпечення митних інтересів України, розвитку митної справи та професійної освіти в митних органах, здійснюється науково-дослідною установою митних органів та науково-дослідними підрозділами спеціалізованого вищого навчального закладу митних органів.

2. Координація науково-дослідної діяльності у сфері митної справи здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Стаття 577. Особливості правового статусу осіб, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митних органів

1. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митних органів за денною формою, на період навчання керівником зазначеного навчального закладу присвоюються звання "курсант", "старший курсант".

2. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митних органів за денною формою, надається право носіння форменого одягу, встановленого для працівників митних органів, з відповідними знаками розрізнення.

{Частина друга статті 577 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

3. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митних органів за денною формою, на весь період навчання відповідно до закону надається відстрочка у призові до Збройних Сил України.

Стаття 578. Фінансування професійної освіти та науково-дослідної діяльності у сфері митної справи

1. Фінансування професійної освіти та науково-дослідної діяльності у сфері митної справи здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а також додаткових джерел фінансування, не заборонених законодавством.

Глава 81. Правовий захист працівників митних органів

Стаття 579. Обов'язковість законних розпоряджень та вимог посадових осіб митних органів

1. Законні розпорядження та вимоги посадових осіб митних органів, надані під час виконання ними службових обов'язків, є обов'язковими для виконання фізичними та юридичними особами.

Стаття 580. Гарантування захисту життя, здоров'я і майна посадових осіб митних органів

1. Посадові особи митних органів перебувають під захистом закону. Захист життя, здоров'я, честі, гідності, майна цих посадових осіб та членів їхніх сімей від кримінально-протиправних посягань, інших протиправних дій здійснюється відповідно до [Закону України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів"](#) та забезпечується мірами відповідальності, передбаченими [Кримінальним кодексом України](#) та [Кодексом України про адміністративні правопорушення](#).

{Стаття 580 із змінами, внесеними згідно із Законом № 924-IX від 29.09.2020}

Глава 82. Застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митних органів

Стаття 581. Право посадових осіб митних органів застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю

1. У випадках, передбачених цим Кодексом, посадові особи митних органів під час виконання службових обов'язків можуть застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю.

2. Для забезпечення правильного та ефективного застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї з посадовими особами митних органів проводяться заняття із спеціальної підготовки та періодичні перевірки придатності до зазначених дій. Порядок проведення таких занять та перевірок затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

3. За неправомірне застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї посадові особи митних органів несуть відповідальність, передбачену законом.

Стаття 582. Застосування фізичної сили

1. Посадові особи митних органів під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати фізичну силу для:

1) припинення порушень митних правил, затримання осіб, які їх вчинили, подолання опору законним розпорядженням або вимогам посадових осіб митних органів;

2) забезпечення доступу до приміщень або на території, де знаходяться товари, що перебувають під митним контролем;

3) припинення інших дій, що перешкоджають виконанню обов'язків, покладених на посадових осіб митних органів, якщо ненасильницькі засоби впливу не забезпечують виконання цих обов'язків.

Стаття 583. Застосування спеціальних засобів

1. Посадові особи митних органів під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати наручники, гумові кийки, сльозоточиві речовини, обладнання для відкриття приміщень, засоби для примусової зупинки транспортних засобів та інші спеціальні засоби для:

1) відбиття нападу безпосередньо на них або на інших осіб;

2) відбиття нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать митним органам, спеціалізованим навчальним закладам та науково-дослідній установі митних органів або використовуються ними, на підприємства, установи та організації, в приміщеннях та/або на території яких здійснюється митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

{Пункт 2 частини першої статті 583 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

3) затримання правопорушників, їх доставки до службового приміщення митного органу, якщо ці особи чинять опір та іншу протидію або можуть завдати шкоди оточуючим чи собі;

{Пункт 3 частини першої статті 583 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

4) припинення фізичного опору, що чиниться посадовій особі митних органів;

5) проникнення до приміщень або на території, де можуть знаходитися предмети контрабанди або безпосередні предмети порушення митних правил;

6) зупинення транспортного засобу, водій якого не виконав вимогу посадової особи митних органів про зупинення.

2. Забороняється застосовувати спеціальні засоби до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

3. За наявності обставин, що не дають можливості уникнути застосування спеціальних засобів, вжиті заходи не повинні перевищувати меж, необхідних для забезпечення виконання завдань, покладених на митну службу України, і повинні зводити до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушників.

4. **Перелік** спеціальних засобів, що використовуються посадовими особами митних органів, та **порядок** їх застосування визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 584. Зберігання, носіння та застосування вогнепальної зброї

1. Окремим категоріям посадових осіб митних органів, [перелік](#) яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, надається право під час виконання службових обов'язків зберігати, носити та застосовувати вогнепальну зброю.

2. Посадові особи митних органів під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати вогнепальну зброю для:

1) відбиття групового чи збройного нападу безпосередньо на них або інших осіб, якщо їх життя та здоров'ю загрожує небезпека і запобігти їй іншими засобами немає можливості;

2) відбиття групового чи збройного нападу на будівлі, склади, інші приміщення митних органів, спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митних органів;

{Пункт 2 частини другої статті 584 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

3) відбиття групового чи збройного нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать митним органам, спеціалізованим навчальним закладам та науково-дослідній установі митних органів або використовуються ними, на підприємства, установи, організації, в приміщеннях та/або на території яких здійснюється митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

{Пункт 3 частини другої статті 584 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

4) зупинення транспортного засобу шляхом пошкодження, якщо його водій у зоні митного контролю своїми діями створює загрозу життю та здоров'ю людей;

5) подання сигналу тривоги, виклику допомоги, знешкодження тварини, що загрожує життю та здоров'ю людини.

3. Забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

4. Забороняється також застосовувати вогнепальну зброю проти громадян з малолітніми дітьми та у разі значного скупчення людей, якщо від цього можуть постраждати сторонні особи.

5. За наявності обставин, що не дають можливості уникнути застосування вогнепальної зброї, вжиті заходи не повинні перевищувати меж, необхідних для забезпечення виконання завдань, покладених на митні органи, і повинні зводити до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушників.

6. Забороняється зберігання, носіння та застосування посадовими особами митних органів вогнепальної зброї та набоїв до неї не під час виконання службових обов'язків.

Глава 83. Соціальний захист працівників митних органів

Стаття 585. Оплата праці посадових осіб та працівників митних органів

1. Держава забезпечує достатній рівень оплати праці посадових осіб та працівників митних органів з метою створення матеріальних умов для незалежного і сумлінного виконання ними службових обов'язків.

2. Заробітна плата посадової особи та працівника митних органів складається з:

- 1) посадового окладу;
- 2) надбавки за вислугу років;
- 3) надбавки за спеціальне звання посадових осіб митних органів;
- 4) виплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутньої посадової особи або працівника у розмірі 50 відсотків посадового окладу тимчасово відсутньої посадової особи або працівника;

- 5) надбавки за виконання особливо важливої роботи;
- 6) надбавки за персональну кваліфікацію;
- 7) надбавки за виконання особистих ключових показників ефективності;
- 8) командної премії;
- 9) премії за значні особисті досягнення.

3. Схеми посадових окладів посадових осіб митних органів визначаються Кабінетом Міністрів України та не включаються до загальної схеми посадових окладів державних службовців. [Порядок](#) встановлення, призупинення, зменшення чи скасування надбавок та встановлення премій, зазначених у пунктах 2, 3, 5-9 частини другої цієї статті, визначається Кабінетом Міністрів України.

Для інших категорій працівників митних органів умови оплати праці визначаються чинним законодавством, що встановлює умови оплати праці для відповідних категорій працівників.

4. Розмір посадових окладів посадових осіб та працівників спеціалізованого підрозділу митних органів, які безпосередньо здійснюють розроблення програмного забезпечення для митних органів, встановлюється Кабінетом Міністрів України за окремою схемою посадових окладів.

Надбавки до посадового окладу, премії, доплати та інші виплати встановлюються посадовим особам та працівникам цього підрозділу відповідно до частин другої і третьої цієї статті.

{Стаття 585 із змінами, внесеними згідно із Законами № 405-VII від 04.07.2013, № 2530-VIII від 06.09.2018, № 141-IX від 02.10.2019; в редакції Закону № 440-IX від 14.01.2020}

Стаття 586. Житлове забезпечення посадових осіб митних органів

1. Посадовим особам митних органів надається службове житло в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Посадовим особам митних органів, які переводяться на роботу в іншу місцевість, а також випускникам вищих навчальних закладів,

які одержали направлення на роботу до митних органів, розташованих в іншій місцевості, службове житло надається невідкладно.

{Частина перша статті 586 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 587. Медичне забезпечення та охорона здоров'я посадових осіб митних органів та членів їхніх сімей

1. Посадові особи митних органів та члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, користуються правом на безоплатне медичне обслуговування у державних та комунальних закладах охорони здоров'я. Таке право зберігається за посадовими особами митних органів після їх звільнення з митних органів у зв'язку з виходом на пенсію або у відставку.

{Частина перша статті 587 із змінами, внесеними згідно із Законом № 405-VII від 04.07.2013}

2. Посадові особи митних органів щорічно проходять профілактичний медичний огляд.

Стаття 588. Пенсійне забезпечення посадових осіб митних органів

1. Пенсійне забезпечення посадових осіб митних органів здійснюється в порядку та на умовах, передбачених [Законом України "Про державну службу"](#). При цьому період роботи (служби) зазначених осіб (у тому числі тих, яким присвоєні спеціальні звання) в митних органах зараховується до стажу державної служби та до стажу роботи на посадах, віднесених до категорій посад державних службовців, що дає право на призначення пенсії відповідно до [Закону України "Про державну службу"](#), незалежно від місця роботи на час досягнення віку, передбаченого зазначеним Законом.

Пенсійне забезпечення працівників митних органів, які не є посадовими особами, здійснюється на підставах та у порядку, встановлених законом.

Посадовим особам митних органів у період роботи в таких органах пенсії, призначені відповідно до законодавства, не виплачуються.

{Частину першу статті 588 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 214-VIII від 02.03.2015 - Закон діє до 31 грудня 2015 року включно}

{Стаття 588 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Стаття 589. Гарантії охорони праці посадових осіб та інших працівників митних органів

1. Держава відповідно до законодавства гарантує забезпечення прав посадових осіб та інших працівників митних органів на охорону праці під час виконання ними своїх службових (трудових) обов'язків, на проходження медичних оглядів, а також на пільги та компенсації за роботу у важких та шкідливих умовах.

Стаття 590. Відшкодування державою шкоди, завданої посадовим особам митних органів

1. Працівники митних органів підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

{Частина перша статті 590 в редакції Закону № 1201-VII від 10.04.2014; із змінами, внесеними згідно із Законом № 53-VIII від 25.12.2014}

{Частину другу статті 590 виключено на підставі Закону № 214-VIII від 02.03.2015 - Закон діє до 31 грудня 2015 року включно} 2. У разі загибелі посадової особи митних органів у зв'язку з виконанням службових обов'язків сім'ї загиблого або особам, які перебували на його утриманні, виплачується одноразова допомога в розмірі десятирічної заробітної плати загиблого за його останньою посадою, яку він обіймав, за рахунок коштів Фонду соціального страхування України з подальшим стягненням цієї суми з винних осіб.

{Частина друга статті 590 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1201-VII від 10.04.2014, № 53-VIII від 25.12.2014}

{Частину третю статті 590 виключено на підставі Закону № 214-VIII від 02.03.2015 - Закон діє до 31 грудня 2015 року включно} 3. У разі заподіяння посадовій особі митних органів тяжких тілесних ушкоджень під час виконання службових обов'язків, що перешкоджають зайняттю професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога у розмірі п'ятирічної заробітної плати за останньою посадою за рахунок коштів Фонду соціального страхування України з подальшим стягненням цієї суми з винних осіб.

{Частина третя статті 590 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1201-VII від 10.04.2014, № 53-VIII від 25.12.2014}

{Частину четверту статті 590 виключено на підставі Закону № 214-VIII від 02.03.2015 - Закон діє до 31 грудня 2015 року включно} 4. У разі заподіяння посадовій особі митних органів легких чи середньої тяжкості тілесних ушкоджень під час виконання нею службових обов'язків такій особі виплачується одноразова допомога в розмірі однорічної заробітної плати за останньою посадою за рахунок коштів Фонду соціального страхування України з подальшим стягненням цієї суми з винних осіб.

{Частина четверта статті 590 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1201-VII від 10.04.2014, № 53-VIII від 25.12.2014}

{Частину п'яту статті 590 виключено на підставі Закону № 1201-VII від 10.04.2014}

6. Шкода, завдана майну посадової особи митних органів або членів її сім'ї у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з подальшим стягненням цієї суми з винних осіб.

7. Відшкодування шкоди, завданої майну посадової особи митних органів або членів її сім'ї, проводиться на підставі рішення суду.

8. Для обліку фактичних витрат, пов'язаних з відшкодуванням шкоди, завданої майну посадових осіб митних органів або членів їх сімей, для митних органів в установах банків відкриваються спеціальні рахунки.

{Частина восьма статті 590 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1201-VII від 10.04.2014}

{Стаття 590 в редакції Закону № 405-VII від 04.07.2013}

Розділ XXI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Кодекс набирає чинності з першого числа другого місяця, що настає за місяцем, в якому його опубліковано, крім **пункту 10** цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Кодексу.

{Пункт 1 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

2. З дня набрання чинності цим Кодексом втрачають чинність:

1) **Митний кодекс України** (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38-39, ст. 288 із наступними змінами);

2) **Закон України "Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України"** (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 2; 2006 р., № 8, ст. 93; 2007 р., № 9, ст. 68; 2008 р., № 25, ст. 238; 2009 р., № 10-11, ст. 137, № 29, ст. 389; 2010 р., № 30, ст. 398; 2011 р., № 23, ст. 160);

3) **Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України"** (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 9);

4) частина друга статті 31 **Закону України "Про дорожній рух"** (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338);

5) пункт 2 розділу II **"Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо фінансування дорожнього господарства"** (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 361);

6) **Закон України "Про Єдиний митний тариф"** (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259 із наступними змінами);

7) **Постанова Верховної Ради України "Про введення в дію Закону України "Про Єдиний митний тариф"** (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 260);

8) стаття 2 **Закону України "Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні"** (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 3, ст. 20);

9) **Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань митної справи"** (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 13, ст. 109);

10) **Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування"** (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 283);

11) пункт 3 статті 3 **"Прикінцеві положення" Закону України "Про визнання бронетанкової галузі однією з пріоритетних у промисловості України та заходи щодо надання їй державної підтримки"** (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 11, ст. 46);

12) **Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування"** (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 143);

13) пункт 3 статті 4 "Прикінцеві положення" Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 261);

14) Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 31);

15) пункт 2 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків "Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка", "Інститут електрозварювання імені Є.О.Патона", "Інститут монокристалів", "Вуглемаш" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 33, ст. 238);

16) пункт 3 статті 2 "Прикінцеві положення" Закону України "Про забезпечення реалізації інвестиційних проектів в Туркменістані" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 35, ст. 259);

17) Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 14, ст. 99);

18) пункт 3 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 162);

19) Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 25, ст. 346);

20) Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 15, ст. 130);

21) пункт 4 розділу III "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків" та інших законів України" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 22, ст. 182);

22) Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з питань космічної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 38, ст. 537);

23) Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування послуг з міжнародних перевезень пасажирів, багажу та вантажів, міжнародних відправлень, міжнародного лізингу та міжнародного ремонту товарів" (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 43, ст. 641);

24) Декрет Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року № 4-93 "Про Єдиний митний тариф України" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 12, ст. 107 із наступними змінами);

25) Декрет Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року № 54-93 "Про лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 28, ст. 301);

26) Закон України "Про внесення змін до декретів Кабінету Міністрів України з питань митного регулювання" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 20, ст. 117);

27) пункт 2 статті 5 "Прикінцеві положення" Закону України "Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 43, ст. 370);

28) Закон України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 32, ст. 255; 1999 р., № 38, ст. 344; 2001 р., № 41, ст. 203; 2002 р., № 6, ст. 40; 2004 р., № 52, ст. 565; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 27, ст. 363, № 34, ст. 441; 2007 р., № 9, ст. 73; 2008 р., № 27-28, ст. 253; 2011 р., № 29, ст. 272; із змінами, внесеними законами України від 9 грудня 2011 року № 4099-VI та № 4100-VI);

29) пункт 2 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки агропромислового комплексу в умовах світової фінансової кризи" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 9, ст. 85);

30) Закон України "Про внесення змін до деяких законів України з метою поліпшення стану платіжного балансу України у зв'язку із світовою фінансовою кризою" (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 27, ст. 349).

3. Закони України, акти Кабінету Міністрів України, нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та інших центральних органів виконавчої влади, прийняті на виконання законів України з питань державної митної справи до набрання чинності цим Кодексом, та нормативно-правові акти, які використовуються при застосуванні норм законів з питань державної митної справи (у тому числі акти законодавства СРСР), застосовуються в частині, що не суперечить цьому Кодексу, до прийняття відповідних актів згідно з вимогами цього Кодексу.

4. Тимчасово звільняються від оподаткування ввізним митом при ввезенні на митну територію України та поміщенні в митний режим імпорту:

1) до 1 січня 2015 року - товари, які не виробляються в Україні, крім товарів за кодами 4707 90 10 00, 4707 90 90 00 згідно з УКТ ЗЕД, і ввозяться на митну територію України для використання у видавничій діяльності та діяльності з виготовлення книжкової продукції, яка виробляється в Україні, та мають такі коди згідно з УКТ ЗЕД:

Код товару згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару
3211 00 00	Готові сикативи

3212 90 31 00, 3212 90 38 00	Пігменти (включаючи металеві порошки та пластівці дисперговані у неводному середовищі у вигляді рідини, пасти або густої маси, видів, які використовують для виробництва друкарських фарб (включаючи емалі)
3215 11 00 00	Фарба друкарська чорна
3215 19 00 00	Фарба друкарська, крім чорної
3505 10 50 00, 3505 10 90 00	Модифіковані крохмалі, які використовуються в паперовій промисловості
3701 30 00 00	Тільки пластини (алюмінієві) із нанесеним на них сенсibilізованим (світлочутливим) шаром та пластини, фотополімеризаційно придатні для виготовлення друкарських форм у поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 мм; пластини (магнієві) із нанесеним на них сенсibilізованим (світлочутливим) шаром для виготовлення штампів для тиснення в поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 мм; фотоплівки плоскі (листові) для виготовлення фотоформ у поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 мм
3702 42 00 00	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки понад 610 мм і завдовжки більш як 200 м
3702 43 00 00	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки понад 610 мм і завдовжки не більш як 200 м

3702 44 00 91	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки більш як 105 мм, але не більш як 610 мм і завдовжки більш як 200 м для моментальної фотографії
3702 44 00 99	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки більш як 105 мм, але не більш як 610 мм і завдовжки більш як 200 м, інші
3907 50 00 00	Смоли алкідні
4008 21 90 00	Офсетні гумові пластини із непористої гуми, крім покриття для підлог і матів
4703 21 00 00	Целюлоза деревинна, натронна чи сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з хвойних порід
4703 29 00 00	Целюлоза деревинна, натронна чи сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з листяних порід
4704 21 00 00	Целюлоза деревинна сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з хвойних порід
4707 90 10 00	Несортовані відходи паперу і картону та макулатура
4707 90 90 00	Відсортовані відходи паперу і картону та макулатура
5901 10 00 00	Тільки текстильні матеріали, які використовуються для виготовлення книжкових палітурок

8439 10 00 00, 8439 20 00 00, 8439 30 00 00	Обладнання для виробництва паперової маси з волокнистих целюлозних матеріалів або для виробництва чи обробки паперу або картону
8440 10 10 00 8440 10 20 00 8440 10 30 00 8440 10 40 00 8440 10 90 00	Обладнання для опрацювання, включаючи брошурувальні машини
8441 10 10 00 8441 10 20 00 8441 10 30 00 8441 10 40 00 8441 10 80 00	Машини різальні

8443 11 00 00, 8443 13 10 00, 8443 13 31 00, 8443 13 35 00, 8443 13 39 00, 8443 13 90 00, 8443 91 91 10, 8443 91 99 10, 8443 91 99 90, 8443 99 90 10, 8443 99 90 90	Машини для офсетного друку та обладнання і частини до них, крім товарних позицій: 8443 19 40 00, 8443 91 10 00, 8443 99 10 00;
---	--

2) до 1 січня 2016 року - товари, які ввозяться суб'єктами літакобудування, що підпадають під дію статті 2 [Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості"](#), за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#): 2707 20 90 00, 2707 30 10 00, 2707 99 80 00, 2710 11 21 00, 2710 19 81 00, 2710 19 99 00, 2712 20 90 00, 2805 30 90 00, 2818 10 90 00, 2827, 2835, 3204 90 00 00, 3207 40 30 00, 3208, 3209, 3211 00 00, 3214 10 10 10, 3603 00, 3604 90 00 00, 3703 10 00 00, 3703 90 10 00, 3824 10 00 90, 3824 90 35 00, 3824 90 40 00, 3824 90 50, 3824 90 65 00, 3901, 3909, 3911, 3917, 3919, 3920, 3921, 4002, 4005, 4006 90 00, 4008, 4009, 4011 30 00, 4016, 4017 00, 7003, 7007, 7019, 7202, 7205 10 00 00, 7205 29 00 00, 7207, 7208, 7209, 7211, 7212, 7213, 7214, 7215, 7217, 7218, 7219, 7220, 7221 00 10 00, 7223 00, 7224 90 18 00, 7225, 7226, 7227, 7228, 7229, [7304](#), 7311 00 10 00, 7312, 7315, 7318, 7326, 7407, 7409, 7411, 7413 00, 7419, 7502, 7504 00 00 00, 7505, 7506, 7507, 7508, 7601, 7603, 7604, 7605, 7606, 7607 11 90 00, 7607 19 99 00, 7607 20 91 00, 7608, 7609 00 00 00, 7616, 8101, 8102, 8104, 8105,

8108, 8111 00 90 00, 8112, 8307, 8409 10 00 00, 8411 11 00 00, 8411 12, 8411 21 00 00, 8411 22 20 00, 8411 22 80 00, 8411 81 00 00, 8411 82, 8411 91 00 00, 8411 99 00 00, 8412 10 00 10, 8412 21 80 10, 8412 29 89 10, 8412 31 00 91, 8412 39 00 10, 8412 80 80 10, 8412 90 20 10, 8412 90 80 10, 8413 19 00 00, 8413 20 00 00, 8413 30 20 00, 8413 30 80 00, 8413 50 40 00, 8413 50 69 00, 8413 50 80 00, 8413 60 39 00, 8413 60 69 00, 8413 60 70 00, 8413 60 80 00, 8413 70 21 00, 8413 70 29 00, 8413 81 00 00, 8413 91 00 90, 8414 10 89 10, 8414 20 80 10, 8414 30 20 10, 8414 30 81 10, 8414 30 89 10, 8414 51 00 10, 8414 59 20 91, 8414 59 40 10, 8414 59 80 10, 8414 80 11 10, 8414 80 19 10, 8414 80 22 91, 8414 80 28 10, 8414 80 73 91, 8414 90 00 00, 8415 81 00 30, 8415 82 00 30, 8415 83 00 10, 8415 90 00 00, 8419 50 00 00, 8419 81 20 10, 8419 81 80 10, 8419 90 85 00, 8421 19 70 10, 8421 21 00 00, 8421 23 00 30, 8421 29 00 00, 8421 31 00 00, 8421 39 20 00, 8424, 8425 11 00 00, 8425 19 80 00, 8425 31 00 00, 8425 39 30 00, 8425 39 90 00, 8425 42 00 00, 8425 49 00 00, 8443 32 10 00, 8456, 8457, 8458, 8459, 8460, 8461, 8462, 8463, 8466, 8471 30 00 00, 8471 41 00 00, 8471 49 00 00, 8471 50 00 00, 8471 60 60 00, 8471 60 70 00, 8471 70, 8473 30, 8479 89 97 90, 8481, 8482, 8483, 8501 20 00 10, 8501 31 00 10, 8501 32 20 10, 8501 32 80 10, 8501 33 00 10, 8501 34 92 10, 8501 34 98 10, 8501 40 20 10, 8501 40 80 10, 8501 51 00 10, 8501 52 20 10, 8501 52 30 10, 8501 52 90 10, 8501 53 81 00, 8501 61 20 10, 8501 61 80 10, 8501 62 00 10, 8501 63 00 10, 8502 11 20 10, 8502 11 80 10, 8502 12 00 10, 8502 13 20 10, 8502 13 40 10, 8502 13 80 10, 8502 20 20 10, 8502 20 40 10, 8502 20 60 10, 8502 20 80 10, 8502 39 20 10, 8502 39 80 10, 8502 40 00 10, 8504 10 20 10, 8504 10 80 10, 8504 31 80 00, 8504 32 20 10, 8504 32 80 10, 8504 33 00 10, 8504 40 90 00, 8504 50 20 10, 8504 50 95 10, 8505, 8506, 8507 10 41 10, 8507 10 49 10, 8507 10 92 10, 8507 10 98 10, 8507 20 41 10, 8507 20 49 10, 8507 20 92 10, 8507 20 98 10, 8507 30 89 00, 8507 40 00 00, 8507 80 80 00, 8507 90 90 00, 8511 10 00 10, 8511 20 00 10, 8511 30 00 10, 8511 40 00 10, 8511 50 00 10, 8511 80 00 10, 8515, 8517 70 11 00, 8517 70 19 10, 8525 50 00 10, 8525 60 00 00, 8526 10 00 10, 8526 91 20, 8526 91 80, 8526 92 00 10, 8528 41 00 00, 8528 51 00 00, 8528 59 90 00, 8528 61 00 00, 8529 10 69 10, 8529 10 80 10, 8529 10 95 10, 8529 90 97 10, 8531 10 95 10, 8531 20 20 10, 8531 20 40 10, 8531 20 95 10, 8531 80 20 10, 8531 80 95 10, 8532, 8533, 8535, 8536, 8537, 8538 10 00 00, 8538 90 99 00, 8541, 8542, 8543, 8544, 8545, 8546, 9014 10 00 10, 9014 20 20 10, 9014 20 20 90, 9014 20 80 10, 9014 20 80 90, 9014 90 00 90, 9017 20, 9017 30, 9017 80, 9020 00 00 00, 9023 00, 9024, 9025 11 80 10, 9025 19 20 10, 9025 19 80 98, 9025 80 20 10, 9025 80 40 10, 9025 90 00 95, 9026 10, 9026 20, 9026 80, 9026 90 00 00, 9027, 9029 10 00 10, 9029 20 38 10, 9030 10 00 00, 9030 20 10 00, 9030 20 30 00, 9030 20 91 00, 9030 31 00 00, 9030 32 00 00, 9030 33, 9030 39 00 00, 9030 40 00 00, 9030 84 00 00, 9030 89 30 00, 9030 90 85 00, 9031 80 34 00, 9031 90 85 00, 9032 10, 9032 20 00 00, 9032 81 00 00, 9032 89 00 00, 9033 00 00 00. Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

3) до 1 вересня 2012 року:

товари (крім підакцизних), що не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають технічним характеристикам світового рівня та вимогам міжнародних спортивних організацій, з метою їх використання для будівництва і оснащення (придбання обладнання та інвентарю) спортивних споруд, що є об'єктами чемпіонату Європи 2012 року з футболу. Перелік та обсяги зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) затверджуються Кабінетом Міністрів України;

товари (крім підакцизних), що не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають технічним характеристикам світового рівня та вимогам міжнародних організацій цивільної авіації, що ввозяться на митну територію України з метою їх

використання для будівництва та оснащення аеропортів, які є об'єктами фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, за такими кодами товарів згідно з [УКТ ЗЕД: 7326 90 98 90, 8405 10 00 00, 8414 40 90 00, 8428 33 00 00, 8428 90 95 00, 8429 19 00 00, 8429 20 00 00, 8429 51 99 00, 8430 20 00 00, 8504 40 90 00, 8530 80 00 00, 8704 22 91 00, 8704 23 91 00, 8705 30 00 90, 8705 90 90 90, 8709 19 90 00, 8716 80 00 00, 9015 80 11 00, 9024 80 99 00, 9405 40 10 00, 9405 99 00 90](#). Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

товари (крім підакцизних), що ввозяться на митну територію України УЄФА, призначеними УЄФА особами або учасниками чемпіонату (крім збірної України) відповідно до статті 11 [Закону України "Про організацію та проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні"](#). Обсяги та порядок ввезення таких товарів встановлюються у спосіб, визначений Кабінетом Міністрів України. Перелік зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) визначається окремим законом;

4) до 1 січня 2023 року - товари, які ввозяться резидентами - суб'єктами космічної діяльності, що підпадають під дію норм [статті 2](#) Закону України "Про державну підтримку космічної діяльності", та класифікуються за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД: 2710, 2811, 2818 10, 2901, 2928 00, 2929, 2931, 3207 20, 3208, 3209, 3210 00, 3214, 3403, 3506, 3603 00, 3604, 3812, 3814 00, 3815, 3901, 3904, 3907, 3909, 3917, 3920, 3921, 3926, 4005, 4008, 4016, 4901, 4906 00 00 00, 5208, 5401, 5404, 5407, 5607, 5906, 5907 00 00 00, 5911 90 90 90, 6815, 6815 10, 7019, 7202, 7205, 7208, 7209, 7211, 7214, 7215, 7217, 7218, 7219, 7220, 7222, 7223 00, 7224-7226, 7228, 7229, 7304, 7314, 7318, 7326, 7407, 7408, 7409-7411, 7413 00 00 00, 7419, 7504, 7505, 7506, 7508, 7601, 7604-7608, 7616, 8101, 8102, 8105, 8108, 8112, 8206 00 00 00, 8307, 8412, 8419, 8421, 8456, 8457, 8459, 8460, 8462, 8463, 8471, 8473, 8479, 8481, 8482, 8483 30 80, 8501, 8504, 8505, 8506, 8507, 8514, 8517, 8523, 8526, 8528, 8529, 8532, 8533, 8536-8538, 8540-8544, 8547, 8803, 9002, 9006, 9011, 9013, 9014, 9015, 9023 00, 9026, 9027, 9030-9032](#).

Порядок, обсяги ввезення зазначених товарів та перелік резидентів - суб'єктів космічної діяльності визначаються Кабінетом Міністрів України.

{Підпункт 4 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 74-VIII від 28.12.2014; в редакції Закону № 2530-VIII від 06.09.2018}

5) до 1 січня 2019 року - техніка, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалив і для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів з метою споживання біопалив, які класифікуються за кодами [УКТ ЗЕД](#), визначеними статтею 7 [Закону України "Про альтернативні види палива"](#), якщо такі товари не виробляються та не мають аналогів в Україні. [Порядок](#) ввезення зазначених товарів визначається Кабінетом Міністрів України;

6) до 1 січня 2016 року - устаткування, обладнання та комплектуючі, що не виробляються в Україні і ввозяться на митну територію України вітчизняними підприємствами суднобудівної промисловості (клас 35.11 група 35 [КВЕД ДК 009:2005](#)) для використання у господарській діяльності. [Перелік](#) зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) встановлюється Кабінетом Міністрів України;

7) протягом одного року, що передує дню початку кожних Олімпійських та Паралімпійських ігор, - товари, включаючи інвентар, обладнання, екіпіровку, медико-

біологічні засоби, що ввозяться в Україну в порядку, визначеному [Законом України "Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні"](#), з метою використання для підготовки та участі членів збірних команд України в Олімпійських та Паралімпійських іграх. Перелік зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) встановлюється законом;

8) до 1 січня 2017 року - матеріали, вузли, агрегати та/або комплектуючі вироби, що ввозяться на митну територію України підприємствами вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, у разі якщо такі товари не виробляються в Україні. Зазначені у цьому підпункті товари звільняються від оподаткування за умови, що ці товари використовуються платниками податку для виробництва техніки та/або обладнання для агропромислового комплексу, визначених пунктом 1 частини першої статті 1 [Закону України "Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу"](#). Порядок ввезення, перелік зазначених підприємств та товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) встановлюються Кабінетом Міністрів України;

{Абзац перший підпункту 8 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

9) тимчасово, на період реалізації контракту, укладеного для реалізації національного проекту "Повітряний експрес", затвердженого Кабінетом Міністрів України, яким передбачено спорудження залізничного пасажирського сполучення м. Київ - міжнародний аеропорт "Бориспіль", будівництво міської кільцевої автомобільної дороги навколо м. Києва на ділянці Київ - Бориспіль, будівництво дороги від Подільського мостового переходу до проспекту Ватутіна у м. Києві, товари (крім підакцизних), що не виробляються в Україні або не відповідають вимогам проекту, що ввозяться на митну територію України у митному режимі імпорту з метою їх використання для реалізації національного проекту "Повітряний експрес" за такими кодами товарів згідно з [УКТ ЗЕД](#): 6801 00 00 00, 6809 11 00 00, 6901 00 00 00, 7005 10 80 00, 7216 40 10 00, 7216 40 90 00, 7216 91 10 00, 7408 11 00 00, 7412 20 00 00, 8405 10 00 00, 8414 40 90 00, 8428 10 20 00, 8428 40 00 00, 8428 90 90 00 (крім навантажувальних механічних пристосувань для сипких матеріалів), 8428 70 00 00, 8429 11 00 00, 8429 19 00 00, 8429 20 00 00, 8429 30 00 00, 8429 40 90 00, 8430 10 00 00, 8504 40 90 00, 8530 80 00 00, 8601 10 00 00, 8602 90 00 00, 8608 00 00 00 (крім частин), 8704 22 91 00, 8704 42 91 00, 8704 23 91 00, 8704 43 91 00, 8705 30 00 90, 8705 90 80 90, 8716 80 00 00, 9015 40 00 00 (тільки електронні інструменти та прилади), 9405 99 00 90, 8539 90 90 10, 8504 10 80 10.

{Абзац перший підпункту 9 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

Порядок та обсяги ввезення таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України.

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 9 згідно із Законом № 5043-VI від 04.07.2012}

10) до 1 січня 2018 року - устаткування (обладнання) та комплектуючі вироби до нього, що ввозяться суб'єктами господарювання виключно для реалізації інвестиційних проектів, схвалених відповідно до [Закону України "Про стимулювання інвестиційної діяльності у](#)

пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць", за умови, що зазначені товари:

- а) не є підакцизними;
- б) виготовлені не більше трьох років до моменту державної реєстрації інвестиційного проекту та не були у використанні;
- в) не виробляються в Україні та не мають аналогів в Україні.

Порядок ввезення, перелік та обсяги зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) затверджуються Кабінетом Міністрів України разом із схваленням кожного окремого інвестиційного проекту.

У цьому підпункті терміни вживаються в такому значенні:

устаткування (обладнання) - машини (крім транспортних засобів), механізми, прилади, пристрої, призначені для використання у технологічному процесі, що здійснюється під час реалізації інвестиційного проекту;

комплектуючі вироби до устаткування (обладнання) - частини, виготовлені згідно із самостійним комплектом документів і призначені для застосування у складі такого устаткування (обладнання);

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 10 згідно із Законом № 5210-VI від 06.09.2012}

11) на період реалізації проектів (програм) за рахунок міжнародної технічної допомоги, яка надається відповідно до ініціативи країн Великої вісімки "Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення", - товари (крім підакцизних товарів і товарів груп 1-24 згідно з [УКТ ЗЕД](#)), що не виробляються в Україні та ввозяться на митну територію України у рамках реалізації зазначених проектів (програм).

[Перелік](#) та [порядок](#) ввезення таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 11 згідно із Законом № 183-VII від 04.04.2013}

12) товари (крім підакцизних), що не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають вимогам проекту модернізації Бортницької станції очистки стічних вод у рамках реалізації проекту "Реконструкція споруд очистки стічних каналізаційних вод і будівництво технологічної лінії по обробці та утилізації осадів Бортницької станції аерації", затвердженого Кабінетом Міністрів України (далі - Проект), які ввозяться з метою реалізації Проекту у період реалізації Проекту.

[Порядок](#) та [обсяги ввезення](#) таких товарів з визначенням їх кодів згідно з [УКТ ЗЕД](#) встановлюються Кабінетом Міністрів України;

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 12 згідно із Законом № 902-VIII від 23.12.2015}

13) до 1 січня 2025 року - товари, які ввозяться суб'єктами літакобудування, що підпадають під дію [статті 2](#) Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості",

за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#): 2707 20 00 90, 2707 30 00 10, 2707 99 80 00, 2710 19 81 00, 2710 19 99 00, 2712 20 90 00, 2805 30 20 00, 2805 30 30 00, 2805 30 40 00, 2805 30 80 00, 2818 10, 2827, 2835, 3204 90 00 00, 3208, 3209, 3211 00 00, 3214 10 10 10, 3403 99 00 10, 3506 10 00 10, 3506 10 00 98, 3506 91 10 00, 3506 91 90 90, 3506 99 00 90, 3814 00, 3824 10 00 90, 3824 99 92 10, 3824 99 96 30, 3824 99 96 60, 3824 99 50, 3824 99 65 00, 3901, 3907 30 00 00, 3909, 3911, 3917, 3919, 3920, 3921, 3926 90 97 30, 4002, 4005, 4006 90 00, 4008, 4009, 4011 30 00 30, 4011 30 00 90, 4016, 4017 00 00, 7003, 7007, 7018 20 00 00, 7019, 7202, 7205 10 00 00, 7205 29 00 00, 7207, 7208, 7209, 7211, 7212, 7213 10 00 00, 7213 20 00 00, 7213 91 41 00, 7213 91 49 00, 7213 91 70 00, 7213 91 90 00, 7213 99 10 00, 7213 99 90 00, 7214 10 00 00, 7214 20 00 00, 7214 30 00 00, 7214 91, 7214 99 31 00, 7214 99 39 00, 7214 99 50 00, 7214 99 71 00, 7214 99 79 00, 7214 99 95 00, 7215, 7216, 7217, 7218, 7219, 7220, 7221 00 10 00, 7221 00 90 00, 7222 11, 7222 19, 7222 20, 7222 30, 7222 40, 7223 00, 7224 90 18 00, 7224 90 38 00, 7225, 7226, 7227, 7228, 7229, 7304 31, 7304 39 50, 7304 39 82 10, 7304 39 82 90 (крім труб необроблених, прямих, з рівномірною товщиною стінки, призначених для використання головним чином у виробництві труб і трубок іншого перерізу та іншої товщини стінки), 7304 41 00, труби необроблені, прямі, з рівномірною товщиною стінки, призначені для використання головним чином у виробництві труб і трубок іншого перерізу та іншої товщини стінки (що класифікуються за кодами 7304 49 85 00, 7304 49 89 10, 7304 49 89 90), 7304 49 83 00, 7304 59, 7304 90 00 00, 7306 40, 7306 50, 7307, 7312, 7318, 7320 90 90, 7326, 7407, 7409, 7411, 7412, 7413 00 00 00, 7419, 7502, 7504 00 00 00, 7505, 7506, 7507, 7508, 7601, 7603, 7604, 7605, 7606, 7607 11 90 00, 7607 19 90 00, 7607 20 91 00, 7607 20 99 00, 7608, 7609 00 00 00, 7616, 8101, 8102, 8104, 8105, 8108, 8111 00 90 00, 8112, 8302 10 00 10, 8302 20 00 10, 8302 60 00 10, 8307, 8409 10 00 00, 8411 11 00 00, 8411 12, 8411 21 00 00, 8411 22 20 00, 8411 22 80 00, 8411 81 00 00, 8411 82, 8411 91 00 00, 8411 99 00 00, 8412 10 00 10, 8412 21 80 10, 8412 29 89 10, 8412 31 00 91, 8412 39 00 10, 8412 80 80 10, 8412 90 20 10, 8412 90 80 10, 8413 19 00 00, 8413 20 00 00, 8413 30 20 00, 8413 30 80 00, 8413 50 40 00, 8413 50 69 00, 8413 50 80 00, 8413 60 31 00, 8413 60 39 00, 8413 60 69 00, 8413 60 70 00, 8413 60 80 00, 8413 70 21 00, 8413 70 29 00, 8413 81 00 00, 8413 91 00 90, 8414 10 89 10, 8414 20 80 10, 8414 30 20 10, 8414 30 81 10, 8414 30 89 10, 8414 51 00 10, 8414 59 25 91, 8414 59 35 10, 8414 59 95 10, 8414 80 11 10, 8414 80 19 10, 8414 80 22 91, 8414 80 28 10, 8414 80 73 91, 8414 90 00 00, 8415 81 00 30, 8415 81 00 90, 8415 82 00 30, 8415 83 00 10, 8415 90 00 00, 8418 69 00 10, 8419 50, 8419 81 20 10, 8419 81 80 10, 8419 90 85 00, 8421 19 70 10, 8421 21 00 00, 8421 23 00 30, 8421 29, 8421 31 00 00, 8421 39 15 20, 8421 39 25 00, 8424, 8425 11 00 00, 8425 19 00 00, 8425 31 00 00, 8425 39 00 00, 8425 42 00 00, 8425 49 00 00, 8431 10 00 00, 8456, 8457, 8458, 8459, 8460, 8461, 8462, 8463, 8485 10 00 00, 8466, 8485 90 90 10, 8468, 8471 30 00 00, 8471 41 00 00, 8471 49 00 00, 8471 50 00 00, 8471 60 60 00, 8471 60 70 00, 8471 70, 8471 80 00 00, 8471 90 00 00, 8473 30, 8477, 8485 20 00 00, 8485 90 90 90 (тільки частини для машин для пошарового нарощування пластмас та гуми), 8479 89 97 90, 8479 89 70 00, 8479 83 00 90, 8485 30 90 90, 8485 80 00 90 (крім машин для пошарового нарощування паперовою масою), 8481, 8482, 8483, 8501 10 99 90, 8501 20 00 10, 8501 20 00 90, 8501 31 00 10, 8501 71 00 10, 8501 72 00 10, 8501 32 00 10, 8501 33 00 10, 8501 34 00 20, 8501 40 20 10, 8501 40 80 10, 8501 51 00 10, 8501 52 20 10, 8501 52 30 10, 8501 52 90 10, 8501 53 81 00, 8501 61 20 10, 8501 61 80 10, 8501 62 00 10, 8501 80 00 10, 8501 63 00 10, 8502 11 20 10, 8502 11 80 10, 8502 12 00 10, 8502 13 20 10, 8502 13 40 10, 8502 13 80 10, 8502 20 20 10, 8502 20 40 10, 8502 20 60 10, 8502 20 80 10, 8502 39 20 10, 8502 39 80 10, 8502 40 00 10, 8503 00, 8504 10 20 10, 8504 10 80 10, 8504 31 80 00, 8504 32 00 10, 8504 33 00 10, 8504 40 90 00, 8504 50 00 20, 8505, 8506,

8507 10 20 10, 8507 10 80 10, 8507 20 20 10, 8507 20 80 10, 8507 80 00 00 (тільки залізо-нікелеві акумулятори), 8507 90 80 00, 8511 10 00 10, 8511 20 00 10, 8511 30 00 10, 8511 40 00 10, 8511 50 00 10, 8511 80 00 10, 8512 20 00, 8512 40 00 30, 8514 11 00 00, 8514 19 80 00, 8514 20 10 00, 8514 40 00 00, 8514 90 30 00, 8514 90 70 00, 8515, 8516 80 20 10, 8517 69 30 10, 8517 71 00 11, 8517 71 00 17, 8525 50 00 10, 8525 60 00 00, 8526 10 00 10, 8526 91 20, 8526 91 80, 8526 92 00 10, 8528 42 00 00, 8528 52 10 00, 8528 62 00 00 (крім проекторів, що діють за допомогою плоскопанельного дисплея (наприклад, пристрій на рідких кристалах), які здатні відображати цифрову інформацію, що створена машинами для автоматичного оброблення інформації), 8529 10 69 10, 8529 10 80 10, 8529 10 95 10, 8529 90 97 10, 8531 10 95 10, 8531 20 20 10, 8531 20 40 10, 8531 20 95 10, 8531 80 70 10, 8531 80 40 10, 8532, 8533, 8535, 8536, 8537, 8538 10 00 00, 8538 90 99 00, 8541, 8542, 8543, 8544, 8545, 8546, 8807 10 00, 8807 20 00, 8807 30 00, 8807 90 90, 8805 29 00 00, 8907 10 00 00, 9014 10 00 10, 9014 20 20 10, 9014 20 20 90, 9014 20 80 10, 9014 20 80 90, 9014 80 00 00, 9014 90 00 10, 9014 90 00 90, 9017 20, 9017 30 00 00, 9017 80, 9020 00 10 00, 9020 00 90 00, 9023 00, 9024, 9025 11 80 10, 9025 19 00 10, 9025 19 00 90 (крім електронних термометрів та пірометрів, не об'єднаних з іншими приладами, та перетворювачів термоелектричних для вимірювання температури рідкого розплаву металів), 9025 80 20 10, 9025 80 40 10, 9025 90 00 95, 9026 10, 9026 20, 9026 80, 9026 90 00 00, 9027, 9029 10 00 10, 9029 20 38 10, 9029 90 00 30, 9029 90 00 90, 9030 10 00 00, 9030 20 00 00 (крім неелектронних осцилоскопів та осцилографів), 9030 31 00 00, 9030 32 00 00, 9030 33, 9030 39 00 00, 9030 40 00 00, 9030 84 00 00, 9030 89 00 00 (тільки електронні прилади та апаратура), 9030 90 00 00 (крім частин і приладдя для апаратури товарної підкатегорії 9030 82 00 00), 9031 80 20 20, 9031 90 00 90, 9032 10, 9032 20 00 00, 9032 81 00 00, 9032 89 00 00, 9032 90 00 00, 9033 00, 9620 00 10 90 (крім монопод, двоног, триног та аналогічних виробів для апаратури товарної позиції 8519 або 8521; біноклів, монокулярів та інших оптичних труб, інших астрономічних приладів; приладів та інструментів топографічних (включаючи фотограмметричні), гідрографічних, океанографічних, гідрологічних, метеорологічних або геофізичних та далекомірів), 9104 00 00 10, 9401 10 00, 9405 19 40 10, 9405 11 40, 9405 19 40 90 (крім люстр та інших електричних освітлювальних приладів, які підвішуються або закріплюються на стелі чи на стіні, за винятком тих, що використовуються для освітлення відкритих майданчиків або транспортних магістралей; з пластмаси, що призначені для використання з лампами розжарювання), 8539 51 00 (тільки світлодіодні (LED) модулі для люстр та інших електричних освітлювальних приладів, які підвішуються або закріплюються на стелі чи на стіні, за винятком тих, що використовуються для освітлення відкритих майданчиків або транспортних магістралей; з кераміки; з пластмаси, які не призначені для використання з лампами розжарювання), 9405 61, 9405 69.

{Абзац перший підпункту 13 пункту 4 розділу XXI в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 13 згідно із Законом № 1796-VIII від 20.12.2016}

14) до 1 січня 2023 року - товари, що входять до складу національної кінематографічної спадщини, та товари, призначені для використання у кінематографічній діяльності, що

ввозяться на митну територію України суб'єктами кінематографії, яким відповідно до [Закону України "Про державну підтримку кінематографії в Україні"](#) надається державна підтримка, за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#): 3706, 3920 73 10 00, 3923 40 10 00, 8525, 8529, 9002, 9007, 9010, 9405.

Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 14 згідно із Законом № 2177-VIII від 07.11.2017}

15) до 1 січня 2035 року - нове устаткування (обладнання) та комплектуючі вироби до нього, що ввозяться інвестором із значними інвестиціями виключно для власного використання при реалізації інвестиційного проекту із значними інвестиціями на виконання спеціального інвестиційного договору, укладеного відповідно до [Закону України "Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні"](#), за умови що відповідні товари виготовлені не раніше ніж за три роки до дати їх ввезення на митну територію України, не були у використанні та класифікуються за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#): 8402-8405, 8406 82 00 10, 8406 82 00 90, 8411, 8412, 8413 40 00 00, 8413 50, 8413 60 20 00, 8413 60 70 00, 8413 60 80 00, 8413 70 21 00, 8413 70 29 00, 8413 70 30 00, 8413 70 35 00, 8413 81 00 00, 8413 82 00 00, 8414 10, 8414 40 90 00, 8414 80, 8414 70 00 90, 8416, 8417, 8418 (крім 8418 10 20 10, 8418 10 80 10, 8418 21, 8418 29 00 00, 8418 50, 8418 91 00 00, 8418 99 та крім комбінованих холодильників-морозильників, які оснащені окремими висувними ящиками або комбінацією дверей з висувними ящиками та класифікуються за кодами 8418 10 20 98 та 8418 10 80 98), 8419, 8420, 8421, 8422 (крім 8422 11 00 00), 8423 (крім 8423 10 10 00, 8423 81 25 00, 8423 90), 8424 10 00 90, 8425 (крім 8425 41 00 00, 8425 42 00 00, 8425 49 00 00), 8426-8431, 8433 60 00 00, 8434, 8435 (тільки машини та механізми для виробництва соків або аналогічних напоїв), 8436-8442, 8443 (крім 8443 13 10 00), 8444 00, 8445-8448, 8449 00 00 00, 8451, 8452 (крім 8452 10, 8452 30 00 00, 8452 90 00 00), 8453-8466, 8485 10 00 00, 8485 80 00 10, 8485 90 90 10, 8470 30 00 00, 8471 50 00 00, 8472 30 00 00, 8474, 8485 30 10 00, 8485 90 10 00, 8475, 8485 30 90 10, 8485 90 90 20, 8477, 8485 20 00 00, 8485 90 90 90, 8479, 8485 30 90 90, 8485 80 00 90, 8480, 8481 (крім 8481 80), 8483, 8486, 8487, 8501, 8502, 8503 00, 8504, 8506, 8507, 8511, 8514, 8515, 8525, 8806 21 10 10, 8806 22 10 10, 8806 21 10 90, 8806 22 10 90, 8526, 8528, 8529, 8524 (тільки модулі для апаратури товарних позицій 8525-8528), 8530, 8537, 8538 10 00 00, 8543, 8607, 8608 00 00 00, 8709, 9006 30 00 00 (тільки для фотокамер, призначених для медичного та хірургічного обстеження внутрішніх органів), 9007, 9008, 9010 50 00 00, 9010 90 20 00, 9011, 9012, 9018 (крім 9018 31, 9018 32, 9018 39 00 00), 9019, 9020 00 10 00, 9020 00 90 00, 9022, 9023 00, 9024, 9026, 9027, 9030, 9031, 9032. Перелік та обсяги ввезення таких товарів затверджуються Кабінетом Міністрів України разом з укладенням спеціального інвестиційного договору.

{Абзац перший підпункту 15 пункту 4 розділу XXI в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

Порядок ввезення та цільового використання зазначених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Звільнення від оподаткування ввізним митом надається в межах строку реалізації інвестиційного проекту та невикористаного на момент митного оформлення товарів загального обсягу надання державної підтримки, визначеного у спеціальному інвестиційному договорі, укладеному відповідно до [Закону України](#) "Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні", з урахуванням даних реєстру інвестиційних проектів із значними інвестиціями щодо обсягу такої підтримки, а також дати та часу внесення відповідних відомостей до такого реєстру.

Звільнення від оподаткування ввізним митом, передбачене цим підпунктом, надане до моменту отримання митними органами відомостей про досягнення/перевищення загального обсягу державної підтримки або про припинення надання такої підтримки відповідно до реєстру інвестиційних проектів із значними інвестиціями, не вважається порушенням митного та/або податкового законодавства і не тягне за собою виникнення обов'язку із сплати ввізного мита та/або пені. Відшкодування таких сум ввізного мита здійснюється в порядку, передбаченому законодавством та відповідним спеціальним інвестиційним договором, та на них не поширюються норми цього Кодексу та [Податкового кодексу України](#) щодо погашення податкового боргу.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну інвестиційну політику, здійснюють автоматичний обмін інформацією, що міститься/має міститися в реєстрі інвестиційних проектів із значними інвестиціями, в тому числі щодо наданого інвестору із значними інвестиціями звільнення від сплати митних платежів при митному оформленні, в обсязі та порядку, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну інвестиційну політику.

Положення цього підпункту не поширюються на товари, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

Відчуження таких товарів раніше п'яти років з дати ввезення їх на митну територію України або дострокове припинення спеціального інвестиційного договору (крім випадків дострокового припинення спеціального інвестиційного договору, яке зумовлене порушенням зобов'язань держави щодо надання державної підтримки за спеціальним інвестиційним договором або виникненням форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) тягне за собою виникнення обов'язку зі сплати ввізного мита та пені у строки та порядку, визначені цим Кодексом.

При цьому встановлені [статтею102](#) Податкового кодексу України строки давності не застосовуються.

Терміни "інвестор із значними інвестиціями", "інвестиційний проект із значними інвестиціями", "спеціальний інвестиційний договір" вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні";

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 15 згідно із Законом № 1294-IX від 02.03.2021}

16) до 1 січня 2031 року - товари, що ввозяться на митну територію України підприємствами, які мають, створюють або модернізують виробничі потужності для промислового виробництва транспортних засобів, за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

3926 30 00 10, 4016 99 52 10, 4016 99 57 10, 7007 11 10 10, 7007 21 20 10, 7009 10 00 10, 7304 31 80 10, 7304 31 80 90, 7304 41 00 10, 7304 41 00 90, 7311 00 13 00, 7311 00 19 00, 7311 00 30 00, 7311 00 91 00, 7311 00 99 00, 7613 00 00 00, 8302 30 00 10, 8302 30 00 90, 8302 60 00 90, 8407 33 20 00, 8407 33 80 00, 8407 34 10 00, 8407 34 91 10, 8407 34 99 10, 8413 30 20 00, 8413 30 80 00, 8413 60 20 00, 8413 60 31 00, 8413 81 00 00, 8414 80 73 10, 8414 80 75 00, 8415 20 00 10, 8415 20 00 90, 8415 90 00 00, 8483 10 50 90, 8483 40 23 00, 8483 90 81 00, 8501 10 99 10, 8501 33 00 90, 8501 72 00 30, 8501 52 20 90, 8501 52 30 90, 8501 52 90 90, 8501 53 50 00, 8504 40 55 00, 8504 40 82 00, 8504 40 84 00, 8504 40 88 00, 8504 50 00 90, 8504 90 90 90, 8505 20 00 00, 8507 50 00 00, 8507 60 00 00, 8507 80 00 00 (крім залізо-нікелевих акумуляторів), 8507 90 30 00, 8507 90 80 00, 8512 20 00 10, 8512 30 10 10, 8512 30 90 10, 8512 40 00 11, 8512 90 90 10, 8516 29 91 00, 8516 80 20 90, 8516 80 80 30, 8516 90 00 00, 8531 10 95 90, 8532 10 00 00, 8532 29 00 00, 8533 29 00 00, 8535 10 00 00, 8535 21 00 00, 8536 20 90 00, 8536 50 80 00, 8536 69 90 10, 8537 10 91 00, 8537 10 98 10, 8538 90 91 00, 8539 21 30 10, 8541 41 00 00, 8544 30 00 91, 8607 21 90 00, 8607 29 00 00, 8607 99 80 00, 8707 10 10 10, 8707 10 10 20, 8707 90 10 00, 8707 90 90 00, 8708 10 90 91, 8708 21 90 91, 8708 29 10 00, 8708 22 10 00, 8708 29 90 00, 8708 22 90 00, 8708 30 91 91, 8708 30 99 91, 8708 30 99 98, 8708 40 50 91, 8708 40 91 10, 8708 40 99 91, 8708 50 35 10, 8708 50 55 10, 8708 50 91 91, 8708 50 99 91, 8708 70 10 10, 8708 70 10 90, 8708 70 50 10, 8708 70 99 10, 8708 80 35 91, 8708 80 55 10, 8708 80 99 91, 8708 80 99 98, 8708 91 91 10, 8708 91 91 90, 8708 91 99 91, 8708 91 99 98, 8708 92 91 10, 8708 92 99 91, 8708 93 90 91, 8708 94 35 91, 8708 94 91 10, 8708 94 99 91, 8708 95 10 10, 8708 95 10 90, 8708 95 91 10, 8708 95 99 91, 8708 99 93 10, 8708 99 97 91, 9015 10 00 00 (тільки електронні далекоміри).

{Абзац другий підпункту 16 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

Зазначені у цьому підпункті товари звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо вони ввозяться підприємствами, визначеними абзацом першим цього підпункту, для власного виробництва:

транспортних засобів, оснащених виключно електричними двигунами (одним чи декількома), що класифікуються в товарній позиції 8603 (тільки самохідні вагони трамвайні та вагони метро), товарній підпозиції 8701 24, товарних позиціях 8702-8705 згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац четвертий підпункту 16 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

транспортних засобів, оснащених двигунами внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, що працюють виключно на стисненому природному газі метані, зрідженому природному газі метані або біогазі, що класифікуються в товарній підпозиції 8701 23, товарній категорії 8701 29 00, товарних позиціях 8702-8705 згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац п'ятий підпункту 16 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

несамохідних трамвайних вагонів та вагонів метро, що класифікуються в товарній підкатегорії 8605 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД.

При цьому встановлені [статтею 102](#) Податкового кодексу України строки давності не застосовуються.

Порядок ввезення та цільового використання зазначених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Зазначені у цьому підпункті товари не звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо вони мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

У цьому підпункті терміни вживаються в такому значенні:

промислове виробництво транспортних засобів - процес серійного виробництва підприємствами транспортних засобів товарних позицій [8603](#) (тільки самохідні вагони трамвайні та вагони метро), [8702-8705](#), товарних підпозицій 8701 21, 8701 22, 8701 23, 8701 24 та товарної категорії 8701 29 00 (тільки сидельні тягачі для автомобільних напівпричепів), товарної підкатегорії 8605 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД, який включає виконання виробничих і технологічних операцій із виготовлення кузова (кабіни) транспортного засобу, фарбування кузова (кабіни) транспортного засобу (тільки сидельні тягачі для автомобільних напівпричепів) та/або складання транспортного засобу. При цьому окремі роботи (технологічні операції) можуть проводитися на інших вітчизняних підприємствах на підставі договорів. Для транспортних засобів товарних позицій 8704 і 8705 згідно з УКТ ЗЕД замість виготовлення та фарбування кузова (кабіни) допускається виготовлення рами з підвіскою та мостами;

{Абзац одинадцятий підпункту 16 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

підприємство, яке має виробничі потужності для промислового виробництва транспортних засобів, - суб'єкт господарювання, у власності чи користуванні якого перебуває обладнання для промислового виробництва транспортних засобів товарних позицій [8603](#) (тільки самохідні вагони трамвайні та вагони метро), [8702-8705](#), товарних підпозицій 8701 21, 8701 22, 8701 23, 8701 24 та товарної категорії 8701 29 00 (тільки сидельні тягачі для автомобільних напівпричепів), товарної підкатегорії 8605 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац дванадцятий підпункту 16 пункту 4 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

підприємство, яке модернізує виробничі потужності для промислового виробництва транспортних засобів, - суб'єкт господарювання, що відповідно до програми створення (модернізації) виробничих потужностей і робочих місць заявляє про намір модернізувати промислове виробництво транспортних засобів для виготовлення моделей (моделі)

транспортних засобів, перелік та марки яких (якої) визначені зазначеною програмою, та розпочав роботи з модернізації виробничих потужностей згідно з положеннями програми;

підприємство, яке створює виробничі потужності для промислового виробництва транспортних засобів, - суб'єкт господарювання, що відповідно до програми створення (модернізації) виробничих потужностей і робочих місць заявляє про намір створити виробничі потужності для промислового виробництва транспортних засобів, марки та моделі яких визначені зазначеною програмою, та розпочав роботи із створення виробничих потужностей згідно з положеннями програми;

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 16 згідно із Законом № 1661-IX від 15.07.2021}

17) до 1 січня 2024 року - морські судна для використання виключно як пошуково-рятувальні одиниці з метою виконання міжнародних договорів України у сфері охорони людського життя на морі, оснащення, обладнання, спорядження, запасні частини та агрегати таких суден, спорядження, оснащення та обладнання пошуково-рятувальних команд таких суден, що призначені виключно для проведення операцій з пошуку і рятування людей, які зазнають лиха на морі у морському пошуково-рятувальному районі України, оплата вартості яких здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та які класифікуються за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

6307 20 00 00, 8906 90 10 00, 8906 90 91 00, 8906 90 99 00, 9018 90 84 00 (тільки дефібрилятори), 9019 20, 9020 00, 9025 19 00 90 (електронні тепловізори), 9303 90 00 00 (тільки лінемети), 9402 90 00 00 (тільки носилки).

Положення цього пункту не поширюються на товари, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (держави-агресора) чи з тимчасово окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

Терміни "пошуково-рятувальна одиниця", "пошук", "рятування" та "пошуково-рятувальний район" вживаються у значеннях, наведених у [Міжнародній конвенції про пошук і рятування на морі 1979 року](#). Термін "пошуково-рятувальна команда" означає підготовлений персонал пошуково-рятувальної одиниці, забезпечений спорядженням, оснащенням та обладнанням, що призначені для швидкого та ефективного проведення операцій з пошуку і рятування людей, які зазнають лиха на морі.

{Пункт 4 розділу XXI доповнено підпунктом 17 згідно із Законом № 3324-IX від 10.08.2023}

У разі порушення вимог цього пункту щодо порядку цільового використання товарів, звільнених від оподаткування митом, або умов, за яких надається умовне повне або часткове звільнення від оподаткування митом, до відповідних суб'єктів господарювання, незалежно від притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, застосовуються норми [пункту 30.8 статті 30](#) та [статті 123 Податкового кодексу України](#).

4¹. На період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії

Російської Федерації та/або запровадження воєнного стану відповідно до законодавства звільняються від оподаткування ввізним митом:

{Абзац перший пункту 4¹ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законами № 2464-VIII від 19.06.2018 - застосовується з 1 травня 2018 року, № 2142-IX від 24.03.2022}

спеціальні засоби індивідуального захисту (каска, виготовлені відповідно до військових стандартів або технічних умов, чи їх еквіваленти, що класифікуються у товарній підкатегорії 6506 10 80 00 згідно з УКТ ЗЕД та спеціально призначені для них компоненти (тобто підшоломи, амортизатори, утримуючі системи тощо), що класифікуються у товарній підкатегорії 6507 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД; бронежилети (у тому числі плитоноски), що класифікуються у товарній підкатегорії 6211 43 90 00 згідно з УКТ ЗЕД), виготовлені відповідно до військових стандартів або військових умов для потреб правоохоронних органів, Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, інших суб'єктів, що здійснюють боротьбу з тероризмом відповідно до закону та/або беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації; нитки та тканини (матеріали) для виготовлення бронежилетів та шоломів, що класифікуються у товарних підкатегоріях 3920 10 89 90, 3920 61 00 00, 3921 90 60 00, 5402 11 00 00, 5407 10 00 00, 5603 14 10 00 та 6914 90 00 00 згідно з УКТ ЗЕД. До таких товарів не застосовуються заходи нетарифного регулювання зовнішньої економічної діяльності, встановлені цим Кодексом та законами України;

{Абзац другий пункту 4¹ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законами № 556-VIII від 30.06.2015, № 1771-VIII від 06.12.2016, № 2464-VIII від 19.06.2018 - застосовується з 1 травня 2018 року, № 2142-IX від 24.03.2022; в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

лікарські засоби та медичні вироби відповідно до підпункту "в" пункту 193.1 статті 193 Податкового кодексу України, що призначені для використання закладами охорони здоров'я, учасниками антитерористичної операції, особами, які беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації для надання медичної допомоги фізичним особам, які у період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації та/або запровадження воєнного стану відповідно до законодавства зазнали поранення, контузії чи іншого ушкодження здоров'я. При цьому до таких товарів із заходів нетарифного регулювання зовнішньої економічної діяльності, встановлених цим Кодексом та законами України, застосовується спрощений порядок надання разових дозволів на ввезення лікарських засобів та медичних виробів, який затверджується Кабінетом Міністрів України;

{Абзац третій пункту 4¹ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законами № 2464-VIII від 19.06.2018 - застосовується з 1 травня 2018 року, № 2142-IX від 24.03.2022}

лікарські засоби та медичні вироби без їх державної реєстрації та дозвільних документів щодо можливості їх ввезення, що призначені для використання закладами охорони здоров'я, учасниками антитерористичної операції, особами, які беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації для надання медичної допомоги фізичним особам, які

у період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації та/або запровадження воєнного стану відповідно до законодавства зазнали поранення, контузії чи іншого ушкодження здоров'я, за [переліком](#) та в обсягах, встановлених Кабінетом Міністрів України;

{Абзац четвертий пункту 4¹ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законами № 2464-VIII від 19.06.2018 - застосовується з 1 травня 2018 року, № 2142-IX від 24.03.2022}

товари, кінцевим отримувачем яких відповідно до сертифіката кінцевого споживача або згідно з умовами договору визначено правоохоронні органи, Міністерство оборони України, Збройні Сили України та інші військові формування, добровольчі формування територіальних громад, утворені відповідно до законів України, інші суб'єкти, що здійснюють боротьбу з тероризмом відповідно до закону та/або беруть участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації проти України, підприємства, які є виконавцями (співвиконавцями) державних контрактів (договорів) з оборонних закупівель:

{Пункт 4¹ розділу XXI доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 2173-IX від 01.04.2022; в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

прокат плоский з інших легованих сталей завширшки 600 мм або більше, що класифікується у товарній підкатегорії [7225 40 60 00](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

скло безпечне, включаючи скло зміцнене (загартоване) або багатошарове, що класифікується у товарній позиції [7007](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

оптичні прилади для слідкування, що класифікуються у товарних підкатегоріях [9013 10 90 00](#), [9005 10 00 00](#), [9005 80 00 00](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

апаратура для передачі та приймання голосу, зображень та іншої інформації, включаючи апаратуру для комунікації в мережі дротового або бездротового зв'язку, апаратура прослуховування направленої дії, радіостанції ультракороткохвильового і короткохвильового діапазону військового призначення, розвідувально-сигнальна апаратура, їх частини і приладдя, що класифікуються у товарній підпозиції [8517 69](#) та у товарних підкатегоріях [8525 60 00 00](#), [8529 90 20 00](#), [8524 11 00 90](#), [8524 12 00 90](#), [8524 19 00 90](#), [8524 91 00 90](#), [8524 92 00 90](#), [8524 99 00 90](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

безпілотні літальні апарати без озброєння та їх частини, що класифікуються у товарних позиціях [8806](#), [8807](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

метеостанції, що класифікуються у товарній підкатегорії [9015 80 20 00](#) згідно з УКТ ЗЕД;

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

тепловізійні біноклі, монокуляри та бінокуляри, прилади нічного бачення (біноклі та монокуляри), що класифікуються у товарних підкатегоріях 8525 89 00 10, 8525 89 00 90 згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 4¹ розділу XXI доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3288-IX від 28.07.2023}

далекоміри, що використовуються в оборонних цілях та класифікуються у товарній підкатегорії 9015 10 00 00 згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 4¹ розділу XXI доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3288-IX від 28.07.2023}

портативні радіоелектронні засоби виявлення та протидії безпілотним літальним апаратам (антидронові рушніці), що класифікуються у товарній позиції 8543 згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 4¹ розділу XXI доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3288-IX від 28.07.2023}

радіолокаційні прилади, що класифікуються у товарній підкатегорії 8526 10 00 90 згідно з УКТ ЗЕД;

{Пункт 4¹ розділу XXI доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3523-IX від 20.12.2023}

броньовані автомобілі, що класифікуються за кодами 8702 10 19 90, 8702 90 11 00, 8703, 8705 90 80 90, 8710 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД.

{Абзац пункту 4¹ розділу XXI в редакції Закону № 3020-IX від 10.04.2023}

{Розділ XXI доповнено пунктом 4¹ згідно із Законом № 1560-VII від 01.07.2014}

4². Тимчасово, на період реалізації проекту модернізації Бортницької станції очистки стічних вод у рамках реалізації проекту "Реконструкція споруд очистки стічних каналізаційних вод і будівництво технологічної лінії по обробці та утилізації осадів Бортницької станції аерації", затвердженого Кабінетом Міністрів України (далі - Проект), у митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без забезпечення виконання зобов'язань із сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу можуть бути поміщені іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення, що належать на підставі права власності або інших речових прав японському суб'єкту з реалізації Проекту та ввозяться таким суб'єктом для використання під час виконання робіт та/або надання послуг у рамках реалізації Проекту. Обов'язковою умовою допуску зазначених транспортних засобів комерційного призначення до тимчасового ввезення на митну територію України є їх реєстрація в уповноважених органах іноземних держав, що підтверджується відповідним документом.

Порядок ввезення, перелік та обсяги товарів, транспортних засобів комерційного призначення з визначенням їх кодів згідно з УКТ ЗЕД, які можуть бути поміщені у митний

режим тимчасового ввезення відповідно до цього пункту, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

У цьому пункті під терміном "товари" розуміють техніку, обладнання, устаткування, машини, механізми, прилади, пристрої, що ввозяться з метою виконання робіт з реконструкції наявних і будівництва нових будівель і споруд, що є об'єктами Бортницької станції аерації, а також для проведення робіт з їх оснащення, надання послуг у рамках реалізації Проекту.

Товари, транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового ввезення відповідно до цього пункту, можуть без обмежень використовуватися під час виконання робіт та/або надання послуг у рамках реалізації Проекту, за умови що право власності чи інше речове право японського суб'єкта з реалізації Проекту, зазначене в абзаці першому цього пункту, не буде припинено.

Строк тимчасового ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до цього пункту не може перевищувати строк реалізації Проекту, що встановлюється з дати початку до дати завершення реалізації Проекту.

У разі технологічної необхідності, у тому числі пов'язаної з демонтажем товарів (техніки, обладнання, устаткування, машин, механізмів, приладів, пристроїв), строк тимчасового ввезення таких товарів може бути збільшений на три місяці за письмовою заявою власника таких товарів або уповноваженої ним особи.

Завершення митного режиму тимчасового ввезення здійснюється відповідно до [статті 112](#) цього Кодексу.

У разі порушення вимог цього пункту щодо порядку цільового використання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, умовно звільнених від оподаткування митними платежами, або умов, за яких надається умовне повне звільнення від оподаткування митними платежами, до відповідних суб'єктів господарювання незалежно від притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, застосовуються норми [пункту 30.8 статті 30, статті 123](#) Податкового кодексу України.

Відповідальність за порушення митних правил встановлюється відповідно до [розділу XVIII](#) цього Кодексу.

{Розділ XXI доповнено пунктом 4² згідно із Законом № 902-VIII від 23.12.2015}

4³. Тимчасово, до 26 травня 2018 року:

звільняються від оподаткування ввізним митом товари (крім підакцизних), що ввозяться на митну територію України в митному режимі імпорту Союзом європейських футбольних асоціацій (далі - УЄФА), уповноваженими УЄФА особами, футбольними клубами/командами, які беруть участь у фінальних матчах Ліги чемпіонів УЄФА та Ліги чемпіонів УЄФА серед жінок сезону 2017/2018 (далі - фінальні заходи Ліги чемпіонів УЄФА 2018 року), необхідні для забезпечення організації та проведення зазначених заходів. Продаж таких товарів на території України забороняється;

товари, у тому числі транспортні засоби, що класифікуються в товарних позиціях 8702, 8703, 8704 згідно з [УКТ ЗЕД](#) (далі у цьому пункті - транспортні засоби), які тимчасово ввозяться на митну територію України УЄФА, уповноваженими УЄФА особами, футбольними клубами/командами, які беруть участь у фінальних заходах Ліги чемпіонів УЄФА 2018 року, для забезпечення організації та проведення зазначених заходів, можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без забезпечення виконання зобов'язань із сплати митних платежів, передбачених [розділом X](#) цього Кодексу, на строк до трьох місяців;

пропуск через митний кордон, митний контроль та митне оформлення зазначених у цьому пункті товарів і транспортних засобів здійснюються за місцем проведення фінальних заходів Ліги чемпіонів УЄФА 2018 року або митницею у пункті пропуску через державний кордон України у першочерговому порядку;

пропуск через митний кордон, митний контроль та митне оформлення зазначених у цьому пункті товарів і транспортних засобів здійснюються без подання документів, що відповідно до законодавства видаються органами державної влади і є передумовою здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, зокрема документів, що підтверджують факт проведення санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного та радіологічного видів контролю; сертифікатів походження, якості, відповідності; дозволів, свідоцтв, посвідчень, ліцензій, висновків та інших рішень уповноважених органів державної влади.

Декларантами зазначених у цьому пункті товарів і транспортних засобів можуть бути УЄФА, уповноважені УЄФА особи, футбольні клуби/команди, які беруть участь у фінальних заходах Ліги чемпіонів УЄФА 2018 року, або уповноважені ними особи.

Положення абзаців [другого](#) і [третього](#) цього пункту застосовуються до товарів і транспортних засобів, що ввозяться уповноваженими УЄФА особами, за умови підтвердження УЄФА призначення цих товарів.

Зазначені у цьому пункті транспортні засоби, тимчасово ввезені на митну територію України, дозволяється використовувати для задоволення потреб УЄФА, уповноважених УЄФА осіб, футбольних клубів/команд, у тому числі для внутрішніх перевезень, з метою забезпечення організації та проведення фінальних заходів Ліги чемпіонів УЄФА 2018 року.

{Розділ XXI доповнено пунктом 4³ згідно із Законом [№ 2375-VIII від 22.03.2018](#)}

4⁴. Тимчасово, до 31 грудня 2024 року, можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без забезпечення виконання зобов'язань із сплати митних платежів, передбаченого [розділом X](#) цього Кодексу, літаки масою порожнього обладнаного апарата понад 10000 кг, але не більше 30000 кг та максимальною пасажиромісткістю від 44 до 110 місць, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу.

На період дії цього пункту положення [частини першої](#) статті 105 цього Кодексу в частині обмеження розміщення у митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами літаків масою порожнього обладнаного апарата понад 10000 кг, але не більше 30000 кг та максимальною

пасажиромісткістю від 44 до 110 місць, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу, не застосовується.

{Розділ XXI доповнено пунктом 4⁴ згідно із Законом № 1492-IX від 01.06.2021}

5. Заходи з митного контролю та виконання митних формальностей, розпочаті та не завершені до дня набрання чинності цим Кодексом, завершуються в порядку та на умовах, які діяли станом на останній день місяця, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Кодекс.

5¹. На період дії [Закону України](#) "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України" норми цього Кодексу застосовуються з урахуванням цього закону.

До закінчення режиму тимчасової окупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя митні платежі, встановлені цим Кодексом, щодо товарів, які переміщуються через митний кордон України з та на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, не справляються.

{Розділ XXI доповнено пунктом 5¹ згідно із Законом № 1636-VII від 12.08.2014; в редакції Закону № 1619-IX від 01.07.2021}

{Пункт 5² розділу XXI виключено на підставі Закону № 3324-IX від 10.08.2023}

6. Протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Кодексом провадження видів діяльності, зазначених у [пунктах 2–6 статті 404](#) цього Кодексу, може здійснюватися на підставі відповідних документів дозвільного характеру, чинних станом на останній день місяця, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Кодекс.

До 1 грудня 2012 року допускається:

{Пункт 6 розділу XXI доповнено абзацом другим згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

одночасне використання документів про облік осіб, які здійснюють операції з товарами, виданих відповідно до [статті 455](#) цього Кодексу, та облікових карток суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, які були чинними станом на останній день місяця, що настав за місяцем, в якому опубліковано цей Кодекс;

{Пункт 6 розділу XXI доповнено абзацом третім згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

використання підприємствами існуючих інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення, які не пройшли перевірку на відповідність вимогам, встановленим відповідно до [статті 34](#) цього Кодексу центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

{Пункт 6 розділу XXI доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

6¹. Перебування на обліку в митних органах осіб-нерезидентів відповідно до **частини першої** статті 455 цього Кодексу є обов'язковим з 1 липня 2021 року. Митні органи розпочинають облік осіб-нерезидентів відповідно до **частини першої** статті 455 цього Кодексу через 180 днів з дня набрання чинності **Законом України** "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо деяких питань функціонування авторизованих економічних операторів".

{Розділ XXI доповнено пунктом 6¹ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

6². З метою напрацювання митними органами досвіду щодо проведення оцінки відповідності підприємств критеріям АЕО, взаємодії з АЕО та здійснення контролю за їхньою діяльністю установити таке:

1) протягом першого року з дня набрання чинності **Законом України** "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо деяких питань функціонування авторизованих економічних операторів" центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, проводить оцінку відповідності критеріям АЕО щодо не більше ніж 10 підприємств одночасно;

2) протягом другого та третього років з дня набрання чинності **Законом України** "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо деяких питань функціонування авторизованих економічних операторів" центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, одночасно проводить оцінку відповідності критеріям АЕО щодо не більше ніж 20 та 30 підприємств відповідно;

3) протягом першого - третього років з дня набрання чинності **Законом України** "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо деяких питань функціонування авторизованих економічних операторів":

{Підпункт "а" підпункту 3 пункту 6² розділу XXI виключено на підставі Закону № 2510-IX від 15.08.2022}

б) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, приймає відповідне рішення за результатами попереднього розгляду документів, визначених **частиною четвертою** статті 12 цього Кодексу, на тридцятий день з дня реєстрації зазначених документів;

{Підпункт "б" підпункту 3 пункту 6² розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

в) для цілей застосування **пункту 1** частини першої, **частин п'ятої** та **шостої** статті 19⁶ цього Кодексу оцінка відповідності проводиться у строк 120 днів з дня прийняття рішення про її проведення, який може бути продовжений у випадках та порядку, встановлених цим Кодексом;

{Підпункт "в" підпункту 3 пункту 6² розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

г) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті актуальну знеособлену інформацію про стан

проведення оцінки відповідності підприємств критеріям АЕО та кількість зареєстрованих заяв підприємств про надання авторизації АЕО.

{Розділ XXI доповнено пунктом б² згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

б³. Тимчасово, до набрання чинності для України Конвенцією про процедуру спільного транзиту, основні засади організації та здійснення режиму спільного транзиту товарів митною територією України, порядок і умови переміщення таких товарів підприємствами митною територією України у режимі спільного транзиту, здійснення митних формальностей, застосування механізму гарантування сплати митного боргу, застосування спеціальних транзитних спрощень та інші особливості здійснення операцій режиму спільного транзиту встановлюються окремим законом.

{Розділ XXI доповнено пунктом б³ згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

б⁴. Установити, що у період дії воєнного стану, введеного в Україні Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, та протягом одного року з дня його припинення чи скасування для оцінки (повторної оцінки, моніторингу) з метою надання авторизації АЕО в частині відповідності розрахункових показників підприємства умовам, визначеним пунктом 3 частини третьої статті 14 цього Кодексу, використовуються такі значення показників (коефіцієнтів) платоспроможності (фінансової стійкості) та ліквідності підприємства:

коефіцієнт покриття (Кпокр) $\geq 0,2$;

коефіцієнт платоспроможності (автономії) (Кплат) $\geq 0,1$;

коефіцієнт фінансування (Кфін) ≤ 9 .

Підприємства, які отримали авторизацію АЕО з урахуванням положень цього пункту, до завершення сімнадцятого місяця з дня припинення або скасування воєнного стану повинні подати фінансову звітність за останній відповідний звітний період (перший квартал, півріччя, дев'ять місяців, рік) для підтвердження відповідності умовам авторизації АЕО відповідно до частини третьої статті 14 цього Кодексу.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, протягом одного місяця після завершення строку, визначеного абзацом п'ятим цього пункту, здійснює моніторинг відповідності розрахункових показників таких підприємств показникам, встановленим відповідно до пункту 3 частини третьої статті 14 цього Кодексу.

{Розділ XXI доповнено пунктом б⁴ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

б⁵. Установити, що обов'язок із сплати митних платежів та митний режим митного складу припиняються щодо лікарських засобів, що станом на 24 лютого 2022 року зберігалися в митному режимі митного складу та в період з 24 лютого 2022 року по 1 травня 2022 року за розпорядженням власника таких лікарських засобів були безоплатно (без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів компенсації) передані безпосередньо або через

громадське об'єднання для забезпечення потреб закладів охорони здоров'я державної та комунальної форми власності.

{Розділ XXI доповнено пунктом 6⁵ згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

7. До 1 січня 2017 року допускається надання на паперових носіях документів, зазначених у **частині третій статті 33** цього Кодексу.

7¹. Установити, що норми цього Кодексу щодо взаємодії між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму "єдиного вікна" застосовуються з дня, наступного за днем опублікування на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, повідомлення про початок передання згідно з цим Кодексом відповідним уповноваженим державним органом (установою, організацією) певного дозвільного документа або відомостей з певного реєстру до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі".

{Розділ XXI доповнено пунктом 7¹ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

7². Протягом 180 днів з дня набрання чинності **Законом України** "Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України щодо запровадження механізму "єдиного вікна" та оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України", але не пізніше дня, наступного за днем опублікування на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, повідомлення, зазначеного в **пункті 7¹** цього розділу, для здійснення митних формальностей щодо пропуску товарів, транспортних засобів через митний кордон України, їх випуску у відповідний митний режим митним органам дозволяється використовувати паперові примірники дозвільних документів, видані державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

{Розділ XXI доповнено пунктом 7² згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законами № 2612-VIII від 08.11.2018, № 440-IX від 14.01.2020}

7³. Тимчасово, до набрання чинності для України **Конвенцією про процедуру спільного транзиту**, у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються між Європейським Союзом, країнами - членами Європейської асоціації вільної торгівлі, окремими країнами - членами Конвенції про процедуру спільного транзиту та Україною, використовуються митні декларації окремих типів, що відповідають типам митних декларацій, запроваджених зазначеною Конвенцією.

{Абзац перший пункту 7³ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Порядок виконання митних формальностей під час транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються між Європейським Союзом, країнами - членами Європейської асоціації вільної торгівлі, окремими країнами - членами [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#) та Україною з використанням митних декларацій, зазначених у цьому пункті, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

{Абзац другий пункту 7³ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Порядок заповнення митних декларацій, зазначених у цьому пункті, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням положень [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#) та [Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами](#).

{Абзац третій пункту 7³ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

Для забезпечення виконання митними органами митних формальностей під час транзиту товарів, що декларуються з використанням митних декларацій, зазначених у цьому пункті, застосовується національна підсистема комп'ютеризованої транзитної системи Європейського Союзу.

Класифікатори, передбачені [Конвенцією про процедуру спільного транзиту](#) та [Конвенцією про спрощення формальностей у торгівлі товарами](#), що використовуються для заповнення митних декларацій, зазначених у цьому пункті, оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, на своєму офіційному веб-сайті.

{Абзац п'ятий пункту 7³ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 141-IX від 02.10.2019}

{Розділ XXI доповнено пунктом 7³ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 440-IX від 14.01.2020}

8. Повернення помилково або надміру сплачених до дня набрання чинності цим Кодексом сум митних платежів здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом та [Податковим кодексом України](#).

9. Зміни до цього Кодексу можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Митного кодексу України.

{Розділ XXI доповнено новим пунктом згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

9¹. У разі розроблення проекту закону, яким передбачається запровадження відповідного дозвільного документа або відомостей про наявність чи відсутність товару у відповідному реєстрі як підстави для здійснення відповідних митних формальностей митним органом, такий проект закону обов'язково повинен містити норму щодо забезпечення передавання таких документів (відомостей) до митних органів у формі електронного документа, на який накладено електронний підпис, відповідним уповноваженим державним органом, іншою установою чи організацією до єдиного

державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" згідно з цим Кодексом в день видачі таких документів або включення (виключення) відповідної інформації до (з) відповідного реєстру.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹ згідно із Законом № 2530-VIII від 06.09.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

9². Тимчасово, протягом 270 днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо ввезення транспортних засобів на митну територію України", митне оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України, що класифікуються за кодом товарної позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД та ввезені на митну територію України в період з 1 січня 2015 року до дня набрання чинності цим Законом і перебувають у митних режимах тимчасового ввезення або транзиту, здійснюється з виконанням митних формальностей відповідно до тимчасового порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

До набрання чинності тимчасовим порядком, визначеним абзацом першим цього пункту, митне оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України, що класифікуються за кодом товарної позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД, здійснюється в порядку, передбаченому законодавством.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9² згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2725-VIII від 16.05.2019}

9³. Установити, що протягом 270 днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо ввезення транспортних засобів на митну територію України" митне оформлення транспортного засобу, що класифікується за кодом товарної позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД та щодо якого не дотримані строки та умови (вимоги) митних режимів тимчасового ввезення або транзиту, здійснюється за умови сплати належних митних платежів та добровільної сплати до державного бюджету фізичною особою, яка є власником такого транспортного засобу або уповноважена розпоряджатися ним та декларує такий транспортний засіб для вільного обігу на митній території України, коштів у сумі, що дорівнює розміру п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Здійснення митного оформлення транспортного засобу з дотриманням умов, визначених абзацом першим цього пункту, звільняє осіб, відповідальних за дотримання строків та умов (вимог) митних режимів тимчасового ввезення або транзиту, від адміністративної відповідальності, передбаченої статтями 470, 481 та 485 цього Кодексу, за порушення митних правил стосовно транспортного засобу, щодо якого не дотримані строки та умови (вимоги) митних режимів тимчасового ввезення або транзиту.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9³ згідно із Законом № 2612-VIII від 08.11.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2725-VIII від 16.05.2019}

9⁴. Тимчасово, до 31 грудня 2019 року включно, відновити дію пунктів 9² та 9³ цього розділу.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9⁴ згідно із Законом № 73-IX від 12.09.2019}

9⁵. Установити, що:

вчинення порушень митних правил, передбачених **частинами п'ятою та шостою** статті 470 цього Кодексу, виявлених у період з 22 серпня по 31 грудня 2019 року включно, тягне за собою застосування адміністративного стягнення, передбаченого **частиною третьою** зазначеної статті;

вчинення порушень митних правил, передбачених **частинами п'ятою та шостою** статті 481 цього Кодексу, виявлених у період з 22 серпня по 31 грудня 2019 року включно, тягне за собою застосування адміністративного стягнення, передбаченого **частиною третьою** зазначеної статті.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9⁵ згідно із Законом № 395-IX від 19.12.2019}

9⁶. Тимчасово, до 30 червня 2020 року, для здійснення заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19):

звільняються від сплати ввізного мита товари (в тому числі лікарські засоби, медичні вироби, медичне обладнання), необхідні для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України;

митне оформлення товарів, зазначених в абзаці другому цього пункту, здійснюється першочергово;

плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, щодо товарів, зазначених в абзаці другому цього пункту, не справляється.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9⁶ згідно із Законом № 530-IX від 17.03.2020; в редакції Закону № 540-IX від 30.03.2020}

9⁷. Установити, що тимчасово, протягом 180 днів з дня набрання чинності **Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо тимчасового спрощення митного оформлення транспортних засобів, ввезених на митну територію України"**, митне оформлення транспортних засобів особистого користування, що були у використанні та з року випуску яких минуло більше п'яти років, які класифікуються за товарними позиціями 8703 (крім транспортних засобів, що класифікуються за товарними підпозиціями 8703 10, 8703 40), 8704 (загальною масою до 3,5 тонни) згідно з **УКТ ЗЕД** та станом на 31 грудня 2020 року перебували у митному режимі тимчасового ввезення або транзиту, здійснюється у кількості не більше однієї одиниці на кожен товарну позицію, за умови сплати належних митних платежів з дотриманням особливостей, встановлених **пунктом 77** підрозділу 2 та **пунктом 36** підрозділу 5 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України.

Здійснення митного оформлення транспортного засобу особистого користування, щодо якого не дотримані строки та умови (вимоги) митного режиму тимчасового ввезення або транзиту, з дотриманням умов, визначених абзацом першим цього пункту, та добровільною сплатою до державного бюджету фізичною особою, яка є власником такого транспортного засобу або уповноважена розпоряджатися ним та декларує такий транспортний засіб для вільного обігу на митній території України, коштів у сумі, що дорівнює розміру п'ятисот

неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, звільняє фізичних осіб, відповідальних за дотримання строків та умов (вимог) митного режиму тимчасового ввезення або транзиту, від адміністративної відповідальності, передбаченої [статтями 470, 481 та 485](#) цього Кодексу, за порушення митних правил стосовно транспортного засобу, щодо якого не дотримані строки та умови (вимоги) митного режиму тимчасового ввезення або транзиту.

Добровільна сплата коштів відповідно до [пункту 9⁹](#) цього розділу звільняє фізичних осіб від добровільної сплати коштів, передбаченої абзацом другим цього пункту.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9⁷ згідно із Законом № 1403-IX від 15.04.2021 - вводится в дію з 15.06.2021}

9⁸. Установити, що тимчасово, протягом 180 днів з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо тимчасового спрощення митного оформлення транспортних засобів, ввезених на митну територію України", звільняються від оподаткування ввізним митом транспортні засоби особистого користування (у кількості не більше однієї одиниці на кожен товарну позицію), що були у використанні та з року випуску яких минуло більше п'яти років, які класифікуються за товарними позиціями 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни) згідно з [УКТ ЗЕД](#) та станом на 31 грудня 2020 року перебували у митному режимі тимчасового ввезення або транзиту.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9⁸ згідно із Законом № 1403-IX від 15.04.2021 - вводится в дію з 15.06.2021}

9⁹. Установити, що тимчасово, протягом 180 днів з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо тимчасового спрощення митного оформлення транспортних засобів, ввезених на митну територію України", фізична особа, яка є власником такого транспортного засобу або уповноважена розпоряджатися ним, має право вивезти за межі митної території України транспортний засіб особистого користування, що був у використанні і класифікується за товарними позиціями 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни) згідно з [УКТ ЗЕД](#), який перебував на митній території України станом на 31 грудня 2020 року у митному режимі тимчасового ввезення або транзиту, за умови добровільної сплати до державного бюджету коштів у сумі, що дорівнює розміру п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вивезення транспортного засобу особистого користування з дотриманням умов, визначених абзацом першим цього пункту, звільняє фізичних осіб, відповідальних за дотримання строків та умов (вимог) митного режиму тимчасового ввезення або транзиту, від адміністративної відповідальності, передбаченої [статтями 470, 481 та 485](#) цього Кодексу, за порушення митних правил стосовно транспортного засобу, щодо якого не дотримані строки та умови (вимоги) митного режиму тимчасового ввезення або транзиту.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9⁹ згідно із Законом № 1403-IX від 15.04.2021 - вводится в дію з 15.06.2021}

9¹⁰. Строк тимчасового спрощення митного оформлення транспортних засобів, передбачений [пунктами 9⁷-9⁹](#) цього розділу, для учасників бойових дій, зазначених у [пунктах 19 і 20](#) частини першої статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", за умови документального підтвердження їх перебування

більш як 90 днів з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України щодо тимчасового спрощення митного оформлення транспортних засобів, ввезених на митну територію України" безпосередньо на території проведення операції Об'єднаних сил (ООС), становить 270 днів.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁰ згідно із Законом [№ 1403-IX від 15.04.2021](#) - вводить в дію з 15.06.2021}

9¹¹. Установити, що тимчасово, на період з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства на період дії воєнного стану", але не раніше 1 квітня 2022 року, до припинення чи скасування воєнного стану на території України, пропуск та митне оформлення товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України для вільного обігу, здійснюється з урахуванням таких особливостей:

1) {Абзац перший підпункту 1 пункт 9¹¹ розділу XXI виключено на підставі Закону [№ 2325-IX від 21.06.2022](#)}

{Абзац другий підпункту 1 пункт 9¹¹ розділу XXI виключено на підставі Закону [№ 2325-IX від 21.06.2022](#)}

{Абзац третій підпункту 1 пункт 9¹¹ розділу XXI виключено на підставі Закону [№ 2325-IX від 21.06.2022](#)}

{Абзац четвертий підпункту 1 пункт 9¹¹ розділу XXI виключено на підставі Закону [№ 2325-IX від 21.06.2022](#)}

{Підпункт 2 пункт 9¹¹ розділу XXI виключено на підставі Закону [№ 2325-IX від 21.06.2022](#)}

3) за рішенням Кабінету Міністрів України дозволяється пропуск через митний кордон України та/або випуск відповідно до заявленої мети окремих товарів, щодо яких відповідними законами встановлені обмеження щодо їх переміщення через митний кордон України, без надання відповідних дозвільних документів та/або за відсутності відомостей про включення (виключення) таких товарів до (з) відповідного реєстру у формі електронних документів, засвідчених електронним цифровим підписом, які підтверджують дотримання встановлених обмежень щодо переміщення таких товарів через митний кордон України, якщо використання таких дозвільних документів та/або відомостей для здійснення митних формальностей передбачено законами України. Звільнення від подання дозвільних документів та/або відомостей, які підтверджують дотримання встановлених обмежень щодо переміщення таких товарів через митний кордон України для здійснення митних формальностей не означає звільнення від дотримання встановлених відповідними законами заборон та/або обмежень щодо використання та/або обігу відповідних товарів на митній території України.

Положення [абзацу першого](#) цього підпункту не застосовуються до товарів, які мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом, наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, товарів

військового призначення або товарів подвійного використання, радіоактивних матеріалів, небезпечних відходів;

{Підпункт 4 пункту 9¹¹ розділу XXI виключено на підставі Закону № 2325-IX від 21.06.2022}

5) плата за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, із заінтересованих осіб не справляється.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹¹ згідно із Законом № 2142-IX від 24.03.2022}

9¹². Тимчасово, до припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженням Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (крім випадків, передбачених підпунктом 2 цього пункту):

{Абзац перший пункту 9¹² розділу XXI в редакції Закону № 3345-IX від 23.08.2023; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

1) документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань митної справи, у тому числі щодо своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, не розпочинаються, а розпочаті перевірки зупиняються. Акти (довідки) про результати документальних перевірок, зустрічних звірок, заперечення до актів перевірок та податкові повідомлення-рішення не надсилаються (не вручаються);

2) зупиняється перебіг строків, визначених:

частиною п'ятою статті 43, частиною другою статті 44, частиною четвертою статті 46, статтями 125, 204, частиною тринадцятою статті 264, частиною другою статті 269, частинами п'ятою і шостою статті 299, частиною дев'ятою статті 309, частиною четвертою статті 321, частиною шостою статті 334 цього Кодексу;

статтями 55, 240, частиною шостою статті 244 цього Кодексу, перебіг яких поновлюється з 1 січня 2024 року. У разі якщо перебіг таких строків розпочався до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства на період дії воєнного стану" від 24 березня 2022 року № 2142-IX, їх перебіг поновлюється з 1 січня 2024 року на невикористаний строк;

{Підпункт 2 пункту 9¹² розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законами № 2510-IX від 15.08.2022, № 3261-IX від 14.07.2023; в редакції Закону № 3475-IX від 21.11.2023}

3) митні органи за заявою декларанта або уповноваженої ним особи можуть приймати рішення про продовження строків (включаючи граничні), визначених цим Кодексом, крім тих, перебіг яких зупинено підпунктом 2 цього пункту;

4) митні формальності, які відповідно до цього Кодексу підлягали чи підлягають виконанню митним органом, яким за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, не виконуються завдання, покладені на митні органи, у зв'язку з веденням воєнного, надзвичайного стану, можуть виконуватися іншим митним

органом, у тому числі без пред'явлення таких товарів цьому митному органу, за координації центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, надає роз'яснення підприємствам і митним органам, координує роботу митних органів щодо виконання таких формальностей іншими митними органами, у тому числі з питань застосування систем, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, і засобів їх забезпечення;

{Підпункт 4 пункту 9¹² розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

5) Кабінет Міністрів України може встановлювати:

категорії товарів, щодо яких митними органами не здійснюються заходи зі сприяння захисту прав інтелектуальної власності, передбачені **розділом XIV** цього Кодексу;

випадки, у яких заборони та обмеження, встановлені **статтями 196 та 197** цього Кодексу, не застосовуються, крім випадків, якщо такі заборони та обмеження встановлені міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

особливості здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, які підлягають державному експортному контролю;

особливості застосування **статті 319** цього Кодексу;

6) перебування на обліку в митних органах осіб-нерезидентів відповідно до частини першої **статті 455** цього Кодексу не вимагається;

7) митними органами не здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України та в мультимодальних терміналах документальний контроль у сфері міжнародних автомобільних перевезень згідно із **Законом України "Про автомобільний транспорт"**;

{Пункт 9¹² розділу XXI доповнено підпунктом 7 згідно із Законом № 2173-IX від 01.04.2022}

8) при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення дозволяється вчинення дій посадовими особами митних органів, декларантами та/або уповноваженими ними особами, іншими заінтересованими особами з використанням засобів електронного підпису або шляхом підключення через інтегровану систему електронної ідентифікації, яка забезпечує надійну ідентифікацію таких осіб;

{Пункт 9¹² розділу XXI доповнено підпунктом 8 згідно із Законом № 2173-IX від 01.04.2022; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

9) дозволяється декларування, митне оформлення та випуск товарів, визначених **пунктом 20** частини першої статті 282 та **абзацами дев'ятим і дванадцятим** пункту 4¹ розділу XXI "Прикінцеві та перехідні положення" цього Кодексу, ввезення яких на митну територію України здійснюється Міністерством оборони України, на підставі митної декларації без внесення відомостей, передбачених **підпунктами "а", "б" та "в"** пункту 5 частини восьмої статті 257 цього Кодексу. У таких випадках декларантом в митній декларації замість цих

відомостей про товари зазначаються реквізити рахунка-фактури (інвойсу) або іншого документа, що його замінює, який містить такі відомості.

{Пункт 9¹² розділу XXI доповнено підпунктом 9 згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹² згідно із Законом № 2142-IX від 24.03.2022}

9¹³. Установити, що тимчасово на період дії воєнного, надзвичайного стану на території України продовження строку реєстрації об'єктів права інтелектуальної власності у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності здійснюється відповідним програмно-інформаційним комплексом єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України в автоматичному режимі.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹³ згідно із Законом № 2142-IX від 24.03.2022}

9¹⁴. Тимчасово, на період до припинення чи скасування воєнного, надзвичайного стану на території України, декларування товарів, зазначених у [пункті 41](#) підрозділу 5 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, що ввозяться на митну територію України для вільного обігу, може здійснюватися шляхом подання попередньої митної декларації, яка містить всю необхідну інформацію для випуску товарів відповідно до [частини п'ятої](#) статті 259 цього Кодексу. При цьому доставка та пред'явлення цих товарів митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, не є обов'язковими.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁴ згідно із Законом № 2142-IX від 24.03.2022}

9¹⁵. Тимчасово, на період, що закінчується останнім календарним днем місяця, в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), звільняються від сплати ввізного мита товари (у тому числі лікарські засоби, медичні вироби, медичне обладнання), необхідні для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України.

Митне оформлення товарів, визначених абзацом першим цього пункту, здійснюється першочергово. Плата за виконання митних формальностей щодо таких товарів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, не справляється.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁵ згідно із Законом №1999-IX від 25.01.2022}

9¹⁶. Установити, що у період дії воєнного стану, введеного в Україні Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 64/2022](#), затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 2102-IX](#), та протягом 30 днів з дня його припинення чи скасування при ввезенні на митну територію України від оподаткування ввізним митом звільняються вироби та обладнання для зберігання, перевезення, завантаження і розвантаження зернових та/або олійних культур:

полімерні рукави та мішки об'ємом не менше 0,8 метрів кубічних для зберігання сільськогосподарської продукції, що класифікуються у товарних підкатегоріях [3917 31 00 90](#), [3917 32 00 90](#), [3917 39 00 90](#), [3923 21 00 00](#), [3923 29 90 00](#), [3923 90 00 00](#), [5407 20 11 00](#), [5407 20 19 00](#), [6305 32 11 00](#), [6305 32 19 00](#) згідно з УКТ ЗЕД;

причепи і напівпричепи з самозавантаженням або саморозвантаженням для перевезення сільськогосподарської продукції, що класифікуються у товарній підкатегорії [8716 20 00 00](#) згідно з УКТ ЗЕД.

Положення цього пункту не застосовуються до товарів, що мають походження з держави, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁶ згідно із Законом [№ 2445-IX від 27.07.2022](#)}

9¹⁶. Установити, що з 1 липня 2024 року послуги з видачі гарантій у порядку та на умовах, визначених цим Кодексом та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, надаються виключно фінансовим установам, внесеним до реєстру гарантів.

Незалежний фінансовий посередник, який до 1 липня 2024 року набув статусу фінансової установи та отримав ліцензію фінансової компанії, до якої включено право на провадження діяльності з надання гарантій, продовжує провадити діяльність з надання гарантій у порядку та на умовах, визначених цим Кодексом та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Незалежний фінансовий посередник, який до 1 липня 2024 року не набув статусу фінансової установи та не отримав ліцензію фінансової компанії, до якої включено право на провадження діяльності з надання гарантій, або набув статусу фінансової установи та отримав ліцензію фінансової компанії, до якої включено право на провадження діяльності з надання гарантій, але не пройшов оцінку відповідності, підлягає виключенню з реєстру гарантів.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁶ згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

9¹⁷. Гарантам, внесеним до реєстру гарантів відповідно до Митного кодексу України до набрання чинності [Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо деяких питань виконання Глави 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони"](#):

1) до 1 липня 2024 року підтвердити відповідність умовам реєстрації гаранта відповідно до [статті 316](#) цього Кодексу;

2) до підтвердження відповідності умовам реєстрації гаранта відповідно до [статті 316](#) цього Кодексу продовжувати здійснювати діяльність з видачі гарантій у порядку та на умовах, визначених угодою, укладеною між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та гарантом, у частині, що не суперечить цьому Кодексу,

та підтверджувати щороку, не пізніше 1 березня року, наступного за звітним, виконання за попередній рік таких умов:

а) для банків:

мати відповідну чинну ліцензію (дозвіл, витяг з реєстру) Національного банку України;

мати доведену за останні три календарні роки платоспроможність шляхом підтвердження виконання встановлених нормативів, які забезпечують безумовне виконання платіжних зобов'язань перед державним бюджетом;

протягом останніх трьох календарних років не бути об'єктом застосування Національним банком України заходів впливу за порушення нормативів (критеріїв) у вигляді обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів діяльності, примусової реорганізації установи, призначення тимчасової адміністрації;

б) для незалежних фінансових посередників:

мати відповідні укладені угоди з банками та/або страховими компаніями щодо фінансового забезпечення гарантій, що надаються цими юридичними особами;

протягом останніх трьох календарних років не бути об'єктом застосування спеціальних санкцій, передбачених [Законом України](#) "Про зовнішньоекономічну діяльність", і не мати випадків притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за [статтями 472, 482-485](#) Митного кодексу України;

не мати збитковості за останні три календарні роки.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁷ згідно із Законом № 2510-IX від 15.08.2022}

9¹⁸. Установити, що з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо деяких питань виконання Глави 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони":

1) гаранті, які до набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо деяких питань виконання Глави 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони" були внесені до реєстру гарантів відповідно до цього Кодексу, мають право провадити діяльність лише з видачі індивідуальних гарантій для забезпечення сплати митних платежів при поміщенні товарів в усі митні режими, які передбачають надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до цього Кодексу, крім процедури кінцевого використання, а також крім митного режиму транзиту на умовах [Закону України](#) "Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи" або на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#).

Відомості про гарантів, які до набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо деяких питань виконання Глави 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з

іншої сторони" отримали статус гаранта відповідно до цього Кодексу і одночасно мають статус фінансового гаранта відповідно до [Закону України](#) "Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи", виключаються з реєстру гарантів одночасно з внесенням фінансового гаранта до реєстру гарантів відповідно до [підпункту 2](#) цього пункту;

2) фінансові гаранті, які до набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо деяких питань виконання Глави 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони" були внесені до реєстру фінансових гарантів відповідно до [Закону України](#) "Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи", вносяться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, до реєстру гарантів, передбаченого цим Кодексом, та мають право провадити діяльність з видачі гарантій для забезпечення сплати митних платежів відповідно до законодавства України з питань митної справи. З моменту внесення таких гарантів до реєстру гарантів, передбаченого цим Кодексом, митні органи здійснюють моніторинг їх відповідності умовам [частини другої](#) статті 316 цього Кодексу.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁸ згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

9¹⁹. Установити, що тимчасово, протягом одного року з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо деяких питань виконання Глави 5 Розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони" за результатами попереднього розгляду заяви підприємства додатково до випадків, визначених [частиною сьомою](#) статті 19⁵ цього Кодексу, митний орган приймає рішення про відмову в розгляді заяви, якщо не минуло трьох місяців з дати відмови в наданні такого самого рішення, щодо якого подано заяву.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9¹⁹ згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

9²⁰. Установити, що тимчасово, у період дії воєнного стану, введеного в Україні Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 64/2022](#), затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 2102-IX](#), та протягом одного року з дня його припинення чи скасування забезпечення сплати митних платежів, крім випадків, визначених [частиною сьомою](#) статті 305 цього Кодексу, не застосовується також до [окремих товарів](#), які визначаються Кабінетом Міністрів України (крім товарів, що переміщуються на умовах [Конвенції про процедуру спільного транзиту](#)).

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁰ згідно із Законом [№ 2510-IX від 15.08.2022](#)}

9²¹. Тимчасово, на період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 64/2022](#), затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 2102-IX](#), але не більше ніж до 1 травня 2023 року, звільняються від оподаткування ввізним митом товари, що ввозяться на митну територію України для вільного обігу підприємствами або громадянами, у тому числі переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних

поштових та експрес-відправленнях, що класифікуються за такими кодами згідно з [УКТ ЗЕД](#):

2710 19 93 00, 3914 00 00 00, 7020 00 80 00, 7225 11 00 00, 7325 10 00 00, 7605 11 00 00, 7607 (тільки для промислового використання), 8407 90 10 00, 8407 90 80 00, 8407 90 90 00, 8408 90 41 00, 8408 90 43 00, 8408 90 45 00, 8408 90 47 00, 8408 90 61 00, 8408 90 65 00, 8408 90 67 00, 8408 90 81 00, 8408 90 85 90, 8408 90 89 90, 8421 21 00 00, 8421 99 90 00, 8481 80 59 00, 8501 61 80 90, 8501 80 00 20 (тільки фотоелектричні генератори змінного струму потужністю понад 7,5 кВ·А, але не більш як 75 кВ·А), 8501 62 00 90, 8501 80 00 30, 8501 63 00 90, 8501 64 00 00, 8501 80 00 90, 8502 (електрогенераторні установки), 8503 00, 8504 (трансформатори, частини трансформаторів, інвертори, крім 8504 21 00 00, 8504 22 10 00, 8504 22 90 00, 8504 23 00 00, 8504 31 21 00, 8504 31 29 00, 8504 31 80 00, 8504 32 00 90, 8504 50 00 90 та товарів цивільної авіації), 8507 20 (крім товарів цивільної авіації), 8507 30, 8507 50 00 00, 8507 60 00 00, 8507 80 00 00, 8507 90 (крім товарів цивільної авіації), 8517 62 00 00, 8517 69 90 00, 8517 79 00 00, 8524 (тільки плоскі дисплейні модулі, які є частинами для товарів позиції 8517), 8535, 8536, 8537, 8546, 8547 90 00 00, 9014 80 00 00, 9025 19 00 90 (крім електронних термометрів та пірометрів, не об'єднаних з іншими приладами, та перетворювачів термоелектричних для вимірювання температури рідкого розплаву металів).

{Абзац другий пункту 9²¹ розділу XXI в редакції Закону № 3069-IX від 02.05.2023}

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²¹ згідно із Законом № 2837-IX від 13.12.2022}

9²². Установити, що на період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 64/2022](#), затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 2102-IX](#), звільняються від оподаткування ввізним митом товари (крім товарів, що класифікуються за товарними позиціями 2203-2208, 2401-2404 та кодами 2103 90 30 00, 2106 90, 1601 00 91 10, 1601 00 99 10, 1602 10 00 19, 1602 90 99 19 згідно з [УКТ ЗЕД](#)), що ввозяться на митну територію України громадянськими об'єднаннями та/або благодійними організаціями, включеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, для подальшої їх безоплатної (без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів компенсації) передачі такими особами Збройним Силам України та добровольчим формуванням територіальних громад, Національній гвардії України, Службі безпеки України, Службі зовнішньої розвідки України, Державній прикордонній службі України, Міністерству внутрішніх справ України, іншим утвореним відповідно до законів України військовим формуванням, їх з'єднанням, військовим частинам, підрозділам.

{Абзац перший пункту 9²² розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

Пропуск через митний кордон, митний контроль та митне оформлення зазначених у цьому пункті товарів здійснюються у першочерговому порядку.

Плата за виконання митних формальностей щодо таких товарів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, не справляється.

Декларування зазначених у цьому пункті товарів може здійснюватися шляхом подання попередньої митної декларації, яка містить всю необхідну інформацію для випуску товарів відповідно до **частини п'ятої** статті 259 цього Кодексу. При цьому доставка та пред'явлення цих товарів митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, не є обов'язковими.

Товари, зазначені у цьому пункті, які були звільнені від оподаткування ввізним митом під час ввезення на митну територію України, мають бути передані отримувачам, зазначеним у цьому пункті, не пізніше 45 календарних днів з дня завершення митного оформлення таких товарів, а в разі якщо щодо таких товарів після завершення їх митного оформлення здійснювалося на території України підтверджене документально технічне обслуговування та/або ремонт - не пізніше 90 календарних днів з дня завершення їх митного оформлення.

Порушення строку, визначеного цим пунктом, або нецільове використання зазначених товарів тягне за собою виникнення обов'язку із сплати ввізного мита та пені у строки та порядку, визначені цим Кодексом.

Положення **пунктів 9²¹** та **9²²** не застосовуються до товарів, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, та/або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²² згідно із Законом № 2837-IX від 13.12.2022}

9²³. Тимчасово, на період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, але не більше ніж до 1 травня 2023 року, звільняються від оподаткування ввізним митом товари, що безоплатно надаються Енергетичним співтовариством як допомога на користь суб'єктів господарювання, що мають ліцензії на окремі види господарської діяльності на ринку електричної енергії (виробництво електричної енергії, передача електричної енергії, розподіл електричної енергії), та ввозяться такими суб'єктами на митну територію України для цілей відновлення та ремонту інфраструктури таких підприємств за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику в паливно-енергетичному комплексі, що класифікуються за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

4015 (крім 4015 12 00 00), 6401, 7325 (крім 7325 91 00 00), 7413 00 00 00, 7614, 8311, 8411 81 00 00-8411 82 80 00, 8411 99 00 00, 8479 81 00 00, 8479 83 00 10, 8501, 8502, 8504, 8507, 8515, 8535, 8536, 8537, 8538, 8544, 8546, 8547, 9027 (крім мікротомів), 9028 30, 9028 90 10 00.

{Абзац другий пункту 9²³ розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом № 3069-IX від 02.05.2023}

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²³ згідно із Законом № 2837-IX від 13.12.2022}

9²⁴. У період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим

Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, але не більше ніж до 1 січня 2025 року, звільняються від оподаткування ввізним митом безпілотні літальні апарати, що класифікуються в товарній позиції 8806 згідно з УКТ ЗЕД (крім 8806 10, 8806 29 20 00, 8806 99 20 00), оптичні приціли, коліimatorні приціли (коліатори), приціли нічного бачення або тепловізійні приціли, що класифікуються у товарних підкатегоріях 9013 10 90 00, 9013 80 00 00 згідно з УКТ ЗЕД, тепловізійні біноклі, монокуляри та бінокуляри, прилади нічного бачення (біноклі та монокуляри), що класифікуються у товарних підкатегоріях 8525 89 00 10, 8525 89 00 90, 9005 10 00 00, 9005 80 00 00 згідно з УКТ ЗЕД, далекоміри, що використовуються в оборонних цілях та класифікуються у товарній підкатегорії 9015 10 00 00 згідно з УКТ ЗЕД, переносні радіостанції, що класифікуються у товарних підкатегоріях 8517 62 00 00, 8517 69 30 90, 8517 69 90 00 згідно з УКТ ЗЕД, портативні радіоелектронні засоби виявлення та протидії безпілотним літальним апаратам (антидронові рушніці), що класифікуються у товарній позиції 8543 згідно з УКТ ЗЕД, що ввозяться на митну територію України для вільного обігу юридичними та фізичними особами, у тому числі переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях.

{Абзац перший пункту 9²⁴ розділу XXI в редакції Закону № 3288-IX від 28.07.2023; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3475-IX від 21.11.2023}

До зазначених у цьому пункті товарів, крім товарів військового призначення, не застосовуються заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, у тому числі заходи державного експортного контролю.

У разі нанесення виробником чи розробником відповідного маркування на товар або упаковку або зазначення відомостей у супровідних документах про те, що такий товар спеціально призначений або модифікований для військового використання, пропуск через митний кордон України та/або його випуск для вільного обігу здійснюються за наявності дозвільного документа, виданого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного експортного контролю.

Пропуск через митний кордон, митний контроль та митне оформлення зазначених у цьому пункті товарів здійснюються у першочерговому порядку.

{Абзац п'ятий пункту 9²⁴ розділу XXI виключено на підставі Закону № 3475-IX від 21.11.2023}

Положення цього пункту не застосовуються до товарів, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, та/або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁴ згідно із Законом № 2907-IX від 06.02.2023}

9²⁵. Установити, що тимчасово, до 31 грудня 2025 року включно, митною вартістю товарів, які вивозяться за межі митної території України з помещенням у митний режим експорту та на які законом встановлено вивізне мито, що нараховується за адвалорними ставками (крім товарів, щодо яких Кабінетом Міністрів України відповідно до статті 19¹ Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" запроваджено режим експортного

забезпечення), є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі, але не нижче середньоарифметичного значення котирувань цін на відповідні товари на міжнародних товарних біржах.

У разі якщо товари, зазначені в абзаці першому цього пункту, не є об'єктами торгівлі на міжнародних товарних біржах, митною вартістю таких товарів є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі, але не нижче за ціну товару, визначену з урахуванням середньоарифметичного значення котирувань цін на міжнародних товарних біржах на компоненти таких товарів або цін на внутрішньому ринку України (у разі відсутності цін на компоненти таких товарів на міжнародних товарних біржах) у [порядку](#), затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Середньоарифметичне значення котирувань цін на міжнародних товарних біржах на товари та/або їх компоненти, зазначені в абзацах першому та другому цього пункту, що склалися за попередній календарний місяць, обчислюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, у доларах США та до 10 числа кожного календарного місяця розміщується на його офіційному веб-сайті, а також надається центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

При цьому до розміщення на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, оновленого середньоарифметичного значення котирувань цін на відповідні товари та/або їх компоненти на міжнародних товарних біржах застосовується попередньо розміщене середньоарифметичне значення котирувань цін на відповідні товари та/або їх компоненти.

Для цілей цього пункту [перелік](#) міжнародних товарних бірж затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим пунктом, митний орган приймає рішення про відмову у митному оформленні відповідних товарів.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁵ згідно із Законом № 2957-IX від 24.02.2023}

9²⁶. Тимчасово, на період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 64/2022](#), затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 2102-IX](#), звільняються від оподаткування ввізним митом товари, що належать державі в особі Міністерства оборони України, Збройних Сил України, а також інших утворених відповідно до законів України військових формувань, розвідувальних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, на які [Конституцією](#) та законами України покладено функції із забезпечення оборони держави, поміщені у митний режим переробки за межами митної території України, та/або продукти їх переробки, які повертаються на митну територію України у митному режимі імпорту після ремонту та/або обслуговування.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁶ згідно із Законом № 3020-IX від 10.04.2023}

9²⁷. Тимчасово, до припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022

року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, звільняються від оподаткування ввізним митом складові (матеріали, вузли, агрегати, устаткування та комплектувальні вироби) безпілотних систем (далі - товари), що класифікуються за кодами згідно з УКТ ЗЕД 3926,4016, 6815, 7326, 8302, 8407, 8408 10 41 00, 8412 29 89 90, 8414, 8471, 8479 89 97 90, 8479 90 20 00, 8479 90 70 00, 8501, 8504, 8506, 8507 60 00 00, 8517 (крім 8517 13 00 00), 8523, 8525, 8526, 8529, 8536, 8537, 8538 90 99 00, 8538 90 91 00, 8542, 8543 (крім 8543 40 00 00, 8543 70 50 00), 8544, 8804 00 00 00, 8807, 9002 11 00 00, 9002 19 00 00, 9005, 9013, 9014, 9015 10 00 00, 9025, 9027, 9029, 9032 81 00 00, 9032 89 00 00, що ввозяться на митну територію України (у тому числі переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях) та поміщуються у митний режим імпорту (у тому числі раніше поміщених в інші митні режими) підприємствами для використання у власній виробничій діяльності з виробництва та/або ремонту безпілотних систем, що класифікуються у товарних позиціях 8806, 8906 згідно з УКТ ЗЕД.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, формує перелік підприємств, що поміщують у митний режим імпорту зазначені в абзаці першому цього пункту товари для використання у власній виробничій діяльності з виробництва та/або ремонту безпілотних систем, на підставі оформлених митних декларацій. Зазначений перелік щоквартально передається центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Використання зазначених в абзаці першому цього пункту товарів за цільовим призначенням підтверджується підприємством, яким для виробництва та/або ремонту безпілотних систем ввезено товари із звільненням від оподаткування ввізним митом, шляхом подання митному органу за місцем розташування цього підприємства звіту про результати використання таких товарів. Такий звіт складається кожним підприємством (з відображенням реквізитів такого підприємства) і подається в довільній формі щокварталу до 15 числа місяця, що настає за звітним періодом, до повного використання ввезених відповідно до цього пункту товарів згідно із цільовим призначенням та реалізації безпілотних систем, вироблених із використанням таких товарів. Зазначений звіт має містити інформацію про:

залишок ввезених відповідно до цього пункту товарів на початок звітної кварти в розрізі митних декларацій, переліку та кількості відповідних товарів;

перелік та кількість товарів, ввезених відповідно до цього пункту протягом звітної кварти в розрізі митних декларацій;

перелік та кількість товарів, ввезених відповідно до цього пункту, які були використані у виробництві та/або ремонті безпілотних систем протягом звітної кварти в розрізі митних декларацій;

залишок ввезених відповідно до цього пункту товарів на кінець звітної кварти в розрізі митних декларацій, переліку та кількості відповідних товарів;

кількість вироблених і відремонтованих протягом звітної кварти безпілотних систем із використанням товарів, ввезених відповідно до цього пункту;

кількість реалізованих та нереалізованих протягом звітного кварталу безпілотних систем, вироблених із використанням товарів, ввезених відповідно до цього пункту.

Такі показники повинні відповідати показникам товарних і виробничих звітів, складених на відповідних підприємствах, що зобов'язані вести бухгалтерський облік.

Неподання такого звіту підприємством у встановлений строк є підставою для відмови в подальшому митному оформленні товарів, що поміщуються в митний режим імпорту таким підприємством із застосуванням звільнення від оподаткування ввізним митом, передбаченого цим пунктом, та звільнення від оподаткування податком на додану вартість, передбаченого [пунктом 95](#) підрозділу 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України, до моменту подання такого звіту за відповідний звітний період.

Несвоєчасне подання або неподання звіту про результати використання таких товарів вважається обставиною, визначеною [пунктом 3](#) частини сьомої статті 346 цього Кодексу.

На запит контролюючого органу, визначеного [підпунктом 41.1.1](#) пункту 41.1 статті 41 Податкового кодексу України, митний орган за місцем розташування підприємства, яким для виробництва та/або ремонту безпілотних систем ввезено товари із звільненням від оподаткування ввізним митом відповідно до цього пункту, надає протягом 10 робочих днів інформацію про обсяги ввезення таких товарів та копії отриманих звітів про їх цільове використання.

У разі нецільового використання товарів, визначених цим пунктом, підприємство зобов'язане сплатити суму ввізного мита, що мала бути сплачена при ввезенні на митну територію України таких товарів, а також сплатити пеню відповідно до закону.

Положення цього пункту не поширюються на товари, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (агресора) та/або з тимчасово окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁷ згідно із Законом [№ 3124-IX від 29.05.2023](#)}

9²⁸. Установити, що з 1 січня 2026 року митним органам забороняється здійснювати обробку інформації в системах, що забезпечують функціонування електронних інформаційних ресурсів митних органів, без застосування комплексної системи захисту інформації або системи управління інформаційною безпекою з підтвердженою відповідністю згідно з вимогами законодавства про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах та про забезпечення кібербезпеки.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁸ згідно із Законом [№ 3229-IX від 13.07.2023](#)}

9²⁹. У період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 64/2022](#), затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року [№ 2102-IX](#), за умови наявності у преференційних правилах походження до міжнародних договорів про вільну торгівлю правил прямого транспортування товарів з країни їх походження, дозволяється з урахуванням географічних, транспортних, економічних причин переміщення товарів, що походять з країн, з якими Україна уклала міжнародні договори про вільну торгівлю, через території третіх країн, крім

території країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, у разі якщо такі товари знаходяться під митним контролем країни транзиту. При цьому товари повинні бути в незмінному стані та з ними не повинні проводитися будь-які операції, крім операцій із забезпечення збереження і перевантаження товару.

Підтвердження перебування товарів під митним контролем у третіх країнах, якщо інше не передбачено преференційними правилами походження до міжнародних договорів України про вільну торгівлю, здійснюється шляхом надання на вибір підприємства одного або декількох таких документів:

1) сертифікати, видані митними органами країн транзиту, що підтверджують умови перебування цих товарів у країні транзиту та містять:

повний опис транспортованих товарів;

дати розвантаження та перевантаження товарів;

назви суден або інших використаних транспортних засобів (за необхідності);

2) митні декларації у митному режимі транзиту (при зберіганні товару під митним контролем - митна декларація або інший документ, оформлений при розміщенні у митний режим митного складу, вільної митної зони або на тимчасове зберігання);

3) книжка МДП (Carnet TIR), передбачена [Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП](#) (Конвенції МДП) 1975 року;

4) лист-підтвердження на офіційному бланку митних органів країн транзиту;

5) єдиний транспортний документ, який регламентує перевезення товарів з країни експорту через країну (країни) транзиту;

6) товаросупровідні документи, засвідчені митним органом країни експорту, з відомостями про накладення митного забезпечення.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9²⁹ згідно із Законом № 3261-IX від 14.07.2023}

9³⁰. До припинення чи скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, забороняються:

1) розміщення у митний режим безмитної торгівлі та продаж (постачання) магазинами безмитної торгівлі, а також розміщення у них вироблених в Україні товарів, що класифікуються у товарних позиціях [2401-2404](#) згідно з УКТ ЗЕД.

Протягом 30 днів з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо протидії незаконному обігу тютюнових виробів" товари, які вироблені в Україні та класифікуються за товарними позиціями [2401-2404](#) згідно з УКТ ЗЕД, що знаходяться в магазинах безмитної торгівлі та перебувають в митному режимі безмитної торгівлі, підлягають декларуванню утримувачем

відповідного магазину безмитної торгівлі до іншого митного режиму відповідно до **частини першої** статті 146 цього Кодексу.

У разі невиконання у встановлений строк вимог, визначених цим пунктом, дозвіл на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі підлягає зупиненню, при цьому положення **статей 19⁹ та 19¹⁰** цього Кодексу не застосовуються;

2) продаж магазинами безмитної торгівлі тютюнових виробів одній особі протягом однієї доби в обсязі, що перевищує 50 сигарет або 10 сигар або 20 сигарил (вагою не більше 3 грамів кожна) або 50 грамів тютюну, або ці вироби в наборі загальною вагою понад 50 грамів;

3) продаж магазинами безмитної торгівлі алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби в обсязі, що перевищує 2 літри алкогольних напоїв із вмістом спирту, що не перевищує 22 %, або 1 літр міцних (із вмістом спирту більш як 22 %) алкогольних напоїв.

Перевищення встановленого у підпунктах 2 і 3 цього пункту обсягу реалізації тютюнових виробів та/або алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби тягне за собою адміністративну відповідальність, встановлену цим Кодексом.

Розрахунковий документ про продаж магазинами безмитної торгівлі товарів, зазначених у підпунктах 2 і 3 цього пункту, повинен містити реквізити паспортного документа громадянина - покупця таких товарів, що в обов'язковому порядку передаються до системи обліку даних реєстраторів розрахункових операцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

9³¹. До припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, забороняється ввезення на митну територію України товарів товарних позицій 2401-2404 згідно з УКТ ЗЕД, що мають походження з Республіки Білорусь.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9³¹ згідно із Законом № 3326-IX від 10.08.2023}

9³². Тимчасово, до припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, у разі якщо органами державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в межах повноважень, визначених законами України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту", "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту", "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" або частиною одинадцятою статті 29 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність", вжито заходів до товарів, що класифікуються за товарними позиціями 2709, 2710 (крім випадку, передбаченого абзацом четвертим цього пункту), 2711, 3102, 3103, 3104, 3105, 3901 згідно з УКТ ЗЕД, ввезення на митну територію України таких товарів з будь-якої країни їх походження незалежно від країни відправлення здійснюється з урахуванням таких особливостей.

Крім документів, передбачених **частиною першою** статті 42 цього Кодексу, декларант, уповноважена ним особа або перевізник зобов'язані надати митному органу в паперовій або електронній формі документи, що підтверджують якісні характеристики товару, надані виробником товару, та документи і відомості, визначені **статтею 335** цього Кодексу (залежно від виду транспорту, яким здійснюється переміщення товару), що підтверджують маршрут постачання товару від виробника до підприємства, що є одержувачем згідно з зовнішньоекономічним договором (контрактом).

У разі видачі компетентним органом країни відправлення товару сертифіката про походження товару, зазначеного у **пункті 1** частини першої статті 42 цього Кодексу, в митній декларації зазначаються також відомості про сертифікат про походження товару, виданий компетентним органом у країні походження товару.

У разі переміщення через митний кордон України у складі товарних партій товарів, що класифікуються в таких товарних підкатегоріях згідно з **УКТ ЗЕД**: 2710 19 81 00, 2710 19 83 00, 2710 19 85 00, 2710 19 87 00, 2710 19 91 00, 2710 19 93 00, 2710 19 99 00, сумарною вагою, що не перевищує 200 кг, в упаковці виробника та призначених для роздрібною торгівлі, для цілей абзаців першого - третього цього пункту їх країна походження підтверджується на підставі одного з документів про походження, визначених **частиною першою** статті 41 цього Кодексу, якщо інше не передбачено міжнародним договором.

{Розділ XXI доповнено пунктом 9³² згідно із Законом № 3345-IX від 23.08.2023}

10. Кабінету Міністрів України:

протягом місяця розробити та подати до Верховної Ради України проект закону про внесення змін до **Податкового кодексу України** та інших законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Кодексу;

до дня набрання чинності цим Кодексом привести свої акти у відповідність із цим Кодексом та видати акти, що впливають із цього Кодексу;

до дня набрання чинності цим Кодексом забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Кодексом та видання ними нормативно-правових актів, що впливають із цього Кодексу;

протягом трьох місяців розробити та подати до Верховної Ради України проект закону про порядок відшкодування шкоди, заподіяної особам та їх майну неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю митних органів, організацій або їх посадових осіб чи інших працівників при виконанні ними своїх службових (трудових) обов'язків;

до 1 січня 2015 року забезпечити створення в митних органах автоматизованої системи митного оформлення та передбачити у проектах законів про Державний бюджет України на 2013 та 2014 роки окремим рядком необхідні для цього кошти.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
13 березня 2012 року
№ 4495-VI

Митний кодекс України
Кодекс України; Закон, Кодекс від 13.03.2012 № 4495-VI
Редакція від **13.01.2024**, підстава — [3523-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/4495-17>

Законодавство України
станом на 06.05.2024
чинний

4495-17

Публікації документа

- **Голос України** від 21.04.2012 — / № 73-74 /
- **Офіційний вісник України** від 04.05.2012 — 2012 р., № 32, стор. 9, стаття 1175, код акта 61290/2012
- **Урядовий кур'єр** від 17.05.2012 — № 86, / № 87 від 18.05.2012 /
- **Відомості Верховної Ради України** від 09.11.2012 — 2012 р., / № 44-45; № 46-47; № 48 /, стор. 1858, стаття 552